

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

3 3433 00034373 5

Easdi

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΜΑΡΤΙΟΥ

Περιέχον ἀπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀχολουθίαν
Διορθωθὲν τὸ πρὶν υπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΤΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ;

Η Σ ΤΗ ΕΓΓΡΑΦΩ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριδῶς ἐπιδιορθωθὲν.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗ.

31
ΒΕΝΕΤΙΑ
 ΕΚΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
 Ο ΦΟΙΝΙΣ
 1889-

-4589-

M H N

M A R T I O S

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μηνή τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας,
τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

"Ηχος δ'." Εδωκας σημείωσιν.

Πρότερον ἀσκήσασα, καὶ τῆς σαρκὸς τὰ
σκιρτήματα, ἐγκρατείᾳ μαράνασσα, αὐθλή-
σει τὸ δεύτερον, τοῦ ἔχθροῦ καθεῖλες, τὰς μη-
χανουργίας, καὶ νίκην ἡρας κατ' αὐτοῦ, ω̄ Εὐ-
δοκία θεομακάριστε· διό σε ἐστεφάνωσεν, ἐπὶ¹
διπλοῖς ἀγωνίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος,
καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καρδίας ταῖς αὐλαῖς, σπόρον τὸν θεῖον εἰσ-
δέδεξαι, ω̄ς γῇ πίων θεόπνευστε, καὶ ἐ-
κατοστεύοντα, μαρτυρίου στάχυν, ἐξήνθησας
ὄντως, καὶ ἀποθήκαις νοηταῖς, ἐθησαυρίσθης
σθένει τοῦ Πνεύματος, τοῦ σὲ μεταποιήσαντος,
καὶ ἄλλοιώσει τῇ ιρείτονι, ἄλλοιώσαντος χά-
ριτι, Εὐδοκία πανεύφημε.

Νεκροὺς ἐξανέστησας, ζωοποιῶ σου προσ-
φθέγματι, Εὐδοκία πανεύφημε, νεκρώσα-
σκ πάνσοφε, ἐγκρατείας πόνοις, τοῦ σώματος
πάθη· καὶ νῦν οἰκεῖς τὰς οὐρανοὺς, μετὰ Μαρ-
τύρων, καλῶς τελέσασα, τὸν δρόμον τῆς αὐθλή-
σεως, τῇ συνεργείᾳ τῷ Πνεύματος, ὑπὲρ πάντων
τῶν πίστεις, ἀνυμνούντων πρεσβεύουσα.

Δοξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖροις ἥλιόμορφε, Ἡλίου ἄδυτον ὅχημα, ἥ
τὸν Ἡλίου λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον·
χαῖρε νοῦς ἀστράπτων, θείας φρυκτωρίας, ἥ
λαμπηδὼν τῆς ἀστραπῆς, ἥ διαυγαζουσα γῆς
τὰ πέρατα· ἥ ὄντως χρησαυγίζουσα, ἥ παγ-
καλής καὶ πανάμωκος, ἥ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον,
τοῖς Πιστοῖς ἐξαστράψασα.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἥ πάνα-
γνος Δέσποινα, καὶ πλευρὰν ὄρυττόμενογ,
λόγχῃ ἥ πανάμωκος, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο
γίέ μα; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθ'
ω̄ν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με,
ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὔ-
σπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Ε'αν δὲ τύχῃ ἐν Σαββατῷ, ἥ ἐκτὸς τῆς Τεσ-
σαρακοστῆς, λέγε τὸ ἔξης Ἰδιόμελον.

Δοξα, "Ηχος πλ. β'.

Ιωάννου Μοναχοῦ.

Καταλιποῦσα τὰ τερπνά, καὶ ποικίλα τοῦ
βίου, ἥ Ὁσία καὶ Μάρτυς, καὶ σταυρὸν
ἀρχμένη ἐπ' ω̄μων, προσῆλθε τοῦ νυμφευθῆναι
σοι Χριστὲ, καὶ σὺν οἰμωγαῖς δακρύων ἐβόα·
Μή με τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς, ὁ ἀσώτης καθαί-
ρων· μή μου τὰ δάκρυα παρίδῃς, τῶν δεινῶν
όφλημάτων· ἄλλα δέξαι με, ω̄σπερ τὴν πόρνην
ἐκείνην, τὴν τὸ μύρον σοι προσενέγκασαν, καὶ
ἀκούσω καὶ γώ· Ἡ πίστις σου σέσωκε σε, πε-
ρεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.
Μετάνοιαν οὐ κέντησαι ψυχὴ ἀμετανόητε·
 τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ως κλέπτης· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ Κυήσασα, ἀνεβάσα· Τί τὸ ξένον, ὁ ὄρως, μυστήριον Υἱός μου; πῶς ἐπὶ ξύλῳ θυσίας, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ·
 'Απολυτίκιον, "Ηχος δ'. 'Η αὔμας σου 'Ιησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγοντα οἱ συνήθεις Κανόνες.

'Ο Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
 Τῆς Εὐδοκίας τοὺς αγῶνας αἰνέσω.
 'Ωδὴ α. "Ηχος πλ. δ'. 'Ο Είρμος.

"Α" σωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τὴν ἔξ απροσεξίας, σκότωσίν μοι Μάρτυς ἐπισκήψασαν, πρεσβειῶν σου ἀκτῖσιν, Εὐδοκία υμνοῦντί σε σκέδασον.

Η"γρευσεν ἡ σαγήνη, λόγων θεοπνεύστων Καλλιμάρτυς σε, αἴθνατου τραπέζης, απολαύσεως θείας ἐντρύφημα.

Στέμμα τῆς αφθαρσίας, καὶ τὴν διαμένυσαν ἀπόλαυσιν, τὰ γῆς παρωσαμένη, Εὐδοκία ἀξίως κεκλήρωσαι. Θεοτοκίον.

Ε"λυσε τοῦ θανάτου, ἐκ τῆς καταδίκης με Πανάμωμε, ὁ ἐκ σου Θεὸς Λόγος σαρκωθεὶς διὰ σπλάγχνα ἐλέους αὐτοῦ.

'Ωδὴ γ'. 'Ο Είρμος.

"Σὺ εἶ τὸ στερέωμα· τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ υμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Γλην καταλείψασα, τὴν πολυποίκιλον ἔνδοξε κόσμου φθαρτοῦ, ὅλην Εὐδοκία, ἀναφαίρετον εἴληφας.

Δόξης ἀγαλλίαμα, τῆς μετανοίας σου σύμβολον, ἐν οὐρανοῖς, σεπτὴ κατιδοῦσα, ἐφωτίσθης βαπτίσματι. Θεοτοκίον.

Ο"λην μου τὴν ἔφεσιν, Θευγεννήτρια δέομαι, πρὸς τὸν ἐκ σου, ἵθυνον τεχθέντα, τῶν παθῶν ρύουμένη με.

Κάθισμα, "Ηχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Φωτισθεῖσα τῇ αἴγλῃ τῇ θεϊκῇ, τὸν τῆς πλάνης κατέλιπτες σκοτασμὸν, καὶ βίον

ἀνέλαβες, μετὰ σώματος ἄλλον· χαρισμάτων δὲ θείων, πλησθεῖσα τοῦ Πνεύματος, ἐκ ψιλῆς προσρήσεως, νεκροὺς ἐξανέστησας· ὅθεν ἐπὶ τέλει, μαρτυρίου στεφάνῳ, ἐνθέως κεκόσμησαι, καὶ τὸν δόλιον ἥσχυνας, Εὐδοκία ἴσαγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἐννοῶν μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπολογήσωμαι, τῷ Κριτῷ ὁ ταλαιπωρος; πρὸς τὴν σὴν δὲ βλέπων, εἰκόνα πανύμνητε, ἀναψυχὴν λαμβάνω, Κυρία τῷ πόνων μου· καὶ ἀπεγνωσμένος, σοὶ προσπίπτω κραυγάζων· 'Ελέησον, οἴκτειρον, Παναγία μου πρόφθασον, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅπως ταῖς πρεσβείας ταῖς σαῖς, ὁ Υἱός σου ἵλεως μοι γένηται· ἐπεὶ περ ἄλλην ἐλπίδα, ἐκτός σου οὐ κέντημαι.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμυὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀδίκως ιρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἵμοι φίλτατον τέκνον, Υἱὸς ποθεινότατε· οἵμοι πῶς τοσοῦτον, ὄρᾳ στέξω θέαμα! κόπτομαι τὰ σπλάγχνα, τὴν καρδίαν πιμπρῶμαι. 'Αλλ' ὡς ὑπεράγαθε, τοὺς σοὺς λόγους ἐκπέρανον, καὶ ἀνάστηθι τάχιον, κόσμον χαρμονῆς ἐμπιπλῶν, καὶ πταισμάτων λύτρωσιν δωράμενος, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει, τὸ ἄχραντον πάθος σου (*).

'Ωδὴ δ'. 'Ο Είρμος.

"Εἰσακήνοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Καλλονῆς ὑπερέχουσα, σώματος ἀξίως ψυχῆς ἐξήνθησας, ὠραιότητα κατάλληλον, πόνοις Εὐδοκίχ ἀπαστράπτουσα.

Ιερᾶς εἰσηγήσει, ταῖς τοῦ Γερμανοῦ τὴν κρίσιν εὐίλατον, δι᾽ ἐλέους Μάρτυς εἴληφας, τῶν πρὶν ἀθεμίτων ἀλογήσασα.

Απημαύρωσας ἀπασαν, πλάνης προσβολήν· Φωτὸς ἀληθείας γάρ, ὁδηγὸν ἔσχες, 'Αρχαγγελον, θείας σοὶ ἐμφάσεις ἐκκαλύπτοντα. Θεοτοκίον.

Σὺ πανάμωμε Δέσποινα, σάλον τῶν κυμάτων ψυχῆς μου πράγμα, ἀμαρτίας με τοῦ κλυδωνος, καὶ τῆς τρικυμίας ἀπαλλάττουσα.

(*) Τὸ παρὸν Σταυροθεοτοκίον καὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ Θεοτοκίον, ἐλλιπῆ ἔντα πρότερον καὶ χωλαίνοντα εἰς τὸν ρύθμὸν, ἀνεπληρώθησαν ἐπὶ τὸ εὐρύθμότερον.

Ωδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ορθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε Σῶσον ἡ-
μᾶς· σὺ γάρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Τὸν βόρβορον τῶν πράξεων δάκρυσιν, ἐκ-
πλυθεῖσα λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος, ἥλιου
πλέον ἔξελαμψας.

Οὐ πλοῦτος, οὐ θωπεῖαι, οὐ μάστιγες, οὐ
ξεσμοί σε, οὐ ξίφος, οὐ θάνατος, Θεοῦ
χωρίσαι δεδύνηται. Θεοτοκίου.

Γλώδους προσπαθείας μου ἀκανθαν, Θεοτό-
κε φλέξον τῷ μὴ φλέξαντι, πυρὶ τὴν θείαν
γαστέρα σου.

Ωδὴ ι'. Ὁ Εἰρμός.

Xιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ αἰνα-
Xβαλλόμενος φῶς ως ἴματιον, πολυέλεε
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στερρῶς τῷ τῆς αὐθλήσεως πυρὶ, σεαυτὴν λι-
πάνασα, βασάνοις ἀνάλωτος, Εὐδοκία ἀ-
νεδείχθη σεβάσμιε.

Αγάπης ἔραστῶν τῶν φθαρτικῶν, σεμνὸν
προτιμήσασα, Νυμφίον τῷ ἔρωτι, Εὐδο-
κία τῷ αὐθάρτῳ ἐπανέθου σαυτήν.

Θεοτοκίου.

Ταλήνης ἡ κυήσασα Χριστὸν, τὸν αἵτιον Δέ-
σποινα, τὸν ἄγριον κλυδωνα τῶν παθῶν
μου, Παναγία ἡμέρωσον.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακαστὴ, λέγε τὸ Μαρτυρικὸν
τοῦ τυχόντος ήχου.

Συναξάριον.

Μὴν Μάρτιος, ἔχων ἡμέρας λα.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ'. καὶ ἡ νυκτὸς ιβ'.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁ-
σιομάρτυρος Εὐδοκίας, τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν.

Στίχοι.

Ἡ Σαμαρεῖτις οὐχ ὑδωρ Εὐδοκία,
Ἄλλ' αἷμα, Σωτερ, ἐκ τραχῆλου σοι φέρει.

Μαρτίου ἀμφὶ πρώτῃ ἡ Εὐδοκία ξίφος ἔτλη.

Αὕτη ην ἐξ Ἡλιουπόλεως τῆς ἐπαρχίας Διβανησίας τῆς
Φοινίκης, κατὰ τοὺς καιροὺς τῆς βασιλείας Τραϊ-
νοῦ, ἐν ἀκολασίᾳ τὸ πρώτον βετοῦσα, καὶ πολλεύς ἔραστάς
τῇ εὐπρεπείᾳ τῆς ὄψεως ἐπισυρομένη, καὶ πλοῦτον πολὺν
συναθροίσασα. Τοτερον δὲ προσῆλθε τῷ Χριστῷ, Γερμα-
νοῦ τινος Μοναχοῦ, τεῦς περὶ εὐσεβείας καὶ μετανοίας λό-
γους, διεξόντος, ἀκούσασα. Βαπτίζεται οὖν ὑπὸ Ἐπισκό-
που Θεοδότου, ἀποκαλύψεις θείαις πεισθεῖσα· καὶ γάρ ἔ-
δοξειν ἐκστᾶσα ἐαυτὴν ὑπὸ Ἀγγέλου χειραγωγουμένην, εἰς
οὐρανοὺς ἀνελθεῖν, καὶ τοὺς Ἀγγέλους συγχαίρειν αὐτῇ
τῇ ἐπιστροφῇ, καὶ μέλανά τινα, καὶ τῇ ὄψει δεινὸν, βού-
χειν καὶ καταβοᾶν, ως ἀδικουμένην, εἰ ταύτην αἴφαιρεθείη.

Διανείμασα δὲ τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ διαδοῦσα πτω-
χοῖς, ἀπεισιν ἐν μοναστηρίῳ· καὶ καλῶς τὸν δρόμον τῆς
ἀσκήσεως διερχομένη, προσάγεται Αὐρηλιανῷ, τῆς βασι-
λείας κρατήσαντι, υπὸ τῶν πρώτην αὐτῆς ἔραστῶν. Θαυ-
ματουργήσασα δὲ, καὶ τὸν τοῦ Βασιλέως παῖδα τεθυκό-
τα ἐγείρασα, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπάται τὸν
Βασιλέα. Χρόνοις δὲ ὕστερον ἔξετάζεται παρὰ Διογίνου
τοῦ Ἡγεμόνος Ἡλιουπόλιων, καὶ θαυματουργήσασα πάλιν,
ἀφίεται. Τὸ δὲ Βικεντίου, τοῦ διαδεξαμένου τὸν Διογέ-
νην, ξίφει τὴν κεφαλὴν αἴφαιρεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Δομνίνης,
καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Τῶν ἀρετῶν φέρουσα φόρτους Δομνίνα,
Θεῶ προσῆλθεν ἐμπόρος πανολβία.

Αὕτη ἐφυ γονίων εὔσεβῶν καὶ πλουσίων. Ἐκ βρέφευς
δὲ τῷ Θεῷ ἐαυτὴν ἀναθεῖσα, ἀσκήσει καὶ λεπτῇ κα-
κούχια τοῦ σώματος ἐαυτὴν ἐκδίδωκε. Καλύβην γάρ πη-
ξαμένη παρὰ τῷ τῆς μητρὸς κηπῷ, ἐν ἐκείνῃ διημέρευε,
δάκρυσι διηνεκέσιν οὐ μόνον τὰς παρειάς καταβρέχουσα,
αλλὰ καὶ τὰ ἐκ τριχῶν περιβλήματα· τοιοῖς δὲ γάρ ἐσθή-
μασιν ἐχρῆτο. Περὶ δὲ ἀλεκτρυόνων ὡδὰς εἰς τὸν θεῖον
ναὸν εἰσιούσα μετὰ τοῦ πλήθους παντὸς, τῷ Δεοπότῃ τῶν
ἔλων προσέφερε τὴν υμνφδίαν. Τροφὴν δὲ εἶχε φακκὸν,
βρεχόμενον ὕδατι· καὶ τοῦτον ἀπαντα τὸν πόνουν ὑπέμενε,
σώματι λεπτῷ καὶ τημιθυτῷ χρωμένη. Ἀκριβῶς δὲ τῷ
περιβολαίῳ κρυπτομένη, οὗτε τινὸς ἐθεάσατο πρόσωπον, οὗτε
τις τὸ ἐαυτῆς, αλλὰ μέχρι τῶν γουάτων κατακαλυπτόμε-
νη, λεπτὰ καὶ ἀσημα τοῖς προστυχοῦσι διελέγετο. Ἐν τεύ-
τοις διημερεύουσα καὶ διαυκτερεύουσα, πρὸς τὸν ἐαυτῆς
ἔραστὴν καὶ νυμφίον Χριστὸν, μετὰ τῶν θεαρέστων αὐ-
τῆς κατορθωμάτων ἀναφέρεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Ἀντωνίνης.

Στίχ. Θαλαμος ἡ θαλασσα νυμφικὸς γίνη,
Ἄντωνίναν κρύπτουσα νύμφην Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρκελλος καὶ Ἄν-
τωνίος πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Χώντις ἡ κάμινος Ἀθληταῖς δύο,
Οἱ χρυσίου λάμπουσιν ἐν ταύτῃ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Σιλβεστρος
καὶ Σωφρόνιος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐ καρτερῶν, Σιλβεστρε, θρησκεύειν
πλάνην,

Σὺν Σωφρονίῳ τὴν τομὴν ἐκαρτέρεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεστοριανὸς ξίφει τε-
λειοῦται.

Στίχ. Εἰς τούπισω τράχηλον ἐξειλικυμένος,
Νεστοριανὸς τὴν σφαγὴν πρόσω φέρει.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
δες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ τῇ πίστει τῆς
Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-

» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἰ.

Ω'ς ζωῆς κληρονόμος, καὶ θανάτου ρυσθεῖσα
τῷ ψυχοφθόρῳ σαφῶς, εὐχῇ τῷ τεθνεῶ-
τας, ζωοῦσα Εὔδοκία, τῷ Χριστῷ ἀνεκραύγα-
ζεις· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Nαὸς τῆς ἀμαρτίας, προϋπάρξασα Μάρτυς,
σαυτὴν καθῆρας Θεῷ, ναὸν ἡγιασμένον,
ἐνάρετον δεικνῦσα, Καλλιμάρτυς κραυγάζου-
σα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

A'σκητικοῖς ἴδρωσι, πιστυθεῖσα ἐλαία ὥφης
κατάκαρπας· αὐθλήσεως δὲ ξίφει, καὶ λύ-
σρῷ Εὔδοκίᾳ, τρυγωμένη ἐκραύγαζε· Ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίου.

Sυντριβέντα κακίᾳ, καὶ δειναῖς ἀμαρτίαις
καταβριθόμενον, Ἀμνὸν τὴν ἀμαρτίαν, τὸν
αἴροντα τοῦ κάσμου, ἥ κυνόσασα Δέσποινα, ἐ-
πικρατίας αὐτῶν Παρθένε τήρησόν με.

'Ωδὴ ή. Ὁ Είρμος.

» **T**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι,
» στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ
» ὑπερψυχοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

A"ύλον πῦρ σοι ἐνδομυχοῦν, καὶ ἐν κόλποις,
Ἄνειος ἀνθραξ Πάνσεμνε ὑπάρχων, ἔφλεξε
Τυράννους, ἀλώβητον τηρῶν σε.

I'δρωτῶν θείων τὰς ἀμοιβὰς Εὔδοκία, ἐμά-
των εἰληφας πλημμύρας, μόσους θανατοῦσα,
καὶ τοὺς νεκροὺς ζωοῦσα.

Θεοτοκίου.

Nευειρωμένην ταῖς ἥδοναῖς τὴν ψυχὴν μου,
Θεοτόκε ζώσον· ζωὴν γὰρ, μόνη ἀπει-
ράνδρως, γεγέννηκας Παρθένε.

'Ωδὴ η'. Ὁ Είρμος.

Kυρίως Θεοτόκον, σὲ ὅμολογοῦμεν, οἱ διὰ
σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀ-
σωμάτων χορείαις σε μεγαλύνοντες.

E'λύθης τῶν προσκαίρων, Μάρτυς Εὔδοκία,
καὶ ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον εἰληφας, πρὸς
τὸν Θεὸν, διὰ ξίφους ἐπιδημήσασα.

Sὺν Μάρτυσιν ὡς Μάρτυς, καὶ σὺν ταῖς Ὁ-
σίαις, ὡς Ἀσκητῶν ἀκροθίνιον ἔλαμψας,
θαυματουργὸς Εὔδοκία δειχθεῖσα ἐνδοξεῖ.

Θεοτοκίου.

Ω'ς θείαν προστασίαν, καὶ ὡς ἀσφαλῆ σε,
ἔλπιδα μόνη κατέχω Μητρόθεε, τοῦ λυ-
τρωθῆναι κανδύνων καὶ παραπτώσεων.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ β'. τούτου μηνού.

Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου
τοῦ Συγκλητικοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντρα, ψάλλομεν Στιχηρά
Προσόμοια.

'Ηχος δ'. 'Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Kαὶ ἐν βίῳ περίδοξος, καὶ ἐν Μάρτυσι μέ-
γισος, Ἀθλητὰ Ἡσύχιε γνωριζόμενος, ταῖς
οὐρανίαις Δυνάμεσι, συνὼν παμμακάριστε, τῷ
τῶν ὄλων Βασιλεῖ, μετὰ δόξης παρίστασαι· ὅ-
τεν πίστει σου, τοὺς γενναῖους ἀγῶνας εὐφη-
μοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην ἐκτελοῦμεν, τὸν Εὔρ-
γέτην δοξάζοντες.

Bασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, στρατευθεὶς διὰ πέ-
στεως, Ἀθλητὰ Ἡσύχιε, δόγμα ἄθεον, πα-
ρανομούντων ἡκύρωσας, Βασιλέως ἐνδοξεῖ, καὶ
προείλου τὸ θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἐνθεον· ὅθεν
ἄπασα, ἥ σεπτὴ Ἐκκλησία ἐορτάζει, τὴν πα-
νεόρτον σου μνήμην, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεων.

Iοταμίοις ἐν ρέυμασιν, ἀπερρίψης Ἡσύχιε,
ἐν αὐτοῖς τὸν δράκοντα τὸν πολέμιον,
ἐναποπνίξας πανόληιε· καὶ νῦν ἀνελήλυθας, εἰς
αὐτὸς τὰς θρανθὰς, τὰς σεφάνις ληψόμενος· καὶ
παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀθλοφόρε, τῷν
Ἀγγέλων συμπολῖτα, τῆς εὐσεβείας ἐδραίωμα.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

H' Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σου χω-
ρήσασα, φιλανθρώπως ἀνθρωπον χρημα-
τίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σῷ προσ-
λαβόμενος, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδης
με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτείρησον
τάχος καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλά-
βης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Η Σταυροθεοτοκίου.

E'ν Σταυρῷ ὡς ἐώρακε, καθηλούμενον Κύ-
ριε, ἥ Ἀμνὸς καὶ Μήτηρ σὺ ἐξεπλήγγετο·
καὶ· Τί τὰ ὄραμα, ἐκραξεῖ, Υἱὲ ποθεινότατε;
ταῦτα σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ
παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύ-

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι κατὰ τὴν σήμερον ἐτέραν Ἀκελου-
δίαν, ηγευν τοῦ Ἅγιου Ιερομάρτυρος Θεοδότου Κυρηνίας, τοῦ
αναφερομένου ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ἐξ ἐναντίας, τὸ Συναξά-
ριον τοῦ Ἅγιου Ησυχίου ἔχειτο ἀτάκτως εἰς τὴν δεκάτην τοῦ
Μητροῦ μηνός· διὸ μετετέθη κάκεῖνο ἐνταῦθα, ἀπει ψηλεῖται
καὶ ἡ αὐτοῦ Ἀκελουδία.

σας; Ἀλλὰ δόξα τῇ αἵρεστῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ο Κανὼν τοῦ Ἅγιου, ἔχων Ἀκροστιχίδα·
Τὸν παμμέγιστον Ἡσύχιον αἰνέσω. Ἰωσήφ.
Ωδὴ ἀ. Ἡχος δ'. Ο Είρμος.

Α "σομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου" ὅτι ἐξῆγα-
γες λαὸν, δουλείας Αἴγυπτίου, ἐκαίλυ-
ψας δὲ ἄρματα, Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν.
Τ αῖς θείας λαμπρότητι τοῦ Σωτῆρος λε-
λαμπρυσμένος Ἀθλητὰ, τὰς πίστει τελεῖ-
τας τὴν ἀγίαν ἀθλησιν, φωτὸς ἐνθέου πλή-
ρωσον.

Ο "λος ἀνακείμενος τῷ Σωτῆρι, τὸν δὲ αὐτὸν
καρτερικῶς θάνατον ὑπέστης, Ἡσύχιε
πανόλβιε, καὶ θείας ζωῆς ἔτυχες.

Ν óμοις τοῦ Δεσπότου συμπεφραγμένος, τῶν
ἀνομούντων πονηρᾶς ἀπώσω θωπείας,
Ἡσύχιε πανόλβιε, ἀθλῶν καρτερικώτατα.

Θεοτοκίον.

Π αρθένος διέμεινας μετὰ τόκου, ως πρὸ τοῦ
τόκου ἀληθῶς, τὸν Κτίστην τεκοῦσα· ὃν
αἴτησαι Παναμώμε, σωθῆναι τὰς ὑμνοῦντάς σε.
Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

Τ óξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ οἵ αἰσθενοῦν-
τες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Α "νω πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων Ἀθλοφό-
ρε, τῷ διωκτῷ κατεπάλαισας δυνασείαν
ὅλεθροτόκον, ἐναθλῶν καρτερικώτατα.

Μ óνον τοῦ Χριστοῦ ἐράσμιον, κάλλος ἀγα-
πήσας, καλλη τοῦ κόσμου παρέδραμε·
καὶ ἀθλήσας δικαιοσύνης, ἀνεδήσω Μάκαρ
στέφανον.

Μ íαν ἐπιγνούς Θεότητα, τῆς πολυθείας α-
πεθελυῖο τὸ ἄστατον Ἀθλοφόρε, καὶ
μαρτυρίῳ, ἐλαμπρύθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ε "στη μέχρι σοῦ ὃ θάνατος" τῆς αἰθανασίας
γὰρ τὴν πηγὴν ἀπεκύησας, Παναγία, Χρι-
στὸν τὸν μόνον, ὑπεράγαθον Θεὸν ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἡχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Α 'καταγώνιστος, Ἀθλητὴς γέγονας, τοῦ Παν-
τοκράτορος, μάκαρ Ἡσύχιε, ἐν τῷ καιρῷ
τῷ διωγμῶν, τῆς σαρκὸς μὴ φεισάμενος· ὅθεν

θανατούμενος, ποταμίοις ἐν ὅδασι, τούτοις ἐν-
πέπνιξας τὸν πολέμιον δράκοντα· διὸ ἐν εὐφρο-
σύνῃ τὴν θείαν, μηδὲν σὺ Μάρτυς ἐορτάζομεν.
Θεοτοκίον.

Α κατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει
Δέσποτα, Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον
ἐπὶ σοὶ, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀ-
περίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα πε-
ριθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἰμάτων σου· ὃν πάν-
τοτε Ἄγνη ως Υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η "Η Σταυροθεοτοκίον.
H ἀπειρόγαμος, Ἄγνη καὶ Μήτηρ σου, Χρι-
στὲ ὁρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ^{τοῦ} ξύλου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο·
Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος,
δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων
σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Υμῶ σου
τὴν θείαν συγκατάθασμα·

Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

Δ i ἀγάπησιν Οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνος,
Δ ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάκησαν
εθνη· σὺ γὰρ εἰ φιλάνθρωπε, ισχὺς μου καὶ
ὑμησις.

Γ ενναιότητι πανόλβιε διανοίας, τῷ δυσσεβεῖ
τυράννῳ ἀντετάξω ξοάνοις, θύειν σε προσ-
τάσσοντι, Ἡσύχιε ἔνδοξε.

Ι "ερεῖσον ὥσπερ ἀμωμὸν προσηνέχθης, τῷ ὑπέρ
σου τυθέντι, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μέγιστε
Ἡσύχιε, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Σ τηριγμός σοι καὶ ιραταίωμα ὁ Δεσπότης,
Σ ἐν τῷ καιρῷ τῶν ἀθλῶν, Παναοίδιμε ὥφη-
ὅθεν τὸν ἐπίκηρον, οὐκ ἔπιτξας θάνατον..

Θεοτοκίον.

Τ óν ἀκήρατον βλαστήσασα Κόρη βότρυν,
τοῦ ἀθανασίας γλεῦκος, ἀποστάζοντα πᾶσιν
ὥφης παναμώμητε, καὶ Μήτηρ ἀλόχευτος.

Ωδὴ ἐ. Ο Είρμος.

Σ ιν Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλῆλυ-
σας· φῶς ἀγίου ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ο νοῦς σου τῷ φωτὶ, τῷ αὖλῳ λαμπόμενος,
διέλυσε τῆς ἀπάτης τὴν πολύθεον πλά-
νην, Ἡσύχιε μακάριε.

Ν ιοήσεσι φαιδραῖς, καὶ καλαῖς ἀναβάσεσι,
θεούμενος ἀθεῖας, Ἀθλοφόρε παμμάκαρ,
τὸ ἄστατον διέφυγε.

Η σύχασασ λιπῶν, πολυτάραχον ἀγνοίαν, καὶ
εἶληφας Ἀθλοφόρε, ἀντὶ κόπων καὶ πόνων,
τὴν θείαν ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίου.

Σὺ μόνη ἐπὶ γῆς, τὸν βράγιον τέτοκας, Πανάμωμε Θεὸν Λόγον· ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, ὡς Ποιητὴν καὶ Κύριον.

'Ἄδης'. 'Ο Είρμος.

» **E** 'βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρήμηρον, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· 'Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦς Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Yψώσας σου, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρωτα, ἀπερρίφης, ποταμίοις ἐν ρείθροις Ήσυχίε, ἐν αὐτοῖς τὸ τέλος, τὸ μακάριον Μάρτυρος εὑράμενος.

Xειμάρρθς σε, τῆς τρυφῆς ἐπαξίως ἐδέξατο, δεδεγμένον, τὸ μακάριον τέλος Ήσυχίε, ποταμοῦ ἐν ρείθροις, ἐν τῷ στίφος δαμόνων ἀπέπνιξας.

Iσχυῖ τε, καὶ δυνάμει παμμάκαρ τοῦ Πνεύματος, μυριάδας, ἀράτων ἔχθρῶν κατεπάτησας, καὶ στεφθεὶς ταῖς νίκαις, τῶν Λαγγέλων χοροῖς συνηρίθμησαι. Θεοτοκίου.

Oἰκήσας σου, τὴν αγίαν γαστέρα ὁ Κύρος, Θεοτόκε, τῆς Τριάδος τερπνὰ καταγώγια, ἐκτελεῖ ταὺς πίστεις, ἀληθείας σε νῦν μαριζοντας.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστὴ, λέγεται τὰ Μαρτυρικὸν τοῦ ὥχου.

Συναξάριον.

Τῇ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ήσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ.

Στίχοι.

·Ποταμὸν Ήσυχίος ὄδατων ἔδυ,
·Οπως ποταμὸν τοῦ πυρὸς διεκφύγῃ.

Δευτερή προσέθη Ήσυχίος ἐν πόλου ὅρμοις.

Oὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πρῶτος τοῦ παλατίου τυγχάνων, καὶ τῆς Συγκλήτου Βουλῆς. Προστάτας δὲ τοῦ Μαξιμιανοῦ, τοὺς ἐν στρατείᾳ Χριστιανούς, λύσαντας τὰς ζώγας, ὁδοτεύειν· καὶ πολλῶν τὸν ἀκλεᾶ μᾶλλον ἐλομένων βίον, ἢ τὴν ἐν ἀπωλείᾳ τιμὴν, εἰς ὃν ἐξ αὐτῶν καὶ ὁ Ἀγιος Ήσυχίος. Τοῦτο μάνων ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποδυθῆναι τὰ ἴματα, ἀπεριεβέβλητο, ὅντα πολυτελῆ, ἐνδυθῆναι δὲ κολόβιον ἐξ ἑρίου (μᾶλλινον χιτωνίσκον γωρίς μανίκια, καμιζόλαι), καὶ μετὰ τῶν γυναικῶν συνδιάγειν.

Τούτου γενομένου, προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς, Εἰ σύκη αἰσχύνεται, ἐπυνθάνετο, ἐκ τῆς τῶν Μαγίστρων τιμῆς εἰς τὴν ἀτιμου ταύτην κατευχθεὶς ἀγωγὴν· μηδὲ γάρ δύνασθαι τοὺς Χριστιανοὺς ἐπὶ ταῖς πρότερον μεγίσταις αὐτῷ τιμαῖς καὶ ἀργαῖς καταστῆσαι αὐτὸν. Τεῦτο δὲ, τὴν παρούσαν τιμὴν πρόσκαιρον εἶναι εἰπόντας, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ αἰώνιαν καὶ ἀπέραντον, λίθου μυλικὸν ἀεθῆναι τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς προσέταξε, καὶ μέ-

σον τοῦ ποταμοῦ, τοῦ λεγομένου 'Ορόντου, ρίψηναι, ἐν τῷ τέ μακάριον τέλος ἐδεξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ιερομάρτυρος Θεοδότου, Επισκόπου Κυρηνίας τῆς Κύπρου.

Στίχ. 'Αθλῶν πέπλησαι, Θεόδοτε, στιγμάτων.

Εἰ καὶ μετ' είρηντος σε Χριστὸς λαμβάνει.

Oὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Λικινίου Βασιλίως, καὶ Σαβίνου Ἡγεμόνος τῆς Κύπρου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὄμολογίαν τῷ Ἡγεμόνι παραστάς, τύπτεται βουνεύροις· εἰτα κρεμᾶται, καὶ τὰς σείρας ἔισται, καὶ ἐπὶ πυρωθέντος σιδηροῦ κραββάτου εἰπλοῦται, καὶ παραδέξθε τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτες ἀλώβητος τηρηθεῖς, τὸλοις ἐνεπάρη τοὺς πόδας, καὶ τρέχειν ἤναγκαζετο. Βληθεὶς δὲ ἐν τῇ φυλακῇ παυσαρίου τοῦ διωγμοῦ δόγματι Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου Βασιλίως, ἀπελυθη τῆς φρουρᾶς κατὰ τὴν ἐννεακαιδεκάτην τοῦ Ιανουαρίου. Ἐτους δὲ διαγενομένου δευτέρου, πρὸς Κύριου ἐξεδήμησε, δευτέραν ἄγοντος Μαρτίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Κοῖντου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Oὗτος γεγένηται μὲν ἐν Φρυγίᾳ, καὶ παιδεύεται τὴν εὐσέβειαν. Καταλαβὼν δὲ τὴν Νεολίδα (*) Κώμην, ἐλεον τοῖς δεομένοις παρεῖχε. Κατὰ δὲ τοὺς καιρούς Αδρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ὁ Ἡγεμών Ροῦφος, παραινῶν αὐτὸν Ζυσαὶ τοῖς εἰδώλοις, ἐπεὶ, ληφθεὶς δαιμονις, εὐθαμένου τοῦ Ἀγίου, ἱάθη, αἴρηκεν αὐτὸν, δώροις τὴν εὔεργεσίαν αἱμεψάμενος. Αὐθίς δὲ κατασχόντες οἱ ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἐπεὶ, σεισμός, γενομένου, ἐτενάκησεν τὰς κατεπεσον ἔσσανα, ἐκφυγόντες, κατέδιπον τὸν Ἀγιον. Μετὰ δὲ τὸν σεισμὸν, τεσσαράκοντα διαγενομένων ἡμερῶν, καταλαβὼν ὁ Ἀρχων Κλεάρχης τὸν τόπον, δεισιδαιμονῶν, καὶ περὶ τὴν Ζρησκείαν τῶν εἰδώλων ἐπτοκμένος, κατεγήνατε τὰ σκέλη τοῦ Ἀγίου προσέταξεν. Ἄ παραυτίκα τῷ δυνάμει Χριστοῦ ἀρτία καὶ ἡγεινα κατέστησαν. Δεκάτου δὲ διαγενομένου χρόνου, μετὰ τὴν τῶν σκελῶν αὐτοῦ συντριβήν, ἐν τῷ περιήρει, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰώμειος, καὶ πτωχοῖς ἐπαρκῶν, πρὸς Κύριου ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Νέστορος καὶ Τριβιμίου.

Στίχ. 'Ο τράχηλον Νέστορος πληξθεὶς τῷ ξίφει,
Πληγὴν ὄμοιαν ἐντρίβει Τριβιμίω.

Oὗτοι χώρας μὲν ὑπῆρχεν τῶν Κυραιωτῶν (**), πόλεως δὲ Πέργης. Ἐπὶ δὲ τῆς Βασιλείας Δεκίου τοῦ δυσεῖδος, παρὰ τῶν Εἰδωλολατρῶν παραδοθέντες τῷ τῆς χώρας Ἀρχοντες, τὸν Χριστὸν κηρύττοντες, γυμνωθέντες, ἐτύφησαν βουνεύροις ἔνοροις. Είτα κρεμασθέντες, ἐξέσθησαν ἄργος καὶ τῶν σπλάγχνων αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ τὴν γυώμην αἱμετάθετον εἶχον, μαχαίρᾳ τέμνονται τὰς κεφαλάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Τρωκδίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, μαρτυρησάντων ἐπὶ Δεκίου Βασιλέως.

Στίχ. Μὴ μέλλε, Τρωκδίε, θυγήσκειν ἐκ ξίφους,
Μὴ μέλλε καὶ μέλλησιν οὐχ ἔξει στέφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Παρθένος Εὐθαλία ξίφει τελειοῦται.

(*) Ἀλλ. Αἰσλίδα.

(**) Ἀλλ. Κυδερράιωτων..

Στίχ. Υἱὸν φιλοῦσα Μητροπαρθένου Κόρη,
Τομὴν ὑπέστη καλλιπάρθενος Κόρη.

Aὕτη ὑπῆρχεν ἐν Σικελίᾳ, μητέρα ἔχουσα Ἐλληνίδα αἰ-
μορρόσουσαν, τῆτις καὶ ἵαθη παρὰ τῶν Ἀγίων Μαρ-
τύρων Ἀλφείου, Φιλαδέλφου καὶ Κυπρίου. Ηιστεύσασα
οὖν, εὐαπτίσθη μετὰ Εὐθαλίας τῆς Συγατρὸς αὐτῆς· ἔ-
χουσα δὲ υἱὸν, ὃν σμάτι Τερμιλιανὸν, συνεσχέθη ὑπ’ αὐτοῦ
πρὸς τὸ ἀποπνιγῆναι, διὰ τὸ πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν·
ἀλλ’ ὑπὸ τῆς παιδίοκης ἐκσπασθεῖσα τῶν χειρῶν αὐτοῦ διέ-
φυγεν. Τῆς δὲ ἀδελφῆς Εὐθαλίας πολλὰ τὸν ἀλάστορα ἔ-
χεινον ὄντειδισάστης περὶ τῆς μητρὸς, ἔκεινες φησί· Μή καὶ
σὺ Χριστιανὴ εἶ; Καὶ τὴν Ἀγίαν Ναΐ, φησὶν, καὶ ὑπὲρ
Χριστοῦ πρεθύμως ἀποθανοῦμαι. Οὐ δὲ βεβηλὼς, γυμνώ-
σας αὐτὴν ἐμάστεξε σφοδρῶς, καὶ παρεδώκεν αὐτὴν ἐνὶ
τῶν οἰκετῶν, ἐφ’ ὃ καθυβρισθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ. Άλλ’ η μὲν
προσευξαμένη ἐτύφλωσε τὸν οἰκετην· οὐ δὲ ἴδων τὸ γεγο-
νέν, ἔιφει τὸν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἵ "Ἄγιοι Μάρτυρες Ἀνδρόνι-
κος καὶ Ἀθανασίας" ἔιφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀθανασία συνθανόντα τῇ πάνυ,
Πεπείσμεθα ζῆν Ἀνδρόνικον τὸν πάνυ.
Ταῖς αὐτῶν Ἅγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδὴ ζ'. Ὁ Είρμος.

» **A**ὐτοῖς τῷ ποτὲ, ἐν Βαθύλωνι Παῖδες,
» Αἰμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις
» κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἰ.

Nεανικῶς τῷ ἔχθρῳ, περιπλακεὶς τὴν τού-
την, ἰσχὺν παμμάκαρ ἐταπείνωσας, κραυ-
γάζων Ἡσύχιε. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἰ.

Aπὸ περάτων τῆς γῆς, ἔως περάτων Μάρ-
τυρος, ή σὴ ἀνδρεία καταγγέλλεται, καὶ
τὰ κατορθώματα, καὶ ή βεβαία πίστις, Ἡσύ-
χιε θεόφρον.

Iσχυροτάταις νευραῖς, ἀπαγγονήσας Μάρτυς,
τῶν σῶν ἀγώνων τὸν ἀντίπαλον, ἐπίδοξον
δάνατον, ἐν πνιγμονῇ ὕδατων, Ἡσύχιε ἐδέξω.

Θεοτοκίον.

Nευεκρωμένους ἡμᾶς, τῇ ἀμαρτίᾳ πάντας,
ζωὴν τεκοῦσα ἀνεζώσας· διό σοι κραυ-
γοῦσόμεν· Θεοκυῆτορ Κόρη, αἱεὶ δεδοξασμένη.

'Ωδὴ η'. Ὁ Είρμος.

» **P**άντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα ιτί-
σις, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Ὅσιοι καὶ
ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ ὑμνεῖτε λαοὶ, καὶ ὑπερ-
ψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Eναπεδύσω ἀνδρικῶς πρὸς τοὺς ἀγῶνας,
Χριστὸν ἔχων συλλήπτορα Ἔγδοξε, καὶ
κατὰ κράτος νικήσας, ἐδέξω σέφος ἀφθαρσίας,
καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Sτήσας τὰ ῥεύματα Σοφὲ τῆς ἀθεῖας, ἵεροῖς
ἀγωνίσμασιν, ἐμβληθεὶς ἐν ποταμῷ, ἐν τό-
τῳ ἐδέξω τὸ τέλος, υἱοῦν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

O'ς βασιλεὺσας εὐκλεῶς κατὰ τῆς πλάνης,
βασιλείους κατέλιπες ἐνδοξεῖ διατριβάστε,
καὶ μέγα ἀξίωμα, καὶ τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντὸς
προσεκολλήθης.

Θεοτοκίον.

Tέρωτατός σε καλεῖ Προφῆτης, πύλην ἀδιό-
δευτον ἀχραντε, οἱ Κτίστης δὶς ἡς διῆλθεν,
ώς μόνον ἐπίσταται, πάλιν κεκλεισμένην, λι-
πιών ώς πρὸ τοῦ τόκου.

'Ωδὴ θ'. Ὁ Είρμος.

» **E**ῦα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυνοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Oραῖος τῷ εἴδει τῆς Ψυχῆς Ἡσύχιε, ἐγνω-
ρίσθης καὶ τοῦ σώματος· σὺ γάρ αξίωμα
καὶ πλοῦτον, κατέλιπες καὶ δόξαν ἐπίκηρον,
καὶ μόνω τῷ Χριστῷ ἡκολούθησας, δήμοις Μαρ-
τύρων συναπτόμενος.

Sυνέτριψας ἔόσανα σοφὲ Ἡσύχιε, απωλείας
καὶ ἡγάπησας, μᾶλλον θανεῖν βιαιοτά-
τως, ζωὴν ὅπως κερδήσῃς τὴν μέλλουσαν, σὺν
πᾶσι τοῖς καλῶς ἐναθλήσασιν· ὅθεν σε πίστει
μακαρίζομεν.

Hμηνημ σου σήμερον ἡμῖν Ἡσύχιε, θεο-
μάκαρ ἐπεδήμησε, πάντων φωτίζουσα
καρδίας ἐν ταύτῃ τῶν πιστῶν εὐφημούντων
σου, τοὺς πόνους τὰ γενναῖα παλαιόσματα, καὶ
τὰ τῶν πόνων ἀγωνίσματα.

Θεοτοκίον.

Fῶς ἡμῖν ἀνέτειλεν ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὁ
τῶν ὅλων μόνος Κύριος, καὶ κατελάμπρυ-
νε τὰς πάντων καρδίας, θεϊκαῖς ἐπιγνώσεσι·
καὶ σκότος αγνωσίας ἐμείωσεν. Ὅθεν σε πάν-
τες μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
ώς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου,
Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ψάλλομεν Στιχηρά
Προσόμοια.

Ὕχος α. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρισάριθμοι Μάρτυρες στερρώς, ἀνταγωνι-
σάμενοι, τοῖς ωμοτάτως δικάζουσι, καὶ
πεῖραν ἄπασαν, δριμυτάτων πόνων, πίστει
ὑπομείναντες, τῆς ἀνω βασιλείας ἐτύχετε. Διὸ
πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐτροπον, Κλεόνικον στερρὸν, Βασιλίσκον
ἄσμασι, πνευματικοῖς εὐφημήσωμεν· πυρὶ
γάρ ἔφλεξαν, ἀθεῖας ὕλην, εὔσεβείας χάριτι·
καὶ νῦν φωταγωγοῦσι τὰ πέρατα, θείοις πυρ-
σεύμασιν, ως φωστῆρες διαυγέστατοι, ως τὴν
πλάνην, πᾶσαν ἀμαυρώσαντες.

Κάρας ἐκτεμνόμενοι ἔχθροῦ, κάραν συνε-
τρίψατε, ὥραιοτάτοις ποσὶν ὑμῶν, γεν-
ναῖοι Μάρτυρες, ἀπλανεῖς ἀστέρες, ἵερεῖα ἔμ-
ψυχα, ναοῦ ἐπουρανίου κειμῆλια, Εὐτροπε ἐν-
δοξε, Βασιλίσκε καὶ Κλεόνικε, τὴν εἰρήνην,
πᾶσιν ἔξαιτούμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν Πανύμηντε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου
πάθεσι, πονηροτάτοις θεραπευσον, ἢ τὸν
ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν
κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἴωμενον, τὸν
τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ
θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Ὕ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστὲ, ἢ Παρθένος
βλέπουσα, ὁδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον
γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θυγήσκεις; πῶς τῷ
ξύλῳ ορέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ορεμάσας τοῖς
ὑδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε,
τὴν Μητέρα, καὶ δουλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ
Κανόνες τοῦ Τριωδίου, εἶτα τῶν Ἀγίων ἐ πα-
ρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τριῶν Ἀθλητῶν συμφρόνων μέλπω πόνους.

Θεοφάνους.

ὝΩδη α. Ὅχος δ. Ὁ Είρμος.

» **Θ**αλάσσης τὸ ἔρυθραιον πέλαγος, ἀβρό-
χοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
ραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
μαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τῆς θείας, φωτοχυσίας λάμψει καταστρα-
πτόμενοι, καὶ Ἀθλητῶν στεφάνοις ἀληθῶς,
λαμπρυνόμενοι Ἀγιοι, Τριάδος οἱ ἰσάριθμοι,
ταύτην ἡμῖν ἔξευμενίσασθε.

Ρήματων, ἐνηχθέντες Μάρτυρες, πνευματι-
κῶς θεϊκῶν, καὶ συνημένοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ,
τῆς εἰρήνης τὸν σύνδεσμον, ἐν ἑαυτοῖς κατέ-
χοντες, ἔχθροῦ τὴν πλάνην ἐτροπώσασθε.

Ισάριθμοι, τῆς Τριάδος Μάρτυρες, ἀναδειχ-
θέντες τρανῶς, ἵσα φρονοῦντες πίστει εἰς
αὐτὴν, ἵσον εὔρατε στέφανον, Εὐτρόπιε Κλεόνι-
κε, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ καλλίνικοι.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος, ὁ ἐκ γαστρός σου Δέσποινα, ὑπὲρ
υίους τῶν βροτῶν, ὁ πρὸ αἰώνων Λόγος
προελθών, σκυθρωπὸν ἔκηφανισε, τὸ τοῦ θανάτου
ἀγχραντε, ζωὴν αἰώνιον ἡμῖν δεδωκώς.

ὝΩδη γ. Ὁ Είρμος.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἑκκλησία σε Χρε-
στὲ ιράζεσσα· Σύ μου ἵσχυς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Νευρούμενος ἐν Χριστῷ, φερωνυμῶν τε ἀ-
ψευδῶς Εὐτροπε, τροπαιοφόρος γέγονας,
κατὰ δυσμενῶν Μάρτυρος ἐνδοξε.

Αθάνατον ἐναθλῶν, κλέος τῆς νίκης ἐμφα-
γῶς εἴληφας Μάρτυρος σοφὲ Κλεόνικε, τῷ
σταυρῷ γενναίως ἡλούμενος.

Θωρακισθεὶς τῷ Σταυρῷ, βασιλικῶς Ἐλλη-
νικὴν ἐτρεψας, πολυθεῖαν ἐνδοξε, Μάρτυρος
Βασιλίσκε ἀοιδίμε.

Θεοτοκίον.

Αιμένα σε γαληνὸν, καὶ ἀδιάσπαστον Πε-
στοὶ ἀγκυραν, Θεογεννῆτορ ἔχοντες, πλά-
νης τῶν δεινῶν λυτρωθείημεν.

Κάθισμα, Ὅχος α. Τὸν τόφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, ἢ τριάς τῶν Μαρτύρων,
ἐνώπιον πολλῷ, ὠμολόγησε δῆμου, καὶ δή-
μοις συνηρίθμηται, Ἀσωματῶν ἀθλήσασα. Τού-
τους σήμερον, ἀνευφημήσωμεν πίστει, ἑορτά-
ζοντες, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, καὶ κοσμο-
χαρμόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ελπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔ-
τεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. ἀ-
παύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἀνω Δυνάμεσι, δε-

ναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν,
βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἵσι σε δοξάζουσιν.

"Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ω "Δαίματος καὶ νῦ! ὁ φρικτὸς μυστηρίου ἐθόα
ἡ ἀγνή, καὶ πανάμωμος Μῆτηρ, ἐν ξύλῳ
ώς ἔθλεψεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· ὁ τὰ σύμ-
παντα, ἐν τῇ δρακὶ περιέχων, ως κατάκριτος,
ὑπὸ κριῶν παρανόμων, σταυρῷ κατακρίνεται.
'Ωδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

E "παρθέντα σε ἴδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
Σταυροῦ τὸν Ἡλιον, τῆς δικαιοσύνης, ἔ-
στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
σα· Δοξά τῇ δυνάμει σου Κύριε.

H "δρασμένοι ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ἀληθείας, ταῖς
προσβολαῖς ἀκλόνητοι, ὥφθητε βασάνων,
Μάρτυρες πολυάθλοι, τῆς πλάτης ὀχύρωμα,
ἄπαν ἐμφανῶς ἐκμοχλεύσαντες.

T ετακότες ὅλην ἔφεσιν πρὸς τὸν Κτίστην,
δεσμοῖς περιτεινόμενοι, καὶ ξεσμοῖς ἀλγῆ-
τες, ὥφθητε ἀνάλωτοι, Κλεόνικε Εὔτροπε, σὺν
τῷ Βασιλίσκῳ ἐν σκάμματι.

O ραιοτάταις ἀκτῖσι διηγασμένοι, ως τὸν
Χριστὸν προσβλέποντες, ἔνθεν Ἀθλοφό-
ροι θάττον ὑπεμείνατε, πυρὸς τὴν ἐπίχυσιν,
τοὺς ὑπεναντίους συμφλέξαντες.

Θεοτοκίον.

N θεμομένην ρύμην ἔστησας τοῦ θανάτου,
ρεῖθρον ζωῆς κυήσασα, Χριστὸν, ὃν δυσ-
ώπει, ἀμαρτίας κάμινον, ψυχῆς κατασθέσαι
μου, Μῆτερ τοῦ ἐλέους πανάγραυτε.
'Ωδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

S 'ν Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλῆλυ-
> **S** θας φῶς ἀγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

S τερρότητι νοὸς, φληναφίαν ἐθραύσατο, ωμό-
τητος αἰκιζόντων, καταπτύσαντες θράσας,
Μάρτυρες καρτερώτατοι.

T πέρ τὰ γενρά, ςρανίων φροντίσαντες, εὐγέ-
νειαν ἐπανθῆσαν, καὶ στρατείαν καὶ πλῆ-
τον, καὶ δόξαν κατελείψατε.

M ανίαν ἀπηνῆ, τυραννούντων οὐ πτῆξαντες,
πυρὸς τε καὶ τῶν μαστίγων, καὶ ξεσμῶν
καὶ βασάνων, ἀνδρείως κατεπτύσατε.
Θεοτοκίον.

F ορέσας με ἐκ σοῦ, Θεοτόκε ὁ πλάσας με,
προῆλθε διπλοῦς τῇ φύσει, ἐν μιᾷ ὑπο-
στάσει, ἀφύρτως γνωριζόμενος.
'Ωδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θ ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἦ
Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου

» κεκαθαριμένη, τῷ δὶ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρέυσαντι αἷματι.

P ωσθεῖσα, ξυνωρίς τῶν Μαρτύρων αὐτάδελ-
φος, μετὰ πολλὰς τὰς βασάντας, τῷ Σταυ-
ρῷ παγεῖσα ἐστέφθη στέφει, ἀκηράτῳ, σὺν
Εὐτροπίῳ ὁ θεῖος Κλεόνικος.

O θεύσας, Μαρτυρίου πορείαν ἀκλόνητον,
ἥλιος πειρόμενος ἀμα, Βασιλίσκος πόδας
συνέθλασε, τῶν δαιμόνων, τὰς κεφαλὰς πατή-
σας ὁ ἔνδοξος.

N ού σε, τὴν καρδίαν λαξεύσας, ἀνέτρεψας,
ἀγαλμα πλάνης συμφλέξας, καὶ τὸ στέ-
φος ξίφει· Μάρτυς ἐδέξω, ἐκτιηθεὶς σου, κεφα-
λὴν Βασιλίσκε αὐτίδιμε.

Θεοτοκίον.

O 'ς ρόδον, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὐράμε-
νος, καὶ καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοι-
λαδῶν ἀνθος ως Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ἐν τῇ
γαστρὶ σου Λόγος ἐσκήνωσε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου Ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτῷ μηνὸς, Μηνῆμη τῶν Αγίων Μαρ-
τύρων, Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου.

Στίχοι.

Ο χρηστὸς ἡμῖν Εὐτρόπιος τοὺς τρόπους
Ἐφεῦρε Χριστὸν καὶ τέλος διὰ ξίφους.

Καὶ Κλεόνικος εὔκλεα οὐκην ἔχει,
Σταυρῷ κρεμασθεὶς, ως δὲ Χριστός μὲν πάλαι.
Εἰρκτὴν τὸ σῶμα καὶ πρὸ τῆς εἰρκτῆς ἔχων,
Εἰρκτῶν λυτροῦται Βασιλίσκος ἐκ δύο.

Ἐν ξύλῳ Εὐτρόπιος σταροῖο τρίτῃ προσε-
πήγθη.

O ύτοι οὐπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Μαξιμιανοῦ, συστρα-
τιώτας καὶ συγγενεῖς τοῦ Αγίου Μάρτυρος Θεοδώρου
τοῦ Τήρωνος, ἐκ τῆς Καππαδοκῶν ὄντες χώρας. Παρί-
στανται οὖν Ασκλαπιεδέτη τῷ Ηγεμόνι, καὶ τύπτοντας
σφοδρῶς. Ο δὲ Αγιος Εύτροπιος κατὰ τοῦ στόματο
λαμβάνει πληγὰς, ὅτι τὸν Ηγεμόνα ἐξέβρισεν. Ενθα ο
μὲν τύπτοντες ἐξειλύθησαν διὰ τὸ σύντονον τῆς βασά-
νου· οἱ δὲ Μάρτυρες, ἐπιφανέντος αὐτοῖς τοῦ Κυρίου
καὶ τοῦ ἐνδέξου Μάρτυρος Θεοδώρου, γεγόνασιν ὑγιεῖς.
Επὶ οὖν τῷ παραδοξοποιῆτα ταυτῷ πολλοὶ ἐπίστευσαν τῷ
Χριστῷ, τὴν διὰ ξίφους δέχονται τελευτήν. Μεταβαλλο-
μένου οὖν τοῦ Ηγεμόνος, καὶ κολακεῖας ἐπιχειρεύντος
τὸν Αγιον Κλεόνικον μεταθέσθαι απὸ τῆς εἰς Χριστὸν
πίστεως, καὶ τὰ μὲν ὑπισχνυμένα, τὰ δὲ καὶ διδέντος,
οὐδέν τι μᾶλλον ὁ Αγιος μαλακισθεὶς, ἀλλὰ καὶ παρεξηγεί-
σθεὶς, κατεγέλασι μὲν τῆς ἀνοίας τοῦ Ηγεμόνος, κατεχλεύα-
σε δὲ τὴν τῶν εἰδώλων ἀσθένειαν. Οὐθεν, θυσίας αὐτοῖς
ἐπιτελουμένης, διὰ προσευχῆς τὸ ξύλον κατίβαλε τῆς Αρ-
τέμιδος. Ἐκκατείσαν οὖν πίσσαν καὶ ἀσφαλτον, ἵν τρισὶ^{τοις}
λίθοις, κατέχειον ἐπ' αὐτούς· καὶ αὐτοὶ μὲν ἀλώβητοι διε-
φυλαχθησαν, οἱ δὲ υπουργοὶ καὶ υπηρέται τῶν τοιούτων

κατιφλίγθησαν. Είτα οταυροῦντας Κλεόνικος καὶ Εὐτρόπιος, καὶ τελειούντας· ὁ δὲ Ἀγιος Βασιλίσκος εἰν τῇ φρουρᾷ τεθεῖς, μετὰ χρόνου τινὰ καὶ αὐτὸς τελειούντας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Θεοδωρίτου, Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Χωρεῖν ἔχει που τῆς Ἐδέμ τὸ χωρίον

Καὶ τὸν Θεοδώρητον ἔνδον τὸν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ζήνων καὶ Ζωΐλος εἰν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ζωῆς λύσις Ζήνωνι καὶ τῷ Ζωΐλῳ

Ζωῆς ὑπῆρξε κρείττονος παραιτία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Πιαμοῦν ἡ παρθένος εἰν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κροσσωτὰ χρυσᾶ Πιαμοῦν μελαμφόρος,

Τὰς ἀρετὰς ἄπεισιν ἡμφιεσμένη.

Ταῖς αὐτῶν Ἅγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Ὥδη ζ'. Ὁ Είρμος.

Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὔσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ, πυρπολόμενοι ἐκραυγάζοντες. Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νῦν ἐπαξίως, τῆς αἰώνιου ζωῆς λαβόμενοι, ὥσπερ ἐναθλοῦσιν ἔφη ὁ Ποιητὴς, Ἀθλοφόροι ἀναμέλπετε. Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Μυσταγωγίαν, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ κλέος καὶ στέφανον, κάλλος διαμένον ἀλυπονχριμονήν, κληρωσάμενοι ιραυγάζετε. Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἐν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν βασάνων καρτερήσαντες, πλάνης ὑπηρέτας Μάρτυρες ἀκλινεῖς, κατεφλέξατε ιραυγάζοντες. Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἄυσον Παρθένε, ἀμαρτιῶν μου τὸ χειρόγραφον· σῶσον ἐκ παντοίας βλάβης καὶ προσβολῆς, τοῦ δολίου ἵνα ιραΐζω σοι. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναικὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὥδη η'. Ὁ Είρμος.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δχνιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὔσεβείας ἔρασται, Παῖδες ιραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίας τὸν Κύριον.

Πλήρης εὐφρεσύνης καὶ χαρᾶς, φαιδρᾶς ἐφέστηκε, νῦν ἡ ἐτήσιος, ὑμῶν πανήγυρις Ἀγιοι· ἐν ᾧ πόθῳ εὐφημοῦντες ὑμᾶς, τῷ στεφοδότῃ καὶ Θεῷ ὑμνοῖς ιραυγάζομεν. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ωραῖοι οἱ μωλωπες ὑμῶν· ὥσπερ χρυσίον γάρ, καὶ λίθος τίμιος, Θεῷ ἐδείχθητε Μάρτυρες· οὓς ἐν πίστει προσκυνοῦμεν ἡμεῖς, τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς Θεῷ ιραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πηγὴ χαρισμάτων ἀψευδῆς, Χριστῷ ἐνδέδοται, σαφῶς τοῖς Μάρτυσι· καρπογονεῖ γάρ ἡ ἀνικμος, καὶ ἡ ἀνυδρος ἐκβλύζει κρουνούς, καὶ ἡ ἀλόγων λογικῶς φύσις ἐφέστηκεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Οὐαὶ λόγας δίκησας ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ "Αχραντε, σάρξ ἐχρηματίσε, φύσιν θεώσας μου Δέσποινα, ὁ ὑπέρθεος τῇ ἄκρᾳ αὐτοῦ φιλανθρωπία· ὃν πιστῶς ὑμνοῦντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὥδη θ'. Ὁ Είρμος.

Ἄιθος ἀχειρότυπος ὄρους, εἴς ἀλαξεύτου σε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρεστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Νῦν τρανῶς τὴν δόξαν Κυρίου, στεφανηφόροι καθορῶντες, σὺν ταῖς Ἀσωμάτοις χορείαις, καὶ τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν δικαίων αὐτοῦ, Μάρτυρες οἱ τρισάριθμοι, ὑπὲρ ἡμῶν θερμῶς πρεσβεύσατε.

Οὐαὶ λόγος ἐκυτοῖς τὸν Σωτῆρα, εἰσοικτάμενοι αξίως, πόλις ἐγνωρίσθητε Θεοῦ, ἐδραίουμένη θείας ἐπάλξεσιν, Εύτρόπιος καὶ Κλεόνικος, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ θεόφρονες.

Τὸ πέρο τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν παναγίαν ὑμῶν μητήν, καὶ τοὺς ἱεροὺς εὐφημούντων, ἀγῶνας θείους, Μάρτυρες ἐνδοξοί, τὸν Κτίστην ἴκετεύσατε, ἀμαρτιῶν εύρεῖν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἀντίληψις ὥφθης, καὶ ἡ ἐλπὶς καὶ σωτηρία· σὺ καταφυγή μου καὶ τεῖχος, καὶ τῆς ψυχῆς μου θεία πάρακλησις· διό με Αἰπάρθενε, ἐκ πάσης λύτρωσαι κολάσεως.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἡχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτις.

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου,
τοῦ ἐν τῷ Ἱορδάνῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέιραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

Ὕχος πλ. δ'. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

II ἀτερ θεόφρον Γεράσιμε, ἀναπτερώσας τὸν
νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς
συγχύσεως, ἐθδελύξω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν
σταυρὸν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπόπτῃ
κατηκολόθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκή-
σεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος, τοῦ
θείου Πνεύματος.

O "σιε Πάτερ Γεράσιμε, ἐν ἐρημίαις αἱεὶ, καὶ
απηλαίοις καὶ ὅρεσι, πίστει διαιτώμενος,
τὸν Θεὸν ἐξεζήτησας, καὶ τοῦτον εὔρεις ὥσπερ
ἐπόθησας, ἀνεπιτρόφῳ ψυχῇ νευρούμενος, ταῖς
ἀγαθαῖσι, ταῖς καλαῖς ἐκάστοτε, καὶ Μονα-
στῶν, στίφη προσενήνοχας, Χριστῷ σωζόμενα.

II αἵτα τὸν βίον διηνύσας, ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ,
καὶ ἐν πένθει καὶ δάκρυσι, Μοναστῶν
γενόμενος, ἀλείπτης διὰ πίστεως, ἀκτημοσύνη
κατακοσμούμενος, καὶ ἐγκρατείᾳ ὡραῖζόμενος,
ξένος καὶ πάροικος, ἐπὶ γῆς δεικνύμενος· ὅθεν
καλῶν, εὔρεις τὴν ἀπόλαυσιν, Θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Sὲ δυσωποῦμεν πανάχραντε, τὴν προσασίαν
ἡμῶν. Συσχεθέντας ἐν θλίψει, μὴ παρί-
δης τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δουλους σου, ἀλλὰ
γε σπεῦσον τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης
ὅργης καὶ θλίψεως, ὡς θεοδόξαστε, Θεοτόκε ἀ-
χραντε· σὺ γάρ ἡμῶν, τεῖχος καὶ βοήθεια, ἀνα-
ταμάχητος.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Hλίος σέλας, ἡμαύρωσε, καὶ ἡ σελήνη τὸ
φῶς, εἰς ζοφῶδες ἴματιον, ζοφερῶς μετέ-
βαλε· γῇ οἰλονεῖται, καὶ ρήγνυται, φρικτῶς
υχοῦ σου, τὸ καταπέτασμα· κάγῳ πῶς Τέκνουν
μὴ διαρρήξομαι, σπλαγχνα καὶ ὄμματα, πῶς
δὲ μὴ τὸ πρόσωπον καταξανῶ, αδίκως σε συνή-
σκουτα, βλέπουσα Σωτέρ μου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς
Κανόνας, ὡς σύνηθες.
Οἱ Κανὼν τοῦ Ἀγίου οὐκ ἡ Ἀκροστιχίς ἐν τοῖς
Θεοτοκίοις. Γεωργίου.

Ωδὴ α. "Ὕχος δ'. Ο Είρμος.

A "σομαὶ σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐξῆγα-
γες λαὸν, δαυλεῖς Αἰγυπτίων, ἐκάλυ-
ψας δὲ ἄρματα, Φοράω, καὶ τὴν δύναμιν.

O λον κατὰ πάσης τῆς μεθοδείας, τοῦ ἀλ-
λοτρίου κραταιὸν, τὴν υηστείαν ἔχοντες,
γενναῖως πατήσωμεν, τὰ τούτου μηχανήματα.

E ἀλλάμψει τοῦ Πνεύματος Θεοφόρε, καταυ-
γασθεὶς τὰ νοητὰ, τῆς ψυχῆς σου ὅμιμα-
τα, πρὸς φῶς ἐνητένισας, δὲ ἀρετῆς τὸ ἄδυτον.

I ὃν παρόντων Πάτερ δὲ ἀκτησίας, τὸ γεγ-
ρὸν ἀποβαλῶν, ἄχθος ὡς ἀσώματος, Γε-
ράσιμε ἥνυσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Pήθεν πρὸς θύραν πολιτείαν, ἡμᾶς ἀνείλκυ-
σεν Ἀγνή, ὁ ἄχραντος τάκος σου, υηστείας
ταῖς πτέρυξιν, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγών ἡμᾶς.

Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

E "ν Κυρίῳ Θεῷ μη, ἐξερεώθη ἡ καρδία μου·
διὸ οἱ ἀσθενῆτες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Tῶν παθῶν τὰ θηρία, διὰ υηστείας ἀπο-
κτείναντες, Χριστῷ δὲ ἀπαθείας, καὶ κα-
ναρότητος ἐγγίσωμεν.

I ρὸς τὸν ἄϋλον πόθον, τὸν τοῦ Κυρίου Πά-
τερ Ὅσιε, αἱὲ ἐνατενίζων, ὑλης προσκαί-
ρους κατεφρόνησας.

Tὸν Χριστὸν ἐν τῇ γλώσσῃ, ἔχων αἱὲ Πά-
τερ Γεράσιμε, τὸ ἀληθὲς τῶν λόγων, διε-
βεβήκιον ἐν τοῖς θαύμασι.

Θεοτοκίον.

E "ν υηστείαις καὶ πόνοις, τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν
τῆς φύσεως, ρώγνυουσα Παρθένε, κατὰ
παθῶν τοῦτο ἐνίσχυσον.

Κάθισμα, "Ὕχος α. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Tὴν κλίμακα τῶν θείων αἱρετῶν διανύσας,
πρὸς υηστῆς θεωρίας ἀνεληλυθας ὑψος,
καὶ θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐμφάσεις
ὑπεδέξω καθαράς· διὰ τοῦτο Θεοφόρε, σὲ εὐ-
σεβῶς τιμῶμεν καὶ βοῶμεν· Δόξα τῷ ἐκσχι-
σκυτι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ σεφανώσαντι· δόξα
τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σεῦ πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Tὰς χεῖρας σου τὰς θείας, τὰς τὸν Κτίστην
έβαστασας, Παρθένε Θεοτόκε σαρκωθέν-
τα χρηστότητι, προτείκασα δυσωπησον αὐτὸν,
υτρώσασθαι ἡμᾶς ἀπὸ παθῶν, πειρασμῶν τε
καὶ πινδώνων, τοὺς εὐφυκιοῦντας σε πόθῳ κοι-
τῶντας· Δόξα τῷ ἐκσκυτσαντι· ἐν σοὶ· δόξα
τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι
ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

κατιφλίχθησαν. Είτα σταυροῦνται: Κλεόνικος καὶ Εὐτρόπιος, καὶ τελειοῦνται· ὁ δὲ Ἀγιος Βασιλίσκος ἐν τῇ φρουρᾷ τεθεῖς, μετὰ χρόνου τινὰ καὶ αὐτὸς τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Θεοδωρήτου, Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.

Στίχ. Χωρεῖν ἔχει που τῆς Ἐδέμ τὸ χωρίον

Καὶ τὸν Θεοδώρητον ἐνδον τὸν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, σοὶ Ἅγιοι Ζήνων καὶ Ζωϊλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Ζωῆς λύσις Ζήνωνι καὶ τῷ Ζωϊλῷ

Ζωῆς ὑπῆρξε ορείτους παραιτία.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, ἡ Ὁσία Πιαμοῦν ἡ παρθένος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κροσσωτὰ χρυσᾶ Πιαμοῦν μελαμφόρος,

Τὰς ἀρετὰς ἀπεισιν ημφιεσμένη.

Ταῖς αὐτῶν Ἅγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ημᾶς. Ἄμην.

'Ωδὴ ζ'. Ὁ Είρμος.

E'ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὔσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ, πυρπολώμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος εῖ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Nῦν ἐπαξίως, τῆς αἰωνίου ζωῆς λαβόμενοι, ὥσπερ ἐναθλοῦσιν ἔφη ὁ Ποιητής, Ἀθλοφόροι ἀναμέλπετε· Εὐλογημένος εῖ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Mυσταγωγίαν, τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ οἰλέος καὶ στέφχνον, καλλος διαμένον ἀλυπον χαρμονήν, κληρωσάμενοι κραυγάζετε· Εὐλογημένος εῖ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

E'ν τῇ καμίνῳ, τῇ τῶν βασάνων καρτερήσαντες, πλάνης ὑπηρέτας Μάρτυρες ἀκλινεῖς, κατεφλέξατε κραυγάζοντες· Εὐλογημένος εῖ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Aῦσον Παρθένε, ἀμαρτιῶν μου τὸ χειρόγραφον· σῶσον ἐκ παντοίας βλάβης καὶ προσθολῆς, τοῦ δολίου ἵνα κράζω σοι· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναικὶ πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωδὴ η'. Ὁ Είρμος.

Xεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὔσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίας τὸν Κύριον.

Pλήρης εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, φαιδρᾶς ἐφέστηκε, γῦν ἡ ἐτήσιος, ὑμῶν πανήγυρις Ἅγιοι· ἐν ἡ πόθῳ εὐφημοῦντες ημᾶς, τῷ στεφοδότῃ καὶ Θεῷ ὑμνοῖς κραυγάζομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ωρχῖοι οἱ μωλωπες ὑμῶν· ὥσπερ χρυσίον γάρ, καὶ λίθος τίμιος, Θεῷ ἐδείχθητε Μάρτυρες· οὓς ἐν πίστει προσκυνοῦμεν ημεῖς, τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς Θεῷ κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Pηγὴ χαρισμάτων ἀψευδῆς, Χριστῷ ἐνδέδοτας, σαφῶς τοῖς Μάρτυσι· καρπογονεῖ γάρ ἡ ἄντικμος, καὶ ἡ ἄνυδρος ἐκβλύζει κρουνούς, καὶ ἡ ἀλόγων λογικῶς φύσις ἐφέστηκεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

O' Λόγας οἰκήσας ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ "Ἄχραντε, σάρξ ἔχρηματισε, φύσιν θεώσας μου Δέσποινα, ὁ ὑπέρθεος τῇ ἀκρᾳ αύτοῦ φιλανθρωπίᾳ· ὃν πιστῶς ὑμνοῦντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

'Ωδὴ Ν'. Ὁ Είρμος.

Aιθος ἀχειρότυπος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σας Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνόψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Nῦν τραγῶς τὴν δόξαν Κυρίου, στεφανηφόροι καθορῶντες, σὺν ταῖς Ἀσωμάτοις χορείαις, καὶ τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν δικαίων αὐτοῦ, Μάρτυρες οἱ τρισάριθμοι, ὑπὲρ ημῶν θερμῶς πρεσβεύσατε.

O"λον ἐκυτοῖς τὸν Σωτῆρα, εἰσοικείαμενοι αξίως, πόλις ἐγνωρίσθητε Θεοῦ, ἐδραιουμένη θείας ἐπάλξεσιν, Εὐτρόπιος καὶ Κλεόνικος, σὺν Βασιλίσκῳ οἱ θεόφρονες.

Tοπέρ τῶν πιστῶς ἐκτελούντων, τὴν παναγίαν ὑμῶν μνήμην, καὶ τοὺς ἱεροὺς εὐφημοῦνταν, ἀγῶνας θείους, Μάρτυρες ἐνδοξοι, τὸν Κτίστην ἴκετεύσατε, ἀμαρτιῶν εύρεῖν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Sὺ μόνη ἀντίληψις ὥφθης, καὶ ἡ ἐλπὶς καὶ σωτηρία· σὺ καταφυγή μου καὶ τεῖχος, καὶ τῆς ψυχῆς μου θεία πάρακλησις· διό με Αἴτιοπάρθενε, ἐκ πάσης λύτρωσαι κολάσεως.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἡχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτις.

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου,
τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέιραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια.

* Ήχος πλ. δ'. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

|| αὐτερὸς θεόφρον Γεράσιμε, ἀναπτερώσας τὸν
νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως, κοσμικῆς
συγχύσεως, ἐθελέντω τὸ ἄστατον, καὶ τὸν
σταυρὸν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπόπτῃ
κατηκολάθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκή-
σεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος, τοῦ
θείου Πνεύματος.

Ο "σιε Πάτερ Γεράσιμε, ἐν ἐρημίαις αἱεὶ, καὶ
απηλαίοις καὶ ὅρεσι, πίστει διαιτώμενος,
τὸν Θεὸν ἐξεζήτησας, καὶ τοῦτον εὗρες ὥσπερ
ἐπόθησας, ἀνεπιερόφω ψυχὴ νευρούμενος, ταῖς
ἀναβάσεσι, ταῖς καλᾶς ἐκάστοτε, καὶ Μονα-
στῶν, στίφη προσενήνοχας, Χριστῷ σωζόμενα.

|| αἴντα τὸν βίον διηνυσας, ἐν ἡσυχίᾳ πολλῇ,
καὶ ἐν πένθει καὶ δακρυστὶ, Μοναστῶν
γενόμενος, ἀλείπτης διὰ πίστεως, ἀντημοσύνη
κατακοσμούμενος, καὶ ἐγκρατείᾳ ὡραῖζόμενος,
ξένος καὶ πάροικος, ἐπὶ γῆς δεικνύμενος· ὅθεν
καλῶν, εὗρες τὴν ἀπόλαυσιν, Θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Σ ἐ δυσωποῦμεν πανάχραντε, τὴν προσασίαν
ἡμῶν. Συσχεθέντας ἐν θλίψει, μὴ παρί-
δης τέλεον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου, ἀλλὰ
γε σπεῦσον τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεστώσης
ὅργης καὶ θλίψεως, ὡς θεοδόξαστε, Θεοτόκε ἀ-
χραντε σὺ γὰρ ἡμῶν, τεῖχος καὶ βοηθεία, ἀκα-
ταμάχητος.

"Η Σταυροθεοτοκίου.

Η "λιος σέλας, ἡμαύρωσε, καὶ ἦ σελήνη τὸ
φῶς, εἰς ζοφῶδες ἴματιον, ζοφερῶς μετέ-
βαλε· γῇ οἰλονεῖται, καὶ ρήγνυται, φρικτῶς
ναχοῦ σου, τὸ καταπέτασμα· κάγῳ πῶς Τέκνου
μὴ διαρρήξομαι, σπλάγχνα καὶ ὄμματα, πῶς
δὲ μὴ τὸ πρόσωπον καταξανῶ, αὖτις σε στηνή-
σκοντα, βλέπουσα Σῶτέρ μου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς
Κανόνας, ὡς σύνηθες.
Ο' Κανὼν τοῦ Ἀγίου οὐνόν. Ακροστίχης ἐν τοῖς
Θεοτοκίοις. Γεωργίου.

* Ωδὴ α. "Ηχος δ'. Ο Είρμος.

• Α "σομαὶ σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐξῆγα-
γες λαὸν, δαυλεῖας Αἰγυπτίων, ἐκάλυ-
ψας δὲ ἄρματα, Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν.

Ο "λον κατὰ πάσης τῆς μεθοδείας, τοῦ ἀλ-
λοτρίου κραταιὸν, τὴν υηστείαν ἔχοντες,
γενναῖως πατήσωμεν, τὰ ιουτού μηχανήματα.

Ε "λλάμψει τοῦ Πνεύματος Θεοφόρε, καταυ-
γασθεὶς τὰ νοητὰ, τῆς ψυχῆς σου ὅμμα-
τα, πρὸς φῶς ἐνητένισας, δὲ ἀρετῆς τὸ ἄδυτον.

Τ "ῶν παρόντων Πάτερ δὲ ἀκτησίας, τὸ γε-
ρὸν ἀποβαλῶν, ἀχθος ὡς ἀσώματος, Γε-
ράσιμε θύνυσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίου.

Π "ῆθεν πρὸς θύραν πολιτείαν, ἡμᾶς αὐγείλκυ-
σεν Ἀγνή, ὁ ἄγραντος τάκος σου, υηστείας
ταῖς πτέρυξι, εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ἡμᾶς.

* Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

• Ε "ν Κυρίῳ Θεῷ μη, ἐξερεώθη ἡ καρδία μη·
διὸ οἱ ἀσθενῆτες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Τ "ῶν παθῶν τὰ θηρία, διὰ υηστείας ἀπο-
κτείναντες, Χριστῷ δὲ ἀπαθείας, καὶ κα-
ναρότητος ἐγγίσωμεν.

|| πρὸς τὸν ἄγιον πόθον, τὸν τοῦ Κυρίου Πά-
τερ Ὅσιε, αἱὲ ἐνατενίζων, ὑλης προσκαί-
ρου κατεφρόνησας.

Τ "ὸν Χριστὸν ἐν τῇ γλώσσῃ, ἔχων αἱὲ Πά-
τερ Γεράσιμε, τὸ ἀληθὲς τῶν λόγων, διε-
βεβίσιον ἐν τοῖς θαύμασι.

Θεοτοκίου.

Ε "ν υηστείας καὶ πόνοις, τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν
τῆς φύσεως, ρώμηνύουσα Παρθένε, κατὰ
παθῶν τοῦτο ἐνίσχυσον.

Κάθισμα, * Ήχος α. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τ "ὴν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διαγύνσας,
πρὸς υοητῆς θεωρίας ἀνεληλυθας ὑψος,
καὶ θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐμφάσεις
ὑπεδέξω καθαράς· διὰ τοῦτο Θεοφόρε, σὲ εὐ-
σεβῶς τιμῶμεν καὶ βοῶμεν· Δόξα τῷ ἐκσχι-
σκυτι Χριστῷ· δόξα τῷ σὲ δεφανώσαντι· δόξα
τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Θεοτοκίου.

Τ "ὰς χεῖράς σου τὰς θείας, τὰς τὸν Κτίστην
έβαστασας, Παρθένε Θεοτόκε σαρκωθέ-
γα χρηστότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐτὸν,
κυρώσασθαι ἡμᾶς ἀπὸ παθῶν, πειρασμῶν τε
καὶ κινδύνων, τοὺς εὐφρατοῦντας σε πόθῳ κοι-
τῶντάς· Δόξα τῷ ἐκσκηνίσαντι ἐν σοί· δόξα
τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι
ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σωτερ λόγχῃ, τὴν πλευρὰν ὄρυγέντος, η̄ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, τὰ σπλαγχνα κοπτομένη μητρικῶς· καὶ τὸ πολὺ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βιωσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ· δόξα τῇ σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτοὺς αἴθανατίζοντι.

'Ωδὴ δ'. 'Ο Είρμος.

» **Τ**ῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, προμηνύων ὁ Προφήτης τὴν ἔλευσιν, μετὰ χαρᾶς ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύρie.

Τῆς σῆς ἐν τοῖς βροτοῖς εὐσπλαγχνίας Χριστὲ ὁ Θεὸς, δεῖγμα παρέσχου τὸν καιρὸν τῆς ἐγκρατείας Σωτὴρ, δὶς οὖ ψυχὰς καὶ σώματα ιαθίρεις, καὶ ἀγιάζεις τῶν δούλων σου.

Τῶν ἀρετῶν τὴν ιλίμακα ἀνύστας Σοφε, μυστικωτέρας θεωρίας ήξιωσαι· διὸ καὶ χάρις εἰληφας, ὄρφην καὶ πρὸ καιρῷ τῷ ἐσόμενα· δρῶσι τῶν ἀγώνων σου τῶν ἐνθέων, τὴν ἀγονούντων κατήρδευσας ἔρημον, καὶ καρποφόρους ἐδείξας, ἀνθρώπους τῷ Χριστῷ συγκομίζουσαν.

Θεοτοκίον.

Ως στήριγμα Πιστῶν δεδομένη, Παρθένε ἀγνή, παρὰ Χριστοῦ τοῦ σὲ δοξάσαντος, δύναμιν ἐν τῷ καιρῷ περιζωσον, ήμᾶς τῆς ἐγκρατείας ὑμνοῦντάς σε.

'Ωδὴ έ. 'Ο Είρμος.

» **Ο** αἰνατεῖλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ήμέραν, δόξα σοι δόξα σοι, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Τῆς χαμαιζῆλου ήμᾶς, προσπαθείας οἰκτίρμον, νηστείᾳ ἀφαρπάσας, πρὸς τὸ ὑψός ἐλκυσον, Ἰησοῦ τῆς σῆς ἀγαπήσεως.

Τῶν προσευχῶν ταῖς προσβολαῖς, παρατάξεις δαιμόνων, κατέτρωσας γενναιώς, καὶ Χριστὸν Γεράσιμε, σὺ ἀνύμνεις Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. **Τ**ὴν τῶν παθῶν διασχὼν, Θεοφόρε δύμίχλην, φωτὶ τῷ τῆς ἀγνείας, καὶ τῆς ιαθαρότητος, νοητῶς ἐπλησίασας. Θεοτοκίον.

Ρύπου ήμᾶς νοητοῦ, διὰ τῆς ἐγκρατείας, ἐκπλύνασα Παρθένε, ιαθαροὺς παράστησον, δοξολογεῖν τὸν Υἱὸν· τοῦ Θεοῦ..

'Ωδὴ ζ'. 'Ο Είρμος.

» **Ω**ς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήπους Χριστὲ ὁ Θεὸς, κάμε τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων ἀνάγκαγε, καὶ σῶσον με μόνε φιλανθρωπε.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ αἴγλῃ, ἐλλαμφθέντας ἡμᾶς ιαταξίωσον, ἵδεῖν τῆς ἐγέρσεως Σωτερ, τῆς σῆς τὴν θείαν δόξαν καὶ τὴν λαμπρότητα.

Ως ἐωσφόρος ἐκλάμψας, ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου Γεράσιμε, ἀνθρώπους εἰς φῶς πολιτείας, Ἀγγέλων ασωμάτων ἔχειραγώγησας.

Τῇ εὐχῶν βακτηρίᾳ, κεφαλὰς νοημένων συνέθλασας, θηρῶν παναοίδιμε Πάτερ, καὶ θηρίας τῆς ἐκείνων ἀνθρώπους διέσωσας.

Θεοτοκίον.

Γνόντες τὸν πάντων Δεσπότην, διὰ σοῦ Θεότοκε, ἐρρύσθημεν πλάνης τῶν Εἰδώλων, καὶ πόθῳ κυρίως σε, Μητέρα Θεοῦ δοξάζομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου "Ηχου.

Συναξάριον.

Τῇ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνύμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ήμῶν Γερασίμου, τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

Στίχοι.

Ψηπρέτης θήρ τῷ Γερασίμῳ γέρας,
Θῆρας παθῶν κτείναντι πρὶν λῆξαι βίου.

Τῇ δὲ τετάρτῃ Γερασίμος βιότοιο ἀπέπτη.

Οὗτος, ἐκ παιδὸς τῷ φέντε τοῦ Κυρίου στοιχειώθεις, καὶ τὸ τῶν Μοναχῶν σχῆμα περιβαλόμενος, τὴν ἐνδοτέραν ἐρημον τῆς Θηβαΐδος κατίλαθεν, ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως, ἐκγόνου Ἡρακλείου, τοῦ ἐπικεκλημένου Πωγωνάτου· καὶ τοσοῦτον πρὸς ἀρετὴν ἀγῶνα ἴθετο, καὶ πρὸς Θεὸν οἰκείωσιν ἐσχεν, ως καὶ τὸν ἀγρίων κατάρχειν. Λίσαν γάρ αὐτῷ διακονούμενος ήγ, ἐπιτελῶν μὲν καὶ τὰς ἐνδεχομένας ἄλλας διακονίας, καὶ δὴ καὶ τὸν ὑδροφόρον ὅνος ἐπὶ νομᾶς διεκάγων τε καὶ εἰσάγων. Οὐπέρ ποτε παρὸ διδιτῶν ἐμπόρων ὑποσυρίντος, καὶ ταῖς καμῆλοις προσδεθέντος, ὑπνῳ κατεχομένου τοῦ θηρός, τύγανάκτει τὸ πρὸς ἰσπέραν ὁ τῷ Ὁσίῳ καθυπηρετούμενος μονάζων, τὸν λέοντα μόνον ἰδὼν τῇ κείλῃ παραβαλόντα· καὶ δέξας βρωθῆναι παρὸ αὐτοῦ, τῷ Γέροντι τοῦτο ἀπήγγειλεν. Ο δὲ, τὴν ἐκείνου ὑπηρεσίαν ἐκρινεν αὐτὸν ὑπελθεῖν. Ἡν καὶ δεξάμενος, ἵφ' ὅσου παρὰ τῶν ἐμπάρων χρόνου ὁ ὄνος κατείχετο, αὐτὸς ἐπὶ τῶν ὄμων τὰς ὑδρίας ἐφερε, καὶ θίων, ἢ ποδῶν εἶχεν, ὑδροφορεῖν τὸν αγκάζετο.

'Αλλ' εἴχε μὲν αὐθὶς ἡ αὐτὴ ὁδὸς τοὺς προλεχθέντας ἐμπόρους καθυποστρέφοντας, τὸν λέοντα δὲ ὁ ποταμὸς ὑδροφορήσοντα. Ὅς ἴδων, καὶ γνωρίσας τὸν ὄνον ταῖς καμῆλοις ἐπέμενον, ἐρμήνατε αἰφνιδίω καταπλήκτει τοὺς ἐμπόρους, καὶ πρὸς φυγὴν τρέψας, τοῦ κημοῦ δραξάμενος εἰλητὸν ὄνον, ὁ δὲ ὄνος ἐτομένας τὰς καμῆλους, ἐτέραν τῇ ἑτέρᾳ προσδεδεμένας, ως ἐκείνοις ἴθος, ἐν τῷ τύγανε τὸν ὄνον καὶ τὰς καμῆλους, εἰς τὸ κελλίον· καὶ τῷ οὐρανῷ πλεύτων τὴν θύραν, ως κυνηγίσοις θῆθεν προσῆγε τῷ Γέροντι. Ο δὲ, μειδιάσας, πρὸς τὸν ὑπερετούντα, Μάτην ἀρά εἰλίων, φησὶ, παρὸ τὴν οὐνειδίζετο. Οὐκοῦν ἀπολυθεὶς τῆς δουλείας, τῶν συνήθων ἐχέσθω νομῶν καὶ διατριβῶν. Τέτε κλίνας τὴν κεφαλὴν ὁ λίων, καὶ οἰσοις ουνταξάμενος τῷ Γέροντι, ὑπέδην τὸ ὄρος· καὶ τῆς ἐθδομάδος ἀπαξίειλον, προσήρχετο τούτῳ, καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπίκλινεν ως ἐν σχήματι προσκυνήσεως.

Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Γέροντος, ἦλθε μὲν τὴν συνάθητον αὐχὴν ἀποθώσων. Ἐπεὶ δὲ μὴ εἶρε τὸν "Οσιον, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ὑπηρετοῦντος μοναχοῦ ἔμαθε τὴν τελευτὴν αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν τάφον ἀπονέχθι, λεπτοῖς πρότερον καταθρηνόσας βρυχήμασιν, ὃντερον ἐπὶ μεγάλῳ βρυχηθμῷ ἀφῆκε τὴν πνοήν. Οὗτοι δοξάζουσιν ὁ Θεὸς τοὺς δοξάζοντας αὐτὸν, καὶ Ὡντας αὐτοῖς ὑπείκιν παρασκευαζει, διατρέψουσι τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὄμοιον αἴσπιλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Παύλου, καὶ Ἰουλιανῆς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς.

Στίχ. Ὁ κείμενος μὲν Παῦλος, οὐδὲ κείμενη Ἰουλιανὴ, σύγγονοι τετμημένοι.

Ουτοὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Αὔρηλιανοῦ τοῦ Βασιλέως ἐν Πτολεμαΐδῃ· ἐτυγχανον δὲ ἀδελφοὶ κατὰ σαρκα, φύντες εὐγνῶς, καὶ τραφεντες καλῶς εὐσεβείᾳ μᾶλλον τῇ γάλακτι. Οὐ δὲ Παῦλος τὰς θεοπνεύστους Γραφὰς διηλθεν ἐμμελῶς· καὶ τὸν αὐτῶν υἱον ἐκμελετήσας, ἐπὶ νέος ὥν, προχειρότατα τοὺς αὐτιλέγοντας ἐπεστόμιζε, καὶ κήρυξε ἐνθεος τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου περὶ τῆς οἰκουμενίας ὑπῆρχεν. Ἐπιδημίσαντα οὖν τῇ πόλει τὸν Βασιλέα, ἴδων ὁ Παῦλος αὐτὸν θαρρεῖν τῇ ἀδελφῇ παρεκελεύσατο, καὶ στῆναι προθύμως, ὡς μεγάλου μέλλοντος τὴν πόλιν καταλαβεῖν πειρασμοῦ· καὶ ἑαυτὸν δὲ τῷ τύπῳ καθώπλισε τοῦ Σταυροῦ.

Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔλαβε σφραγισάμενος, προσῆλθε τῷ Βασιλεῖ, καὶ τῶν εἰδώλων διέλεγξε τὴν ματαίστητα. "Οθεν κρεμασθεῖς, ξέεται· ὃν ἴδεσσα τὴν ἀδελφὴν, κατεβάσα τοῦ τυράννου, ὡς ἀδίκως αἰχιζομένου τοῦ ἀδελφοῦ. Συλλαμβάνεται δὲ καὶ αὐτὴν, καὶ κρεμασθεῖσα ξέεται, καὶ ἐν λέβητι, ἐνθα πίσσα καχλαζούσα, αἱμφότεροι βάλλονται. Καὶ ἐτὶ ἐμμένοντες τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πεπυρωμένης ἀπλοῦνται, καὶ τοῖς υώτοις ἀνωθεν τύπτονται. Εὐθα Κοδράτος καὶ Ἀκάχιος οἱ δημίοι, τῶν Ἀγίων φεσάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀφαιρεοῦνται. Μηδιαλωθηθέντες δὲ οἱ Ἀγίοι, δεσμοῖς σιδηροῖς βάλλονται ἐν είρκτῃ· καὶ Ἀγγέλου ἐπιφανείᾳ λυθέντες, καὶ τροφῆς κορεσθέντες, τῷ Χριστῷ εὐχαριστησαν. Καὶ αὐθίς παρίστανται τῷ Βασιλεῖ, καὶ ὕσσαι τοῖς εἰδώλαις μὴ βουληθέντες, αἰναρτηθέντες τύπτονται.

Στρατούνικου δὲ τινος ἵνδες τῶν δημίων, τὴν Ἀγίαν Ἰωλιανὴν κατοικείραντος, καὶ πρὸς τὸ εὐώνυμον κατακλιθέντος, καὶ τῷ Χριστῷ πιστεύσαντος (ἐτὶ δὴ αὐτῷ τῇ Ἀγίᾳ προτρέπετο μὴ φείδεσθαι, ἀλλὰ ποιεῖν τὸ τῷ Βασιλέως πρόσταγμα)· μανεῖς ὁ Τύραννος, αὐτοῦ μὲν τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμε, τὸ δὲ Ἀγίος ἐκέλευσεν ὃσδοις ἐρπετοῖς συναποκλεισθῆναι. Ἐξ ὧν διαμείναντες ἀβλαβεῖς, τὸν μὲν Ἀγιον Παύλον τύπτεοθα μολύβδοις τὰς σιαγόνας, προσδεθέντα πάλῳ σιδηρῷ, προστάσσου, καὶ ἐκατέρωθεν ὑπὸ τεσσάρων στρατιωτῶν ῥάβδοις σιδηραῖς πεπυρωμέναις τύπτεοθα· τὸν δὲ Ἀγίαν Ἰωλιανὴν εἰς πορνεῖον ἀπενεχθῆναι, καὶ ὑπὸ ἀσώτων ἀνδρῶν ὀικεῖθαιρῆναι· οὓς παραγενομένους, "Ἄγγελος Κυρίου παρετάς, τῷ κονιορτῷ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀπετύφλου. Ἀλλὰ τότους μὲν τῇ Ἀγίᾳ εὐξαμένη, ὅδωρ αὐτοῖς ἐπιχέισσα, κατίστησσεν ὑγείεις· αὐτὴν δὲ μετὰ τῷ ἀδελφῷ αὐτῆς Παύλου ἐμβαλλεται βέθρῳ πυρός.

Κελεύσαντος δὲ τῷ Τύραννου ἐν αὐτῷ τῷ πυρὶ λιθοβοληθῆναι αὐτὸς, ὥφητη ἀνωθεν νεφέλη πεπληρωμένη φλογὸς, τῆς Αὔρηλιανῷ πυρὸς κατέχει ὅμβρους. Οὐ δὲ φοβηθεῖς, ἀνήνεγκε τῷ βόθρου τὸν Ἀγίους, καὶ λαμπάσι τὰς ὄψεις αὐτῶν, καὶ ὅλου τὸ σῶμα καταφλεγθῆναι προσέταξε, καὶ μετὰ τοῦτο, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν αἰποτηθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Γρηγόριος Κύπρου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐλαφος ὥσπερ ἐκ βρόχου ρύσθεις βίου,

"Ανεισι Γρηγόριος, ἐνθα ζῶν ὅδωρ.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Είρμος.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, καὶ τύπων τῆς Ηαρθένου τὴν βατόν δείξας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Διέγυρατείας ἀναβάντες πρὸς ὅρος, ἐνθέου πολιτείας καὶ σωφροσύνης, τὸν φωτοδότην Κύριον, νοητῶς ἐνοπτρισώμεθα.

Εν ἀκηράτοις ἀρετῶν παραδείσοις, χορεύσας Θεοφόρε, ἄγνη θαυμάτων, ἐδρέψω πάσιν ἀφθονογ, τούτων χαρίν δωρούμενος.

Τὴν κατ' εἰκόνα Θεοφόρε ἀξίων φυλάττων φοβερὸς, ανημέροις θηρσὶν ἐδείχθης, ἀδων ἀποικίστως, τῷ Θεῷ εὐχαριστήρια.

Θεοτοκίον.

Τσχὸν καὶ κράτος κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, νηστεία καὶ ἀγῶσι Θεοκυττορ, ἡμᾶς αἰνοῦντας ἀγνή, καὶ υμεοῦντας σε περίζωσον.

Ωδὴ η'. Ὁ Είρμος.

Τὸν βασιλέα Χριστὸν ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμαλώτοι Παιδεῖς, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψύχουτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο βασιλεὺς τοῦ παντὸς Δέσποτα Κύριε, καὶ ἡμᾶς βασιλεῦσαι, παθῶν καὶ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν, ὡς αἰγαθὸς διὰ νηστείας καὶ πόνων ἀξίωσον, ἵνα σε εὐλογῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν βασιλέα Χριστὸν, ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπὸ βρέφους, Θεόφρον δεξαμένος, χαρίτων τῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπιλάμψεων θείων ὥφθης, καταγώγιον τερπνὸν, τοῦτον δοξαζῶν ἐκάστοτε.

Ἐν τῇ φλογὶ τῶν παθῶν, Πάτερ Γεράσιμε, μηδαμῶς σε φλεγθέντα, θρόσος ή τῶν χορίτων τοῦ Χριστοῦ ἐξ οὐρανοῦ, ὅλον κατήρδευσε πόθῳ, τοῦτον ἀνυμνοῦντα, ἐκτενῶς Θεὸν τῶν ὅλων.

Θεοτοκίον.

Ο σαρκωθεὶς ἐκ τῶν σῶν, ἀχραντε Δέσποινα παναγίων αἰμάτων, αὐτὸς ἀποκαθαίρει μολυσμῶν σαρκικῶν, διὰ νησείας καὶ πόνων ἡμᾶς δυναμῶν, ταῖς σαῖς ἀπαύσταις ἱκεσίαις, Θεοτόκε Παρθένε.

Ωδὴ η'. Ὁ Είρμος.

Τὸν ἀσπόρον τόκον σου, Θεοτόκε ἀγραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὅμνοις αἰσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ο πλοῦτος τῆς χάριτος, τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, εἰς πάντας προστίθεται, τοὺς πόνοις ἐγκρατεῖας τοῦτον συλλέγοντας.

Τὴν ἄϋλον "Οσιε, ὑλικῷ ἐν σώματι, ζωὴν καὶ πολιτείαν διήνυσας, δοξαῖων τὸν δυναμοῦντά σε Κύριον.

Ο "λην σου τὴν ἔφεσιν, τῆς ψυχῆς Γεράσιμε, πρὸς μόνα τὰ ἀφθαρτα ἔχων, κατηξιώνης ὡν ἐπόθησας.

Σὺν Ὁσίοις "Οσιε, Χριστῷ παριστάμενος, αὐτὸν καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν θείαν μνήμην σε. Θεοτοκίον.

Γ "περθεν ἐκλάμπουσα, ἡ σὴ χάρις Δέσποινα, φωτίζει τοὺς σὲ ἀκαταπαύστως, Θεομῆτορ μεγαλύνοντας.

Τὸ Φωταγωγ. τῷ ἥχῳ, καὶ τῷ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρίου Ἀκολουθία,

ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτος.

Τῇ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ὁσιομάρτυρος Κόνωνος,
τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέντρα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

"**Ηχος α.** Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυρις παναοίδιμε πολλαῖς, ὅμιλήσας θλίψει, καὶ ἀνυπίστοις κολάσεσι, τὸν πολυμήχανον, ἐτροπώσω ὄφιν, καὶ τοῦτον ὑπέταξας, ποσὶν ὥραιοτάτοις σου ἐνδοξε, Χριστοῦ δεόμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων παναοίδιμε φωτὶ, τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν, σκότος ἐμείωσας, πονηρῶν δαιμόνων, καὶ πρὸς φέγγος ἀδυτον, μετέβης ἐν Θεῷ εὐφρανόμενος. ὃν νῦν ἴκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόνων ἀξιάγαστε ναὸς, τῆς Τριάδος γέγονας, καὶ τὸν ναὸν τὸν πανάγιον, ἐν ὧ τὸ σῶμά σου, εὐσεβῶς ἐτέθη, ποταμὸν ἀνεδειξας, ἀπείρων ἰαμάτων πανόλβιε. διὸ ἴκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ξένον ἀκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον ἄγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε ἔξαλειψις, πονηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δέ-

στομον, ἔχθρῶν τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόνω σου. Παναγία ύπεράμωμε, ξενωθέντας, ημᾶς ἀνακάλεσαι.

"**Η Σταυροθεοτοκίον.**

Τὸν ἵδιον ἄρνα ἡ ἀμνὰς, καὶ ἀμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ καλλος, Οἴμοι! θρηνωδοῦσα ἔλεγε ποῦ σου τὸ καλλος ἐδυ γλυκύτατε; ποῦ ἡ εὐπρέπεια; ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτυσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τοῦ Τριαδίου, καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Οὐ καλλίνικος Μάρτυρις ὑμείσθω Κόνων.

"Ανευ τῷ Θεοτοκίῳ.

"**Ωδὴ α.** Ἡχος πλ. α. Ὁ Είρμος.

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσσῃ λαὸν, ποσὶν ἀβρόχοις ὀδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ πανστρατιῷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ἀσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ο καλλίνικος νῦν, Μάρτυρις ὑμείσθω Κόνων, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρισάμενος, ὡς στρατευσάμενος Χριστῷ, τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ, καὶ ἀφθαρτον στέφος ἀναδησάμενος.

Κεκρυμμένην ζωὴν, καὶ τὴν ἀγήρω δόξαν, ἐπιποθήσας ἀντηλλάξατο, Κόνων ὁ ἐνδοξος Μάρτυρις, τῆς ἐπικήρου χλιδῆς ὃν ὑμοίς τιμήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Α φθαρσίας στολὴν, περιβάλόμενος νῦν, ἐνευτρίσθης Κόνων ἐνδοξε, ἀγριελαίου ἐκρίζης εἰς καλλιέλαιον, Χριστῷ τε τοὺς φύσατας, ἐκαρποφόρησας.

Α ελυμένος ἀρᾶς, τῆς τοῦ Προπάτορος φθορᾶς, τὴν πλάνης ζεύγλην ἀπεσείσατο, ὁ παναοίδιμος Μάρτυρις, καὶ τὴν ὅμοζυγον, ἀγνείας συνόμιλον συναπειργάσατο. Θεοτοκίον.

Α χραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐν τῷ κόλπων τοῦ Γεννήτορος μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεὸν, ἀπαύστως ἴκέτευε, σωθῆναι τὰ ψυχὰς ἡμῶν.

"**Ωδὴ γ.** Ὁ Είρμος.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστὲ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμεῖν καὶ δοξαῖζειν σου, τὴν ἔκουσιον νῦν σταύρωσιν.

Α πτρεύειν ἡρετίσω Θεῷ, τὸ φῶς ποθήσας ἐθδελέξει δὲ, τὴν ζαφερὰν Κόνων ἐνδοξε, τῷ εἰδώλων ἀθεότητα.

Τέρευσας προθύμως Χριστῷ, ψυχὴν καὶ σῶμα, καὶ εὐπρόσδεκτος, ὡς μόνος μόνῳ ὡμίλησας, τῷ Δεσπότῃ Παμμακάριστε.

Nομίμων τῶν πατρώων σοφῶς, λαοὺς ἀπείρους ἥλευθέρωσας, τὸν ἀπωλείας φερώνυμον, θριαμβεύων Κόνων ἔνδοξε.

Iκέτευε παθῶν ψυχικῶν, σωματικῶν τε λύσιν "Ενδοξε, παρασχεθῆναι· τοῖς ἐν πίστει, ἔορταζουσι τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Iκέτευε ἀπαύστως Ἀγνὴ, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ρύσθηναι πλάνης διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Καίθισμα, Ἡχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

E' κ βρέφους τῷ Θεῷ, κολληθεὶς Θεοφόρε, τῷ Πνεύματος σεπτὸν, ἀνεδείχθης δοχεῖον, καὶ τὰ πονηρότατα, καθυπέταξας πνεύματα· ἐναθλίσας δὲ, ἐμεγαλύνθης ἀξίως ὅθεν ἀπαντες, τὴν παναγίαν σου μνήμην, πιστῶς ἔορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Kυθέρωνταν Αγνὴ, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ αἴκτειρον αὐτὴν, ὑπὸ πληθους πταισμάτων, βυθῷ ὄλισθαινουσαν, ἀπωλείας πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ σῶσόν με δέομαι.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Eἰς σὴν τῆς καθαρᾶς, καὶ αἱμάτου Παρθένη, διηλθεν ἀληθῶς, τὴν παρδίαν ρύμφαια, σταυρῷ ὡς ἑώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, Παναμώμητε, εὐλόγημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, αἱμαρτωλῶν Θεοτόκε, Πιστῶν τὸ κραταίωμα.

'Ωδὴ δ. Ο Είρμος.

A' κήκοα Κύρε, τὴν ἐκ τοῦ τάφου σου ἔγερσιν, καὶ ἐδόξασά σου τὴν αἵττητον δύναμιν..

Kαθεῖλες Μακάριε, τὸ τῶν λαῶν ἀπατήλιον, καὶ ὑπέφηνας, τοῦ Ἰησοῦ τὴν Θεότητα.

O' λιθίνος φρίξας σου, ψευδῆς Θεός τὸ ἐμβριμημα, τὸν Ἰησοῦν μόνον, καθωμολόγησεν εἶναι Θεόν.

Sυνῆκον οἱ ἄφρονες, τὴν ὑπὲρ φύσιν δεξάμενοι, ἐκ λιθίνου χειλους, ἀληθεστάτην μεταθεσιν.

Mυστήριον ἄρροτρον, τὸ διὰ σου κηρυττόμενον ἐπιστρέψας τῷ Μάρτυρι, πεπλανημένους πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Kυρίως δοξάζομεν, δὲ Θεοτάκον Ἀνύμφευτε, καὶ τῷ σῷ λιμένι, οἱ Πιστοὶ καταφεύγομεν.

'Ωδὴ ἔ. Ο Είρμος.

O' ρθίζοντες βοῶμέν σοι Κύρε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γάρ εἰ Θεός ἡμῶν, ἐκτός σου ἀλλού οὐκ οἴδαμεν.

A' χράντου σε δοχεῖον ἡ χάρις, καὶ ἀκηράτου φωτὸς ἀπειργόσατο, Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα.

P'ημάτων ἐπλουτίσθης ἀρρήτων, τὴν θείαν γνῶσιν, καὶ ταύτην ἐμύησας, λαοὺς ἀπείρους Υπέρτιμε.

Tὴν χάριν σου ὄρῶντες οἱ ἀνομοι, τῶν θαυμάτων, ἐθόων· Ο Κόνωνος, Θεός τὴν πλάνην ἐνίκησε. Θεοτοκίον.

Hαρθένον μετὰ τόκου ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γάρ τὸν Θεόν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

'Ωδὴ ζ. Ο Είρμος.

E' κύκλωσέ με ἀβυσσος, ταφὴ μοι τὸ κῆτος ἐγένετο, ἐγὼ δὲ ἐθόησα, πρὸς σὲ τὸν φιλάνθρωπον καὶ ἔσωσέ με, ηδεξιά σε Κύρε.

T' πῆρε τοῖς πιστεύσασιν, ἡ χάρις τῷ πλούτῳ ἐπαύξησις· τοῖς δὲ ἀπειθήσασιν, ἡ ἐνστασις ὄλεθρος, ταῖς ἱκεσίαις, σοῦ Κόνων παμμακάριστε.

Sαφῶς σοι ὑποτέτακται, δαιμόνων τὰ στίφημακάριε, σαυτὸν ὑποτάξαντι, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, αὔτεξουσίως, ω̄ Μάρτυς Κόνων ἔνδοξε.

T' πὸ σοῦ ἐπαιδεύετο, τὰ πληθη αἴτεισθαι τὸν ἔλεον, καὶ τρόπον βδελύττεσθαι, ἐνθέως φιλάργυρον, Παμμακάρηργυρον, καὶ λόγῳ διδασκόμενα. Θεοτοκίον.

Bαίτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλιμακα ἐμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, αξίως δοξάζομεν, Μαρία ἔνδοξε, Ορθοδόξων καύχημα. Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου Ἡχον.

Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνή τοῦ Ἀγίου Οσιομάρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

Στίχοι.

"Ηκεις πρὸς αὐτὸν τὸν Θεόν, Θεός θεῖα, Εἰς γῆν αἴφεις σου τὴν κόνιν, Κόνων Πάτερ. Πέμπτη καρπερόφρων ψυχὴν, ὁ Κόνων αἴφεται.

Oὗτος οὐκέτις χρόνοις τῶν Αγίων Απόστων; ἐκ Κάθημης λεγομένης Βυθαντῆς, Νίτορος καὶ Νάδας· οὐδὲ γνωστὰ ταύτῳ συντίκαμ, ἀδὲ τῇ παρθενίᾳ μᾶλλον ἀχαλεῖεν σὺν αὐτῇ πρετίσατο. Λέγεται δὲ τὸν Αρχιεράτηγον Μιχαὴλ ἐδιέδεξαι αὐτὸν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ εἰς τὴν ζωὴν ζωαρχῆτος Τριάδος δυομά βαπτίσαι, καὶ τῶν ἀχράντων Μυστηρίων μεταδοναι, καὶ τῶν παραδόξων θαυμάτων ἐνέργειαν χορη-

γῆται. "Οθεν τὴν τε γυναικαῖα Ἀνναν (τῷ γάρ ἦν αὐτῇ ὅνομα)· συμφρονεῖν αὐτῷ καὶ συμπαρθενεύειν ἐπεισε, βαπτίσας πρότερον καὶ τοὺς γεννητοράς, καὶ μεταπήσας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· εἶτα καὶ τὸν πατέρα Νίστορα ὑπὲρ Χριστὸν ἐπεισε μαρτυρῆσαι· καὶ τὸς Εἰδωλολάτρας, θυσίαν προσάγειν μέλλοντας σκοτεινῷ τινι καὶ ταρταρείῳ Δαιμονι, ἐν τινι ἀντρῷ παραδούς, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἐπιγνῶναι αὐτὰς ἐποίησεν, αὐτῷ τῇ δαιμονος μὴ εἶναι Θεὸν συνομολογήσαντος, καὶ τὸς ἀπείρους ὄχλους τὸς, Εἰς Θεὸς, ὁ Κόνωνων, ἐπειπεῖν. Αἱ δὲ τοιαῦται φωναί, παρὰ τοῖς Ἰσαύροις εἰσέτει καὶ νῦν, ἐν τῇ τῇ Μάρτυρος μνήμῃ, μεγαλοφώνως κηρύττεται. Τοσαύτην δὲ κατὰ δαιμόνων χάριν καὶ ἐξουσίαν ἐλαβεῖν, ὡς τὸς μὲν αὐτῶν ἐπὶ γεωργίαν τρέψαι, καὶ τῶν φυσικῶν καρπῶν καταστῆσαι φύλακας· τὸς δὲ ἐν κεραμίοις ἐγκλεῖσαι, καὶ αφραγίδας ἐπιβαλεῖν, καὶ κατὰ γῆν πρὸς τοὺς θεμελίους τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἐγκαταχῶσαι.

"Ο δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτῷ γέγονεν οὕτω. Τῷ Ἡγεμόνος Μάγνῳ μετὰ τῶν βασιλικῶν προσαγμάτων τὸν τόπου καταλαβέντος, καὶ τῷ Ἀγίῳ κατασχεθέντος, καὶ προσαχθέντος αὐτῷ, ἐπεὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν ἀνεκήρυξε, τύπτεται σφροῦ. Τῷ δὲ πλήθες συνδραμόντος ἐφ' ὧ τὸν Ἀγιον ἐξελίσθαι, διαχειρίσασθαι δὲ καὶ τὸν Ἡγεμόνα, ὁ μὲν αἰσθόμενος, ἐφυγε· τὸ δὲ πλῆθος, λυσαντες τὸν Ἀγιον, καὶ τῶν αἰμάτων ἀποσμήσαντες, ἐν τῷ δίδω κατέστησαν οἴκῳ. "Ενθα ἐπὶ δυσὶ χρόνοις βιώσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Φασὶ δὲ, ὅτι μετὰ τὴν αὐτῷ ἐκδημίαν, τῷ οἴκῳ εἰς ἐκκλησίαν μετασκευαζομένου, βύριθηνας τὰ κεράμια, ἐνθα τὰ πουνηρὰ συνέκλεισε πνεύματα. "Ον ἐνὸς διανοιχθέντος, λογισαμένων χρυσὸν περιέχειν διὰ τὸ βάρος, ἐξελθεῖν τὰ δαιμόνια ἐν εἶδει πυρὸς, ὡς τε πάντας μὲν εἰς τὴν γῆν καταπεσεῖν, καταστραφῆναι δὲ τὸ ἀνοικοδομούμενον, καὶ δλῶς μετὰ δύσιν ηλίου μὴ τολμᾶν τινὰ τῷ τέπῳ παραβλεῖν. "Άλλα ταύτης ὡς εἰς μακρὰν τῆς ἐπιθέσεως ἀπολλάγησαν, προσευχαῖς καὶ υποστείαις καὶ αγρυπνίαις σχολάσαντες, τοῦ Ἀγίου δενθίντος ὑπὲρ αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ.

Στίχ. "Ἡλων τύπους φέροντι Κυρίῳ Κόνων,

"Ἡλων τύπος πρόσεισιν εἰς πόδας φέρων.

Οὗτος ἦν κατὰ τὸς χρόνους Δεκίου τῷ βασιλέως, ἐκ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας. Ἀπάρτις δὲ ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς πόλιν Μάνδρων τῆς Παμφυλίας· καὶ ἦν ἐν τόπῳ λεγούμενῳ Κάρμηλα, κῆπον· τινὰ καλλιεργῶν, καὶ οὕτω τὴν τροφὴν ποριζόμενος. "Ην δὲ τὸν τρόπον τοσθτον ἀκέραιος καὶ ἀπλῆς, ὡς ἐπιστάντας τὸ συλλαβεῖν ζητούντας αὐτὸν, καὶ ἐν παραδίκαστροις, τοὺς ἀσπαζομένοις, τύπος ἐκ ψυχῆς ἀντασπάζεσθαι· καὶ τὸν αἵτιαν, δι᾽ ἦν παρησαν, εἰπόντων, δὲ τὸ Ἡγεμώνα αὐτὸν Πάντηος καλεῖ, ἀπεκρίνατο· Ποίαν γάρ ἐκεῖνος ἐμῷ χρείαν ἔχει, μάλιστά γε ὅντος χριστιανοῦ; Καλείτω τοὺς ἐμόφρονας αὐτοῦ, καὶ τὴν πίστεως κοινωνούς. Δεσμευθεὶς δὲ καὶ ἀχθεὶς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ παρὰ αὐτοῦ θύσαι τοῖς εἰδώλοις προτραπεῖς, βαθὺ στεγάξας, καὶ τὸν Τύραννον καθιερίσας, καὶ ἐμμένειν τὴν εἰς Χριστὸν ὅμολογίαν ἐκεῖτον βεβαίωσάμενος, καὶ ὡς οὐδὲ ἄν εἰτε καὶ γένοιτο αὐτῆς τοῦ σαλευθῆναι αἰσφαλισάμενος, πλειστοὶ σιδηροῖς τοὺς πέδας καθηλωθεῖς, τρίχειν ἐμπροσθεύειν τῷ ἄρματος ἀναγκάζεται. "Οθεν λειποφυγήσας, καὶ ἐπὶ γόνυ χλιθεῖς, προσευξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα καρίδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Μοναχοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος, ἐν πάσῃ φιλόπονος γενόμενος, ὁμοῦ τε τῇ μελέτῃ τῶν θεών Ιεραρχῶν ἐπέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ ἐπὶ τῷ ἄκρῳ

τῆς αἰσχύσεως προτῆλθε καὶ ἀρετῆς. Τεκμήριον δὲ ἀμφοτέρων, οἵ τε συγγραφέντες πάρα αὐτῷ λόγοι, παντοίας παιδεύσις καὶ ὡφελείας ὄντες μεστοί, καὶ τὸ τῶν θεωρήγεια, παρὰ τὸ Σωτῆρος Χριστὸν αὐτῷ διεθεῖσα· ὃν ἐν ἀναγκαῖον πάντως εἰπεῖν. Σχολαζούντος γάρ τὸ Ὁσίου ποτὲ εὐτῇ αὐλῇ, καὶ ἐστῷ προσέχοντος, προτῆλθεν ὑαίνα, τυφλὸν τὸν ἐαυτῆς σκύμνον ἔχουσα, καὶ διὰ ταπεινοῦ τοῦ σχήματος τὸ Ἀγίου ἐδέετο κατοικτειρῆσαι αὐτὴν, καὶ τὴν πτήρωσιν τὸ ἐκγένουν ἴασασθαι. "Ο δὲ, προσπτύσας τοῖς λωβηθεῖσιν ἐφθαλμοῖς, καὶ εὐξάμενος, κατίστησεν αὐτοὺς ὑγιεῖς.

Μεθ' ἡμέρας δὲ, τῆς υαίνης κώδιον αὐτῷ μεγαλε προσαγούσης κριθ, τῆς ἱατρείας ἀντιμισθίαν, ὃ πρότερον αὐτὸν ὁ Ὁσιος λαβεῖν κατειδέξατο, τὸ τὸ θηρίον ὑποσχέσθας μηκέτι προβάτοις πενήτων ἐπιποδᾶν. Εἰ δὲ περὶ τὴν ἄλογην φύσιν οὕτως ἦν συμπαθής, τίς ἂν τὸν πρὸς ἀνθρώπους, οὓς τὴν φύσιν οὕτως θυμάσθαντας φύσιας κοινωνία κατοικτειρίζεσθαι παρὰ τῶν ὄμογενῶν ἀπαιτεῖ;

Τοσαύτην δὲ τὸν τὸν ἀνδρὸς καθαρότης, ὡς τὸν Πρεσβύτερον τῆς Μονῆς διοικούμενον λέγειν, ὡς ὃδε ποτὲ τῶν θείων Μυσηρίων τῷ μοναχῷ ἐπέδωκε Μάρκων· ἀλλ' ἐν τῷ προσιέντοις αὐτὸν, "Ἄγγελος αὐτῷ μετεδίδου, οὐδὲ τοῦ ἀγκαλιῶν τὴν χειρα μόνην ἐβλεπε τὴν λαβίδα κατέχουσαν, δὲ τίς ὁ Ὁσιος τῶν ἀγαθακάτων μετείχειν. "Απετάξατο δὲ καὶ τῶν κοσμικῶν φρυντίδων καὶ θορύβων ἀπάντων, τεσσαράκοντα χρόνων ὑπάρχων· καὶ διαγαγών εὐτῇ αἴσκησει ἐτη ἐξηκούντα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. "Ην δὲ τὴν τὸν θραχὺν, φιλὸς τὸν πώγωνα, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐνδοθεν ἔχων ἐπιλάμπουσαν τὴν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος χάριτε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὐλογίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Τὸν Εὐλόγιον εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις.

Κτίσου χάριν σῆ τὴν κάραν τετμημένου. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὐλαμπίου.

Στίχ. Τραχηλον Εὐλαμπίος ἐκτυπθεὶς ξίφει,

Τραχηλιῶσαν δυσσέβειαν αἰσχύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Μάρτυρος Αρχέλαος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐκατόν τεσσαράκοντα δύο Μάρτυρες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θεὶς πρωτος Αρχέλαος αὐχένα ξίφει,

"Αρχει τομῆς σοι, λαε θεῖς Κυρίου.

Ταῖς αὐτῷ αγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

΄Ωδὴ ζ'. Ο Είρμος.

Ο ἐν καμίνῳ πυρὸς, τῷς ὑμνολόγους σώσας Παΐδας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Μαρτυρικῶς Αθλητὰ, ἥγωνισμένος ἀνεβόας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Νεικηκώς τὸν ἐχθρὸν, σὺ ανεδείχθης Αθλοφόρος, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρων βοῶν.

Επὶ τῆς γῆς νικητής, ἐν οὐρανοῖς δὲ στεφανίτης, ανηγορεύθης τοῦ Χριστοῦ, Μάρτυς ἀπέττητε.

Ἐργαγόστας Θεῷ, τὴν τῶν ἐν πλάνη σωτηρίαν,
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων βοᾶς.

Θεοτοκίον.

O' ἐκ Παρθένου τεχθεὶς ἦν Θεοτόκον ἀ-
πειργαστῷ, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

'Ωδὴ η. 'Ο Είρμος.

* **T**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα
* **Y**ἱὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν
* χρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρὸς,
* Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας
* τοὺς αἰῶνας.

Sευλημένον ὄρῶντες, τὸν τοῦ σκότους κο-
σμοκράτορα, τὴν δεισιδαιμονὰ πλάνην, τῷ
Ἄγιον ταῖς ἐντεύξεσιν, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς
ὑπερψυχοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Hεοπρεπῶς σοι Παμμάκαρ, τῶν κακούργων
τὰ συστήματα, δὶ ὀλεθρίων πνευμάτων,
τιμωρούμενα ἐκραύγαζον. Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς
ὑπερψυχοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω' συντρικαῖς αγκάλαις, ἀσινὲς τὸ βρέφος
ἔσωσας, τῇ ἐνεργεῖ σου προστάξει, ἐν
ταῖς μύλαις τοῦ ἀγρίου θηρὸς, Ἱερεῖς ὑμνεῖ-
τε, λαὸς ὑπερψυχῆτε, Χριστὸν βοῶν ἀπαύστως.
Rατελαμπρύνθης ἀφθόνως, Ἀθλητὰ τῷ τρισ-
ηλίῳ φωτί· τὴν τρισυπόστατον φύσιν,
ἀναμέλπων γάρ ἐκραύγαζες. Ἱερεῖς ὑμνεῖτε,
λαὸς ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Tῶν Χερουβίμ ὑπερτέρα, αὐνεδείχθης ὑπερέν-
δοξε, Θεογεννῆτορ Μαρία· ἐν γαστρὶ σου
γάρ ἐσκήνωσεν, ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ δο-
ξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ ζ'. 'Ο Είρμος.

* **S**ὲ τὴν ὑπέρ νοῦν καὶ λόγου, μπέρα Θεῷ,
* **S**ὲ τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἀχρονον, ἀφράστως
* κυήσασαν, οἵ Πιστοὶ ὅμοφρόνως μεγαλύ-
* νομεν.

O' λος τοῦ ἀὖλου πόθου γενόμενος, τοῦ Χρι-
στοῦ ἐπεπόθησας, πιεῖν τὸ ποτήριον· διὸ
πάντες σε Μάκαρ μακαρίζομεν.

Nόμω θείῳ θεαρέστως ἐπόμενος, οὐ θυ-
πείας Μακάριε, τοῦ Χριστοῦ τὸ ποτή-
ριον, ὅλοψύχως ὥφθης ἀρυσάμενος.

Ω" φῆς τῶν Μαρτύρων "Ἐνδοξε καλλονή, τοῖς
Χριστοῦ καλλυνόμενος, σεπτοτάτοις στίγ-
μασι· διὸ τοῦτό σε ἀπαντες γεραίρομεν.

Nτῦν ἐν οὐρανίῳ λήξει γενόμενος, τῶν τοῦ
βίου με λύτρωσας, δεικῶν περιστάσεων,
Ἄθλητὰ Κυρίου Κόνων ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Xαῖρε Θεοτόκε Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
χαῖρε ὄρος τὸ ἄγιον· χαῖρε τὸ κεφαλαῖον,
τῆς σεπτῆς παρθενίας· Χαῖρε Δέσπονα.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἡχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ
τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετάνοιαι, ως σύνηθες, ή αἱ "Ὄρα,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ 5'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἅγιων τεσσαράκοντα δύο Μαρτύ-
ρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ, Θεοδώρου, Κων-
σταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βάσσων,
καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέιραξα, ψάλλομεν Στιχηρά
Προσόμοιο.

"Ἡχος δ'. 'Ο ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Oἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀναφανέντες, καλ-
λίγικοι Μάρτυρες, ἀστέρες ἀδυτοί, ἐν τῷ
σεπτῷ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας, ἀθλῶν
λαμπρότησιν ἐφωτίσατε, πᾶσαν τὴν ὑφῆλιον,
καὶ διελύσατε, πλάνης τὸ σκότος πανεύφημοι,
καὶ νῦν πρὸς φέγγος, τὸ αἰωνίζον μετεβιά-
σθητε· ὅθεν ἐν πίστει τὴν φωσφόρου τε, καὶ
ἱερὰν ὑμῶν ἀθλησιν, ἐκτελοῦμεν προστάτας,
ἀγαθοὺς ὑμῶν πλουτήσαντες.

A' παγωγῆ Χριστομάρτυρες βικίᾳ, δέσμοις
Ἄγεγόνατε καὶ ἀπετέθητε, ἐν φυλακῇ ἐπὶ
μήκιστον, ἀπαντες χρόνον, θεῖοι τῆς πίστεως
ὄντως φύλακες· ἐντεῦθεν μαινόμενος, θήρ ὁ
δυσσωνυμος, ξέφει ὑμᾶς ἐθανάτωσε, μὴ βουλη-
θέντας, εἴξαι τοῖς τούτῃ δεινοῖς προστάγμασι·
καὶ νῦν τὰ ἄνω ἐκληρώσασθε, χαρμονικῶς τε-
σσαράκοντα, πρὸς δυσὶ πεφυκότες, πανασίδιμοι
βασίλεια.

Sὺν Κωνσταντίνῳ Βασσώῃ καὶ Καλλίστῳ,
Θεόφιλον ἀπαντες καὶ τὸν Θεόδωρον, καὶ
τὸν λοιπὸν θεῖον ὄμιλον, τῶν Ἀθλοφόρων, με-
γαλοφώνως ἀνευφημόσωμεν· θανεῖν γάρ προ-
είλοντο ὑπὲρ τῆς πάντων ζωῆς, σφαγιασθέντες
γηθόμενοι· καὶ νῦν ἐν πόλει, Θεοῦ τοῦ ζῶντος
ἐπαναπάνουνται, καὶ ἐξαιτοῦνται τοῦ εύρειν
ἥμᾶς, ἀμαρτημάτων τὴν ἄφεσιν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς
δίκης καὶ τελείαν αἰπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Οτι εἰς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων, αἴ-
σθλίως κατήντησα ἐξ ἀμελείας μου, καὶ
ράθυμίας ὁ δεῖλαῖος, καὶ ἀπορίας, καὶ ἀπογνώ-
σει νῦνὶ συνέχομαι· γενοῦ μοι βοήθεια καὶ ἴλα-
στήριον, καὶ σωτηρία Πανάχραντε, παραμυ-
θίαν, εὔμενεςάτην παρεχομένη μοι, σὲ ἵκετεύω,
καὶ σοῦ δέομαι, καὶ προσπίπτω καὶ πίστει
κραυγάζω σοι· Μὴ δειχθείην εἰς τέλος, τῷ ἀ-
λαστορὶ ἐπίχαρμα.

"Η Σταυροθεοτοκίου.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύ-
λῳ ιρεμάμενον τὸν σὸν Γίον καὶ Θεὸν
τὸν ἐφ' ὑδάτων ιρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως,
καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ
ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ
Ἄδου βασιλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω
ταῦτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυ-
τρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακοργίας ως εὐσπλαγ-
χνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἴδιῳ, προσαγάγω ως φι-
λάνθρωπος.

'Εὰν δὲ τύχῃ ἐν Σαββατῷ, λέγε τὰ ἔξῆς
'Ιδιόμελα.

Δόξα, "Ηχος β'. Μεθοδίου.

Η Ἑκκλησία σημερον πανηγυρίζει μυστι-
κῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσαμένη, ως περ-
φύραν καὶ βύσσον, τὰ αἵματα τῶν νέων Ἀ-
νθοφόρων· τούτους γὰρ ἐν εὔσεβείᾳ ἐκθρεψά-
μένη, θυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον,
Χριστῷ προσήγαγε. Διὸ νικητὰς ὁ τούτους τῶν
παρκόμων ἀναδείξας, καὶ στεφανώσας καὶ
δοξάσας, καὶ ἡμῖν οχτάπεμψον, ταῖς αὐτῶν
πρεσβείαις τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Σταυροθεοτοκίου. "Οτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Γέρεις, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ ἐπὶ σταυ-
ροῦ υψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν,
βλέψας Πανάχραντε, ἔστενες λέγασα· Ὑπερ-
ύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεός μου, πῶς τιμῆσαι
θεῖλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν
σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ,
καὶ συγκαταβάσει σου φιλοίνθρωπε.

Ἐις τὸν Στίχον, τὸ 'Ιδιόμελον τῆς ημέρας, καὶ
τὸ Μαρτυρικόν..

Εἶτα,

Δόξα. "Ηχος πλ. β'. Συκεώτου.

Φαίλαγγας θεοστεφῇ ἀρτιφανῶν Μαρτύρων,
σφάγιον ἄμωμον, ὑπέρ Χριστοῦ τυθέντων
προθύμως, τὸν ἀγιόλεκτον συνασπισμὸν τῶν
τεσσαράκοντα δύο, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμή-
σωμεν· καὶ τὴν πονηρον μνήμην πνευματικῶς

τελέσαντες, βοησωμεν πρὸς αὐτούς· Θραύσατε
θράσος Ἀγαρηνῶν τῶν ἀθέων, καὶ ρύσασθε
λαὸν εὔσεβόφρονα, εὐχαῖς ημῶν, πάσης περι-
στάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγάλων χαρισμάτων Ἄγνη, Παρθένε Μή-
τηρ μόνη Θεοῦ, ἡ ξινάθης, ὅτι ἔτεκες σαρ-
κὶ, τὸν ἔνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν ζωοδό-
την, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ημῶν,

"Η Σταυροθεοτοκίου.

Η Πάναγνος ως εἰδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρε-
μάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς·
Ὕιέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνου,
πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
κατὰ τὴν τάξιν.

"Ο Κανὼν τῶν Ἅγιων, οὗ ἡ Ἀιροσιχίς·
Αὐθλούς ἐπαινῶ καλλινίκων Μαρτύρων. Ιωσήφ.

"Ωδὴ α. Ἡχος πλ. β'. Ο Είρμος.

Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν α-
βύσσῳ ἰχνεσι, τὸν διωντην Φάραὼ, κα-
νορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ωδὴν, ἐ-
βόα ἀσθμεν.

Αναφανέντες τῷ ψει τῆς τοῦ Χριστοῦ, Ἐκ-
κλησίας Ἐνδοξοί, ως ἀστέρες φαεινοί, τῶν
Πιστῶν φωτίζετε ψυχὰς, τὸν τῆς πλάνης σκο-
τασμὸν ἀποδιώκοντες.

Θαρσαλεότητι γνώμης τῷ δυσμενεῖ, συμ-
πλακέντες Μάρτυρες, κατεβάλετε αὐτόν·
καὶ θανόντες εὑρατε ζωὴν, ἀτελεύτητον ὄμοῦ
μακαριώτατοι.

Α ελαμπρυσμένοι τῷ κάλλει τῆς φωταυγοῦς,
καὶ στερρᾶς αὐθλήσεως, προσηνέχθητε
Χριστῷ, τῷ τυθέντι Μάρτυρες σαρκὶ, καὶ χο-
ροῖς μαρτυρικοῖς συνηριμήθητε.

Οτεσσαράκοντα δύο πανευκλεεῖς, τοῦ Κυ-
ρίου Μαρτυρες, μυριόλεκτον πληθὺν, ἀνο-
μούντων τρέψαντες πολλῶν, ἀγαθῶν ἐν οὐρα-
νοῖς κατηξιώθητε.

Θεοτοκίου.

Υπεραγία Παρθένε τῶν Αὐθλητῶν, θεῖον ἐγ-
καλλώπισμα ἡ κυήσασα Χριστὸν, τὸν ὡ-
ραῖον καλλεσιν αὐτὸν, καλλιώσαι τὴν ἐμὴν ψυ-
χὴν ἵκετευε.

"Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

Ούκ ἔστιν Ἅγιος ως σὺ, Κύριε ὁ Θεός μα-
ς, ὁ υψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου

» ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτὸς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Σταδίου μέσον παραστὰς, τὸν σωτήριον Λόγον, δὶς ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἐλευθέρᾳ τῇ φωνῇ, ἐκήρυξας ἀνδρικῶς, καρτερόφρον, μέγιστε Θεόδωρε.

Εμφρόνως πίστει ἐναθλῶν, ἀπηργήσω τὸ σῶμα, καὶ τομῇ τῇ τοῦ ξίφους, ὑποκλίνας σεαυτὸν, ἐτύθης ὥσπερ ἀμνὸς, Κωνσταντῖνε, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Πιστόν σε φίλον τοῦ Θεοῦ, ὁ καιρὸς τῶν ἀγώνων, ἐφχνέρωσε πᾶσι, τῆς πρὸς σάρκα βλαβερᾶς φιλίας τὸν λογισμὸν, ἀποσπῶντα, πράτιστε Θεόφιλε.

Θεοτοκίου.

Αγίων δῆμος ἐναθλῶν, τεσσαράκοντα δύο, σὲ Θεοῦ τοῦ υψίστου, Μητέρα παναληπτῇ, ἐκήρυττεν ἐμφανῶς, δυναμοῦσαν, τούτους μεσιτείαις σου.

Καθίσμα, Ἡχος δ'. Ο ύψωθείς.

Συμπεφραγμένοι ἀνδρικῶς πρὸς ἀνόμυτος, συντεταγμένοι λογικῶς πρὸς ἀθέτος, τὴν πανοπλίαν ἥρασθε Χριστοῦ τῷ Θεῷ· πίστιν μὲν ὡς μάχαιραν, ἐπὶ χεῖρα λαβόντες, ἀσπίδα τὴν ἐλπίδα δὲ, τεθεικότες ἐπ' ὕμων, καὶ τῆς ἀγάπης θώρακα σαφῶς, ἐνδεδυμένοι, ἔχθρος ἐτροπώσασθε.

Ἐτερον, Ἡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Απαχθέντες δεσμῶται ὑπὸ ἔχθροῦ, καὶ φραρᾶ συγκλεισθέντες χρόνοις πολλοῖς, τῇ πίστει φρουρούμενοι, ἀσινεῖς διεμείνατε· καὶ τῷ ξίφει λυθέντες, τοῦ σώματος Ἀγιοι, τῷ ἐνθέῳ πόθῳ, σαφῶς συνεδέθητε· ὅθεν ὡς φωστῆρες, διελαίμψατε κόσμῳ, τοὺς πάντας φωτίζοντες, τῇ τῷ Πνεύματι χάριτι, Ἀθλοφόροι μακάριοι· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορταζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ τῷ κόσμῳ ἐκύνησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν πάντα κατέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ Πλάστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε· Ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, δώρησαι μοι τότε τὴν σὴν, προστασίαν Δέσποινα πανάχραντε· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὃ ἀναξίοις δοῦλος σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίου.

Τένιν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὸς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόκλυσ-

δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραυγαζεῖ· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλαγχνα μου φλέγονται, ὄρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλαγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητε καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δουλοῖς σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πίστει, τὰ δεῖα παθήματα.

Ὥδη δ'. Ο Είρμος.

Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐν διανοίᾳ καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἔορταζουσα.

Ισχυἱ Μάρτυρες, τοῦ θείου Πνεύματος, κατεβάλετε πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, δύναμιν ἀνίσχυρον, θανατωθέντες καὶ ζωὴν, ηληρωσάμενοι αἰώνιον.

Νευρώσας κάλλιστα, ψυχὴν ὁ Καλλίστος, ταῖς ἐνθέοις μελέταις νεάνικῶς, χαίρων προσεχώρησε, πρὸς τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομὴν, τὰ οὔρανα κληρούμενος.

Ωραίως ἔστησας, ἐν πέτρᾳ γνώσεως, τοῦ νοός σου Βασσώη τὰς νοητὰς, βάσεις καὶ ἐσκελίσας, καταδιώξας ἀνδρικῶς, τοὺς ἔχθρους συν παμμακάριστε.

Ρενοῦντες αἷματα, λαμπρῶς τὰ πνεύματα, παρεδώκατε ἄμα τῷ δὲ ἡμᾶς, πλούτῳ ἀγαθότητος, αἷμα τὸ ἴδιον Σταυρῷ, Παναοίδιμοι κενώσαντι.

Θεοτοκίου.

Αγνήν Μητέρα σε, οἱ θεῖοι Μάρτυρες, ἐπιστάμενοι Κόρη, καὶ τὴν ἐν σοὶ, δόξαν κλειζόμενοι, τὰς ἀθανάτους δωρεὰς, ἐν ύψιστοις ἐκληρώσαντο·

Ὥδη ἐ. Ο Είρμος.

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὄρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῦ, τὸν ὄντως Θεὸν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Αμπαδες ὥφθητε μυστικαὶ, φέγγει εὔσεβείας τὰς ψυχὰς τῶν εὔσεβῶν σελαγίζούσαι, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος λύουσαι, Κυρίου Ἀθλοφόροι μακαριώτατοι.

Αεόντων χάσματα νοητῶν, Μάρτυρες Κυρίου ἀβλαβῶς, παραδραμόντες γεγόνοτε, βρῶμα τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων ἥδιστον, τρυφῆς ἀδιαρρέεστου καταξιούμενοι.

Πκετηρίαν ύπερ ἡμῶν, Μάρτυρες προσάξατε Θεῷ, οἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα, ὅπως λυ-

τρωθῶμεν πάσης κολασίας, καὶ τῶν ἐπερχομένων ἀπείρων θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Τοός μου ἴθυνον δυσωπῶ, "Ἄχραντε κινήσεις πρὸς Θεὸν, δόδὸν ζωῆς χρηματίζοντα, καὶ τῶν Ἀθλοφόρων ἔξομαλίσαντα, τὰς τρίβες τὰς φερούσας πρὸς τὰ οὐράνια.

'Ωδὴ 5'. 'Ο Εἱρμός.

Tοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καὶ θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· 'Αγάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Iστίῳ πτερούμενοι, τοῦ Σταυροῦ οἵ Ἀθληταί, παρανομίας θάλασσαν, ὑπέπλευσαν ἀβρόχως καὶ γαληνός, λιμένας ιατέλαθον, εὔσεβῶν κυθερνῆται χρηματίζοντες.

Kυρίου τοὺς Μάρτυρας, Κωνσταντῖνον εὔσεβος, καὶ τὸν κλεινὸν Θεόδωρον, Καλλισόντε Βασσώην καὶ σὺν αὐτοῖς, τὸν μέγαν Θεόφιλον, καὶ τοὺς τούτων συναθλους εὐφημήσωμεν.

Ω'σ αὖθις δύπνοα, ἐν λειμῶνι μυστικῶς, τῶν Ἀθλητῶν αὐθήσαντες, τὴν Ἑκκλησίαν ἀπασαν νοητῆς, ὅσμης ἐπληρώσατε, τὸ δυσῶδες τῆς πλάνης ἀπελάσαντες.

Θεοτοκίον.

Nομίμων σε ἄνευθεν, τῶν τῆς φύσεως Χριστὲ, ὑπερφυῶς ἐκύησεν, ή Θεοτόκος Κόρη ως ἀληθῶς, νομίμως τοὺς Μάρτυρας, ἐνανθλήσαντας πίστει στεφανώσαντα.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ παρὸν Κοντάκιον, καὶ τὸν Οἶκον· εἰδὲ οὐ, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Κοντάκιον, Ἡχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Tοὺς νεοφανεῖς, ὀπλίτας τῆς πίστεως, ως ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἐναθλήσαντας, ἐγκωμίων στέμμασιν, ἐπαξίως πάντες στεφανώσωμεν, ὑπὲρ ήμῶν πρεσβεύοντας Χριστῷ, ως πύργους καὶ φύλακας τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

'Ο Οἶκος.

Tὸ τοῦ Χριστοῦ ἀμύχανον κάλλος, καὶ τὴν ἀφραστον δόξαν, ἥν Ἀγγέλων χοροὶ ἐπιθυμοῦσι θεάσασθαι, ἐν παρρήσιᾳ ὑμεῖς ὅρωντες, μετὰ πάντων Ἀγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος, οἱ τοῦ Χριστοῦ τεσσαράκοντα καὶ δύο Ἀθληταί, ταῖς ἀγίαις υμῶν πρεσβείαις, τοὺς υμᾶς εὐφημοῦντας φωτίσατε, ἀμαρτιῶν τὸ σκότος διώκοντες, καὶ υἱούς φωτὸς ἐργαζόμενοι. 'Ἄες πύργοι καὶ φύλακες τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Συναξάριον.

Τῇ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ ἀθλησάντων, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσώη, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχοι.

'Ἐπταπλαρίθμως συντεθειμένον φέρει;

Τὸν ἔξαριθμον ἡ τετμημένη φάλαγξ.

Τεσσαράκοντα κάρηνα δυοῖν ἀμά ἐκτη ἐτμήθη.

Oυτοὶ τῆς πέλεως Ἀμωρίου πρῶτοι ὑπῆρχον· ἐπὶ δὲ Θεοφίλου αἰλύσης ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, αἰχμάλωτοι ἀπάγονται, στρατηγοὶ καὶ ταξιάρχαι ὅντες, καὶ τὸ πρώτη παρά Ῥωμαίοις μετέχοντες γένους. Οὗτε δειλίχ δὲ, οὔτε φιλοψυχία, οὔτε μαλακία, οὔτε πολυχρονία ταλαιπωρία τὴν πρὸς Χριστὸν προῦδωκαν πίστιν· εὐ γάρ τῇ τού σωμάτος κακώσει, καὶ οἰούει ταριχεία καὶ ψυχᾶς ἐλελώβηντο, ἀλλ' αὐδρείω φρουρήματι καὶ ψυχῆς γενναιότητι παραταξάμενοι πάντες, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀπομόσασθαι μὴ καταδεξάμενοι, χαίροντες τὰς κεφαλὰς ἐπετηρήσαν.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρκαδίου.

Στίχ. 'Οσφὺν νοητὴν ἀρεταῖς ἐζωσμένος,

Εὔζωγος, Ἀρκαδίε, πρὸς πόλον τρέχεις.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Όσίου Ἡσυχίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Δοὺς Ἡσύχιε, σαυτὸν ἡσύχῳ βίῳ,

Τέλους φθάσαντος, ἡσυχαζεῖς ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ ὁ Ὅσιος Μάξιμος λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. "Ολῷ βλέπων γῷ Μάξιμος πρὸς τὰ στέφη,

Πρὸς τὰς βολὰς ὑπῆρχε τῶν λίθων λίθος.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, ὁ Ἀγιος Εὐφρόσυνος, ὕδωρ καχλαζον ποτισθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ζέον πεπωκὼς φιάλῃ κοίλῃ πόμα.

'Ο Μάρτυς Εὐφρόσυνος εὐφράνθη μάλα·

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῆς μακαρίας Ἐλένης.

Στίχ. Διδωσιν ήμῖν Ἐλένη ταύτην χάριν,

Βλέπειν τὸ σῶσαν ἐκ φθορᾶς ήμᾶς ξύλον.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων ἥλων.

Στίχ. Φανέντες ἥλοι, Βασιλεῖ, τοῦ μὲν κράτους

"Ἀγαλμα κεῖνται, τοῦ χαλινοῦ δὲ κράτος.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, οἱ Ἀγιοι Ιουλιανὸς καὶ Εύθουλος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Δεῦρο ξίφει θάνωμεν, Εύθουλῷ λέγει,

'Ιουλιανὸς, εἰσφέρων εὐθουλίαν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέγον ήμᾶς. 'Αμην.

· Ωδὴ ζ. Ὁ Είρμος.

Δροσοβόλου μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
· "Αγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί τοὺς Χαλ-
δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
τύραννον ἔπεισε βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Mετὰ χρόνιον είρκτην οἱ τεσσαράκοντα, καὶ
δύο Χριστοῦ Μάρτυρες, τῆς τοῦ σώματος
φυλακῆς λυθέντες ὡς αὐτοῦ, φυλαξάντες νόμος
αἰληθεῖς, φυλακες ὥφθησαν ἡμῶν, οἰκεῖτες τοὺς
οὐρανούς.

Aiχμαλώτους θείους Παῖδες ἐμιμήσασθε,
τρεῖς τοὺς ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, ὡς αἰχμά-
λωτοι ἀπαχθέντες, χώραν εἰς μακρὰν, καλλί-
νικοι Μάρτυρες, ἐν ᾧ, τὸν πολυτάραχον ἔχθρον
ἡχμαλωτεύσατε.

Pρείθροις αἵματος ὑμῶν τῆς ματαιότητος, χει-
μαρρός εἴκηράνατε· ποταμίοις δὲ ἐμβληθέν-
τες ρέυμασι Σοφοὶ, πρὸς ὅδωρ μετέβητε ζωῆς,
ἐποχετεύοντες ὑμῖν ἀθανασίας κρουνούς.

Θεοτοκίον.

Tόμος "Αχραντε καινότατος ὑπάρχεσα, τὸν
Λόγον ἐγγραφόμενον, ἐν σοὶ ἔσχηκας,
τὸν ἐν βίβλῳ ζώντων τοὺς αὐτοῦ, ἐγγράψαντα
θείους Ἀθλητὰς, τὰ γεγραμμένα ἐμμελῶς α-
ποπληρώσαντα. · Ωδὴ η. Ὁ Είρμος.

E' κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόμον ἐπήγασας,
καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
· ἀπαντα γὰρ δρᾶς Χριστὲ, μένω τῷ βαλεσθαι.
· Σὲ ὑπερψυχοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
· Νοέπελθόντες Μαρτύρων τὸ θεῖον στάδιον,
σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας προσεπεδείξασθε,
τρέποντες ἔχθρὸν, ταῖς ἀτρέπταις ἐνστάσεσιν·
ὅθεν εὐφημοῦμεν, ὑμᾶς Χριστοῦ ὄπλιται.

Pωμαλέως ἀντέστης τοῖς ματαιόφροσιν, Ἀ-
θλητὰ Κωνσταντῖνε τοῖς ἀναγκάζουσι,
· τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀποσπάν αγαπήσεως,
καὶ ταῖς τῷ Μαρτύρων, ἀγέλαις ἡριθμήθης.

Ω' σπερ ἀκακοὶ ἄρνες ὁμοῦ θυόμενοι, πρὸς
δυσὶν Ἀθλοφόροι οἱ τεσσαράκοντα, πάθος
τὸ σεπτὸν, τοῦ τυθέντος ὡς πρόβατον, χαίρον-
τες μιμοῦνται, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ.

Θεοτοκίον.

Nυμφοστόλος φανεῖς σοι θείος Ἀρχαίγγελος,
χαῖρε πύρινε θρόνε Θεοῦ ἐβόα σοι, "Α-
χραντε, Ἀγνή, Ἀθλοφόρων κραταιώμα, ὁμολο-
γησάντων Θεόν σαρκὶ φανέντα.

· Ωδὴ θ. Ὁ Είρμος.

Hεὸν αὐθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃ οὐ τολ-
μᾷ Ἀγγέλων ἀτεκίσαι τὰ τάγματα

· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, λόγος.
· σεσαρκωμένος ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
· οὐρανίαις Στρατιαις σὲ μακαρίζομεν.

I' δεῖν τὸν Κύριον ἡξιώθητε, στέφος ὑμῖν δωρύ-
μενον τῆς δόξης τὸ ἄφθαρτον· Κωνσταντī-
νε, Βαστώη, Θεόδωρε, Καλλιγε γενναιόφρον, μά-
καρ Θεόφιλε, ἀμα τοῖς λοιποῖς, ὑπὲρ ἡμῶν αἱ
πρεσβεύσατε.

Ω'ς φῶς ὡς ὅρθρος ὡς μέγας ἥλιος, τῶν
Ἀθλητῶν ἡ μνήμη ἀναλάμψασα σήμερον,
τῶν Πιεῶν τὰς ψυχὰς κατελάμπρυντας· ταύτην
ἐπιτελοῦντες, τούτους αἰνέσωμεν, μελεσιν αὐ-
τῶν, τὸν Λυτρωτὴν Χριστὸν διξάσαντας.

Sτρατὸς Μαρτύρων θεῖος καταλογος, ἀθλη-
τικὸς δυσὶ πρὸς τεσσαράκοντα χάριτι,
μυριάσιν Ἀγγέλων ἡρέθμηται, λύσιν ὑμῖν πται-
σμάτων, νῦν ἔξαιτούμενος, μέτρῳ τῆς γηστείας,
ὑμερῶν τῶν τεσσαράκοντα.

H' γῇ τὸ αἷμα ὑμῶν ἐδέξατο, καὶ ποταμὸς
τὰ σώματα ρίψθεντα συνήνωσε, κεφαλαῖς
ταῖς τμηθείσαις Πανόλειοι, ὑπερθεν φερομένης,
θείας λαμπρότητος, καὶ προηγουμένης, ἐμφα-
νῶς δυνάμει κρέιττονι.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον Θεοχαρίτωτε, φωτιστικαῖς
αὐγαῖς σου τὴν καρδίαν μου φωτίσον,
ράθυμίας τὰ νέφη διώκουσα, καὶ τὸ τῆς ἀ-
μαρτίας σκότος ἔξαιρουσα, ἡ τὸν ἀναμάρτη-
τον Θεὸν ἀποκυήσασα.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ Ἐξαποστειλά-
ριον· εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ Φωταγωγικὸν
τοῦ τυχόντος Ήχου.

· Εξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Tετραδεκάριθμος χορὸς, σὺν δυσὶν ὄμοψύ-
χοις, ἐνήθλησε στερρότατα, μέχρι τέλους
καὶ πάσας, τὰς μηχανὰς κατέβαλε, τοῦ ἐχ-
θροῦ καὶ πέφυκε, πρὸς οὐρανίους σκηνώσεις·
τὸ δὲ στέφος τῆς νίκης, ἐκομίσατο φαιδρὸν,
ἐκ δεξιῶν τοῦ Υψίστου.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ἔχουσα τὸ συμπαθὲς, καὶ τὸ ἔλεος μέ-
γα, ἐπίβλεψον πανύμητε, Θεοτόκε Παρ-
θένε, εἰς τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ περιῶν τὸν
θόρυβον, καὶ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου δια-
σκέδαστον, Κόρη, καὶ πυρσὸς τῆς γεέννης, ρῦσαι
με σαῖς πρεσβείαις.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνων, ψάλλομεν τὸ ἐν τῷ
Τριαδὶ Ἅγιομελον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ λοιπά.
Αἱ συνήθεις μετάνοιαι, ἡ α. "Ωρα, ὡς ἡ συνήθεια
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ζ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἐφραὶμ, Βασιλέως Εὐγενίου, Καπίτωνος, Αἰθερίου, καὶ Ἐλπιδίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐις τὸ, Κύριε ἐκέιραξα, ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρά.

Ὕχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Mάρτυρες ἀνήττητοι, καὶ Ἱεράρχαι πανεύφημοι, καὶ φωστῆρες παγκόσμιοι, στῦλοι ἀπερίτρεπτοι, θείας Ἐκκλησίας, καὶ βάσις δογμάτων, καὶ ὅδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, καὶ καθαρέται πλάνης γεγόνατε, Πατέρες οὐρανόφρονες, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλοι, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Eφραὶμ ὁ αἰοίδιμος, καὶ Βασιλεὺς ὁ θεόσοφος, καὶ Καπίτων ὁ μέγιστος, θεῖος Ἀγαθόδωρος, σὺν τῷ Ἐλπιδίῳ, καὶ τῷ Αἰθερίῳ, καὶ Εὐγενίᾳ τῷ κλεινῷ, λόγοις ἐνθέοις μακαρίζεσθωσαν· ὅσιως γὰρ βιώσαντες, καὶ ἱερῶς ἐναθλήσαντες, βασιλείας ἐδείχθησαν, οὐρανίου οἰκήτορες.

Nεκρώσας τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἀγωνίσμασι, Βασιλεὺς ὁ αἰοίδιμος, νεκροὺς ἔζανέστησεν, ἐπικλήσει θείᾳ. Καπίτων δὲ πάλιν, ὁ ἱερώτατος ποιμὴν, φλογὸς ἐν μέσῳ ἐστὼς γηθόμενος, ὥραθη ἀκατάφλεκτος. Αὐτῶν πρεβείαις Φιλάνθρωπε, ἴλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Xαίροις ἡλιόμορφε, Ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἡ τὸν Ἡλιον λαύψασα, τὸν ἀπερινόητον χαῖρε κοῦς ἀστράπτων, θείας φρυκτωρίας, ἡ λαμπτὸν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα γῆς τὰ πέρατα· ἡ ὄντως χρησαυγίζουσα, ἡ παγκαλής καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς Πιστοῖς ἔξαστράψασα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίου.

Sταυρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ πλευρὰν ὄρυττόμενον, λόγχη ἡ πανάμωμος, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μα; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθῶν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεῦδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἔκουσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῶν Ἀγίων, καὶ τοῦ Τριῳδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ο Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸν ἐπτάριθμον Ποιμένων χορὸν σέβω. Ἰωσήφ. Ὁδὴ ἀ. Ὅχος δ'. Ο Είρμος.

Θ αλάσσης τὸ ἐρυθρᾶιον πέλαγος, αἴρο-
χοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
ραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
μαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Tαῖς θείαις φωτοχυσίαις Μάρτυρες, περι-
χεόμενοι, τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαι-
δράν, ἔρτην ὑπενθάντοτε, τοὺς εὐσεβῶς γε-
ραιόρουτας, παθῶν ἀχλύος ἐκλυτρώσασθε.

Oὐ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ σαρκούμενος, ὑμᾶς
ἀνέδειξε, πανευκλεεῖς Ποιμένας τὴν αὐ-
τοῦ, καταγγεῖλαι Θεότητα, τοῖς πλανωμένοις
Οὐσίοι, καὶ ἀγνωσίᾳ κινδυνεύουσι.

Nαμάτων ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος, ἀπο-
πληρούμενοι, τοὺς ἐκτακέντας καύσωνι
δεινῆς, ἀθείας ἡφαίστεια, καὶ πρὸς τὸ ὑδωρ
Εὐδοξοί, τῆς σωτηρίας ὠδηγήσατε.

Θεοτοκίου.

Eλύθη τῶν Προπατόρων ἀχραντε, τὸ ἐπι-
τίμιον, τῇ ὑπὲρ νοῦν κυήσει σου Ἀγνὲ,
καὶ τὴν πρώτην ἀπέλαθον, τοῦ Πάραδείσου εἴ-
σοδον, μεγαλοφώνως εὐφημοῦντές σε.

Ὕδη γ. Ο Είρμος.

Eὑφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σε Χρι-
στὲ ιραζύσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Hυρὶ τῷ θείῳ τὸν νοῦν, πεπυρωμένος Βα-
σιλεῦ πάνσοφε, οἵα Ποιμὴν ἄριστος, ὑλη
ἀθείας ἐνέπρησας.

Tοῦ Πνεύματος τῷ φωτὶ, τοὺς ἐν τῷ σκότῳ
τῶν δεινῶν Ἐνδοξοί, πρὸς φωτισμὸν εἰλ-
κύσατε, τοῦ ἴερωτάτου Βαπτίσματος.

Aἰ τρίθοι σου πρὸς Θεὸν, κατευθυνθεῖσαι
Βασιλεῦ ἀπαντας, πλάνης ὄδοῦ χάριτε,
πρὸς Θεογνωσίαν ἐπέστρεψαν. Θεοτοκίου.

Pυόμενον τοὺς βροτοὺς, τῆς δυναστείας τοῦ
ἐχθροῦ πάναγνε, τὸν δυνατὸν Κύριον, ἀ-
χραντε Παρθένε ἐκύνσας.

Καυισμα, Ὅχος γ. Τὴν ὥραιότητα.

Mυρῷ τῆς χρίσεως ἴερατεύσαυτες ποιμένες,
ὢ φητε λαοῦ θεόφρονος, καὶ ως ἀρνία
πατέρα, τυθέντες προστηνέχθη, Λόγῳ Ἀρχι-
ποτίμενῳ, τῷ τυθέντῃ ως πρόσθατον, Μάρτυρες

πανεύφημοι, καὶ φωτῆρες παγκόσμιοι· διὸ πανηγυρίζομεν πάντες, πόθῳ τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως ἀγεωργητός Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὥραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σώτηριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῷν καλῶν μακαρίζοντες, ἀεὶ σὺν τῷ Αὐγελῷ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ή πεχαριτωμένη.

“Η Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρωσθεως ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ τεκοῦσα αεὶ Χριστὲ, ὄρῶσα ἐτιτρώσκετο· ἡς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλαγχνα ἐλέους σου, μόνε ὑπεράγαθε, καὶ φιλάνθρωπε Κύριε, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

‘Ωδὴ δ’. ‘Ο Είρμος.

» **Ε**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ » Σταυροῦ τὸν “Ηλιον, τῆς δικαιοσύνης, » ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιερώτατος Μαρτύρων χορὸς ὑμνείσθω, ιερωσύνης χάριτι καὶ τῆς μαρτυρίας, καταγλαΐζόμενος, καὶ μέλπων γηθόμενος· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοφόροι κυβερνῆται τῆς ἐκκλησίας, Ἐφραὶμ καὶ Ἀγαθόδωρος, Βασιλεὺς, Καπίτων, Εὐγένιος, Ἐλπίδιος, καὶ θεῖος Αἰθέριος, Πνεύματι Αὐγίῳ ἐδείχθησαν.

Μεμυημένοι τὰ θεῖα θεῖοι Πατέρες, λαοὺς ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, ὄντως ἐποιμάνατε, καὶ τέλος μακάριον, διὰ μάρτυρίου ἐδέξασθε.

Οἱ θανόντες απιστίᾳ τοῦ τεθυηκότος, τῇ αὐτεγέρσει ἔτυχον ζωῆς αἰώνιου, διὰ σου πιστεύσαντες Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, Μάρτυς Βασιλεῦ ιερώτατε.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένους ἐζώωσας τοὺς αὐθρώπους, Ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον τεκοῦσα Παρθένε, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀνθρωπὸν δὶ οἰκτον γενόμενον.

‘Ωδὴ ἐ. ‘Ο Είρμος.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐπῆλυς· **Σ**τασ· φῶς ἀγίον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους αγνοίας, τοὺς πίστει ανυμνοῦντάς σε.

Ποτήριον σεπτοῦ μαρτυρίου ἐπίστε, πὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, θεοφόρος Πατέρες, πιστῶς ἐπικαλούμενοι.

Ο μόνος τοῖς νεκροῖς ἐπιπγέων ἀνάστασιν, ἐντεῦξει σου τὸν θανόντα, Βασιλεῖ ἐξεγέρει, λαμπρύνων σὸν τὸ κήρυγμα.

‘σότιμον Πατρὶ τὸν Υἱὸν καταγγέλλοντες, πολύθεον τυραννίδα, τῆς ἐδωλομανίας, Πατέρες ἐμειώσατε. Θεοτοκίον.

Μακάριος ἐσὶν ὁ λαὸς ὁ γινώσκων σε, Πανάριμος τοῦ Δεσπότου, τῷν ἀπάντων Μητέρα, καὶ πόθῳ μακαρίζων σε·

‘Ωδὴ ᷂. ‘Ο Είρμος.

» **Θ**υσω σόι, μετὰ φωνῆς αἰγέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δὶ οἰκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἴματι.

Επαίνοις, Ἀγαθόδωρὸν τε καὶ Εὐγένιον, καὶ Βασιλέα τὸν μέγαν, καὶ σοφὸν Ἐλπίδιον στέψωμεν, Ιεράρχας, καὶ γεννάκους ὑπάρχοντας Μάρτυρας.

Ναμίμοις, τεθραμμένοι τοῦ Πνεύματος Πάνσοφοι, τοῖς αὐγομοῦσι τοὺς νόμους, τοὺς σωτηριῶδεις παρατιθέντες, εὔσεβείας, πρὸς τὸ φέγγος αὐτοὺς ἐφειλκύσατε.

Ωφῆτε, διαφόρων ἐκ πόλεων θρέμματα, ἐνὸς Ποιμένες λαοῦ δὲ, καὶ τῆς θεῖας πόλεως κληρονόμοι, ἦν οἰκοῦμεν, δι. Θεὸν θεραπεύοντες Μάρτυρες. Θεοτοκίον.

Νάμου σε, αἱ σκιαι· Προφητῶν τε αἰνίγματα, προδιετύπουν Παρθένε, τὴν ἀρρήτῳ λόγῳ κυοφορίαν, ἐσχηκυῖαν, διασώζουσαν κόσμον πανάμωμε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος Ήχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνῆ τῷν Αγίων Γερομαρτύρων, τῷν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Εφραὶμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Αγαθόδωρου, Ελπιδίου, Καπίτωνος; καὶ Αἰθερίου.

Στίχοι.

Μὴ τὴν κεφαλὴν τοῖς ἀγαλμασι κλίνων, Εφραὶμ αὐγαλῆ τῇ τομῇ τάμτην κλίνων.

Συρεὶς Βασιλεὺς χερσὶ δεισιδαιμόνων, Χεῖρας διασπᾷ δεισιδαιμονος πλάνης.

Τριάς σύναθλος τοῦ Προφήτου τὸν λόγον, Εἰς μάστινας δέδωκα τὸν υῶτον • λέγει.

Ἐπῆρε χεῖρας εἰς προσευχὴν Καπίτων, Καὶ πρὸς Θεὸν μετῆρεν ἐξάρας πόδας.

Ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Πάτερ, Γὸν ἐν ποταμῷ σαρκικῶς λελαμμένον.

Ἐθδομάτη πατέρας μόρος ἥρπασεν ἐπτά
ἀριθμῷ.

Τῷ ἕκκαδικάτῳ ἔτει τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας, Ἐρ-
μωνος τοῦ Ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐν
διαφόροις ἔθνεσιν Ἐπισκόπους ἔξαποστείλαντος, ἀποστολή-
κῶς τὸν λόγον κηρύττειν, καὶ τὸν Χριστὸν καταγγέλλειν,
ἀπεστάλησαν παρ’ αὐτοῦ καὶ οἱ θεοφόροι οὗτοι Πατέρες ή-
μῶν ἐπὶ τὴν τῶν Ταυροσκυθῶν χώραν· Ἐφραίμ μὲν εἰς
Σκυθίαν, Βασιλεὺς δὲ εἰς Χερσῶνα. Καὶ δὴ τὴν πόλιν
καταλαβὼν (ὁ βασιλεὺς), καὶ βίου διόρθωσιν καὶ μετα-
βολὴν πίστεως κηρύζτων, ὑπὸ τῶν ἐνοικουύτων, ὡς καινῆς
τινὸς πολιτείας καταγγελεύς, καὶ τῶν πατρώων ἔθῶν ἀμα-
καὶ τῆς πίστεως διαφθορεὺς νομισθεῖς, τύπτεται, καὶ τῆς
πόλεως ἀπελαύνεται· καὶ τὸν οἰκῶν ἐν τινι σπηλαίῳ, Παρ-
θενῶν εἰ λεγομένω, χαίρων μὲν καὶ ηδόμενος, ὡς υπὲρ
Χριστοῦ αἰτιμασθεῖς, ἀλύων δὲ καὶ δυσφορῶν καὶ ἀχθόμε-
νος ἐπὶ τῇ πωρώσει καὶ πλάνῃ τῶν ἀπίστων.

Οὗτοις οὖν ἔχων, καὶ υπὲρ αὐτῶν εὐχόμενος, πρὸς αὐ-
τῶν ἔκεινων ἐκλήθη· Ἀποθανόντος γὰρ τοῦ παιδός τοῦ
κατάρχοντος αὐτῶν, καὶ πρώτου τῆς πόλεως, τοῦτον οἱ
προσηκούτες, ταφῇ παραδόντες, καὶ ἐπὶ τῷ ταφῷ προσμέ-
νοντες, ἐδοξαν ὄντας ἐπιστάντα τούτοις εἰπεῖν· Εἰ θελη-
τὸν ψυχὴν ἔστιν ἀναβιώσαι με, τὸν αἰτιμασθέντα καλέσαντες
ἔνον, καὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ πιστεύσαντες, υπὲρ ὁμοῦ εὐ-
ξασθαι δυσωπήσατε. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ταῖς εὐ-
χαῖς τῷ Ἀγίου, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ ἀγιασθέντος ὅμα-
τος, τῷ τοῦ Βαπτίσματος τύπῳ, τοῦ παιδός πρὸς ζωὴν
ἐπιστρέψαντος, τὴν εἰς Χριστὸν ἐδέξαντο πίστιν οἱ τούτῳ
γεννητορες, καὶ μετὰ πάντων τῶν γνωστῶν καὶ οἰκείων
τῷ λουτρῷ τοῦ Βαπτίσματος προσέδραμον. Οἱ δὲ ἐν αἴπε-
στίᾳ ἔτι ὑπάρχοντες, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων εἰς ἀργὴν κινηθέν-
τες, κατὰ τῆς πλατείας τὸν Ἀγίου ἑσυρούν· καὶ ἐπὶ πολὺ¹
συρόμενος, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. Καὶ ὁ μακάριος
διὸ Ἐφραίμ, κηρύζτων τὸν Χριστὸν ἐν φεύγοντα τόπῳ,
συλληρθεὶς υπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ μὴ πιεσθεῖς τοῖς
εἰδώλοις θύσαι, αἰπετμήθη τὴν κεφαλήν.

Εἶτα αὐθις Εὐγενίου, καὶ Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἐλπιδίου,
μετὰ τὴν τοῦ Ἀγίου Βασιλέως τελευτὴν, ἐν Χερσῶνει πε-
ραιωθέντων, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς ὅμοίως ἀπὸ τοῦ Ἐπισκό-
που Ἱεροσολύμων ἀποσταλῆναι κηρύχτας τῶν ἔθνων, καταγ-
γίλλεντας τὴν σωτηρίαν, ἐπιστάντες οἱ ἐν αἰσθείᾳ κατ’ αὐ-
τῶν, καὶ συνδήσαντες αὐτοὺς ἀνηλεῶς, καὶ ὀμοτάτως τύ-
πτοντες, ἀπέκτειναν, διαγενομένου τοῦ χρόνου κατὰ τὴν
ἡμέραν τῆς τελειώσεως τοῦ μακαρίου Ἐφραίμ, καὶ Βασι-
λέως, τῇ ἔκτῃ τοῦ Μαρτίου μηνός.

Χόσνοις δὲ ὕστερον αὐθις Αἰθέριος ἐξ Ἱεροσολύμων ἀ-
πειάλη Ἐπίσκοπος· διὸ, τὸ ἀγριαινούν τῷ λαῷ καὶ δυσπειθεῖς
κατιδῶν, ἀπῆρε πρὸς τὸ Βυζάντιον, τῷ Κασιλεῖ κατ’ αὐτῶν
ἐντευξόμενος. Ήδη γὰρ ὁ μέγας Κωνσταντίνος ἦν ἰθύνων
τὸν Ῥωμαίων αἰρχήν. Τῆς δὲ ἐντευξεως κατὰ νοῦν αὐτῷ
γενομένης, καὶ διὰ τῆς βασιλικῆς χειρὸς ἀπελαθέντων μὲν
τῶν ἀπίστων τῆς πόλεως, ἀντεισαχθέντων δὲ τῶν συνοικι-
σθέντων ἀνδρῶν εὑσεβῶν, καὶ τοῦ μακαρίου Αἰθερίου μετ’ εὐ-
χαριστίᾳς ἐπὶ τὸ Βυζάντιον ἐπιχιούτος, καὶ ἐν τῷ ἐπα-
γγείλαις εἰς Χερσῶνα ἀπορρέψθεντος αὐτοῦ υπὸ τῶν αἴπειτων
κατὰ τὸν Δωύναβιν ποταμὸν, κἀκεῖ μαρτυρικῶς τὸν θρό-
μον τελέσαντος, τῇ ἔκτῃ τοῦ Μαρτίου μηνὸς, πρεσβείαν οἱ
τῆς πόλεως Χερσῶνες πρὸς τὸν μέγχυν Κωνσταντίνον, σελ-
λόμενοι, Καπίτωνα τὸν μακάριον Ἐπίσκοπον ἐλαδούν.

Ἐπὶ τοτὲ γὰρ τῶν μὲν εὐεεδῶν τὸν θερινόν, τῶν δὲ ἀπί-
στων δυσχεραίνεντων, καὶ σημεῖον πίστεως αἰνούντων, ἐν
μιᾶ τῶν παρ’ αὐτοῖς καταιμένων καμίνων εἰσελθεῖν, καὶ ἀ-
πληθῆ ἐξελθεῖν καὶ ἀφλεκτον, τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα περιβλό-
μενος ἢ Ἐπίσκοπος καὶ τὸ ὠμοφόρειον εἰσιτῶ περιθεῖς, καὶ

σφραγισάμενος, καὶ ἐν τῷ πυρὶ εἰσελθών, καὶ ἐφ’ ὥραν ἴ-
κανην διαμείνας, ἐξῆλθεν ἀφλεκτος, μεστὸν ὄχων τὸ φε-
λώνιον αὐθαίρακων πυρός· καὶ πάντας σχεδὸν ἐπὶ τῷ θαύ-
ματι καταπληκτας, καὶ βαπτίσας, ἥδη πρὸς τὸν Θεὸν ἐ-
πιστρέψαντας, μακαρίως τὸν βίον μετηλλαξε, τῇ εἰκοστῇ
δευτέρᾳ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Νέστωρ καὶ Ἀρκαδίος, Ἐπί-
σκοποι Τριμυθοῦντος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Τῆς Τριμυθοῦντος, Ποιμένες καλοὶ δύο,

Ἐν τῇ καλῇ σκιρτῷ τῆς Ἐδεμ πόρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνῆς τοῦ Οσίου πατρὸς ἡ-
μῶν Παύλου τοῦ Ἀπλοῦ.

Στίχ. Γῆθεν μεταξὰς πρὸς Θεὸν Παῦλος Λόγον

Τῆς ἀπλότητος πολλαπλᾶ στέφη λάβη.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατρὶ ἡμῶν Παῦλος, ὁ καὶ Ἀπλάς
προσαγορευθεὶς, γεωργὸς τὸν, καὶ ἄγροικος καθ’ ὑπερ-
βολὴν, ἄκακος δὲ καὶ ἀπλαστος τὴν γνώμην, ὡς ἄλλος
οὐδεὶς. Είχε δὲ σύμβιον δύστροπον καὶ μοιχαλίδα, καὶ
ἐπὶ πολὺ ἐλάνθανε τὸν δίκαιον. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ημερῶν
ἐλθόντος αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐξαίφνης, παρὰ τὸν διατε-
ταγμένου καιρὸν, οἷα εἰκός συμβαίνειν, εὗρε τὴν ὄμοζυγον
μοιχευομένην ἐν τῷ οἰκῷ αὐτοῦ· καὶ σεμνὸν γελάσας, λέ-
γει πρὸς αὐτούς· Καλὸν, καλὸν, οὐ μέλει μοι μὰ τὸν Ἰη-
σοῦν. Ἐγὼ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδὲ ἐν ὄφθαλμοῖς ἴδω,
ἄλλ’ ἔχει αὐτὴν καὶ τὰ παιδία αὐτῆς, καὶ γάρ ἀπέρχομαι
καὶ γεννήσομαι μοναχός.

Καὶ εὐθὺς τὰ πάντα ἔάσας, καὶ καλῶς οἰκουμένας,
ἀπῆλθε πρὸς τὸν μακάριον Ἀντώνιον· καὶ κράταντος τὴν
Θύραν, ἐξῆλθεν ὁ μακάριος Ἀντώνιος, καὶ λέγει αὐτῷ-
Τίς εἰ ἀδελφέ; καὶ τί ἐνταῦθα ζητεῖς; Ο δέ· Ξένος εἰ-
μι, καὶ ηλθον πρὸς σὲ γενέσθαι μοναχός. Ο δὲ Ἀγιος·
Ἐξήκοντα, φησίν, ἐτῶν γέρων ὡν, μοναχός γενέσθαις οὐ
δύνασαι, οὐδὲ τὰς θλίψεις υπομείναι, καὶ τὴν στένωσιν
τοῦ ὅρευς. Μᾶλλον δὲ ἀπελθει ἐν Κοινοβίῳ, ἵνα τὰ σωμα-
τικὰ ἀφθονα εὐρήσῃς, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκόπως διατρίψῃς.
Αὐτέχοντα γάρ οἱ ἀδελφοὶ τῆς ἀδυναμίας σου· ἐπεὶ ἐ-
γὼ μόνος καθηματι, καὶ διὰ πέντε ημέρων ἐσθίω, καὶ τό-
το λιμώττων. Ο δέ οὐκ ἐνέσχετο ἀκούσαι τοῦ γέρουτος,
ἄλλ’ ἐσπευδε σὺν αὐτῷ εἶναι. Μὴ δυνηθεὶς δὲ ὁ Ἀγιος ἀ-
πωσασθαι αὐτὸν, κλείσας τὴν Θύραν τοῦ κελλίου εἴασεν
αὐτὸν ἐξ ἐπὶ τρεῖς ημέρας, μὴ ἐξελθων δι’ αὐτόν. Ο δέ
Παῦλος ἐμεινε τῆστις, καὶ οὐκ ἀναγκάζης, οὐ δύνασαι εἰναι σὺν ἐ-
μοί. Ο δὲ Παῦλος, Ἀμήχανόν ἔστι, φησίν, ἀλλαχοῦ ρε
ἀπελθεῖν.

Τότε κατανοήσας αὐτὸν ὁ Ἀγιος, μήτε πήραν ἔχοντα,
μήτε ἄρτον, σύχη ύδωρ, μήτε ἄλλο τι, λέγει πρὸς αὐτόν·
Ἐάν ἔχης ύπακον, καὶ ὅπερ ἀκούσσαις παρ’ ἐμοῦ, ἀόκνως
καὶ ἀγοργύσσως ποιῆσαι, δύνασαι καὶ ὡδε σωθῆναι· εἰδὲ
ταῦτα οὐ ποιεῖς, τί μάτην κοπιᾶς, καὶ οὐκ ὑποστρίψεις
θένει ἐλήλυθας; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Παῦλος λέγει· Οσα ἄν
εἰπης μοι, πάντα προθύμως ποιήσω. Καὶ ὁ Ἀγιος· Στῆ-
θι λοιπὸν καὶ πρόσευξαι, ἔως οὐ εἰσέλθω καὶ κομίσω σος
ἔργον. Εἰσελθὼν δὲν εἰς τὸ απηλαῖον ὁ μακάριος, προσε-
χεν αὐτῷ διὰ μικρᾶς θυρίδος, καὶ ιστατος ἀκίνητος εἰς τὴν
προσευχὴν μέσαν ἐθδομάδα, φρυγανωθεὶς υπὸ τοῦ καύματος.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐξελθὼν ὁ Ἀγιος, καὶ λαβὼν ἐκ τῶν
φοινίκων, λέγει αὐτῷ· Δέξαι, καὶ πλέξον σειράνη, ὡς ἐμὲ
βλέπεις πλέκοντα. Ἐπλεξεν ὁ γέρων, ἔως ὥρας ἐννάτης,
σέργυιάς δεκαπέντε μόχθῳ πολλῷ. Καὶ λέγει ὁ Ἀγιος·

· Κακῶς ἐπλεξας· ἀνάλοσον ἀύτην, καὶ ἀνωθεν πλέξον· Ἡν
θὲ μῆτρις τὴν μέρας ἐπτά· Ταῦτα δὲ ἐποίει ὁ Ἀγιος, ἵνα
δυσφορήσας ὁ Παῦλος ἀναχωρήσῃ ἐξ αὐτοῦ· Ὁ δε Παῦλος
μετὰ μακροθυμίας καὶ σπεδῆς ἀποπλέξας τὴν σειράν, καὶ
πάλιν ἀγοργύνθως καὶ ἀνερυθρίασθως μετὰ πολλῆς τάξεως
πλέξας, ἐξέπληξε τὸν Ἀγιον· διὸ κατανυγεῖς, τῇσιν δύναντος,
λέγει πρὸς αὐτόν· Παππία, θέλεις φάγωμεν ἄρτα χλασμα-
τος; ὁ δε Παῦλος· Όις δοκεῖ σοι Πατέρ. Τοῦτο δὲ παλιν
ἐκαμψε τὸν γέροντα, καὶ θεῖς τραπέζαν, τέθεικεν ἄρτα χλά-
σματα τέσσαρα, ἀνὰ οὐγγίας ἑξ, ἐκατὼ βρέξας ἐν, τῷ δὲ
γέροντι τρεῖς. Καὶ αὐξαμενος ὁ Ἀντώνιος φαλμοῦ, ἵνα καὶ
ἐν τέτῳ δοκειμάσῃ τὸν Παῦλον, ἔφαλλε, δις τὸν αὐτὸν ἐπεξιών
φαλμόν. Ὁ δε Παῦλος προθυμούτερον σὺν τῷ Ἀγίῳ προσηνύ-
χετο· καὶ λέγει ὁ γέρων τῷ Παύλῳ· Καθίσας ἐν τῇ τραπέζῃ,
πρόσεχε, καὶ μὴ ἄψῃ τῶν παρακειμένων. Τότου δὲ τοῦ προ-
ταχθεν ποιησαντος, λέγει ὁ Ἀγιος· Ἀναστὰς πρόσευξαι καὶ
ὑπνωσον. Ὁ δὲ, μηδ ὅπως οὖν αὐξαμενος τροφῆς, ἐποιησεν
οὗτον. Περὶ δὲ τὸ μεσουνέκτιον ἀναστὰς ὁ Ἀντώνιος εἰς
προσευχὴν, πῆγε καὶ τὸν Παῦλον, καὶ μέχρις ὥρας ἐν-
νάτης τήμεριν τῆς παρίτελνε τὰς εὐχάς.

Ἐσπέρας δὲ βαθείας, παραθείς ὁ Ἀντώνιος τὸν ἑναἄρτον,
ἔτερου οὐχ ἦψατο. Ὁ δὲ Παῦλος σχολαιίτερον ἐσθίων, εἶχεν
ἔτι ἐξ οὐ τῆσθεν ἄρτου· καὶ τέως πλησώσαντος τὸν ἄλιν ἄρ-
τον, λέγει ὁ Ἀντώνιος· Παππία, φάγε, καὶ ἔτερον ἄρτον· καὶ
λέγει ὁ Παῦλος· Ἐὰν φάγης καὶ αὐτὸς, ἐσθίω κἀγώ. Καὶ ὁ
Ἀντώνιος· Ἐμοὶ ἀρκετόν ἔστιν, ὅτι μοναχὸς μέλλω γενέσθαι,
ἀρκεῖ κἀμοί. Καὶ ἀναστάντες ἔφαλλον· καὶ μικρὸν ὑπνώ-
σαντες, πάλιν ἀναστάντες, φάλλειν ἤρξαντο. Ἡμέρας δὲ
γενομένης, ἐπειρψεν αὐτὸν εἰς τὴν ἔρημον περιάγειν, καὶ με-
τὰ τρίτην τήμεραν ὑποστρέψαι. Τούτῳ δὲ γενομένου, καὶ ἀ-
δελφῶν ἐληλυθότων πρὸς τὸν Γέροντα, προσεῖχεν ὁ Παῦλος,
τί ὅφείλει ποιεῖσαι. Καὶ ὁ Ἀγιος φησὶ πρὸς αὐτόν· Διαπό-
νει τοῖς ἀδελφοῖς σιωπηλῶς, μηδ τενος γενοσάμενος, ἡως ἀν
ἀποχωρήσωσι· καὶ τρίτη τήμερα λοιπὸν ἐπληρώθη, μηδ γενοσά-
μενος ὁ Παῦλος. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ἤρωτων αὐτόν· Τίνος ἔνε-
κεν σιωπᾶς; αὐτοῦ δὲ μὴ ἀποκρινόμενοι, φησὶν ὁ Ἀγιος
πρὸς αὐτόν· Ὁμίλησον τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἤρξατο ὅμιλεῖν.

Ἐν μιᾷ δὲ τῶν τήμερῶν, ἐνεγκώντις τῷ μαχαρίῳ στά-
μνου μέλιτος, ἐν τῇ γῇ ἐκέχεε· τούτου δὲ γενομένου, λέγει ὁ
γέρων τῷ Παύλῳ· Σῶναξον μειράκιον τὸ μέλι, καὶ ὅρα ἵνα
μήτις ἐξ αὐτοῦ γένηται ἄχρηστον· καὶ τούτου γενομένου, 8
δόλως ἐταράχθη, ἢ τὸλλοιωθη· Ἐν ἐτέρῳ δὲ πάλιν καὶ ω-
άντλειν ὑδωρ προσετάγη, καὶ δι' ὀλης τήμερας ἀνωφελῶς αὐ-
τὸν ἐκχέειν. Καὶ ἄλλοτε πάλιν, τὸ ἴματιον αὐτῷ παραλύσας,
προσέταξεν αὐτῷ ἐπιμελῶς ράπτειν.

Ως δὲ εἶδεν αὐτὸν ὁ Ἀγιος ἀδισάκτως, ἀγοργύνθως, καὶ
ἀνεμποδίστως πᾶν τὸ διατεταγμένον ποιεῦντα, φησὶ πρὸς
αὐτόν· Ἰδε, Ἀδελφέ· ἐὰν δύνασαι καθ' τήμεραν οὕτω ποιεῖν,
μένε σὺν ἐμοὶ· εἰ δὲ μήγε, πορεύου ἔθεν τὴλθεις. Ὁ δε Παῦ-
λος φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἐάντι ποτὲ πλεῖστης ἔχης δεῖξαι μοι,
οὐχ σίδα· ἐπεὶ ἂ εἰδον ἐώς ἄρτι, εὐχερῶς στάντα ποιῶ.

Τοιαύτην δὲ καὶ τοσαύτην ὑπακοὴν καὶ ταπείνωσιν ἐκτή-
σατο ὁ μαχάριος, ὡςε κατὰ τῶν δαιμόνων χάριν λαβεῖν, ἀ-
πελαύνειν αὐτάς· καὶ πληροφορηθεὶς ὁ μέγας Ἀντώνιος, εἶ-
χεν αὐτὸν μεθ' ἐαυτῷ μέχρι τινός. Εἴτα, κέλλαν κατασκευά-
σας, ἐκάθισεν, αὐτὸν ἐκεῖ, ἵνα καὶ τὰς ἐκείνων πανουργίας
μάθη, καὶ αὐτοῖς ἀντιπλεμῆ· Ἐνα. δε χρόνον γέγονως
κοῦ ἔαυτον, καὶ θαυματουργὸς ἀποφανεῖς, καὶ τὸν Θεὸν
αἵτις θεραπεύσας, ἀπῆλθε πρὸς τὰς οὐρανίσυς Μονάς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεργείαις ὁ Θεὸς ἐλέγειν
τήμας. Ἀμήν.

· Ωδὴ ζ. Ὁ Είρμος.

Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περ-
σικῇ, πόθῳ εὔσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
γὶ, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον· Εὐλογημένος
εἰ, ἐν τῷ υαῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Χαίρων ὑπῆλθες, Πάτερ Καπίτων πρὸς τὴν
καμίνον· μένεις οὐ φλεγθεὶς δὲ, Παῖδες
ώσπερ οἱ τρεῖς, τοὺς ἀπίστους ἐξαιφούμενος,
πυρὸς τοῦ μέλλοντος, πιστωθέντας τοῖς θείοις
σου θαύμασιν.

Οὐ δειλιαστας, οὐ φοβηθεὶς τὸ ἐπίταγμα,
Πάτερ ἱερὲ Καπίτων, τὴν ἱερὰν, ἀμπε-
χόνην περιβέβλησαι, ταύτη τοὺς ἄνθρακας, τῷ
πυρὸς ἐπιφέρων μακάριε.

Πύμην ἐπέσχες, τῆς ἀγνωσίας θείοις λό-
γοις σου, γνῶσιν εὔσεβείας πᾶσιν ἐπιτί-
θεῖς, τοῖς εἰς βάθη ὄλισθησας, τῆς ματαιό-
τητος, ἱερουργὲ Καπίτων θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ο διαπλάσας, χειρὶ τὴν Εὔαν Λόγος Θεοῦ,
Κόρη, ἀναπλάσαι ἄπαντας βουληθεὶς,
ἐν γαστρός σου διαπλάττεαι, ἀρχὴν δεχόμε-
νος, ὁ τῷ Πατρὶ καὶ πνεύματι σύνθρονος.

· Ωδὴ η. Ὁ Είρμος.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
σματα, ἐν λάκιῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
ναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
σεβείας ἔρασται, Παῖδες κραυγάζοντες· Εύ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νεκρούμενοι πόνοις τῆς σαρκὸς, ζωὴν ἀθο-
νατον, προεξενήσατε, Πατέρες· Οστοὶ ἀ-
πασι, τοῖς νεκροῖς θεοῖς λατρεύουσι, οἵ και
σωθέντες σὺν ὑμῖν, αἱ τοις κραυγάζουσιν· Εύ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Συρφώνως Εὐγένιον Πιστοὶ, καὶ Ἀγαθόδω-
ρον, Ἐφραίμ, Ἐλπίδιον, σὺν Αἰθερίωνι μέλ-
ψωμεν, Βασιλέα καὶ Καπίτωνα, ὡς καθαρέ-
τας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ Ἱεράρχας Χριστοῦ· ὡς βοῶ-
μεν· Πάντα τὰ ἔργα υμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εύφραντας λαοὺς Πάτερ σοφὲ, τοῖς σοῖς δι-
δάγμασι, νῦν μεταβέβηκας, πρὸς τὴν α-
νέσπερον ἐλλαμψιν, εὐφροσύνην πρὸς αἰδίον,
τῶν σῶν καμάτων ἀμοιβᾶς ὑποδεχόμενος,
καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα υμνεῖτε τὸν
Κύριον..

Βότρυες αἱμέλου τῆς ζωῆς, Μακαριώτατοι,
νῦν χρυματίζοντες, οἴνον· ἐκβλύζετε πάν-
τοτε, ιακατών καὶ εὐφραίνετε, πάντων καρ-
δίας· τῷ πιστῶς αγενύφημούντων· μῆτρες καὶ
βοῶται· Πάντα τὰ ἔργα μνεῖτε· σὺν Κύριον·

Θεοτοκίον.

Ωράθη ως αὐγήρωπος ἐκ σου, ἀποτικτόμενος ὁ ὑπερούσιος, διπλοῦς ταῖς φύσεσιν Αὐχραντε, ἐνεργείαις καὶ θελήσεσιν, οἵς ώμοιώδη βουληθεῖς, ἐμφανιζόμενος· ω̄ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμεῖτε τὸν Κύριον.

‘Ωδὴ θ’. ‘Ο Είρμος.

Aiθος ἀχειρότυμητος ὄρους, εἴξ αἰλαξεύτου
σε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη Χριστὸς,
συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Iερομαρτύρων Ἀγίων, τὴν ἱερὰν τελοῦντες
μνήμην, ὕμνοις ἵεροῖς δεῦτε πάντες μεγαλωφώνως αὐτοὺς τιμήσωμεν, ὑπὲρ ήμων πρεσβεύοντα, τῷ πανοικτίρμονι Θεῷ ήμων.

Ωφθητε ως τίμιοι λίθοι, ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ ἀνέων, Μάρτυρες συρόμενοι θεῖοι, καὶ τῆς ἀπάτης τὰ ὄχυρώματα, σθένει Θεοῦ συντρίβοντες· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Sήμερον ἡ πόλις Χερσῶνος, ὑμῶν τὴν μνήμην
έορταζει· ταύτης γάρ ἐδείχθητε πύργοι,
καὶ θεῖοι στύλοι καὶ ὄχυρώματα, ποιμένες καὶ
διδάσκαλοι, καὶ πρεσβευταὶ θεομακάριστοι.

Hδη τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, χορὸς Πατέρων ἡριθμήθη, Εὐγένιος, Ἐφραίμ καὶ
Καπίτων, Ἐλπίδιός τε καὶ ὁ Αἰθέριος, καὶ Βασιλεὺς ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων Ἀγαθόδωρος.

Θεοτοκίον.

Fέρουσα Χριστὸν ἐν αγκάλαις, χειρὶ τὸν
φέροντα τὰ πάντα, ἡ θεοχαρίτωτος Κόρη,
ἐκπληττομένη ἐβόα λέγεσα· Πῶς καὶ γίὸν
γνωρίζω σε, καὶ Ποιητὴν μου ἀκατάληπτε!

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος ἥχου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ
Ιδιόμελον τῆς ήμέρας, μετὰ τῶν ἐπομένων αὐτῷ.
Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ αἱ Ὡραὶ, ως ἡ συνήθεια,
καὶ Ἀπόλυτος.

Τῇ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ήμων Θεοφυλάκτου,
Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντρα, ψάλλομεν Στιχηρά
Προσόμοια.

‘Ηχος αἱ. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Pάτερ Θεοφυλακτε Θεοῦ, φυλακᾶς φρουρόμενος, διεφυλαχθητος ἀλωβητος, καὶ πύργος ἀσείστος, Ἐκκλησίας ὥφην, πειρασμοῖς

ἀκλόνητος, τοῖς τῶν αἱρετικῶν μηχανήμασι·
καὶ νῦν ἴκετευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ήμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Pάτερ Θεοφυλακτε τῆς γῆς, μεταστὰς, ἀνέδραμες, πρὸς οὐρανὸν καὶ οὐράνια, οἰκεῖν σκηνώματα, ἡξιώθης μάκαρ, ἐξορίας ἔγεκεν, ἦν διὰ τὸν Χριστὸν ἐκαρτέρησας· καὶ νῦν
ἴκετευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ήμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Pάτερ Θεοφυλακτε Θεὸν, νῦν ὄρῶν μακάριε, ως ἐφικτὸν καὶ ὄρωμενος, ἐνώσει
κρείττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεούμενος, τὸ μόνον ὄρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων
ἀπέλαθες, Ἱεράρχα παμμακάριστε, τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Nοσοῦσαν Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχὴν μου
πάθεσι πονηροτάτοις θεράπευσον, ἡ τὸν
ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν
κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν
τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ
θανάτου, ἡμᾶς σ. παλλαξάντα.

“Η Σταυροθεοτοκίον.

Pομφαία διῆλθεν ω̄ γίε, ἡ Παρθένος ἔλεγεν,
ἐπὶ τοῦ ἔνδον ως ἔθλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον,
τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει
Δέσποτα, ως πάλαι Συμεών μοι προέφησεν· αλλὰ
ἀνάστητι, καὶ συνδόξασον αὐθάνατε, τὴν
Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Α' πολυτίκιον, λεγόμενον εἰ οὐκ ἔστι Τεσσαράκοστή.

Η' χος πλ. β'. Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ σπῆλαιον.

Aλαθὼν ἐθίωσας Παναοίδιμε· ἀλλ' ὁ Χριστός
σε πᾶσιν ἀνέδειξεν, ως φωστῆρα φθεγγόμενον,
λυχνίαν ἐπιθεὶς τὴν νοητήν· καὶ πλάκας
ἐνεχείρισε, δογμάτων τῶν τοῦ Πνεύματος,
δι' ω̄ν καταύγασον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται σι
Κανόνες κατὰ τὴν ταξίδιον.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὐδὲ ὁ Ακροστιχίς·
Θεῖον Θεοφυλακτον ἐν ὠδαῖς εὐφημήσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

‘Ωδὴ αἱ. ‘Ηχος πλ. δ'. ‘Ο Είρμος.

Aσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλασσῃ· ὅτι
μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Θρόνῳ τῷ τοῦ Δεσπότου, Πάτερ θεοφόρε
θεοφύλακτε, παριστάμενος πίστει, τοὺς
τελοῦντας τὴν μνήμην σου φύλαττε.

Ε"χρισέ σε ἀξίως, χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος
Πανόλβιε, ἔνεκεν ἀληθείας, καὶ τῶν τρό-
πων σου χάριν χρηστόττοτος.

Γ"να τῶν οὐρανίων, Μάκαρ ἐπιτύχης τὰ ἐπί-
γεια, κατεπάτησας πάντα, καὶ Χριστῷ τῷ
θεῷ ἥκολούθησας. Θεοτοκίον.

Ο"λος ἐπιθυμία, ὁ ἐκ τῆς γαστρός σου θεο-
νύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκα-
σμός τε καὶ φῶς Ἀγνὴ ἄδυτον.
Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

• **Σ**ὺ εἴ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• **Σ**οὶ Κύριε· σὺ εἴ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
• σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Νόμαις σὺ πειθόμενος, τοῖς τοῦ Δεσπότου
σου ἐνδοξεῖ, Ἀρχιερεῦ, νόμων παρανόμων,
βασιλέων ἥλογησας.

Θεῖον ἐξεικόνισμα, Χριστοῦ καὶ αἰχραντον
ἐσεῖτες, τιμητικῶς, τὰς τῶν ἀσεβούντων,
ἀσεβείας ἀρνούμενος.

Ε"της τὸ μαρτύριον, τῆς συνειδήσεως πρό-
τερον, ἀσκητικῶς· καὶ νῦν τῶν Μαρτύ-
ρων, ἀνεδήσω τὸν στέφανον.

Θεοτοκίον.

Γ"να τρίτον Δέσποτα, πρὸς ἀγιότητα φέρου-
σαν, δεῖξης ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, πανα-
γίως κατώηησας.

Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ε"ξασκήσας ὅσιως Πάτερ σοφὲ, Ἱεράρχης
ἔχρισθης ἱερουργεῖν, τὰ θεῖα μυστήρια,
εἰς ψυχῶν περιποίησιν· τὴν Χριστοῦ δὲ εἰκόνα,
τιμήσας ὑπήνεγκας, ἔξορίζας θλίψεις, καὶ χρόνιον
κάθειρξην· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀναβλύζων ἵστεις,
ἱᾶσαι τοὺς κάμνοντας, καὶ φωτίζεις τοὺς ψαλ-
λοντας· Ἱεράρχα θεοφύλακτε, πρέσβευτε Χριστῷ
τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοστοῦ, θείου φέγ-
γους λυχνία χρυσοφαῖς, ἀσπιλε ἀμόλυν-
τε, ὑπεράμωμε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχήν
μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἰ-
γλῇ, καταύγασον δέομας· καὶ μεμολυσμένην
τὴν καρδίαν με πλύνον, ροαῖς κατανύξεως, με-
τανοίας τε δάκρυσιν, ἵνα πόθῳ κραυγαῖσθαι·
Πρέσβευτε τῷ σῷ γάϊ φ καὶ θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἀφεσιν δοθῆναι· μοι· σὲ γάρ ἔχω ἐλπίδα,
ὅτι ἀναξίος δοῦλός σου.

'Η Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν ἡ
Ἀμνᾶς θεωρεῖσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡλό-
λυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὄρώστης σου τὴν
σταύρωσιν, ἦν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐ-
λέους· Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέός ἡ ἄβυσσος,
καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δω-
ρησαι τόν, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν τοῖς δούλοις
σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθή-
ματα. Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τό-
• **Ε** μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
• ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Οὐ τὸ πῦρ ἐδειλίασας, τὸ τῶν πειρασμῶν
παμμάκαρ θεόπνευστε, οὐκ ἔχαύνωσε
τὸν τόνον σα, τῆς ψυχῆς τὸ λεῖον, θεοφύλακτε.

Φυλακὴν σου τῷ στόματι, ἔθετο Χριστὸς
καὶ χείλεσσι "Οσιε· ὅθεν ἔμεινας ἀσάκευ-
τος, ἀσεβῶν συστάντων ἐναντίον σου.

Τῷ πομένων ὑπέμεινας, τὸν ἐπὶ τὴν πέτραν
πόδας σου στήσαντα, καὶ προσέσχε σοι ὁ
Ψιστός, τὴν αὐτοῦ εἰκόνα προσκυνήσαντι.
Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, τοῦ τῆς αἵμαρ-
τίας χρέούς πανάμωμε, χαριστήριον ἐ-
φύμιον, ἀναπέμπομέν σοι θεονύμφευτε.
Ωδὴ ε'. Ο Είρμος.

• **Ο**ρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε, σῶσον ἡ-
μᾶς· σὺ γάρ εἴ θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
ἄλλον οὐκ οἰδαμεν.

Αἱ χεῖρές σου ὅσιως θεόπνευστε, πρὸς τὸν
θεόν, Πάτερ ἐπαιρόμεναι τοὺς δυσσεβεῖς
επροπώσαντο.

Κρατήσας τῆς χειρός σου ὁ Κύριος, τῆς δε-
ξιᾶς, Πάτερ καθωδήγησε, πρὸς οὐρανίαν
ἀπόλαυσιν.

Τὴν τρίτον τὴν στενὴν θεοφύλακτε, διαμε-
ρῶν, πρὸς πλάτος κατήντησας, τοῦ Πα-
ραδείσου θεόπνευστε. Θεοτοκίον.

Οἱ μὴ σὲ θεοτόνοι γινώσκοντες, θεομῆτορ
φῶς οὐ μὴ θεάσωνται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σα-
πάναγνε. Ωδὴ σ'. Ο Είρμος.

• **Χ**τῶνά μα παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀνα-
• **Χ**βαλλόμενος, φῶς ὡς ἴματιον, πολυέλεε
• **Χ**ριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν.

Νεκρώσας τὰς αἰσθήσεις ἐγκρατῶς, παθῶν
ἔβασιλευσας, καὶ νῦν θεοφύλακτε, ἀπα-
νείας ἐντρυφᾶς ταῖς λαμπρότησιν.

Δρόμον τὸν θεῖον ἐκτελέσας, καὶ τὴν πίσιν στηρήσας μέχρι τέλους, τῶν σῶν πόνων Σοφὲ, τὸν στέφανον ἐκτήσω, ἀναθοῶν μακάριε· Οὐ Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Aρματὶ θείων ἀρετῶν σου, ἐποχούμενος πρὸς ὑψος αἰνητέοθης· τῷ Θεῷ δὲ τανῦν, παρέστηκας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εῖ Κύριε, οὐ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Iδεν ὁ πλάστας κατὰ μόνας, τὰς καρδίας τῶν αὐθρώπων θεοφόρε, τῆς καρδίας τῆς σῆς, τὸ ἔνθεον καὶ θρόνοις, διδασκαλίας ἴδρυσε, Θεοφύλακτε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Sοὶ νῦν προσφεύγω Θεοτόκε, τῇ σῇ σκέπῃ σὺ καὶ θείᾳ προστασίᾳ, λυτρωθῆναι δεινῶν, δεόμενος πταισμάτων, εὐλογημένη πάναγνε, οὐ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα.

Ωδὴ η. Ο Είρμος.

Eπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
κανσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν αὐτεόρα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ιερεῖς αὐνυμεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Eὐφραινομένων ἔνθα νῦν, κατοικία κατώκησας, Ὁμολογητὰ τῆς ἀληθείας πρόμαχε· καὶ φῶς σοι ἀνέτειλεν, οἴα δικαίῳ πάνσοφε, καὶ τοὺς τῶν Μαρτύρων ήθληκότι ἀγῶνας, μεθ' ὧν νῦν ἀνακράζεις· Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Tομονῆς τὸν στέφανον, ἐκομίσω Θεόληπτε· τὰς ὑπερορίας γὰρ πικρῶς κατώκησας, μισθὸν ἐκδεχόμενος, ἀπολαβεῖν τῶν ἄλλων σου, καὶ τῆς ἀγαθῆς οὐ διεψεύσθης ἐλπίδος, Χριστῷ ἀνακραυγάζων· Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Pωτοφανῶς οὐ μημησού, Θεοφόρε τελεῖται νῦν, τῆς ὅμολογίας φωτισμῷ πυρσεύουσα· ἀγίστην εἰκόνα γὰρ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐτίμησας, καὶ τῆς Θεοτόκου, τῶν Αγίων τε πάντων, μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· Ιερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Hεομήτωρ πάναγνος, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, Θεὸν οὐ κυήσασα, τὸν ἐπὶ ποσέντων Κόρην ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμης γηδύος· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ιερεῖς αὐνυμοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'. Ο Είρμος.

Kυρίως Θεοτόκον, σὲ ὅμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Mεγάλων χαρισμάτων, ὅντως ἡξιώθης, ὑπέρ Χριστοῦ κινδυνεύσας φρονήματι, καρτερικῷ Θεοφόρε θεομακάριστε.

Hμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, Μάκαρ ἐποπτεύοις, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρούμενος, καὶ τῶν αἰρέσεων θραύσων τὰ μηχανήματα.

Sωφρόνως καὶ δικαίως, ὡς ἱεροφάντωρ, πολιτευσάμενος Μάρτυς ἐγένου λαμπρὸς, τὴν σὴν πορφύραν ὑφάνας ἐκ τῶν αἵματων σου.

Θεοτοκίον.

Oς ὅρθρος τοῖς ἐν σκότει, καὶ πεπλανημένοις, δικαιοσύνης τὸν Ἡλιον ἔχουσα, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Παρθένε Χριστὸν ἀνέτειλας·

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἥχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνων, τὸ ἐν τῷ Τριῳδίῳ Γδιόμελον καὶ τὰ ἐπόμενά τούτῳ.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Περὶ τῆς Ἔορτῆς τῶν Αγίων τεσσαράκοντας Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Α. Εὰν τύχῃ ἐν ἡμέρᾳ νηστίμῳ.

Eσπέρας ἐν τῇ Παραμονῇ, εἰ μέν ἔστι τετάρτῃ, καὶ τῇ τελεῖται Λειτουργία τῶν Προπγιασμένων, μετὰ τὴν συνθήη Στιχολογίαν, εἰς τὸ Κύρεε ἐκραξα, ἵσθμεν Στίχος· καὶ φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς τήμερας, δις, τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ'. Προσόμεσσα τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῶν Μαρτύρων Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'. δευτεροῦντες τὸ α. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ήχος πλ. β'. Ἐν φόδαῖς φόρματων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰσοδος, τὰ Αναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου, καὶ καθεξῆς η θεία Λειτουργία τῶν Προπγιασμένων.

§. α. Εἰ δέ ἔστεν ἐν τῇ Παραμονῇ ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἐν τῇ Λειτουργίᾳ οὐ γίνεται ἴστωμεν Στίχους σ'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμεσσα τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα γ'. Δόξα, τὸ α. Φέροντες τὰ παρόντα γενναῖας. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς τήμερας, δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ήχος φόδαῖς φόρματων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Απολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, εἰτα τὸ, Θεοτόκε Ηαρίνε, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Σχολαζούσι δὲ αἱ Μετάνοες, πλὴν τῶν τριῶν Μεγάλων. Εἰς τὸν Ὁρθρον, φάλλεται τῇ τῶν Μαρτύρων Ἀκολουθίᾳ,

καθώς ἔστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη. Οἱ Κανόνες χύμα. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, κτλ.

Β'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Α'. Παρασκευὴ τῶν Νησειῶν.

Τῇ μὲν Παραμονῇ Ἐσπέρας, καὶ τῇ ἐπαύριον εἰς τὸν Ορθρού, τὴν Ἀκολουθία φάλλεται, ὡς διετάχθη ἀνωτέρῳ (§. α.).

§. β'. Ἐγ δὲ τῷ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους ἵ. καὶ φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς· εἴτα, Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου δ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Φέροντες τὰ παρέντα, κτλ. δευτεροῦντες τὸ α. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ωδαῖς φόσματων. Καὶ νῦν, τὸ α. τῷ Ἡχῳ. Εἰσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριώδιου, τὰ, Κατευθυνθήτω, ἐ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Μαρτύρων, καὶ καθεξῆς τὴν θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικὸν, Εἰς μυημόσυνον.

Γ'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Α'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ μὲν Παρασκευῇ Ἐσπέρας, ὁ Ἐσπερινὸς φάλλεται, ὡς διετάχθη ἀνωτέρῳ (§. β').

Τῇ δὲ ἐπαύριον εἰς τὸν Ορθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ, Θεὰς Κύριος. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου. Δόξα, τῶν Μαρτύρων. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν α. Στιχολ. Κάθισμα τοῦ Ἀγ. Θεοδώρου. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τῶν Μαρτύρων· ὡραίως καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον. Αὐταδιθμοί, Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπὰ τῶν Μαρτύρων. Κανόνες, τοῦ Ἀγ. Θεοδ. καὶ τῶν Μαρτύρων. Εἰς τοὺς Αἶνους, τοῦ Ἀγίου Θεοδ. γ'. καὶ τῶν Μαρτύρων γ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη, κτλ.

Δ'. Ἐὰν τύχῃ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ συμφάλλονται καὶ αἱ τρεῖς Ἀκολουθίαι ὅμοι· τὴν Ἀναστάσιμος τοῦ Τριώδιου, καὶ τῶν Μαρτύρων. Καὶ Ἀπόστολος μὲν λέγεται τῶν Μαρτύρων, Εὐαγγέλιον δὲ τῆς Κυριακῆς.

Ε'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Β'. Γ'. ἢ Δ'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ μὲν Παρασκευῇ φάλλεται ὁ Ἐσπερινὸς οὕτως· Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς, τὰ δ'. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἡχου, καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ωδαῖς φόσματων. Καὶ νῦν, τὰ α. τοῦ Ἡχου, κτλ.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωΐ, φάλλεται τὴν Ἀκολουθία τῶν Μαρτύρων ἰστοριστικώτερον. Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Μαρτύρων, κτλ.

Σ'. Ἐὰν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

Τῇ Παρασκευῇ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ, φάλλεται τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς, τῆς Ἀκαθίστου Προσόμοια δ'. καὶ τῶν Μαρτύρων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, τῶν Μαρτύρων, Ἐν ωδαῖς φόσματων. Καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου, Τὸ απ' αἰῶνας μυστήριον. Εἰσοδος, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Ο δὲ Ἀκαθίστος Ὅμινος, ἐν μὲν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ φάλλεται αφ' ἱσπίρας, κεχωρισμένος ἀπὸ τοῦ Ορθρού, περὶ

τὴν δὲ ὥραν τῆς Παρασκευῆς. Ἀφ' ἐσπίρας φάλλεται ωσαύτως, εἰ καὶ βραδύτερον, καὶ ἐν πολλαῖς ἄλλαις τῶν πόλεων Εκκλησίαις. Καὶ αὗται μὲν πειθῶσαν, κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν. Οἱ δὲ φάλλοντες τὸν Ἀκαθίστον τοῦτον Ὅμινον, καρατηνὰ παλαιὰ διατύπωσιν, τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, συνημμένου μετὰ τοῦ Ορθρού, φαλλέτωσαν αὐτὸν οὕτως.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ ἐν τῷ Ορθρῷ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, φάλλομεν Τροπάριον τῆς Ἀκαθίστου, Τὸ προσταχθὲν μυτικῶς. Δόξα, τῶν Μαρτύρων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ακαθίστου. Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, τὸ Κοντάκιον τῆς Ακαθίστου, καὶ μετ' αὐτὸν Ἑκκλησία. Ποιαύτως καὶ μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, καθώς διατίτακται ἐν τῷ Τριώδιῳ. Εἴτα ὁ Ν. καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἀκαθίστου εἰς τ'. καὶ τῶν Μαρτύρων εἰς δ'. Ἀπὸ γ. ὠδῆς, μετὰ τὴν γ. ξέαδα τῶν Οἰκων, Κοντάκιον καὶ Οίκος τῶν Μαρτύρων· εἴτα, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου. Ο μέγας στρατηγός. Ἀφ' ἑκτῆς, μετὰ τὴν τελευταίαν ξέαδα τῶν Οἰκων, Κοντάκιον τῆς Ἀκαθίστου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἐν τῇ Σ'. Οδηγούσης τῆς Τιμωτέρα, Ἐξαποσειλάριον τῶν Μαρτύρων, καὶ τῆς Ἀκαθίστου. Εἰς τοὺς Αἶνους ἴστωμεν Στίχους τ'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀκαθίστου γ. καὶ τῶν Μαρτύρων γ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν, Ἡχον πλ. α. Αθλοφόρος Χριστός. Καὶ νῦν, τῆς Ἀκαθίστου. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ Μακαρισμοὶ ἀμφοτέρων τῶν Ἀκολουθιῶν. Απόστολος τῶν Μαρτύρων. Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Κανωνικὸν τῆς Θεοτόκου, κτλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἄπερισκέπτως σημειοῦται ὃν τῷ Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, σελ. 155, ὅτι· Ἐὰν τύχῃ τὸ Ἐορτὴ τῶν μ. Μαρτύρων τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, μετατίθεται, κτλ. πρᾶγμα, ὅπερ οὐ δύναται συμβῆναι, εἰμὴ εἰν τὸ Πάσχα ὄφειμίοη ἔως Μαΐου δ.

Τῇ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους ἵ. καὶ φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἴτα τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριώδιου· εἴθ' οὕτω τῶν Ἀγίων τὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἡχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.
Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαιρούντες τοῖς ἐλπιζομένοις, πρὸς ἄλληλους ἐλεγοντες "Ἄγιοι Μάρτυρες". Μὴ γὰρ ἐμάτιον ἀποδύσεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἀνθρωπὸν ἀποτιθέμενα. Δριμὺς ὁ χειμὼν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδε-

σος· ἀλγεινὴ ἡ πᾶξ, αὐλλ' ἥδεῖα ἡ ἀπόλαυσις. Μή οὖν, ἐκκλίνωμεν, ω̄ συστρατιῶται· μηρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τοῦ αὐτοῦ.

Pίπτοντες περιβόλαια πάντα, βαίνοντες ἀτρόμως εἰς λίμνην, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ "Ἄγιοι Μάρτυρες". Διὰ Παραδεισου, ὃν ἀπωλέσαμεν, ἴματιον φθαρτὸν σήμερον μὴ ἀντισχώμεθα· δὶ ὅφιν ποτὲ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι, ἐκδυσώμεθα· νῦν διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν· καταφρονήσωμεν κρύους λυομένου, καὶ σάρκα μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τοῦ αὐτοῦ.

Bλέποντες ως τρυφὰς τὰς βασάνους, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρυῶδη, ως πρὸς θάλψιν, ἔλεγον οἱ "Ἄγιοι Μάρτυρες". Μή ὑποπτήξωμεν ὡραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβερὰν γέένναν τοῦ πυρὸς φύγωμεν· καυθήτω ὁ ποῦς, ἵνα χορεύῃ αἰώνια· ἡ δὲ χεὶρ ρύείτω, ἵνα ὑψοῦται πρὸς Κύριον· καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως θνησικούστος· ἐλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ πρῶτον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

E"ργοις σκοτεινοῖς συναπαχθεὶς, ὅλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, θέλων ὁ πανάθλιος, καὶ περιβέβλημαι, σολισμὸν κατακρίσεων, καὶ σκότῳ διό σৎ, δέομαι Πανάμωμε· Τῇ δυναζείᾳ σου, ρῆξον τῶν παθῶν ματὰ νέφη, καὶ τῆς ἀφθαρσίας με χλαῖναν, ἐνδυσον γυμνώττοντα καὶ σῶσόν με.

Κατὰ δὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν, Δόξα, Ἡχος πλ. β'. Ε'ν ω̄δαῖς φύσισι σμάτων· ῥρα εἰς τὸν Στίχον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἴσοδος, κτλ. καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία.

Μή τελουμένης δέ Λειτουργίας, Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα.

Δόξα. Τῶν Ἀγίων, Ἡχος πλ. β':

E'ν ω̄δαῖς ἀσμάτων εὐφημήσωμεν πιστοὶ, τοὺς ἀθλοφόρους τεσσαράκοντα Μάρτυρας, καὶ πρὸς αὐτοὺς μελωδικῶς ἐκβοήσωμεν, λέγοντες· Χαίρετε ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, Ἡσυχίες Μελίτων, Ἡρόκλειε Σμάραγδε καὶ Δόμνε, Εὔνοικε Οὐάλη καὶ Βιβιανὴ, Κλαύδιε καὶ Πρίσκη. Χαίρετε Θεόδηλε Εύτυχε καὶ Ἰωάννη, Ξανθία Ἡλιανὴ, Σισίνε, Κυρίων Ἀγγία, Ἀέτιε

καὶ Φλαβίε. Χαίρετε Ἀκάκιε Ἐκδίκιε, Λυσίμαχε Ἀλέξανδρε, Ἡλία καὶ Γοργόνιε, Θεόφιλε Δομετιανὲ, καὶ θεῖε Γαϊε καὶ Γοργόνιε. Χαίρετε Εύτυχες καὶ Ἀθανάσιε, Κύριλλε καὶ Σακερδὼν, Νικόλαε καὶ Οὐαλέριε, Φιλοκτῆμον, Σεβηριανὲ, Χουδίων καὶ Ἀγλαΐε. Ως ἔχοντες παρρήσιαν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Μάρτυρες ποναοίδιμοι, αὐτὸν ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πανσέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εῖς ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἀπολυτίκιον, Ἡχος α.

Tὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπέρ σου ἐπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας, ἵσαι φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπά.

Αἱ γ'. μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Tὸ σεπτὸν σερέωμα, τῆς Ἐκκλησίας, ως ἀστέρες μέγισοι, καταλαμπρύνετε αἵτινες, καὶ τοὺς Πιστοὺς καταυγάζετε, Μάρτυρες θεῖοι, Χριστοῦ τεσσαράκοντα..

Δόξα, καὶ νῦν.. Θεοτοκίον.

E'ν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρὸν ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύσουσα, πρὸς τὸν Γίόν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος δ'. Ο ψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Aνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπελθόντες, τὴν μαρτυρίαν θαυμαστοὶ ἀθλοφόροι, διὰ πυρὸς καὶ ὑδατος διηλθετε, καὶ διεβιβάσθητε, σωτηρίαν πρὸς πλάτος, κληρονομισάμενοι, θρησκευτικοί· ἐν διποιεῖσθε τὰς ὑπέρ ἡμῶν, θείοις δεησεις, σοφοὶ Τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, καὶ ἔξαιτεῖσθαι ἐκτενῶς Θεοτόκε, τὰ σὰ ἐλένι δώρησαι τοῖς δηλοῖς σৎ, κραῖσαι καὶ λέγουσι· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἔχθρων ἀοράτων, καὶ ὄρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ επάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἡχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Tῶν Ἀγίων Μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, ηθεόστεπτος αὕτη καὶ θεοσύλλεκτος, τῶν

Τεσσαράκοντα πληθύς, αὐγευφημήσθωσαν νῦν· διὰ κρυμοῦ γάρ καὶ πυρὸς, δοκιμασθέντες οἱ σφοι, ἐδείχθησαν σρατιῶται, Χριστοῦ τῷ παμβασιλέως, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα Ἀγνὴ καταπράῦνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν με ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γάρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἴσχύεις ὅσα καὶ βουλοιο.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. "Ηχου.

Προκείμενον.

Διηλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξῆγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Στιχ. Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ως πυρῥάται τὸ ἀργύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων (ὅρα εἰς τὸν Ὁρθρον τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, Ἀπριλίου 23).

Ο Ν. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτότου.

Εἴτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἡχος β'.

Προφητικῶς ἀνεβόα.

Ζήτει εἰς τὴν ἐπαύριον, μετὰ τοὺς Αἴνους (*).

Οἱ Κανόνες, τῶν Ἀγίων εἰς σ'. καὶ τὰ Τριῳδια εἰς τὴν ταξίν αὐτῶν.

Ο Κανὼν τῶν Ἀγίων, Φ' ή Ἀκροσιχίς. Ἀνευ τῶν Είρμων, καὶ τῶν Θεοτοκίων.

Θεοστεφῆ φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ωδὴ α. Ἡχος β'. Ο Είρμος.

A εὗτε λαοὶ, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν καὶ ὄδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι δεδόξασται.

Hεοστεφῆ, φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων Χριστοῦ, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι, τῶν Τεσσαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζων· ὅτι δεδόξασται.

Eπὶ τῆς γῆς, ἀπασαν ἀπαρνησάμενοι, προσηγορίαν εἶλοντο οἱ Τεσσαράκοντα, τὴν Χριστώνυμον ιλῆσιν, διὰ τοῦτον ἐν τοῖς ὑψίστοις, νῦν πολιτεύονται.

Oἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ κόσμον μισήσατες, τὸν παλαιὸν μὲν ἀνθρωπὸν συνεξε-

(*) Τὰ ἀνωτέρω Καθίσματα, καὶ τὰ λοιπὰ ἐφεξῆς, μετεγράφησαν ἐνταῦθα εἰς τῶν χειρογράφων, ἵνα εύρισκωνται πρόχειρα, διὰ τούτων διάταξις ἀπαιτήσῃ αὐτά. Σημειωτέον δέ, ὅτι τὰ γειρόγραφα ἔχουσι καὶ Ἀναγνωσματα εἰς τοὺς Μάρτυρας τούτους, καὶ ἐτερον Κανόνα, Θεοφάνους ποίημα.

δύσασθε, τῇ προσκαίρῳ ἐσθῆτι, στολὴν δὲ ἀφθαρσίας περιεβάλεσθε.

Θεοτοκίον.

Tίς εἴξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γάρ τέτοκε, ἐν σαρκὶ Παναγία, ημῖν ἐπιφανέντα Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
Σ κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
ὑμνούντων σε.

Στρατείας καὶ ζωῆς καὶ ὥραιότητος, σωμάτων καὶ ὄλβου ἡλογηκότες, εὐκλεῶς οἱ Τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν αὐτὶ πάντων ἐκληρώσαντο.

Tοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ Τεσσαράκοντα, προστάξει βαλλόμενοι τῶν Τυράννων, τὰς βολὰς διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προστατόντων ἀπεκρούσαντο.

Eλάλει κατὰ σοῦ Τυράννων χείλεσιν, ὁ ὄφις τοῦ Κτίσαντος βλασφημίαν, ἀλλ' αὐτοῦ τὸ θεομάχον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν Μαρτύρων λίθοις θλάττεται.

Θεοτοκίον.

Tῷ ἀνθρακος χρυσῷ θυμιατήριον, τοῦ θείαν ἀνύμφευτε γενομένη, τὸ δυσῶδες τῆς καρδίας μου, εὐωδίασον μόνη Ἀειπάρθενε.

Καθίσμα, Ἡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Tῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυρικῶς τὸν ἔχθρὸν καθελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐκπληρώσαντες, τοῦ Προφήτου τὰ ρήματα, διὰ πυρὸς γάρ καὶ ὕδατος, γενναιῶς διηλθετε, ἀναψυχὴν εύραμενοι ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅθεν καὶ στεφάνους, οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνεφραίνεσθε, ἀσωμάτων δυνάμεων. Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ Θεῷ, σῶν πταισμάτων, ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν αγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Eνθυμοῦμαι τὴν ιρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν τρέμω τὴν φοβερὰν, φρίττω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὁδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον, τὸν βρυγμὸν τῶν ὁδόντων, τὸν ἀϋπνον σκωληκα. Οἵμοι! τί ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται, καὶ ιρυπτὰ δημοσιεύωνται; Τότε Δέσποινα βούθειαί μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γάρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

'Ωδὴ δ'. Ὁ Είρμος.

Eἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰ-
κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάν-
δρωπε.

Fρενοβλαβεῖτε ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὴν πρό-
ξενον ζημίας, δωρεὰν προτείνοντες ἀ-
θεώτατοι.

H'κονταρένα ξέφητε, καὶ θῆρας καὶ πῦρ, ταυ-
ρόν τε τοῖς Ἀγίοις, οἱ Χριστοῦ διῶκται,
ἀπαντείνοντο.

Fοβερὸν ἡμῖν ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὸ πῦρ
τὸ τῆς γεέννης τὸ δὲ νῦν, ως σύνδου-
λον, οὐ πτοούμεθα.

A'παστράπτοντες "Ἐνδοξοί, τῇ νοερᾷ Χρι-
στοῦ φωταγωγίᾳ, πρὸς ἀκτῖνα θείαν με-
δεηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Aυσωποῦμέν σε "Ἄχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀ-
σπόρως συλλαβοῦσαν, τῷ αἵει πρεσβεύειν
ὑπέρ τῶν δούλων μου.

'Ωδὴ ε'. Ὁ Είρμος.

O' τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
Ποιητὴς Κύριος ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
προσαγμάτων, ὅδηγησον ἡμᾶς ἐκτὸς σὺ γάρ
ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Aύσσῃ παράφρονι, τῶν διωκτῶν οἱ Ἀθληταὶ
αἰθρίοι, ἐν τῷ κρυμῷ διανυκτερεύειν κατα-
δικασθέντες, ἀνέμελπον ὑμνον, Θεῷ χαρισθρίον.

A'γαλλώμενοι, οἱ Τεσσαράκοντα Χριστοῦ
Μάρτυρες, τὴν αἰλυεινὴν ὑπέμεναν πῆ-
ξιν, ἐν λίμνῃ ἐστῶτες, ἐλπίδι τῶν θείων στε-
φάνων νευροῦμενοι.

Pιέλως προτίθεται, τοῖς Τεσσαράκοντα Χρι-
στοῦ Μάρτυρειν, ἀποπνιγεῖς ὁ πρὶν ἐμφω-
λεύων, τοῖς ὕδασιν ὄφις· τὴν ὄλεθροτόκον, ἵσχυν
γάρ ἀφήρηται.

Θεοτοκίον.

Sοὶ τῇ Τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς
Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἀγνή· χαῖρε
ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσα-
σα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

'Ωδὴ σ'. Ὁ Είρμος.

E'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος, τὴν
ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
ἀνάγαγε.

Pιεγηθὼς ὁ ἀρχένακος ἥρπασεν, ως τῆς δω-
δεκάδος Ιουδαν τὸν δεῖλαίον, καὶ τῆς Ἐ-
δέμι τὸν ἄνθρωπον, τῆς τεσσαρακοντάδος τὸν
ἔκπτωτον.

A'ναιδης ὡν εἰκαίως φρυάττεται· οὖτα γάρ
Ληστῇ, καὶ Ματθίᾳ τὸ πρότερον, οὗτω
καὶ νῦν ὁ Τύραννος τοῦ φρουροῦντος τῇ κλή-
σει σπαράττεται.

Mαταιόφρων καὶ θρήνων ἐπάξιος, ὃς τις τῶν
ζωῶν ἀμφοτέρων διήμαρτε· διὰ πυρὸς γάρ
λελυται καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν ἀσθεστον.

Θεοτοκίον.

A'πειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιω-
νίζεις Παρθένος ἐμφαίνεται, τῆς ἀληθοῦς
Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Κουτάκιον, Ἡχος πλ. β'. Τὴν ὑπέρ ἡμῶν.

Pᾶσαν στρατιὰν τοῦ κόσμου καταλιπόντες,
τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότῃ προσεκολλήθητε,
Ἄθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρὸς
γάρ καὶ ὕδατος, διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως
ἐκομίσασθε, δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφά-
νων πληθύν.

Ο Οἶκος.

Tῷ θρονῷ ἀστέκτῳ ἐποχουμένῳ, τῷ ἐκ-
τείναντι τὸν οὐρανὸν καθάπερ δέρρεν, τῷ
τὴν γῆν ἐδράσαντι, καὶ συνάξαντι τὰ ὕδατα
εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, τῷ τὰ πάντα ἐκ μὴ
ὄντων πιούσαντι ὑπάρχειν, καὶ πᾶσι χορη-
γοῦντι πνοὴν καὶ ζωὴν, τῷ προσδεχομένῳ τῶν
Αρχαγγέλων τὸν ὑμνον, καὶ ὑπὸ Ἄγγελῶν δο-
ξαζομένῳ, καὶ ὑπὸ πάγτων προσκυνουμένῳ,
Χριστῷ τῷ παντοκράτορι, τῷ Πλάτῃ καὶ Θεῷ
ἡμῶν, προσπίπτῳ ὁ ἀνάξιος, προσάγων μου
τὴν δέησιν, λόγου χάριν αἰτῶν, ἵνα ἴσχυσω εὐ-
σεβῶς ὑμνῆσαι κάγω τοὺς Ἀγίους, οὓς αὐτὸς
ἔδειξας νικητὰς, δωρησάμενος αὐτοῖς δόξαν ἐκ
τῶν Οὐρανῶν, καὶ στεφάνων πληθύν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτῷ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἀγίων με-
γάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σε-
βαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Στίχοι.

Πληροῦμεν ὑστέρημα σοῦ Σωτερ πάθους
Τεσσαράκοντα, συντριβέντες τὰ σκέλη.

'Αμφ' ἐνάτῃ ἐάγη σκέλη ἀνδρῶν τεσσαρά-
κοντά.

Oὗτος οἱ Ἀγιοι, ἐκ διαφόρων πατρίδων ὄντες, ἵψει
τάγματι ἰστρατεύσυτο. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὅμι-
λογίαν κατασχεθέντες, καὶ εἰς ἐξέτασιν ἀχθέντες, καὶ μὴ
πιστεύντες θύσαι τοῖς εἰδώλοις, λίθαις τὰς ἔψεις καὶ τὸ
στόμα πρέτερον βάλλονται· αἱ δὲ βολαί, οὐ μᾶλλον τού-
τοις, ἢ τοὺς βάλλοντας ἀντιστρέφομεναι ἐπληττούν. "Ε-
πειτα, ἐν ὦρᾳ χειμερινῇ, γυμνοὶ διανυκτερεύειν κατεδι-
κάσθησαν μέσον τῆς λίμνης, τῆς πρὸ τῆς πόλεως. "Εντα-
ίνος ἐξ αὐτῶν φιλοψυχήσαντος, καὶ πρὸς τὸ πλησίον βαλα-

νεῖον προσδραμόντος, καὶ ἅμα τῇ προσθελῇ τῆς Ζέρμης διαλυθέντος, ὁ παραπορῶν αὐτοὺς δάμιος καὶ φυλάττων, εὔθυς μετὰ τῶν Ἀγίων, ἀντὶ τοῦ λιπόντος, κατέστησεν ἑαυτὸν, φῶς ἐν υπκή περὶ τοὺς Μάρτυρας ἴδων, καὶ στεφάνους ἐφ' ἔκαστον αὐτῶν κατιόντας.

"Ηδη δὲ τῆς ἡμέρας ἐπιφανείσης, ὡς λειποψυχοῦντες θύσαν μὲν οἱ Ἀγιοι, ἔτι δὲ ἐμπνέοντες ὠφθησαν, τὰ εκάλη Ζλασθίντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου στίφανον ἐκθείσαντο. Οὗτο δὲ ἄρα αὐτοῖς αἰσπαστὸς καὶ καθ' ηδονὴν ὁ Ζάνατος ἐγνωρίζετο, ὡς καταλειφθέντα τινὰ παρὰ τοῦ Τυράνου, δι' ἡλικίαν καὶ ρώμην σώματος ἵτι ἐμπνέοντα, νομίσαντος αὐτὸν ίσως μεταβουλεύσεαθαι. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ παρέμενεν αὐτοῖς πάσχουσι, παῖδα τὸν ἑαυτῆς βλέπουσα· καὶ γάρ τὸν οὖτος ἐπέρ πάντας τὴν ἡλικίαν νεώτερος, καὶ ἐδεσίκει, μή ποτε δειλίαν αὐτῷ ἐμποιήσῃ τὸ νεαρὸν, καὶ φιλόζωον, καὶ ἀνάξιος τῇ τῶν συστρατιωτῶν τάξις τε καὶ τιμῆς εὐριθῆ.

"Ιστατο οὖν ἀτενῆς ὄρῶσα σχῆματί τε καὶ βλέμματι, ἐπως εἶχε, Ζάρσος αὐτῷ ἐμβάλλουσα, χεῖρας τέως εἰς αὐτὸν ἐκτείνουσα, καὶ, Τέκνου ἱμοὶ γλυκύτατου, λίγουσα, τέκνου τὸν Πατρὸς οὐρανίου, μικρὸν ὑπόμεινον, ἵνα τέλειος καταστῆς· μὴ φεγγῆς τὰς βασάνους· ἴδου γάρ παρίσταταισι Βοηθὸς Χριστὸς ὁ Θεός· σύδεν τὸ λειπόν αὐτὸς, σύδεν ἐπίπονον αἴπαντος· πάντα ἐκεῖνα παρῆλθον, πάντα ταῦτα τῇ σῇ νενίκηκας γενναιότητι· χαρὰ τὸ μετὰ ταῦτα, τὸν οὖτον, ἀνεσίς, εὑφρεούνη, ὡν μεθέξεις συμβασιλεύων Χριστῷ, καὶ πρέσβυς ἐμοὶ τῇ τεκούσῃ τὰ πρὸς αὐτὸν γινόμενος.

Οἱ οὖν Ἀγιοι, συντριβέντες τὰ σκέλη, τῷ Θεῷ παρέδιντο τὰς ψυχάς· οἱ δὲ στρατιῶται, ἀμάξις ἐνεγκόντες, καὶ ταύταις τὰ ἱερὰ σώματα ἐπιθέντες, παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ἐκ γειτόνων ποταμοῦ ἄγουσι. Τὰν μέν τοις νέον ἐκεῖνον, ὡς Μελίτων ὄνομα, ἐμπνέοντα ἵτι κατιδόντες, καταλείπουσιν· ὃν τὸ μήτηρ μένον ύπολειφθέντα θεασαμένη τότε μᾶλλον Ζάνατον αὐτῆς καὶ τοῦ παιδὸς εἴναι λογισαμένη, ὑπεριδούσα, γυναικὸς ἀσθένειαν, καὶ σπλάγχνων μητρικῶν ἐπελαθομένη, τὸν υἱὸν ἐπ' ὥμων ἀραμένη, ταῖς αμάξαις, τὴν κολούθει μεγαλοψύχως, τότε ζήσειν οἰομένη, ὅταν νεκρὸν μᾶλλον καὶ ἐκλειλοιπότα θεάσατο.

"Ἐπεὶ οὖν σῦτο φερόμενος ὑπ' αὐτῆς ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, τότε δὴ τῶν φροντίδων τὸ μήτηρ ἑαυτὴν λύσασα, μέγα τε καὶ ὑπερηδίστον ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ υἱοῦ σκιρτήσασα, μέχρι τοῦ τόπου, οὐ τὰ σώματα τῶν Ἀγίων τὸν, ἀπενέγκασα τὸν τοῦ φιλτάτου νεκρὸν, ἐπάνω αὐτῶν τίθησι, καὶ τοῖς ἄλλοις συναριθμεῖ, ἵνα μηδὲ τὸ σώμα τῶν σωμάτων ἀπολειφθῇ, σὺ τὴν ψυχὴν ἐσπεῦδε ταῖς ψυχαῖς ἐκείνων συναριθμεῖσθαι. Μέγα δὲ πῦρ αὐτοῖς παῖσιν τοῖς αὐτοῖς Κυρίῳ ἀποδιδόντος, κατεσκάμασεν ὁ δυσσεβῆς Βασιλεὺς ὄργανον τιμωρητικόν· τὸν δὲ τὸν χλωβῆς σιδηροῦς· καὶ ἐξαγγών τὸν Ἀγίου τῆς εἰρχτῆς, προσέταξε βληθῆναι ἐν αἰγαῖς, καὶ κρεμασθῆναι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἐνδεδομένου τὸν σιδηροῦν χλωβὸν ἐκεῖνον δὲ ἐλευθερεῖσιν ὁ δύστηνος λαμπάδας ἀναφῆναι, καὶ γύροθεν αὐτῷ αὐγηλεῶς κατακαίεσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Οὐρπασιανοῦ.
Στίχ. Ὁ κλωβὸς ἄρμα πυρός· αἱ δ' αὖ λαμπάδες,
Οὐρπασική, σοὶ τέθριππος ἀνέδου.

Αὕτι τότε τὴν βασιλείαν Μαξιμιανὸς ἐνδύσαμενος, τὸν περίστερον Νικομηδίας κατετυράννει, διάπυρος ἐκδίκης τῶν εἰδώλων γενόμενος. Τούτου ποτὲ τὸν Ζεύσον, ὡς φιλόγα μεγάλην, αὐτῷψαν κατὰ τῶν Χριστιανῶν οἱ τούτοις σύμφρονες καὶ συμπόται. Τότε σχεδὸν πάντα τοὺς

ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ Συγχλητικούς ἐκκλησιάσας ἄμεινας καὶ τοὺς ἄρχοντας, κατεβρόντησεν· Εἴτες ύμῶν περιέπεσεν εἰς τὴν τῶν Χριστιανῶν Ιρησείαν, καὶ οὐ Ζέλει μετάμελος πρὸς τοὺς εὐμενεῖς θεοὺς γενέσθαι, λυσάτω τὴν ζώνην αὐτοῦ ἐνώπιον πάντων, καὶ υποχωρείτω τοῦ τε πελατίου καὶ τῆς πόλεως τῆμῶν· οὐ γάρ πάλις αὐτη θεοὺς μεμάθηκε λατρεύειν ἐκ προγόνων, καὶ οὐ Θεὸν ἔνα, καὶ τοῦτον ἐστάυρωμένου.

Τότε δὴ τότε φρίκη περιέσχεν ἀπαντας τοὺς εἰς Χριστὸν πεπιστευκότας, καὶ τὴν ἰδεῖν ἀληθῶς τὴν εἰς Χριστὸν γυμναζομένην ὄντως εὐσέβειαν· οἱ μὲν γάρ υπεκρύπτουσι, οἱ δὲ ταῖς βασάνοις υπέκυπτουν. Οοσοι δὲ τὴν κατὰ Θεὸν ἀγάπην ακίνδηλου ἔφερον, αἴρειδησαντες τῶν βασάνων, καὶ καταγελῶντας τοῦ τυράννου, τὰς αὐτῶν ζώνας ἀπορρίπτουσι, αἴπετρεχον ἐξ αὐτοῦ. Τότε καὶ ὁ μεγαλέφρων καὶ αδαμάντινος τὴν ψυχὴν Οὐρπασιανὸς, εἰς ὃν καὶ αὐτὸς τῆς Συγχλήτου, ἔρριψε τὴν ἑαυτοῦ χλαμύδα καὶ ζώνην, εἰπὼν μεγαλοφάνως πρὸς τὸν Βασιλέα· Εἶπειδη, Βασιλεῦ, ἐγὼ σπάμερον στρατεύομα· τῷ οὐρανίῳ Βασιλεῖ, τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, λάβε σου τὴν ζώνην καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν· πρέσβαιρος γάρ ἐστι καὶ εἰς οὐδὲν χρησιμεύουσα.

Ταῦτα ἀπροσδοκήτως τοῦ Οὐρπασιανοῦ ὁ Βασιλεὺς Μαξιμιανὸς ἀκούσας, τὴλοιώθη τὰς φρίνας, καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἐμεινεν ἄφωνος· εἰθ' οὕτω τὴν ὄψιν τρίψας, καὶ λοξῶς προσθλεψάμενος πρὸς τὸν Μάρτυρα, οἵειροντησεν ὡς αὐνήμερος Ζηρ, προσειπών· Τὸν ἀλιτήριον τοῦτον κρεμάσαντες, τὰς σάρκας αὐτοῦ τοῖς βουγεύροις καταβάντες. Τούτου δὲ γενομένου μετὰ πολλοῦ τοῦ τάχους, καὶ τοῦ Αγίου Μάρτυρος ἐπὶ πολλάς ὥρας τοῖς βουνεύροις ἀνηλεῶς συγκοποτομένου, τὸ ἐμματικούσεις τὸν οὐρανὸν καὶ προσευχομένου, καὶ μηδὲ ὄπωσον συγγνάζουσας, καταγγάγων αὐτὸν ὁ Γύραννος ἀπὸ τοῦ μαγγανού, φησὶ πρὸς τοὺς παρεστῶτας· Ἐν φρουρῇ ἀφεγγεῖ καὶ ἀσφαλεστάτῃ ἀνεπιμέλητον τοῦτον ταριχεύσατε, ἐώς ἂν σκόψωμαι· ποίει Ζανάτῳ φύλασσον αὐτέν·

Τοῦ δὲ Ἀγίου Μάρτυρος χαίροντες καὶ εὑφραινομένου ἐν τῇ φυλακῇ ἐπὶ τὴν κολούθειαν, καὶ τὰς εὐχαῖς αὐτοῦ Κυρίῳ ἀποδιδόντος, κατεσκάμασεν ὁ δυσσεβῆς Βασιλεὺς ὄργανον τιμωρητικόν· τὸν δὲ τὸν χλωβῆς σιδηροῦς· καὶ ἐξαγγών τὸν Ἀγίου τῆς εἰρχτῆς, προσέταξε βληθῆναι ἐν αἰγαῖς, καὶ κρεμασθῆναι. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ ἐνδεδομένου τὸν σιδηροῦν χλωβὸν ἐκεῖνον δὲ ἐλευθερεῖσιν ὁ δύστηνος λαμπάδας ἀναφῆναι, καὶ γύροθεν αὐτῷ αὐγηλεῶς κατακαίεσθαι,

Τότε ὁ Ἀγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρος, ἐνδον τὸν ὄργανον ἐκείνου ων κρεμάμενος καὶ προσευχόμενος, τοσοῦτον κατεκαύθη, ἐώς οὐ πᾶσαι αἱ σάρκες αὐτοῦ κατέρρευσαν, ὡς περ κηρέσαι, ουγχωσθῆσαι καὶ ἀναμιγθῆσαι τῇ γῇ, καὶ τὰ ὄστα αὐτοῦ γεγόνασιν ως χοῦς ἀπὸ ἀλωνος. Καὶ οὕτως ὁ Ἀγιος τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρος, προσευχόμενος καὶ ἀναλυσμένος, τὸν αἴρον γερμίσας μυρεψικῆς εὐωδίας, ἀνηλθεν, ως αὐτήρος φαεινός, πρὸς Μύριον, καθὼς τινὲς τῶν Πιστῶν ἰδεῖν τὴν ζώνην τοῦτον. Ο δὲ δύστηνος καὶ θεομιστὸς Βασιλεὺς, ἐτι τῇ μανίᾳ ἐμμένων, τὸν χοῦν τῆς γῆς, ἐν ὡς αἱ σάρκες τοῦ Ἀγίου κατέρρευσαν, καὶ τὸν χοῦν τῶν στέφανων ἐπιμελῶς συλλέξας, εἰς τὴν Ζάλασσαν ἐνώπιον αὐτοῦ σκορπισθῆναι πεποίησε. Ταῦτα γεγένασιν ἐν πόλεις Νικομηδίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Καισαρίου, αὐδελφοῦ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Στίχ. Ὁ Ἱρηγορίου πρὸς νεκρὸν Καισαρίου,

Γλώττης χαλινοῖς τῆς ἐμῆς λόγους, λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοὶ Μάρτυρες, Πάππος, Μάρμη, Πατήρ, Μήτηρ, καὶ δύο τέκνα, ξίφαι τελειοῦνται.

Στίχ. Διὰ ξίφους πθίνεται συγγενεῖς γένος,
Ἡ παππόμαρμης πατροκητροτεκνία.

Ταῖς αὐτῶν αγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς εἰλέπειον. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Ο Είρμος.

Eἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεκρᾶ λατρευόμενης, οἵ τρεῖς σου Παῖδες πατεφρόνησαν, αἴθεωτάτου προσάγματος μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσίζομενοι ἔψαλλον. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Eξέστη ὄρῶν, τοὺς στεφάνης ὁ φρευρὸς τῶν Τεσσαράκοντα, καὶ παρωσάμενος τὸ φιλόζωον, αὐτεπτερωθῆ τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείσης σου δόξης, καὶ σὺν ταῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Aυτῷ προσδέραμαν, ψυχοφθόρῳ θάνατούταις ὁ φιλόζωος· δὲ φιλόχρετος ἀρπαξθριστός, τῶν θεαθέντων γενόμενος, ὥσπερ ἐν λουτρῷ αὐθαρσίας, σὺν ταῖς Μάρτυσιν ἔψαλλεν. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Pυρὸς νοητοῦ, θύναφθείτος ἐν φρεσὶ τῶν Τεσσαράκοντα, μή πολυμήχανος κατεψλέγεται, τῶν ἀστερούντων αἴπερναια, ὡς πέρ τις κιρὸς τηκομένη, σαὶ δὲ Χριστὲ αὐτεμέλπετο. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

P' εἰς λίαν φαιδρά, εὐπρεπής τε τοῦ Σταυροῦ Χριστὸς οὐδέναμις, δὲ ἐναντίων σέφη πλέκεσσα, τοῖς τεσσαράκοντα Μάρτυσιν. Ὅδωρ γάρ καὶ πῦρ διελθόντες, ἐν αὐθαρσίᾳ κραυγαῖς ζητοῦν. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Sὲ βάτου Μιωσῆς, ἐν τῷ ὅρει τῷ Σανξ πυρπόλημένην, Ἀγνὸς προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, αἴκαταφλέντως τὴν ἀστεκτον, αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, Ἀγίων Υποστάσεων.

Ωδὴ η'. Ο Είρμος.

Tὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Εβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλέγα εἰς ὅρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὸ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Mανιωδῶς ταῖς Ἀθληταῖς, ἐπιτρύνας ὁ ἐχθρὸς ἀπασαν κτίσιν, διὰ πάστης ἡσχύνηται· οἱ Τεσσαράκοντα γάρ, αἴπαυστως Υμνεῖτε κραυγαῖς οὐτι, καὶ ὑπερψύζετε, Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Aνηλέως ὑπὲρ Χριστοῦ, τὰ τοῦ σώματος ὑμῶν μέλη θλασθέντες, ἀλοκαύτωμα θεῖον προσεγγιζόντες Θεῷ, Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε Μάρτυρες ὑμνοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Pωμαλεότητι φρεσῶν, ὃν ἐκύπειν ἐπ' ὥμων ἀραμένη, ἢ φιλόθεος μήτηρ, τὴς εὔσεβείας καρπὸν, προσάγει σὺν Μάρτυσι Μάρτυρα, τὴν ιερουργίαν, Ἀβρασίμ μαρουμένη.

Tὴν πρὸς τὴν ἀλητον ζωὴν, εὐθυδρόμως ὡς Υἱός, στέλλου πορείαν, ἢ φιλόχριστος μήτηρ τῷ φιλοχρίστῳ παιδὶ, ἐθόα· οὐ φέρω σε δεύτερον, τῷ αὐγωνοθέτῃ, Θεῷ ἐμφανισθῆναι.

Τριαδικόν.

Tὴν τὰς ηλίσιες ἐν τρισὶν, ἐνιαίαν εὔσεβῶς φύσιν νοοῦντες (*), ἔχομένοις ἀλλήλων, τὸ τρισυπόστατον Φῶς, ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερψύζομεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Nεῦσον δεκτεσιν ἡμῶν, τῶν σῶν δούλων αγαθὴ Θεοκατάρ, καὶ δεικὼν τὰς ἐφόδους, καὶ πειρασμῶν προσβολάς, ταχέως κατάπαυσον Δέσποινα· ἵνα σε τιμῶμεν ὑπερευλογημένη.

Ωδὴ θ'. Ο Είρμος.

Tὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λογού, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἕκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσεις φθορᾶ πεπτωκότα δεικῶς, ἐξ αἰγίας Παρθένου, αἴφραστως σαρκωθέντα διημᾶς, οἱ Πιστοὶ ὄμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Tοῦ πέρ Χριστοῦ γυμνωθέντες, καὶ τοῖς λίθοις βληθέντες, ἀέρος ὑπεμείνατε ιρυμόν, ὕδατος πῆξιν, καὶ θλάσσιν μελῶν, καὶ πυρὶ φλογισθέντες, ἐν ποταμίῳ λάμπετε ρόι, τηλαυγεῖς ὡς φωστῆρες, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Pαύθδου δυνάμεως θείας, τὸν Σταυρὸν κεκτημένοι, ἐθέων τῷ Χριστῷ οἱ Ἀθληταί, οἱ τεσσαράκοντα· Δέσποτα, πανσθενεῖ τροπαιχῷ, τῇ σῇ στεφανωθείμεν χειρὶ· ἵνα πάντες σε ὑμνοῖς, αἴπαυστως μεγαλύνωμεν.

(*) Λατι: τοῦ, φύσιν νοσητεῖς, ἐγράφετο πρότερον εἰς μίαν λέξιν, κατανοεῖτες, ἀγευ οὐσιαστικοῦ δηλαδή. Εἰτι δὲ τὸ Τροπάριον τοῦτο ηρανισμένον ἐκ τοῦ θεολογικοῦ Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, αὐτῷ λέγοντος περὶ τῆς Ἀγίας Τριάδος· «Ἄν μέριστος γάρ ἐν μεμερισμένοις (εἰ δεῖ συντέμως εἰπεῖν) η θιότηται, καὶ αὖτις ἐν ήλιοῖς τρισὶν, ἐχομένοις ἀλλήλων, καὶ αἴδιαστάτοις οὖσι, μία τῶν φωτός σύγκρασίς τε καὶ συνάφεια». (Βιδ. Α'. Κεφ. η.). Ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτε ἐν τῇ Αὐραστικῇ ἐμπεριέχεται, εὑτε ἐν τοῖς χειρογράφοις εὑρίσκεται, δύναται τις ἐκ τούτου εἰκάσαι πιθανῶς, δτι τὸ Τριαδικὸν τοῦτο Τροπάριον οὐκ ἔστιν ἀρχαῖον καὶ γνήσιον ποίημα τοιςίου Πατρὸς, ἀλλα τινες μεταγενεστέρας χειρογράφοις προσθήκη.

Ω'ς αλγεινή μὲν ἡ πῆξις, ως δὲ λίαν ἐκτόπισις, δριμὺς ὁν ὑπεμείνατε κρυμὸν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος· Ἀβραὰμ γὰρ οἱ κόλποι, τοῦ Πατριάρχου θαλπουστον ὑμᾶς, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Νεικηκότες τοῖς ἄθλοις, καὶ τῇ τρισυποσάτῳ Τριάδι, παρεστῶτες Ἀθληταί, νῦν δωρηθῆναι πρεσβεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε τερπνὲ Παράδεισε Θεοῦ· χαῖρε πηγὴ ἰαμάτων ψυχῶν· χαῖρε ἄγιον ὄρος, ὃ εἶδεν ὁ Προφήτης Δανιὴλ· χαῖρε Μήτηρ Παράδειν· χαῖρε ἡ πάντων "Ανασσα.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναικεῖς ἀκούτισθητε.

Χορὸς τετραδεκάριθμος, Μαρτύρων Τεσσαράκοντα, τῆς ὑπερθέτη Τριάδος τῶν ἀρετῶν τετρακτύος, πυρὸς αἵρετος ὕδατος, καὶ γῆς στοιχείων τετραδός, ἀσματιοῦ θείοις ὑμνείσθω, ὑπὲρ Χριστοῦ ως ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἀπάντων Δεσπότου.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κατάραι λύτρωσις, καὶ τοῦ Ἀδάμ αἰνάκλησις· χαῖρε Ἄγνη Θεοτόκε, ἐλπὶς καὶ σκέπη τοῦ κόσμου· χαῖρε σεμιτὴ μητρόθεε· χαῖρε τὸ θεῖον ὅχημα· χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη· χαῖρε κάψῃ νεφελὴ· χαῖρε τῆς Εὔας ἡ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἵστημεν Στίχος δ'. Εἰ βούλει δὲ, ψάλλε τὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἅγιων, καὶ ποίησον Στίχους ἔξ.

Στιχηρὰ Προσόμοια.

"Ηχος πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦτε μαρτυρικὴν Ἀδελφοί, μετ' ἐγκωμίων αὐνυμνήσωμεν φαῖλαγγα, τῷ κρύει πυρποληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμὸν, διαπύρῳ ζήλῳ πυρπολήσασαν· στρατὸν γενναιότατον, ἴερώτατον σύνταγμα, συνασπισμόν τε, ἀρράγη καὶ αἰνίκητον, τοὺς τῆς πίστεως, περιβόλῳς καὶ φύλακας, Μάρτυρες τεσσαράκοντα, χορείαν τὴν ἔνθεον τῆς ἐκκλησίας τὰς πρέσβεις, τὰς δυνατῶς ἴκετεύοντας, Χριστὸν καταπέμψαι, τὰς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις συναγωγὴ κραταιὰ, καὶ ἴερα καὶ τροπαιοῦχος παράταξις· οἱ πύργοι τῆς εὔσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στερροὶ ὄπλιται καὶ ἀγήττητοι, τὸν νοῦν εὔτονώτατοι, καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, τῷ ὄντι θεῖοι, καὶ Θεῷ ποθεινότατοι· χορὸς Ἅγιος, καὶ Θεόλεκτον σύνημα· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, οἱ ἵσοι

τὴν ἄθλησιν, ἵσοι τὴν γνώμην ἡσίους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξαίμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, τὰς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθὺς, ἢ ἐν πολέμοις αὐτορεικῶς αριστεύσασα· αὐτέρες οἱ διελθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὑδάτων πῆξιν διαλύσαντες· οἱ γῆς οὐρανώσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες· οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραὰμ νῦν θαλπόμενοι, οἱ χορεύοντες, σὺν Αὐγείλων δρατεύμασι· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν εὐώδίαν τῆς ὄντως, πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε τὰς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

"Ιδιόμελον, Ηχος α.

Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος, στρατὸς ὅλος θεοσύλλεκτος, συνεξελαμψε τῇ νηστείᾳ ἄθλοις σεπταῖς, αἰγαῖων καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

"Ετερον, Ηχος β'.

Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν τῶν Μαρτύρων, τίς μὴ ἀνυμνήσει; τῷ γάρ ὑδατι τῆς λίμνης εἰσῆλθεν θαρσαλέως, καὶ τῷ κρύει σφιγγόμενοι, τὴν ωδὴν ἀνέμελπον τῷ Κυρίῳ· Μὴ ἐν ποταμοῖς ὄργισθῆς ἡμῖν Κύρε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὄργισθῆς ἡμῖν φιλάνθρωπε· ἐλάφρυνον τὸ βάρος, καὶ τὴν πικρότητα τοῦ αἵρετος· τῷ αἰκείῳ γάρ αἷματι, ἐβαίφησαν ἡμῶν οἱ πόδες· καὶ εἰσῆγαγες ἡμᾶς ὁ Θεὸς, εἰς τὰς αἰωνίους συ σκηναῖς, ἵνα ὁ κόλπος ἡμᾶς θαλψῇ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραὰμ.

"Ετερον, ὁ αὐτός.

Αληθείας σε κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἵματων, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, καὶ τῇ τοῦ ὕδατος πῆξει, τοῖς πιστοῖς κατήρδευσαν· τετραρίθμῳ γάρ ἄδοντες δεκάδι τῷ Σωτῆρι, εἰς μὲν ὄντες τοῖς πνεύμασι, ἐν σώμασι δὲ πλείους, προσηγέρθησαν Χριστῷ· καὶ θεόνυμφος Μήτηρ τῷ φιλοχρίσῳ παιδὶ, ἐπ' ὥμων ἀραμένη, ἐλεγε. Δεῦρο Αὐθηταί, καὶ συναγωγίζου τοῖς προλοίποις.

Δόξα, Ηχος πλ. α. Ιωάννου Μοναχοῦ.

Αθλοφόροι Χριστοῦ, τὴν πάνσεπτον Νησείαν φαιδροτέραν ἀπειργάσασθε, τῇ μηνῇ τῆς ἐνδόξου ἡμῶν ἀθλήσεως· Τεσσαράκοντα γάρ ὄντες, τὴν τεσσαρακονθήμερον αἰγαῖετε, τὸ σωτήριον πάθος μιμησάμενοι, διὰ τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑμῶν ἀθλήσεως. Διὸ ἔχοντες παρρήσιαν πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ καταντῆσαι ἡμᾶς, εἰς τὴν τριήμερον Ἀγάστασιν τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζόμενό σε, οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν

πόλιν τὴν ἀσεπτον, τὸ τεῖχος τὸ αἴρρημα, τὴν αἱράγη προστασίαν, καὶ κατεψυχὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Ἡ πρώτη Ὡρα, καὶ οἱ λοιπαὶ ἐφεζῆς ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, ποιοῦντες καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας Μετάνοιας.

Ἐὰν δὲ μὴ ψάλλεται Δοξολογία, Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, Ἡχος β'.

Τὴν λίμνην ὡς Παραδεῖτον, καὶ τὸ κρύθρον ὡς παχύσωνες, οἱ Μάρτυρες ἡγήσαντο, Χριστὲ ὁ Θεός· οὐκ ἔπτυξαν τὸν λογισμὸν αἱ τῶν Τυραννῶν αἵπειλαι· οὐκ ἔδειλισαν εἰ γενναῖαι τῶν βασαίνων τὰς προσθελαῖς, ἐπλουν θρῖζον κεκτημένοι τὸν Σταυρόν· δὶς αὔτῃ γαρ τὸν ἔχθρον, ὡς κραταιοὶ ἐτρεπώσαντο· ὅθεν καὶ τὸν στέφανον ἐκομίσαντο τὰς χεράτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α ἀκόδευτε πᾶλι, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεπέσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ, νῦν σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα· Ἀγαθὸν τὸ ἄξονολογεῖσθαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολούθια, αἱ γ'. μεγάλαι μετάνοιαι, καὶ ἡ αἱ. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυτις.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν Στίχους ἱ. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον, τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικὸν, τὰ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῶν Ἀγίων δ'. **Ἡχος β'.**

Φέροντες τὰ παρόντα γενναιῶς.

Ζήτει αὐτὰ τῇ χθὲς εἰς τὸν Εσπερινόν· καὶ τὰ ἔτερα β'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, Ἡχος β'. Κυπριανοῦ Μοναχοῦ.

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυΐδ ἐν ψαλμοῖς. **Π** Διηλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὑδατος, καὶ ἐξῆγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν· ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δὲ αὐτῶν τῶν ἔργων, τὸ λόγιον πληροῦντες, διηλθετε διὰ πρόστε καὶ ὑδατος, καὶ εἰσηλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρεσβεύσατε, τερσαράκοντα ὅντες Ἀθληταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐπίδα με, εἰς σὲ ἀνατίθημε, Μητρότητός Θεός, φυλακτόν με μέσο τὴν σκέπτηνσα.

Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Τὸ, Φῶς Λαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνωσματα.

Μετὰ δὲ τὴν σύμπληρωσιν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τὸ, Κατευθυνθήτω.

Προκείμενον τοῦ Ἀπόστολου.

Σὺ Κύριε φυλάξας ἡμᾶς, καὶ διατηρήσας ἡμᾶς. Στίχ. Σωσόν με, Κύριε ὅτι ἐκλελοιπεν ὅσιος.

Ο Ἀπόστολος, πρὸς Ιεραρίους.

Ἄδελφοί, τασσοῦτον ἔχοντες περικείμενον.

Ἀλληλούϊα, Ἡχος β'.

Διηλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὑδατος, καὶ ἐξῆγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἴπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ.

Τέλος. Πολλοὶ γαρ εἰσικλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. Καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Κοινωνικόν. **Εἰς μημόσυνον αἰώνιον.**

Εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν ἐσθίομεν ἔλαιον καὶ οἶνον. Εἰ δὲ ἐν τῇ Α'. Ἐθδομαδί τύχη, οἶνον μόνον.

ΤΗ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Κοδράτου, τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἡχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ιοδράτε πανάριστε ζωῆς, θείας ἐφιέμενος, ζωῆς φθαρτῆς κατεφρόνησας· τῆς τῶν ρεόντων γαρ, προτιμήσας ὑπερντησας, τὴν ἀϋλον ὑπαρξιν, τὴν ἀληκτον ἐκτήσω απόλαυσιν· διὰ θανάτου γαρ, πρὸς αθάνατον μετέβης τρυφήν, καὶ πρὸς δόξαν, τὴν μὴ διαπίπτουσαν.

Ιοδράτε θεόληπτε ὄδον, Μαρτυρίου ἔδραμες, ανεπιστρόφῳ φρανήματι· τὰ διαβήματα, ἐπλατύνθη γαρ σου, τῆς ψυχῆς καὶ ἵχυσου, οὐδόλως τῆς ἀνδρείας ἡσθένησαν· ἐν οἷς γενόμενος, ὄδηγὸς τῶν συναθλούντων σοι, πρὸς τὴν ἄνω Μητρόπολιν, ἐφθασας.

Ιοδράτε καλλίνικε στρατεύν, εἰς Θεοῦ παραταξιν, νεανικῶς αριθμούμενον, συνεπαγόμενος τῶν σῶν τυμπανοφόρων, στρατηγὸς ὡς ἄριστος, κατὰ τῶν ἀντιθέων ἡρίστευσας· καὶ νίκης τρόπαια, εἰληφώς ἐν μυριάσι Χριστῷ, στεφηφόρος σὺν αὐτοῖς παρέστησας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

X αῖρε ξένου ἄκουσμα Ἀγνή· χαῖρε ξύλον ἄγιον, τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· χαῖρε ἔξαλεψις, πουηρῶν δαιμόνων· χαῖρε ξίφος δίστομον, ἔχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου. Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας, ήμᾶς ἀνακαλεσαι.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

S φαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, οδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνου γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνη με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Μάρτυρικόν· Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον." Η Σταυροθεοτοκίον. Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

"Η συνήθης Στιχολογία, τὰ Καθίσματα κατὰ τὴν τάξιν, καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ἀγίων, καὶ τοῦ Τριῳδίου κατὰ τὴν τάξιν.
Οἱ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ποληματίωσθε.
Ωδὴ ἀ. Ἡχος δ'. Ο Είρμος.

Tριστάτας ιράταλος, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ γενέρωσει τοῦ σώματός, ἐπινίκιον φέσω μελῶδημα.

Mαρτύρων ἱερῶν, ἱερῶς ἀθλησάντων, ἱερά καὶ θαυματή, ἐπέστη Φορτή, φωταυγεῖα σοῦ Πνεύματος, ἀπάντας φωτάγωγοῦσα· συνελθόντες φιλέορτοι, κατὰ χρέος αὐτὸς μακαρίσωμεν.

Oἰς ἥλιος φαῖδρος, ἀρετῶν δαδουχία, ἀνατέταλκας ἥραι, Κοδράτε αὐθητά, φεγγοβόλοις σου λάμψει, σκότος τῆς πολυθεῖας, ἐκδιώκων μακάριε, καὶ φωτίζων Πιεστῶν τὰ συσήματα.

Tὴν πέτραν τῆς ζωῆς, Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα, καταγγελλούντες Θεὸν, ἡθλήσατε τερρόως· καὶ πηγὴν ἀγιασμάτος, πέτραν μποδεξαμένην, τῶν οἰμάτων τὰ ρέυματα, φωταυγῆ ἀπειργάσασθε Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Iλύος ἐκ παθῶν, λογισμῶν τρικυμίας, ἐκ βελῶν τοῦ πουηροῦ, ἐκ πάσης προσβολῆς, ἐναντίας διάσωσιν, ὀχραντε Θεοκυτόρ τὰς

ψυχὰς τῶν ὑμοιόντων σού, τὸν δινέκφραστον τόκον πανάμωμε.

Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

Oτι στεῖρα ἔτεκεν ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἡ σθένησε Συναγωγὴ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Oἱ στερροὶ ἀδάμαντες τυμπανίζομενοι ξιφει, καὶ ἀλγειγῶν ἴδεας, προσομιλοῦντες καρτερῶς, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν ἐκραύγαζον· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Tῇ σοφίᾳ Κοδράτος τῇ θεοδότῳ κατήργει, Ελληνικῆς σοφίας ἐρεσχεδίας ἐναθλῶν, καὶ τοῖς οἰκείοις αἴμασιν, ἐν Πνεύματι θεῖῳ καλλινόμενος.

Sὺν Κοδράτῳ Ἀνεκτον, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ Κρίσκεντα, Κυπριανὸν τὸν θεῖον, καὶ Διογύσιον στρού, εὔσεβοφρόνως μέλψωμεν τοῖς ἄσμασι, πίστει ἐναθλήσαντας.

Θεοτοκίον.

Nοῦς οὐδὲ οὐράνιος τὴν ὑπέρ θοῦ σου λοχείαν, διερμηνεῦσαι Κόρη δύναται. Νοῦ γάρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ, Λόγον Ἀγνή συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα λόγῳ συστησάμενον.

Καθίσμα, Ἡχος δ'. Ο ψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Tῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν θανατώσας, τὸν ὑπερήφανον ἔχθρὸν Ἀθλοφόρε, τὸν διὰ ξίφους θάνατον ὑπέμεινας, ἀμα τοῖς συνάθλοις σου, τοῖς πανσέφηις Κοδράτε· ὅθεν ἐορτάζομεν, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μημην, ἀναβοῶντες, Μηνόσθητε ὑμῶν, πρὸς τὸν Δεσπότην αἵττητοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Oὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυνάστειας σου λαλεῖν οἱ αἰνάξιοι· εἰ μὴ γάρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ήμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων πινδύνων; τίς δὲ διεψύλαξεν ἔως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σου· σους γάρ δούλους σώζεις αἱ τοιάδε δεινῶν.

Η Σταυροθεοτοκίον.

Tὸν ἐξ αἰνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὄρωσα Χριστὲ, Οἶμοι ποθεινότατε Ἰησοῦ! αὐτεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ως Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ αὐτῶν νῦν βροτῶν γίε, θέλων σταυροῦσαι; Υμῶν σε μακρόθυμε..

Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

Oκαθήμενος ἐν θρόνῃ ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ πούφη, ἥλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος τῇ αἰκηράτῳ παλλόμητος καὶ διέσωσε,

τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Tὴς σοφίας σου τῷ λόγῳ, τοὺς ἀσόφους καὶ τήσχυνας· καὶ τῇ παρανέσει, τῶν θεοπειθῶν διδαγμάτων σου, Μάρτυς Κοδράτε ζωγρήσας θεῖον "Ανεκτον, τῷ Δεσπότῃ σου καρτερικὸν φέρεις Μάρτυρα.

Eἰκ σπαργάνων ὥκειώθης, τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι· ἐκ παιδὸς τελείου, φρόνημα ἀνδρὸς ἐπιδέδειξαι· καὶ τὴν σοφίαν ποθήσας ὅλος γέγονας, καθαρώτατον, Μάρτυς Χριστοῦ ἐνδιαίτημα!

Hέξαφωτος λυχνία, τῶν Μαρτύρων σου Κύριε, μυστικῷ ἐλαίῳ, ἐπάρδευομένη ἐμείωσε, πολυθεῖας τὴν νύκτα καὶ κατηγάσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Hέγια Θεοτόκος, ἡν σίκησαι ηδόκησεν, ὡς εὐώδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς ὄμούσιος, οὐ κατεφλέχθη τὴν μήτραν, οὐκ ὡδίνησε· καὶ γὰρ τέτοιεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάνθρωπον.

'Ωδὴ ε. Ο Είρμος.

Tὸν φωτισμὸν σου Κύριε, κατάπεμψον ἡμῖν, καὶ τῆς ἀχλύος ἡμᾶς τῶν πταισμάτων, λῦσον ἀγαθὲ, τὴν σὴν εἰρήνην οὐρανόθεν δωρεύμενος.

Tῷ φωτισμῷ τῆς γνώσεως, ἀγνοίας τὴν ἀχλύν, ἀποδιώκων Κυρίῳ προσάγεις, δῆμον Αἴθλητῶν σοφὲ Κοδράτε, σὺν αὐτοῖς στεφανούμενος.

Aσκητικῶς τὸ πρότερον, νικήσας τῶν πάθων, ἐπάναστάσεις τὸ δεύτερον, εἷλες κράτος δυσσεβῶν, Κοδράτε Μάρτυς, θναθλήσας στερρότατα.

Aγαστομοῦται ἀνικμος, ἡ πέτρα προχοαῖς, σεπτῶν αἵματων, καὶ ρέεθρον διαυγές, διδῶσι πιεσούς καθαγκάζον, θεῖκοις ἐπινεύσεσι.

Θεοτοκίον.

Oπλαστούργησας ἀχράντε, τὴν Εὔαν ἐκ πλευρᾶς, σοῦ ἐκ ηδύσος Ἀγνή πλαστήργεῖται, σῶσαι τὸν Ἀδαμὸν δι εὐσπλαγχνίαν, βουληθεὶς ὡς φιλάνθρωπος.

'Ωδὴ ι. Ο Είρμος.

Eθόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦς Βασιλεὺ τῶν δυνάμεων.

Eξάριθμος, Αθλοφόρων χορὸς ἡμῖν ἐλαρψεν, ὡς ἀστέρων, Έκκλησίας σέπτῳ στε-

ρεώματι, τοὺς Πιστοὺς φωτίζων, καὶ τῆς πλάγης σκεδάζων σκοτόμαναν.

Tὸ πέλαγος τῶν βασάνων διηλθετε Μάρτυρες, ἀκυμάντως, καὶ τῆς ἄνω γαλήνης ἐτύχετε, τῶν Πιστῶν λιμένες, γεγονότες καὶ πρέσβεις θερμότατοι.

Aἰνέσωμεν, σὺν Ἀνέκτῳ Κοδράτον τὸν ἔνδοξον, καὶ σὺν Παῦλῳ, Κυπριανὸν Διονύσιον Κρήσκεντα, τῆς Χριστοῦ ἀμπέλου, τὰ καλὰ καὶ κατάκαρπα κλήματα.

Θεοτοκίον.

Oυράνωσας, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμωμε, τῶν αὐνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὴν ἐθέούργησας· διὰ τοῦτο πάντες, αὐτιγότοις φωναῖς σὲ δοξάζομεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ "Ηχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ι. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Κοδράτου, τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀνέκτου, Παῦλου, Διονυσίου, Κυπριανοῦ, καὶ Κρήσκεντος.

Στίχοι.

Τῶν δυσσεβῶν τὴν πίστιν ὕβρεσι πλύνας, Τμηθεὶς Κοδράτε, σῶν ἀφ' αἵματων πλύνη.

Γνωστοῖς "Ανέκτον σὺν δυσὶ κτείνει ξίφος, Οἰς οὐκ ἀνεκτὸν μὴ θανεῖν Θεοῦ χάριν.

Ορῶν καταθνήσκοντα Κρήσκεντα ξίφει, Σπεύδει σὺν αὐτῷ Κυπριανὸς τεθνάναι.

Αμφὶ δεκάτῃ Κοδράτον ξίφος ἐγκατέπεφυε.

Oὗτοι μπῆροι ἐκ Κορίνθου, κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ, Πάσωνες τῆς Ἐλλάδος τὴν οὐρανούντος. Ο δὲ Ἀγιος Κοδράτος, κομιδῇ οὐπίοις καταλειφθεὶς, τῆς μητρὸς αὐτοῦ τελευτασσόντος, παραδόξως ἐτρίφετο, νεφοῦς ἐπ' αὐτὸν ἐρχομένων, καὶ χορηγοῦντος τὴν τροφήν. Ήδη δὲ καὶ ἐν νεανίσκοις τελῶν, συνήθεις αὐτῷ οἱ εἰρημένοι γεγόνασιν Ἀγιοι, ἀλλος ἀλλαχόθεν ὄρμωμενος· μεθ' ὧν συνελήφθη διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὄμολογίαν, καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς εἴτα σὺν αὐτοῖς απετυγίθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τῆς Οσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας.

Eν ταῖς ημέραις Ιουστιανοῦ τοῦ Βασιλίως, γέγονέ τις γυνὴ ἐν τῷ Βυζαντίῳ, τεῦγομα Ἀναστασία, εὐλαβεμένη τὸν Θεόν, ἐξ εὐγενῶν καὶ πλουσίων γονέων. Αὕτη, Πατρικία οθσα τὸν Βασιλέως πρώτη, τὸν τεῦ Θεοῦ φόβου ἐν αὐτῇ ἔχαυσα, ἐπορεύετο κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Εἰχε δὲ φυσικὴν εὐστάθειαν, καὶ πολλὴν προστητα, ὡς τε παντας ἐπιτέρπεοθαί εἰς τὰς ἀρετὰς αὐτῆς, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸν τὸν Βασιλέα. Καὶ ἐπειδὴ αἱς ἐ τῶν ζεζανίων οπορεύετο καὶ καθλὸν τίσσεθε φθονεῖν παὶ διαβάλλειν, καὶ μὴ συγ-

χωρεῖν ἀναπαιδεσθείται, ἐφθιουνθήτη καὶ αὖτα πάρα τῆς Βασιλίσσης· καὶ γνοῦσα τὸν φθένον παρέτυνος, τὴν ἑντως πεπυκυνωμένην κατὰ Θεόν, λέγει πρὸς ἑαυτήν· Ἀναστασία, εὐχαίρου υποδίσεις γενομένης, σωζούσα σῶσον τὴν σεαυτῆς ψυχήν, καὶ τὴν Βασιλίσσαν ἀπαλλάξεις τοῦ ἀλόγου φθόνου, καὶ σεαυτῇ προξενήσεις τὴν σύρσων βασίλειαν. Καὶ ὡς ταῦτα πρὸς ἑαυτήν ἴσβουλεύσατο, μισθωσαμένη πλοιον, καὶ συνάγεσα ἐκ τοῦ πλούτου αὐτῆς μέρος τί, τὰ λοιπὰ πάντα καταλιποῦσα, τὴν Ἀλιξάνδρειαν κατέλαβε· καὶ κτίσασα ἐν τῷ Πέρπτῳ (τόπῳ οὗτῳ καλουμένῳ) μοναστήριον, ἐξέφαινε θείους μίτους, ἐκεῖσε καθεζομένη, καὶ τῷ Θεῷ ἀρέσας οπουδάζουσα· ἐν φιλέρισμα πέμψασα τὸν μακαριωτάτῳ Γέροντι τὰ κατ' αὐτήν, ἵνα δύσειν αὐτήν ἀνδρών στολὴν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, Ἀναστάσιον εὐνοῦχον· καὶ εἰσαγαγὼν αὐτὴν ἐν σπηλαίῳ, μήκοθεν διντὶ τῆς λαύρας αὐτοῦ, καὶ θεῖρεν αὐτὴν, δοὺς αὐτῇ καὶ κανόνα, καὶ προσέταξε μηδὲ ποτε ἐξέρχεσθαι τοῦ κελλίου, μήτε τινὰ ἔρχεσθαι πρὸς αὐτὴν τὸ παράπαν· τυπώσας ἕνα τῶν Ἀδελφῶν αὐτῇ κομίζειν ἀπαξ τῆς ἴδιομάδος κεράριον ὕδατος, καὶ τιθίναι ἐξου τοῦ σπηλαίου, καὶ λαμβάνειν εὐχῆν καὶ ὑπαναχωρεῖν.

Ἐκεῖσε οὖν ἦν ἀδαμάντινος αὐτη καὶ ἀνδρεία ψυχή, ἀπρόϊτος ἐκτελίσασα χρόνους ὄχτω πρὸς τοῖς εἶκοσιν, ἐφύλαττε τὸν κανόνα τοῦ Γέροντος ἀπαράτρεπτον. Ποῖος οὖν οὐδεὶς, τὴν γλῶσσα, τῶν εἰκοσιοκτὼ χρόνων τὰς κατὰ Θεὸν ἀρετὰς αὐτῆς ἐνυοήσει, τὴν διηγήσασθαι, τὴν γραφῆ παραδοῦναι δυνήσεται, ἃς αὐτὴ μόνη καθ' ἑαυτὴν τῷ Θεῷ καὶ ἐκάστην προσῆγε; τὸ δάκρυον, τοὺς ατεναγμοὺς, τοὺς θύρμους, τὴν ἀγρυπνίαν, τὴν εὐχήν, τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν στάσιν, τὴν γονυκλισίαν, τὴν νηστείαν; πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὰς τῶν δαιμόνων συμπλοκὰς καὶ επαναστάσεις, τὰς τῆς σαρκὸς ἥδους, καὶ πονηρὰς ἐνθυμήσεις καὶ τὰ τούτων ἀντίρροπα; Τὸ δὲ εἴναι αὐτὴν παντάπασιν ἀπρόϊτον, πάσας τὰς ημέρας τῶν τοσούτων ἐνιαυτῶν, γυναικα Συγκλητικὴν, καὶ εἰς τὰ Βασιλεῖα δεῖ ἐκ συνθείας μετὰ πλήθους ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἀναστρεφομένην, ἐκπλήττει πάντα νοῦν καὶ διάνοιαν. Ἐν τούτοις πᾶσι καλῶς ἀγωνισαμένη, γίγνονται σκεῦος τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

Προγνοῦσα δὲ τὴν ἑαυτῆς πρὸς Κύριον μετάθεσιν, ἔγραψεν ὁστραχον πρὸς τὸν Γέροντα, λέγουσα· Πάτερ τίμιε, λάβε μετὰ σοῦ ἐν σπουδῇ τὸν τὸ ὕδωρ κομίζουντά μοι μαθητὴν, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐργαλεῖα πρὸς ταφὴν, καὶ ἐλθεῖνα κηδεύσης Ἀναστάσιον τὸν εὐνοῦχον. Ταῦτα ὡς ἔγραψεν, ἐναπέθετο ἐξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου. Ο δὲ Γέρων, διὰ νυκτερινῆς ὀπτασίας μνηθεὶς ταῦτα, φησὶ πρὸς τὸν μαθητὴν· Σπάσον, ἀδελφὲ, πρὸς τὸ σπηλαῖον, ἐν φέτῃ ἀδελφὸς, Ἀναστάσιος ὁ εὐνοῦχος, καὶ προσχῶν ἐξω τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου, εὑρήσεις ὁστραχον γεγραμμένον· τοῦτο λαβὼν, σπουδῇ πολλῇ ὑπόστρεψον πρὸς ημᾶς. Τοῦτο δὲ ἀπελθόντος, καὶ αἰνειγχόντος αὐτὸς, ἀναγνοῦς ὁ Γέρων ἐδάκρυσε· καὶ λαβὼν ἐν σπουδῇ τὸν ἀδελφὸν, καὶ τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια, ἐπορεύθη· καὶ αἰνοίξαντες τὸ σπηλαῖον, εὗρον τὸν Εὐνοῦχον κυρετῷ συνεχόμενον· καὶ προσπεσὼν ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Γέρων ἐκλαυσε λέγων· Μακάριος εἶ, ἀδελφὲ Ἀναστάσιε· ὅτι τῆς ὥρας ταύτης αἱ φρεντίζων, κατεφρόνησας Βασιλείας ἐπέγειον.

Εὑξα· οὖν ὑπὲρ ημῶν πρὸς τὸν Κύριον. Ή δέ· Ἐγώ μᾶλλον, Λατέρ, φησὶ χρείαν ἔχω πολλῶν εὐχῶν ἐν τῷ

δρα ταῦτῃ. Καὶ μέγα ἡ Γέρων· Εἴ πρεπεσθεντι ἔργο, εἴχον αὖ παρακαλέσαι τὸν Θεόν. Καὶ ἀνακαθίσασα ἐπὶ τοῦ ψιαθίου, τὴν κεφαλὴν τοῦ Γέροντος κατεριζόντη προσευξαμένη. Καὶ λαβὼν ὁ Γέρων τὸν μαθητὴν αὐτοῦ, ἐρρίψε παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς, λέγων· Εὐλόγησον τὸν μαθητὴν μου, τὸ τέκνον σου. Ή δέ εἰπεν· Ω Θεός τῶν Πατέρων μου, ὁ παρεστηκώς μοι ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τοῦ χωρίσαι με ἐκ τοῦ σωματος τούτου, ὁ εἰδὼς τὰ ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτῳ διαβήματά μου, διὰ τὸ δυοράσσειν, καὶ τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν καὶ ταλαιπωρίαν, ἀνάποδον τὸ πνεῦμα τῶν πατέρων ἐπ' αὐτοῦ, ὡς ἀνεπαύσατο τὸ πνεῦμα Ἡλιού ἐπὶ τὸν Ελισσαῖον. Καὶ εἰπιστραφεὶς ὁ Εὐνοῦχος πρὸς τὸν Γέροντα λέγει· Διὰ τὸν Κύριον, Πάτερ, μὴ ἀποδύσῃτε ἀπειθεῖσθαι, καὶ μηδεὶς γνῷ τὰ περὶ ἐμοῦ· καὶ μεταλαβοῦσα τῶν Θείων Μυστηρίων, λέγει· Δέστε μοι τὸν ἐν Χριστῷ σφραγίδα, καὶ εὐξασθε ὑπὲρ ἐμοῦ. Καὶ ἀναβλέψασα κατὰ Ἀνατολάς, ἐλαμψε, ὡσπερ πυρσὸν διεξεμένη ἐν τῷ σπηλαίῳ πρὸ προσώπου αὐτῆς· καὶ πειθάσατο τὸ σπρέον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, εἶπε· Κύριε, εἰς χῆράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ τῷτο εἰποῦσα, παράδωκε τὸ πνεῦμα.

Οὐρήγματος δὲ γενομένου ἐμπροσθεν τοῦ σπηλαίου, ἀπεδυσάμενος ὁ Γέρων ὁ ἐφέρει ἰμάτιον, λέγει τῷ μαθητῇ· Εὔδυσον τὸν ἀδελφὸν, τέκνον, ἀναθεντὸν περιβίβληται· εὐδύσοντος δὲ τοῦ Ἀδελφοῦ τὴν μακαρίαν, ἐφάνησαν μὲν τούτῳ οἱ ταῦτης μασθοί, ὡς φῦλλα κατεξηραμένα, οὐδὲν δὲ περὶ τούτου τῷ Γέροντι ἐσάρφησε. Μετὰ δὲ τὸ ἀπαρτεσθῆναι τὰν κηδείαν, κατερχαμένων αὐτῶν, λέγει· οὐ μεθητής· Εγνως, Πάτερ, δτε ὁ Εὐνοῦχος γυνὴ τὸν; Ή δέ Γέρων ἀπεκρίνατο· Ήδα καὶ γάρ, τέκνον, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ εἶπηγηθῆναι πανταχοῦ, τούτου χάριν ἀνδρών στολὴν ἐνεδυσάμην αὐτὴν, καὶ Ἀναστάσιον Εὐνοῦχον ὡχόμεται αὐτὴν, διὰ τὸ ἀνύποπτον· πολλὴ γὰρ ἔντοσις ἐγίνετο παρὰ τοῦ Βασιλέως περὶ ταῦτης κατὰ τὰσσαν χώραν, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις· ἀλλ' ἴδει χάριτι Θεοῦ ἐφελάχθη παρ τὴν ημῶν· καὶ τότε διηγήσατο ὁ Γέρων τῷ Μαθητῇ λεπτομερῶς τὸν βίον αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, ὁ Ἀγιος Μαρκιανὸς, ξύλοις θλασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐθαύμασαν βροτοί σε θλασθέντα ξύλοις,

Ἀμήν λέγω σοι, Μαρκιανὲ, καὶ νόες.

Ταῖς τῶν ἀγίων ση πρεσβείαις, ὁ Θεός ἐλέησον ημᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Ο Είρμος.

Ο διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους, ἀνελών, οἵς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπέρυμητε Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εῖ.

Εν τῷ πυρὶ τῶν αἰκισμῶν, ἀναθεν δεχόμενοι δρόσον, ύπορμοντος σὺν τοῖς Παισίν, οἵ γενναῖοι ἐκράυγαζον Μάρτυρες· Υπερύμητε Κύριε, ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εῖ.

Τῇ ἐπομέριᾳ τοῦ σεπτοῦ, αἴματος ὑμῶν Ἀνθοφόροι, πέτρα ή ἄνικμος τὸ πρὶν, αἴστομωται ρεῖθρα προχέοντα, ἰαμάτων τοῖς μέλπομεν· Ο Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εῖ.

Ω'ς μυροθήκη νοητή, μύρα ἰαμάτων Κοδράτε, ἥ τῶν λειψάνων σου σορὸς, ἀναβλύζει παθῶν ἀπελαύνουσα, τὸ δυσωδεῖ καὶ φλέγουσα, τῶν δαιμόνων παρατάξεις θείᾳ προνοίᾳ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ ιαρπός, τῆς εὐλογημένης γαστρός σου, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν, αἱ Δυνάμεις, βροτῶν τε συζήματα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας εὐλογημένη.

Ὥδη η. Ὁ Είρμος.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὔσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Λαμπρυθεὶς ταῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησι, στεφηφόρος Κυρίῳ παρίστασαι, σὺν τοῖς συνάθλοις ἔνδοξε, ἀναμέλπων Κοδράτε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αρετῶν τῷ φωτὶ καλλυνόμενος, ἐπὶ τέλει Μαρτύρων λαμπρότητα, κατεκληρώσω πάνσοφε, ἀναμέλπων Κοδράτε· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Προτειχίσματα Κόρινθος κέκτηται, τῶν Ἀγίων τὰ τίμια λείψανα, καὶ ἵατρεῖον ἄμισθον, τὸν ναόν· ἔνθα πίστει, πᾶς ὁ προστρέχων, ἀλγεινῶν καὶ παθῶν ἀπαλλάττεται.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες ἀρᾶς τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δέσποινα, εὐλογημένη σε πίστει, καὶ μελωδοῦμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὥδη θ'. Ὁ Είρμος.

Εὗα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε τῷ τῆς κυνοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύμεν.

Γχῶρες ήμιν μαρτυρικοὶ ἐκπέμπουσιν, εὐωδίαν πλήρη χάριτος· αἴματα τούτων ἰαμάτων, προχέουσι κρουνοὺς θείῳ Πνεύματι, καὶ πάθη τῶν ψυχῶν θεραπεύουσιν· οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ωραῖος σιγμάτων καλλοναῖς γενόμενος, τοῖς Ἀγγέλοις ἐξωμοίωσας· αἴματι δὲ τῷ ἐκχυθεῖτι, Κοδράτε ἐπιβὰς ως ἐν ἄρματι, ἀνέπτης πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία, γέρα τῶν πόνων κεμισόμενος.

Σταλαζῶν τὸν θεῖον γλυκασμὸν ἐκ στόματος, Ἀθλοφόρων δῆμον ἐπεισας, Μάρτυς Κοδράτε συναθλεῖν σοι, τὸν Ἀνεκτον καὶ Παῦ-

λον καὶ Κρήσκεντα, Κυπριανόν τε καὶ σοφὸν Διονύσιον, οἵσι συγχορεύεις ἀξιάγαστε.

Ημέραν ἔόρτιον ὑμῶν τὴν ἄθλησιν, Ἀθλοφόροι πάντες ἀγομεν· ταύτῃ γὰρ στέφος ἀφθαρσίας, ἀράμενοι υἱοὶ χρηματίζετε, φωτός τε καὶ ἡμέρας χορεύοντες, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσχ τοῦ πάντων Ποιητᾶς λοχεύτρια, ὅπερ πάντα νοῦν πανάμωμε, τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἐδείχθης καὶ τῶν ὅλων δεσπόζουσα, Παρθένε Θεοτόκε πανύμνητε· ὅθεν σε πάντες μεγαλύμονεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας σὺν τῷ Μαρτυρικῷ, καὶ Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον. Αἱ μετάνοιαι, ἥ α. "Ωρα, ως σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέντρα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

"Ηχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Σωφροσύνης ἐπώνυμος, ἐξ ἐνθέου προγνώσεως, προκληθεὶς Σωφρόνιος, σωφρων γέγονας, ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ δίκαιος, αὐγόρεῖος καὶ φρόνιμος, ἀρεταῖς ταῖς γενικαῖς, γενικῶς στεφανουμενος, καὶ διένειμας, προσφυῶς ἐκατέρῳ τῇ ψυχῇ τε, καὶ τῷ σώματι καθάπερ, διαιτητὴς ἀκριβέστατος.

Ηεολόγου ἐκ στόματος, Θεολόγους ἐθρόνησας, διδαχὰς Σωφρόνιε, παμμακάριστε, θεολογήσας τραγότατα, Πατέρα τὸν ἄναρχον, καὶ συνάναρχον Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, συναῖδιον, ἐν Μονάδι Τριάδα καὶ Μονάδα, ἐν Τριάδι Θεὸν ἔνα, τῇ οὐσιώδει ταυτότητι.

Τῇ σαρκὶ ιαθ' ὑπόστασιν, ἐνωθέντα τὸν ἄσαρκον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον Λόγον πάνσφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογμάτισας, ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς καταληλῶς ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται εἰς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὅντι, τοῦτο κἀκεῖνο νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δειγῶν πταισμάτων τὴν ταπεινὴν

μου ψυχήν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐ-
χαῖς σου, καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν
ἡμέρᾳ ἑτάσεως, ἵνε πέτευχον, τῶν Ἅγίων οἱ
δῆμοι, μετανοίᾳ καθαρθέντα με πρὸ τέλους,
καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ε' Σταυρῷ ως κατεῖδέ σε, καθηλούμενον
Κύριε, ἥ αἰματάς καὶ Μήτηρ σου ἔξεπλήτ-
τετο, καὶ τί τὸ ὄραμα, ἔκραζεν, Υἱὲ ποθειό-
τατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδί-
δωσιν, παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀ-
πολαύσας; αλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβά-
σει σου Δέσποτα.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ τὰ λοιπά,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες
τοῦ Ἅγιου, καὶ τοῦ Τριῳδίου.

Ο Κανὼν τοῦ Ἅγιου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Σωφροσύνη μέλπωτὸν ἐπώνυμον, αἴσιμα ρεῖζων.
Θεοφάνους.

Ωδὴ α. Ἡχος δ'. Ο Είρμος.

Α' νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
νηγυρίζων, καὶ ᾅσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
θαύματα.

Σωφρόνως διέπλευσας, τῆς σωφροσύνης τὸ
πέλαγος, ταῖς αὔραις τοῦ Πνεύματος, οἰκι-
ζόμενος, καὶ συνήθροισας, πολλὴν περιεστίαν
σοφίας χαρίσματι, Πάτερ Σωφρόνιε.

Ως Ἄγγελος γέγονας, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἅ-
ναστάσεως, καὶ πρόεδρος ἐνθεος, τῷ θείῳ
Μνήματος, τοῦ πλούτησαντος, πηγὴν ἀθανα-
σίας, Χριστὸν τὸν ἐγείραντα, πτῶσιν τοῦ γέ-
νους ἡμῶν.

Παιδρότητι λόγων σου, καὶ διανοίας ὀξύτητι,
τὸν ιόσμον ἐφαιδρυνας, θεολογήσας τρα-
νῶς, τρισυπόστατον, Θεότητος οὐσίαν, μονάδα
τρισάριθμον, Πάτερ Σωφρόνιε.

Ρήματων ὁ φθόγγος σου, καὶ τῶν δογμάτων
ἥ εὔσημος, κιθάρα διέδραμε, τῆς γῆς τὰ
πέρατα, τὸ μυστήριον, τὸ τῆς οἰκουμείας, τοῦ
Δόγου διδάσκουσα, Πάτερ θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Ο ων φύσει ἀκτισος, καὶ τῷ Πατρὶ συναι-
διος, καὶ χρόνων ὑπέρτερος, καὶ προαιώ-

νιος, ἐκ σοῦ Δέσποινα, κτισός καὶ ὑπὸ χρόνου,
ώς ἀγνθρωπος γίνεται, σωζών τὸν ἀνθρωπον.
Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
τρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γάρ ἔ-
στιν "Ἄγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Στηρίζομένη, βακτηρία τῶν λόγων σου "Οσιε,
τὰς ὄρμὰς τῶν δυσσεβῶν, καὶ θεομάχων
αἰρέσεων, ἐλαύνει διώκτα, ἥ Ἐκκλησία Χριστ.
Περμαχήσας τοῦ σεπτοῦ θεοφόρε κηρύγ-
ματος, ἀνεδείχθης νικητής, τῇ συμμαχίᾳ
τοῦ Πνεύματος, σοφῶς δυναμούμενος, Πάτερ
Σωφρόνιε.

Νεκρώσας πᾶσαν, φθειρομένης αρκός ήδυ πά-
θειαν, τὴν ακήρατον ψυχήν, δι' εὔσεβείας
ἐζωώσας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἐνθεον ὄργανον.

Η θεολόγος, καὶ τερπνὴ καὶ μελίρρυτος
γλῶσσά σου, τοὺς τοῦ λόγου ποταμοὺς
ἀναπηγάζει Θεόληπτε, τὰ θεῖα διδάγματα,
πᾶσι προχέουσα..

Θεοτοκίον.

Ἐτὴ τὴν τεκουσα, τὸν Θεὸν, Θεοτόκον δοξά-
ζομεν, τῷ Γεννήματι τῷ σῷ, προσηγορίαν
ἀρμόζοντες, καὶ ολῆσιν καταλληλον, πάναγνε
Δέσποτα.

Κάθισμα, Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χρι-
στῷ, τοῖς ἔργοις ἐτήρησας, τὸ κατ' εἰκόνα,
Θεοῦ, Σωφρόνιε, "Οσιε· ἐλαυψε γάρ ἐν κόσμῳ,
ἥ ἐν σοὶ σωφροσύνη, χάριτος διδάγματων, α-
παστράπτουσα πᾶσι, τοῖς πίστει ἐορτάζουσι,
Πάτερ τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ε' καίνισας "Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόνῳ σου,
φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν
θυνητὴν, ούσιαν καὶ ἦγειρας, πάντας ἐκ τοῦ
θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατά-
χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξά-
σμένη, ως προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψήμενον, ως ἐθεάσατο, ἥ ἄχραν-
τος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρη-
νοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦ-
το θαῦμα Υἱόν μου; πῶς ἥ ζωὴ τῶν ὅλων, ὅμι-
λεῖς τῷ θανάτῳ, ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέ-
λων ως εὔσπλαγχνος.

Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότη-
τος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἥλθεν Ἰησοῦς ὁ

» ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε,
» τοὺς κραγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνά-
» μει σου.

Mίαν ἄναρχον οὐσίαν, ἐν τρισὶν ὑποστάσε-
σιν, ἀδικαῖς τελείαις, Πάτερ σὺ σοφῶς
ἔδογμάτισας, διαιρουμένην ἀτμήτως ἐνουμένην
τε, ἀσυγχύτως, βουλήσει μιᾶς καὶ θεότητι.

E"χων σωφρονας τὰς φρένας, καὶ τὸν νοῦν
σωφρονέστερον, οὐ φυρμὸν ἐφρόνεις, Πά-
τερ, οὐ τροπὴν οὐδὲ σύγχυσιν, τῶν ἡνωμένων
ἀτρέπτως δύο φύσεων, ἐν ἐνὶ Χριστῷ, μονογε-
νεῖ παμμακάριστε.

Aμπρυνόμενος ἐνθέως, φωτισμῷ τῷ τοῦ
Πνεύματος, τὴν δεινὴν μανίαν τὴν τοῦ
Νεστορίου διέλυσας, ταυτοθουλίᾳ καὶ γνώμῃ
τοῦ τὴν ἔνωσιν δογματίσαντος, ἐπὶ Χριστοῦ
δύο φύσεων.

Pύρρον ἔφλεξας θεόφρον, τῷ πυρὶ τῶν δογ-
μάτων σου, ἀθετοῦντα δύο, εἶναι τοῦ Χρι-
στοῦ τὰ θελήματα, ταῖς διαφόροις οὐσίαις τὰ
κατάλληλα, ἐνεργείας τε, ἀμα διπλᾶς Πάτερ
Οσιε.

Θεοτοκίον.

Ω'ραιώθης ὑπέρ πᾶσαν, τῶν Ἀγγέλων εὔπρέ-
πειαν, ως τεκοῦσα τούτων, Κόρη Ποιητήν
τε καὶ Κύριον, ἐκ σῶν ἀχράντων αἵματων, σω-
ματούμενον, τὸν ρύμενον, πάντας αὐτὸν τοὺς
δοξάζοντας.

Ὦδη ἐ. Ο Είρμος.

A'σεβεῖς οὐκ ὄψονται τὴν δόξαν σου Χρι-
στέ· αλλ' ἡμεῖς σὲ μονογενὲς, πατρικῆς
ἀπαύγασμα, δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὄρ-
θρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Tὴν σεπτὴν ἀνάστασιν, καὶ τάφου τῆς Ζωῆς
ἀκλινεῖ πόθῳ θεωρῶν, θεωρίας ἥντλησας
κρυφούμενος, καὶ Πιστοῖς μετέδωκας, Ιεράρ-
χα τῆς ἐλλάμψεως.

O'λικῶς ἐπόθησας, τὸν μόνον Ἀγαθὸν, πυρ-
σωθεὶς φέγγει νοητῷ, καὶ πηγὴν πήγαπη-
σας τῆς αὐθαρσίας, θεωρίας Πάνσοφε, πρὸς
αὐτὴν ἀνατεινόμενος.

Nαὸς ζῶν καὶ ἐμψυχος, ἐγένου τοῦ Θεοῦ,
νεκρωθεὶς πᾶσι τοῖς ἐν γῇ, τὴν τοῦ λόγου
τράπεζαν εὐθηνουμένην, κεκτημένος Οσιε, καὶ
λυχνίαν τὴν τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

E'ν δυσὶ νοούμενον, ψόσαις τὸν Χριστὸν, τὸν
γίὸν τὸν μονογενῆ, τῷ Θεῷ τὸν ἄναρχον,
σάρκα γενόμενον, ὑπὲρ λόγον τέτοιας, Θεομῆ-
τορ ἀπειρόγαμε.

Ὦδη δ'. Ο Είρμος.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, η
Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρα
κεκαθαρμένη, τῷ δὶοῖκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
σου ρεύσαντι αἷματι.

Pλουσίως, ἔξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος,
τοῦ παναγίου Θεόφρον, ἐν τοῖς χείλεσί
σου· ὅθεν ὁ φθόγγος, τῶν σῶν λόγων, τοῦ πο-
ταμοῦ μιμεῖται τὰ ρέματα.

Ω'ς φοίνιξ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐξήνθησας, τῇ
εὐκαρπίᾳ τοῦ λόγου, καθαρῷ τε βίῳ κα-
ταγλυκαίνων, τὰς καρδίας, Ιεράρχα τῶν πί-
στει τιμώντων σε.

Nεκροῦται, τῇ ζωτικῇ ρόμφαιᾳ τῆς γλώτ-
της σου, τὸ τῶν αἵρεσεων στίφος, καὶ
ἅρασεῖα φάλαγξ τῶν θεομάχων, σφαττομένη,
θανατοῦται δογμάτῳ σου ξίφεσιν.

Θεοτοκίον.

Υμνῦμεν, Θεοτόκε τὸν ἄχραντον τόκον σου,
δὶ οὖ σωζόμεθα πάντες, καὶ θανάτῳ βρό-
χων καὶ δεινοτάτης, ἀμαρτίας, καὶ τῶν μυχῶν
τοῦ Ἀδου λυτρούμεθα.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνή μη τοῦ Οσίου
Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, Αρχιεπισκόπου Ιερο-
σολύμων.

Στίχοι.

"Εσπευδε τηρεῖν καὶ κερδίαν τοῦ νόμου,
Ο Σωφρόνιος, οὐ παρ' οὐρανοῖς κέρας.

'Εγδεκάτῃ σαόφρων ἐδυ Σωφρόνιος παρά
τύμβον.

Οὗτος ὁ μέγιστος τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ χώρας μὲν
ἴφυ Φοινίκης Λιβανοστεφάνου, πόλεως δὲ Δαμασκοῦ,
εὐσεβῶν καὶ σωφρόνων γονέων τίκνου, πατρὸς μὲν καλου-
μένου Πλινθᾶ, μητρὸς δὲ Μυροῦς· ἐντεῦθεν εὐφυῖα φύ-
σεως τὴν ἐπιμέλειαν κερασάμενος, ὑπερφυῶς ἐπιστημῶν
ἀπασῶν τὸ κράτος ἀνεδόσατο. "Ἐτι δὲ τὴν Δαμασκὸν
οἰκῶν, πᾶσαν ἀρετὴν, τὴν ἐν ταῖς ἐρήμοις πραττομένην,
μετηρχετο. "Ἐπειτα τὴν μάνδραν τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου
καταλαμβάνει· ἐν γῇ σχολάζων, καὶ τῷ Θεῷ ἐν τίσυχίᾳ
συγγινομένος, τῇ τῶν Σείων Γραφῶν μελέτῃ τὴν καρδίαν
καὶ τὸν νοῦν κατωχύρωσε, πᾶν νόημα αἰχμαλωτίσας εἰς
τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ. "Ἐπειτα περισσοτέρας γλιγό-
μενος παιδείας καὶ φιλοσοφίας, ἐπὶ τὴν Αλεξανδρού με-
γαλέπελεν ἀποπλεῖ· καὶ Ιωάννη, ἀξιολόγῳ τεινὶ περιτυ-
χῶν ἀνδρὶ, πάσης σοφίας καὶ συνέσεως πεπληρωμένῳ,
τούτῳ γίνεται σύσκηνος καὶ σμορόφιος, σμοδίαιτος καὶ
σμογνώμων, τὰ παρ' ἐκείνου λαμβάνων, καὶ μεταδιδούς
τὰ οφέτερα. "Ενθα τοὺς σφηλαλμούς ἐπίχυσιν παθὼν, ὑπὸ
τῶν Ἀγίων Κύρου καὶ Ιωάννου Θεραπεύεται, καὶ τῇ
ἰατρίᾳ ἐπαιτεῖται μισθὸν, τὰ καθ' ἐκάθετην παρ' αὐτῶν

τελούμενα θαύματα γραφῆ παραδοῦναι. Καὶ μέν τοις καὶ παρέδωκεν.

"Επειτα Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων, διὰ τὸ ὑπεραγεστηκὸς τοῦ βίου καθίσταται· καὶ τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ ὑπὸ τῶν ἀλιτηρίων Ηεροῶν ἀλούστης, εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Ἐλεημονα παραγίνεται, τηνικαῦτα τὸν Ἀποστολικὸν ἐκεῖνον θρόνον ἰθύνοντα· οὐ πρὸς τὴν μακαρίαν λῆξιν ἀπάραντος, τὸν ἀπειρον αὐτοῦ τῆς Ἐλεημοσύνης θησαυρὸν καὶ τοῦ βίου τὸ ὑψηλὸν, διὰ τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ λόγου ἀνεδίδαξε, πολλὰ καὶ αὐτὸς τὸν μακάριον ἐκεῖνον θρηνήσας.

"Ἐπεὶ δὲ αὐθὶς πρὸς τὴν Ἀγίαν Πόλιν ὑπέστρεψεν, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν μεθ' ὅσης φροντίδος καὶ πόνου τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἐποίησεν· οὐδαμῶς γάρ δίδωκεν ὑπονού τοῖς ἀφθαλμοῖς αὐτοῦ, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις υποταγμένῳ· οὐδὲ γάρ κατὰ δαιμόνων ἦν αὐτοῦ ἡ πάλη μόνην, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν αἱρετιζόντων, οὓς Γραφικαῖς ἀποδείξει, καὶ Πατρικαῖς παραδόσειςιν ἀνατρέπων, καὶ μέντοι καὶ οἰκεῖαις διδασκαλίαις, φρουρόδους ἀπετίλει. Καὶ ἄλλα δὲ πλεῖστα, λόγου καὶ μνημονίς ἀξια συγγράμματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλέοιπε, βιοῦν ὄρθως ἐκδιδάσκοντα, καὶ κατὰ τὸ Θεῖο δοκοῦν πολιτεύεσθαι· ὃν ἴστι τὸ ὑπερθαύμαστον διήγημα τῆς ἐν γυναιξὶν ἵσταγγέλου Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, τῆς ὑπὲρ ἀνθρωπίνην φύσιν ἐρημικοὺς ἀγωνισμένης ἀγῶνας. Οὗτως καλῶς καὶ θεοφιλῶς αὐτὸς βιώσας, καὶ ἄλλους ἐκδιδάξας, καὶ στόμα Χριστοῦ χρηματίσας, καὶ οσίως τὸ δοθὲν αὐτῷ ποίμνιον ἰθύνας ἐν χρόνοις τρισὶν, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν Θεὸν μεθίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Πιονίου, Πρεσβυτέρου τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἀγίας Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ὡς ἐγκρυφίας ἄρτος ἐξωπτημένος,
Καυθεὶς προσήγθη Πιόνιος Κυρίῳ.

Οὗτος ἦν τῆς ἐν τῇ Σμύρνῃ Ἀγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος, κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου τοῦ Βασιλέως· συνελήφθη δὲ μετὰ καὶ ἑτέρων. Καὶ πρώτον μὲν ἀγεταὶ παρὰ Πολέμονα τὸν Νεωκόρον, πρὸς ὃν διηνέγθη περὶ τῆς θρησκείας, Γραφικαῖς ἀποδείξεις καὶ ιστορικαῖς, ὅτι πιστοῦται παρὰ τῶν ἥδη γεγονότων τὰ ἐσόμενα, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς διὰ πυρὸς δοκιμάζειν μέλλει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔργα· καὶ παρατίθοιν εἰς πίστιν τὰς πυρίνους σταγόνας, αἵ την Σοδόμων γῆν ἀπετέφρωσε, καὶ τὰς πολλαχοῦ τοῦ πυρὸς ἀναβλύσεις. Εἶτα παρ' Ἐλπίδιον τὸν Ἀρχοντα, συνεδρεύσαντα τῷ Νεωκόρῳ, ὁ Ἀγιος ἀγεταὶ· ὑστερὸν δὲ παρὰ Κυντιλιανῷ, τῷ Ἀνθυπάτῳ γενόμενος, τὴν διὰ πυρὸς λαμβάνει τελείωσιν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ Λιθοστρωτῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, τῷ Θεοφόρου καὶ Θαυματύρῳ, τοῦ ἐν τῷ Διῆππειώ λεγομένῳ, τοῦ Νεοφανοῦς. **Στίχ.** Ἐκ γειτόνων εἴ, Γεώργιε, κἀνθαδε,
Κάκεῖθεν, οἵμαι, Χριστομύστη Παρθένῳ.

Οὗτος, καταλιπὼν γυναικα καὶ τέκνα καὶ συγγενεῖς, τὴν στενὴν ἐδὲν εἶλετο· καὶ ὑπελθὼν τὸν ξυγὸν τοῦ Κυρίου τὸν ἐλαφρότατον, διέρχετο πόλεις καὶ χώρας, καὶ αὐτὴν τὴν ἔρημον, ὑστερούμενος, θλιβόμενος, κακουχούμενος. "Οθεν, γνωσθείσης αὐτῷ θεόθεν τῆς ἀναλύσεως, κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν· καὶ ἐλθὼν ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐν τῷ Διῆππειώ, ἀνεκάυσατο ἐν Κυρίῳ, ἐπτὰ ημέρας διαρκέσας αὐτόθι. Εἴκε δὲ παρῆσαν οἱ ἐνταφιάζειν αὐτὸν μελλούτες, καὶ τὸν

περικείμενον αὐτοῦ τῷ σώματι σίδηρον, πολυτάλαντον ὄντα εἶδον, καὶ ἀπαν τὸ σώμα προστηλωμένων αὐτῷ, τὸ Κύριον ἐλέησον, ἔκραζον. Διὸ καὶ τῇ ἐκ μαρμάρου κατασκευασθείσῃ θήκῃ τῷ εἰρημένῳ Ναῷ κατατίθεται, πολλῶν θαυμάτων ἵάσεις προχέον τοῖς μετὰ πίστεως προσερχομένοις· ὃν ἔνιοι τῶν ἀπολελαυκέτων τῆς αὐτοῦ ἐπικουρίας, ἔτι καὶ νῦν πᾶσι διαμαρτύρουνται τὰς εἰς αὐτοὺς γενομένας θαυματοποιίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ, τῶν ἐν Λαοδικείᾳ μαρτυρησάντων.

Ε'ν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων, τὴν μονεύοντος Ἀσκληπιοῦ ἐν Λαοδικείᾳ, διωγμὸς γέγονε κατὰ τὸν Χριστιανῶν· καὶ κρατηθέντες οἱ Ἀγιοι Μάρτυρες Τρόφιμος καὶ Θαλλός διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ἐμολογίαν, ἐλιθοβοληθησαν ἐπὶ ὥρας ἱκανάς· τοῦ δὲ Θεοῦ περιφρουροῦντος αὐτούς, ἐμειναν ἀβλαβεῖς. Τοῦτο θεασάμενος ὁ Ἀρχων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, αἰδεσθέντες, εἶασαν αὐτοὺς πρὸς μικρὸν διάγειν ἀτιμωρήτους· καὶ πάλιν διαβληθέντες, παρέστησαν τῷ Κριτηρίῳ· καὶ τὸν Χριστὸν μετὰ παρρησίας Θεὸν εἶναι αἰληθινὸν ἐνώπιον πάντων ὄμολογόσαντες, τὰ δὲ εἰδωλα κωμῳδήσαντες, καὶ τοὺς Τυράννους ἐλέγχαντες, εἰς ὄργην αὐτούς ἐκίνησαν. Διὸ καὶ γυμνοὺς ἐπὶ ξύλου χρεμάσαντες, τὰς σάρκας αὐτῷ εὔτόνως κατέξεσαν· οἱ δὲ Ἀγιοι προσευχόμενοι, καὶ τοὺς Ελληνας μυκτηρίζοντες, ἐξέμηναν αὐτὸν τὸν Ἀρχοντα. Διὸ καὶ ψηφισάμενος κατ' αὐτῷ, ἐν σταυρῷ χρεμασθῆναι αὐτοὺς προσέταξεν.

"Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὸν προκείμενον τόπον, παλὺ πλῆθος λαοῦ τήκολούθησεν αὐτοῖς· καὶ σταυρωθέντας προστούχοντο, καὶ ὠμίλουν τῷ λαῷ τὰ εἰς ψυχὴν συνείνοντα. Οἱ δὲ λαοὶ ἐσπευδον προσφαῦσαι τοῖς ἱεροῖς τῷ Αγίων σώμασιν, οἱ μὲν σταγόνας αἵματων, οἱ δὲ σουδῷρια, ἄλλοι δακτυλίους, καὶ ἐτέρα δὴ τινα εἰδη ἐλαύναν, εὐλογίας χάριν, καὶ εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναυτίου. Τότε οἱ Ἀγιοι, εὐλογήσαντες καὶ προπέμψαντες πάντας, τὰς αἵγιας αὐτῷ ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Τινὲς δὲ τῶν εὐσεβῶν, τὰ τῷ Αγίῳ λαβόντες λείψανα, μύροις ἀλείψαντες, καὶ ὄθουσις εἰλησαντες, κατέθεντο ἐν τῷ Ναῷ καὶ προσεκληθῆσαν τοῦ Ἀρχοντος, Ἀσκληπιοῦ ἡ γυνὴ, καὶ μυρίσασα τὴν τῷ Αγίῳ Μαρτύρῳ θήκην, ὄθόνην πολλοῦ αἴξιαν ἄνωθεν τῆς θήκης ἐφήπλωσεν· "Τοτερον δὲ τις Ζωοιμός, καὶ Ἀρτέμιος, ἀνδρες εὐλαβεῖς καὶ πιστοί, τῷ Αγίῳ συμπολίται ὄντες, τὴν τῶν λειψάνων θήκην ἀναλαβόντες, καὶ εἰς τὴν αὐτῶν Πόλιν κομισάμενοι, ζτρετούκην καλουμένην, πρὸ μιλίου ἐνὸς ἐν τοῖς Λατομίοις κατέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Επιμάχου.

Στίχ. Κομίζεται σοι ὄλβος, ὄλβια Πόλις,

Ἐπιμάχου τὸ σῶμα τοῦ τρισολβίου.

Ταῖς αὐτῶν αἵγιασ σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Ὁ Είρμος.

Ο' διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιάους σὺ Παΐδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους, ἀνελῶν, οἵσις ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῷ Πατέρῳ εὐλογητὸς εἴ.

Mετά τῆς ἀνωθεν βοπῆς, ταῖς αἵρετικαις γλωσσαλγίαις, ἀντιτατόμενος Σοφὲ, νηφόρος γενόμενος ἔψαλλες· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

Oλος ἀνάθημα Θεῷ, τὰς τῶν Ἀσκητῶν φυτηργίας, περιὶ πτάμενος, Σοφὲ, τὸν λειμῶνα τὸν σὸν κατεφύτευσας, ἀρετῶν ἐμμελέτημα, τῷ Θεῷ τῷ ἐν ψήστοις καθηρώσας.

Nιόμῳ πειθόμενος Χριστοῦ, τῆς σῆς ἐπιεικῆμης τὸν πλοῦτον, τοῖς δεσμένοις ἐνσεβῶς, ἀναμέλπων Θεόφρον μετέδωκας· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Aγιασθεῖσα τὴν ψυχὴν, καὶ προκαθαρθεῖσα τὸ σῶμα, τῇ ἐπελεύσει ἐπὶ σὲ, τοῦ Ἁγίου Πανάμωμε Πνεύματος, τοῦ Ὑψίστου τὴν δύναμιν, ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα τίκτεις ἀσπόρως.

Ωδὴ η. Ὁ Εἱρμός.

Pαῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψύζετε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Iεραρχικῆς ἱερουργίας, τῷ μύρῳ καθηγιάσθης τῷ τῆς χάριτος, ἐνθα πεφανέρωται, κόσμου ἡ σωτήριος, Ἱεραρχία πάνσοφε, Πάτερ Σωφρόνιε· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγαζών, καὶ ὑπερψύζετε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Sοφίαν τιμῶν διαφερόντως, στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων ἐστεφάνωσα, δόξαν τὴν ἀμάραντον, πλῆτον ἀναφοίρετον, τὸ τῆς σοφίας· Ἐνδοξε δῶρον, δεξαμενός, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγαζών, καὶ ὑπερψύζετε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Iεροπρεπῶς Ἱερομύστα, τὴν θείαν δικαιοσύνην ἐνδυσάμενος, ἴθυνας πανόλει, Πάτερ γενναιότατα, τὸ τοῦ Δεσπότου ποίμνιον λόγοις καὶ πράξεις· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγαζών, καὶ ὑπερψύζετε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Mεγαλοπρεπῶς καὶ ὑπὲρ λόγου, ὁ Δόγος ὁ τῷ Πατρὶ Πάτερ συνάναρχος, λόγου σοι δεδώρηται, λόγους διατρέχοντα, καὶ γλωσσαλγίας λύοντα τὰς τῶν αἵρεσεων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερψύζετε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Aγιοπρεπῆς ναὸς ἐδείχθης, τοῦ Λόγου τοῦ πᾶσαν κτίσιν ἀγίασαντος, ὅρος πῖον ἀγίου, ὅρος ἐμφανέστατον, εὐλογημένη Δέσποινα

μόνη πανύμνητε· Διό σε Θεομῆτορ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερψύζομεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ ζ. Ὁ Εἱρμός.

Aιθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαζεύτου σε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Pησις ἐκ χειλέων σου θείων, προερχομένη Θεορρήμον, τὰς τῶν εὐσεβῶν διανοίας, καταγλυκαίνει διὰ τῆς χάριτος, ὡς περικρίου στάζουσα, τῷ νοημάτων τὴν εὐπρέπειαν.

Eνδον οὐρανίων ἀδύτων, περιπολεύεις Θεογόρε, περὶ τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, καὶ Βασιλέα, ἐνθα χορεύουσιν, Ἀγγελικαὶ λαμπρότητες, καὶ τῷ Αγίων τὰ στρατεύματα.

Zωὴν μετερχόμενος Πάτερ ἐπὶ τῆς γῆς τὴν τῶν Αγγέλων, τῆς ἀγγελικῆς ἐν οὐρανοῖς, κατηξιώθης μακαριότητος· ἐνθα Χριστὸν δυσώπησον, σωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Oς τῶν ἀρωμάτων φιάλαι, αἱ σιαγόνες σου Θεόφρον· νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, σοφίας γέμον ωφθην ἀλάβαστρον, Σῶμα Χριστοῦ τὸ τίμιον, ἀρωματίζων τοῖς σοῖς δόγμασι.

Θεοτοκίον.

Nεφέλην σε κούφην Παρθένε, ὁ Ἡσαΐας ἐθεώρει· ἐπὶ σοὶ γὰρ Κύριος ἐλθὼν, κατεῖλε πάντα τὰ χειροποίητα, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίγυνωσιν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσιν ἐφανέρωσε.

Τὸ Φωταγωγικὸν, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ημέρας, τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθετες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῷ Οσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ομολογητῷ Θεοφάνους τῆς Σιγγριανῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐις τὸ Κύριε ἐκέντρα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος πλ. δ'. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Pάτερ θεόφρον Θεόφανες, θεοφανεῖας Χριστοῦ, κεκλημένος ἐπώνυμος, ζωηφόροις ἴχνεις, τοῖς αὐτοῦ ἡνιολεύθησας, καὶ τὰ τερπνά τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῳ σοὶ, κάλλει πανάριστε, καὶ ταῖς θείαις νεύσεσι ταῖς πρὸς αὐτὸν, ἀριστα θεούμενος, καὶ τελειώτατα.

Pάτερ θεόφρον Θεόφανες, ὑπερορίας περικράσις, ἀσθενῶς διακείμενος, καρτερῶς ὑπηρεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος, ὑπὲρ σε-

πτῶν εἰκόνων πανεύφημε, θυμῷ Λεόντων εἴσοριζόμενος· ων κατορχούμενος, τὰς βουλὰς ἐμώρανας, καὶ λογισμὸς, ὅντας ματαιόφρονας, καὶ νοῦν αλάστορα.

O"ντως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου, τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτήρ, δαψιλῶς σοι δεδώρηται ἀπελαύνειν δαιμονας, θεραπεύειν νοσήματα, παρεσχηκὼς Τρισμάκαρ τὴν δύναμιν, καὶ ἀξιώσας σε τῆς ἀφράστου χαρᾶς, ἔνθα χορεύουσι, τῶν Αγγέλων τάγματα διὰ παντὸς, πρόσωπον θεωμενον, τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Aεῦρο ψυχὴ μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων πηγὰς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ήμῶν. Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἀγγὴ, τῆς φοβερᾶς με ρῦσαι κολάσεως· καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ αἰνάπαυσις καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διαιωνίζουσα καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

"Η Σταυροθεοτοκίου.

Sὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐκουσίως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Τέκνου, ἔθοα, Τέκνου γλυκύτατου, πηγὰς ἀδίκων πῶς φέρεις ὁ ἰατρὸς, ὁ ἰασάμενος, τὴν βροτῶν ἀσθενειαν καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαντας ρύσαμενος, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου κατὰ τὴν τάξιν.

Ο Κανὼν, τοῦ Ἀγίου, οὐ η Ἀκροσιχὶς, ἀνευτῶν Θεοτοκίων.

Θεοφάνης μελπει σε τὸν Θεοφάνην.

'Ἄδη ἄ. Ἡχος δ'. Ο Είρμος.

Hαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Hερӯ τοῦ σαρκὶ φαγέντος ἵχνεσιν, ἐπηκολούθησας, τῇ εὔσεβειᾳ Πάτερ πυρωθεὶς, ὡς ἔντεῦθεν τὴν κλῆσιν πλουτεῖν, τὴν ἀληθῶς φερώνυμον, ὡς τῇ προνοίᾳ προτετύπωτο.

Eθέλχθης ποθεινοτάτῳ ἔρωτι, τῷ τοῦ Δεσπότου σου, καταφρονήσας πόθου κοσμικοῦ· συγκραθεὶς δὲ τῇ θείᾳ στοργῇ, βιωτικὴν τερπνότητα, οὐδὲν ἥγησω Παμμακάριστε.

Oρμήσας θηριωδῶς ἐδίωξε, Λέων ὁ τύραννος, τοὺς ἐκλεκτοὺς, μὴ φέρων καθορᾶν,

σεβομένους εἰκόνα Χριστοῦ· μεθ' ᾧ καὶ σὲ Θεόφανες, ὑπερορίᾳ κατεδίκασεν.

Θεοτοκίου.

A'σπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Θείου Πνεύματος, τὸ τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι ημᾶς ἐκ σου ἀπάτορα.

'Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

Oὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ οαυχώμεθα, αλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γάρ ἐστι γ "Αγιος, πλὴν σου φιλάνθρωπε.

Pωτὸς τῷ θείᾳ, πεπλησμένος ὠράθης Θεόφανες, διὰ ἀγάπης συγκραθεὶς, τῷ ποθουμένῳ μακάρῃ διό σε τὴν ἔνδοξον, μνήμην γεραιόρομεν.

Aπαγορεύσας, τὰ δυσσεβῆ τῷ Λέοντος δόγματα, τοὺς θεσμοὺς πανευσεβῶς, Ἐκκλησίας ἐκράτυνας· διό σε τοῖς θαύμασι, Χριστὸς ἐδόξασε.

Nενευρωμένη, διὰ ἐλπίδος καὶ πίστεως "Οσιε, σοῦ σαρκὸς τὸ ἀσθενὲς, ψυχὴ στερότητε ῥώνυμος, Θεῷ οἰκειώσασα, σῶμα ὄμόδουλον.

Θεοτοκίου.

A'πειρογάμως, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με σερέωσον· οὐ γάρ ἔχω "Αχραντε, πλὴν σου βοήθειαν.

Κάθισμα, Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Zηλὸν ἔνθεον προσκεκτημένος, δόγμα ἀθεούσης απεθδελύξω, καὶ κινδύνοις πολυτρόποις ὀμίλησας, ὑπερορίας ἀδίκων στελλόμενος, καὶ εὔσεβῶς παμμάκαρ τελειούμενος. Πάτερ Θεόφανες, Χριστὸν τὸν Θεόν ἴκέτευε, δωρήσασθαι ήμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίου.

Hείας φύσεως οὐκ ἔχωρίσθη, σάρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐναγκαρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκου Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἴκέτευε, δωρήσασθαι ήμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοκίου.

Hαμίαντος Ἀμνᾶς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσατα, μητροπρεπῶς θρηνώδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἵμοι τέκνου μὴ! πῶς πάσχεις; θέλω γ ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

'Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

E'παρθεντασε ἔδουσα η Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ, τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης,

» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως χραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Η' οὐράνιος ἡτοίμασται βασιλεία, ως Ἀθλη-
τῇ σοι "Ενδοξε· τῆς γάρ ἐπιγείου, χαίρων
μετετέθης σκηνῆς, βοῶν τῷ Δεσπότῃ σου· Δό-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στεφανηφόρος Θεόφανες ἀνεδείχθης· τὸ γάρ
σεπτὸν εἰκόνισμα, Χριστοῦ θεοφόρε, μά-
καρ θάντος τιμᾶν· διὸ καὶ ἀγέιραζες· Δό-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Μεθιστάμενος προστάγμασι τοῦ Τυράννου,
τοῦ δυστεθοῦς δ "Οσιός, σαρκὸς ἀσθε-
νείας, ὅλως οὐκ ἐφρόντισε, χραυγάζων τῷ Κτί-
σαντε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ε' μεγαλύνθη τοῖς θαύμασι Θεοφόρε· ὁ γάρ
Χριστὸς ἡμείψατο σὲ τῆς καρτερίας· ὅθεν
καὶ ἰάματα, πηγάζεις τοῖς χρήζουσιν, ὥσπερ
ἐκ πηγῆς ἴερωτατε. Θεοτοκίον.

Α' πειρογάμως ἐκύνησας ω̄ Παρθένε, καὶ με-
τὰ τόκον ὥφθης παρθενεύουσα πάλιν·
ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα,
πίστει ἀδιστάκτῳ χραυγάζομεν.

'Ωδὴ ἑ. Ὁ Εἱρμός.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλῆλυ-
θας· φῶς, ἄγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Αόγῳ πανευσεβεῖ, ὄρθιδόξως ἐκήρυξεν, δ
"Οσιος Θεοφάνης, τὸ τῆς πίστεως δόγμα,
τῷ Πνεύματι λαμπόμενος.

Πλοῦτον παντοδαπῆ, θεοφρόνως διένειμας,
προστάγματι τοῦ Δεσπότου, τοῖς πενίᾳ
συζῶσιν, ἐπόμενος Πανεύφημε.

Ε" χων σου τὴν ψυχὴν, κατ' εἰκόνα τοῦ Κτί-
σαντος, τὴν ἄχραντον τῷ Δεσπότῃ, προσ-
εκύνεις Εἰκόνα, τῷ πόθῳ ἀσπαζόμενος.
Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρράγες, κατ' ἔχθρῶν προβαλλό-
μεθα, σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.
'Ωδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ή
'Εκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρα
κεκαθαρμένη, τῷ δὶ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
σου ρεύσαντι αἵματι.

Π" θυνον, πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου "Οσιε, τὴν
τῆς ἀσκήσεως τρίθον, ταῖς εὐχαῖς σου Πά-
τερ ἐξομαλίζων· ἦν συντόνως, εὐθυπορεῖν με
μάκαρ ἀξίωσον.

Σωφρόνως, σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσας "Οσιε· με-
τὰ φρονήσεως ἔσχες, σὺν ἀνδρείᾳ γάρ τὴν

δικαιοσύνην, καὶ τῷ κύνλῳ τῶν ἀρετῶν ἐφά-
γης κοσμούμενος.

Εύκλείας, μαρτυρικῆς ἐπέβης Θεόφανες, τῆς
Θεομήτορος Κόρης, καὶ Μαρτύρων Πάτερ
τῆς χαρακτῆρας, ως τιμήσας, καὶ τοῖς διώκταις
ἀντιταξάμενος. Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινό-
τερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ
σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλα-
βοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Κοντάκιον, Ἡχος β'· Τὰ ἄγω ζητῶν.

Ε' ἐψους λαβὼν τὴν θείαν ἀποκαλυψιν, ἐξ-
ῆλθες σπουδῇ ἐν μέσου τῶν θορύβων,
καὶ μονάσας "Οσιε, ἐνεργείας θαυμάτων εἴλη-
φας, καὶ προφητείας χάρισμα, συμβίου καὶ
πλούτου στερούμενος. 'Ο Οἶκος.

Ε' πὶ τῆς γῆς μηδὲν προτιμήσας, ἡκολάθησας
χαίρων τῷ καλοῦντι σε Χριστῷ· καὶ τὸν ζυ-
γὸν αὐτῷ ἔλαβες ἐπὶ τῶν ὥμων τῶν σῶν προθύ-
μως, καὶ ἀνάπαυσιν εὔρες τῇ ψυχῇ σου· ἦν περ
κάμοι τῷ πτωχῷ καὶ ράθυμῳ κατάπεμψον τῷ
λέγοντι, καὶ μηδόλως ἐκτελεῖται, ἀλλ' ἔτι σχολά-
ζοντι, ἐν τοῖς τοῦ βίου πράγμασι, καὶ θαυμάζον-
τι, πῶς πάντα ἔψυγες, συμβίου καὶ πλούτου
στερούμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηῆμη τοῦ "Οσίου
Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὄμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς
Σιγγριανῆς, τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου.

Στίχοι.

Θεόφανες φάνηθι, πιστοῖς προστάτης,
Τιμῶσι πιστῶς σὸν μετ' εἰρήνης τέλος.

Δωδεκάτη φθινύθουντος ἀπῆρε βίου Θεοφάνης.
Οὗτος πατρὸς μὲν ἐψούσας, μητρός δὲ Θεοδότης·
τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος ἐν τῇ υπ' αὐτοῦ διεπο-
μένῃ τῶν Αἰγαίοπελαγιτῶν ἀρχῇ, ἦν παρὰ τῇ μητρὶ ἀ-
ναγόμενος, καὶ τρεφόμενος. Γενόμενος δὲ δωδεκαετής, ἀρ-
μόζεται γυναικὶ, καὶ αὐτῇ συνδιάγων ἦν χρόνους ὅκτω,
πλοῦτος δὲ ἦν ἀμφοτέροις πολὺς· συμβούλῳ δὲ τινὶ χρη-
σάμενος ἵδιῳ οἰκέτῃ, πέθου ἔσχε πολὺν τὸν τῶν Μονα-
στῶν υπελθεῖν βίον. Τῆς δὲ μητρὸς τὸν βίον ἀπολιπού-
σης, καὶ πλοῦτον ἀπειρον αὐτῷ καταλειποίας, ὁ κηδε-
στὴς αὐτοῦ πληρῶσαι τὰ τῷ γάμῳ νενομισμένα τοῦτον
ἔξεβιάζετο. Καὶ δὴ τῆς κυρίας ἡμέρας καταλαβούσης,
καὶ παστὰς ἐπήγυντο, καὶ υμέναις ἤδετο, καὶ τὰ λο-
πὰ ἐτελεῖτο. Ἐπεὶ δὲ ὁ καιρὸς αὐτὸν τὸν μακάριον καὶ
τὴν συνεύνῳ κατὰ μόνας γενέσθαις ἐκάλει, τὰ τῶν λογι-
σμῶν αὐτοῦ χρύφια ἐφανέρευ τῇ νεάνιδι, ἦτις καὶ συγ-
κατέθετο, καὶ εἰτε δὲ ἂν καὶ βούληται αὐτὸς πράττειν, καὶ
αὐτὴ τοῦτο μετὰ προθυμίας διεβεβαίοῦτο ποιεῖν· ὅπερ ἀκού-
σας ηὔχαριστης τῷ Θεῷ. Ἐκτοτε σὺν ἐποίουν ἀμφότεροις
τὰς γέμερινὰς καὶ υγκτερινὰς εὐχάς.

Ταῦτα μεθών Λέων ὁ δυσσεβής Βασιλεὺς, καὶ σὲ τούτους κράδεστάς, διεκώλουν ταῦς νέους τοῦ σκοποῦ· ἐξαπέστειλε δὲ αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς πρὸς τὸ τῆς Κυζίκου Κάστρου συγχειρίσαντα· ἦδη γὰρ τότε ἐκτίζετο· καὶ ἀπελθῶν ὁ τίμιος παῖς, ἐξ ἴδιων ἀναλωμάτων τὴν τοῦ κρατοῦντος δῖουλείαν πεποίηκε. Τῷ δὲ εἰκοστῷ πρώτῳ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ ηλικίας, ἵ, τε Θηριώνυμος Βασιλεὺς, καὶ πενθερὸς αὐτῷ, καταστρέφουσι τὸν βίου· καὶ λοιπὸν ἐν ἐλευθερίᾳ, οὐ μόνον σὲ νέος, ἀλλὰ καὶ τὸ σίκουμένη γίνεται, Εἰρήνης τὰ σκῆπτρα διαδεξαμένης.

Ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν αὐτῷ πάντα γέγονε, τοῖς ἐνδεέσι καὶ πτωχοῖς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ διεσκόρπισε, καὶ τοὺς οἰκείους ἐλευθερίᾳ τετέμηκε· τῇ δὲ τίμιᾳ αὐτοῦ συζύγῳ χρήματα πολλὰ παρασχόμενος, ἐν τῇ τοῦ Πρίγγιπος Μονῆ ἀπίκειρεν, Εἰρήνην αὐτὴν, ἀντὶ Μεγαλοῦς, ὄνομάσας· αὐτὸς δὲ τῷ Κυρίῳ ἑαυτὸν προσφέρων, ἵερούργει ἐν τῇ τῶν Σιγγριανικίων ὅρει κειμένη Μονῆ, Πολυχρονίῳ λεγομένη. Μοναχὸς δὲ γενόμενος, οὐδόλως τὸ ἄρχειν κατέδιξατο, ἀλλ’ ἐν τῇ κέλῃ καθεζόμενος, ἐξ οἰκείων χειρῶν τὴν τροφὴν ἐπορίζετο, καλλιγραφῶν, ἐξαετῇ χρόνου διηνυκώς ὃν αὐτῇ. Μετὰ ταῦτα ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, ἀπῆλθεν ἐν τῇ καλουμένου Νήσῳ τῆς Καλωνύμου, ἐν τῇ καὶ Μονὴν συνεστήσατο, καὶ πάλιν ἔρχεται ἐν τῷ τῆς Σιγγριανῆς ὅρει. Τῷ δὲ πεντηκοστῷ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνῳ, ασθενείᾳ τινὶ παραδίδοται, ἥτις τὸν λιθίασις κύστεως, καὶ νεφρίτης ἀκολουθίας οὐμπτωμά. Ἐκ τούτου λοιπὸν τὸν χαλεποῦ νοσήματος ἔμεινε διαπαντὸς τῷ βίου κλινήρης καὶ ἀκίνητος.

Μετὰ ταῦτα ἐδέξατο τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας Λέων ὁ Ἀρμένιος· ἀλλ’ οἴα τούτῳ συμβέβηκεν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ. Τέως δὲ ὁ ἀνόητος καὶ ἀνόσιος πέμπει πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον· Ἐλθεὶ, λέγων, εὗξαι υπὲρ τῆς αὐτῆς, ὅτι κατὰ βαρβάρων ἀπέρχομαι. Αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἀκίνητος εἶναι, ἐκ τῆς ἀμάξης μετετέθη εἰς πλάτον, καὶ τὴν πρὸς τὴν Βασιλεύονταν· καὶ τῆς μὲν δυσειδοῦς ὄψεως τοῦ τυράννου οὐκ ἔτυχε, πλὴν μηνύσει ἐχρήσατο πρὸς αὐτόν· Εἰ κατενέσεις, λέγων, τῇ παρακλήσει μου, καὶ σοὶ καὶ τῇ Μονῇ σου αἴγαθα παρέξω· εἰδὲ μήγε, ἔύλω αἴγχόνης σε παραδειγματίσω, καὶ τῶν λοιπῶν εἰς φόβον σε προσήνω. Οὐ πέρ θέλει· Τῶν δωρεῶν σου, ἐφη, μὴ κεινώσῃς τοὺς Θησαυρὸς, τὸ δὲ ἀγχόνης ἔυλον, τῇ καὶ τὸ πῦρ, εὐτρέπεσσον σήμερον· τοῦτο γὰρ ἐφίεμαι, διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ μου ἀγάπην.

Ταῦτα ὁ ἀκαιδῆς ἀκεύσας, παρέδωκεν αὐτὸν τῷ τότε πατριαρχεύοντι, Ἰωάννη τῷ Μάντει, περὶ λόγους αὐχοῦντι, καὶ τοῦ μύσας τῶν Εἰκονομάχων ἐμπεπλησμένῳ, στρεβλότητι αντεπεκκλίναις αὐτὸν τὴν ψυχήν· διὸ παραληφθεὶς ἐν τῇ Ὁρμισδὶ Μονῇ Σεργίου καὶ Βάκχου, τῇ παρακειμένῃ τῷ Παλατίῳ, καὶ πρὸς λόγων ἀμιλλαν τῷ Μάντει συναλθών, καὶ τοῦτο τίττησας, καὶ τῷ περιόντι τῆς σοφίας καταβρούντησας, καὶ τὸ ἀμετάθετον ἐνδειξάμενος, τοῦτο τὴν ψυχήμενον εἰς τὸν μανιώδην τύραννον ἀπέπεμψεν, ἀγροίκου μᾶλλον, τῇ ρήτορος δόξαν τὸν δείλασιν ἀπενεγκάμενον· διὸ ἀνελθὼν πρὸς αὐτὸν, Κρείσσον, ἐφη, Βασιλεὺς, κηρῷ μαλάκαι σίδηρον, τῇ πεῖσαι τὸν ἄνδρα, μεταθεῖναι πρὸς τὸ σοὶ ἐφετόν.

Τούτων ἐπακούσας ὁ τύραννος, μετάγει τοσοῦτον εἰς τὰ Εἰλευθερίου ἀνάκτορα, καὶ κατακλείει αὐτὸν ἐν τινὶ οἰκήματι σκοτεινοτάτῳ, καταστήσας καὶ φρουρούς, ως μηδὲ διακονεῖσθαι αὐτὸν παράτινος. Οὕτω διετῇ χρόνου τελέσας, Ζλίψει καὶ στενοχωρίαις, πιεζόμενος, κατηγρυπνε καὶ τούτῳ τὸν τύραννον. Ἐπεὶ δὲ καθ’ ἐκάστην υποκύψας τῇ αὐτοῦ βεσυλῇ ἡναγκάζετο, μὴ εἶξας, ἐξορίζεται ἐν τῇ τῆς Σαμοθράκης Νήσῳ· τῇ δὲ πρὸς τὴν υπερσερίαν ἀπαγωγὴν ταχεῖαν ἔσχε τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἐξαγωγὴν· τήμεραις

γὰρ τρισὶ πρὸς ταῖς εἰκοσι τὴν ἐν τῇ Νήσῳ ζωὴν διανύσσας, ἐκεῖ κατεπαύσατο, ἀπελθὼν ἐν Κυρίῳ ὁσίως καὶ εἰρηνικῶς. Τί δὲ χρὴ λέγειν ὅπόσης μὲν εὐλογίας τὸν τόπον ἐνέπλησε, καὶ ὅποσων δὲ ιατρέων ὁ χῶρος ἐκεῖνος εὐπόρησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Πάπα Ρώμης τοῦ Διαλόγου.
Στίχ. Ὁ Γρηγόριος ἐκ μέσου μὲν τοῦ βίου,
Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων.

Οὗτος τὸν ἐπὶ Ιουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πρῶτου μὲν Μοναχὸς, καὶ Ἡγούμενον γεγονὼς τῆς Μονῆς, τῆς οὐτεω καλουμένης Κλεισσάβρης· ἐπειτα δὲ τὸν Ἀρχιερατικὸν Στρόνου ἐγχειρίζεται, οὐ κατὰ συντυχίαν καὶ ἀποκλήρωσιν τὴν ἄλογον, ἀλλὰ θείᾳ ψήφῳ τὴν Ἀρχιερωσύνην λαβὼν, ως προϊών ὁ λέγος δηλώσει. Ἐτι γὰρ αὐτοῦ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ὄντος, καὶ κατὰ τὸ ἴδιον κελλίον, καλλάμῳ καὶ μέλαινι πρὸς γραφήν τὴν χεῖρα κινοῦντος, ἐπέστη τις αὐτῷ ἐκ ναυαγίου, κατατραγωδῶν, καὶ τὸν Ὁσιον εἰς οἰκτον ἐπικαλούμενος, καὶ ἐπαρκέσαις αὐτοῦ τῇ συμφορᾷ δεομένος· τὸν δὲ ἄρα εὑ κατὰ τὸ φαινόμενον ἐνδεής ὁ αἵτων· οὐδὲ γὰρ ἄνθρωπος τὸν, ἀνάγκην ἔχων ως γυμνὸς ἐκ ναυαγίου ἐπανελθών τι λαβεῖν, ἀλλ’ ἐν προσχήματι δεομένου, τὸν προσεύσαν αὐτῷ συμπάθειαν ἐξεκάλυπτεν Αὔγελος· ὃς ἀποξῆ καὶ δίς καὶ τρίς προσελθών, οὐκ ἀπέπεμψη χειρὸς, ως μηδενὸς χρυσοῦ νομίσματος τῷ Ἀγίῳ καταλειφθέντος, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς Μονῆς ἐκεμίσατο τρυβλίον ἀργυροῦν, τὸντο τοῦ Ὁσίου προθύμως ἐπιδόντος αὐτῷ. Τοσοῦτον τὸν ἄρα πρὸς τοὺς δεομένους ἀνεξίκακος ἄμα καὶ συμπαθής· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ, καὶ διὰ τὴν σπάνια τοῦ χρυσοῦ, καὶ τὸ τοῦ αἵτουντος φορτικὸν, στε δίς καὶ τρίς λαβὼν προσέκειτο ὁ χληρῶς, υπειδόμενον νεμεσῆσαι καὶ ἀποπέμψασθαι· ἀλλὰ μᾶλλον εἶλετο τῶν ἀνεκποιήτων τῆς Μονῆς ἀψασθα, τῇ τὸν ἄνθρωπον παρεδεῖν, ων ἐδεῖτο μὴ τυχόντα ἐπανελθεῖν ἀπράκτον.

Τοιγαροῦν ἐν τῇ τάξει τῆς Ἀρχιερωσύνης γεγονὼς, καὶ τῇ συνήθει πρὸς τοὺς πένητας φιλοφροσύνη χρώμενος, καὶ συγκατακλίθηται καλεύσας αὐτῷ δῶδεκά, ως αὐτῷ μόνῳ καὶ τρισκαιδέκατος διεφαίνετο, τῶν μᾶλλων μὴ δυναμένων αὐτὸν καθορᾶν, καὶ τῇ τοῦ προσώπου μορφῇ, καὶ τοῖς ἐνδοθεὶς κινήμασιν ἐδόχει τῷ Ὁσίῳ ἀλλοιότερον τῶν δώδεκα διακεῖσθαι, κατασχών αὐτὸν, τὸ αὐτοῦ ἐπυνθάνετο ὄνομα, καὶ τὶς ὃν παραγίνοις· τὸν δὲ, ὄνομα μὲν αὐτοῦ, φάναι, μὴ Ζεμιτὸν ἀκοῦσαι τινά, εἶναι γὰρ αὐτὸν Ζαυμαστόν· δτε δὲ Ἀγγελος εἴη μόνου προσερεῖν, καὶ πρότερον παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῇ τοῦ χρυσοῦ αἵτοις πεμφθεῖς, καὶ συνεῖναι αὐτῷ ἔκτοτε, καὶ φρουρεῖν αὐτὸν προσταχθεῖς.

Γενόμενος δὲ ὁ Ὁσιος Γρηγόριος πάσης σοφίας καὶ γραφῆς ἐμπειρος, πολλὰ συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ κατέλιπεν, ἀ πρὸς τὴν Ἐλληνίδα διάλεκτος ὄντερον μετηνέγθησαν, οὐ δι’ ἀνθρωπίνων μόνου συλλογισμῶν, καὶ τῆς ἐν λόγοις σοφίας συντεθέντα, ἀλλὰ καὶ διὰ Πνεύματος Αγίου, ως μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν καὶ ἀνάλυσιν, Πέτρος ὁ Ἀρχιδιάκονος αὐτοῦ ἐξηγήσατο, ἰδεῖν λέγων περιστερὰν λευκὴν, ἐν τῷ γράφειν αὐτὸν, τῷ αὐτοῦ προσεγγίζουσαν στόματι, καὶ οἷον ἐξηγούμενην καὶ συνεξορμώσαν πρὸς τὰ γραφόμενα. Γενόμενος δὲ ἐν τοῖς κατὰ Δύσιν τόποις, διδάσκαλον καὶ ἐπιστρέφων διετέλει τὸ τῶν Σάξων γένος πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· οἱ καὶ ταῖς δι’ ἔτους αὐτὸν τιμαῖς, τὴν πρεσβυτέραν Ρώμην καταλαβόντες, ἐνθα τὸ ιερὸν αὐτοῦ κατάκειται σῶμα, γεραίρουσι. Φασὶ δὲ, δτε ἐπιτελεῖσθαι Λειτουργίαν παρὰ Ρωμαίοις ἐν ταῖς υποτίμοις τήμεραις οὐτός ἐστιν ὁ νομοθετήσας, ἐπερ κρατεῖται μέχρι τῆς σήμερου παρ’ αὐτοῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Φινεὲς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. "Ἐστη Φινεὲς, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ πέλας,
· Ήμῖν ἴλασμῷ ψυχικὴν θραῦσιν λύων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

'Ωδὴ ζ'. Ὁ Είρμος.

» **E**'ν τῇ καμίνῳ ἀλεπράμιαιον Παῖδες τῇ
» Περσικῇ, πόθῳ εὔσεβείας μᾶλλον, ἢ τῇ
» φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον. Εὐλογη-
» μένος εἴ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύρε.

Tὸν κατ' εἰκόνα, σὺ κεκτημένος καὶ ὅμοίωσιν,
βίῳ λαμπροτάτῳ, Πάτερ προσειληφὼς, δὶ
ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας, Εὐλογημένος εἴ, ὁ
Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύρος.

Oμολογίας, σὺ τῷ στεφαίνῳ Πάτερ διέπρε-
ψας, ἔργῳ διελέγξας λόγους τῶν δυσσε-
βῶν, τοὺς πιστοὺς δὲ ἐθεβαίωσας, Εὐλογημέ-
νος εἴ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύρος.

Nοῦ στερρότατῇ, ἐν προθυμίᾳ τὰς τοῦ σώ-
ματος, Πάτερ, ἀλγηδόνας ἥνεγκας καρ-
τερῶς, εὐχαρίστως τῷ Δεσπότῃ σου, Εὐλογη-
μένος εἴ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύρος.

Θεοτοκίον.

Tὸν τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνω-
μα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ διδοται ἡ χαρά,
Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. Εὐλογημένη σὺ,
ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωδὴ ἡ. Ὁ Είρμος.

» **X**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
» ναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἵ εὐ-
» σεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύρον.

Fεώμενος μάκαρ τὸ στερρὸν, τῆς σῆς ἐν-
στάσεως, Λέων ὁ τύραννος, ὑπερορίᾳ σε
ἔκρινε, πικροτάτῃ ὁ παμπόνηρος· ἐν εὐφροσύ-
νῃ δὲ βοῶν, ταύτην ὑπήνεγκας, Εὐλογεῖτε, πάν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύρον.

E'πὶ τὸ πρωτότυπον εἶδως, τὴν τῆς εἰκόνος
τιμὴν διαβιβάζεσθαι, ἐπὶ τὸ στάδιον ἐ-
δραμες, Ἀθλητὴς ὡς ἐγνομώτατος, καὶ νικητὴς
ἀναδειχθεὶς, γέφανον εἴληφας, ἀναμέλπων· Πάν-
τα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύρον.

Oυρανίον ἀντὶ τῆς ἐν γῇ, σκηνήν σοι δεῖδω-
κεν, ὁ πάντων Κύρος· ἀντὶ στεγάσεως
εὗρες δὲ πλατυσμὸν ἀγαλλιάσεως, ἐν Παρα-
δείσῳ τῆς τρυφῆς, μετὰ Μαρτύρων βοῶν· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύρον.

Φωτὶ ἐλαμπρύθης νοητῷ, τοῦ θείου Πνεύ-
ματος, μάκαρ Θεόφανες· ὅθεν ἰάματα
βρύεις νῦν, τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέχουσι,
καὶ τὴν ἀγίαν σبة σορὸν, πόθῳ γεραίρουσι, καὶ
βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύρον.

Θεοτοκίον.

Sὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς Παρθένε ἄχραν-
τε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεός· σὺ τῆς Θεότητος
γέγονας, ἐνδιαιτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα
τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες,
σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία θεόνυμφε.

'Ωδὴ ζ'. Ὁ Είρμος.

» **A**iθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαζεύτου
» σبة Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρε-
» στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

A"παντα τὸν βίον σκορπίσας, τοῖς δεομέ-
νοις Θεοφόρε, τὴν δικαιοσύνης σου σαφῶς,
ἀντικομίζῃ σοὶ ἀνατέλλουσαν, ἀντὶ φθαρτῶν
δρεπόμενος, τὰ δι αἰῶνος διαμένοντα.

Nόσους θεραπεύειν Παμμάκαρ, τοῦ Παρα-
κλήτου τῇ δυνάμει, δαιμονας σαφῶς ἀ-
πελαύνεις, τῇ ἐνεργείᾳ τούτου πανόλβε· διὸ
πιστοὶ θεώμενοι, σὲ θεοφόρε μακαρίζομεν.

H"σὴ φωτοφόρος Θεόφρον, τῆς μεταστά-
σεως ἡμέρα, πάντας προσκαλεῖται τοὺς
πιστοὺς, πρὸς μετουσίαν τοῦ ἀγιάσματος· ἦν
περ καὶ νῦν γηθόμενοι, ἐπιτελοῦμεν ἵερώτατε.

Nέμοις τὴν σὴν ἄφθονον χάριν, τῷ τῶν ἐ-
παίνων σبة τοὺς λόγους, πλέξαντι Θεόφρον
προθύμως, ὄμότροπόν σοι ὥσπερ ὄμώνυμον, τό-
τον δεικνὺς πρεσβείας σου, ταῖς εὐπροσδέκτοις
ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Aέχου τὰς λιτὰς τῷ Λαῦ σبة, πρὸς τὸν Υἱόν
σου Θεοτόκε, ἱεώσαμένη εύμενῶς, ἡμᾶς
κινδύνων καὶ περισάσεων, ρύσθηναι τὸς ὑμνη-
τάς σε· σὺ γὰρ προστάτις τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἡχού.

Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δρέξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετάνοιαι, καὶ ἡ α. "Ωρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἅγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ὕχος πλ. δ'.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λόγῳ τὰ πάθη Πανόλβιε, καθυποτάξας σα-
φῶς, τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, ἀρετῶν
ἐν χρώμασι, καὶ δογμάτων ὄρθότητι, τὸν τῆς
σοφίας πλῆτον δρεψάμενος, καὶ διανείμας τοῖς
σοὶ προστρέχουσι· λύχνος πολύφωτος, γεγονὼς
τῇ χάριτι, θεοπρεπῶς, ὥφθης ἐγκαλλώπισμα,
τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Νίκην κατ' ἔχθρῶν ἀράμενος, δικαιοσύνης
λαμπρῷ, νῦν στεφάνῳ κεκόσμησαι, Νι-
κηφόρε πάνσοφε, τῆς ἀγνείας διδάσκαλε· τῆς
εὔσεβείας στύλος ἀκραδαντος, τῆς Ἐκκλησίας
ἀκαταμάχητος, πύργος γενόμενος, τῶν ἀφρό-
νων ἀπασαν αἱρετικῶν, φάλαγγα κατέρεψας,
θεόφρον "Οσιε.

Ενδον τῶν ἀρρήτων πέφηνας, εἰς οὐρανοὺς
ἀναβὰς, ἀρετῶν ἐποχούμενος, Θεορρήμον
ἄρματι, διφρηλάτης αἰθέριος, ως ὁ Θεσβίτης
νῦν ἀνυψούμενος, οὗ καὶ τὸν ζῆλον ἐκμιησά-
μενος, ξίφει τοῦ Πνεύματος, τῆς αἰσχύνης ἀ-
παντας, τοὺς Ἱερεῖς, ἀριστα κατέσφαξας, μα-
καριώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Χαῖροις οἰκουμένης καύχημα· χαῖρε Κυρίου
ναέ· χαῖρε ὄρος κατάσκιον· χαῖρε κα-
ταφύγιον· χαῖρε λυχνία χρυσῇ· χαῖρε τὸ κλέος,
τῶν ὄρθιοδόξων σεμνή· χαῖρε Μαρία, Μήτηρ
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Παράδεισε· χαῖρε
θεία τράπεζα· χαῖρε σκηνή· χαῖρε στάμνε
πάγχρυσε· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίου.

Ηλιος ἴδων σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ,
ἡπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο,
καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ
ἡνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο·
ἀπερ ως ἔβλεψεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα, ἐν
τεναγμοῖς, Οἵμοι ἀνεκραύγαζε! τί τὸ ὄρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τοῦ Ἅγίου, καὶ τοῦ Τριῳδίου.
Οἱ Κανὼν τοῦ Ἅγίου. Ποίημα Ἰγνατίου.
'Ωδὴ ἀ. Ὅχος β'. Ὁ Είρμος.

» **Δ**εῦτε λαοί, ἀσωμεν ἄσμα Χριστῷ θῷ Θεῷ,
» **Δ**τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαν-
» τι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων·
» ὅτι δεδόξασται.

Αμαρτιῶν, τάφῳ δεινῷ συσχεθέντα με, τῇ
ἀθανάτῳ γεύσει σου, καὶ τῇ εὔσπλαγχνῷ
σου, ἀναστήσας παλάμη, ζώσον ως οἰκτίρ-
μων καὶ πολυνέλεος.

Τὰς γενικὰς τῶν ἀρετῶν τελειότητας, τε-
τραμερῶς κτησάμενος, καὶ ως ἐν ἄρματι,
ἐπιθὰς Θεοφόρε, εἰς υύσταν θεωρίας, ἥρθης
ἐκ πράξεως.

Σὺ τῆς ζωῆς, τῆς ἀκηράτου δεξαμενος, ἐκ τῷ
κρατῆρος "Οσιε, τὸ θεῖον ἔπιες, καὶ γηφά-
λιον πόμα· διὸ καὶ τῆς σοφίας, δοχεῖον γέγονας.

Απελαθεὶς, θρόνου καὶ δόξης καὶ ποίμνης
σου, χειρὶ βιαίᾳ "Οσιε, τῶν τῆς αἵρεσεως,
θυμοφθόρων θηρίων, νυνὶ πρὸς τὴν οἰκείαν,
μάνδραν εἰσῆλασας.

Θεοτοκίου.

Τὸν τοῦ Πατρὸς, Λόγου τῷ λόγῳ συνείλη-
φας, καὶ ὑπὲρ λόγον τέτοκας, καὶ μετὰ
κύησιν, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, παρθένος ως
πρὸ τόκου, πάλιν διέμεινας.

'Ωδὴ γ'. Ὁ Είρμος.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νε-
» **Σ**κρόσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ύμνουντων σε.

Τῷ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ θωρακισάμενος, τὸ
θεῖον ἐκτύπωμα τοῦ Σωτῆρος, περγυρά-
φων προσεκύνεις εὔσεβῶς, πατρικοῖς, ἐφεπόμε-
νος θεσπίσμασιν.

Η ποίμνη τὸν ποιμένα σε ποθήσασα, τὸν
ταύτην κατ' ὄνομα συγκαλοῦντα, καὶ τὰς
λύκους ἐκδιώκοντα, τῇ τῆς πίστεως ράβδῳ, σοὶ
προστρέχει Σοφέ.

Ως πάλαι Ἰωσὴφ τοῦ θείου σωφρονος, τὸ
σῶμα ὁ Ἰσραὴλ συγκριζει, οὕτω νῦν ἡ
Ἐκκλησία Χριστοῦ, τὴν σοφὸν τῶν Λειψάνων
σου σεβάζεται.

Θεοτοκίου.

Ναὸς καὶ Ἱερὸν κατοικητήριον, τοῦ Λόγου
ὑπάρχουσα Θεοτόκε, τῶν πταισμάτων
ἴλαστήριον, Παναγία γενοῦ μοι θεονύμφευτε.

Κάθισμα, "Ηχος γ'. Θείας πίστεως.

Nίκαις ἔστεψας τὴν Ἐκκλησίαν, πλάνην ἔτρεψας κακοδοξίας Νικηφόρος φερωνύμως γενόμενος· καὶ αγιάζεις τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, συγκεμιδῇ τοῦ Ἀγίου Λειψάνου σου. Πάτερ "Οσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἴκετευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Hεῖας φύσεως οὐκ ἔχωρίσθη, σάρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκου Μητέρα Παρθένου σε, ως πρὸ τοῦ τόκου φυλαξάς Παναγίμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἴκετευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Hάμιαντος ἀμνᾶς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν εἴς αὐτῆς αἰνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνώδοῦσα ἐκραύγαζεν. Οἵμοι τέκνου μου! πῶς πάσχεις θεῖλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς αἵρεσις τὸν ἄνθρωπον.

'Ωδὴ δ'. 'Ο Είρμος.

Eἰσαικήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Kιβωτὸς αγιάσματος, εἴς τὸ πηγὴν ἰαίσεων αὐτλητόμεν, ἡ σορὸς σὺ γέγονε τοῖς τιμῶσί σε. **T**αὶς αἵρεσις ἐδίωξας, καὶ τὴν τῆς ποίμνης μανδραν ἡσφαλίσω, διδαχαῖς ἐνθέοις περιφραξάμενος.

Kατὰ χρέος τιμῶμέν σου, τὴν τῷ Λειψάνων Μάκαρ μυροθήκην, ως ζωῆς πηγάζουσαν εὐωδίαν πιστοῖς.

Θεοτοκίον.

Nοητόν σε Παράδεισον, τῆς ζωῆς τὸ ξύλον δεξαμένην, ἐν γατρὶ Παρθένε Χριστὸν δοξάζομεν.

'Ωδὴ ἐ. 'Ο Είρμος.

O τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων Ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῷ σῶν προσταγμάτων, ὅδηγησον ἡμᾶς ἐκτὸς σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γνωσκομεν.

Eχθροὶ αἰσχύνονται νῦν, αἱρεσιάρχαι σὺν αὐτοῖς μαίνονται, τὴν σορὸν ὄρῶντες Θεόφρον, πιστῶς τιμωμένην, ὑπὸ Βασιλέως, καὶ πάσης τῆς ποίμνης σου.

Hιερά σου σορὸς, τὰ τῷ δαιμόνῳ πονηρὰ πνεύματα, ως φοβερά, μάστιξ ἐκδιώκει, καὶ νίκην ιατ' αὐτῶν, Νικηφόρε δόξης θεόθεν κομίζεται.

Tοῦ συνεδότος ἐν σοὶ, τὸ χωνευτήριον πυρὶ Πνεύματος αἰναφλεγθὲν, ως χρυσὸν τῇ

πίστει, σὲ ἔδειξε λαμπρὸν, τῷν αἱρετίζοντων, ἐλέγχον τὸ κίβδηλον.

Θεοτοκίον.

Ωραιωθεῖσα Σεμνὴ, τῇ ἐπελεύσει τοῦ σεπτοῦ Πνεύματος, Θεὸν μαζοῖς θηλαζεῖς, καὶ τοῦτον συνέχεις αγκαλίαις, τὸν πᾶσαν τὴν κτίσιν, παλάμαις συνέχοντα.

'Ωδὴ σ'. 'Ο Είρμος.

Eν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὸν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβύσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Tῷ πέρ πίστεως πάθη ύπεμεινας· ύπερ τῆς Πατέρων σεπτῆς παραδόσεως, ύπερορίας ήγεικας, δὶ ων δόξαν ἐκτήσω ύπερτιμον.

Hέδραια σου πίστις καὶ ἔνστασις, τὰς τῷν τυραννούντων ἀνοίας διέσεισε· στύλος πυρὸς δὲ γέγονε, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ μακάριε.

Ως φαιδροὺς μαργαρίτας καὶ λίθους Σοφείας ύπερδιαυγεῖς τὴν σορὸν καὶ τὴν κόνην σου ἡ Ἐκκλησία φέρουσα, ὄρθοτόμῳ στεφάνῳ καλλύνεται.

Θεοτοκίον.

Tὸν ἀπόρρητον τρόπον τοῦ τόκου σα, γλῶσσαι γηγενῶν καὶ Ἀγγέλων γεραίρουσι, τῷν ποιημάτων Δέσποινα, ύπερτέραν σε πάντων δοξάζουσαι.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, μηνή με τῆς Ἀνακοινώσης τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντινούπολεως.

Στίχοι.

Νίκης ἑορτὴν ἡ πόλις Νικηφόρε,
Δοχὴν ἄγει σου Λειψάνου Νικηφόρου.

Χᾶς τρισκαΐδεκάτῃ Νικηφόρης ἀστυνέστη.

Θιεσφίλου τοῦ θεομισσοῦ Βασιλέως τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ Θεοδώρας καὶ Μιχαὴλ τῷν εὐαεβεάτων τὴν Βασιλεῖαν τῷν Ρωμαίων ἰθυνόντων, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀπασιν ἀριστεύμασιν, εὐσεβεῖν εἰς τὸ θεῖον διέγυνωσαν· μηδὲ γάρ ἂν ἄλλως τὴν ἀρχὴν ἀφελῆ καταστήσασθαι επενόησαν. Ταῦτα σκοπήσαντες, μεταστέλλονται τεսὶ ἵν μονάζουσι προύχοντας, καὶ περὶ τῆς τῷν αἰγίων Εἰκόνων ἀναστηλώσεως ἐποιοῦντο ζτήτησιν· καὶ πάντες συμφρονοῦντες αὐτοῖς, τὸν παραβάτειν καὶ αὐτίερον Ἰωάννην τοῦ θρόνου ἀπηλασαν· καὶ θείᾳ ψήφῳ καὶ κοινῇ γνώμῃ τὸν μέγαν Μεθόδευν Αρχιερέα κατειθάντο· ὃς βίῳ καὶ λόγῳ εἰς ἄγαν ἐξησημένος, πολλοὺς ἀγῶνας ύπερ τοῦ ὄρθου δόγματος ύπηνέγκατο, καὶ πληγαῖς καὶ φρουραῖς ἐπαρκέσας, τὴν πίστιν εὑροῦσθη. Καὶ αὐτίκα ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τὴν οἰκεῖαν εὐπέπειαν ἀπέλαβε, καὶ τῷν αἰγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων τῷ καλλεικόσμηται· καὶ οἱ ἀναξίως ταύτην διέπουτες αἵματις σ' πιπλάθησαν, καὶ αὐτ' αὐτῶν, τοὺς τοῦ ὄρθου δόγματος σπουδαστὰς κατίστησαν.

Χρόνου δέ τετραετεῖς ἐκ τούτου παριππεύσαντος, θείω χιενηθεὶς ζῆλῷ ὁ πανίερος Μεθόδιος, τῇ τιμίᾳ Βασιλίδη ἔφη, καὶ Μιχαὴλ· Οὐ δίκαιον ἐστι τὸν αἰδεσίμου καὶ πανόσιον ἐν Πατριάρχαις Νικηφόρον, ὑπὲρ τῆς ἀμωμήτου Πίστεως τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ Θρόνου ἐξωσθίντα, καὶ ἐν ὑπερορίᾳ τὴν ζωὴν συμπεράναντα, μὴ τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἵερὸν Λείψανον ἐνδον Κωνσταντινουπόλεως γενέσθαι. Τότῳ ἔτοί μως οἱ βασιλεύοντες πειθαρχήσαντες, τοὺς αὐτὸς μετακομίσοντας ἀποστέλλουσι τάχισαν. Σὺν αὐταῖς δὲ καὶ ὁ μέγας Μεθόδιος σὺν Ἱερεῦσι καὶ Μοναχαῖς, καὶ πλήθει Λαοῦ, τὸ τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου σεμνεῖον, ἐνῷ τὸν κατακείμενον τὸ τοῦ Ἀγίου καὶ Ὁμολογητοῦ Λείψανον, καταλαβὼν καὶ κατασπασάμενος, παννύχοις τε στάσεσι λιτανεύσας, καὶ ὑμνῳδίας τετελεχώς, ἀπογυμνοῖς τῆς σοροῦ τὸ πάντιμον ἐκεῖνο καὶ ἀθλοφορικὸν σῶμα. Εὗρε δὲ αὐτὸς ὅλου διόλου ἀκραίφυνες καὶ ὄλοχληρον, ἐν ὅλοις ἔτεις δέκα καὶ ἐνέα συντηρηθίν. ὅπερ λαβὼν καὶ ἐν γλωσσοκόμῳ μεταθεῖς χεροῖν ἱερέων καὶ πρεσβυτῶν, ἅμα δὲ καὶ μοναχῶν, μετὰ φωτῶν καὶ ἔμινων. εἰς τὸν βασιλεικὸν τρικήριον εἰσῆγκαν. Ήνίκα δὲ καὶ ἐπεραιεῦτο τὸν πορθμὸν τῆς ἀκροπόλεως, οὐ τε Βασιλεὺς καὶ τὸ Σύγκλητος λαμπαδηφόροι προσπήντων καὶ κατησπάζοντο, καὶ ἐπ' ὅμιλῳ φέροντες, ἐν τῷ μεγάλῃ ἀπίθεντο Ἐκκλησία· κἀκεῖσε διανυκτερεύσαντες, ἔωθεν ὁμοίως ἀναλαβόμενοι τὸν Ἀγίου ἐκεῖθεν, ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων κατατίθεσι, τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ Μαρτίου Μηνὸς, ἐν τῷ καὶ πρὸς τὸν ἔξοριαν ἀπηνέχθη. Τελεῖται δὲ τὸν αὐτοῦ Σύναξις ἐν τοῖς Ἀγίοις Ἀποστόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνὸν τῷν Ἀγίων Μαρτύρων Αὐτοκριτικοῦ, Πουπλίσου, καὶ Τερεντίου, ὃν τὸν Σύναξις τελεῖται ἐν τῷ Παυλοπετρείῳ.

Στίχ. Συμμάρτυρας τρεῖς, ὃν διὰ ξίφους τέλος, "Ισα στεφάνοις τοῖς ἴαμβοις χρὴ στέφειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ "Ἀγιος" Αβίθος ἐξ Ἐρμουπόλεως, λίθῳ προσδεθεὶς, καὶ ἐν ποταμῷ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Βληθεὶς "Ἀβίθος εἰς ποταμὸν σὺν λίθῳ, Ἐκπλεῖ ποταμὸν συρφετωδῇ τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Μάρτυς Χριστίνα ἡ ἐκ Περσίδος, μαστιζόμενη, τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιξ τὸ τύπτον· σάρξ τὸ πάσχον, Χριστίνης.

Χριστοῦ χάριν χέουσα κρουνοῦς αἵματων. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

'Ωδὴ ζ. 'Ο Είρμος.

Ἐκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρῷ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεώτατο προσάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῷν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ θείᾳ ρόπῃ, ἀδιάφθορα τηρεῖται τὰ ἐντάφια, καὶ τὰ ὄστα δὲ θείων νεύματι, τὴν ἀρμονίαν μὴ λύσαντα, πᾶσαν ἀκαθάρτων πνευμάτων, διασκεδάζει κακόνοιαν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῷν Πατέρων ἡμῶν.

Συντρέχει Ποιμὴν, Βασιλεύετε εὐσεβῆς καὶ τῶν ἐν τέλει πληθύς, καὶ ὑποθέντες τῇ ἐνδόξῳ σου, σορῷ αὐχένας Θεόληπτε, ὥσπερ κιθωτῷ παναγίᾳ, δορυφοροῦσι καὶ φάλλουσιν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῷν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ θεῖος σηκὸς, τῷν τοῦ Λόγου Μαθητῶν ὑποδεχέσθω σεμνῶς, τῷν Ἀποστόλων τὸν συνόμιλον, καὶ τῷν Μαρτύρων τὸν σύσκηνον, τῷν Ἱεραρχῶν τὴν κρηπῖδα, καὶ τὸν Ὁσίων ὄμόστροπον. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῷν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίου.

Οὐρῶν Μωϋσῆς, βάτον ἀφλεκτον πυρὶ ἀναπτομένην, ἐν τῷ Σιγαίῳ Μῆτερ πάναγνε, προδιετύπου τὴν μήτραν σου· πῦρ γάρ συλλαβοῦσα τὸ θεῖον, οὐ κατεφλέγθη, ἀλλ' ἔτεκες, τὸν τοῦ φωτὸς δημιουργὸν, Θεὸν καὶ Ἀυθρωπον.

'Ωδὴ η. 'Ο Είρμος.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῷν Ἐβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν ὑμεῖς τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐτῷ λιμένῃ τῆς ζωῆς, ἐκ πολλῶν τρικυμιῶν ἔφθασας Πάτερ, τῇ τοῦ Πνεύματος αὖρᾳ, καὶ τὸ τοῦ φόρτου καλὸν, ἀβρόχῳ ποδὶ σου διέσωσας, καὶ νῦν ἀπολαύεις τῆς ἐκεῖσε γαλήνης.

Τάφου ὄρῶντες οἱ πιστοὶ, εἰς καιών Θυσιαστήριον ληφθέντα, ἐνῷ θεῖαι τελοῦνται ὀλοκαυτώσεις πιστῶς, καὶ ἐνδον νεκρὸν ἐρώτατον, τὸν θαυματουργὸν, τὸν Θεὸν ὑπερψύζμεν.

Χαίρει τὸ ποίμνιον φαιδρῶς, ἐορτάζει Μοναστῶν λαμπρὰ χορεία, καὶ πιεῖν Βασιλέων ἡ εὐσεβῆς πορφυρὶς, καὶ πᾶσα δυνατῶν ὁμήγυρις, ἐπὶ τῇ σεμνῇ κομιδῇ τῷν σῶν λειψάνων.

Θεοτοκίου.

Ἄργῳ τὸν Λόγον ἐν γαστρὶ, τὸν τὰ πάντα συστησάμενον τῷ λόγῳ, συλλαβοῦσα ἀσπόρως Θεοκυῆτορ Ἀγνή, Παρθένε ὑπὲρ λόγου τέτοκας· ὃν ὑπερψύζμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ'. 'Ο Είρμος.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἦκοντα καινούργησαι τὸν Ἀδαμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, εἴς ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δὲ ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐπὶ τῇ σῇ πανηγύρει, καὶ τοῖς ἐπαίνοις σα Πάτερ, Ἀγγέλων συγχορεύοντα πληθὺς, τὸν ὑπεράγιον Κύριον, εὐχαρίστως δοξάζει, καὶ

τὴν εἰρήνην ἀνωθεν ἡμῖν, ἐξαιτεῖται τοῖς πίσει,
τιμῶσί σου τὸ λείψανον.

H τῶν λειψάνων σου χάρις, ὡς σεπτὸν ἵα-
τρεῖον, τῇ αὐσθενείᾳ γένοιτο ἡμῖν· καὶ ἡ
πρεσβεία Πανεύφημε, Ἰλαστήριον πᾶσι, καὶ
πρὸς Θεὸν ὄδος καὶ ὄδηγός, τοῖς ἐν πίστει καὶ
πόθῳ, τιμῶσί σε μακάριε.

Nεκτικαῖς πανοπλίαις, τοὺς πιστοὺς θω-
ρακίσας, Παντάγαξ τῇ χειρὶ σὺ Βασιλεῖς,
κατὰ Βαρθάρων ἐνίσχυσον, καὶ τὴν σὴν Ἐκ-
κλησίαν, ὡς αὐσφαλῆ κρηπίδα τῶν πιστῶν, τῷ
Οσίου πρεσβείαις, ὄρθοτομάσαν φύλαττε.

Θεοτοκίον.

Ω'ς κραταιάν προστασίαν, ὡς ἐλπίδα καὶ
τεῖχος, καὶ ἀγκυραν καὶ σκέπην αὐσφα-
λῆ, καὶ αὐτροσμάχητον ἔρεισμα, καὶ αὐχείμασον
ὅρμον, καὶ μόνον καταφύγιον ἀγνή, κεκτημένοι
σε πάντες, σωζόμεθα Πάνυμνητε.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρ.
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

—oooooooooooo—oooooooooooo—oooooooooooo—oooooooooooo—

Τῇ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐις τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
"Ηχος β'." Οτε ἐκ τοῦ ἔυλου σε.

Pιστει, καὶ αὐγάπῃ ἀληθεῖ, κόσμον αὐρη-
σάμενος Πάτερ, ἐκ βρέφους "Οσιε, χαί-
ρων ἡκολύθησας, τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ· καὶ
πολλοῖς ἀγωνίσμασι, τὴν σάρκα νεκρώσας,
χάριν τῶν ἰάσεων πλάσιως ἔλαθες, παύειν αὐ-
σθενείας ποικίλας, καὶ τῆς πονηρίας διώκειν,
πνεύματα μεγάλως θαυμαζόμενος.

Kόσμος, γεγονὼς τῶν Μοναστῶν, ἥθροισας
ἀνείκαστον πλῆθος, ὑμνεῖν τὸν Κύριον,
Οσιε Πατήρ ἡμῶν, καὶ πρὸς οὐρανίου, πάντας
τρίθον ὡδηγησας, καλῶς ἐπομένους, θείοις σου
διδάγμασι, καὶ μιμουμένης σου, βίον τὸν ἐνά-
ρετον μάκαρ· οὓς καὶ πάλιν ἅμα συνηξας, ἐν
τῇ μεταστάσει σου Βενέδικτε.

Pαλαιὶ ὡς Ἡλίας ὑετοὺς, Πάτερ οὐρανόθεν
ἐντευξει, θείᾳ κατήγαγες· βλύζειν δὲ τὸ
εκαίον ἄγγος ἐποίησας, καὶ νεκρὸν ἐξανέσησας,
καὶ ἄλλα μυρία, θαύματα ἐτέλεσας, εἰς δόξαν
Οσιε, πάντως τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρος· ὅθεν σὺ
τὴν ἐνθεον μνήμην, πόθῳ ἐορτάζομεν Βενέδικτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Sτῆσον, τῷ νοός μου ἐκτροπὰς, καὶ τὰς τῶν
αἰσθήσεων πλάνας, καὶ τὰ ἴνδαλματα,
τελεού ἐξάλειψον τῶν ψυχοφθόρων παθῶν, καὶ
ψυχῆς μου τὸν τάραχον, κατεύνασον Κόρη, ἵνα
μεγαλύνω σὺ τὴν ἀγαθότητα· σὲ γάρ τῆς ζωῆς
με ἀπάστης, κέκτημαι προσάτην Παρθένε, καὶ
τῆς αὐσθενείας με βοήθειαν.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

O"τε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἄμνας, ἄρνα τὸν οἰ-
κεῖον ἐώρα, κατακεντάμενον, ἥλοις, ω-
λοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύ-
σα ἔλεγε· Πῶς θυγάτερις Υἱέ μου, θέλων τὸ
χειρόγραφον τοῦ Πρωτοπλάστη Ἅδαμ, ρῆξαι
καὶ θανάτῳ λυτρῶσαι, ἀπαν τὸ αὐθρώπιον;
Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σὺ φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, τὸ Μαρτυρικὸν,
τὸ Θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπά, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

"Η συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῷ Λγίᾳ,
καὶ τοῦ Τριωδίου, εἰς τὴν ταξίν αὐτῶν.

Τοῦ Ἅγιου ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τὸ μόνον προσάξω τῷ σοφῷ Βενεδίκτῳ. Ἰωσήφ.
Ωδὴ α. "Ηχος β". Ο Είρμος.

» **Δ** εὗτέ λαοί, ἀσωμεν ἀσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
» **Δ** τῷ διελόντε θάλασσαν καὶ ὄδηγήσαν-
» τε, τὸν λαὸν ὃν αὐγῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων·
» ὅτι δεδόξασται.

Tρομολογεῖν, τὴν ἀξιέπαιγον μνήμην σου,
προαιρημένῳ "Οσιε, χάριν δοθῆναι μοι,
Βενέδικτε δυσώπει, καὶ πάντων ἐπταισμένων
τὴν αὐτολύτρωσιν.

Mοναδικῶς, τὸν σὸν ἐκ βρέφους ἀραιμένος,
σταυρὸν κατηκολύθησας τῷ Παντοκρά-
τορι, καὶ νεκρώσας τὴν σάρκα, ζωῆς κατηξιώ-
νης Μακαριώτατε.

Nόμω Θεῷ, ὑποκλιθεὶς Παμμακάριστε, τὰ
τῶν παθῶν σκιρτήματα ἐνχπεμάρανχ,
εὐγκρατείας ἰδρῶσι, καὶ τὴν τῆς αὐτοθείας χά-
ριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Oἱ διὰ σοῦ, τὴν αὐθαρσίαν πλουτήσαντες,
Θεοκυττόρ πάναγνε, Χαῖρε βοῶμέν σοι,
ἡ θεχαριτωμένη, Οσίων, καὶ Δικαίων τὸ ἐγ-
καλλώπισμα.

Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

» **Σ**περέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ἔυλω νε-
» ἡρώσας τὴν αἵμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον

» σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Ὥδη γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Nαμάτων ζωτικῶν τοῦ θείου Πνεύματος,
πλησθεῖσα Βενέδικτε ἡ ψυχή σου, ποτα-
μός θαυμάτων ἔβλυσε, νοσημάτων ἔηραινοντας,
ἐπήρειαν.

Pρὸς πλάτος Παραδείσου κατεσκήνωσας,
Παμμάκαρ ὁδεύσας στενὴν τὴν τρίβον,
καὶ δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ πορείας ἀ-
τάκτους ἀπεστένωσας.

Pοαῖς σου τῶν δακρύων ἀρδευόμενος, ὡς δέν-
δρον Βενέδικτε καρποφόρον, εὔκαρπίαν
θείαν ἦνεγκας, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων θείᾳ
χάριτι. Θεοτοκίον.

O μόνος ἀγαθὸς τὴν σὴν σαρκούμενος, ὑπέ-
δω Παναμώμητε γατέρα, καὶ βροτὸς ὥρα-
θη τέλειος. ὅν ἴκέτευε σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἡχος α. Τοῦ λίθου σφραγίσθεντος.

Mονάσας θεαρέως, ἐναρέτως ἔβιωσας, καὶ
χάριν ἰαμάτων, ἐκομίσω Βενέδικτε, θαυ-
μάσια τελέσας φοβερά. Μονὴν δὲ συγκροτήσας
ἱερὰν, προσενήνοχας Κυρίω, τῶν σωζομένων
πληθὺν πανασίδιψε. Δόξα τῷ σὲ λαμπρύναντι
Θεῷ· δόξα τῷ σὲ εὐφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνερ-
γοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα. Θεοτοκίον.

Tαὶς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην
ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέν-
τα χρηστότητι, προτείνουσα δυσώπησον αὐ-
τὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ πα-
νῶν καὶ τῶν κινδύνων, τὰς εὐφημοῦντάς σε πό-
νῳ καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν
σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σῆς· δόξα τῷ ἐλευ-
θερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Sταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρα-
νόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγχη, τὴν
πλευρὰν ὄρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὕδυρετο πι-
κρῶς, τὰ σπλαγχνα κοπτομένη μητρικῶς, καὶ
τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο
βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ·
δόξα τῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θαυμά-
τῳ σου βροτούς ἀθανατίζοντι.

Ὥδη δ'. Ο Είρμος.

Gρ. μνῶ σε· ἀκοῃ γάρ Κύριε, εἰσακήκοα
καὶ εἴεστην· ἔως ἐμοῦ ἡκεις γάρ, ἐμὲ
ζητῶν τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλὴν σου
ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἐμὲ δοξαῖω πολυέλεε.

Sταυρώσας, σεαυτὸν τοῖς πάθεσι, καὶ τῷ
κόσμῳ θεόφρον_Πάτερ, τὸν ἐν Σταυρῷ

τείναντα, ἐθελουσίως τὰς παλάμας Χριστὸν,
ἐθεράπευσάς Βενέδικτε· ὃν ἐκδυσώπει σῶσῃ
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

A' γῶσιν, ἐγκρατείας "Οσιε, τῆς σαρκὸς νε-
κρώσας τὰ μέλη, νεκροὺς εὐχῇ ἔγειρας,
καὶ παρειμένοις εὐδρομίαν πιστῶς, θαυμαζό-
μενος ἀπένειμας, καὶ πᾶσαν νόσον Πάτερ ἐθε-
ράπευσας.

Eπράστε, καὶ ἀνίκμους "Οσιε, ἀπειργάσω
ψυχὰς γονίμους, τῷ ζωτικῷ λόγῳ σου,
καὶ τῶν θαυμάτων ἐπιδείξει, Ποιμὴν θεοπρό-
βλητος γενόμενος, καὶ Μοναζόντων κόσμος ω-
ραιότατος Θεοτοκίον.

O' σ ὄμβρος, ἐπὶ πόκον"Αχραντε, τῇ σεπτῇ σε
γαερὶ ὁ Λόγος, κατῆλθε σαρκόμενος, καὶ
ἐπαυσε πολυθεῖας σαφῶς, τὰ ὄμβρήματα Πα-
νάμωμε, καὶ τὸν πικρὸν χειμῶνα διεσκέδασε.

Ὥδη ε. Ο Είρμος.

» **O**' τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
» ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῷ σῶν
» προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτὸς σου
» γάρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Tὸν ἐν ἐλέει Θεὸν, ἐκδυσωπῶν Πάτερ σοφὲ
ἐπλησας ως Ἡλιού καμψάκην ἐλαίου, τὸ
ἄγγος τὸ μέγα, ὑπὸ τῶν ὄρωντων πιστῶς θαυ-
μαζόμενος.

O' καθαρὸς τὴν ψυχὴν, σὺ ἐν ἐκστάσει γε-
γονὼς ἔβλεψας, πᾶσαν τὴν γῆν, ως ὑπὸ^o
ἀκτῖνα λαμπομένην μίαν, Θεοῦ σε τιμῶντος,
παμμάκαρ Βενέδικτε.

Sημειουργῶν ἐν Χριστῷ, ὑδωρ πηγάσαι δέ
εὐχῆς "Οσιε, ἐκδυσωπεῖς τὸν ἀγαθοδότην·
ὅπερ διαμένει, ἐπανακηρύττον, τὸ θαῦμα Βε-
νέδικτε. Θεοτοκίον.

O' κατοικῶν οὐρανοὺς, τὴν σὴν πανάμωμον
νηδὺν ὥκησεν, ὅπως ἡμᾶς, οἴκους τῆς
Τριάδος ἐναποτελέσῃ, τοὺς σὲ Θεοτόκου, κη-
ρύττοντας"Αχραντε.

Ὥδη σ'. Ο Είρμος.

» **E**' ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· 'Εκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Fωταγείαις λαμπόμενος Πνεύματος, σκότος
πουηρῶν τῶν δαιμόνων ἀμείωσας, θαυμα-
τουργὲ Βενέδικτε, Μοναζόντων φωστήρ διαχυ-
στατε.

O' περίδοξος Μάκαρ ὁ βίος σου, ως περιφα-
νῆς ἡ σεπτὴ πολυτεία σου, δι' ἡς ἀγέλας
εἰλκυσας, Μοναζόντων πρὸς γυῶσιν σωτήριον.

Βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος, τῆς ἐπουραγίου, θεόφρον Βενέδικτε, ταύτης τυχεῖν ἴκέτευε, τοὺς πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζοντας.
Θεοτοκίον.

Ε' καστρός σου ἀγίας ἀνέτειλε, τῆς δικαιοσύνης ἀνέσπερος "Ηλιος, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισε, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ "Ηχου.

Συναξάριστον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Στίχοι.

"Αγέας λογισμοῖς, ὡς χαλινοῖς, πᾶν πάθος,
Ζωῆς χαλινοὺς Βενέδικτος ἐκπτύει.

Οὐλυμπον Βενέδικτος ἔβη δεκάτη γε τετάρτη.
Οὗτος, τῇ Ἑλλάδι γλώττῃ Εὐλογημένος ἑρμηνεύεται· τὴν δὲ ἐκ τῆς Ρωμαίων γῆς ἐκ χώρας λεγομένης Νουροίας, γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. Καταλείψας δὲ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, καὶ τοὺς γεννήτορας καὶ τὴν πατρικὴν περιουσίαν, ἐν πάνυ μικρᾷ τῇ τίλικίᾳ καὶ ἀτελεῖ, ἐρημόν τινα τόπον μετὰ τῆς τροφοῦ καταλαμβάνει· ἐνθα δὲ ἀρετῆς καὶ ἀσκήσεως προσοικείωσας ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, θαυμάτων παράποτοῦ δύναμιν ἐπλούτησε καὶ ιάσειν. Καὶ τὰς μὲν ἄλλας τῶν παραδοξοποιῶν διεξοδικώτερον τὸν κατ' αὐτὸν Ἰστορία δηλοῖ, δὲ ὃν παντοῖα κατειργάσατο θαυματα, καὶ νεκροὺς ἀνιστῶν, καὶ τὰ μέλλοντα προλέγων, καὶ περὶ τῶν ἀπόντων ὡς παρόντων διαλεγόμενος. Ἐκεῖνο δὲ χρὴ προσειπεῖν ὡς ἀναγκαῖον· ὅτι μιλλούντος αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, προλαβὼν, εἴπε τοῖς τότε συνοῦσιν αὐτῷ μαθηταῖς, καὶ τοῖς μακράν οὖσιν ἐμήνυσεν, ὅτι καὶ σημεῖόν τι γεννήσεται, διὸ οὐ γνώσονται πάντις ἔτι αὐτὸς χωρίζεται ἐκ τοῦ σώματος.

Πρὸ οὖν ἐξ ἡμερῶν τῆς ὁσίας αὐτοῦ κοιμήσεως, ἀνοιγῆναι τὸ ἑαυτοῦ μνημεῖον ἐκέλευσε· καὶ εὐθέως λαυροτάτῳ πυρετῷ κατεσχέθη, ύψος οὐτὸς ἐπὶ ἐξ ἡμέρας τὸ σῶμα αὐτοῦ κατεφρύσετο. Ἐν δὲ τῇ ἑκτῇ ἡμέρᾳ ἐκέλευσε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ἄραι αὐτὸν, καὶ ἀπενεγκεῖν εἰς τὸ εὔκτηριον. Ἀπενεγχεῖς οὖν ἐκεῖ, καὶ τῶν ἀχράντων μεταλαβὼν θυσιαρίων, ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν ἰστώς, καὶ διαβασταζόμενός τε καὶ στηριζόμενος, ὑψώσε τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν, καὶ οὕτως ἄνω ἀτενίζων καὶ προσευχόμενος, τὴν ἀγιασμένην ἀφῆκε ψυχὴν. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ, δυσὶν Ἀδελφοῖς, τῷ ἐνὶ θίσαρχοντι, ὅρασις ὀμοία ἐφάνη. Εἶδον τοίνυν ἱκάτεροι, καὶ ἴδους ὁδός τις θαυμαστὴ ἀπὸ τοῦ κελλίου τοῦ Οσίου μέχρι τοῦ οὐρανοῦ πρὸς ἀνατολὰς ἀνετείνετο, ἐκ λαμπρῶν τιμίων ἴματίων σηρικῶν ἐστρωμένη ὅλη· ἐν αὐτῇ δὲ καὶ τινες ἀνδρες ἐξαίσιοι, λαμπάδας κατέχοντες καὶ ἐνορδίνως βαστάζοντες ἀνήρχοντο. Ἀνὴρ δέ τις ἔτερος, λευχείμων καὶ αὐτὸς καὶ φωτειδής, πλησίου αὐτῶν ἐστηκὼς, ὥρωτα τούτους· Εἰ τὴν ὁδὸν ταύτην, τὴν κατανοοῦσι θαυμάζοντες, ἐπίστανται, τίνος ἐστί. Τῶν δὲ ἀγνοεῖν εἰπόντων, ἐφη ὁ φανεῖς· Αὕτη ἐστιν τὸ ὁδός, διὸ τὸ ὁ Θεοῦ ἀγαπητὸς Βενέδικτος εἰς οὐρανοὺς ἀνέρχεται. Ἐν ἑαυτοῖς οὖν γενέσμενοι τῶν ὥρων τῶν ἱκάτερος, συντκαν τὴν τοῦ Αγίου Ἀνδρὸς τελείωσιν, καθάπερ ὅντες καὶ ὥρωντες αὐτὸν τελειούμενον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος, Αλεξανδροῦ, τοῦ ἐν Πίδνη.

Στίχοι. Μὴ τοὺς στεφάνους ζημιωθῆναι φέρων,
Φέρει κεφαλῆς Ἀλέξανδρος ζημίαν.

Οὗτος τὸν ἐν σκοτομήν τῆς πλάνης ἀναλόμψας δὲ οἵας τις πολύφωτος Ἀστήρ, καὶ τὴν μανίαν τῶν δυσσεβῶν διηλεγέτε, καὶ τὸν κατεπαιρόμενον ἀντίπαλον, ως βίλεσι, τοῖς ρήμασι κατέρρωσε, καὶ πᾶσαν πλάνην κατέβαλε, παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρυξέας. "Οθεν οἱ τῇ πλάνῃ προσετηκότες, τὴν παρρησίαν αὐτὸς καὶ ἀνδρείαν μὴ ἐνεγκόντες, ποικίλαις μαγγανείαις ἐπειρῶντο τὸ εὔτονον αὐτῷ καταβαλεῖν· καὶ μὴ ἵσχυσαντες, ἀποτέμνεσι διέφει τὴν αὐτῷ κεφαλήν. 'Ο δὲ Θεὸς χαρίσμασιν αὐτὸν ἴαμάτων ἀνταμείβεται· ἀπασαν γάρ νόσου πουνηρὰν αἴπελαύνει αἴπο τῶν πίστει προσιόντων αὐτῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὄμολογητοῦ Εὐσχήμονος, Ἐπισκόπου Λαμψάκου.

Στίχοι. Πρὸ τῷ θανεῖν Εὐσχημόν, εἶπεν ἀν Παῦλος Εὐσχημόνως ὕδενεν, ως ἐν ἡμέρᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Ο Είρμος.

» **P**άτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώτατοι ποτέ· ἐκ θεολύπτου ψυχῆς γάρ,
» θεολογοῦντες χείλεσιν ἔμελπον· 'Ο μπέρθεος
» τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Nέιρωσιν ζωηφόρον ἐκτήσω, τῶν ἡδονῶν τῇ ἀποχῇ· ὅθεν νεκροὺς ἐξεγείρειν, κατηξιώθης παμμάκαρ Βενέδικτε, θαυμαζόμενος ὑπὸ πάντων, τῶν πιστῶν, ως Ἡλιού ὁ μέγας.

Eίργαστο τοῖς ὄσιοις σου πόνοις, μάνδραι αἴπεριων Μοναστῶν, ἡτοις αἱ τοις διαμένει, τειχιζομένη ταῖς προστασίαις σου, αἴξιάγαστε πειθομένη, τοῖς καλῶς ὑπὸ σοῦ τυπωθεῖσι.

Aόξαντες θανατῶσαι ἀφρόνως, μάκαρ φαρμάκοις πονηροῖς, σὲ τὸν φρουρούμενον θεία τοῦ Παντούργου παλάμη, οἱ ἀφρονες κατησχύνθησαν, φωραθέντες τῇ ἐν σοὶ τοῦ Πνεύματος προγνώσει.

Θεοτοκίον.

I"ασαι τῆς ψυχῆς μετὰ πάθη, τῆς αἰπαθείας τὴν πηγὴν, ἡ συλλαβοῦσα Παρθένε· καὶ κατανύξεως ὄμβρους παράσχου μοι, προξενοῦντάς μοι τὴν παράκλησιν ἐκεῖ, ἀγία Θεοτόκε.

Ωδὴ η'. Ο Είρμος.

» **T**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Εβραιῶν τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ως Κύριον, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Kατὰ παθῶν φθοροποιῶν, βασιλεύσας ἐν Χριστῷ θεόφρον Πάτερ, Ούρανῷ Βασι-

λείαν, κατηξιώθης οίκεῖν, σὺν πᾶσι τοῖς καλῶς βιώσασι, καὶ τὸν παντεπόπτην, Θεὸν ἡγαπηκόσι.

Tὰς σὰς ἀγίας προσευχὰς, προσδεχόμενος

Θεὸς τοῖς ἐνδεέσι, διὰ σοῦ ἔχορήγει, τὰς πρὸς τὸ ζῆν ἀφορμὰς, μεγάλως ἐπὶ γῆς δοξαζων

σε, ταῖς θαυματυργίαις, Βενέδικτε τρισμάκαρ.

Ωραιωθεὶς ταῖς καλλοναῖς, τῷν ἐνθέων ἀρε-

τῶν, πρὸς τοὺς ὥραις, μετετέθης νυμφῶ-

νας, Πάτερ συνεῖναι Θεῷ, καὶ τούτου θείας

ώραιότητος, εἰς τοὺς ἀπεράντους, αἰῶνας ἀ-

πολαύειν.

Θεοτοκίον.

Iδοὺ γεγένυνται ἐκ σοῦ, Ἡσαΐας ὡς βοῶ 'Α-

γνὴ παιδίον, ὁ Χίὸς τοῦ 'Ψιστός, καὶ σὸς

ὅραται Χίὸς, Παρθένε, υἱοὺς ἐργαζόμενος, τοῦ

ἐπουρανίας Πατρὸς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

'Ωδὴ θ'. 'Ο Είρμος.

Tὸν ἐκ Θεῷ Θεὸν Λόγου, τὸν ἀρρήτω σο-

φίᾳ ἦκουτα καὶ οὐργῆσαι τὸν Ἀδάμ,

βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ 'Αγίας

Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,

οἱ πιστοὶ ὄμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Ωφθης ὡς ἥλιος μέγας, καταυγάζων τὴν

κτίσιν, σημείοις Θεοφόρε φοθεροῖς, καὶ

ἀρετῶν ἀναλάμψει· διὰ τοῦτο τελοῦμεν, τὴν

μνήμην σου τὴν ὄντως φωταυγῆ, φωτίζόμενοι

Πάτερ καρδίας αἰσθητήρια.

Sὲ Μοναζόντων ἀγέλαι, ὑπὸ σοῦ κροτηθεῖ-

σαι, ἡμέρας εὐφημόσι καὶ υγιτὸς, μέσον

τὸ σῶμά σας ἔχοντες, ἀναβλύζον πλεσίως, θαυ-

μάτων ποταμὸς, Πάτερ σοφὲ, καὶ φωτίζον τὰ

τούτων, ἀπαύστως διαβήματα.

Hλιακῶν λαμπηδόνων, ὑπερήστραψας Πά-

τερ, τελέσας τοῦ Θεῷ τὰς ἐντολὰς, καὶ

πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, μετετέθης πρε-

βεύων, δοθῆναι ἴλασμὸν ἀμαρτιῶν, τοῖς πιστῶς

σε τιμῶσιν, ἀοἰδῷμε Βεγεδίκτε,

Θεοτοκίον.

Fωτοκυπτόρ Παρθένε, τῆς ψυχῆς με τὰ μέφη,

ἀπέλασον καὶ διδεικαθαρῶς, προσειο-

πτρίζεσθαι Δέσποιγα, τὸ σωτήριον καλλος, τῷ

λάμψαντος ἀρρήτως, ἐκ τῆς σῆς, παναγίας υγ-

δύος, εἰς φῶς Ἐθνῶν πανύμητε.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ιδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ.

Αοξά, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,

καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἅγιων Μορτύρων Ἀγαπίου
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά Προσόμοια.

"Ηχος πλ. δ."Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Mάρτυρες Χριστῷ ἐπτάριθμοι, τῷν διωκτῶν τὰς ὄρμας, καὶ τὸν βίαιον θάνατον, εἰς οὗδὲν ἡγήσασθε, ἀλλ' ἐτοίμως ἐσπεύσατε, ἀνδρειοφρόνως πρὸς τὰ παλαιόσματα· καὶ νίκης στέφος ἀναδησάμενοι, συνηριθμήθητε, τοῖς δικαιοῖσι ἀπασι, μεθ' ὧν ἡμᾶς πάντοτε γεραιόμεν, καὶ μακαρίζομεν.

Mάρτυς ἀθλητὰ Ἀγάπιε, τῷν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, ὄρεκτῷν τὸ ἀκρότατον, ἀγαπήσας ἐσπεύσας, τοῦ πιεῖν τὸ ποτήριον, τῷ μαρτυρίου ἐπικαλούμενος, Θεοῦ τοῦ ζῶντος τὸ θεῖον ὄνομα."Ω τῆς ἀνδρείας σα! Ὡ τῆς καρτερίας σα! διὰ τῆς τυχεῖν, δόξης καὶ λαμπρότητος, σαφῶς ἡξίωσαι.

Mάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, ἐθελασίω σφαγῆ, οἵαυτος ἐξεδώκατε, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἷμασι, τοῖς υμῶν ἡγιάσατε, καὶ τὸν αἴθέρα κατελαμπρύνατε, τῇ διαθάσει· καὶ νῦν οἰκιζεσθε, εἰς τὰ οὐράνια, πρὸς φῶς τὸ ἀγέσπερον, ὑπὲρ ημῶν, πάντοτε δεόμενοι, θεοειδέστατοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Xαῖρε φωτὸς θεῖον ὄχημα· χαῖρε Κυρία ναεί, καὶ σκηνὴ ἀγιάσματος· φῶς ἡμῖν ἀνέτελας, ἐξ ἀχράντῳ ηδύοσ σα, καταφωτίζον κόσμος τὰ πέρατα, καὶ ἀγιάζον ἡμᾶς χρηστότητι· χαῖρε κεφάλαιον, σωτηρίας"Αχραντε· χαῖρε φρικτὸν, ἀκινσμα καὶ λάλημα, τῷν πεποιθότων εἰς σέ.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Hλιος Τέκνον ἡμαύρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἴματιον, ζοφερῶς μετέβαλε· γῇ κλονεῖται καὶ ῥήγνυται, φρικτῶς Ναῦς τὸ καταπέτασμα· καὶ γὰρ πῶς Τέκνον μὴ διαρρήξομαι, σπλαγχνα καὶ ὄμματα; πῶς δὲ μὴ τὸ πρόσωπον καταξανῶ, αδίκωσε θυγάτη,

βλέπασα Σωτέρ μου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες.

Ο Κανὼν τῶν Ἅγιων, οὐδὲ ἡ Ακροστιχίς.

Ἐπτὰ προσάξω Μάρτυρες μελωδίαιν. Ιωσήφ.

"Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. δ'. Ο Είρμος.

A* σῶμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Ναλάσσῃ, ὅτι μόνος εὐδόξως δεδοξασται.

E*' τοῖς ἐπουρανίοις, Μάρτυρες ὑπάρχοντες σκηνώμασι, τοὺς ἡμᾶς εὐφημοῦντας, ἐπὶ γῆς φωτισμοῦ αἴξιώσατε.

Pνύργοι τῆς Ἐκκλησίας, ὥφθητε τὰ τείχη καταστρέφοντες, τῆς εἰδωλομανίας, Ἀνέλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

Tέτρωσαι τῇ αγάπῃ, Μάρτυς αἴξιάγαστε Ἀγάπιε, τοῦ Δεσπότου τῶν ὄλων, καὶ θανεῖν δὲ αὐτὸν προτεθύμησαι. Θεοτοκίον.

Aἴγλη φαεινοτάτη, τοῦ ἐκ σου Παρθένε ανατείλαντος, τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας, φωταγώγησον ὅπως δοξάζω σε.

"Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

Oὐκ ἔειν Ἀγιος, ως ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ως ὁ Κύριος ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις οὐκ ἔστιν Ἀγιος πλὴν σε Κύριε.

Pυρὶ αναπτόμενος, τῆς αγάπης τοῦ Χριστοῦ, τὴν πυρὰν ἐναπέσθεσας, Μάρτυς Αγάπιε, τῆς εἰδωλομανίας, βοαῖς τῶν αἵματων σου· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Dορφαῖαι ωράθητε, διακόπτουσσαι τομῶς, μυριάδες μακάριοι, δαιμόνων ἐν χαρίτει· καὶ νῦν ταῖς μυριάσιν, ἥνωθητε χαίροντες τῶν νοερῶν Δυνάμεων.

Oδὸν διανύοντες, Μαρτυρίς ανδρικῶς, αποθέσει τοῦ πνεύματος, τὴν ἄκνα ἐφθάσατε Βασιλεῖαν, ἐν ἥπερ ἐκέντησθε, Μάρτυρες, θεῖοι τὸ πολίτευμα.

Θεοτοκίον.

Sαρκὸς ὄμοιώματι, ἐμφανισθέντα ἐκ τῆς σῆς, φωτοφόρου νηδύος, τὸν Κτίσην ἐπέγνωμεν, διὰ σπλάγχνα ἐλέός, ἡμῖν τοῖς ὑμνοῦσί σε, Μήτερ αἰειπάρθενε.

Κάθισμα, Ἡχος α'. Τὸν τάφον σου.

E* πτάριθμος χορὸς, τῶν Μαρτύρων ὑμνεῖσθω, αὐτοὶ γάρ τὴν ἡμῶν, ἐκδιώκουσι βλάβην, ως φύλακες τῆς Πίστεως, Ἐκκλησίας προπύργια· οὗτοι φάλαγγας, αποστοῦσι δαιμόνων, καὶ πρεσβεύουσι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Δεσπότην, εἰρήνην βραβεύοντες. Θεοτοκίον.

Mητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον αληθῶς, καὶ μετὰ τόκου ὀφθεῖσαν, σὲ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν αγαθότητα· σὲ γάρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

H* ἀσπιλος Ἀμνᾶς, τον Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλῳ ὄρωσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὄλολυζσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱό μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκουσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

"Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

E* ὅρους κατασκίου, Λόγε δὲ Προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκούσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ, ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

A* γαν τὸν Χριστὸν Ἀγάπιε ποθήσας, πάθη τὰ αὐτοῦ ανδρείως ἐμιμήσω, σφαγιασθεὶς ως ἀρνίον ἐθελεσίως, Μεγαλομάρτυς αἴξιάγαξε. Μήφει ἐαυτοὺς ἐνδόντες ὄλοψύχως, Μάρτυρες σοφοὶ ράνισι τῶν αἵματων, ἐπορφυρώσατε χλαιῖναν, ἥν στολισθέντες, τὰς οὐρανοὺς περιπολεύετε.

O* τῆς πρὸς Θεὸν ὑμῶν θερμῆς ἀγάπης! δὲ ἦς ἐαυτοὺς ἡρητίσασθε τελείως, καὶ βιαιότατον θάνατον ὑποδάντες, αθανασίας ηὔλαθητε.

Θεοτοκίον.

Mέρον ἐν γαστρὶ τὸν Λόγον ὑπεδεξώ, ἀχραντε Ἀγνὴ τὸν κόσμον δυσωδίας, αποκαθαίροντα πάσης τῶν ἐπτασμένων· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

"Ωδὴ ἐ'. Ο Είρμος.

O* ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, θεογνωσίᾳ φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, φώτισόν με πρὸς ὅρον, τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

A* γαπητὸς τῇ πράξει, ως καὶ τῇ κλήσει γενόμενος Ἐγδοξε, θήλησας δὲ αγάπην, τοῦ πανθασιλέως Θεοῦ ἡμῶν.

P*ῆμα δεινοῦ Τυράννου, εἴεφαυλίσατε, Ἀγιοι Μάρτυρες, καὶ Χριστῷ στρατευθέντες, φᾶλαγγας δαιμόνων ωλέσατε.

Tρῆς ἱερᾶς ἀγῶσι, καταβαλόντες ἀνόμων τὸ φρύαγμα, στέφος αθανασίας, Μάρτυρες Χριστοῦ ἀνεδήσασθε.

Θεοτοκίον.

G* μνολογίας θείας, τὴν Θεοτόκον πατοῦ μακαρίσωμεν, Χαῖρε λέγοντες πᾶλη, μένος ἥν διωδευσε Κύριε.

"Ωδὴ ζ'. Ο Είρμος.

I* λασθητὶ μοι Σωτῆρ: πολλαὶ γάρ αἱ αἰνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ανάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γάρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

S* ὑν Ἀλεξάνδροις δυσὶ, Διονυσίοις τε μέλψωμεν, Ἀγάπιον τὸν κλεινὸν Τιμόλαον Ῥώ-

μυλον, στερρώσ εναθλήσαντας, και τὰς μυριάδας, τοῦ ἔχθροῦ καταπαλαιίσαντας.

Ιάσεων ποταμούς, ἀναπηγάζοντες Μάρτυρες, τὰ πάθη τῶν γηγενῶν, ἐνθέως καθαίρετε διὸ τοῦτο χαίροντες, τὰ ὑμῶν ἐν πίστει, εὐφρυμοῦμεν προτερήματα.

Nομίμως τὸν Ἱερὸν, ἀγῶνα διατελέσαντες, νομίμως παντουργικῆς, παλάμη ἐστέφθητε, ἐπτάριθμοι Μάρτυρες, οὐρανοπολῖται, τῶν Α' γγέλων ἴσοστάσιοι. Θεοτοκίον.

Mαράνασα τὰ φυτά, τῆς ἀθείας Πανάμωμε, τῷ σῷ Ἀγίῳ βλαστῷ, τὴν ἀναβλαστίνουσαν, ἐν ἐμοὶ ἐκάστοτε, τοῦ ἔχθροῦ κακίαν, ἀπομείωσον Θεόνυμφε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, και τῶν σὺν αὐτῷ Πλησίου, Ρωμύλου, Τιμολάου, Ἀλεξάνδρων δύο, και δύο Διονυσίων.

Στίχοι.

"Ἐσπευδεν Ἀγάπιος εἰς μαρτυρίαν.

Θεοῦ γάρ αὐτὸν ὑπέθαλπεν ἀγάπη.

Μετὰ τριῶν Ηλήσιος ἐκτυπθεὶς ἔψεις,
Θεοῦ σὺν αὐτοῖς ἴσταται νῦν πλησίον.

"Ως Ἀλεξάνδροις κλῆσις, ἐκτομὴ, στέφος.

Καὶ Διονυσίοις τε κοινὰ ἦν τάδε.

Πέμπτη και δεκάτη τμῆμα Ἀγαπίος, ἑταῖροι.

Oὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ· ὁ μὲν Ἀγάπιος ἀπὸ τῆς Πόλεως Γάζης· Τιμόλαος δὲ, ἐκ τοῦ Πόντου· οἱ δὲ δύο Διονυσίοις, ἐκ Τριπόλεως τῆς ἐν Φοινίκῃ· ὁ δὲ Ρωμύλος, Τυποδιάκονος τὸν τῆς ἐν Δισοπόλεις Ἐκκλησίας· ὁ δὲ Πλήσιος, και οἱ δύο Ἀλεξανδροίς,
ἐξ Αἰγύπτου ἐτύγχανον. Οὗτοι, πρῶτοι μὲν τὰς ψυχὰς τῷ προσ Χριστὸν πόθῳ συνδύσαντες, ἐπειτα δὲ τὰς χειρὰς ὑπεβαλόντες κλειστοῖς, Οὐρβανῷ τῷ τῆς Καισαρείας Ηγειρόνι προστήθουν, Χριστιανοὺς ἔχοντος προσαγγέλλοντες. Οἱ δὲ, μήτε ἀπειλαῖς, μήτε κολακείαις χαυνώσας αὐτοὺς διυνθεῖς, ἢ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως ἀποστῆσαι, ἔις τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτυπθῆναι προσέταξε.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Αριστοθόλου, Ἐπισκόπου Βρεττανίας, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου.

Oὗτος τὸν εἰς τῶν Εβδομήκοντα Ηλιθηῶν τίκτουσθησε δὲ τῷ Ἀγίῳ Ἀποστόλῳ Παύλῳ, χηρύτων τῷ Εὐαγγελίῳ, εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, διακονῶν αὐτῷ, ὑφ' αὐτοῖς χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος εἰς τὸν τῶν Βρεττανῶν χωραν, ἀγρίων ἀνθρώπων και ὠμοτάτων. Πάρων ποτὲ μὲν τυπόμυνος, ποτὲ δὲ και κατὰ τῆς ἀγροῦ σύρεμενος, πολλοὺς ἐπεισ τῷ Χριστῷ προσελθεῖν· ὅθεν και Ἐκκλησίας ουρανούμενος, και Πριεστεύερος, και Διακόνους ἐν αὐτῇ καταστησας, ἐτελειώθη.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Νικανδροῦ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ.

Στίχ. Νικανδρον ἐκδαιρουσιν, ὥσπερ αἵριον,

Χεῖρας βαλόντες οἱ μάγειροι τῆς πλάγης.

Kαὶ οὗτος ὁ Ἀγιος ἐπὶ τῆς Βασιλείας τὸν Διοκλητιανοῦ· τῇ εὔσεβεια δὲ συντεθραμμένος, και τῇ τῶν Μαρτύρων ἀγάπη συνδεδεμένος, ἔργον εἶχε τὰ τούτων λείψανα χρυσίως αἴρειν, και σεβασμίως και ἐντεμώς καταστέλλειν. Καὶ ποτε, ίδων τὰ τῶν Ἀγίων λείψανον ερρίμηνα οὕτω, και ἀνεπιμέλητα, υπεκτός ἐλθὼν και ἀνελόμενος; ταῦτα, κατέθετο ἐν τινι τόπῳ ὅσιως τε και κοσμίως. Θεαθεὶς δὲ ὑπό τινος τῶν Εἰδωλολατρῶν, διεβλήθη τῷ Ἀρχοντι· και χρατήθεις, και παρρήσια τὸν Χριστὸν κηρύξας Θεὸν ἀληθινὸν, τὴν δοφὰν ἄφαιρεθεὶς, τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐκσμίσατο...

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ημᾶς. Ἄμην.

Ωδὴ ζ. Ο Είρμος.

Oἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαθυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς Τριπτύχου, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαρ μάλλοντες· Ο τῶν Πατέρων ημῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Aγκυρούνθεις τῇ ἀγάπῃ τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότου, Μάρτυς Ἀγάπιε, ὑπέκλινας αὐχενα, τῷ ἔψει και Μαρτύρων, ἡριθμήθης στρεπτεύμασθαι· Ο τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Cαὶ λαχάνα ὄρασθε, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίᾳ Μάρτυρες ἔνδοξοι ἐπτάφωτος τῷ κόσμῳ, φωτίζουσα βοῶντας, τοὺς ημῖν καταφεύγοντας· Ο τῶν Πατέρων ημῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ (*). Θεοτοκίον.

Aξιόμενον σειράς με, ἀμυθήτων πταισμάτων λῦσον Πανάμωμε, παρέχουσά με ὄμβρους, φαρμάκων μελφδοῦντι, τῷ ἐκ σοῦ ανατείλασμάς· Ο τῶν Πατέρων ημῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ. Ωδὴ η. Ο Είρμος.

Tοῦτον εὖ ὄρει ἀγίως διέκασαντα, κοὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τῷ τῆς Αειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ Μαστήριον μνωρίσαντα, Κύριον ὑμεῖτε, και ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Aκτῆρες παικίων νοσημάτων, χειρουργία τοῦ Ηγειράτος δειχθέντες, πάσας ημῶν τὰς νόσους φέροντες, ὅπως εὐφρημῶμεν, και δοξολιγώμεν, ημῶν τὴν θείαν μητήν.

(*) Τῇ χειρόγραφῃ ἔχουσῃ αὐτῷ, και ίσως ερθότερον ... ἐπτάκαυλος τὸν κόσμον, φωτίζουσα βοῶντα, ιρυαλλίδι τῆς χάριτος. Ο τῶν Πατ...

Α'γαπήσας Θεόν, πρὸς τούτου Μάρτυρον, ἡγα-
πήθη. διόσε τὸν ἀγῶνα, τὸν θεῖον ἐκτε-
λέσαντα προσήκατο, σὺν τοῖς ὁμοζῆλοις, ἐν ε-
πουρανίοις, Ἀγάπιε θαλάμοις.

Νευρωθέντες τὴν πίστει τοῦ Δεσπότου, δυ-
ναστείαν καθείλετε τοῦ πλάνου, καὶ εὐ-
κλεῶς ταῖς νίκαις κλεψόμενοι, εἰς ἐπουρανίους,
Μάρτυρος Κυρίου, οἴκεῖτε καταπάντεις.

Θεοτοκίον.

Ι"ασκί μου τὰ πάθη τῆς καρδίας, αἴπαθείας
πηγὴν ἥ τετοκυῖα, καὶ πρὸς ζωὴν με θείαν
καθοδήγησον, ἵνα σε δοξάζω, Μῆτερ τοῦ Σωτῆ-
ρος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ θ'. Ὁ Είρμος.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὅμολογοῦμεν, οἵ διὰ
σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνὴ, σὺν Ἀ-
σωμάτοις χορείας, σὲ μεγαλύνοντες.

Ω'ραι γεγονότες, θείαις εύμορφίαις, τῆς
μαρτυρίας Κυρίῳ παρέσητε, καὶ σὺν αὐ-
τῷ Ἀθλοφόροι ἀεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατὸς ὑμᾶς Ἀγγέλων, ἐπανακομίζει, δια-
ζευχθέντας τοῦ σώματος Μάρτυρες, πρὸς
τὴν οὐρανίον πόλιν, πρὸς φῶς ἀνέσπερον.

Ημῶν τῶν ἐκτελούντων, σήμερον τὴν μνή-
μην, τὴν ἔραν ὑμῶν Μάρτυρες ἐνδοξοί,
πρὸς τὸν Θεόν μημονεύετε μὴ διαλίπητε.

Θεοτοκίον.

Φωτί με μετανοίας, τὸν ἐσκοτισμένον, τῇ
ἀμελείᾳ Πανάμωμε λάμπρυναι, ὅπως ὑ-
μιᾶς καὶ δοξάζω τὰ μεγαλεῖα σου.

Τὸ Φωταγωγικόν τὸ Ἰδιόμελον εἰς τὸν Στίχον,
καὶ τὸ Μαρτυρικόν Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον,
ἥ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυτοι.

ΤΗ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Σαβίνου
τοῦ Αἰγυπτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ὕχος πλ. δ'. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίω.

Κύριε, σὺ τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρώπων, ὡς
ἐπιστάμενος φύσεως, ζῶσθν ἐν κατερῷ τῆς
γηστείας, ἴσχψα ἡμᾶς καὶ κρατοῦσθον· κατὰ
παθῶν καὶ ἔχθρῶν, νοούμενων ὡς εὔσπλαγ-
χνος, ἀπαθείας γένυχῆς, τειχίσας, τὸν θορύβον
σου τὸ ἔδερον.

Κύριε, σὺ τὸν Ἀθλοφόρον ἐκ σκότους, πρὸς
φῶς τῆς θείας σκηνώσεως, τῇ τοῦ Πυ-
ρακλήτου ἐμπνεύσει, ὡς ἀγαθὸς μετεποίησας,
καὶ κραταιὸν κατ' ἔχθρων, ἀνέδειξας ὀπλίτην
σου· διὰ τοῦτο ἀριστεύων, ἐδόξασέ σε φιλάν-
θρωπε.

Κύριε, σὺ ταῖς τῶν Μαρτύρων πρεσβείαις,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, φύλαξον ἡ-
μᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν νοούμενων πτερύγων τοι,
καὶ καθαρῶς καὶ ἀγνῶς, ἀξιώσον θεάσασθαι,
τὴν τριήμερόν σου Λόγε, ἐξαναστασιν ὡς εὔ-
σπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε, δέξαι σῆς Μητρὸς ἰκεσίας, καὶ σπλαγ-
χνισθεὶς ἐπικάμφητι· σῶσον ἄπαν γένος
ἀνθρώπων, τῶν δοξαζόντων τὸ κράτος σου, καὶ
ἐκλύτρωσαι ἡμᾶς, τῆς πλάνης τῷ ἀλάτορας, καὶ
ἔλέησον ἐλεῆμον, καὶ σφαλμάτων δίδου ἄφεσιν.
Ὕ Σταυροθεοτοκίον.

Κύριε, ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ἔνδον
κρεμάμενον, "Ηλιε τῆς Δικαιοσύνης, τὰς
ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε, καὶ ἥ σελήνη τὸ φῶς, εἰς
σκότος μετεβάλετο· ἥ δὲ πανάμωμός σου Μή-
τηρ, τὰ σπλαγχνα διετέτρωτο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες κατὰ τὰξιν, ὡς σύνηθες.

Οἱ Κανὼν τοῦ Ἅγιος, οὗ ἥ Ἀκροστιχὶς, ἐν τοῖς
Θεοτοκίοις, Γεωργίου (*).

'Ωδὴ θ'. Ὕχος πλ. δ'. Ὁ Είρμος.

Υγρὰν διοδεύσας ὥσει ἔντονα, καὶ τὴν Αἰ-
γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσρα-
ὴλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
ἀστωρεύ.

Τὸ ὅμιλα καθίσαντες τῆς ψυχῆς, ἐγκρατείας
πόνοις, καὶ δακρύων καταρροαῖς, νοη-
τῶς τὸν Ἡλιον τῆς δόξης, ἐξαναστάντα θεα-
σῶμεθα.

Εν ὑψει τῆς γνώσεως τοῦ Χριστοῦ, σοφῆ-
διανοίᾳ, Ἀθλοφόρε ἀναδραμών, τοῦ ψεύ-
δους κατέλιπτες τὴν πλάνην, καὶ οὐρανίου δό-
ξης ἔτυχες.

Χρυσορόδος Μάρτυρος ἄλλος Χριστοῦ, ἐν γῇ
Αἰγυπτίων, καὶ ἐν κόσμῳ ἀθλητικῷ,
πλημμυρήσας αἷματι Σαβίνε, θεογνωσίᾳ ἀν-
θρώπους κατήρδευσας.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἔτερου Κανόνα, σὺ η Ἀκροστιχὶς.
αἰθλητικῷ Σαβίνον αἰτεῖσθαι πόθῳ.. Θεοφάνους..

Θεοτοκίου.

Γαλήνης Πανάγραντε ὁ ἐκ σοῦ, τεχθεὶς ὑπέρ λόγου, ταῖς πρεσβείαις σου ἐκπληροῦ, τὸν παρόντα χρόνον καὶ ῥύνει, τοὺς σὲ δοξάζοντας πανάμωμε.

Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

Σὺ εἴ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἴ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμεῖς σε τὸ πνεῦμα μου.

Σὺ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, διὰ νηστείας σοι Κύριε, εὐαρεστεῖν, καὶ πληροῦν προθύμως, τὰ σεπτά σου θελήματα.

Kράτος ἀπροσμάχητον, θωρακισάμενος"Ενδοξεῖ, τὴν τοῦ Χριστοῦ, πίστιν καὶ αγάπην, κατ' ἔχθρῶν σὺ ἡρίστευσας.

Pλάνης τὰ θεμέλια, τῇ ιαρτερίᾳ σου ἔσεισας, καὶ εἰς βυθὸν, βαθμοὺς τῶν Εἰδώλων, Σαβῖνε καταβέβληκας. Θεοτοκίου.

E'ν σοὶ δυναμούμενοι, καὶ ιραταιούμενοι"Αχραντε, ἐν τῷ ιαρῷ τῷ τῆς ἐγκρατείας, παθῶν υιωμεν τὸν πόλεμον.

Κάθισμα, Ἡχος γ'. Η Παρθένος.

Aθλοφόρε μέγιστε, τῆς ἀληθείας ὄπλετα, Χριστομάρτυς ἐνδοξεῖ, Κήρυξ τῆς θείας Τριάδος, αἴτησαι τοῖς σὲ τιμῶσιν ἐξ ὑψους χάριν· δώρησαι ταῖς σαῖς πρεσβείαις πᾶσιν εἰρήνην, τοῖς ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι, τὴν θείαν μητήμην τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίου.

E"καστος ὅπου σωζεται, ἐκεῖ δικαιώς καὶ προσρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταψυγή, ως σὺ Θεοτόκε, σκέπτεσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Η Σταυροθεοτοκίου.

Pάθδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἔχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ εδοξασά σου τὴν Θεότητα.

Tῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, νηστείᾳ καὶ πόνοις καθυποτάξαντες, ἀπαθῶς Χριστοῦ οὐδάμεθα, καὶ ἀγνῶς τὰ πάθη τὰ σωτῆρια.

O"περ μάστεγι ἐπληξας, ρήμασι Σαβῖνε ὁ μολοκίας σου, τῆς ἐνθέου τοὺς διώκοντας, καὶ αὐτὸς ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Tοὺς τῇ κτίσει λατρεύοντας, ἐπεισας Σαβῖνε καὶ καθιδηγησας, εἰς λατρείαν τοῦ τῶν θεῶν οὐδηγόν σε Μάρτυς καταγγέλλοντας.

Θεοτοκίου.

Ως ἀγκύρας δραξάμενοι, τῆς σῆς προστασίας μόνη Πλανύμνητε, τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εἰς λιμένα θεῖον ἀναγόμεθα.

Ωδὴ έ. Ο Είρμος.

Φωτίσον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχε ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Aμπρυνον ἡμᾶς, τῆς νηστείας ταῖς ἐλλαμψεσι, καὶ αἴξισον ἀγνῶς κατιδεῖν σε, τῆς δόξης καὶ Δικαιοσύνης τὸν "Ηλιον.

E"χων ἐν ψυχῇ, ὥσπερ λύχνον φαεινότατον, τὴν Χριστοῦ θείαν ἀγάπησιν, πρὸς τοῦτον Μάρτυς ωδηγήθης δι' ἀθλήσεως.

E"κτεινας Σοφε, Αἰγυπτίων τὰ σεβάσματα, ἐν τῇ ράθδῳ τῆς σοφίας σου, τὸν τῶν αἰπάντων ποιητὴν δοξάζων Κύριον. Θεοτοκίου.

Pώμην τὴν ἡμῶν, περιβάλλουσα ἀσθένειαν, ἐν ιαρῷ τῆς ἐγκρατείας Ἀγνή, κατὰ πολέμων, καὶ παθῶν ἡμᾶς ἐνίσχυσον.

Ωδὴ ζ. Ο Είρμος.

Iλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν ιακῶν, αἰνάγαγε δέομαι πρὸς σὲ γὰρ ἐθόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Aπόλαυσιν ἀγαθῶν, καὶ μέθεξιν αἰκηράτου τρυφῆς, ἡ νηστεία προξενεῖ, τοῖς ταύτης μετέχοντι, καὶ Χριστὸν δοξάζουσι, καθαρᾶ ιαρδία, σωτηρίας μόνον προξενον.

Eὑπρέπειαν ὄρατὴν, καὶ κοσμικὴν περιφάνειαν, ἐθδελυξω εὔσεβως, καὶ δόξης τῆς ιρείττους, καὶ πλούτου τοῦ μένοντος, ἐραστὴς ἐδείχθης Ἀθλοφόρε παναοιδιμε.

Tὴν ζάλην τοῦ μοχθηροῦ, Σαβῖνε βίου κατέλιπες· εἰς ὄρμον δὲ τῆς Χριστοῦ, κατάφυτας πίστεως· δὶς τῆς ἀθλήσεως, τὸν πλοῦτον εἰς θεῖα, ταμιεῖα ἐναπέθηκας.

Θεοτοκίου.

Tαυτάμενοι τοῦ φυτοῦ, παρακοῇ οἱ Πρωτόπλαστοι, ἐξόριστοι τῆς τρυφῆς, γεγόνασιν Ἀχραντε· ἦμεῖς δὲ μετέχουτες, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, ἐντρυφῶμεν αἰκηράτω ζωῇ.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ "Ηχου.

Συναξάριον.

Τῇ Ιε. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνὸν τοῦ Αἰγυπτίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ Αἰγυπτίου:

Στίχοι.

Ρεῖθρον Σκαμάνδρου, ως ἐλέγχεως ὕδωρ, Εὐανδρίας ἐλεγχος ἢν τῆς Σαβίνου.

Τῇ δεκάτῃ ἔκτῃ ἐντεῦθεν ἀπῆρε Σαβῖνος.

Οὗτος ἦν ἕκ τῶν οὐρανοπόλεων τῆς κατ' Αἴγυπτον, κατὰ τὰς
καιρούς Διοχλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, χρυπτόμενος ἔξω
τῆς Πόλεως μετὰ καὶ ἐτέρων εὐσεβῶν ἐν δωματίῳ μικρῷ.
καὶ ζητουμένον παρὰ τῶν Εἰδωλολατρῶν, διὰ τὸ πολὺν
εἶναι λόγου περὶ αὐτοῦ παρὰ Χριστιανοῖς, γένους τε πρώ-
του μετέχοντος, καὶ τῷ τῆς εὐσεβείας ζηλῷ τῶν ἄλλων
προσέχοντος, ὃστερον πεφώραται. Ἀχθεὶς τοίνυν πρὸς Ἀρ-
ρειανόν τινα, τῆς Πόλεως Ἡγεμόνα, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν
πίστιν ὀμολογήσας, ἀναρτηθεὶς, ἔσται ἐπὶ τοσοῦτον, ώς
καταρρέεις τὰς σάρκας αὐτοῦ πρὸς τὴν γῆν. Είτα λαμ-
πάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ πρὸς τούτοις λίθῳ προσδε-
ζεὶς, κατὰ τοῦ ποταμοῦ Σκαμάνδρου ἀφίεται, καὶ τὸν τῷ
Μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος
Πάπα.

**Στίχ. Δεσμῇ πέδαις εἰς δένδρον, ω̄ προσθὰς
Πάπα.**

Ζακχαῖος οὖτα Χριστὸν ἐκπνεύσας βλέπεις.

Οὗτος, ναυαγοῦσαν ὄρῶν τὴν οἰκουμένην, παραστὰς τῷ
"Αρχοντὶ, καὶ τῷτον καταισχύνας τῇ πολλῇ πρὸς Χρι-
στὸν παρρήσιᾳ, ρεφθεὶς πρὸς γῆν, τύπτεται ράνδοις τὰς
σάρκας, εἴτα τὸ πρόσωπον. Μετεωρισθεὶς δὲ πρὸς ὄψος,
οπαράττεται σιδηροῖς ὅνυξι· καὶ κρηπῖσι καθηλωθεὶς τοὺς
πόδας, τόπους ἐλαύνεται μαχρούς· καὶ αὐθὶς δένθρῳ ἀκάρ-
πῳ προσδιθεὶς καρποφόρον ἀποτελεῖ, εἰς ὃ καὶ τελειοῦται·
καὶ τὸ Λυκαόνων δὲ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἔχουσα, γάννυται.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος
Ιούλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρβέων Πόλεως, τῆς δευτέρας τῶν Κιλίκων ἐπαρχίας, υἱὸς βουλευτοῦ τεινος Ἐλληνος, μητρὸς δὲ Χριστιανῆς· παρ' ἓντας τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσέβειαν μεμαθηκὼς, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν Δείων Γραφῶν σχολάσας, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ χρόνῳ τῆς τίλικίας Μαρκιανῷ προσηγόριστο τῷ Ἡγεμόνι. Καὶ μὴ καταδεξάμενος θύσαι τοῖς Εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώματος τύπτεται· εἴτα ἐν τῇ φρουρᾷ τεθεὶς, καὶ τῇ μητρὶ συμβουλῷ χρησάμενος, εἴτα ἐρωτηθεὶς, καὶ Ἐμμένειν, εἴκων, καὶ ἐναποθυνόσκειν τῇ πίστει τῇ εἰς Χριστὸν, ἐν σάκκῳ βληθεὶς, μεστῷ ψάμμου καὶ ἐρπετῶν ἰοβόλων, μέσου τοῦ πελάγους ἀφίσται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στίφανον δέχεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Ἰωάννης, ὁ ἐν Που-
φιαναῖς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμῶμεν, Ἰωάννη, σὴν ἐκδημίαν,

Ἐνδημίαν δέ πρὸς Θεὸν μᾶλλον φάγαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ρωμανὸς, ὁ
ἐν τῷ Παρίῳ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τὸ πρὸς σὲ φίλτρον εἰς ἀγῶνας δεικνύει,
‘Ο ‘Ρωμανός σου, Σωτερ, ὄρμῶν πρὸς
ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, οἱ "Άγιοι Δέκα Μάρτυρες οἱ
ἐν Φοινίκη, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Χορὸν δέκανδρον Μαρτύρων διὰ Ξίφους,
Ἄυδροκτόνοι κτείνουσι Μαρτυροκτόνοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Ἀλεξανδρίων, Πάπας
Πώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ρώμης παλαιᾶς Ἀλεξανδρίων Πάπας,

Ἐδὲ μ κατοικεῖ τὴν παλαιὰν Πατρίδα.

Τῇ αὐτῇ ήμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ή-
μῶν Ἀνίνα τοῦ Θαυματουργοῦ.

**Στίχ. Σορῷ καλυφθεὶς θαυματουργὸς Ἀνίνας,
Οὐ συγκαλύπτει τὴν χάριν τῶν θαυμά-
των.**

Οδτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατήρ τὸν, ἐκ νεαρᾶς ηλικίας, ἀνευ μαθήσεως τινὸς, τὴν πραότητα καὶ τὴν τίσυχίαν ἀγαπήσας, τίσυχαῖς τὸν καθ' ἑαυτέν. Πεντεκαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος, ἀπορφανεσθείς ἐκ τῶν γεννητόρων αὐτοῦ, καταλιπὼν πάντα, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἔρημον. Καὶ εὑρὼν Μοναχὸν τινα, Μαϊουμᾶν οὗτον καλούμενον, ἀκτημοσύνην ὑπερβάλλουσαν ἔχοντα, παρ' αὐτῷ τὸν ἀγρυπνῶν καὶ προευχόμενος. Τοσαύτη δὲ τὸν ἐγκράτεια παρ' αὐτοῖς, ώστε πολλάκις, δι' ἐνδειαν τῶν ἀναγκαίων, διὰ τεσσαράκοντα τίμερῶν τῆσθιον, καὶ τοσαύτῃ στενώσει ὑπάρχοντες, ὡς ἐπὶ βασιλικῆς τραπέζης ἐσθίσυτες, τοσοῦτον τὸδύνοντο. Καὶ μετὰ χρόνου τινὰ ὁ τούτου Διδάσκαλος τίθέλησεν ἀναχωρῆσαι ἐκεῖθεν· ὁ καὶ πεποίηκεν. Οὕτος δὲ ὁ Μακάριος πρὸς αὐτὸν εἰπὼν, Συγγώρησόν μοι, Πάτερ τίμιε, ἔτι σύχεστε μοι καταθύμιον ὑπαναχωρῆσαι ἐντεῦθεν, ἔμεινεν ἐκεῖσε. Ἐξῆρχετο δὲ πολλάκις καὶ πρὸς τὴν ἰσωτέραν ἔρημον ἐπὶ εἶκοσι τῇ καὶ τριάκοντα τήμέρας, καὶ πάλιν ὑπέστρεψεν εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ. Καὶ υποτάξας τὰ πάθη τῆς σαρκὸς, ἐδέξατο, ὡς ἔοικεν, τὴν τῶν ἀγρίων θηρίων ὑποταγήν· ὅθεν καὶ δύο λέοντες τὴκολούθουν αὐτῷ πανταχοῦ· καὶ ἀκάνθης τραχείας ἐμπαγείσης ποδὶ τῶν λεέντων ἐνέσ, ὁ Μακάριος ταύτην ἐκβαλὼν, καὶ τὸν πόδα ἀσφαλῶς καταδησας, ύγιῃ ἀπειργάσατο.

Τῆς φήμης δὲ πανταχοῦ διαδραμούσης, προσήρχουντο πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ αὐθενεῖς· καὶ ὅς, τῇ ἐνοικούσῃ αὐτῷ θείᾳ χάριτι, καὶ μένη προσευχῇ, ἵστο πάντας, οἵωδήτινι κατεχομένους νοσήματι. Ἐάσας οὖν τὸ εἰσίρχεσθαι ἐν τῇ ἐρημῷ, ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ ἦν προσμένων· ὅδωρ δὲ οὐκ ἦν προσεχεῖς ἀλλ' ἐκ τοῦ ποταμοῦ Ηὐφράτου διεκομίζετο, ἀπὸ τεσσάρων, πέντε σχεδὸν μιλίων· καὶ πρώτην μὲν σπανίως διεκομίζετο, ἕτερη καὶ μὴ χρῆσις τούτου ἦν. Ὁπηνίκα δὲ τὸ τῶν προσερχομένων πλῆθος, δι' ὄχλου τῷ Ἀγίῳ γεγονός, ἀναγκαίαν εἶναι καὶ τὴν τοῦ ὅδατος χρῆσιν εἰς πόσιν ἐπέτρεπε, τότε καὶ μειρόντες δοχεῖσιν πρὸς ὑποδοχὴν ὄμβριμαίου ὅδατος κατεσκευάσει.

Αλλαὶ καὶ τοῦ τοιούτου δοχείου, ποτὲ πλήθους ὅντος,
καὶ ἀπὸ τοῦ πλήθους ἔξαντληθέντος, προσρυέντος δὲ καὶ
ἰτέρου πλήθους, καὶ τοῦ διακοντοῦ ἐπιταγέντος ἀντλῆσαι
ὕδωρ, ὃς ἕκουσε βηδὲ τὴν κύλικα δυνατὸν γεμισθῆναι,
διὰ τὸ ἐκφορηθῆναι ἄπαν τὸ ὕδωρ, τὸ δὲ οὔμα εἰς οὐρανὸν
ἀνατείνει, καὶ στενάξας βαθὺ, ἐν ἰλαρῷ τῷ προσώπῳ λέ-
γει· Ἀπιλθε, Τέκνου, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου· ἵζω σοι
ἱπιτάσσω· καὶ ἀντλήσαις διακόνησον. Πεισθεὶς οὖν, ω̄ τοῦ
Ναύματος! καὶ ἀπελθὼν, εὑρε τὸν λάκκον πεπληρωμένον
ὑδατος, καὶ Πάντες ἴδετε, αὐτεβόησε, πρᾶγμα ἔξαισιον.
Εἰσπηδήσαντες οὖν, καὶ φυγροῦ καὶ διειδεστάτου ἐμφορη-
θέντες ναύματος, ἐξέστησαν, καὶ τῷ Θεῷ τὴν εὐχαριστίαν
ἀνέπειπον, τῷ δοξάζοντε τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν.

Τούτου οὖν τοῦ Ζασμάτος θελῶν ὁ Ἀγιος συσκιάσας τὸν Στρίφεον, αὐτὸ δὶ’ ἑαυτοῦ κορίζειν τὸ ὅδωρο ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἐβουλεύσατο, καθὼς καὶ πρώην ἦ
ποιεῖν· καὶ πάσας μὲν τὰς νύκτας ἔργου τὸν αὐτῷ ἀπα-
ραίτητον τὸν ὅδατος μεταχομιδήν. Καί τε πάκιν λαοῦ
πεσσορίαντος καὶ πᾶν τὸ ὅδωρο ἐξαντλήσαντος ὁ Γέρων,

κεράμισυ λαβών, πρὸς τὸν ποταμὸν ἔτρεχε· καὶ μήπω λίθου βολὴν ἀπέων, ὑπέστρεψε. Νομίσαντες οὖν ότι ἐκεῖσε τότε παρευρεθέντες, δι' αὐθένειαν ὑποστρέψειν τὸν Γέροντα, ἔδραμον εἰς ὑπαντὴν αὐτοῦ· καὶ λαβὼν εἴς τὸ κεράμιον ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ πρὸς μεταχομιδὴν ὕδατος, καὶ ἴδων αὐτὸ πλῆρες, ἀνεβάσης, λέγων μεγάλῃ τῇ φωνῇ· Δότε πάντες δόξαν τῷ Θεῷ, ὅτι οἱ βραχίονες τοῦ Γέροντος ὑδωρ ζῶν ἀναβλύζουσι. Δραμόντες οὖν ἄπαντες εἰς τὸ κεράμιον, καὶ ἴδόντες πεπληρωμένον ὕδατος ψυχροῦ, ἐξεπλάγησαν· καὶ ἥρξαντο κυλιάμενοι παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, δυσωποῦντες αἴποσχέσθαι τοῦ τοιούτου ἔργου, καὶ μὴ δι' αὐτοὺς τοσοῦτον κέπον ὑφίστασθαι· εἰμὶ γάρ τὸ θαῦμα γέγονεν, ἔλεγον, πάντως ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου τὴν τοῦ ὕδατος μεταχομιδὴν ποιήσασθαι ἐμελλεῖ. Οὐ δὲ καὶ αὐτὸς τῇ γῇ ἑαυτον καταβαλὼν, γῆν καὶ σποδὸν καὶ σκόληκα καὶ παντὸς ἔξουθένημα ἑαυτὸν ἀπεκάλει, καὶ οὗτω μόλις κατεπαυσεν αὐτούς.

Τότε Πατρίκιος, ὁ Καισαρέας Ἐπίσκοπος, ἀκηκοὼς, ὅτι ὁ Ἀγιος δι' ἑαυτοῦ τὸ ὑδωρ κομίζει, ζῶν ἀχθοφόρον εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ Γέροντος δέδωκε. Πέντε δέ τις ὄχλοις μενος ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ τῷ Γέροντι προσελθών, τὴν ἑαυτοῦ ἀνεδίδασκε συμφοράν· ὁ δὲ, μήτε ἔτερον ἔχων, μήτε κενὸν αὐτὸν ἀποστρέψαι βουλόμενος, τὸν ἔνον δούς· Πιώλησον, εἶπε, τέκνον, καὶ δούς τὸ χρέος ἀπαλλάγηθε. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἐπίσκοπος, ἔτερον αὐθις δέδωκεν, εἰπών· Τοῦτο οὐ κατὰ χάριν σοι δίδωμι, αλλ' ἵνα κομίζῃ τὸ ὑδωρ· καὶ ὅταν μοι χρεία γένηται, ἀναληφθειας τοῦτον. Ἐτερος δέ πάλιν μετ' οὐ πολὺ προσαίτης ἐλθὼν, ἔξι ἀπορίας τοῦ Ἀγίου, τὸν ἔνον ἔλαβε. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Ἐπίσκοπος, δοχεῖσι μέγα κατεσκεύασε, μέχρι τοῦ νῦν σωζόμενον, ἐπερ καὶ δι' ἀποστολῆς ἀχθοφόρων ζῶν πληγῶν ὕδατος, ὑποστρέψειν πρὸς ἑαυτὸν πάλιν τοῖς ὑπηρέταις ἐπίταττε.

Στυλίτης δέ τις ἦν τῇ χώρᾳ ἔκεινη περιβόητος· καὶ ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας συνεβη μαχήτασθαι αὐτὸν μετατίνος, ὡς καὶ λίθου ἀπορρίφηναι κατ' αὐτοῦ, καὶ τούτου πληγῆναι. Εἰς ἐκδίκησιν οὖν τοῦ τολμήματος ἡρμῆσαι βουληθέντος, ἀφ' ὧν καὶ τοῦ στύλου κατελθεῖν, καὶ τοὺς ἀτακτήσαντας ἀμύνασθαι, ὁ τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπος οὗτος Ἀνίνας, τοῦτο προγνούσις διὰ Πιεύματος Ἀγίου, γράψας απέστειλε τὸν χάρτην διὰ Σηρὸς λέοντος· διὸ ἴδων ὁ Στυλίτης, ἐμφοβος γενόμενος, ἐξεπλάγη. Ο γοῦν Μαθήτης λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν, τῷ Στυλίτῃ δέδωκεν· δις καὶ ἀναγνούς κατενύγη; καὶ ἀναθεῖς τὴν ἐκδίκησιν τῷ Θεῷ ἀντίγραψε τῇ μακαρίῳ διὰ τοῦ λέοντος, πολλὰ τῷ Θεῷ καὶ τῷ αὐτοῦ Σεράποντι ἐπενυχαριστῶν.

Γυνὴ δέ τις, ἔχουσα νόσημα χαλεπὸν, ἀνήρχετο πρὸς τὸν Ἀγίον· συναντήσας δὲ αὐτῇ Βαρθαρός, καὶ βιβλοδοθάι αὐτὴν ὄρμησας, τῇ ἐπεκλήσει μόνη τῆς βοηθείας τοῦ Ἀγίου ἡμερωθεὶς μετεβλήθη· καὶ ἀπλώσας τὴν χεῖρα λαβεῖν ὅπερ ἐφθασε προσπῆξαι διπλῶν τῇ γῇ, πρὸ τεῦ τῆς βίας ἀπάρξασθαι, εὑρεν ἐρήτωμένον· καὶ ὑπερθαυμάσας τοῦτο τὸ παράδοξον, ἔδραμε καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν Ἀγίον· καὶ κατηχηθεὶς, ἐβαπτίσθη, καὶ μονάσας παρὰ τῷ Ἀγίῳ, γέγονε δοκιμώτατος· λαβούσα δὲ τὴν ἱασινήν γυνὴν, γαίρουσα ὑπέστρεψε. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα τὰ διὰ τοῦ Ἀγίου ὑπερφυῆ καὶ ἔξαισια· ἀλλ' ἵνα μὴ προσκορεῖς νομισθεῖημεν, παρεδράμομεν ταῦτα, καὶ βουλόμενος.

Ἐτη δὲ πέντε πρὸς τοῖς ἐνυενήκοντα διαβίουσι ἐν τῷ Ἀσκητηρίῳ, μηδ' ὄπωσον ἔκειθεν μεταβάσις, ὡς τὸ πᾶν τῆς ζωῆς εἰς χράνεις δέκα πρὸς τοῖς ἑκατὸν περιττασθαι, πρασσαστες διαφορούς προσαγγεῖλας, εἰς ἔκβασιν πραγματεῖσας, καὶ αἰδελφότητα ἰκανὴν συλλεῖταιμενος, καὶ πάντας προσκαλεσάμενας τοὺς τῆς αἰδελφότητος καὶ εἰς ἀρετὴν ἔνα ἐπιδεξάμενος τῶν λοιπῶν ὑπερέχοντα, καὶ· Τότον ὁ Θεὸς αὐτὸν ἐμοὶ προετράγγιε Ποιμίνα τὴν, προσειπῶν, καὶ τῇ χειρὶ μπο-

δεῖξας τὸν Ἀδελφὸν, καὶ κατασπατάμενος, εὐλόγησεν αὐτοὺς· καὶ ἐπιζητας τὸν Ἀδελφὸν ἐπτά, αἰπήλθε πρὸς Κύριον κατὰ τὴν ἐκκαίδεκάτην τοῦ Μαρτίου Μηνὸς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Είρμος.

Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας, καταυτήσαντες Παιδεῖς ἐν Βαθυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεποτητησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Τὴν ἀχλὺν τῶν ὄμμάτων, τῆς ψυχῆς ἀφελόντες διὰ νηστείας τὸ φῶς, τὸ ἔνθεον τῇ πίστει, δεξιώμεθα ἐν φόβῳ, καὶ ἀγνείᾳ πραγμάτους· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, τῷ τῷ σώματος Μάρτυρος κατέλλει ἐνέφηνας· φαιδρὸς γάρ θεωρίαις, ήδος τε ἐν τοῖς λόγοις, ἀνεδείχθης καὶ ἐψαλλεῖς· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Πενναιότητι Μάρτυρας, τῆς ψυχῆς καὶ αἰνδρείᾳ θράσος ἀντίπαλον, τυράννων ἀνομούντων, διηλεγέτας Σαβῖνε, καὶ Χριστῷ ἀνεκραύγαζες· Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν Θεοκυῆτορ, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὴν θείαν ἔγερσιν, νηστείᾳ καθαρθέντας, αἰξίωστον τὰς πίστεις, εὐλογοῦντας καὶ λέγοντας· Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εῖ.

Ωδὴ η'. Ὁ Είρμος.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦστε, στρατιαὶ τῷ Αγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν κοσμηθέντες, τὰς ψυχὰς νηστείᾳ καὶ δεήσει, πίστει ἀδιστάκτῳ, δεξιώμεθα ἐνθέως.

Τοῦ Παρακλήτου ταῖς νοηταῖς Ἀθλοφόρε, αἰρδευθεὶς ροαῖς καρποὺς πραστῆτας, τοὺς τοῦ Μαρτυρίου, Σαβῖνε τῷ Κυρίῳ.

Οἱ τῶν αἰμάτων σου ποταμοὶ πλημμυροῦντες, ἐπὶ γῆς Σαβῖνε ἰαμάτων, νάματα τοῖς πᾶσι, προχέουσιν ἀνθρώποις.

Θεοτοκίον.

Οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, τύχοι μεν τῆς δόξης τοῦ Υἱοῦ σου, ταῖς σοῖς ἱκεσίαις, ἐν τῇ αὐτοῦ ἐγέρσει.

Ωδὴ θ'. Ὁ Είρμος.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὅμολογοῦμεν, οἱ διάστολησεσμένοι Παρθένε αἴγνη, σὺν Ἀσωμάτων χορείαις σε μεγαλύνοντες·

Tαὶ πάθη χαλινοῦντες, διὰ ἐγκρατείας, καὶ θυποτάξωμεν νοῦς καθαρῷ, ἵνα τῷ πάντων Δεσπότῃ συμβασιλεύσωμεν.

Kρατήσας Ἀθλοφόρε, νοητῶν πολέμων, καὶ ὑποτάξας Τυράννους γεννούμα ψυχῇ, τῷ Ποιητῇ τῶν ἀπάντων συμβασιλεύεις Χριστῷ.

A'πάρας πρὸς τὸν πόλον, ἐκ τῆς γῆς. Σαβῖνε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε πρέσβευε, τῷ Ποιητῇ τῶν ἀπάντων καὶ στεφοδότῃ σου.

Θεοτοκίον.

Tαρχεῖς Θεοτόκε, δόξα τῶν σῶν δουλῶν, καὶ παρρησία καὶ σθένος καὶ καύχημα, καὶ ἀσφαλής ἀμαρτία τῆς προσδοκίας μου.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ηχου.

Ἐις τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ καὶ Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ως σύνηθες, ἡ α. "Ωρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐις τὸ, Κύριε ἐκέντα, ψάλλομεν Προσόμοια. Ηχος α. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

A"νθρωπὸν σε ἔγνωμεν Θεοῦ, κλήσει τε καὶ πράγματι· ταῖς ἀρεταῖς γὰρ διέλαμψας, πτῶχείαν ἀμετρού, καὶ στενοχωρίαν, ἐπὶ γῆς πτησάμενος, καὶ θαύμασι πιστοὺς πιστωσάμενος· διὸ ἴκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

E"ρωτι δροσίζοντι σαρκὸς, ἔρωτας φλογίζοντας, ἐναποσθέσας Ἀλέξιε, θαλάμου θαλάμου, εὔσεβῶς ἡλλάξω, ἥδονῆς τε σώματος, τὴν θείαν τῶν Ἀγγέλων ἄμοιώσιν· μενίσσειν ἴκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Mένεις ἀγνοούμενος· Σοφὲ, πρὸ πυλῶν θλιβόμενος, τῶν εὐγενῶν γεννητέρων σου, ἐμπαροινούντων σου, τῶν οἰκείων παιδῶν, ἐπὶ χρέοντος μήκιστου· θανὼν δὲ φανεροῦσαι τοῖς θεάσμασιν, οἷς ἐπετέλεσας, θεραπεύων τὰ νοσήματα, καὶ διώκων ἀκαθαρτὰ πνεύματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Xαῖρε ξένον ἀκουσμα Ἅγιη· Χαῖρε ξύλον ἄγιον, τοῦ Παραδείσου· θεόφυτον· Χαῖρε

ἐξάλειψις, πονηρῶν δαιμόνων, χαῖρε ξίφος δίστομον, ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα, τῷ ξένῳ τόκῳ σου, Παναγία ὑπεράμωμε, ξενωθέντας ἡμᾶς ἀνεκάλεσας.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Sφαγὴν σου τὴν ἄδην Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὁδυρομένη ἐβόα σου· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως πάσχεις, πῶς τῷ ξύλῳ ιρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆς κρεμάσας τοῖς ὄδασι; Μὴ λίπης μόνη με, Εὑεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δουλὴν σου δέρμαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ο Κανὼν, οῦ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σὲ τὸν Θεοῦ Ἀνθρώπου αἰνέσω μάκαρ. Ιωσήφ.
Ωδὴ α. Ηχος β. Είρμος.

Eν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραώ·
νίτιδα, πανστρατιὰν ἡ ὑπέρθεπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος· δὲ, τὴν παυμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Sτευωτάτην ὠδευσας ὄδὸν, ἀμεμπτον καὶ ὄστιν, βίση Σοφὲ μετελθὼν ἐκ νεότητος· διόμου τὴν στένωσιν, καταπλάτυνος, τοῦ κοὸς εὐφημῆσαι σε, τὸν πρὸς Παραδείσου, πλάτος αὐλιζόμενον Ἀλέξε.

Eαυτὸν διόλου τῷ Θεῷ, μάκαρ ἀναθέμενος,
εἴσω σαρκὸς καὶ κόσμου ἐχρημάτισας,
πλούτου διαρρέοντος, τὸν οὐράνιον προτιμήσας
καὶ μένοντα, καὶ ἐνεγκαμένης, πόλιν τὴν Σιών
τὴν αἰωνίζουσαν (*).

Tοῦ ηδύσος σὺ τῆς μητρικῆς, στείρωσιν διέλυσας, αποτεχθεὶς ως Σαμουήλ παινόλθιε
ἐν γαστρὶ καρδίας δὲ, τὸν σύγνοτατον, συλλαβὼν φόβον κτενες, πνεῦμα σωτηρίας, θείας αρετῆς διατίθεις τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

O Θεοῦ συνάναρχον Υἱός, ἔσχεν ως αὐτίον
σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθένε ὄμοιώσεως,
μένην ὑπέρ· ἀπασταν, κτίσιν ἄχραντε καθαρὸν
σε εύραμενος· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πᾶσαι γενεοὶ
καὶ μακαρίζομεν.

Ωδὴ γ. Είρμος.

Eξήνθησεν τὸ ἔρημος, ωστὶ κρίνον Κύριε,
τὸν ἔθνων στειρεύουσα, Εἰκλησία.

(*) Η ἀρχὴ τοῦ Τριπατίου τεύτου, Εαυτὸν, ἀντὶ τοῦ κοπαλιγένετος τὴν σύνταξιν, Σεαυτὸν, ως τοῦτο διορθεῖσαι παρεπεισόχεις ἔφειν ἀμάρτηρα, διλλέτεθη ἐπίτηδες ὑπὸ τοῦ Τιμολογοῦ, οἷα τὸ μέτρον τῆς Ἀκροστιχίδος, ητις ἀπαίτει εταῖθα Ε, καὶ σύχι Σ.

» τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδίᾳ μου.

Nυτιόμενος τῷ ἔρωτι, τῆς ἀγνείας θάλαμου, τῷ ἐπὶ γῆς θράνιον, ἀντηλλάξω καὶ γυναικὸς ἥδονῆς, τὴν ἥδιστην Ἀγγέλων ἐξομοίωσιν.

Θορύβους τοὺς ἐν βίῳ, καὶ ὅγκον πλούτου ἔλιπες, καὶ μετανάστης γέγονας, τῆς πατρίδος Πάτερ Ἀλέξιε, τοῦ Χριστοῦ τὴν πτωχείαν ἐκμιμούμενος.

Eν δάκρυσιν καὶ πάνοις, καὶ ἐγκρατείᾳ Πάνσοφε, τὸ ἀγαθὸν ἐζήτησας, πότε ἥξει φῶς ἐπιγνώσεως, τὴν ἀπάθειαν νέμον τῇ καρδίᾳ σα.

Θεοτοκίον.

O αὖτος ἀθεώρητος, τοῖς Ἀγγέλοις "Ἄχροντε, κατὼ ἐν σῷ γενόμενος, καθορᾶται τέλειος ἄνθρωπος, ἀπολλύμενον κόσμον ἀνακτώμενος. Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Tοὺς ἰδρῶτας, καὶ πόνους τοὺς σοῦς σοφὲ, νοερῶς θεωροῦντες πάντες πιστοί, πάσης κατανῆξεως, τὰς ψυχὰς ἐμπιπλάμεθα· καὶ πρὸς θείους ὑμνους, καὶ δόξαν καὶ αἰνεσιν, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, παμμάκαρο Ἀλέξιε, πόθῳ ἐγκαρδίῳ, ἐκυριοῦς συγκινοῦμεν, ωδαῖς σε γεραίρουντες, καὶ πιστῶς ἐκθοῶντές σοι, ὡς Κυρίου θεράποντι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἕορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἡχος γ'. Τὴν ώραιότητα.

Kόσμου τερπνότητα ὁσίως ἔλιπες, ἀνταλλαξάμενος πλούτου τοῦ ρέοντος, τὸν ἀδιάρρευστον σαφῶς, καὶ μένοντα Ἀλέξιε· ὅθεν μετὰ πάντων σε, τῶν Ἀγίων δοξάζομεν, καὶ πανηγυρίζομεν ιερῶς ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἵτούμενοι εὔρεῖν τὰς εὐχαῖς σου, Πάτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Aκατανόητον καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον, ἐπὶ σοὶ, φρικτὸν μέγα μυστήριον· τὸν γὰρ αἴπερίληπτον, συλλαθοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἷμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἀγνὴ ἐκδυσώπει, ὡς Ήγόν σου, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Hσὲ κυῆσασα, Χριστὲ εἰσβλέψασα, Σταυρῷ ύψούμενον, ὥσπερ κατάκριτον, θρηνολογοῦσα γοερῶς, τοιαῦτα ἀπεφθέγγετο· Οὕμοι! πῶς σε ἀνομος, δῆμος ὅλως οὐκ ὥκτειρε, τοῦτον οἰκτειρήσαντα, διὰ πλῆθος ἐλέους σου; Μή με ἐγκαταλίπης ἐν Κόσμῳ μόνην, ὁ μόνος ἀνομάρτητος.

΄Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

Eληλυθας, ἐκ Παρθένης οὐ πρέσβυς οὐκ Ἀγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος, καὶ ἐσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σα· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Tπέμεινας, τὴν πτωχείαν προσαιτης γενόμενος, πτωχὸς ὥσπερ Λαζαρος· ἔρως γὰρ θεῖος ἡρέθιζε, μάκαρ τὴν καρδίαν σου, ἐπιπονοῦσαν τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον.

Aπέριττον, καὶ ἀπράγμονα βίον ἐπόθησας, ἄπαξ σιτιζόμενος, τῆς ἑδομαδὸς Ἀλέξιε, πόθῳ τῆς μενούσης σε, ἀδιαρρέεστου παμμάκαρ ἀπολαύσεως.

Nαὸν Θεοῦ, τὴν καρδίαν ζητῶν ἀπεργάσασθαι, ἐν οἴκῳ ἡγάπησας, τῆς Θεομήτορος Εὐδοξε, πάντοτε καθέζεσθαι, καὶ τὰ οὐράνια καὶ ἄλλη ἐνοπτρίζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Hηλάσασα, τὸν Δοτῆρα Παρθένε τοῦ γάλακτος, πεινῶσαν καὶ στένουσαν, νῦν τὴν καρδίαν μου κόρεσον, πάσης ἐπιγνώσεως, καὶ κατανῆξεως θείας ἴκετεύω σε.

΄Ωδὴ ε'. Ο Είρμος.

Mεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Pοσαὶς ιερῶν, καταρδεύων πάντοτε δακρύων σου, ψυχὴν ἐγεωργησας, στάχυν ἀληθῶς ἐκατοστεύοντα, γεωργῷ ἀθανάτῳ, καλῶς διατηρούμενον.

Gράθης ἐν γῇ, πολιτείαν ἀσαρκον μιμούμενος, τῇ ύπερβαλλούσῃ σου, Πάτερ ἐγκρατείᾳ ἀξιάγαστε, καὶ εὐχῆς προσεδρείᾳ, διῆς φῶς ἐχρημάτισας.

Hυρὶ προσευχῶν, ἀμαρτίας ἔφλεξας τὴν ὑλην Σοφέ· ἀγρύπνοις δὲ στάσεσι, πᾶσαν ἥδυπαθειαν ἐκοιμησας· κοιμηθεὶς δὲ πρὸς φέγγος, μετέβης τὸ ἀνέσπερον. Θεοτοκίον.

O φῶς κατοικῶν, τὴν ἀγίαν ὥκησε υηδὺν σου Ἀγνὴ, κόσμου ἀπολλύμενον, σκότει ἀγνωσίας ἀνακτώμενος· ὃν ἴκετευε πάντας, φωτίσαι τοὺς ύμνουντάς σε.

΄Ωδὴ σ'. Ο Είρμος.

Eν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλώμενος, τὴν ανεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Nαὸν ζῶντα Θεοῦ σε γενόμενον, τοῦ Χριστοῦ τὸ σκήνωμα, ἡ Ἀπειρόγαμος, προσφαγε-

ροῦ κρυπτόμενου, καὶ δοξάζει λανθάνεν σπύδαζοντα.

Αἱ εὐχαὶ σὺ Θεῷ ως θυμίαμα, Μάκαρ προσεδέχθησαν· ἔνθεν τῷ βίῳ σου, τὰ τῶν πιστῶν φρονήματα, εὐωδίασας Πνεύματος χάριτι. **Ἔ**ρᾳ πολιτείᾳ κοσμούμενον, πάλιν ὁ Χριστὸς μὴ βουλόμενον "Ἐνδοξε, σὲ τῇ πατρίδῃ δίδωσιν, ἀποφεύγοντα δόξαν τὴν πρόσκαιρον.

Θεοτοκίον.

Νόμιμος φύσεως ἄχραντε Δέσποινα, ὁ δημιοργὸς κανθρύγησας τῆς κτίσεως, εἰς σὲ ἀρρήτως τίκτεται, καὶ θεοῖ με δὶ αἵμετρον ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἡχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἄλεξίου σήμερον τοῦ παναλβίου, ἑορτὴν τὴν πάνσεπτον, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, αὐτὸν ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις Ὁσίων τερπνὸν ἔγκαλλώπισμα. **Ο** Οἶκος.

Τίς τὰς σεπτάς σου ἀρετὰς ἀξίως εὐφημίσει, καὶ ἴκανῶς ὑμνήσει, Ἀλέξει θεόφρον; τὴν σωφροσύνην, τὴν ὑπομονὴν, τὴν πραδτητικήν, τὴν ἔγκρατειαν, τὸν ἀκατάπικαστον ὑμνον, τὴν ἀκραντοκρατηγίαν, καὶ ἀἵμετρον ταπείνωσιν, δὶ ων Ἀγγέλοις ἐφάμιλλος γενέμενος, πρεσβεύεις αἱρεὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου παντός· διὸ ἀκούεις "Οσιε, νῦν παρὰ πάντων πιστῶν· Χαίροις Ὁσίων τερπνὸν ἔγκαλλώπισμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνῆμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τῷ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Στίχοι.

"Ανθρωπος ἐν γῇ τοῦ Θεοῦ κληθεὶς μόνος,
"Εἶεις τι καὶ νόν πάλω, Πάτερ, μόνος.

"Εβδομάτη δεκάτη Ἀλέξε, πότμον αὐνέτλης.

Οὗτος ἡνὶ Ῥώμης, πατρὸς Εὐφημιανοῦ Πατρικίου, καὶ μητρὸς Ἀγλαΐδος, πλουσίων, καὶ πάνυ εὐγενῶν, μονογενῆς ὄπαρχων αὐτοῖς. Παστάδος δὶ γαμικῆς πλακείστης αὐτῷ παρὰ τοῦ Πατρὸς, κατὰ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἔδει τῇ νύμφῃ συγκαθευδῆσαι, δοὺς αὐτῇ δακτύλιον, καὶ ἐπεξάμενος, λαθὼν ἐξῆλθε τοῦ οἴκου, καὶ τὸν "Ἐδεσσαν καταλαμβάνει. Ηροσέμεινε δὶ τῇ ἐκεῖ Ἐκκλησίᾳ δίκαια καὶ ὄχτω ἵτη, ἐν πεντεροῖς καὶ ῥαχώδεσιν ἴματίοις, ἐλέφ καὶ φιλανθρωπίᾳ τῶν προσιόντων τρεφέμενος.

'Απάρας δὲ ἐκεῖθεν (οὐ γάρ ἦν λαθεῖν, καὶ διὰ παντὸς τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν κρύπτασθαι, ἦδη προσφοιτῶντων αὐτῷ πλειόνων καὶ ἐνοχλούντων), καὶ μέλλων εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας καταίρειν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Παύλου, ταύτης μὲν τῆς ἱφέσεως οὐκ ἐτύχε, τῆς υηὸς πγεύμασιν ἰναυτίοις ἐλκυσθείσης ἐτίρωθε. Παραγνομένος δὲ ἐν τῇ Ῥώμῃ, κατέλαβε τὸν οἶκον τοῦ ἴδιου Πατρὸς· καὶ ἀγνοθεὶς, τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς ἐν τῷ πυλῶνι αὐτοῦ διῆνευ, ἐμπαροινούμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων οἰκετῶν, καὶ ἐμπαιζόμενος· καὶ τοσαῦτα πάσχων, ὅσα μίκρος ἀνθρώπου

ἔινον, καὶ μηδεμιᾶς μετέχοντα παρέβασίας, ὑπὸ τρυφώντων αὐθρώπων καὶ ατακτούμενων. Βασιτάσης δὲ τῆς μετακρίας τελευτῆς, αἰτίας χάρτην, καὶ ὅστις εἴη, καὶ ὅστις ἐψηράφας, τοῦτον κατεῖχε, ἵνα οὐ στὸ Βασιλεὺς Ὁντόριος, θεοῖς ἀποκαλυψθεὶς, παρεγίνετο· καὶ δευθεὶς αὐτοῦ, ἦδη τεθυηκότος, τὸν χάρτην ἔλαβε· καὶ αὐτογνωσθέντος αὐτοῦ εἰς ἐπήκοον πάντων, ἐγνωσθεὶς τὰ κατ' αὐτόν· καὶ πάντων ἐκπλαγέντων, τὸ "Ἄγιον αὐτοῦ Λείφανον ταφῆς ἵντιμου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἐτυχεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Πέτρου, μύρα εώσθια, καὶ λάμπα τοῖς προσιοῦσιν αἰνινάως προχέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συγέφθασε καὶ οὐ μηδημι τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ Σεισμοῦ, οὐ παρ' ἐλπιδας ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλανθρωπος Κύριος· γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ "Άγιος Μάρτυς Παῦλος ὑπέρ τῶν Ἀγίων Εἰκόνων πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ζῆλος διεξέπαυσε Παῦλον Εἰκόνων,

"Ω φλοξ δὶ αὐτοῖς ἐξεπειθεὶς καρίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ "Οσιος Θεοστήρικτος, ὁ Ὁμολογητής, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Στήριγμα πιστοῖς, καὶ μεταστάσις ἐπι βίου,

Τὰς σὰς Θεοστήρικτε πρεσβείας δίδου.

Τὰς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείας, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

"Δοδὴ ζ'. Ο Είρημός.

Α' ὑπίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα αὐτορρίπισε. Χριστὸς δὲ ἐφηπτάσθε, θεοστεῖστος Πάσι, δρόσον τὴν τῷ Πνεύματος, δὲ ων εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ε' πέμπτης "Οσιε τοῦ γεννητόρου, πυλῶσι καθήμενος, καὶ ὅλως ἀγνοούμενος, παιδεψι παροιήσαν τε ὑποδεχόμενος, καὶ ιαταπαζόμενος δεικῶς, καὶ ἐν πτωχείᾳ πολλῇ θελιθρόμενος.

Λ' αρκός σου τὸ φρόνημα ἀπονεκρώσας, δρῶν τοὺς γεννητοράς, καὶ τούτοις ἀγνοούμενος, τῆς φύσεως ἔστεγες τὴν βίαν "Οσιε, καὶ τὴν ἐξουθενητικὴν τῶν σῶν, αἴπειρων παιδῶν ἐπιθλιβόντων σε.

Ω" θαῦμα! πῶς ἔμεινας αἱρεὶ πτωχεύων, ἐν πλούτῳ Ἀλέξε, αἴπειρου ταπεινώσεως! πῶς ἔνεγκας παιζεσθαι καὶ ὄνειδίζεσθαι, ὑπὸ παιδῶν πάνσοφε τῶν σῶν, αἴγνωσταντων τὴν πολιτείαν σου!

Θεοτοκίον.

Μεγάλου διάκονος σὺ Μυστηρίου, ἐγένου Πανάμωμε. Θεὸν γάρ ἐσωμάτωσας, μεγάλων ιακῶν ἡμᾶς ἀπολυτρούμενον, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας αἴγνη, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε

Ωδὴ η. Ὁ Είρμος.

Kαί μινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαθυλῶν, τὰς
ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγ-
ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, φάλλοντας· Εὐλογεῖ-
τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Aγνωστος τὸ πρὶν, γεννήτορσιν ὑπάρχων,
ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐκδημίας σου, τούτοις
τὸ μυστήριον ἐκκαλύπτεις φανερούμενος, εἰς
δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, "Ἐνδοξεῖ τῷ μεγαλώς σε,
καὶ αὖτις διδάσκαντος.

Kύριος φωνῇ, μεγαλῇ φανεροῖ σε, πάσῃ τῇ
Ῥώμῃ τὸν κρυπτόμενον, θησαυρὸν Παν-
ολίθε, ἐν πτωχοῦ σχήματι κείμενον, καὶ δω-
ρεᾶς ἴδεων, ἀπαντας τοὺς ἐν πίστει, σοὶ
προσιόντας πλουτίζοντα.

A"ρχοντες λαῶν, καὶ Βασιλεῖς συνηλθον, καὶ
Ἱερεῖς μάκαρικηδεῦσαι σε, Θεοῦ ἐπινεύ-
σεσι· καὶ κατεῖδον μέγα θέαμα, θαυμούμενοι
θαύμασιν, "Οσιε οἶς ἐτέλεις, θείᾳ δυνάμει τοῦ
Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Pένταντας ἡμᾶς, τῇ πάλαι παραβάσει, ἀ-
νακαίνιζων ὁ φιλάνθρωπος, ἀρρέντως
σεσάρκωται, ἐξ ἀφθόρου σου Πανάμωμε, γη-
δύος καὶ ἐρρύσατο, ἀπαντας ἀμαρτίας, κα-
ταφθορᾶς παναμώμητε,

Ωδὴ η. Ὁ Είρμος.

Aναρχὸν Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
ρος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
γεῖν, τὰ ἐσκερπισμένα· διὸ τὴν πανύμητον,
Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Iδεῖν κατηξίωσαι, θεοῦ τὴν δόξαν "Οσιε, τοῦ
λαμπρῶς σε ἐν τέλει μάκαρ διδάσκαντος·
φῶς γάρ οἱ μὴ βλέποντες εἶδον, καὶ τὸ λα-
λεῖν ἔλαθον οἱ πρώην, τυγχάνοντες ἄλαλοι,
παναοίδιμε Ἀλέξιε.

Dιάθης προκείμενος, καὶ πρὸς ταφὴν ἀγό-
μενος, ὡσπερ ἥλιος Πάτερ, πέμπων ἵσ-
σεων, τὰς μαρμαρυγὰς παραδόξως, καὶ σκο-
τεινὰ παθη φυγαδεύων, καὶ φλέγων τοὺς δαι-
μονας, καὶ φωτίζων τοὺς θεόφρονας.

Sυνηλθε κηδεῦσαι σε, Πατριαρχῶν ὁ πρόκρι-
τος, Βασιλεὺς τε ὁ λίαν φιλοχριστότατος,
Ἄρχοντες πρεσβύται καὶ νέοι, καὶ μοναστῶν
χοροὶ θείᾳ νεύσει, καθαγιαζόμενοι, τῇ προ-
ψυχύσει σου Μακάριε.

Hρπάγης ἐν ἄρματι, τῶν ἀρετῶν ὄχούμενος,
καὶ κατέπαυσας ἐνθα Ὁσίων τάγματα,
καὶ τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, Πατριαρχῶν,

καὶ πάντων Δικαίων· μεντὸν ἡμῶν μέμνησο,
τῶν τιμώντων σε Ἀλέξιε.

Θεοτοκίον.

Fωνὴν σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ γηθό-
μενοι, χαῖρε λέγοντες χώρα ἡ ἀγεωργη-
τος· χαῖρε τῆς κατάρας ἡ λύσις· χαῖρε πηγὴ,
ὑδάτος τοῦ ζῶντος, Ὁσίων τὸ καύχημα, Θεοτό-
κε ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

O" θαῦμα! πῶς ἐν πυλῶσι, τῶν γεννητόρων
χρονίως, ὡς τις ἀδάμας ὑπέστης, φύσεως
βίᾳ μὴ καμφθεὶς, Γονέων τε καὶ Συζύγου, Ἀ-
λέξιε πικροῖς θρήνοις.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, ἡ ἀ. Ὡρα,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΙ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου,
Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ὕχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

O'ς ἀστὴρ ἀνατέτακας, καὶ πιστοὺς κατε-
φώτισας, Ἱεραῖς λαμπρότησι τῶν δογμά-
των σου, καὶ τὰς αἵρεσεις ἐσκότασας, καὶ τέ-
λεον ἔτρεψας, καὶ ὡς δοῦλος τὸ δοθὲν, πλεονά-
σας σου τάλαντον, εὐηρέστησας, τῷ Δεσπότῃ
Θεόφρον· οὗ εἰς χεῖρα, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦ-
μα, τὸ Ἱερώτατον Κύριλλε.

Tῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τὸ φέγγει τοῦ
βίৎ σου, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος Ἀξιάγαστε,
μέσον Συνόδου διέλαμψας, Πατέρων τὸν ἄθεον,
Μακεδόνιον νευρχῖς, ἀποπνίξας τῆς χάριτος,
εἰς τὸ Ἀγιον, καὶ ζωῶσαν τὰ πάντα θεῖον
Πνεῦμα, βλασφημήσαντα ἀφρόνως, καὶ προ-
φανῶς ἀνομήσαντα.

Nοῦν ἀλάστορα ἡσχυνας, τοῦ παράφρονος
Μάνευτος, στηλίτευσας κάλλιστα καὶ σο-
φῶτατα, τὰ βορβορῶδη διδάγματα, τῆς τούτου
σκαιότητος, Διδασκαλῶν ἀρχηγὲ, Ἱερέων εὐ-
πρέπεια, θείε πρόμαχε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίας· δια τοῦτο, τὴν σύγιαν γεγηθότες, ἐπιτε-
λοῦμέν σου ιοίμησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Fωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Δεσπότου ὑπά-
χουσα, καὶ φωτὸς νεφέλη Θεοχαρίτω,

·Ωδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς οὐρανούς ή ἀρετή σου κατεκάλυψε,
καὶ ή γῇ ἐπληρώθη τῆς δόξης σου Χρι-
στέ· διὸ ἀπαύστως κράζομεν· Δόξα τῇ δυ-
νάμει σου Κύριε.

Τῷ περκοσμίου τῆς σοφίας ρέεθρον "Οσιε, σοῦ
ἡ καρδία δεξαμένη, ἐξηρεύεται Διδασκα-
λίας ἄβυσσον, νόας ἀσεβούντων βυθίζουσαν.

Μίαν ἴσχυν μίαν οὐσίαν καὶ βούλησιν, τρισυ-
ποστάτου Θεότητος ἐκήρυξας, καὶ πολυ-
θέτη Κύριλλε, πλάνης τὸν χειμάρρουν διέλυσας.

Νοῦν βορβορώδη καὶ παράφρονα τοῦ Μά-
γνητος, ὡς νουνεχῆς καὶ θεοδίδακτος Μα-
κάριε, ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων σου, φλέξας
ἐμφονῶς ἐστηλίτευσας. Θεοτοκίον.

Ως ἀνωτέρα πάντων τῶν πειθμάτων Ἀγνή,
τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως συνέλαβες, καὶ
ὑπὲρ φύσιν τέτοκας, φύσιν τὴν ἡμῶν ἀναπλάτ-
τοντα.

·Ωδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλήλυ-
θας· φῶς ἀγίου ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώ-
δους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τῇ ράβδῳ τῆς σεπτῆς, Ἱεράρχα σοφίας σου,
ἐποίμανας ἐπὶ ὅδῳ, ὄρθοδόξου λατρείας,
τὴν ποίμνην σου μακάριε.

Οὐλόγος σου φωτὶ, θεῖκῷ ἀστραπτόμενος,
ῷ Κύριλλε φωτισθέντες, ἐν Ἱεροσολύμοις,
ἀχλὺν ἀγνοίας ἔλυσε. Θεοτοκίον.

Νῦν Πάναγνη παθῶν, καὶ κακῶν ἀμαυρό-
τητες, καλύπτουσι τὴν ψυχὴν μου· φω-
τοδότην τεκοῦσα, καταύγαστόν με δέομαι.

·Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐ' βόησε, περοτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμε-
ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεό-
μενον· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ
τῶν Δυνάμεων.

Ποταμὸς σὺ, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ ἐκπεπό-
ρευσας, ζωηρόύτων, πεπλησμένος ναμά-
των τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱε-
ράρχα μεθύσκεις τὰς αὐλακας.

Πημάτων σου, τῷ πυρσῷ θαλαττίου ἐκ κλύ-
δωνος, αἰσθείας, διασώζεις λαὸν Ἱερώτατε
γχληνὸν πρὸς ὄρμον, ὄρθοδόξως αὐτὸν ἐκκα-
λούμενος. Θεοτοκίον.

Οὐρανῶσσες, γεωθεῖσαν τὴν φύσιν Πανάμε-
με, τῶν αἰνθρώπων, καὶ φθαρεῖσαν αὐτὸν
ἐκανούργησας· διὰ τοῦτο Κόρη, ἀσιγήτοις φω-
ναῖς σε γεραίρομεν.

Τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΙΙ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνὸν τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱερο-
σολύμων.

Στίχοι.

Εἶσελθε, κέρδος ἐκ ταλάντων προσφέρων,
Εἰς τὴν χαρὰν, Κύριλλε, τοῦ σοῦ Κυρίου.

·Οὐδοάτῃ δεκάτῃ θάνατος μέλας εἶλε Κύ-
ριλλον.

Οὗτος ἦφυ γονέων μὲν εὐσεβῶν, καὶ τὴν ὄρθην προσθενόν-
των Πίστιν· ἐφ' ὄμοιοις δὲ παιδεύμασι καὶ αὐτὸς ἐνε-
τίθραπτο ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίου. Ἐπεὶ δὲ τῶν
Ἱεροσολύμων ὁ Ἐπίσκοπος εἰς τὴν ἀγήρω ζωὴν μετίστη,
ὁ μακάριος, οὗτος Κύριλλος τῆς Ἐπισκοπῆς χάριτος ἡ-
διεύθη, τῶν ἀποστολικῶν δογμάτων προσύμφωνος ὑπερμαχῶν.
Αὐταῖς δὲ τὸν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης Θρόνον
ἐπέχοντας, ὑπὸ δὲ τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου ἀποκηρυχθέν-
τος, διὰ τὸ μὴ ἀνέχεσθαι τῷ Πατρὶ τὸν Γίὸν ἐμοούσιον
λέγειν, καὶ τὰν ἐξενεχθεῖσαν ὑπὲρ αὐτῆς καθαιρετικὴν ψη-
φον μὴ καταδεξαμένου, ἀλλ' ἐτὶ τὸν Θρόνον τυραννοῦντος,
ἐπεὶ γνώριμος τῷ Βασιλεῖ τόν, ἐκεῖθεν ἐλκων τὴν ἰδουσίαν,
τὸν μακάριον τοῦ Θρόνου καθεῖλε Κύριλλον, καὶ τῶν Ἱε-
ροσολύμων ἐξίσωσιν.

Ο δὲ Κύριλλος, εἰς Ταρσὸν ἀφικόμενος, τῷ θαυμασίῳ
συνῆν Σιλουανῷ· καὶ δὴ εἰς Σελεύκειαν συγκροτηθείσης
Συνόδου, δὶ αὐτὸ δὴ τοῦτο, Ἀκάκιος ἀπεσκίρτης, καὶ
πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐξέδραμε, καὶ οἵ εἰπε, τὸν
τοῦ Βασιλέως αὐτῆς θυμὸν κατὰ Κυρίλλου, καὶ ὑπερορίψ
τοῦτον καταδικάζει. Τοῦ οὐν Κωνσταντίου τὸν βίου ἀπο-
λιπόντος, καὶ Πουλιανοῦ τὴν Βασιλείαν διαδεξαμένου, εἰς
εὔνιαν ἀπαντας εἰπτος ἐφελκόμενος, τοὺς ὑπὸ Κωνσταντίου
τῶν Ἐκκλησιῶν ἐξελαθεῖταις Ἐπισκόπους, εἰς τὰς οἰκείας
Ἐκκλησίας ἐπανελθεῖν ἐκάλεισε· μετὰ πάντων οὐν καὶ αὐ-
τές τὸν ἴδιον Θρόνον ἀπειληφε. Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς
τὸ πιστευθὲν αὐτῷ ποίμενος ποιμάνας, καὶ τὰς ἐμφερομέ-
νας αὐτῷ κατηχήσεις μνημόσυνον τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλε-
ιπόντος, διλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἐπάνοδον βιεύς, ἐπανεπαύ-
σατο μακαρίως.

·Ην δὲ κατὰ τὸν τύπον τοῦ σωμάτος, τὴν τήλειαν μέ-
τριος, ωχρὸς, κομήτης, ὑπόσιμος, τετράγωνος τὸ πρόσω-
πον, τὰς ὄφρες εὐθύτητι περιφέρων ἐπισουμένας, γενείφ
τὰς σιαγόνας λευκῷ δασυνόμενος, διχῇ κατὰ τὸν πωγῶνα
διηρημένως, αὐγροίκῳ τὸ πάν τὸ θόρος προσθεικώς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι μύριοι Μάρτυρες τὰς
αὐχένας τυπθέντες, τελειοῦνται.

Στίχοι. Τυπθέντες ἄνδρες μύριοι τοὺς αὐχένας,
·Απῆλθον ἔνθα μυριόμυχοι Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνὸν τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Τοῦ διεωγμοῦ τῶν Χριστιανῶν ἐν Νικομηδίᾳ παφλά-
ζοντος, πάντας τοὺς Χριστιανοὺς οἱ συλλαμβάνοντες
ἐν ταῖς φυλακαῖς κατεῖχον· εἰδὲν ὡτας, ἐπανεκρίναντες μετὰ
πολλῶν ἐξετάσεων καὶ ποικίλων τεμωρεῶν τοὺς ἐμμένοντα
τῇ ἀμελογίᾳ Χρεῖσθαι θεῖ τήμων, τῷ τοῦτον απάλιλατον. Κατα-
δί τὰν καιρὸν ἐκεῖνον, οὗτος οἱ Μαρτυρεῖς, Τρόφιμος καὶ Εὐ-

μαρκίων, δυνατοῖς τε ὅντες καὶ τολμηροῖς, καὶ στρατευόμενοι, διώκται καὶ τίλειοι ἔχθροι ἐτύγχανον. συλλέγοντες τοὺς Χριστιανούς, καὶ ταῖς φυλακαῖς ἐμβάλλοντες, ὡς πᾶσαν ἕξουσίαν λαβόντες κατ' αὐτῶν· οὓς γὰρ πήβελον ἐτιμώρουν, τινὰς δὲ καὶ παριεποιοῦντο.

Ποτὲ οὖν ἀπερχομένων αὐτῶν πρὸς τὸ κατασχεῖν τινὰς, εἰδον πυρκαϊὰν μεγάλην, ροζηδὸν κατερχεμένην ἐκ τῆς οὐρανοῦ πρὸς αὐτούς· καὶ φωνῆς ἐκείθεν ἥκουσαν λεγούσης· Ἶγα τί σπεύδετε τοῖς ἐμοῖς ἐπαπειλούμενοι δούλοις; μὴ πλανᾶσθε, οὐδὲ γὰρ δυνησται τις κατακυριεῦσαι τῶν εἰς ἑμὲ πεπιστευχότων, μᾶλλον δὲ πρεσκολλήθητε τούτοις, καὶ κερδανεῖτε τὴν τῶν Οὐρανῶν Βασιλείαν. Ταύτης τῆς φωνῆς ἀκούσαντες οἱ πρώτην ωραὶ καὶ Θρασεῖς, καὶ κατὰ τῶν τοῦ Χριστοῦ δεύλων ἀλαζούωμενοι, ἐπεσον χαραὶ, μήτε τὴν Σείαν ὑπερφέροντες, μήτε τὴν βροντῶσαν ἐκείνην φωνὴν ὑπενεγκόντες· τοῦτο δὲ μένον οἱ καίμενοι ἔλεγον· Ἀληθῶς μέγας ἔστιν ὁ Θεός, ὁ φανεῖς τῷ μεριν σῆμερον! καὶ μακάριοι ἔσμεν καὶ τῷμεῖς, εἰὰν αὐτοῦ γενώμεθα δοῦλοι. Καὶ ὡς ταῦτα μετὰ φόβου ἔλεγον, σχισθεῖσα τὸ πυρίνη νεφέλη, ἔστη ἐνθεν καὶ ἐνθεν· καὶ αὐθις ἐτέρα φωνὴ τῇθε λέγουσα ἐξ αὐτῆς· Ἀνάστητε, καὶ μεταμεληθεῖσιν σμῖν ἀφέωνται· αἱ ἀμαρτίαι. Καὶ ἀναστάντες, εἴδον μέσον τῆς νεφέλης καθήμενον τινὰ λινχειμούντα καὶ πανευειδῆ, καὶ πλῆθος περιεστώτων αὐτῷ πολὺ, καὶ ἐπὶ τῇ Σείᾳ καταπλαγέντες· Δέξαι καὶ τῷμας, ὡς ἐξ ἐνὸς ἀνεβόνταν στόματος, ὅτι πολλὰ τῷμιν τὰ ἰσφαλμένα καὶ ἀμετρα· καὶ γὰρ εἰς οὐ τὸν ἀληθινὸν μόνον Θεὸν, καὶ τοὺς σοὺς δούλους καὶ πεπαρωνήκαμεν. Ταῦτα τούτων εἰπόντων, εὐθέως τὸ νεφέλην, εἰς ἓν γενομένην, ἀνῆλθεν εἰς τὸν οὐρανόν. Οὗτοι δὲ πολλὰ κλαύσαντες, ὑπέστριψαν· καὶ δύσους εἶχον ἐγκεκλεισμένους, πάντα φέβον καὶ δειλίαν ἀποβέμενοι, ὡς ἀδελφούς τὸπαζούτο καταπροσκυνῶντες, καὶ παρεκελεύοντο οἶκαδε πορεύεσθαι.

Ταῦτα μεμαθηκώς ὁ Ἀρχων, οὐ μικρῶς ἐχαλέπαινε χατ' αὐτῶν· καὶ παραστῆσας αὐτούς, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν. Ως δὲ πᾶσαν τὴν ὄπτασίαν οὕτοι λεπτομερῶς ἐξηγήσαντο, προσέταξεν ὁ Ἀρχων ἀναρτηθῆναι αὐτούς δεύλῳ· καὶ τότου γενομένου, τὰς πλευρὰς αὐτῶν ταῖς χειράγραις κατέξαινον· εἰδὲ οὐτῷ τριχῶν ὑφάσμασι κελεύει κατατρίβεσθαι τὰς πλευράς. Οἱ δὲ Ἅγιοι, γενναίως ἐγκαρτεροῦντες, προστύχυστο εὐφραίνομενοι, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες· ἔθεν καὶ τὸν Ἀρχοντα εἰς μεγάλην ὄργην ἐκ τούτου κινήσαντες, κάμινον ἐκκαηναὶ μέσον τῆς πόλεως προστάττει, καὶ εἰν αὐτῷ τοὺς Ἅγιους ἀπορρίφηναι. Καὶ τότου γενομένου, εἰς Ἅγιοι τῆς καμίνου ἐπιβεβηκότες, τὸν στέφανον τοῦ Μαρτυρίου ἐν αὐτῷ ἀνεδίσαντο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον τῷμας. Ἄμην..

Ὥδη ζ'. Ὁ Είρμος.

Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικὸν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβόων· Εὐλογητὸς εἰς Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων τῷμων.

Ἐχων πῦρ ἐν διανοίᾳ, φόβου Πάτερ τοῦ Θεοῦ, ὑλην σπετέφρωσας, τὴν τῶν ἥδουν ἀναμελπων· Εὐλογητὸς εἰς Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων τῷμων.

Δάκρυσι παθῶν τὴν φλόγα, σβέσας Μάκαρ τὸν πυρσὸν, ἐτήρησας ἀσθεστον, σοῦ τὸν τῆς ψυχῆς ἀνακραζῶν· Εὐλογητὸς εἰς Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων τῷμων.

Pρεῖθρον ζῶν ἔχων τὴν χάριν, Πνεύματος ἐν τῇ ψυχῇ, θεόφρον ἀνέβλυσας, Πάτερ ποταμὸς διδαγμάτων, τὴν Ἐκκλησίαν ἀρδονταί, εὔσεβῶς σε γεραίρουσαν. Θεοτοκίον.

O"λην σε καθαγιάζει, "Ἄγιος ὁ ἐκ τῆς σῆς, σαρκὸς δομησάμενος, σάρκα ἐστῷ Θεοτόκε, ὁ ἐν Ἀγίοις Κύριος, κατοικῶν καὶ Θεὸς τῷμων. 'Ωδὴ η. Ὁ Είρμος.

Αυτωτά τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς εἰν μέσῳ φλογὸς εὔσεβήσαντας, συγκαταβάτες ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμινεῖτε τὸν Κύριον.

Nυσταγμὸν ἀμελείας Μακάριε, ἐκ βλεφάρων ψυχῆς ἀπωσάμενος, τὸν τοῖς δικαίοις πρέποντα, νῦν κεκοίμησαι ὑπνον, καὶ πρὸς ήμέραν, ἀνεσπέρου φωτὸς μεταβέβηκας.

A'στραπαῖς σε τῶν λόγων κατέφλεξας, φρυγανῶδεις αἵρεσεις Ἀοίδιμε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσας, μίαν σέβειν Τριάδα, τοῖς χαρακτῆρσιν, ἐν μονάδι ὑπάρχουσαν φύσεως.

I'ερεύσας σαυτὸν ταῖς ἀσκήσεσι, τὸν νεκρὸν διὰ σὲ χρηματίσαντα, σὺ ἀναιμάκτως τέθυνας Ἱεράρχης ὡς θεῖος, ὡς Μυστηρίων, ἀπορρήτων διάκονος Κύριλλε.

Θεοτοκίον.

Aυτωθέντες ἀρᾶς τῆς Προμήτορος, διὰ σοῦ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, εὐλογημένη Δεσποινα, εὐλογοῦμεν Παρθένε δεδεξασμένη, τὸν πανάγιον τόκον σου σέβοντες.

Ὥδη η'. Ὁ Είρμος.

Eὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκιστο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Iδεῖν ἐφέμενος Χριστοῦ τὴν ἄρρητον, Ἱεράρχα δόξαν ἐσπευσας, πάθι νεκρῶσαι ψυχοφθόρα, καρδίαν τε δοχεῖον παίσασθαι, σοφίας τῆς ἀμείκω καὶ κρείττονος· ὅθεν σε πίστεις μακαρίζομεν.

A'στέρα πολύφωτον Χριστὸς ὁ Ἡλίος, Ἐκκλησίας ἐν τῷ ὑψει σε, ἔθετο Κύριλλε ἀκτῖσι δογμάτων ἱερῶν καταγαζούντα, καρδίας τῶν πιστῶν ἐκτελούντων σου, τὴν φωτόφορον μνήμην "Οσιε.

Sυνόμιλος καὶ συλλειτουργὸς γεγένησαι, τῶν Ἀγγέλων· ὡς γὰρ ἀσαρκος, Πάτερ ἐν γῇ ἐπολιτεύσω· Οσίων ἀνεδείχθης συμμέτοχος, καὶ τῶν Ἱεραρχῶν ἴσοστάσιος· οἷς συγχορεύων τῷμων μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Στειρεύουσαν θείων ἀρετῶν πανχήραντε,
Θεοτόκε τὴν καρδίαν μου, δεῖξον Παρθένε
καρποφόρον, ἐκ στείρας ἡ τεχθεῖσα βουλήμα-
τι, τὰ πάντα τοῦ ποιοῦντος τῷ γεύματι, ἵνα
ῦμνωσε τὴν Πανύμηντον.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ως σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, Χρυσάνθου
καὶ Δαρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
"Ηχος δ'. "Ἐδωκας σημείωσιν.

Θείας ἐπιγνώσεως, εἰσδεδεγμένος τὴν ἐλ-
λαμψιν, ἐφωτίσθης τὰ ὅμιματα, σοφὲ τῆς
καρδίας σὺ, καὶ τῆς πλάνης ζόρου, ἐλιπες ἐμ-
φρόνως, καὶ ὠμολόγησας Χριστὸν, σάρκα λα-
βόντα, τὸν πάντων Κύριον· ἐντεῦθεν δυναμού-
μενος, δυνάμει Πνεύματος Χρύσανθε, τῶν βα-
σάνων ἀνώτερος, ἀνεδείχθης πανεύφημε.

Ε'χθροῦ δελεάσματά, καὶ ἥδονῆς ὑπεκκαύ-
ματα, ως ἀράχνην λελόγισαι· ζοφώδη δὲ
κάθειρξιν, ὑποστὰς ἐνθέω, φέγγει κατηγάσθης,
καὶ εὐώδιας νοητῆς, ἀπεπληρώθης μέσον ἴστα-
μενος, βορβόρου καὶ προσήγαγες, ως νυμφο-
στόλος πανάριστος, τῷ Χριστῷ νύμφην ἄμω-
μος, τὴν μωμῆσαί σε σπεύσασαν.

Ε'τρώθης τῷ ἔρωτι, τῷ γλυκυτάτῳ τοῦ κτί-
σαντος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ὅθεον, μέλον
ἐξεκλινας, καὶ νυμφῶνος θείου, ἔχωρησας ἐν-
δον, γενυμφευμένη τῷ Χριστῷ, διὰ βασάνων
πολλῶν τοῦ σώματος, Δαρεία μεγαλώνυμε,
θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, Ἀθλητῶν ἐγκαλ-
λώπισμα, καὶ Παρθένων ἀγλαῖσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'ν κλίνῃ κατάκειμαι, τῆς ἀμελείας πανά-
μωμε, καὶ ράθυμως διέρχομαι, τὸν βίον
καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευτῆς μου, καιρὸν Θεο-
τόκε, μὴ ὥσπερ λέων ἀφειδῶς, διασπαράξῃ τὴν
ταπεινήν με ψυχὴν, ὁ ὄφις ὁ παμπόντωρ. διὸ
τῇ σῇ ἀγαθότητι, πρὸ τῷ τέλους προφθάσασα,
πρὸς μετάνοιαν ἔγειρον.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πανά-
γνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον,
ως Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλαγ-

χνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακροθύμου
αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε· Τέκνον
μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθη τῆς δουλης σου,
μὴ βραδύνης φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες ως
σύνηθες· Ὁ Κανὼν τῶν Ἅγιων, Φ' ἡ Ἀκροσιχίς.
Σὲ τὸ χρυσαυγές Μαρτύρων ἄνθος σέβω.

Ιωσήφ.

Ωδὴ α. "Ηχος δ'. "Ο Είρμος.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πελαγος, ἀβρό-
χοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσ-
ραὴλ, σταυρότύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀ-
μαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Στεφάνῳ ὑπὲρ χρυσὸν ἐνλάμποντι, Μάρτυς
κοσμούμενος, καὶ μαρτυρίου λάμπων καλ-
λοναῖς, τῷ Δεσπότῃ παρίστασαι, ὑπὲρ ἥμων
δεόμενος, τῶν σὲ τιμώντων αἴσιάγαστε.

Ε'τρώθης τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Μάρτυς τοῦ
Κτίσαντος, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου πα-
ριῶν, τὴν ρόπην ὅλην δέδωκας, τῆς σῆς καρ-
δίας Χρύσανθε, τῷ ποθουμένῳ προθυμότατα.

Τῇ Πίστει θωρακισθεὶς κατέβαλες, τὸν πο-
λυμήχανον, σοὶ προσβαλόντα Μάρτυς γυ-
ναικας, ἥδονῆς δελεάσματι, καὶ τῆς αίγνειας
τίμιον, Χρύσανθε σκεῦος ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Ο' φύσει τῇ Θεϊκῇ ἀπρόσιτος, προσιτὸς
ώφθη μοι, ἐκ τοῦ Παρθένε σάρκα προ-
λαβὼν· ὃν Δαρεία ποθήσασα, καρτεριῶς ἐνή-
δλησε, καὶ νυμφικῶς αὐτῷ προσήνειται.

Ωδὴ γ'. "Ο Είρμος.

Εύφραινεται ἐπὶ σοὶ, η Ἐκκλησία σου
Χριστὲ, κράζουσα· Σύ μου ἴσχυς Κύριε
καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Χρυσίον δοκιμασθὲν, τῇ τῶν κολάσεων πυ-
ρᾶ πέφηνας, Βασιλικῶς Χρύσανθε, φέρων
παθημάτων ἐκσφράγισμα.

Ρυπόρων καταλιπών, ἀδολεσχίαν ταῖς πλο-
καῖς ἥγρευσαι, τῶν μαθητῶν Χρύσανθε,
τοῦ περιφανῶς σε σοφίσαντος.

Τπείκεις τῷ ἔραστῇ, νυμφαγωγῖντι σε Χρι-
στῷ Πάνσοφε, διὰ σεπτῆς πίστεως, ἔρωτας
σαρκὸς καταλείψασα.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ τεχθεὶς ἐκ γαστρὸς, σοῦ τῆς Παρθέ-
νου Ἰησοῦς"Αχραντε, Νύμφην ἀγνήν Μάρ-
τυρα, ἐκυτῷ Δαρείαν μηστεύεται.

Καθίσμα, Ἡχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν ὡραιότατον καλλος ἐπόθησας, καὶ τὰ ὄρωμενα καλλη παρέδραμες, καὶ προσηγάγω τῷ Χριστῷ, χρυσέοις Μάρτυς λόγοις σου, Χρύσανθε μακάριε, τὴν Δαρείαν τὴν ἔνδοξον, ἀθλητὸς διανύσασαν, καὶ Τυράννης αἰσχύνασαν· μεθ' ἣς ἡμῶν μνημόνευε πάντων, τῶν πίστει τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν. Θεοτοκίου.

Ω'ς αγεωργητος Παρθένε ἅμπελος, τὸν ὡραιότατον βότρυν, ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἥμιν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, ἀεὶ σὺν τῷ Αγγέλῳ βασιλέων Χαῖρε καὶ Κεχαριτωμένη.

Ἡ Σταυροθεοτοκίου.

Τὸν ἐπονειδιστον Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεινας ὃν ή τεκοῦσα σε Χριστὲ, σρῶσα ἐτιτρώσκετο, Οἵμοι τέκνον! λέγσα, τί τὸ ξένον μυστήριον; Ής ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλαγχνα ἐλέους σε, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τάττην αἱμαρτίαν.

Ἄδη δ'. Ο Είρμος.

Επαρθέντα σε ἴδεῦσα, ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔσῃ ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αἱ τοῦ Πνεύματος ἀστράψασαι λαμπτόντες, τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου ὅλον φωταυγὴ σε, Μάρτυς ἀπειργάσατο, προθύμως κραυγάζουσα. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υφαντόν σε θείας χάρτος ἐκ τῶν ἄνω, ὁ Πακτῆς ἐνέδυσεν ἀφθαρτον χιτῶνα, ἀμωμὸν τηρήσαντα, τὸ σῶμα Μακάριε, καὶ ὡς ικητὴν ἐστεφάνωσε.

Γενκαιότητι καρδίας ἀπετινάξω, τὰς ἥδονάς τοῦ σώματος, καλλει ἀσυγκρίτῳ, θείῳ ἐνηδόμενος, καὶ χαίρων διήνυσας, τὸ τῆς μαρτυρίας σου στάδιον.

Εθεώθης κατὰ μέθεξιν Ἀθλοφόρε, θεοποιοῦ ἐνώσεως καὶ πρὸς οὐρανίους, εἰσωκίσθης χαίρουσα, θαλάμους ὡς ἅμωμος, Νύμφη τοῦ Δεσπότου τῆς ιτίσεως. Θεοτοκίου.

Σωντηρήσας σε Παρθένον ὡς πρὸ τῷ τόκῳ, μετὰ τὸ τόκον Ἀχραντε, ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη, ἀπειρινάτος, Δαρείαν τὴν Μάρτυρα, Νύμφην ἔσατῷ ἐπαγόμενος.

Ἄδη ἐ. Ο Είρμος.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλῆλυτας· φῶς ἀγίου ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστεις ἀγνοοῦντας σε.

Μετάρσιον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων ποιούμενος, δεσμούμενος τὴν κακίαν, τοῦ ἔχθροῦ Ἀνθοφόρε, διέλυσας μακάριε.

Αγνείας ἐραστῆς, γεγονὼς Ἱερώτατε, μετήνεγκας τῆς παρθένης, τὸ διάπυρον φίλτρον, εἰς Κύριον πανεύφημε.

Ρηγνύμενον ὄρῶν, καὶ ποσὶ συμπατούμενον, τὸν Τύραννον γεγηθότι, λογισμῷ τὸν Δεσπότην, Παμμάκαρ ἐμεγάλυνε.

Θεοτοκίου.

Τές δύναται τὸ σῶν, ἔρμηνεῦσαι Μυστήριον, ὡς Πάναγνε; Θεόν Λόγον, ὑπὲρ νοῦν γάρ καὶ λόγον, διπλοῦν τῇ φύσει τέτοκας.

Ἄδη 5. Ο Είρμος.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾶ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δὶ οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἴματι.

Υμοῦντα, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἀοιδτομε, φῶς οὐρανόθεν δὶ ὅλου, σὲ περικυλῶσαν καταφωτίζει, καθειργμένον, ζοφωτάτῳ οικήματι Χρύσανθε.

Ρώμη σε, μαρτυρίω σεπτῷ κλειζόμενον, χρυσοειδῆ ὡς ἀστέρα, πεκτημένη Μάρτυς γολγεται, τοῖς αγῶσι, καὶ τοῖς θείοις σου Χρύσανθε θαύμασι.

Ωραία, περικαλλής τε καὶ περιθέξιος, Μάρτυς Δαρεία Παρθένε, δεδειγμένη Λόγῳ ὡραιοτάτῳ, ἐνύμφευθης, διὰ πόνων παντοίων τοῦ σώματος.

Θεοτοκίου.

Νέον σε, ὡς παιδίον Παρθένος, ἐκύπε, τὸν προαιώνιον Λόγον· ὃν ποθοῦσαι Κόραι, ταῦτης ὀπίσω, σοὶ τῷ πάντων, Βασιλεῖ νυμφιώς απηνέχθησαν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνὸν τῶν Αγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

Στίχοι.

Ζῶσι Χρύσανθος καὶ Δαρεία ἐν πόλῳ, Καν ἐκπνέωσι, ζῶντες εἰσδύντες βόθρῳ.

Χῶσαν συζυγίην δεκάτη ἐνάτη ὁμόλεκτρον.

Ομτοι επτῆρχον ἐπὶ Νουμεριανοῦ βασιλίως· ἦν δὲ ὁ μὲν Χρύσανθος, πατρὸς Συγκλητικοῦ, ὄντος Πολέμωνς Αἰγαίανδρεώς, ἢ δὲ Δαρεία εἰς Ἀθηνῶν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Χρύσανθος παρὰ τινος Χριστιανοῦ ἐμυκθῆται θεῖα, καὶ βιπτισθεὶς, παρέρησίᾳ τὸν Χριστὸν ἐκπύρυττε, παρὰ τοῦ πατρὸς καθειργυνται. Ός δὲ οὐκ εὐδίδου, ἀλλ' ἀτρεπτεῖς ἦν

καὶ σαλευτος, ἀρμόζει εὐτῷ ὁ πατέρων κόρην εὐπρόσωπου καὶ ὠραιάν, ἐξ Ἀθηνῶν μεταπεμφάμενος, Δαρείαν ἀνάματι· ὡς τε τῷ πρὸς αὐτὴν ἥρωτι μεταστῆσαι αὐτὸν τῆς τῶν Χριστιανῶν Πίστεως· ή δὲ, ἀντὶ τοῦ πεῖσαι, μᾶλλον ἐπείσθη· καὶ τὴν ἀσέβειαν ἐξομοσαμένη, τὸ Ἀγιον δίχεται Βάπτισμα, καὶ διεφυλάχθη ἀμφοτέρων ἡ παρθενία ἀτρωτος.

Οὗτον διαβληθίντες πρὸς Κελλερίνον Ἐπαρχον, εἰς ἔξετασιν δίδονται Κλαυδίῳ τῷ Ἐπάρχῳ καὶ Τριβούνῳ· ὃ δὲ, πολλαῖς βασάνων ἴδεις τιμωρησάμενος τούτους, ἐπεις περιγενομένους αὐτοὺς, καὶ τῶν αἵκισμών ἀνωτέρους ἑώρα, μεταβαλόμενος, ἐπίστευσεν εἰς τὸν Χριστὸν ἄμα τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἰλαρίᾳ, καὶ τοῖς δυσὶν υἱοῖς αὐτῶν Ἰάσωνι καὶ Μαύρῳ, καὶ τοῖς ὑπ' αὐτῶν στρατιώταις, οἵ καὶ ὑπερον τὸν τῆς μαρτυρίας ἰδέεται στέφανον, κατὰ τὴν ἐννάτην καὶ δεκάτην τοῦ Μαρτίου Μηνός. Καὶ ὁ μὲν Κλαύδιος, λίθῳ προσδεθεὶς, καὶ ἀπορρίψεις τῷ βυθῷ, τελειοῦται· οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ σὺν τοῖς στρατιώταις τὰς κεφαλὰς ἀπετυπώντας. Ο δὲ Ἀγιος Χρύσανθος καὶ τὸ Δαρεία ἐβλήθησαν εἰς βούθρον· καὶ ἀνωθεν γῆς ἐπιχειρίσης αὐτοῖς κατεχώθησαν, ἐνθα καὶ τὸ τοῦ Μαρτυρίου τέλος ἐδίξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Κλαύδιος ὁ Τριβόνος, ἐν Ναλάσσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Φυγὼν Ναλάσσαν Κλαύδιος τὴν τῆς πλαίνης,

"Ἐνδον Ναλάσσης βάλλεται παρὰ πλάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀγία Μάρτυς Ἰλαρία, ἡ τούτου σύζυγος, ἔιφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἰλαρία τιμθεῖσαν τὴν κάραν ἔιφει,

Θεοῦ πρόσωπον ἵλαρώτατα βλέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι Μάρτυρες Ἰάσων καὶ Μαύρος, οἱ υἱοὶ αὐτῶν, ἔιφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν αὐταδέλφῳ τέμνεται Μαύρῳ κάραν,
"Άδελφα τούτῳ συμφρονήσας Ἰάσων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Παγχαρίου.

Στίχ. Ο Παγχάριος πᾶσαν ἦν πλουτῶν χάριν,
"Ον πρὸς τομὴν ἥλειψεν ἡ Θεοῦ χάρις.

Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ὑψηλῇ πᾶσα μὲν Εἰδωλικῆς ἐπεπλήρωτα πλάνης ἡ οἰκουμένη, πᾶς δὲ ὁ Χριστὸν ὄμολογῶν, σὺ μόνου ἀφηρπάζετο πᾶσαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἀναπνεῖν ἀκό διαφόρων κολάσεων ἀρηρεῖτο. Τότε τοίνυν τὴν τις, Παγχάριος τοῦνομα, ἐκ τῆς χώρας τῶν Οὐξανίων, ἐκ Πόλεως Βιλλαπάτης, ἐκ προγάνων Χριστιανῶν, ἀνηρ εὔμεγέθης καὶ ὠραιός. Οὗτος, καταλαβόν τὴν Ρώμην, ὡχειώθη τῷ βασιλεῖ· καὶ πρῶτος γενέμενος τῶν ὑπ' αὐτῷ, ἀγαπάτο ὑπ' αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως. Διὰ ταῦτα οὖν, καὶ τὴν πρὸς αἴλλολους ἀγάπην, οὗτος μὲν ἐβωρόσατο τὴν πρὸς Χριστὸν Ηίστιν, ἐκεῖνος δὲ αἰτηρέσια καὶ προσόδους παντοῖας, τὰ μὲν τυπικῶς, τὰ δὲ δειπνοτικῶς αὐτὸν διωρίσατο λαμβάνειν, καὶ κεκτηθεὶς εἰς ἀπόλαυσιν θεραπείας καὶ ανάπαυσιν· τοίνυν καὶ γέγονεν ὄμφρων κατὰ πάντα τῷ βασιλεῖ.

Ταῦτα μαθοῦσα ἡ μακαρία αὐτοῦ Νίτηρ καὶ ἡ Ἅδελφὴ, διὶ ἐπιστολιμαίου λόγου ἐν πρώτοις τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον εἰς αὐτάμνησιν αἰγαγεῖν ἐν ιαυτῷ συνεβούλευσον· εἰδὲ' οὕτω τὴν φοβερὰν ἐκείνην κρίσιν, διὶ τῆς οἵ μὲν ἐπιγνόντες αὐτὸν, καὶ παρρήσιά ὄμολογόσαντες ἐνώπιον Βασιλέων καὶ Αρχόντων, οἵαν τὴν ἐπαγγελίαν ἔλαβον, καὶ γνώσκειν διεβίβαιούντο· ὡςπερ πάλιν, οἱ τὴν Θεότητα τούτου ἀθετή-

σαντες, ὅποιαν τὴν καταβίκην, μὴ ἀγυναῖν. Πρὸς τούτοις, καὶ τό· Καν τὸν κόσμον ἀπαντα κερδίση τις, τὸν δὲ ιαυτὸν ψυχὴν ζημιώθη, οὐχ εύρησε τὸ κέρδος ἰσοστάσιον τῆς ψυχῆς. Τοιαύτην παρὰ τῆς Μητρὸς γραφὴν δεξάμενος ὁ Παγχάριος, καὶ σύναγνους, εἰς ιαυτὸν ἔλθων, θρηνεῖ τρέξατο· καὶ τῇ γῇ ιαυτὸν καταβαλών. Ἐλέησον Κύριε παποχράτορ, ἐβόα, καὶ μὴ καταισχύνης τὸν δοῦλόν σου ἐνάπιον Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ἀλλὰ φεῖσαι μου διὰ τὸ μέγα σου ἔλιος.

Ως οὖν τινὶς τῶν τοῦ Παλατίου εἶδεν αὐτὸν θρηνοῦντα, καὶ τοιαῦτα λέγοντα, προσήγγειλαν τῷ βασιλεῖ· καὶ παροχτάντος αὐτοῦ, Λέγει μοι, προσφιλίστας Παγχάριος, ἐφη ὁ βασιλεὺς· μην Ναζωραῖος εἰ; Ὁ Ἀγιος εἶπε· Ναζωραῖος εἰμί, καὶ Χριστιανός, ὡς βασιλεὺς. Καὶ ὁ βασιλεὺς· Αὐτοῦσας τὴν προσηγορίαν ταύτην, διὰ τὴν πρὸς σέ μου ἀγάπην· ἐπεὶ γνωστὸν ἔστω σοι, ὡς οὐκ ἀποφαίνομαι θάνατον σύντομον κατὰ σοῦ, εἰμὶ πρότερον πολλαῖς καὶ διαφόροις καταναλοίσω κολάσεσι. Καὶ ὁ Ἀγιος· Ἐγώ, μὲν, ὡς βασιλεὺς, ὑπὲρ τὴν γανέθεα· με ἐμάφρονά σοι μέχρι τοῦ παρόντος, φοίτω καὶ δίδοικα, ἵνα μὴ πῦρ ἔλθον ἐξ οὐρανοῦ κατακαίσῃ με· μην γένοιτο δέ μοι ἀπὸ τοῦ νῦν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν μου, καὶ σήμερον, καὶ μετὰ πολλούς χρόνους, πολυειδῶς μου τὸ σῶμα, ὡς σὺ φῆς, καταναλώσῃς.

Τότε ἀποδύθεις ὁ Ἀγιος, γυμνὸς τοῖς βυνεύροις ἐτύπτετο· καὶ τῆς Συγκλήτου ποσὶς παραστάσις, φησὶν ὁ βασιλεὺς· Εγνωτε, δτι Παγχάριος, ὁ Σαχελλάριος καὶ Σχρυνιάριος τῆς βασιλείας, τῇ τῶν Γαλιλαίων περιέπεσε θρησκεία; εἰπατε δοῦλοι, τί ποιήσω; Οἱ δὲ εἰπον αὐτῷ· Κέλευσον, ὡς βασιλεὺς, ἐπὶ τοῦ θεάτρου αὐτὸν γυμνωθέντα μαστίζεσθαι, εἰδὲ' οὕτω παραπέμψαι τῷ Ἀρχοντὶ ἐν Νικομηδίᾳ, πρὸς τὸ ἐκεῖσε αὐτὸν ὑπὲρ ικείνου τειμωρηθῆναι, ἵνα μηπώ ταῦτα αἴματας αὐτῷ καὶ ημεῖς γενώμεθα κοινωνοί, ἀγαπητοῦ σου τυγχάνοντος. Ήρεσεν η βουλὴ τῷ βασιλεῖ, δτι πάνυ αὐτὸν ἦγάπα, καὶ οὐκ ἥθελεν ἰδεῖν τὸν θάνατον αὐτοῦ· καὶ ἀγχόντες αὐτὸν ἐπὶ τὸ θεάτρον, ἔτυψαν σφοδρῶς. Τότε ὁ βασιλεὺς, τοῖς στρατιώταις ἐκδούς τὸν Ἀγιον, καὶ πρόταγμα πρὸς τὸν ἐν Νικομηδίᾳ Ἀρχοντα εκτεθῆναι παρεκελεύσατο, πολυειδῆ θάνατον τοῦ Ἀγίου παρεγγυώμενον.

Καὶ τοῦ Ἀγίου τὴν Νικομηδίαν καταλαβόντος, καὶ τῷ Αὐτοῦ παραστάντος, ἐπεὶ πρὸς ἀποκρισεις οὗτος κατπείγετο· Ἰδού, ἐκ τοῦ βασιλικοῦ προστάγματος ἐπέγνως, δτις εἰμί, καὶ τὰ δοκοῦντα σοι λοιπὸν επιμελῶς καὶ αὐταιδῶς ποίει, φησί. Καὶ ὁ Ἀρχων εἶπε· Τί σου τὸ ὄνομα; Καὶ ὁ Μάρτυς, Παγχάριος μὲν τοῦνομα, Χριστιανὸς δὲ οὐτην ἐκ προγόνων· καὶ συναπαγεῖς τῇ τῷ βασιλέων σὲ πάτη, γέγονα ὄμφρων αὐτοῦ, καθὼς τοῦτο βουλευσάμενος· διορθωθεὶς δὲ σὺν Θεῷ ὑπὲρ τῆς Μητρὸς καὶ τῆς Ἅδελφῆς, προστῆλθον τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου· καὶ νῦν σπεύδω ὑπὲρ αὐτοῦ ἀποθανεῖν, ἵνα τὴν ἀρνησιν, ἂν κακῶς ἐπαιτεῖσθαι, ἀπαλείψω.

(1) ἀρχων εἶπεν· Ἄφες ἀ λέγεις, καὶ ποίησον τὸ τοῦ βασιλίως πρόσταγμα, καὶ μὴ θελήσῃς, τοιεῦτος ὡν εὔειδης καὶ ὠραιός, ἀπολίσαι τὸ μυηρόσυνόν σου απὸ τῆς γῆς. Καὶ ὁ Ἀγιος· Ἡ ἀπώλεια αὕτη, τὸν λέγεις, πρόσκαιρές ἐστιν, ἀλλὰ πρόξενος ζωῆς αἰώνιου τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ τὸν ἀπώλειαν ταύτην αἰρετισαμένοις. Ἰδων δὲ ὁ Ἀρχων τὸ ἀμετάθετον αὐτοῦ, διόωκεν ἀπέφασιν· καὶ προσευξάμενος,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἀγιοι, Διόδωρος, Πρεσβύτερος, καὶ Μαριανὸς Διάκονος, σπηλαίω ἐγκλεισθεῖστες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ὡς βῆμα τὸ σπήλαιον ἔνδον γάρ φέρει,
Θύτην τε Χριστοῦ, καὶ σὺν αὐτῷ Λευΐτην.
Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Είρμος.

E'ν τῇ ναμίνῳ, Ἀθραμιαῖοι παῖδες τῇ
Περσικῇ, πόθῳ εὔσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ
φλογὶ, πυρπολημένοι ἐκραύγαζον. Εὐλογημέ-
νος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

A"νθος μαρτύρων, χρυσοειδὲς σὺ γεγένησαι·
Δῆμον αὐθιλητῶν προσῆξας γάρ τῷ Χριστῷ,
Νείοις λόγοις σου καὶ θαύμασι, Μάρτυς θεό-
ληπτε· μεθ' ὧν πιστῶς σε νῦν μακαρίζομεν.

Nομῇ βορβόρου, συγκλεισθέντα γυμνόν σε
Πανένδοξε, θείας εὐώδιας δόξῃ φωτοειδεῖ,
Γησοῦς ιαταφαιδρύνει σε· ὃν ιαθαρότητι, δια-
νοίας πανσόφως ἡγάπησας.

Hῆρα φρούρον σοι, Παρθενίας Χριστὸς ἐξα-
πέστειλε, λύμην αὐσεβῶν ἀπέιργοντα προ-
φανῶς, μελωδοῦντί σοι Πανεύφημε· Εὐλογημέ-
νος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

O' κατ' οὐσίαν, τὴν Θεῖκὴν ὡν αὐτερίγραπτος,
κόλποις σου Παρθένε γέγονε καθ' ἡμᾶς,
τῇ σαρκὶ περιγραφόμενον. Εὐλογημένη σὺ ἐν
γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ωδὴ ἥ. Ὁ Είρμος.

Xεῖρας ἐκπετάσας Δανιηλ, λεόντων χά-
σματα, ἐν λάκιῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
δύναμιν ἔσβεσαν, αρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
εὔσεβείας ἑρασταὶ, Παιδες ιραυγάζοντες·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίων τὸν Κύριον.

Sτερρότητι μάκαρ λογισμοῦ, ἀντιταξάμενος
τῷ ματαιόφρονι, ξεσμοὺς τοῦ σώματος
ἡνεγκας· καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος, οὐ κα-
τεφλέχθης, τοῖς Ηαισὶ συμψάλλων Χρύσανθε·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Sοφίᾳ κοσμούμενος Χριστοῦ, ἐναπεμώρανας,
ἀσόφρων φρύαγμα, καὶ νοῦν ἀλάστορα
ἥσχυνας, τοῦ τὴν Εὖαν ἀπατήσαντος, αἰχμα-
λωτίσας εὔσεβῶς, τούτου τὸ ὅπλον σοφὲ, καὶ
προσάξας, Νύμφην Θεῷ ἐκλεκτὴν διὰ Πίστεως.

Fένωσει ψυχῆς τὴν τῆς σαρκὸς, φυγόντες
ἐνωσιν, ἀγνὰ κειμῆλια, τοῦ Παντοκράτο-
ρος ὥφθητε, καὶ Ναῷ προσανετέθητε, ἐπουρα-
νίῳ Ἀθληταὶ, ἀναβοῶντες Χριστῷ· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Dουλήσει Θεοῦ τῶν τῆς σαρκὸς, παθῶν ιρα-
τήσαντες, πῦρ ἀπετέφρωσαν, τὸ τῶν κολά-
σεων Χρύσανθος, καὶ Δαρεία δρόσω Πνεύματος,

καὶ τῶν στεφάνων τῆς ζωῆς ἔτυχον μέλποντες.
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.
Θεοτοκίον.

Ω' σ ρόδου ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, τοῦ βίου πάν-
αγνε, Θεὸς εὐράμενος, σὲ τὴν αἱμώμητον
ώκησε, τὴν γαστέρα σου τὴν ἄχραντον, καὶ
εὐώδιας μυστικῆς κόσμου ἐπλήρωσεν, ἐκβοῶν-
τα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ωδὴ θ'. Ὁ Είρμος.

Aἰθος ἀχειρότυπος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
σὲ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
στὸς συνώψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

I'ερολογοῦντι τὰ θεῖα, θεῖος στρατός σοι προσ-
τεέθη, πλάνης ἀνιέρου λυτρωθεὶς, καὶ διὰ ξί-
φους ἀμωματικόματα, τῷ διὰ ἡμᾶς πρόβατον,
Μάρτυς τυθέντι προσηνέχθησαν.

Ω' φθητε θηρίων ἐν μέσῳ, οἵα περ ὄρνες Ἀ-
νθιλοφόροι, σάρκωσιν, κηρύττοντες θείαν
τοῦ κενωθέντος καὶ μέχρις αἴματος· καὶ διὰ
πόνων ἀπονον, ληῆιν ἐνθέως ἐκληρώσασθε.

Sήμερον φαιδρῶς ἐορτάζειν, ἀπασαν Πόλιν
τε καὶ Χώραν, Ρώμη συγκαλεῖται ἡ Πό-
λις, τοὺς θείους ἀθλους καὶ τὰ παλαιόσματα,
ώς πανδαισίαν ἀϋλον, προβαλλομένην "Αγιοι
H"ρθητε πρὸς ἀπειρον δόξαν, Χρύσανθε Μάρ-
τυς καὶ Δαρεία, καὶ τῷ Παντοκράτορε
Λόγῳ, σεφανηφόροι ἀμα παρίσασθε, ὑπὲρ ἡμῶν
πρεσβεύοντες, μακαρίζοντων ἡμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φρίττει λογισμὸς καὶ καρδία, κατανοοῦντα
σὴν λοχείαν, τὴν ἀκατανόητον Κόρη· Θεὸν
γάρ Λόγον ἐκυοφόρησας, τὸν διὰ σοῦ ρύμενον,
πάσης ἀνάγκης τοὺς τιμῶντάς σε.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ "Ηχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες.

καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Οσίων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ
Μονῇ τοῦ Αγίου Σάββα αἰναρεθέντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
"Ηχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Eφετῶν τὸ ἀκρότατον, ὄλεκῶς ἀγαπήσαν-
τες, τὰ τοῦ βίου Οσιοὶ ὥσπερ σκύθαλα,
τερπνὰ ἡγήσασθε ἀπαντα· καὶ μόνα τὰ μένον-
τα, ἀγρυπνίᾳ, καὶ εὐχῇ, οιφετῷ τε καὶ καύσωνι,

έποθήσατε, σπηλοδίαιτοι ἀμά γεγονότες, συμπολῖται τῶν Ἀγγέλων, ἀναδειχθέντες ἐν χάριτι.

Kαὶ ρόπαλοις τυπτόμενοι, καὶ τοῖς λίθοις βαλλόμενοι, καὶ πυγμαῖς κοπτόμενοι τὴν ὄμόνιαν, οὐ διελύσατε Μάρτυρες, ἀγάπη συδούμενοι, καὶ στοργῇ ἀδελφικῇ· ἀλλ ὑφὲν θανατούμενοι, καὶ τεμνόμενοι, μεληδὸν Ἀθλοφόρος τῇ τραχπέζῃ, προσηνέχθητε τῇ θείᾳ, ὡς ἵερεῖς ἀμώμητα.

Kαὶ πυγμῷ συγκλειόμενοι, καὶ πυρὶ δαπανώμενοι, τὰς ψυχὰς παρέθεσθε, ὡς ἀμώμητα, Μάρτυρες ἔνδοξοι θύματα, χειρὶ τοῦ Παντάνακτος, καὶ συνήφθητε χοροῖς, ἀσωμάτων Δυνάμεων αἰωνίζουσαν, κληρωσάμενοι δόξαν, ἃς μεθέξειν, τοὺς ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας, ἀδιαλείπτως πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Mετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτῆριον φάρμακον, ἡ Θεὸν κυήσασα τὸν σωτῆρά μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ρεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδεκάστου τε κρίσεως, σύ μοι δώρησαι, καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὡς Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρόμον, καὶ θείας τεύχασθαι χάριτος.

"Η Σταυροθεοτοκίου.

Hαμνᾶς ἡ κυήσασα, τὸ ἀρνίον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἐλθὸν ιάσασθαι, παντὸς τοῦ κόσμου Πανάμωμε, οἰκείῳ ἐν αἴματι, τὸ σφαγὲν ὑπέρ ήμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, σύ με ἔνδυσον, γυμνωθέντα τῆς θείας ἀφθαρσίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σοῦ τόκου, περιβολὴν θείας χάριτος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες. Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Υμνοὶς γερχίρω Μάρτυρες μονοτρόπους.

Στεφάγου Σαββαῖτου.

Ωδὴ α. Ἡχος πλ. δ'. Ο Είρμος.

Aσμα ἀναπέμψωμεν λαοὶ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ήμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ δουλείας, ὡδὴν ἐπιγίκιον, ἀδούτες καὶ βοῶντες· Ἀσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ.

Tυμνοὶς τὴν θεόπνευστον πληθὺν, τῶν ἵερῶν Μαρτύρων σου, ποθοῦντι εὐφημῆσαι, Χριστέ μοι βραχόθεν, παράσχου φῶς γνώσεως, τούτων ταῖς ίκεσίαις, ἵνα μέλψω θεόφθεγκτον ἀσμα.

Nόμῳ τῷ τοῦ Πνεύματος σοφοὶ, τὰ μέλη κυθερήσαντες, ὑμῶν καὶ τὰς αἰσθήσεις,

ναοὶ ἡγιασμένοι, Θεοῦ ἀνεδείχθητε, Μάρτυρες θεοφόροι· ἐν ὑμῖν γὰρ Χριστὸς ἐνηυλίσθη.

O"λιθον τὸν φθειρόμενον ἐν γῇ, καταλιπόντες "Ἄγιον, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου ὡς ὅναρ παριδόντες, Χριστοῦ ἡρετίσασθε τὴν μὴ σαλευομένην, Βασιλείαν, ἃς νῦν ἐμφορεῖσθε.

Θεοτοκίου.

Kλίμαξ ἀνεδείχθης μυστικὴ, ἢν Ιακώβ τε θέαται, ὁ ἐκλεκτὸς τῷ Θεῷ· ἐξ ἣς ἀρρήτῳ λόγῳ προῆλθεν ὁ ἄστρος, σάρξ ἀτρέπτως ὑπάρξας, ὑπέρ λόγου ἐκ σοῦ Θεοτόκε.

Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

Oυρανίας ἀψίδος, ὄροφργε Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Iερεύσαντες ὅλον, τὸν ἑαυτῶν "Ἄγιοι, βίου ἀκηλίδωτον ὅλως τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, προσενηόχατε, ὅλοκαυτώματα θεία, ἑαυτοὺς καὶ τέλειον, στέφανον ἥρασθε.

Sείββα τοῦ θεοφόρου, ὡς φοιτηταὶ γυνήσιοι, τὴν ἐκ τῶν θορύβων ποθήσαντες ἀναχωρησιν, ἀνεπιστρόφως ὅδὸν, τὴν τεθλιμμένην πατοῦντες, πρὸς ζωὴν ἐφθάσατε τὴν ἀτελεύτητον.

Tεωργήσαντες σπόρον, τὸν ἐν ὑμῖν "Οσιοί, ἐγκαταβληθέντα τοῦ λόγου, καὶ τῶν δακρύων ροαῖς, ἅγαν ἀρδεύοντες, ἐκατοστεύοντα στάχυν, τῷ Θεῷ προσάγετε, καρποφορήσαντες.

Θεοτοκίου.

Eνοικήσας Παρθένω, σωματικῶς Κύριε, ὥφης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἐπρεπε θεαθῆναι σε· ἢν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκου, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν.

Aἱ ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς πυριφλέκτας, ἀπονεκρώσαντες ὄρμας καὶ τὰς κινήσεις, Α' σκηταὶ θεόληπτοι, ἐπόμενοι κατ' ἴχνος, τῷ πάντα τεκτηναμένῳ μόνῳ Θεῷ, καθάπερ δεκτὴ θυσία καὶ ἱερά, προσηνέχθητε σφάγια, διὰ χειρὸς βαρβαρικῆς, τυπτόμενοι σφαττόμενοι, καὶ βιαίως κοπτόμενοι.

Θεοτοκίου.

Hεοχαρίτωτε Ἀγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλαγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἀνω δυνάμεσι, καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις ὑπέρ ήμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ήμῖν, πρὸ τοῦ τελοῦς συγγάρησιν, καὶ ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὑρωμεν ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Tῷ τοῦ Υἱοῦ σὺ καὶ Θεοῦ Σταυρῷ Παρθένε, περιφρουρούμενοι αὐτὸς τὰς τῶν δαιμόνων, προσβολὰς τροπούμεθα, καὶ τὰς μεθοδείας κυρίως σε Θεοτόκου, καὶ ἀληθῶς, υμνοῦντες, καὶ πόθῳ πᾶσαι αἱ γενεαὶ, μακαρίζομεν "Ἄχραντε, ὡς πρεφήτευσας· διὸ, πταισμάτων ἡμῖν ἀφεσιν, ταῖς πρεσβείαις σου δώρησαι.

'Ωδὴ δ'. 'Ο Είρμος.

Eπέθη ἐφ' ἵππους, τοὺς Ἀποστόλους σου
» Κύριε, καὶ ἐδέξω χερσὶ σὺ ήνίας αὐτῶν,
» καὶ σωτηρία γέγονεν ἢ ἴππασία σου, τοῖς
» πιστῶς μελωδ়ῃσι. Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Eρήμῳ ανίκμῳ, ἐγκαρτεροῦντας ὄρῶν ὁ ἔχ-
» θρὸς, ἀρεταῖς τε ποικίλαις ἐμπρέποντας,
τὰς ἀνττήτους Μάρτυρας, ἐπυρπολεῖτο δεινῶς,
τῷ φθόνῳ βεβλημένος, καὶ πρὸς παρατάξεις
ἐτρέπετο.

Pιζώσας τὴν πλάνην, ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ
μαθηταῖς, πρὸς ἀλληλοφονίαν ἤρεθισε, τὰ
τῶν Βαρβάρων φῦλα ὁ Δράκων ὁ δόλιος, δὶς ὡν
καὶ τῆς ἑρήμου, ἐξωσαὶ τοὺς Ὁσίους ἤπειροντα.

Aγρίως τὰ κύκλῳ, περιλαβὼν ὡς ἐπόθησε,
φυγαδεῦσαὶ μὲν τούτους, οὐκ ἵσχυσε τοὺς
ἀνττήτους, ὁ τῶν Δικαίων ἀντίπαλος· νικηθεὶς
δ' ἀοράτως, ὁ φθαλμοφανῶς ἐπεστράτευσε.

Iοῦ καὶ μανίας, ἐμπεπλησμένος ἐφώρμησε,
ἰσὺν τοῖς ὑπασπισταῖς ὁ ἀρχένακος· θη-
ριωδῶς δὲ τοῖς μακαρίοις ἐφῆλατο, καὶ πλη-
γαῖς ἀνηκέστοις, αἴματος λιθάδας ἐξέχεε.

Pέουσης ἀπήτουν, ὅλης χρυσίου φθαρτοῦ
σησαυροῦς, οἵ τῇ γῇ τὰς ἐλπίδας ἐρεί-
σαντες· οἱ δὲ γενναῖοι εἰν οὐρανοῖς ἀναθέμενοι,
τὰς ἐλπίδας ἐβόων· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Oς θῆρες ρόπαλοις ἀνηλεῶς καὶ τοῖς ξί-
φεσι, τὰς Ὁσίους καὶ λίθοις ἡκίζοντο, τὰς
σφῶν προκρίτους καταμηνύειν κελεύοντες· ἀλλ'
ἀνένευον πάντες, νόμῳ τῆς ἀγάπης νευρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Pαρθένε καὶ Μήτηρ, σὺ Ἀποστόλων καλ-
λωπίσμα, καὶ Μαρτύρων Ἀγίων ιρα-
ταῖμα, καὶ τῶν Ὁσίων καύχημά τε καὶ διά-
σωσμα, τῶν πιστῶς μελωδούντων· Δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

'Ωδὴ εἰς 'Ο Είρμος.

G"να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἀδύτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; Ἄλλ' ἐπίστρε-
ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέοματι.

Mυηθέντες ἀγάπης, Σῶτερ τὸν θεσμὸν τῆς
τελείας οἱ "Οσιοι, καὶ πεπαιδευμένοι, ὑ-
πὸ σου τὰς ψυχὰς προετίθεσαν, ὑπὲρ τῶν
ἰδίων, φίλων, τὸν σὸν ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἐθελού-
σιον θῦμα μιμούμενοι.

A"γαν ὑπὲρ τὴν φύσιν τὴν ἐκ θελημάτων
σαρκὸς γεννηθεῖσαν Χριστὲ, τὸ διάταγ-
μα σου, τοῦ θανάτου ἐφάνη στερρότερον· τῷ
γάρ σῷ στοιχοῦντες, Νόμῳ θανεῖν ὑπὲρ τῶν
φίλων, εὐκλεῶς οἱ Θεόφρονες εἶλοντο.

Pαντισθέντες ὑσσωπῷ, διὰ τοῦ Βαπτίσμα-
τος τῷ νοητῷ τὰς ψυχὰς, τοῖς οἰκείοις
αὐθίσι, ἐρράντισθητε αἴμασιν "Οσιοι· ἐν φορᾷ
πυρὸς δὲ, οἵα χρυσὸς δοκιμασθέντες, προση-
νέχθητε θῦμα εὐώδες Χριστῷ. Θεοτοκίον.

Mητρικὴν παρρήσιαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν
σου ιεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προ-
νοίας, τῆς ήμῶν μὴν παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ
καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἴ-
λασμὸν εύμενη προβαλλόμεθα.

'Ωδὴ εἰς 'Ο Είρμος.

Pρὸς τὸν δυνάμενον σωζεῖν με Κύριον, ἐκ
βυθοῦ ἀμαρτιῶν ἐβόησα, καὶ ἐκ φθο-
ρᾶς ἀνήγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Tαὶς ἀπειλὰς τῶν τυράννων οὐκ ἐπτηξαν, οἱ
Θεράποντες Χριστοῦ· τὸν βίον γάρ διηνε-
κῶς μελέτημα, τοῦ θανάτου προιατέστησαν.

Pονοοῦντες πλούτειν τὰς ἀκτήμονας, ἀφει-
δῶς οἱ ἀσεβεῖς ἐκόλαζον, τοὺς τὰ φθαρτὰ
μὲν ρίψαντας, κτησαμένους δὲ τὰ ἀφθαρτα.

Pώμην ἀνίκητον ἀμφιασάμενοι, τοῦ Χριστοῦ
οἱ Ἀθληταὶ, ἐτρέψατο τοῦ νοητοῦ Ἀλα-
στορος, καὶ Βαρβάρων τὰ φρυνάγματα.

Θεοτοκίον.

Oς ἐπὶ κούφης νεφέλης ἐλῆλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ
βασιλεύων Κύριος, τῷ καθελεῖν Αἰγύπτια,
χειροποίητα Πανάμωμε.

Τὰ Φωταγωγικὰ τοῦ Ηχου.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνήν τῶν Ἀγίων Ἀθ-
βαδῶν, τῶν ἀναιρεθέντων ὑπὸ τῶν Μαύρων ἐν
τῇ Μονῇ τοῦ Ἀγίου Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

Στίχοι.

Διπλοῦς στεφάνους χειρὸς ἐκ τοῦ Κυρίου,
Πόνων χάριν δέχεσθε, καὶ τῷ αἴματῷ.

Εἰκάδει Ἀθβαδεῖς ἐκ χθονὸς οὐρανὸν ἥλυθον
εύρυν.

Oντοι οἱ Ἀγιοι Πατέρες, ἐκ διαφέρων τόπων συναθρο-
σθέντες, καὶ τῇ Μηνῇ τοῦ Ἀγίου Σάββα προσκαθε-

ζόμενοι, ἐν ἀσκήσει πολλῇ, καὶ καλῇ πολετείᾳ τὸν Θεὸν εἰθεράπευσον. Ἀλλ' ὁ βασικαίων καὶ φθουῶν Διάβολος, καὶ μάλιστα τοῖς ἐν ἀρεταῖς, ἐξῆγερεν ἐπ' αὐτοὺς ἀθέους Αἰθίοπας, ἐλπίζοντας πλούτου περιουσίαν λαβεῖν. Ως δὲ ἀπελθόντες οὐδὲν εἶρον τοὺς μὲν ἀποκεφαλίσαντες, τοὺς δὲ διχοτομίσαντες, ἄλλους δὲ κατακεντήσαντες, καὶ τὰ αἴματα αὐτῶν ἐκχέαντες, καὶ διαφόρως ἀνελόντες, ἀπέκτειναν. Οἱ δὲ Ὁσιες εὐχαριστοῦντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τῷ Κυρίῳ, ἀπολαβόντες τὴν αἰώνιαν καὶ μακαρίαν ζωὴν τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, διὸ τὸν τούς τε ἀγῶνας τῆς ἀσκήσεως, καὶ τὸ μαρτύριον τῆς αἰθλήσεως προθύμως ὑπέμειναν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Νικήτα, Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος.

Ομτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατνήρ τήμων καὶ Ὁμολογητὸς ἐν τῷ καιρῷ τῶν Εἰκονομάχων ὑπῆρχεν Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος, οὐ μόνον πιστὸς καὶ εὐλαβῆς καὶ ὄρθοδοξότατος, ἀλλὰ καὶ ἐλεημον καὶ συμπαθῆς, πολὺς τὴν γνῶσιν, πολὺς τὸν λόγον. Οθεν ἀναγκασθεὶς ἀρνήσασθαι τὴν προσκύνητον τῶν Ἀγίων Εἰκόνων τοῦ Κυρίου τήμων Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρός, καὶ τῶν ἱερῶν καὶ θείων Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἐξορίας καταδικάζεται, καὶ πειρασμοῖς ἀνυποίστοις καθυποβάλλεται· ἐφ' οὓς νοσήσας δεινῶς, παρέθετο τὴν αἵγιαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐπτά Μαρτύρων Γυναικῶν, τῶν ἐν Αμινσῷ Ἀλεξανδρίας, Κλαυδίας, Εὐφρασίας, Ματρώνης, Ιουλιανῆς, Εὐφημίας, καὶ Θεοδοσίας.

Στίχ. Δηλοῦ Γυναικῶν τῶν πεπυρπολημένων,
Ἀρθρός ἐπτά παρθένος τῶν Παρθένων.

Αὗται ὑπῆρχον ἵπποι τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ τοῦ δυσοειδοῦς· ὑφ' οὐ, διωγμοῦ κινηθέντας μεγάλου κατά τῶν Χριστιανῶν, πᾶσα τίλικία τῶν τὸν Χριστὸν ὄμολογούντων διαφόροις βασάνοις καὶ ποικίλοις θανάτοις ἐξεκόπτετο. Ἐπεὶ δὲ ἐν Αμινσῷ τῇ Πόλει τὸ αὐτὸν ἐπετέλεσθαι παρὰ τοῦ Ἀρχοντος τῆς Ηλέως, καὶ αὗται αἱ ἐπτά πεπαρρήσιασμέναις ἔστησαν ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ Χριστιανᾶς ἑαυτὰς ἐμολογήσασαι, καὶ τὸν Ἀρχοντα ὡμὸν καὶ ἀπάνθρωπον, καὶ ἔχθρον τῆς ἀληθείας ἀποκαλίσασαι, πρῶτον μὲν ἐκδυθεῖσαι ραβδίζονται· ἐπειτα τοὺς μαστοὺς ἔιψει ἐκκόπτουσαν· μετὰ δὲ ταῦτα κρεμασθεῖσαι ἔσινται, ἄχρι καὶ τῆς διαφανείας τῶν ἐγκάτων αὐτῶν· καὶ τελευταῖσιν εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεῖσαι, παρέδωκαν τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Μάρτυς Ροδιανὸς ἔιφει τελειοῦται.

Στίχ. Ο Ροδιανὸς ως ἐρυθρόν σοι ρόδον.

Χριστὲ, προσήχθη, τὸ σῶμα βεβαμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Ἀκύλας ὁ Ἐπαρχος ἔιφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἀμωμον ἔρειον ωφθης Ἀκύλα,

Τμηθεὶς αἰμώμῳ Δεσπάτῃ διὰ ἔιφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Λολλίων πυγμαῖς βαλλόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ο Λολλίων ἔστηκε τὰς πυγμὰς φέρων,
Καὶ μὴ στεναχμὸν, μηδὲ μυγμὸν ἐκφέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Ἐμμανουὴλ ἔιφει τελειοῦται.

Στίχ. Εἰφει χεθήτω, καὶ κοτύλη φοσὶ μοι,
Ἐμμανουὴλ πέφυκεν αἷματος μία.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Ὁ Είρμος.

• **Ο**ἱ τῆς Χαλδαίας καμίνου, τὴν πανωλεύσηρον δύναμιν σθέσαντες, μορφῇ Ἀγγέλου συγκαταβάντος, τῷ Δημιουργῷ Νεανίᾳς ἐκραύγαζον· Εὐλογητὸς εἰ καὶ αἰνετός, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Απηνεώθησαν ἄμφω, τὰ πολέμια τῶν ἐνακτίων στίφη, τῶν ὄρωμένων καὶ σύρατων, ἐν τοῖς αἰκισμοῖς καθορῶντες τοὺς Μάρτυρας, ὑμνολογοῦντας· Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοὶ τῷ Χριστῷ νυμφευθέντες, καὶ τῷ ἔρωτέ σου τιτρωσκόμενοι, τοῦ μόνου ὅντως ἡγαπημένου, γένος καὶ πατρίδα καὶ πλοῦτον ἥθετησαν, οἱ πρόσφυγές σου ὡς Λυτρωταὶ, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μιαφονία βαρβάρων, οὐ μετέστησε τοὺς ἔραστάς σου Χριστὲ, τῆς ἐρήμῳ Νεολατρείας· τοὺς γὰρ αναιροῦντας τὸ σῶμα οὐκ ἐπτηξαν, τὰς σὰς κατέχοντες ἐντολὰς, ως ἀκράδαντον θεμέλιον.

Ολον πρὸς σὲ μεταθέντες, ἐκ τοῦ Κόσμου τὴν ἐπιθυμίαν Χριστὲ, θυμὸν δὲ κατὰ τῆς ἀμαρτίας μόνης αἰνθοπλίσαντες, σοὶ εὔηρεστησαν πανσόφῳ χρώμενοι λογισμῷ, οἱ θεράποντές σου Κύρε.

Νόμον θεόγραφον ἔνδον, ἐν πλαξὶ τῶν καρδιῶν ὑμῶν, θεόθεν Μάρτυρες δεδεγμένοι, ἐναχ ἐν Τριάδι Θεὸν ἐκηρύττετε, αὐτῷ βοῶντες· Εὐλογητὸς, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίου.

Εν τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου, πορευόμενοι δεῦτε ὑμνήσωμεν, τὴν θείαν πύλην τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, τὴν Θεοτόκον ως ἀληθῶς, καὶ ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ωδὴ η. Ὁ Είρμος.

• **Α**σεβείας ὄργανος ἀλισν μέλος· εὔσεβείας δὲ αἱ θεόφθογγοι, ἐκελάδουν φόρμιγγες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ούρανίσαις ταξίσιν ἡμιλλημένοις, οἱ Ἰσάγγελοι ὄλονύκτοις, ἐν ἀγρυπνίαις ἐψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι σοὶ τῷ Δεσπότῃ, ἡ-
κολούθησαν ὅλοψύχως, οἱ Μάρτυρες ψάλ-
λοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Pάθδοις συνθλατόμενοι, λίθων νιφάδας, ὑ-
φιστάμενοι οἱ Πανόλειοι, ἀρετῆς ἀντείχον-
το, Υμνεῖτε βοῶντες τὰ ἔργα, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Oλοτρόπως σῶμά τε ψυχὴν καὶ πνεῦμα,
καθηράμενοι οἱ Μακάριοι, τῷ Χριστῷ ἀ-
νέμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Oξ διττὴν ὑπόστασιν σὲ βλασφημοῦντες,
τὸν ἀμέριστον αἰσχυνέσθιωσαν, ὡς τετρά-
δα σέβοντες· ήμεῖς γάρ σε ἐνα τῆς θείας,
Τριάδος προσκυνοῦμεν.

'Ωδὴ Ν'. Ὁ Είρμος.

E"ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὡφθη
τοῖς αὐθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ αὐθρώπων, τα-
ξιαρχίαι μεγαλύνοντες.

Pοικίλως γυμνασθέντες οἱ Ἀθληταὶ, καὶ νι-
κήσαντες τοῦ Κοσμοκράτορος, τὰς μη-
χανὰς, ἥσχυσαν αὐδρεῖως καὶ εὔσεβως, βαρβα-
ρικὴν αἴπονοιαν, τούτων ὑπομείναντες τὰς ὄρ-
μας· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους, διπλοῦς ἐκ τοῦ
δικαίου, Ἀγωνοθέτου ἐκομίσαντο.

Oπαῖς καὶ ἐν σπηλαίοις ἀσκητικῶς, τὴν
ζωὴν διελθόντες Μακάριοι, ἀντρου στε-
νοῦ, χάσματι καθείρχθητε ἀφεγγεῖ, πεφοινιγ-
μένοι αἵμασι, καύσει τε πυρὸς καὶ τῇ ἐκ κα-
πνοῦ, δεινῶς ἀποσμυχούσῃ, ἀτμίδι ἐκπνιγέντες,
τροπαιοφόροι ἀπεφάνθητε.

Tμοῦμεν τοὺς αἰγῶνας ὑπερφυῶς, οὓς πρὸς
τὴν ἀμαρτίαν ἤθλισατε, νεανικῶς, ἀντι-
καθιστάμενοι τοῦ Χριστοῦ, ὡς στρατιῶται ἔν-
δοξοί· καὶ γάρ ἐνκήσατε εὐκλεῶς· καὶ νῦν
παρεστηκότες, σὺν τάγμασιν Ἀγίων, τῷ πανυ-
ψίστῳ ἡμῶν μέμνησθε.

Sὺν Σάββᾳ τῷ Πατρὶ καὶ Καθηγητῇ, ὡς
ἀνόθευτα τέκνα Μακάριοι, ἐν οὐρανοῖς,
αἴγλης ἐμφορούμενοι τριλαμποῦς, ὑπὲρ ἡμῶν
πρεσβεύσατε, τῶν συμφοιτητῶν τε καὶ ὑμη-
τῶν, εἰρήνην δωρηθῆναι, κοινῶς ταῖς Ἑκκλη-
σίαις, καὶ σωτηρίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν·

Θεοτοκίον.

Oφρὺν καὶ θράσος ἀμα τῶν δυσμενῶν, ὁ
τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς

βουλαῖς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργὲ, τῶν δὲ
πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκράδαντον ὡς
Θεὸς, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίσει κραταιώ-
σας· ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Τῇ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἱακώβου
Ἐπισκόπου, τοῦ Ὄμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιγηρὰ Προσόμοια·
"Ὕχος β". "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Hόσμου, τοὺς θιορύθους ἐκφυγὼν, ἐν ἀταρα-
ξίᾳ παμμάκαρ τὸν νοῦν ἐφύλαξας, μὴ
περιπλανώμενον, μηδὲ ρεμβόμενον, ταῖς τοῦ
βίου συγχύσεις, καὶ ταῖς τρικυμίαις, ἀλλ' ἀνα-
τεινόμενον, καὶ ἀνω βλέποντα, πόθῳ πρὸς τὸν
ἄνω Δεσπότην, πρὸς τὸν εὐεργέτην τῶν ὅλων,
ἀξιομακάριστε Ἱάκωβε.

E"ξω τῆς τοῦ κόσμου ταραχῆς, Πάτερ διε-
ξάγων τὸν βίον, παθῶν ἐλεύθερος, γέγο-
νας τῇ χάριτι, περιφρουρούμενος· καὶ δαιμόνων
τὰς φάλαγγας, ἀσκήσει συντόνῳ, καὶ θείαις
ἀστράψεις, καταστρεψάμενος, χαίρων σὺν Ἀγ-
γέλοις χορεύεις, ὡν τὴν πολιτείαν ἐκτήσω, περὶ^{τὸν}
Παντάνακτα καὶ Κύριον.

H"ης ἔξω κόσμου καὶ σαρκὸς, ὑπὲρ τὰ ὄ-
ραμένα πάντα, ὡς τὴν ἀόρατον, δόξαν
ἐνθυμούμενος, καὶ φανταζόμενος, τῆς σκηνῆς
τὴν εὐπρέπειαν, τῆς ἐπουρανίου, καὶ τὴν ὡ-
ραιότητα τὴν ἀκατάληπτον· ἦς νῦν ἐμφορούμε-
νος σῶσαι, τοὺς πιστῶς τιμῶντάς σε Πάτερ, τὸν
Χριστὸν δυσώπησον Ἱάκωβε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Pάντων θλιβομένων ἡ χαρά, καὶ ἀδικουμέ-
νων προστάτες, καὶ πενομένων τροφή,
ξένων τε παράκλησις, χειμαζόμενων λιμήν, ἀσθε-
νούντων ἐπίσκεψις, καταπονημένων σκέπη καὶ
ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ
Θεᾶ τοῦ ὑψέστου, σὺν ὑπάρχεις ἄχραντε, σπεῦ-
σον, δοσωποῦμεν ρύσασθαι τοὺς δούλους σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Pόνους ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ
καὶ θεοῦ σου, σταυρώσει "Ἄχραντε, ἔστε-
νες δακρύουσα, καὶ ὀλοκλύουσα· οἵμοι, Τέκνον
γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς πάσχεις, πῶς τῷ
ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν· ὅθεν παν-

αγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει,
ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες ὡς σύνηθες.

Οἱ Κανὼν τοῦ Ἀγίου. Ποίημα Ἰγνατίου.
Ωδὴ α. Ἡχος β'. Ο Είρμος.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῷ διελόντι θάλασσαν καὶ ὁδηγήσαν-
τι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων
ὅτι δεδόξασται.

Τὸν φωτισμὸν, τοῦ σοῦ Δεσπότου Ἰάκωβε,
ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, κόσμον κατέλιπες,
ἀχλυώδη ἀπάτην, καὶ τῆς ὑπερκοσμίου δόξης
ἐπέτυχε.

Σὺ τὸν σταυρὸν, ἐπὶ τῶν ω̄μων ἀράμενος,
τῷ σταυρωθέντι "Οσιε, κατηκόλούθησας,
καὶ μονάσας πανσόφως, τὰ πάθη ἐγκρατείᾳ
Πάτερ ἐμείωσας.

Χωρητικὸν, τῶν χωρισμάτων τοῦ Πνεύμα-
τος, εἴς ἀπαλῶν ὄνυχων σου, σκεῦος γε-
γένησαι, καὶ τῆς ἀνω πολέτης, Σεών καὶ κληρο-
νόμος, μάκαρ Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχωρητον, σοὶ
χωρητὸν γενόμενον, δὶ αὐγαθότητα, ἀπε-
κύνησας Κόρη· ὃν αἴτησαι σωθῆναι τοὺς ἀνυ-
μοῦντάς σε.

Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ἔνδικος νε-
κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
ὑμνούντων σε.

Ο βίος σου τερπνὸς, ὁ λόγος ἔνθεος, ἀγά-
πης τῷ ἀλατὶ ἡρτυμένος, ἡ καρδία εὐκα-
τάνυκτος· διεξ τοῦτα σε πίστει μακαρίζομεν.

Χριστοῦ τοῦ δὶ ἡμᾶς φανέντος σώματι, τὸν
θεῖον σεβόμενος Χαρακτῆρα, διωγμοὺς
Πάτερ ὑπέμεινας, καὶ κινδύνους καὶ πόνους
παριμακάριστε.

Ως δῦμα καθιστὸν σαυτὸν προσήγαγες, Κυ-
ρίῳ νεκρώσει τῆς ἀμαρτίας, καὶ δυσίας
ἀναιμάτους αὐτῷ, Ιεράρχης ὡς ἔννομος πρα-
γήσεων.

Θεοτοκίον.

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς δυμιατήρεον, καὶ στά-
μνον τοῦ θείου μάνατος καὶ στρόνον, καὶ
παλάτιον τερπνότατον, τοῦ Θεοῦ σε Παρθένε
ἐνεμάζομεν.

Καθισμα, Ἡχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν ὡραιότητα τῶν διδαγμάτων σου, καὶ
τὴν λαμπρότητα τῶν νόημάτων σου, καὶ
οὓς ὑπέστης διωγμοὺς, σεπτὰ δὶ Ἐκτυπώμα-
τα, Πάτερ ἐκπληττόμενοι, κατὰς χρέος τιμῶ-
μένη σε, Ἰάκωβε πανεύφημε, θυηπόλε τοῦ Κτί-
στου σου· διὸ σὺν ὑμνωδίαις βοῶμεν σοι. Σω-
σον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Εἰκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ
προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη κα-
ταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα ταῖς ψυ-
χάς ἡμῶν;

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Πάρεδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν
τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλ-
λομεν τῶν ἔχθρῶν τὰ φρυγίματα, οἵ πόθῳ σε
ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν τῆς σῆς οἰ-
κονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάν-
νηρωπε.

Τῶν δακρύων τοῖς ρεύμασι, διηνεκῶς λουό-
μενος Παμμάκαρ, καθαρὸν δοχεῖον ὕφθις
τοῦ Πνεύματος.

Ο λοικύτοις δεκάσεσι, τὰς ἡδονὰς τοῦ σώ-
ματος κομίσας, ἀπαθείας ὕφθις λύχνος
ἀκοίμητος.

Ταπεινός τε καὶ μέτριος, καὶ συμπαθής ἀ-
κέραιος καὶ σωφρων, Ιεράρχα "Οσιε ἐχρη-
μάτισας.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Δέσποινα, ή τὸν Θεὸν ἀφρά-
στως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ θλί-
ψεων πάντας λύτρωσας.

Ωδὴ έ. Ο Είρμος.

Ο τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων
Ποιητὴς Κύριος ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν
προσαγμάτων, ὁδηγήσον ἡμᾶς· ἐκτός σῃ γάρ
ἄλλου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Δόξης ἐρῶν ἀληθίους, τὸ ἐν αὐθρώποις ὑψη-
λὸν "Οσιε, περιφανῶς Πάτερ ἐθδελύξω,
καὶ γέγονας φωστήρ, ταπεινοφροσύνης ἐμπρέ-
πων φαιδρότητε.

Αναγκλῶν σεαυτὸν, ταῖς ὅλονύκτοις προσευ-
χαῖς ἵστασο, τῷ τῆς ψυχῆς ὄμματι τὰς
θείας, δεχόμενος αὐχάς, Πάτερ Ιεράρχα, θεό-
φρον Ἰάκωβε.

Ἐν ἐγκρατείᾳ πολλῇ, ἐν ἀγρυπνίᾳ ἐκτενεῖ
Οσιε, ἐν προσευχῇ καὶ κακοπαθείᾳ, ἐ-

ζήτησας Θεόν, τὸν σὲ πρὸς τὰς ἄνω μονὰς μεταθέμενον.

Θεοτοκίου.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δυσμενοῦς "Αχραντε, ως συμπαθῆς ἵσται παρδίσιν, ή τὸν ἐπὶ Σταυροῦ σαρκὶ πληγωθέντα, ἀρρήτως κυήσασα.

'Ωδὴ ζ'. Ο Εἰρμός.

E'ν ἀθύσσω πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν αὐγεῖχνιάστον τῆς εὔσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀθυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Oἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων σου "Οσιε, Νάλασσαν δεινῶν παθημάτων ἐξήρανται, καὶ τὴν ἐκεῖ παράκλησιν, τῇ σεπτῇ σὺ ψυχῇ προεξένησαν.

A'νεξίκακος πρᾶος ἀκέραιος, ὅσιος ἡδὺς ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ φωτισμοῦ ἀνάπλεως, παναοίδιμε Πάτερ γεγένησαι.

Tῇ τῶν θείων Ποιμένων ή μνήμην σου, Πάτερ συνδεδόξασται, οἵα Ποιμένος καλοῦ, Ποιμὴν σοφὲ Ἰάκωβε, ως ὁσίως τὴν ποίμνην ποιμάναντος.

Θεοτοκίου.

O' βουλήσει τὸ πᾶν ἔργασάμενος, μήτραν βουληθεὶς ἀπειρόγαμον ὥκησε, τοὺς τῇ φθορᾷ νοσήσαντας, ἀφθαρσίᾳ πλουτίσας ως εὔσπλαγχνος.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ "Ηχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου Ἐπισκόπου, τοῦ Ὄμολογοῦτοῦ.

Στίχοι.

Λύπας ἐνεγκὼν σῆς χάριν σκιᾶς, Λόγε,
Βίου σκιώδους Ἰακώβος ἡρπάγη.

Κρύψαν ύπο χθόνα εἰκάδ' Ἰακώβον κατὰ πρώτην.

Oὗτος, τὸν ἀσκητικὸν βίου ὑπελθὼν ἐξ ἀπαλῶν ὄνυχων, ὑητείᾳ καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ ἐστὸν ἐκαθάρισεν· ἐθεν ἐπὶ τὸν θρόνον ἄγεται τῇ Ἐπισκοπῇ, πολλοὺς διωγμοὺς ὑπομείνας, ως τοὺς Εἰκονομάχους ἐκτρεπόμενος. Ἐν τούτοις οὖν καρτερῶν, καὶ λιμῷ καὶ δίψῃ προσπαλαίων τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, Πατριάρχῃ Κωνσταντινούπολεως.

Στίχ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπών μετρουμένην,

Ζωὴν πρεπόντως εὑρεν οὐ μετρουμένην.

Oὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατήρ ἡμῶν Θωμᾶς, διὰ τὸν ὑπερβάλλουσαν αὐτῷ ἀρετὴν, καὶ ἄκραν σύνεσιν καὶ εὐλαβείαν, Διάκονος προχειρίζεται τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ Σαχελλάριος, ύπο τοῦ Ὁσία Πατρὸς ἡμῶν, πατέρες τῶν θαύ-

μασι μεγίστου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ ἀστέριμου καὶ μακαρίου Μαυρικίου. Καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ τε τοῦ Ἰωάννου, καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν αρχερατεύσαντος Κυριακοῦ, προχειρίζεται Πατριάρχης Κωνσταντινούπολεως, ἵητη τρία καὶ μῆνας δύο τὸν θρόνον ταῦτης διεθύνας· καὶ πολλὰ κατὰ τῶν Αἰρέσεων ἀγωνισάμενος, καὶ τὰ ὄρθοδοξα δόγματα κρατύνας, καὶ τὸ Ποιμνιον καλῶς καὶ θεαρέστως ποιμάνας, ἐν εἰρήνῃ ἔχοιμηθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῷ Ἀγίῳ Μαρτύρῳ Φιλήμονος καὶ Δομηνίου.

Στίχ. Τυηθεὶς Φιλήμον, καὶ Δομηνίον σὸν φίλον, Φιλεῖν κεφαλῆς τὴν τομὴν ἀπειργάσω.

Oὗτοι υπῆρχον ἐκ τῆς μεγαλοδέξου Πόλεως, Ρώμης· ἐπὶ δὲ τὸν καιρὸν τοῦ διωγμοῦ ἀπίστες ἐν Ἰταλίᾳ, κάκει κηρύττοντες τὸν λόγον τῷ Θεῷ, καὶ πολλὰς ἐπιστρέφοντες ἐπὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ Πίστιν, ἐβάπτιζον. Διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν κρατηθέντες, καὶ τῷ τῆς χώρας προσαχθέντες Αρχοντι, καὶ μήτε κολακείας μαλακισθέντες, μήτε δωρεῶν υποσχίσεοι, μόνον δὲ τὸν Χριστὸν ἐπικαλέμενοι, καὶ Θεὸν ἀνακηρύττοντες, γυμνοὶ ταθέντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τεσσάρων ἀφειδῶς τύπτονται, εἴτα ρίπτονται ἐν φυλακῇ. Μετὰ ταῦτα τῆς φυλακῆς ἐκβληθέντες, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπειμηθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βηρίλλου, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Στίχ. Διπλᾶ θανὼν εὕρατο Βηρίλλος στέφη, 'Ως κυριεύσας καὶ παθῶν καὶ δαιμόνων.

Oὗτος ἐγένετο μαθητὴς τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Πέτρου, ἐξ Ἀντιοχείας ἔλκων τὸ γένος· ἐν τῇ Δύσει δὲ γενόμενος μετ' αὐτοῦ, Ἐπίσκοπος Κατάνης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστόλου προχειρίζεται. Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς ποιμάνας τὸ ὑπ' αὐτὸν Παίμνιον, καὶ θαύματα παντοῖα ἔργασάμενος, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπίστρεψε Πίστιν. Ἐξ ὧν ἐπιμνησθῆναι ἐνὸς δέον ἔστι. Πηγὴ τὸν κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον, πικρότατον ἔχουσα ὕδωρ, οὐ τὴν πικρίαν, τῷ Θεῷ προσευξάμενος, μετέβαλεν εἰς γλυκύτητα· ὅπερ ἰδών τις Ελλην, σχρως Εἰδωλολάτρης, ἐπίστεισε τῷ Χριστῷ, καὶ σὺν ἐκείνῳ ἔτεροι πολλοί. Ἐν τούτοις εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσσας, καὶ τὸν τοῖς Ἀγίοις πρέποντα ὑπνον ἀναπαυσάμενος, κατετέθη ἐν τῇ αὐτῇ Νήσῳ ἐντίμως, ἱάματα παρέχων τοῖς αὐτῷ μετὰ πίστεως προσιούσι μέχρι τῆς σπίρερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Σεραπίων, ὁ ἀπὸ Σιδῶνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Δοὺς πάντα χερσὶν ἐνδεῶν Σεραπίων, Τέλος δίδωσι καὶ τὸ Πνεῦμα Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέγοντος ημᾶς. Αμήν.

'Ωδὴ ζ'. Ο Εἰρμός.

Eἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευόμενης, οἵ τρεῖς σου Παΐδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προσάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Pολλοὺς διωγμούς, ἀνενδότους πειρασμούς Πατέρερος ὑπέμεινας, Εἰκονομάχους ἐκτρεπόμενος, ως ζηλωτὴς ἐνδικώτατος, πάντας τοὺς ὄρωντας φωτίζων, καὶ κραυγάζων Ἰακώβε· Εὐλογητὸς εἰς ὁ Θεὸς, ὁ τῷ Πατέρων ἡμῶν.

Xριστοῦ τὴν φρικτήν, παρουσίαν ἐνγοῶν ἐν κατανύξει, πάντα τὸν βίον διετέλεσας, ἐώς οὗ εὗρες Μακάριε, καθαρσιν πταισμάτων τελείαν, καὶ αἰωνίαν παράκλησιν, καὶ φωτισμὸν ἀληθινὸν, καὶ δόξαν ἄρρητον.

Pοιμένος Χριστοῦ, ἐν προφήτῃ ψυχῆς ὥφθη ἀρνίον· καὶ ὑπὸ τούτου ποιμαινόμενος, ποιμὴν προβάτων ἐν Πνεύματι, Πάτερ λογικῶν ἀνεδείχθης, σὺν αὐτοῖς μέλπων πάντοτε· Εὐλογητὸς εἴ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Mαρία σεμνὴ, ἀειπάρθενε 'Αγνὴ εὐλογημένη, καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις, ἀμαρτανόντων ἡ λύτρωσις, σωσόν με τὸν ἄσωτον σῶσον, τῷ Λίθῳ σου κραυγάζοντα· Εὐλογητὸς εἴ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδὴ η. 'Ο Είρμος.

Tὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἐβραίων, τοῖς Παισὶ συγκαταθάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ως Κύριον, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

O' καθαρώτατός σου γοῦς, καθαρᾶς προσομιλῶν φωτοχυσίας, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, καὶ τῶν παθῶν τὴν αὐχλὺν, ἐμφρόνως ἔξεκλινεν "Οσιε, Χριστὸν ἀνυμνεῖτε κραυγάζων εἰς αἰῶνας.

Pεπυρωμένα τὰ ἔχθροῦ, βέλη ἔσθεσας Σοφὲ ταῖς ἐπομβρίαις, τῶν ἀπαύστων δακρύων, καὶ πυρωθεὶς τῇ Χριστῷ, ἀγάπη παμμάκαρ κατέφλεξας, τὰς ὑλομανούσας τῶν ἱδονῶν ἀκάνθας.

Tοῦτο τὸ ποίμνιον Σοφὲ, ὁ συνήγαγες ταῖς σαῖς διδασκαλίαις, καὶ τοὺς πίστει τελοῦντας τὴν ἵεραν καὶ σεπτὴν, καὶ πλήρη φωτὸς θείαν μνήμην σου, φύλαττε εὐχαῖς σου, πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Zωσα ὑπάρχουσα πηγὴ, ως τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀποτεκνῦσα, τὴν ψυχὴν μου τακεῖσαν τῆς ἀμαρτίας φλογμῷ, Παρθένε Θεοτόκε πότισον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ η'. 'Ο Είρμος.

Tὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον τὸν ἄρρητῷ σοφίᾳ, ἕκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἄγιας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δὶς ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὅμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Mετὰ πολλοὺς τοὺς καμάτους, μετὰ πόνους μυρίους, ἰδρῶτάς τε καὶ θλίψεις ἀληθεῖς, πρὸς τὸν λιμένα κατέπαυσας, τὸν οὔρανιον φέρων, τὸν πλοῦτον τῶν ἐνθέων ἀρετῶν, ἴερωτατε Πάτερ, 'Οσιών ἴσοστάσιε.

Hμεριγὸν ὡς ἀστέρα, ὡς τοῦ Πνεύματος οἶκον, ὡς ρόδον εὐωδίας μυστικῆς, Πάτερ, ὑπάρχον ἀνάπλεων, ὡς ὑψίκομον δένδρον, ὡς δόξης αἰωνίου κοινωνὸν, ὡς σοφὸν Ἱεράρχην, τιμῶμέν σε Ἰάκωβε.

Aὶ τῶν δακρύων λιθάδες, ἐν τῇ γῇ τῆς καρδίας, πεμπόμεναι πλουσίως ἀληθῶς, στάχυν ἐξέθρεψαν ὥριμον, τὰς ψυχὰς τῶν ἐν πίστει, τιμώντων σε ἐκτρέφοντα ἀεὶ, Ἱεράρχα θεόφρον, Πατήρ ἡμῶν Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Fεῖσαι μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλης με κρίναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ νημῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστὲ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ ὁ κλεινὸς Ἰάκωβος.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ "Ηχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ιερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέντραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

"Ηχος δ'. 'Ο ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ιερωσύνης στολαῖς ἡγλαῖσμένος, Θεῷ ἐλειτούργησας, καθάπερ Ἀγγελος, τῷ δὶς ἡμᾶς ὑλῇ σωμάτος, ἐπιφανέντι, νέων Βασίλειε μεγαλώνυμε· ἐντεῦθεν ως τέλειον πρόβατον τέλυσαι, καὶ καθαρὸν νημα γέγονας, καὶ προσηνέχθης, νῦν εἰς τὸ ἄνω νησιαστήριον· ὅθεν φωναῖς σε μακαρίζομεν, χαρμονικῶς καὶ βοῶμέν σοι· Ἰκετεύων μὴ παύσῃ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Aφαιρεθεὶς τὴν δορὰν κρίσει ἀδίκῳ, τοὺς πόνους ὑπήνεγκας ἀποσκοπούμενος, ληξίν τὴν ἄπονον "Ἐνδοξε, καὶ τὰ βραβεῖα, τοῖς ἐναθλήσασιν ἀποκείμενα· πυρὶ δὲ στομάτμενος, οἵα περ σιδηρος, ψρανοχάλκευτον γέγονας, παμμάκαρ ἔιφος, πάσας συγκόπτων ἔχθροῦ τὰς φάλαγγας· ὅθεν τιμᾶς σε πᾶσα σήμερον, τῶν

εὐθεῖθῶν γλωσσα χαίρουσα, καὶ αὐτεῖ δυσωπεῖν τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ποίησις σου.

Ωραιόσμενος τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις, εἰς πόλιν ἐκ πόλεως δέσμιος ἔτρεχε, καταδεσμεύων τὸν Τύραννον, καὶ τὰς πορείας, τῶν σῶν βημάτων κατευθυνόμενος· καὶ δὴ πρὸς Καισάρειαν πόλιν γενόμενος, ἐν ταύτῃ τέλος μακάριον, καθυπεδέξω· καὶ πρὸς τὴν Πόλιν τὴν ἐπουραίνον, στεφανηφόρος ἀνελῆλυπτος, καὶ Θεῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι· ὅν ἴκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ γῆν. Θεοτοκίον.

Ο"τι εἰς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων, ἀνδίως κατήγτησα ἐξ ἀμελείας μου, καὶ ράθυμιας ὁ δεῖλαios, καὶ ἀπορίας, καὶ ἀπογκώσει ωντὶ συνέχομαι· γενοῦ μοι βοήθεια καὶ ἀλαστήριον, καὶ σωτηρία Πανάγραντε, παραμυθίαν, εὔμενεστάτην παρεχομένη μοι, σὲ ἴκετεύω, καὶ σοῦ δέομαι, καὶ προσπίπτω καὶ πίστει κραυγάζω σοι· Μή δειχθείην εἰς τέλος, τῷ ἀλάστορὶ ἐπίχαρικα.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὕδατῶν κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα, καὶ γαρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου Βασιλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἴδιῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες.

'Ο Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σοῦ τοὺς μεγίστους Μάρτυς εὐφημῶ πόνους.
Ίωσήφ.

'Ωδὴ ἀ. Ἡχος πλ. β'. 'Ο Είρμος.

Ω'ς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν αὐτῷ βύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, καὶ θιρῶν πουτούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὧδην, ἐβόα ἀσωμεν.

Σοῦ τὴν βασιλειον, δόξαν Παμβασιλεῦ, ὁ κλεινὸς Βασιλεῖος, ἀγαπήσας σταθερῶς, ἐπὶ γῆς ἐνήθλησε, δὶ οὖ, Βασιλείας οὐρανῶν ἡμᾶς ἀξίωσον.

Ο' ἀξιέπαινος βίος, ἡ καθαρὰ, πολιτεία "Ενδοξε, τῶν ἀγώνων ἡ τριβὴ, οὐληρούμον,

ἐδεῖξε Θεοῦ, καὶ πολίτην οὐρανῶν σε ἀπειργάσατο.

Προταγεῖς τῷ Κυρίου δι' ἀγαθῆς, πολιτείας πάνσοφε, καθυπέταξες ἐχθρὸν, καὶ ποσὶ συνέτριψας λαμπρῶς, ἀριστεύσας κατ' αὐτοῦ Μάρτυς Βασίλειε.

Τῇ τῶν αἵματων πλημμύρᾳ τὸν νοητὸν, Φαραὼ ἐβύθισες, παντράτι ὡς αἰληθῶς, καὶ πρὸς γῆν ἀνέθραμες Σορὲ, ἐνθα νέφος Ἀνὴρτῶν ἀεὶ εὑφραίνεται. Θεοτοκίον.

Ο" τῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενῆς, βουληθεὶς κατώκησε, σοῦ τὴν ἄχραντον νηρόν, καὶ βροτὸς ἐγένετο Ἀγνή, σῶσαι θελῶν τοὺς βροτοὺς δι' ἀγαθότητα.

'Ωδὴ γ'. 'Ο Είρμος.

Οὐκ ἔστιν Ἀγιας ὡς σὺ, Κύρτε ὁ Θεός μα, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτὸς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τψώθης οἴα περ αἰμνὸς, ἐπὶ ξύλου Τρισμάκαρη, τοὺς ξεσμοὺς ὑποφέρων, διανοίᾳ καθαρᾶ, καὶ καταράσσων ἐχθροῦ, τὰς ἐπάρσεις, σθένει θείου Πνεύματος.

Τιγμάτων Μάρτυς καλλονᾶς, ὄραιότατος ὥφθης, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, διανοίᾳ καθαρᾶ, χαριστηρίους φωνᾶς, ἀναμέλπων, τῷ ἀγωνοθέτῃ σου.

Μεγίστην εὔκλεισην ζητῶν, μεγαλόφρονι γυνώμη, τοὺς μεγίστους ἀγῶνας, ἐκαρτέρησας σοφὲ, καὶ τὸν μεγάλως ἀεὶ, ἐπηρμένον, Μάρτυς ἐταπείνωσας.

Ενθέων φύλαξ πεφυκὼς, προσαγμάτων Θεόφρον, φυλακαῖς κατεκλείσθης, ὑπανοίγων τοῖς πιστοῖς, διδασκαλίας ὁδὸν, τὴν εἰς πλάτος, γνώσεως εἰσάγουσαν.

Θεοτοκίον.

Πνωρίσας πόρρωθεν τὴν σὴν, σύλληψιν Ἡσαῖας, διὰ Πνεύματος Κόρη, διετράνωσε αὐτὴν, βοῶν· Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, ἡ Παρθένος, τὸν Θεὸν συλλήψεται.

Κάθισμα, Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο' Μάρτυς Βασιλεῖος, τὴν Βασιλείαν Θεοῦ, ποθήσας ὑπήνεγκε, τὴν τῶν βασάνων πυράν, καὶ θάνατον ἄδικον· ὅθεν ἀθανασίας, ἀληθίους ἡξιώθη. Τοῦτο οὖν συνελθόντες, μακαρίσωμεν πίστει, πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ε' καίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θυντὴν, οὐσίαν καὶ ἥγειρας, πάντας ἐκ τοῦ

Νανάτου, πρὸς ζωὴν αὐθικούσιας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένες δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ρόμφαια διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Χίὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησην πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

'Ωδὴ δ'. 'Ο Είρμος.

» **X**ριστός μὸν δύναμις, Θεός καὶ Κύριος, ἥ σε πτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ φέροταίζουσα.

Iδῶν ἀστράπτον σου, τὸ θεῖον πρόσωπον, τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην ὁ δυσσεβὴς, Μάρτυς οἰκτεπλήττετο, καὶ ὡς τοῦ σκότους ὑπουργὸς ἀναισθήτως ἐμωραίνετο.

Σοφίᾳ κρείττονι, καλλωπιζόμενος, τοὺς σοφοὺς τῶν Ἑλλήνων θεαρχικῶν, σθένει ἀπεμώρανας, καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, νίκης στέφανον ἀπειληφας.

Tαθέντα πάντοθεν, καὶ ἐξαρθρούμενον, ἐκραταίου σε Λόγος ὁ ἐν Σταυρῷ, τανυσθεὶς Βασίλειε, καὶ διὰ πάθους τοῖς πιστοῖς, δωρησάμενος ἀπάθειαν.

Oὐ θύω δαιμοσιν, οὐ φρίττω θάνατον, οὐ κολάσεων εἶδη ὁ ἱερὸς, ἔκραζε Βασίλειος· ἐν Θεὸν ὁμολογῶ, ἐν Τριάδι γνωριζόμενον.

Θεοτοκίον.

Yμῶν σε Δέσποινα, τὴν πολυύμνητον, εὐλογῶ σε Παρθένε, δὶς τὸ βροτοὶ, πάντες εὐλογήθημεν, καὶ τῆς κατάρας ἀληθῶς, τῆς ἀρχαίας ἐλυτρώθημεν.

'Ωδὴ ἐ. 'Ο Είρμος.

» **T**ῷ θείῳ φέγγει σὺ ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὄρθριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων σύνακαλούμενον.

Sιδήρου βάρει κατακαμφθεὶς, ως τὸν ἐλαφρότατον ζυγὸν, Κυρίου φέρειν ἐλόμενος, τὸν κατὰ τοῦ Κτίστου τραχηλιάσαντα, ἐχθρὸν τὸν ἀλαζόνα Μάρτυς κατέκαμψας.

Mετ' εὐφροσύνης τὰ σιδηρᾶ, Μάρτυς περικείμενος δεσμὸν, τόπους ἐκ τόπων διεδραμες, τούτοις ως ὄρμίσκοις ὥραιζόμενος, Βασίλειε, καὶ τέρπων τὸν Ἀθλοθέτην σου.

Aἱμάτων ρέυμασι σεαυτῷ, Μάρτυς ἐπιχρώσας αληθῶς, βασιλικὴν στολὴν ἐνδοξεῖ,

νίκης τε διαδῆμα περιθέμενος, Χριστῷ συμβασιλεύεις χαιρῶν Βασίλειε.

Pώσθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Σταυροῦ, ἥνυσας μακρὰν καὶ χαλεπὴν, ὅδὸν δεινῶς ἐλαυνόμενος, μέλπων· Ἐν τῷ τρίθῳ τῶν μαρτυρίων σου, τερπόμενος καὶ χαιρῶν Λόγε πορεύσομαι.

Θεοτοκίον.

Tὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ, τὴν ὑψηλοτέραν οὐρανῶν, τὴν ὑπερτέραν τῆς κτίσεως, τῶν σοφῶν Μαρτύρων τὸ περιτείχισμα, τὴν μόνην Θεοτόκου, ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

'Ωδὴ σ'. 'Ο Είρμος.

» **T**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ύψουμένην κατανορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὔδιῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Tψώθης τοῖς ἄθλοις σου, καὶ κατέρραξας ἐχθρὸν, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξεῖ, καὶ πρὸς Θεὸν μετέβης νικητικῶς, στεφθεὶς διαδῆματι, ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀξιάγαστε.

Sταυρῷ τὸν τανύσαντα, τὰς παλάμας διὰ σὲ, Μάρτυς σοφὲ μιμούμενος, ἀνηρτήθης ἐν ἔυλῳ καρτερικῶς, ξεσμοὺς ἐκαρτέρησας, τραυματίζων τὴν πλάνην σοῦ τοῖς τραύμασιν.

Eδέσμεις δεσμούμενος, τοὺς ἀσάρκους δυσμενεῖς, ὑπὲρ Χριστοῦ Βασίλειε· ἀπολυτεῖς δὲ ἐνδοξεῖ τῆς σαρκὸς, εἰς τέλος διέλυσας, τὰς αὐτῶν κακουργίας θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Tοῦ μνῶ σε Πανύμνητε, ἥν ύμνοῦσι στρατιαὶ, ἐπουρανίων τάξεων, καὶ δυσωπῶ σε, πάνη μου τῆς ψυχῆς, ἰάτρευσον "Ἄχραντε, καὶ πυρὸς αἰώνιου ἐλευθέρωσον.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ "Ηχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ'. τοῦ αὐτοῦ μνημὸς, Μηῆμη τοῦ Ἀγίου Γερομάρτυρος Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Sτίχοι.

Σώαν Προφήτης εἶπεν σῶλγεῖν κοιλίαν· Τετρημένην δὲ Μάρτυς σῶλγεῖν οὐκ ἔφη. Εἴκαδι δευτερίη Βασίλειος ἐτρήθη σύνθλαις. **O**ὗτος υπῆρχεν ἐπὶ Ἰαουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ Σατορνίου Ἡγεμόνος Ἀγκύρας, Πρεσβυτέρος ὃν τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Ἐκκλησίας. Διαβληθεὶς δὲ, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι· καὶ ἐρωτηθεὶς, ἐπὶ ξύλου ἀναρτᾶται, καὶ τὰς πλευρὰς ἔσσεται, καὶ τῇ εἰρχτῇ ἐναπορρίπτεται· καὶ αὖθις τῆς φυλακῆς ἐκβληθεὶς, εὐτόνως ἐπὶ πολὺ ἔσσεται, καὶ σοδῆροις πεδηθεὶς τῇ φρευρᾷ κατακλείεται. Μεθ' ἡμέρας δέ τινας, τῷ Ἀποστατῇ, διερχομένῳ τῷ Ἀγκύρανῷ, προσά-

γεται δέσμιος ὁ Ἀγιος· καὶ ἐρωτηθεὶς, τῷ Κόμητι Φλα-
βιανῷ λωροτομηθῆναι δίδοται, ὁ καὶ θάττου ἐπληροῦτο·
καὶ δὴ πολλῶν λώρων ἀποσυρέντων, καὶ τῶν ὅπισθεν ἑρ-
κροσθεν, καὶ τῶν ἐμπροσθεν ὅπισθεν, κατὰ τῶν ωμῶν τοῦ
Μάρτυρος κρεμαμένων, λῶρον ἔνα πάκοπάσας ὁ ἀδάμας,
ἐρρίψει κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἡγιείου· ὁ δὲ, πυρωθείσας
σούβλαις κατακαῦσαι αὐτὸν ἐκίλευσ, καὶ διατρῆσαι τὴν
κοιλίαν αὐτοῦ καὶ τὰ υῶτα καὶ πάσας τὰς ἀρμονίας· οὐ
γνομένου, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρίθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιαι Μάρτυρες, Καλλιγί-
κη καὶ Βασιλισσα, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καλλιγίκην τέμνουσι σὺν Βασιλίσσῃ,

Τὰς Καλλιγίκους καὶ πόλου Βασιλίδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μητρὶ τῆς Ἅγιας Δροσίδος,
Θυγατρὸς Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ τῶν σὺν
αὐτῇ πέντε Κανονικῶν.

Στίχ. Δροσὶς ἀπῆλθεν ἐκ δρόσου τῆς τοῦ μύρη,

Ως ἐκ Λιβανοῦ Καγονικὴ πρὸς πόλον.

Ο" Βασιλεὺς Τραϊανὸς, καθ' ἐκάστην τοῦ ζῆν υπεξάγων
τοὺς τὸν Χριστὸν ὀμολογοῦντας, τὰ τούτων τίμια
λείψανα ἐν αἰεμνοῖς καὶ βεβίλοτες τόποις ἐναπέρριπτε. Κα-
τὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦσαν γυναικεῖς πέντε ἐν Ἀσκη-
τηρίῳ τενί, Κανονικαὶ καλουμέναι, καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ
Θεοῦ τηροῦσσαι, καὶ ἔργον φεταὶ τῶν ἄλλων ἀπαραίτητον
ἔχουσσαι, τὰ τῶν Ἅγιων λείψανα μέρεις καὶ σθονίσις πε-
ριστίλλειν, καὶ ἀποθεοῦσαι τὸν αὐτῷ ἀσκητηρίῳ. Τότε
μεμαθηκεῖα ἡ τοῦ Βασιλέως Τραϊανοῦ Θυγάτηρ Δροσίς,
οὗτῳ καλουμένῳ, προσῆλθε ταῖς αὐταῖς γυναιξὶν, ἔχουσα
μεθ' ἑαυτῆς καὶ ἐσθῆτα πολύτεμον, τῶν κονθικουλαρίων
(κατακοιμιστῶν) ὑπνῷ συσχειόντων, αἴσιον. ουναπελθεῖν
αὐταῖς εἰς ἀνάληψιν σώματος Ἅγιου.

'Αδριανὸς δὲ τις, οὐμβουλος τοῦ Βασιλέως, καὶ μυήστωρ
τῆς Δροσίδος, Αὐτοκράτορ δέσποτας, λέγει τῷ Βασιλεῖ, κα-
λευσον στῆναι στρατιώτας εἰς τὴν φυλακὴν τῶν βιοδα-
υῶν, ἵνα γνῶμεν τίνες εἰσὶν αἱ τὰ σώματα αὐτῶν αἴ-
σιοι λουδοῦντες. Οἱ δὲ ἐπιτρέψει τοῦτο γενέσθαι· καὶ ἐπαγρυ-
πνήσαντες οἱ φῦλακες, ἐκράτησαν τὰς πέντε Κανονικὰς
γυναικας, ἅμα τῇ Θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως Δροσίδης, καὶ
πρωτας αὐταῖς παρέστησαν αὐτὰς τῷ Βασιλεῖ. Ἰδὼν
δὲ ὁ Βασιλεὺς τὴν Δροσίδα, ἐξίστη· καὶ ταῦτη μὲν προ-
έταξε φυλάττεοθαι ἐν ἀσφαλείᾳ, εἶπως μετάμελος γένη-
ται. Ἐνεκεν δὲ τῶν πέντε γυναικῶν Κανονικῶν ἐκέλευσε
κατεσκευασθῆναι χώρην μετράλην, καὶ ἐμβληθῆναι ἐν αὐ-
τῇ τὰς ἱερὰς γυναικας, καὶ σὺν αὐταῖς καλκὸν ἰκανὸν,
ἐφ' ὃ, διὰ τῆς ἀνάλυσις ἀμφοτέρων, ἀναμιγνῦναι τὸν
καλκὸν μετὰ τοῦ χοσὶ τῶν Ἅγιων γυναικῶν· καὶ διὰ
τοιστὸν καλκοῦ κατεσκευασθῆναι πυθμένας τῶν καλκείων
τοῦ ἐκ καίνης ἀνεγερθέντος δημοσίου λουτροῦ, τοῦ ἐν τῇ
ὅρτῃ τῶν Ἀπολλωνίων ὄφειλοντος ἀναφθῆναι, καὶ ἐγκατ-
ησθῆναι εἰς Θεραπείαν τῶν ὀμοφρόνων αὐτῷ Εἰδωλολατρῶν.

Τούτων δὲ γενομένων, καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύ-
ρων χωνευθεισῶν, κατεσκευάσθαι τὰ καλκεῖα· καὶ ἀνάφαν-
τες τὸ λουτρὸν, ἐκτύρουσκαν πανταχοῦ λέγοντες· "Οὐσοι φίλοι
τῶν εὔμενῶν Θεῶν σπάργετε, εἰσέλθετε εἰς τὰ τοῦ δημοσίου
λουτροῦ ἐγκαίνια· καὶ εὐέργεια συνέτρεχον ἀπαντες· Οἱ πρώ-
τες οὖν ἐρυπόσας εἰσελθεῖν, ἐν χρεῷ τῆς πρώτης Θύρας τοῦ
λουτροῦ γενόμενος, χαραὶ ποσῶν, τὴν ψυχὴν ἀπέρριψεν,
ώσαυτες καὶ ἔσσος μετ' ἐκεῖνον προσάγγυεσσαν· οὐδεὶς γάρ
τὴν πρώτην Θύραν εἰσελθεῖν ηδύνηθη. Τοῦτο δὲ μεμαθη-
κώς ἡ Βασιλεὺς, καὶ τοὺς τῶν Θεῶν αὐτοῦ λατρευτὰς προ-
καλεῖσκενες· Εἴπατε μοι, φραστε, μήπον σῆμα παρὰ τῶν

Χριστιανῶν μαργέα τις γίγανεν; Οὐ δὲ εἴπον· Οὐχὶ Βα-
σιλεῦ, ἀλλὰ τὰ γενόμενα καλκεῖα ἐκ τῶν λεψάνων τῶν
Κανονικῶν ἐκείνων γυναικῶν τοῦτο πεποιήκασι· κέλευσεν
οὖν ἑτερα καλκεῖα γενέσθαι, καὶ οὕτως ἐξει τὸ ἐνεργόν. Καὶ
τούτος ψευρένου, λέγει ὁ Ἀδριανὸς τῷ Βασιλεῖ· Κέλευ-
σον Βασιλεῦ, τοὺς πρετέρους πυθμένας τῶν καλκείων α-
ναχωνευθῆναι, καὶ γενέσθαι εἰς αὐτῶν στήλας γυναικείας
γυμνᾶς τῶν πέντε Κανονικῶν ἐκείνων, καὶ πρές ὀνειδος
καὶ ἀτιμίαν αὐτῶν, ἐν τῷ δημόσιῳ λουτρῷ τῆς βασιλείας
σου αὐτάς στῆναι· καὶ εὐθὺς προσέταξεν ἐν Βασιλεὺς, καὶ
γεγόνασι. Καὶ μετὰ τὸ στῆναι ταύτας, εἶδεν ὁ αὐτὸς κα-
τῆπυνους πίντε αἰμάδας ἀσπίλους, νεμομίνας ἐν παραδεί-
σῳ, καὶ ποιεύει φοβερὸν ποιραίνειαν αὐτάς, καὶ λέγοντα
τῷ Βασιλεῖ· Παρανορώτατε καὶ αἰσεβέστατε Βασιλεῦ, ἀς
σὺ ἐνόψιος ἐξ αἰτιμίας ἴσταν, ὁ καλὸς καὶ αγαθὸς Παι-
μᾶν ἀπὸ σοῦ ἀποσπάσας, τέθεικεν ἐν τόπῳ, εἰς ἓν μέλλει
καὶ τὸ Δρεσίς, τὸ ἀσπίλος αἰμάδας, καὶ σοῦ θυγάτηρ, ἐλθεῖν.
Ἐξυπνος δὲ γενόμενος, ἐμάνη ὁ δημόσιος, δὲ μετὰ
ζάνατου αἱ Ἅγιαι γυναικεῖς κατέσχυναν τὰς βασιλίας αὐ-
τοῦ· καὶ κελεύει δύο κλιβάνους ἀναφθῆναι εἰς ἐκατέρους
μέρους τῆς πόλεως, καὶ πυροῦσας εἰς τὰς κλιβάνους αἴστηρας·
προστίθησι δὲ καὶ ἐπιγραφὴν ἐν τοῖς κλιβάνοις, τύπον
βασιλικοῦ προστάγματος ἐπέχεισαν, καὶ περιέχεισαν οὐ-
τας· Ἀιθρες Γαλιλαῖοι, αἱ τὸν Ἐσταυρωμένον προσκυ-
νεῦντες, ρύσασθε ἐαυτοὺς μὲν πλείστων βασιλίων, τράς δὲ
κόπων· καὶ ἐκαστος ὑμῶν βαλέτω ἐαυτὸν ἐν οἰωδήποτε
κλιβάνῳ ἀκινθότως ἀν αἴρεσθαι. Τοῦ τοιούτου σοῦ διακω-
δωνθέντος προστάγματος, ἀκούσασα τὸ τοῦ Θεοῦ δούλη
Δροσίς, δὲ τὸ ἐκαστος τῶν Κανονικῶν, πόθῳ τοῦ Χριστοῦ
καὶ πιστει, ρίπτουσιν ἐαυτοὺς ἐν τοῖς κλιβάνοις, ἀνατεί-
νασα τὸ ὅμιλον εἰς οὐρανούς, εἶπε· Δίσποτα Κύριε Ιησοῦ
Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, εἰ σὺ θέλημά τοι σωθῆναι με,
καὶ ἐκφυγεῖν τὴν μακιώδη θρησκείαν Τραϊανοῦ τοῦ ἐμοῦ
πατρὸς, αὐτός μοι συνέργυσον κευφισθῆναι τοῦ νυμφῶνος
Ἀδριανοῦ τοῦ δυσσεβοῦς, καὶ εἰς τὰν οὐρανὸν ἀνελθεῖν,
ὅπου αἱ πέντε Κανονικαὶ, αἱ ἐμὲ ὁδηγήσαστε εἰς τὸν φρ-
βον σου· κοίμισον δὲ καὶ βαθεὶς ὑπνῷ τοὺς ἐμὲ φυλάσσον-
τας, ἵνα δυνηθῶ ἐκφυγεῖν.

Ταῦτα εἰπεῦσα, καὶ τὸ Βασιλικόν σχῆμα ἀποθεμένη,
ἰξῆλθεν, ἀφορητή, μηδενές νοτίσαντος· Ἀπερχομένη δὲ,
ἐφ' ὃ ρίφαι ἐαυτὴν· εἰς ἐν τῶν κλιβάνων, διενευσάητο κα-
τ' ἐαυτὴν λέγοντα· Πῶς ἀπέργομαι εἰς Θεόν, μὴ ἐχεισα
ἔνδομα γάμου, Βάπτισμα μη λαβεῖσα; καὶ διὰ τοῦτο α-
κάθαρτος οὐσος; ἀλλὰ Βασιλεὺς τῶν βασιλιεύντων, Κύριε
Ιησοῦ· Εἴδου με καταστόης θυρῷ τῆς βασιλείας σου· σὺ σὺν δὲ
ημᾶς βαπτισθεὶς βάπτισόν με ἐν Πνεύματι Ἅγιῳ. Καὶ
ως ταῦτα εἰπεν, ἐκβαλοῦσα σπερ ἐβάσταξε μύρον ἐκ τοῦ χι-
τῶνος αὐτῆς, καὶ ἀλείφασα καὶ ρίφασα ἐαυτὴν εἰς ἐνα
τῶν καραρούσιν λάκκων, ἐβαστίσασθαι, εἰποῦσα· Βαπτίζε-
ται τὸ δούλη τοῦ Θεοῦ Δροσίς εἰς τὸ δύναμα τοῦ Πατρὸς,
καὶ τοῦ Τίου, καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος· καὶ φυλάξασ
ἐαυτὴν ἡμέρας ἐπτά, ριτελάμβανε τροφῆς Ἅγγελικῆς. Φ-
λόγχριστοι δὲ τιμες εὑρέντες, καὶ παραμείναντες, ἐμαθουν τὰ
περὶ αὐτῆς, σύντοι πάντας αὐτῆς διηγησαμένης· Τῇ δὲ ὁγ-
δέητη ημέρᾳ προσευξαμίνην ἐφ' ὃ τί ἀρα διαπράξασθαι, πρές
Κύριον ἐξεδημησε.

Ταῖς τῶν Ἅγιων στη πρεσβεῖαις, Χριστὲ ὁ Θεός
ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Ο Είρμος.

Δροσοβόλον μὲν τὴν πάρινον εἰργασταῖ
Δαγγελος τοῖς ὁσίοις Πατεί· τοὺς Χαλ-

» δαιός δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτισμῷ τῆς θείας χάριτος λαμπόμενος,
τὸ σκότος τῶν κολάσεων διελήλυθας, γε-
γονώς ἡμέρας κοινωνός, Σοφὲ ἀνεσπέρου, καὶ
βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Ηδρασμένη ἐπὶ πέτραν θείας γνώσεως, θεό-
φρον ἡ καρδία σου οὐ σεσάλευται, πει-
ρασμῶν ἀνέμοις Ἀθλητὰ, βοῶσα τῷ πάντων
λυτρωτῇ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Μωραινόμενος ὁ Τύραννος προστάττει σε,
λωροτομεῖσθαι "Εκδοξε, καὶ ὡς ἀσαρκον,
ὑπομένοντά σε καθερῶν, συνηκεν οὐδόλως ἐκ-
βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Ω'ς χρυσὸς ἐν τῇ ιαμίνῳ τῶν κολάσεων,
ἐξέλαμψας πυρούμενος, καὶ ἐκσφράγι-
σμα, παθηματῶν θείων γεγονώς, ἐβόας Βασί-
λειες σοφέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκου αἰδειάφθορον, Παρθέ-
νε διαμένουσαν, κατανοοῦσα, τῷ ἐκ σου
τεχθέντι ὑπὲρ νοῦν, ἐβόας Σωτῆρι, καὶ Θεῷ·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδὴ η. Ο Είρμος.

Ε'κ φλογὸς τοῖς Ὁσίας δρόμον ἐπήγασσας,
καὶ Δικαίου θυσίαν ὑδατὶ ἔφλεξας·
αποκτα γάρ δρᾶς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
Σὲ ὑπερψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰώ-
νας.

Ο'λιως πρὸς τὰ θεῖαν αὐνατειγόμενος, τοὺς
τοῦ σώματος πάγους ὅναρ λελόγισας· ὅ-
τεν πρὸς ζωὴν μακαρέαν καὶ ἀπονον, Μάρτυς
ἀθλοφόρε, γηθόμενος μετέβη.

Νευρωθεὶς τῇ αγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος,
σπαραγμὸς ὑποφέρεις σαρκὸς σερρότατα,
καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ συμπνήγεις ἔχθρὸν,
ρείθροις σῶν αἵματων, Βασίλειε τρισμάκαρ.

Ο' βασίλειος κάσμος τῆς Ἑκκλησίας Χρι-
στοῦ, τῶν παθῶν τῷ Σωτῆρος τὸ ἀπεικό-
νισμα, Μάρτυς ὁ στερρὸς, τῶν πιστῶν τὸ ιρα-
ταίωμα, ὑμνοις εὐφημείσθια, Βασίλειος ὁ μέγας.

Υ'περκάσμιον δόξαν καὶ φῶς ἀνέσπερον, οὐ-
ρακῶν Βασιλείαν, στέφος ἀμάραντον, ἄ-
λυπτον ζωὴν, καὶ χαράν αἰνειλαλητον, Μάρτυς
μετὰ τέλος, εὔρειν κατηξιώθη.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας ἀνθρώπων γένος ἡξίωται, διὰ σοῦ
Παναγία Θεοχαρίτωτε· μόνη γάρ ἡμῖν,
τὸν Σωτῆρα ἐκύησας· ὃν ὑπερυψόμεν εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'. Ο Είρμος.

Εεὸν ἀνθρώποις ἴδειν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ-
μᾷ 'Αγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡραίη βροτοῖς, Λόγος
σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
οὐρανίαις στρατιαις σε μακαρίζομεν.

Ιδεῖν 'Αγίων τερπνὰς λαμπρότητας, ἀπολυ-
θεὶς σαρκὸς, κατηξιώθης Πανόλθιε, καὶ
Α'γγέλων συνήφθης στρατεύμασι, μέλπων αἱεῖ
σὺν τούτοις "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος Τριάς, η παν-
τούργος καὶ παντοδύναμος.

Ω'ς φῶς Παχυμάκαρ, ὡς μέγας ἥλιος, ἐν οὐ-
ρανῷ Χριστοῦ τῆς Ἑκκλησίας ὄρωμενος,
ταῖς τῶν ἀθλῶν φεγγοβόλοις λαμψεῖ, καὶ θαυ-
ματουργημάτων, θείαις λαμπρότησι, πάντων
καταγάζεις, τὰς ψυχὰς τῶν ανυμνούντων σε.

Σαυτὸν τῶν ἀθλῶν ταῖς ωραιότητε, πανευ-
κλεῶς θεόθεν Ἀθλοφόρε ωραῖσας, καὶ
Χριστῷ τῷ ωραίῳ παρίστασαι, στέφος δικαιο-
σύνης, οὗν περικείμενος· ὅθεν σε τιμῶμεν, αἱ
πιστοὶ ἐπαγγαλλόμενοι.

Ηγῇ τῇ θείᾳ ταφῇ ἡγίασται, τοῦ ἱεροῦ
Βασίλειε καὶ θείου σου σώματος· τῷ
Δικαίῳ ἐσκέρτησαι πνεύματα, μέσον αὐτῶν
τὸ πνεῦμα, σοῦ μάκαρ ἔχοντα· μεθ' ᾧν πάν-
των μέμνησο, ἡμῶν τῶν μεμνημένων σου.

Θεοτοκίον.

Φρικτὸς ὁ τρόπος ὁ τῆς λοχείας σου! Θεός
γάρ ἦν Παρθένε σαρκωθεὶς ἀτεκτόμενος·
ὅν ἵκετενε φρικτῆς κολάσεως, πάντας τοὺς αἰ-
δεστάκτῳ πίστει τιμῶντάς σε, Μῆτερ ἀπειρό-
γαμε, σεμνὴ ἀπολυτρώσασθαι.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ "Ηχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῷ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος, καὶ τῶν
αὐτοῦ Μαθητῶν ἐκατὸν ἐνγενήκοντα ἐννέα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξ, Στιχηρά Προσόμοια.
"Ηχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ηδονᾶς τὰς τοῦ σώματος, καὶ σαρκὸς τῷ
δυσπήσιον, τῷ κακῷ μακάριε καθιπέτα-

Ξας, τῆς ἐγκρατείας ἐν χάριτι, οὐκήσας ως ἄριστος, πανοπλίαν τοῦ ἔχθρου, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν γέγονας, ποδηγὸς μοναζόντων ἐπομένων, τῷ πανσόφῳ σου καὶ θείῳ, Νίκων πηρύγματι πάντοτε.

A'ναλαίμψας ως ἥλιος, ἐξ ἑώας Πανόλβιε, οἰκουμένην ἀπασαν κατεφώτισας, τῇ τῷν θεομάτων λαμπρότητι, χορὸν ἐπαγόμενος, ως ἀστέρων φαεινῶν, ὄπαδῶν· μεθ' ὧν ἥθλησας, καρτερώτατα, διὰξ ἕιφους τμηθέντες, καὶ εἰς χεῖρας, τοῦ παντάνακτος Δεσπότου, ὑμῶν τὰ πνεύματα θέμενος.

Oὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ γυμνότης οὐ μάζιγες, οὐχ ὁ βιαιότατος ὅντως θάνατος, υμᾶς αὐγάπτης ἔχωρισε, Χριστοῦ αἵξιαγαστοι· ἀλλ' ως ἄρνες εἰς σφαγὴν, τῷ ποιμένι ἐπόμενοι, ἐκ τῆς δύσεως, πρὸς ἀνέσπερον λῃξιν οὐρανίου, Βασιλείας Ἀθλοφόροι, δεφανηφόροι ἐφθάσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Mετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτήριον φάρμακον, ἡ Θεὸν ουπόσατα τὸν Σωτῆρα μου, καὶ τῷν δακρύῳ τὰ ρέεύματα, καὶ ὥρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, αἰδεκάστου τε ιρίσεως, σύ μοι δώρησαι, καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὡς Παρθένε, τῷν κολάσεων τὸν τρόμον, καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Tὸν ἀμνὸν καὶ παιμένα σε, ἐπὶ ἔυλου ως ἐβλεψεν ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Φίε ποθεινότατε, πῶς ἐν ἔυλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' αἰγόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Οἱ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·

Νίκης σε μέλπω τὸν φερεῖνυμον μάκαρ. Ἰωσήφ. Ὁδὸν ἀ. Ἡχος δ'. Ο Είρμος.

Θ αλάσσος τὸ ἐρυθραῖον πελαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Nικήσας ἀσκητοῖς παλαιίσμασι, τὸν κακομήχανον, ἀθλητικαῖς ἐστέφθης οὐλλοναῖς καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι, ὑπὲρ ὑμῶν δεόμενος Οσιε Νίκων τῷν τιμώντων σε.

I'σχυῆ τοῦ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἐνδυναμώσαντος, δυναμωθεὶς ἥριστευσας τὸ πρὶν, ἐν πολέμοις Μακάριε· καὶ ηκητὴς γενόμενος, Χριστὸς προστρέχεις τῷ Βαπτίσματι.

Kοσμεῖται τῷ μαρτυρίῳ ὅμιλος, μακαριώτατος, τῷν μαθητῶν σου πρότερον Σοφὲ, λαμπρυνθεὶς ταῖς ἀσκήσεσι, καὶ ἐν διπλοῖς παλαιίσμασι, διπλοῦς στεφάνους ἀνεπλέξατο.

Θεοτοκίον.

H'πύλη τῆς πρὸς ὑμᾶς σου Κύριε, συγκαταβάσεως, Ἀνατολὴν καὶ Ἡλιον καὶ Φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς γεγέννηκε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν Θεάνθρωπον:

Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ, κράζουσα· Σύ μου ἴσχυς Κύριε καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Sτρατείαν πνευματικὴν, περιζωσάμενος δρατὸν ἐνθεον, Μάρτυς Χριστοῦ ὠπλίσας, πρὸς τὰ τῆς αὐλήσεως σκάμματα.

Sταυρώσας ἀσκητικῶς, σάρκα Πανένδοξε τὸ πρὶν ἔσπευσας, αὐθλητικαῖς μάστιξι, φάλαγγας Δαιμόνων τροπώσασθαι.

Eώς ωσπερ ἀστὴρ, Νίκων ἀπάρας πρὸς δυσμὰς ἐφθασας· ὅθεν θανὼν ἐδυσας, καὶ πρὸς τὸν Χριστὸν ἐξανέτειλας.

Θεοτοκίον.

Mαρτύρων δῆμος τὴν σὴν, αἰπεικονίσατο σφαγὴν Δέσποτα, ἐπεγνωκὼς Κόρης σε, ἐξ ἀπειρογάμου βλαστήσαντα.

Κάθισμα, Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Fῶς ἐπέλαμψε σοῦ τῇ ιαρδίᾳ, θείοις ρήμασι τῆς σὲ τεκουστης· φωτισθεὶς δὲ τῷ Βαπτίσματι "Οσιε, τῷν Μοναστῶν κατελέγης συστήματι, καὶ ποδηγὸς καὶ φωστὴρ ἐχρημάτισας, ἐπομένων σοι· μεθ' ὧν τὸν Χριστὸν ἴκέτευε, δωρίσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Hεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ρέρυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, αἴποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

H' αἰμίαντος Ἀμνὸς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομῆτωρ, ἐν τῷ σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀκωδίνως βλαστήσατα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἵ μοι τέκνου μι! πῶς πάσχεις; θέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἀνθρώπον.

Ωδὴ δ'. Ὁ Είρμος.

E παρθέντα σε ἴδεσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, ἐ- στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

E νηδόμενος ταῖς θείαις φωτοχυσίαις, τὰ τῶν βασάνων ρέματα ἀτρωτος διέβης, Νίκων ἀξιάγαστε, καὶ μήπος τὸν στέφανον, Μάρτυς ἐπαξίως ἀπείληφας.

A αμπρατάταις διαπρέπων αὐδραγαθίαις, ως ἀσκητὴς ἡγώνισαι, πάθη θανατώσας, πρότερον τοῦ σώματος, ἀθλήσει τὰ δεύτερον, τὰς δακρυονικὰς τρέπων φάλαγγας.

I αρετάξασθε τῷ ὅπλῳ τῆς εὔσεβείας, τῷ δυσμενεῖ Θεόφρονες, καὶ διὰ θανάτου, εὔχλειαν αὐθάκατον, εἰλήφατε ψάλλοντες. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίου.

O σ' ὑπάρχουσαν τῆς κτίσεως αὐνωτέραν, ὁ Ποιητὴς ἡγάπησεν, ως Παρθενομῆτορ, δείξας σε Μητέρα αὐτοῦ, ἦν καὶ λιταγεύοντες, δῆμοι ἀθλητῶν εὐπρεπέστατα.

Ωδὴ ε'. Ὁ Είρμος.

Sὺ Κύριέ μίου φῶς, εἰς τὰν κάσμον ἐληλυθας· φῶς ἀγίου ἐπιστρέψον, ἐκ ζοφώδους αἰγνοίας, ταῦς πίστει αὐνυμνοῦνταί σε.

Tαῖς θείαις τῆς μητρὸς, εὐπειθῶν παραινέσσαι, τὴν δύναμιν Νίκων ἔσχει, τοῦ Σταυροῦ ἐν πολέμοις, μυούμενος τὰ κρείττονα.

O βίος σου φωτὶ αἱρετῶν πυρσευόμενος, τὴν ἄθλησιν ὥσπερ κάσμον, εὐπρεπέστατον ἔχει, Θεόφρον πανεβάσμιε.

Nόμοις θεαρχικᾶς, εὐπειθοῦντες οἱ Μάρτυρες, ηρίστευσαν, καὶ αὐνόμους, θεῖκη συμμαχία, αὐδρείως ἐτραπώσαντο. Θεοτοκίου.

Pῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, ἐκένυνθας ὑπὸ χρόνου, αὐγαθότητας πλούτῳ, γενόμενον Παναίμωμε.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Είρμος.

Hυστα σος, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δακρύων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ διὶ ἀκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντες αἷματα.

E φάχς, ως παλύφωτος ὄρμησας ἥλιος, ὥστε πέρ αστέρας Θεόφρον, μαθητῶν χορὸν επιχρόμενος, καὶ τὴν δύσιν, ταῖς ἀκτίσιν ὑμῶν ἐφωτίσατε.

Pάντας, τῶν αἵματων σου Μάρτυς κατέκλυσας, πολυθεῖας θαλάσσας, καὶ βυθῷ αἰγαίων αἴτεπνεῖς, τῆς ιακίας, τὰς δεινὰς εύρετες καὶ πειρόντας.

Q'ς κρίνα, αἱρετῶν ἐν λειψανοῖς ἡνθίσατε, καὶ ως ἥδυπνοα ρόδα, τὰς ἡμῶν καρδίας μερίζετε, Μαρτυρίου, καλλοναῖς Ἀθλοφόροι θεόπνευστοι.

Θεοτοκίου.

N αόν σε, τῷ Θεῷ καὶ παλάτιον ἐμψυχόν, τῷν Ἀθλοφόρων χορείᾳ, ἐπιγνοῦσα Δέσποινα λιταγεύει, σὲ τὴν μόνην, γυναικῶν ἀραμένην τὸ ὄνειδος.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνή μι τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ μαθητῶν, ἐκατόν ἐνγείηκονταενέα Μαρτύρων.

Στίχοι.

Νίκης στέφανον εὐτρεπίζει σοι Νίκων, Βραβεὺς στεφάνων· θνητού λοιπὸν τῷ ξίφει. Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ Νίκων ξίφει κράτα δῶκε.

Εἰς τοὺς αὐτοῦ Μαθητάς.

Στίχ. Ἐνὸς δέοντος τέσσαρας συμμαρτύρων,

Διαὶ ξίφους τέμνουσι πεντηκοντάδας.

Oύτος ὁ Ἀγιος Νίκων ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιροὺς Κυυτολιανοῦ Ἡγαμόνος, ἐκ τῆς τῶν Νεαπολιτῶν χώρας ὄρμωμενος, ὡραῖος τὸ καλλος, καὶ τὴν ὄψιν λαμπρὸς, κατ φοβερὸς ἐν παλέρωις, πατρὸς μὲν Ἑλληνος, μητρὸς δὲ Χριστιανῆς. Πολέμου δὲ συγκροτηθέντος μεγάλου, καὶ σφοδροῦ ἀγῶνας ἐνστάντος, τῶν τῆς μητρὸς παραινέσσεων ἀμακάριος μυηθεῖς, καὶ βαθὺ στενάξας, καὶ Κύριε Ἰησοῦ Χριστὶ βοήθει μοι, ἐπειπὼν, καὶ τῷ απηείφ τοῦ τιμίου ἐαυτὸν τειχισάμενος Σταυροῦ, μέσον τῶν πολεμίων ἐλαύνει· καὶ οὓς μὲν μαχαίρᾳ παίων, οὓς δὲ δόρατι βάλλων, οὓς πρέτερον ἀνήκεν, ἵως οὖν πάντας ἐτροπώσατο, καὶ φυγάδας ἐποίησε. Πλάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, ἐπει κατὰ ρόῦν αὐτοῖς τὰ τοῦ πολέμου προύβη, μετὰ πάντων καὶ αὐτὰς τὸν ἰδίον αἶκον καταλαμβάνει· καὶ τῷ μητρὶ τὰ τοῦ σκοποῦ προσαναθεῖς, ἐπὶ τὰ μέρη Κωνσταντινουπόλεως ἐπλει.

Φθάσας δέ τινας υπόσου, καλουμένην Χίον, προσβάλλει τῷ ταύτης ὄρει· καὶ ἐπιμείνας τιμέρας ἐπτά, καὶ υποτείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ προθευχαῖς σχολάζων, εὐαγγελίζεται υπὸ θείου Ἀγγέλου κατελθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλὸν μετὰ τῆς φάνδου, τὸν παρέσχεν αὐτῷ ὁ φανεῖς. Καὶ καταλαβὼν τὸν αἰγιαλὸν, καὶ εὐρών πλοῖον, ἀνηλθεν, ἵπ' αὐτῷ, καὶ διὰ δύο τημερῶν καταλαμβάνει τὸ τοῦ Γάνου ἄρος. Καὶ κατὰ συγχυρίαν παρέστη αὐτῷ Ἐπίσκοπος ἐν σχήματι Μοναχοῦ· καὶ ἐπελαβόμενος αὐτοῦ τῆς χειρὸς, ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς ὃ αὐτὸς κατώκετ σπηλαῖον· καὶ κατηχήσας αὐτὸν, εἰς τὸ τοῦ Ἀγίας Τριάδος ἐβάπτισεν ὄνομα, μεταδοὺς αὐτῷ· καὶ τῷν Ἀγίων Μυστηρίων· καὶ μετὰ χρόνους τρεῖς χειροτονεῖ αὐτὸν Πρεσβύτερον, ἐπειτα Ἐπίσκοπον.

Πάντων δὲ τῶν συνελθόντων Μοναχῶν τὸν προστασίαν ἀναδεξάμενος, ἐκατὸν ἐνυετίκοντα ὄντων τὸν ἀριθμὸν, εἰς Μιτυλήνην μετὰ πάντων ἐρχεται· ἐκεῖθεν πρὸς Ἰταλίαν ἀπαίρει· καὶ τῷ μητρέα θεασάμενος, καὶ θαυμοῦσαν αὐτὴν καθαλαμβάνει, καὶ τὸ ταῦτα Ταυρομενίου σρας οὐκαὶ μετὰ καὶ ἄλλων ἐνέσα. Οἱ δὲ

Ηγιείν, τὰ κατὰ τὸν Ἀγιον μαθὼν, αὐτίκα παρίστησεν ἀπαντάς ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἐρωτηθέντες, ἐπ' ἴδιαφως τελευταῖς, καὶ πληγαῖς κατακόπτονται, καὶ τελευταῖς τελειώνται τῷ ξίφει. Ὁ δὲ Ἀγιος Νίκων τείνεται ἐκ τεσσάρων, καὶ λαμπάσιν ὑποκαίεται, καὶ ὑποζυγίοις δεσμεῖται, καὶ κατὰ γῆν σύρεται, καὶ κατὰ χρυμνοῦ ὠθεῖται, καὶ τὸ στόμα λίθοις τύπτεται, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτέμνεται, καὶ τελευταῖς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται· καὶ οὗτως ἐπιληρώθη αὐτοῦ ἡ Μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Δομέτιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ δεινὸν οὗτος εἰσορῶν σπαθηφόρος,

Ὀργᾶς κατοῖσαι τὴν σπαθην Δομετίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ελέησον κήμας. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ. Ὁ Είρμος.

Eν τῇ καρίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογὶ, πυρπολημένοι ἐκραύγαζον. Εὔλογημένος εῖ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Yπέρ χρυσίον, δοκιμασθεὶς Θεόφρον τοῖς αἰκισμοῖς, πύργος ἀρετῆς ἐφάνης τὰς ἐμβολὰς, τῶν δαιμόνων ἀπωθούμενος, Εὔλογητὸς εῖ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύρος.

Mετὰ τὸ τέλος, ἀποθρίψεν σου σῶμα Μάρτυς κρυφῇ, θείας ἰαμάτων πέμπον μαρμαρυγαῖς, ἀπελαύνει λάθην δαιμονος, τοῦ σὲ καταδηλον, διεὶς ποιήσαντος Πνεύματος (*).

Oλος ταῖς Θείαις, ἐνηδυνθεὶς Παριμάκαργεύσει, σῶμα αἰκισμοῖς παρέδωκας καρτερῶς· στεφηφόρος γάρ παρίστασθαι, τῷ Παντοκράτορι, ἐν οὐρανοῖς ἐπόθησας ἔνδοξε.

Nομεὺς προβάτων, τῶν λογικῶν τὴν μάνδραν Πάτερ σοφὲ, λύκων νοητῶν ἐτήρησας ἀβλαβῆ, καὶ σὺν τούτοις πρὸς οὐράνιον, μονὴν ἐσκήνωσας, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων παρίσασθαι.

Θεοτοκίον.

Mὴ διαφθείρας, τὴν παρθενίαν Κόρη ὅλως τὴν σὴν, Λόγος τῷ Πατρὸς ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοὶ, καὶ Μαρτύρων ἐπεσπάσατο, χορὸν ἀοιδῶν, Θεοτόκου ἀγνήν σε κηρύττοντα.

Ωδὴ η. Ὁ Είρμος.

Xεῖρας ἐκπετάσας Δαυτὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἐφράξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἐσθεσαν, αρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὔλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίων τὸν Κύριον.

Aγύστακτον φέρων τὸν πυρσὸν, τὸν τῆς καρδίας σου, ἐπαρδευόμενον, δακρύων

γάμασιν "Οσιε, καὶ αἴθλησεως ἐν αἶμασιν, εἰς ἀχειρότευκτον βοῶν, πασταδα νῦν κατοικεῖς· Εὔλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Rόσμος Ἀσκητῶν καὶ Ἀθλητῶν, ἐδείχθης "Οσιε· ἐν αἱμοφοτέροις γάρ, ἐπευδοκίμησας τρόπαια, καταπλήττοντα διάνοιαν, κατὰ τοῦ μόνου δυσμενοῦς Νίκων στησάμενός, καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Aἷμασι κατήρδευσας ψυχὰς, πρὸς ζῆλον ἐνέθεον, ἐγείρας "Οσιε· στιγμάτων ξίφεσιν ἐπληξας, τῶν Δαιμόνων τὴν παράταξιν, ἐπαληθεύουσαν ἐν σοὶ τὴν κλῆσιν δείξας, βοῶν· Εὔλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Pηξον τὸν κλοιόν μου τὸν βαρύν, τῶν παραπτώσεων, ἢ αἰνορθώσασα, Ἀδαίμ τὴν ἔκπτωσιν "Αχραύτε, τῇ κυήσει σου πανύμνητε, καὶ φωταγώγησον βοῶν ἐν καθαρῷ λογισμῷ. Εὔλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ωδὴ θ. Ὁ Είρμος.

Aιθος ἀχειρότητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σε Παρθένε, ἀκρογωνάεος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκη μεγαλύνθομεν.

Iδε σε στιγμάτων τῷ καλλει, διηνθισμένον καὶ πορφύραν, ἐκ ραρτυρικῶν σου αἵματων, ὁ στεφαδότης περιβαλλόμενον, καὶ σὺν αὐτῷ κατώκισε, Νίκων ἐνθέως ἀγαλλόμενον.

O's περικαλλήσ σου ὁ πόθος, ὃν πρὸς τὸν Κύριον ἐκτήσω, Νίκων καὶ θερμός σου ὁ ζῆλος, πυρὶ τῷ θείῳ ἀναφλεγόμενος, καὶ θαυμαστὴ ἢ ἀθλητής, τοῖς οὐρανίοις σε συνάψασα.

Sὲ τῆς Ἐκκλησίας ἐν ὑψει, ἥλιον μέγαν κεκτημένος, δῆμος Ἀθλητῶν ὡς ἀστέρες, φωτὶ τῷ θείῳ περιχεόμενοι, ἀκτινοβόλοις λάμψει, τὴν οἰκουμένην καταυγάζουσιν.

H"ρθης πρὸς μονὰς ἀκηράτους, χορὸν διπλῆς ἐκατοντάδος, Μάρτυς Ἀθλητῶν παραστήσας, τῷ στεφαδότῃ μεθ' ὧν μυημόνευε, τῶν ἐκτελούντων σήμερον, τὸ ἱερὸν ὑμῶν μυημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Fωτὸς οἰκητήριον ωφῆς, τοῦ δὲ ἡμᾶς ἐκ σοῦ τεχθέντος, ὃν ἀδιαλείπτως δυσώπει, φωταγώγησαι τοὺς ἀνυμνοῦντας σε, καὶ Θεοτόκου παναγγε, Παρθενομῆτρα καταγγέλλοντας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυτος.

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσι τὸ ἐσχατον τοῦτο κῶλον, διὰ θείαν ποιήσαντος δύναμιν.

Τόμος ὁ Νεῖος, εὐτρεπίζου· Πατρὸς τῷ δακτύλῳ γάρ ἐγγραφήσεται ἐν σοὶ, ὁ Νεῖος Λόγος σαρκούμενος, τὴν ἐξ ἀλογίας μου, λύων παράβασιν.

Xρυσῇ λυχνίᾳ, ὑποδέχου τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἀναλάμπον διὰ σοῦ, καὶ φῶς τῷ κόσμῳ δωρούμενον· δὶς οὖ τῶν κακῶν ἡμῶν, σκότος λυθήσεται.

Κάθισμα, Ἡχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Sήμερον ἀπασα, κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ Χαῖρέ σοι, φάσκει ὁ "Αγγελος· εὐλογημένη σὺ Αγνή, τοῦ Χριστοῦ Μήτηρ ἀχραντε. Σήμερον τοῦ ὄφεως, ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα· ἀρᾶς γάρ διαλέλυται, ὁ δεσμὸς τῷ Προπάτορος. Διόσοι καὶ ἡμεῖς ἐκθοῶμεν· Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

• **E**παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν "Ηλιον, τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Tὸ Μυστήριον τὸ πάλαι πρὸ τῶν αἰώνων, προορισθὲν φανέρωσιν, ἀρχεται λαμβάνειν γῆ καὶ τὰ οὐράνια, συμφώνως εὐφράνθητε, καὶ χαρμονικῶς ἀλαλάξατε.

Tὸ Παλάτιον τὸ μέγα τοῦ Βασιλέως, τῶν ἀκοῶν διάνοιξον τὰς θείας εἰσόδους· ἥδη γάρ ἐλεύσεται, Χριστὸς ἡ ἀληθεία, καὶ κατασκηνώσει ἐν μέσῳ σου.

Tῆς Προμήτορος τὸν ὅλισθον ἀνορθώσων, ὁ Λυτρωτὴς ὀφθήσεται, ἐν ἀπειρογάμῳ, μήτρα ὁἰκότερος. Αὐτῷ μελῳδήσωμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Aθεακόμη σε προηγόρευσε πάλαι "Ορος, ταῖς ἀρεταῖς κατάσκιον, ἐξ οὗ φανεροῦσθαι, μέλλει ὁ Θεὸς ἡμῶν, Παρθένε πανάμωμε, μόνη τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ωδὴ ἐ. Ο Είρμος.

• **S**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλῆλυθας· φῶς ἀγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ωτὸν ἀσπιλε 'Αμνὰς, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν μήτραν σου ὑπεισδῦναι, κατεπείγεται αἴρων, ἡμῶν τὰς ἀμαρτήματα.

Pάθδος ἡ μυστικὴ, μετ' ὀλίγον ἀνθήσειεν, ως γέγραπται, θεῖον ἀνθος, 'Ιεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης, ἡμῖν ἐμφανιζόμενον.

Aγγέλου τῇ φωνῇ, πιανθεῖσα ως ἀμπελος, πρὸς βλάστησιν ἐτοιμαζούσου, τοῦ πεπείρου Παρθένε, καὶ ἀκηράτου βότρυος.

Mέγιστη Προφητῶν Ἡσαΐα εὐφράνθητι· Παρθένος γάρ ἦν προέφης, ἐν γαστρὶ συλλαμβάνει, βουλῆς μεγάλης "Αγγελον.

Ωδὴ 5. Ο Είρμος.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δὶς οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἷματι.

Xαῖρέ σοι, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχαγγελος φθέγγεται· τὴν γάρ χαρὰν ἐν γαστρὶ σου, συλλαμβάνειν μέλλεις ἀνερμηνεύτως, ἦν τὸ Εὖα, παραβάσει Παρθένε ἀπώλεσε.

Oὐ φλέξει, μὴ δειλιάσῃς ὅλως, τὴν μήτραν σου, πῦρ τῆς Θεότητος Κόρη· ἡ γάρ βατος πάλαι σὲ προετύπου, καιομένη, οὐδαμῶς φλεγομένη δὲ Πάναγνε.

Tὸ "Ορος, Δανιὴλ ὁ προεῖδεν ἐν Πνεύματι, χαῖρε Παρθένε· ἐκ σοῦ γάρ, ὁ νοητὸς λίθος ἀποτυπωθήσεται, καὶ συντρίψει, τῶν δαιμόνων τὰ ἀψυχα ξόανα.

Eἰρηνης, ὁ Βασιλεὺς ἐν σοὶ ἐπελεύσεται, τοῦ διὰ σοῦ εἰρηνεῦσαι, τοὺς πολεμηθέντας καὶ ήττηθέντας, Θεομῆτορ, πονηρῷ συμβουλίᾳ τοῦ ὄψεως.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἡχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Eπελεῦσει Πνεύματος τοῦ παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλαβες, Θεοκυτορ, Αδάμ ἡ ἀνάκλησις.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Προεόρτια τῷ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου· καὶ Μνήμη τῷ Οσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτέμονος, Επισκόπου Σελευκείας τῆς Πισσιδείας.

Στίχοι.

Τὴν σάρκα ρίψας, ως ἔλυτρον, Ἀρτέμων, Οὐ γῆς ἔχων τι στέλλεται τὴν πρὸς πόλον.

Εἰκάδιαμφὶ τετάρτη ἐδέξατο Ἀρτέμον· Εδέμ.

Oὗτος ὁ μακαριος τὴν Σέλευκειαν πατρίδα καὶ πόλιν ἔσχεν ἐν αὐτῇ καὶ γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς. Τοῦ δὲ μακαρίου Ἀποστόλου Παύλου τὰ ἐκεῖσε καταλαβόντος, εὐκ τὸν τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μέδιον κρύπτεσθαι, ἀλλὰ γε τοῦτον Πιειμένα καὶ Διδάσκαλον τοῦ λαοῦ προειπόσατο. Καλῶς οὖν καὶ Ζεαρίστως τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ὀδηγήσας, γέγονε πᾶσι τοῖς χρείαν ἔχουσι λιμὴν σωτήριος, χηρῶν καὶ ὄρφανῶν καὶ πτωχῶν προνοητής, καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἴατρός. Εν τούτοις καλῶς πολιτευσάμενος, ἐν γηρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος Ἀρτέμογος, Πρεσβυτέρου Λαοδικείας.

Διοχλητιανοῦ βασιλεύοντος ἐν Ἰρώμῃ, ἀπεστάλη εἰς τὰ μέρη τῆς Λαοδικείας Κόμης τις, Πατρίκιος ὄνοματι, καὶ ἐποίει καθὼς προσετάγη. Σισίνιος δὲ ὁ τοῦ τόπου Επίσκοπος, μετὰ Ἀρτίμουνος Πρεσβυτέρου, καὶ τινων ἄλλων Χριστιανῶν, εἰσῆλθον εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτίμιδος νυκτὸς, καὶ τὰ ἔκεισε εἶδωλα συνέτριψαν καὶ ἐτέφρωσαν πυρί. Τοῦτο μαθὼν ὁ Κόμης, Θυμοῦ πλησθεὶς, καὶ λαβὼν πλῆθος λαοῦ σὺν αὐτῷ, ἐκῆρχετο μετὰ ἵππων ἵξω τῆς πόλεως πρὸς τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, τοῦ κατακαῦσαι πάντας, καὶ Σισίνιον καὶ Ἀρτέμουνα μεληδὸν κατατεμεῖν. Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ τῷ Ναῷ, φρίκη συνίπεσεν αὐτῷ, καὶ πυρετῷ συνεσχέθη λαύρῳ, καὶ ὑπέστρεψε τεθεὶς ἐν κλινειδίῳ. Ἐλθὼν δὲ εἰς ἄκραν ταλαιπωρίαν, ἐδήλωσε τῷ Ἐπισκόπῳ, λέγων· Εὔξαι τῷ Θεῷ σου ἵνα κουφισθῶ, καὶ ποιήσω τὴν στολὴν σου χρυσῆν. Οὐδὲ Ἐπίσκοπος ἀνεδήλωσεν, εἰπὼν· Τὸ χρυσίον σου ἔσται παρὰ σοί· ἐὰν δὲ πιστεύσῃς τῷ Χριστῷ καὶ Θεῷ μου, ἴαθήσῃ. Οὐδὲ ἔγραψεν οὕτω· Πιστεύω τῷ Θεῷ σου, μένου ἴαθήσομαι· καὶ εὐθίως ἀνέστη, μὴ ἔχων λείψανον νόσου.

Οδεύων δὲ ἐπὶ τὴν Καισαρέων πόλιν, ως ἀπὸ μιλίων τριῶν Λαοδικείας, ὑπήντησε τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀρτέμουν, ἀκολουθούντων αὐτῷ ἐλάφων δύο, καὶ ὄναγρων ἓξ, καὶ λέγει αὐτῷ· Πῶς ταῦτα ἔγρευσας; Οὐδὲ, Τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ, φησὶν, ἔγρευσα αὐτά. Καὶ ὁ Κόμης Οὐκοῦν Χριστιανὸς εἴ σου; Οὐ "Ἄγιος εἰπε· Ναὶ, ἐκ νεαρᾶς τῇκης Χριστιανὸς εἰμί. Τότε δηλώσας αὐτὸν δυσὶν ἀλύσεσι, καὶ παραδοὺς αὐτὸν στρατιώταις, ἐπέστρεψεν ἀκολουθεῖν πρὸς Καισάρειαν. Οὐδὲ "Ἄγιος, πρὸς τὰ ἀκολουθοῦντα ζῶα στραφεὶς, ἔφη· Πορεύεσθε πρὸς Σισίνιον τὸν Ἐπίσκοπον. Τῶν δὲ πορευθέντων, διεμηνύθη αὐτῷ διὰ τοῦ Θυρωροῦ. Οὐδὲ ἔφη τῷ Θυρωρῷ· Πόθεν παραγεγόνασι τὰ ζῶα ταῦτα; Τότε, προστάξει Θεοῦ, μία ἔλαφος, ἀναλαβοῦσα φωνὴν αὐθρωπίνην, ἔφη· Οὐ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Ἀρτέμων, συλληφθεὶς παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς Κόμητος, ἀγεταὶ δέσμωις ἐν τῇ Καισαρέων πόλει, καὶ τοῦτον προσέταξεν ἐλθεῖν ἐνθίδε. Αὐκούσας δὲ ὁ Ἐπίσκοπος, ἔκθαμβος γέγονε, καὶ καλέσας Φιλέαν τὸν Διάκονον, ἀπίστειλεν εἰς Καισάρειαν, λέγων· Αὐτοῖς, καὶ μάθε, εἰς ἀληθές ἔστιν ὅπερ ἔγουσαμεν διὰ τῆς ἐλάφου. Καὶ ἀπελθὼν, εὗρεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, διέστησαν διὲ ἐπιταγῆς τῶν φυλάκων.

Τῇ δὲ ἑξῆς προκαθίσας ὁ Κόμης, παρέστησε τὸν μακάριον Ἀρτέμουνα, καὶ φησί· Τίμησον τὸ γῆράς σου, ἄνθρωπε, καὶ θύσον τοῖς θεοῖς. Καὶ ὁ "Ἄγιος· Δέκα καὶ ἕξ χρόνους διεβίβασα, ὑπαναγινώσκων τῷ λαῷ τὰς βίβλους τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Ναῷ· καὶ ὅκτω πρὸς εἴκοσιν ἐτέλεσσα Διάκονος Χριστοῦ, ὑπαναγινώσκων τὰ Εὐαγγέλια· καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς πληρῷ Πρεσβύτερος, διδάσκων τὴν Θεοῦ μου βοηθεία· καὶ νῦν λέγεις μοι τῷ ἀναισθήτῳ ἄμειψον δαιμονίοις ἐπιθύσαι;

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Κόμης ἐταράχθη· καὶ πυρώσας ἐσχάραν, ἥπλωσε τὸν Μάρτυρα ἐν αὐτῇ. Ἀναβλέψας δὲ ὁ "Ἄγιος εἰς τὸν οὐρανὸν, ἔφη· Κύριε Ιησοῦ Χριστέ, μὴ συγχωρήσῃς τῷ μιαρῷ τούτῳ Κόμητι, ἐπιγελάσαι μοι τῷ δούλῳ σου· ἀλλ' εἰδώς, δὲτι διὰ σὲ πάσχω ταῦτα, δός μοι ὑπομονὴν, ἵνα τελείωσι κατασχυνθῆ. Ταῦτα λέγοντος τοῦ Ἐπίσκοπου, ἕδεν καὶ ἡ ἔλαφος, ἐκ τοῦ Ἐπισκόπου ἐλθοῦσα, προστάξει Θεοῦ εἰς ἔλεγχον τῶν ἀπίστων, λέγει τῷ Κόμητι· Τί ἀδυνατεῖ τῷ Θεῷ; Γνῶθι, ὅτι ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ταχέως ἐκδικηθήσεται· δύο γαρ ὅρνεις ἀρπάσουσί σε, καὶ βαλοῦσιν εἰς τὸν παφλάζοντα λέβητα, καὶ αἱ σάρκες σου διαλυθήσονται· ὅτι, ἐν ὠμολόγησας Θεοῦ τοῦ πιστεύσαι, ἐξηρνήσω. Ότι οὖν διητλέγχη οὐ ποτὲ τοῦ ἀγρίου ζῶου, ἐκέλευσε τοῖς στρατιώταις ἐκκεντῆσαι τὴν ἔλαφον·

ἡ δὲ, ἀποκηδόνασα κλησίον τῷ συγκαθέδρου τοῦ Κόμητος, καὶ διαδρᾶσα, ἔφυγεν ἵξω· τὸ δὲ ριφθὲν κατὰ τῆς ἐλάφου βέλος, ἔβαλε τοῦ συγκαθέδρου καρίαν κατὰ τῆς καρδίας, καὶ ἀπέρριψε τὴν ψυχήν. Λυπηθεὶς οὖν ὁ Κόμης, ἀνεγάρησε, καὶ ἔβαλε τὸν Ἀγιον ἐν τῇ φυλακῇ.

Τῇ δὲ ἑξῆς, προσέταξεν ἐμβληθῆναι εἰς λέπητα πίσσαν, καὶ ἐκκαύσας σφοδρῶς, ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὸν Ἀγιον κελεύει. Γενομένου δὲ τούτου, ἴδου ἐκ τῆς τάξεως παρεγένοντο πρὸς τὸν Κόμητα, τὴν ἐκκαύσιν τοῦ λέπητος ἀπαγέλλοντες· αὐτὸς δὲ ἵππῳ ἐπιβὰς, πλησίου τοῦ λέπητος παρεγένετο. Αρνω δὴ οὐρανόθεν κατελθόντες δύο Ἀγγελοι, ως ἐν σχήματι ἀετῶν, καὶ ἀρπάσαντες αὐτὸν τοῦ ἵππου, τῷ λέπητι ἐνέβαλον, καὶ οὕτως ἐχωνευθη, ως μηδὲ δύστοιν ἀπολειφθῆναι· ὅπερ ἴδοντες οἱ στρατιώται καὶ πᾶς ὁ ὄχλος, ἐξέστησαν καὶ ἔφυγον. Οὐ δὲ Ἀγιος, καταλειφθεὶς μόνος, ἐδέξασεν τὸν Θεόν, καὶ διὰ προσευχῆς ἐν τῷ τέπῳ ἐκείνῳ ἐξήγαγεν ὑδωρ πολὺ.

Τοῦτο ἴδων Βιτάλιος, ὁ ἴερεὺς τῶν Εἰδώλων, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐβαπτίσθησαν· καὶ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἔλθεν φωνὴ πρὸς τὸν Ἀγιον λέγουσα· Πορεύου πρὸς τὴν Ἀσίαν ἐν τοῖς παραθαλασσίοις, καὶ ἐση πολλοὺς καθαρίζων ἀπὸ ποικίλων παθῶν, καὶ Δαιμονας ἀπελαύνων· καὶ πολλοὶ ὑπὸ σου φωτισθέντες, δοξάσουσι τὸν Θεόν. Οὐ δὲ Ἀγιος ὄναγρος ἐπιβὰς ἐπορεύετο· καὶ ἀρπαγεῖς ὑπὸ Ζείου Ἀγγέλου, εὐρέθη ἐν ὧ ἐχρηματίσθη τόπῳ, πολλὰ ἐκεῖσε σημεῖα πεποιηκώς· καὶ πολλοὺς φωτίσας, καὶ πρὸς Θεόν ὀδηγήσας, ὑστερον κρατηθεὶς ἀπετυπθη τὴν κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ζαχαρίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεῷ πρὸς ἰσχὺν ἐξομοιωθεὶς Πάτερ,

Ὕιῷ Θεοῦ σύγκληρος ἐκστὰς γῆς γίνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ "Ἄγιοι ὄκτω Μάρτυρες, οἱ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Σωτῆρος ὄκταριθμος ἐτμήθη φάλαγξ,

Τοῦ πρὶν περιτμηθέντος ὄκταημέρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Μαρτῖνος ὁ Θηβαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καλῶ τραφεὶς καλλιστα γήρᾳ Μαρτῖνε,

Θανὼν θανοῦσι προστέθεισαι Πατράσι.

Ταῖς αὐτῷ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδὴ ζ'. 'Ο Είρμος.

Ο διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους σον Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους, ἀνελῶν, οἵς ἀδίκως δικαίους ἐνηδρευσαν, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

Η κιβωτὸς ἡ λογικὴ, ἥν ὁ ἀληθῆς Νομοθέτης, ἡ γαπηκὼς τὴν ἐπὶ σοὶ, κατασκήνωσεν μελλει ποιήσασθαι, θυμηδίας ἐμπλήσθητι· διὰ σοῦ γάρ τοὺς φθαρέντας ἀνακαινίσει.

Προφτικὸς θεῖος χορὸς, ὥσπερ ἐπαισθόμενος Κόρη, τὴν ἐπὶ σοὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, εἰρηναίαν ἐπέλευσιν κράζει σοι· Χαῖρε πάντων ἡ λύτρωσις· χαῖρε μόνη τῶν ἀνθρώπων ἡ σωτηρία.

Μή δειλιάσῃς τὴν φωνὴν, μὴ καταπλαγῆς τὸν λαλοῦντα· Θεοῦ διάκονος ἐστί· φανερῶσαι σοι ἦχει Μυστήριον, τὸ Ἀγγέλοις ἀπόρρητον, ἀπειρόγαμε Μαρία εὐλογημένη.

Ο'ρᾶς τὴν κτίσιν τῷ ἔχθρῳ, πᾶσαν δουλω-
ποιῶσαν Παρθένε· κατελεῆσαι δὲ αὐτὴν,
διὰ σπλαγχνα ἐλέous βουλόμενον, διὰ σοῦ τὸν
φιλάγαθον· μὴ οὖν λόγοις τοῦ Ἀγγέλου προσα-
πιστήσῃς. Ωδὴ η. 'Ο Είρμος.

Xεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
ναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
σεβείας ἑραγαὶ, Παιᾶδες υραυγάζοντες· Εὐ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

H κούφη νεφέλη τοῦ φωτὸς, ἡ ἀπειρόγαμος,
διευτρεπίσθητι· ἴδου ὁ "Ηλιος ἄνωθεν, ἐ-
πιλάμψει σοι ὁ ἄδυτος, πρὸς μὲν ὄλιγον ἐπὶ
σοὶ κατακρυπτόμενος, τῷ δὲ κόσμῳ, φαινων
καὶ λύων κακίας τὴν ζόφωσιν.

Α'γγέλων ὁ πρῶτος λειτουργὸς, προσεπαφίησι,
φωνὴν χαρμόσυνον, καταμηνύων σοι "Ἄ-
χραντε, τὸν μεγάλης βουλῆς" Αγγελον, σαρκω-
θησόμενον ἐκ σοῦ δὶ αὐγαθότητα· ω̄ βοῶμεν·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ως ρόδον κοιλαῖδων κχθαρὸν, ὡς κρίνον εὔοσμον, κατανοήσας σε, ὁ πλατουργὸς ἡμῶν Κύριος, νῦν ἡράσθη σου τῷ καλλους Ἀγνὴ, καὶ σαρκωθῆναι ἐκ τῶν σῶν, αἵματων βούλεται, τὸ δυσῶδες, ὅπως διωξῃ τῆς πλάνης χρησότητι.

III ατρὸς δεξιόθεν οὐκ ἐκστὰς, ἐν σοὶ τὴν
οἰκησιν, μέλλει ποιήσασθαι, ὁ ὑπερουύσιος
Ἄχραντε, ὅπως στήσῃ δεξιᾷ αὐτῷ, σὲ τὴν πλη-
σίον καὶ καλὴν, οἴα Βασιλισσαν, δεξιάν τε, πᾶ-
σι προτείνῃ πεσοῦσι, καὶ σώσῃ ἡμᾶς.

Ωδη Ν. Ο Ειρυός.

» **Ε** υἱα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσῳδίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κυνοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάν-
» τες μεγαλύνομεν.

Εῦα μὲν ἐτρύγησε καρπὸν, τὸν θάνατον,
γεωργοῦντα τὸν ὄλεθρον· σοῦ δὲ μέσῳ
εκβλαστήσει, καρπὸς αἰθανασίας ὁ πρόξενος,
Χριστὸς, ὁ γλυκασμὸς ἡμῶν Δέσποινα· ὃν α-
νυμνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Κλίνας οὐρανούς νῦν πρὸς ἡμᾶς κατάβηθι·
Σιρόνος ἦδη ἥτοι μάσθη σοι, Δόγε, ή μήτρα
τῆς Παρθένου· ἐν ω̄ ω̄ς Βασιλεὺς ὠραιότατος,
καθίσεις ἐξεγεῖραι τοῦ πτωμάτος, τῆς δεξιᾶς
σου τὸ πλαστούργημα.

H'ραίσθη τοῦ καλλους σου Χριστὸς, Πανάμωμε, καὶ τὴν μήτραν σου κατώκησεν, ὅπως παθῶν ἐξ ἀμορφίας, τὸ γένος τῶν ἀνδρώπων λυτρώσηται, καὶ καλλος τὸ ἀρχαῖον δωρῆσηται· ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

H χώρα ἡ ἀσπορος Ἀγνὴ ὑπόδεξαι, διαὶ λόγου τὸν οὐρανίου, Λόγον ὡς σῖτον καρποφόρον, βλαστάνοντα ἐκ σοῦ καὶ τὰ σπέρματα, ἐκτρέψοντα τῷ ἄρτῳ τῆς γνωσεως· ὃν προτικυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Ως δῶρα προεόρτια, προσφέρομέν σοι Πάν-
αγνε, φιλοπτωχείας τὸν πλοῦτον, ἀγνείαν
καὶ σωφροσύνην, ὕμνους εὐχὰς καὶ δάκρυα,
νηστείαν καὶ ταπείνωσιν, ἐφ' οἷς συμπράττοις
Δέσποινα, καὶ ἀπαντᾶς ἐποπτεύοις, εὐσπλάγ-
χυθεῖς, ω̄ Θεομῆτορ.

Ἐις τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δοξα, και νῦν. Ἡγος δ'.

Γλῶσσα ἦν οὐκ ἔγνω, ἥκουσεν δὲ Θεοτόκος·
έλαλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τῷ
Εὐαγγελισμοῦ τὰ ρήματα· ὅθεν πιστῶς δεξα-
μένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβε σε τὸν προαιώ-
νιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμεν
σοι· Ὁ εὗ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεὸς,
εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν τὸ μέγα ἐλεος.

Τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Τὸ Τρισάγιον, τὸ Τροπάριον, καὶ αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι, κατὰ τὴν τάξιν.

Περὶ δὲ τρίτην "Ωραν τῆς ἡμέρας, συναγόμεθα
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ψάλλομεν, κατὰ τὴν
συνήθειαν, τὴν γ'. "Ωραν, καὶ τὴν Σ'. καὶ με-
χρὸν παρατηρήσαντες, συνάπτομεν καὶ τὴν Σ'.
καὶ μετὰ τοῦτο, ὁ Ἐσπερινὸς ταχύτερου, διὰ
τὸν κόπον τῆς Ἀγρυπνίας.

Εἰ τύχη ὁ Εὐαγγελισμὸς ἐν Κυριακῇ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχηρά Προσόμοια.

^τΗγος δ'. Ὁ εἴς υψίστου κληθείσ.

Κατοικειρήσας τὸ ποίημα ὁ Πλάστης,
σπλάγχνοις τοῖς οἰκείοις τε κατακαμ-
πτόμενος, Κόρης ἐν μήτρᾳ Θεόπαιδος, οἰκῆσαι
σπεύδει, πρὸς ἦν ὁ μέγας ἥλθεν Ἀρχάγγελος,
Χαῖρε προσθεγγόμενος, Θεοχαρίτωτε· νῦν με-
τὰ σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· μὴ πτονθῆσμε, τοῦ Βα-
σιλέως τὸν Ἀρχιστράτηγον· εὗρες γὰρ χάριν,

ἢν απώλεσεν. Εὖτος πρὶν ἡ Προμήτωρ σὺ, καὶ συλλήψη καὶ τέξῃ, τοῦ Πατρὸς τὸν δύοούσιον.

ἕνος ἐστί σὺ ὁ λόγος καὶ ἡ θέα, ξένα σου τὰ ρήματα καὶ τὰ μηνύματα, ἡ Μαριάμ πρὸς τὸν Ἀγγελον· μή με πλανήσῃς, Κόρη ὑπάρχω γάμου ἀμύντος· λέγεις ως συλλήψομαι τὸν ἀπερίληπτον· καὶ πῶς χωρήσει ἡ μήτρα μου, ὅν τὰ μεγέθη, τῶν οὐρανῶν χωρῆσαι οὐ δύνανται; Τοῦ Ἀβραάμ σε διδαξάτω πρὶν, ἡ καλύβη, Θεὸν ἡ χωρῆσασα, προτυποῦσα Παρθένε, τὴν Θεόδεκτον γαστέρα σου.

Eἰς Ναζαρέτ, νῦν τὴν Πόλιν ἐπιφθάσας, Πόλιν σε τὴν ἔμψυχον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ ὁ Γαβριὴλ κατασπάζεται, βοῶν σοι Χαῖρε, εὐλογημένη Θεοχαρίτωτε· ἔξεις ἐν νηδούσῃ σὺ Θεὸν σαρκόμενον, καὶ διὰ σοῦ τὸ ἀνθρώπινον, πρὸς τὸ ἀρχαῖον δὶς εὐσπλαγχνίαν ἀνακαλούμενον. Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου, θεῖος παρπός ὁ ἀθάνατος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος α.

Tῷ ἑκτῷ Μηνὶ, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνήν, μηνύσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἀμα δὲ καὶ καλέσαι σε· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξης Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ὃς σωσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν πτασμάτων αὐτῶν.

Eἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

“**Ηχος πλ. δ’.**” Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Aρχων τῶν ἄνω δυνάμεων, ὁ Γαβριὴλ καταπτὰς, τὴν Παρθένον ἀσπάζεται, Χαῖρε λέγων ὅχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος· σὲ ἔξ αἰώνος Θεὸς ἡγάπησεν, εἰς κατοικίαν τε ἡρετίσατο· δοῦλος Δεσπότου σου, παρουσίαν πάρειμι ἀναθοῶν· τέξῃ οὖν τὸν Κύριον, ἀφθορος μένουσα.

Σίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν.

Tί σου τὸ εἶδος τὸ πύρινον; τῷ Γαβριὴλ ἡ σεμνὴ, μετ’ ἐκπλήξεως ἔφησε· τί σου τὸ αἰώνια, καὶ τῶν λόγων ἡ δύναμις; παιδοποιῶν προσεπαγγέλλῃ μοι, ἐγὼ δὲ πεῖραν, ἀνδρὸς οὐ κέκτημαι· λόγοις δολίοις με, μὴ πλανήσῃς ἀνθρωπε, ως περ τὸ πρὶν, Εὖτος τὴν Προμήτορα, ὅφις ὁ δόλιος.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ὄσμα καινόν.

Iνεῦμα Θεοῦ τὸ πανάγιον, ἦξει, ἀγνὴ ἐπὶ σὲ, Θεοχώρητε Δέσποινα, καὶ ἐπισκιάσεις σοι, τῷ Υψίστου ἡ δύναμις, καὶ τέξης παιδὸς διατηροῦντά σου, τὴν παρθενίαν ἀπαρασά-

λευτον· οὗτος Υἱὸς ἐστιν, αὐγενεαλόγητος· οὗτος ὁ φθεὶς, σωσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καθὼς ηὔδοκησε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος δ’.

Tῷ ἑκτῷ Μηνὶ, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν, εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρατὴν προελθεῖν. “Οθεν δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐναγθρωπῆσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

ΤΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

A. Εὰν τύχῃ τῇ Γ. Κυριακῇ τῷ Νηστειῶν, ἥτοι τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

§. 1. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ημέρας, δις, τὰ δ. Μαρτυρικὰ τοῦ Ἡχου, καὶ προεόρτια δ. Κεκρυμμένου μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος β’. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Εἰσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριφδίου, καὶ καθεξῆς τὸ Σεία Αειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῷ Σαββάτῳ πρωὶ, μετὰ τοὺς Κανόνας, τὸν στιχολογίαν τῆς Τιμιωτέρας, τὸ Προεόρτιον Ἐξακοστειλάριον, δις. Αἶνοι, καὶ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἐσπερινοῦ, κτλ. Εἰς τὸν Αειτουργίαν, Κοινωνικὸν, Μαχάριον, οὓς ἐξελέξω, κτλ.

§. 3. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ. τοῦ Σταυροῦ γ. καὶ τῆς Ἐορτῆς δ. Δέξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρὸν, Προκείμενον τῆς ημέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἐορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Απολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἐορτῆς, καὶ Απέλυσις. Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῇ Κυριακῇ πρωὶ, τὸ Αιτή τῆς Ἐορτῆς. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Τρισάγιον, καὶ Τροπάριον τῆς Ἐορτῆς — Μετὰ τὸν α. Στιχολογίαν, Καθισματα Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἐν τῆς Ἐορτῆς. Ποσάτως καὶ μετὰ τὴν β. Στιχολογίαν. Μετὰ δὲ τὸν Πολυελέον, Κάθισμα τῆς Ἐορτῆς. Η Ὅπακον, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἡχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἐορτῆς. Τὸ, Ἀγάστασιν Χριστοῦ. Ο Ν. χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἐορτῆς, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Ο Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἐορτῆς. Απὸ γ. ωδῆς, Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, καὶ νῦν,

τῆς Ἐορτῆς. Ἀφ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶχος τῆς Ἐορτῆς. Καταβασίαι τοῦ Τριψιδίου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται η Θ'. φόδη τῆς Ἐορτῆς. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνυν, Ἀναστάσιμα β'. τοῦ Σταυροῦ γ'. καὶ τῆς Ἐορτῆς γ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, Τὸ απ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ η τάξις περὶ τῆς Εἰσόδου καὶ Προσκυνήσεως τῆς Σταυροῦ, ως σύνθετες.

§. 5. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλεις, εἰπὲ τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἐορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε πεμψάν ἐξ ημέρας, κτλ. Σῶσον ημᾶς, ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἐορτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Τὸν Σταυρόν σού προσκυνοῦμεν, Δέσποτα. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Ἐορτῆς καὶ καθεξῆς η Σεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην. Κοινωνικόν τῆς Ἐορτῆς. Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυτοις.

§. 6. Τῇ Κυριακῇ ἰσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ'. Βουλὴν, προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος. Προκείμενον, Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἐορτῆς Ἡχος δ'. Τῷ ἐκτῷ μηνί. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον, χαρᾶς εὐαγγέλια. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις· καὶ οὕτως ἀποδίδοται η Ἐορτή.

B'. Εὰν τύχῃ ἐν ημέρᾳ Ε'. τῆς Ἐβδομάδος.

§. 1. Τῇ Τετάρτῃ πρωὶ εἰς τὰς Ὀρας λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον Προεόρτιον. Μετὰ δὲ τὴν σ'. Ὀραν, γίνεται Ἀπόλυσις, μὴ τελεμένης προηγιασμένης. Τὸ δὲ ἰσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς κατὰ τὴν τάξιν, ωσαύτως καὶ τῷ Πέμπτῳ πρωὶ ἀπασα η τῆς Ἐορτῆς Ἀκολουθία.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ ἰσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ημέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς, Ἀρχῶν ἀνων ἀνων αμεων (ὅρα ταῦτα εἰς τὸν Μικρὸν Εσπερινόν). Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος δ'. Τῷ ἐκτῷ μηνί. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς, ἐκ τρίτου. Ἀπόλυσις, καὶ Απόδοσις.

G'. Εὰν τύχῃ τῇ Παρασκευῇ τῆς τρίτης, η τετάρτης ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν (*).

§. 1. Τῇ Πέμπτῃ ἰσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἐσ-

(*) Πάντη περιττῶς σημειοῦται ἐν τῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας Τυπικῷ περὶ τῆς Ἐορτῆς ταύτης. Εάν τύχῃ τῇ Παρασκευῇ τῆς α. η τῆς β'. ἐβδομάδος, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον γενέσθαι, ἐκτὸς μόνον εἳν τὸ Πάσχα παραταθῆ μέχρι τῆς 7 Μαΐου. Ἀλλὰ τοῦ Πάσχα τὰ δύο ἐσχάτα ὅρια εἰσὶ, τὰ μὲν προειώτατον, η κβ'. Μαρτίου· τὸ δὲ ἀφημώτατον, η κ. Ἀπριλίου· καὶ ἐπομένως η τοῦ Εὐαγγελισμοῦ Ἐορτή περιστρέφεται μεταξὺ τῆς Πέμπτης τῆς γ'. ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, καὶ τῆς Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου, μηδέποτε ἐκβαίνουσα τῶν ὅριων τούτων.

ρινὸς τῆς Ἐορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν· ωσαύτως καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωὶ, ἀπασα αὐτῆς η Ἀκολουθία.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἰσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον, Ὁ Θεὸς ἀντιληπτωρ μου εἰ. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἀρχῶν τῶν ἀνων ἀνων αμεων (ὅρα ἐν τῷ Μικρῷ Εσπερινῷ). Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος δ'. Τῷ ἐκτῷ μηνί. Νῦν ἀπολύτεις· καὶ εὐθὺς, Τῇ υπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Οἶκοι τῆς Θεοτόκου. Είτα πάλιν τὸ, Τῇ υπερμάχῳ. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς ἐκ δεύτερου, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 3. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωὶ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἐορτῆς· οἱ Κανὼν τῆς Ἐορτῆς, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάρια, καὶ Αἴνοι τῆς Ἐορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν. Ήχος πλ. δ'. Εὐφρατέσθωσαν οἱ οὐρανοί (ὅρα τούτο μετὰ τοὺς Αἴνους). Δοξολογία Μεγάλη. — Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ωδὴ γ'. καὶ ἐκτῇ, κτλ. Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀρχαγγέλου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἀξιόν εστι. Κοινωνικὸν τοῦ Ἀρχαγγέλου, κτλ.

Δ'. Εὰν τύχῃ τῇ Δ'. η τῇ Ε'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Εὐ ταύταις ταῖς δυσὶ Κυριακαῖς ψάλλεται η Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, καὶ η τῆς Ἐορτῆς, τὰ δὲ τοῦ Τριψιδίου καταλιμπάνονται. Εὐαγγέλισσαν δὲ τῷ Ὁρθρον λέγεται τῆς Εορτῆς — Τῇ δὲ Κυριακῇ ἰσπέρας γίνεται η Ἀπόδοσις αὐτῆς, ψαλλομένων, ἔστια διετάχθησαν Ἀρθρῷ Α'. §. 6. καὶ ὅρα ἐκεῖ.

E'. Εὰν τύχῃ τῇ Ε'. τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, οἱ μέγας Κανὼν ψάλλεται τῇ τρίτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἰσπέρας.

Σ'. Εὰν τύχῃ τῇ Παρασκευῇ τῆς Πέμπτης Εβδομάδος.

§. 1. Τῇ Τετάρτῃ πρωὶ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἐν τῷ Προηγιασμένῃ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέχραξα, ἰστῶμεν Στιχους ισ'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ημέρας δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· ἐκ δὲ τῶν κατὰ Ἀλφάβητου Στιχηρῶν Προσόμοιών, "Ἄπας ὁ βίος μού μετὰ πορνῶν (*), δίκα, κατὰ σειράν· εἰτα Προεόρτια γ'. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ· καὶ καθεξῆς η Σεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἰσπέρας, Ἀπόδειπνον μεκρόν. Μετὰ δὲ τὸ, Δόξα ἐν υψίστοις Θεῷ, τὸ, Πιστεύω, καὶ τὸ, Ἀξιόν εστι, ψάλλομεν τὸν Μέγαν Κανόνα, ως σύνθετες.

§. 3. Τῇ Πέμπτῃ πρωὶ Προηγιασμένῃ γίνεται. Τὸ δὲ εοπέρας αὐτῇ, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς τῆς ἐορτῆς Νηστειῶν,

(*) Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι Τυπικάν, κείμενον ἐν τοῖς τετοπωμένοις Μηναίοις, μετὰ τὸν Εσπερινὸν τῆς κατατάσθιας τοῦ παρόντος μηνὸς, ἀναφέρον τὰ κατὰ Ἀλφάβητου ταῦτα Προσόμοια, λέγει ὅτι εἰσὶ ποιημα τοῦ Μεταφραστοῦ.

τῆς· ωσαύτως καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, ἀπασα αὐτῆς τῇ Α' κολουθίᾳ.

§. 4. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέχραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ· Εἰσοδος, Προκείμενον τῆς ημέρας. Ο Θεὸς ἀντιλήπτωρ μού εἰ. — Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια, "Ἄρχων τῶν ἀνωδυνάμεων ("Οὐρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἐσπερινῷ). Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, καὶ εὐθὺς, Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, ἐκ γ'. καὶ ἀναγινώσκεται τῇ α. στάσις τῶν Οἰκων. Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου εἰς σ'. Ἀπὸ γ'. φόδης, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται τῇ β. στάσις. Εἶτα φάλλεται τοῦ Κανόνος τῇ δ'. ε. καὶ σ'. φόδη· καὶ πάλιν τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται τῇ γ'. στάσις. Μετὰ ταῦτα, τῇ δ'. καὶ Σ'. φόδη· καὶ μετ' αὐτὴν, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ τῇ δ'. στάσις τῶν Οἰκων. Εἶτα τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ σύντομα, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 5. Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωΐ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν, εἰς Κανόνες τῆς Ἐορτῆς, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασίας, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Εξαποστειλάριου, Τὸ ἀπ' αἴωνος σύμερον, δίς. Εἰς τοὺς Αἰνους, Στιχηρὰ Προσόμοια, Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος δ'. Γλῶσσαν τὸν οὐκέγνω. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὸν Λειτεργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῷ Κανόνος τῆς Θεοτόκου φόδη γ'. καὶ σ'. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου (τῆς Ἀκαθίστου). Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Ἀπας γηγενῆς. Κοινωνικὸν, Ποτήριον σωτηρίσληψομα· — Εἰδομεν τὸ φῶς, κτλ.

Z'. Εάν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

§. 1. Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, Προηγιασμένη οὐ γίνεται· τὸ δὲ ἐσπέρας αὐτῆς, φάλλεται κατὰ τάξιν ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Ἐορτῆς.

§. 2. Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ νυκτόθεν, φάλλεται τῇ Λιτή τῆς Ἐορτῆς, ως σύνηθες, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν. Ἐξάφαλμος, Στιχολογία, Πολυέλεος, Καθίσματα, Α' ναστάθμοι, Εὐαγγέλιον, καθὼς εὑρίσκονται τετυπωμένα. Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέσι καὶ οἰκτιρμοῖς, εὐθὺς, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται τῇ α. Στάσις τῶν Οἰκων. Μετὰ τὸ τέλος, ταύτης, πάλιν τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται τῇ β. στάσις. Εἶτα φάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Ἐορτῆς εἰς σ'. Καταβασίας, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Μετὰ τὴν γ'. φόδην, τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται τῇ γ'. στάσις. Μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, Συναπτή· καὶ μετ' αὐτὴν, τὸ Καθίσμα, Ο' Λόγος τοῦ Θεοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Ἐπειτα φάλλεται τῇ δ'. ε. καὶ σ'. φόδη. Μετὰ δὲ τὴν Καταβασίαν, Ἐβόησε προτυπῶν, τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται τῇ δ'. στάσις. Συναπτή, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οίκος τῆς Ἐορτῆς, καὶ καθεξῆς αἱ λοιπαὶ φόδαι τοῦ Κανόνος, καὶ πάντα τὰ τῆς Εορτῆς, μέχρι τέλους τῆς Λειτουργίας, ως σύνηθες.

§. 3. Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέχραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῆς Εορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, τῆς Ἐορτῆς, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἡχου—Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά· Δόξα, τῆς Οσίας, Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, Ἡχος

πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἐορτῆς, ἐκ β'. καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Τροπάριον τῆς Οσίας, Ἐν σοὶ Μῆτερ—Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τοῦ Ἀμώμου, Καθίσματα, τὰ Ἀναστάσιμα μόνου κατὰ σειράν. Τὰ Εὐλογηταῖα, ή Υπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἡχου, κτλ. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἐορτῆς, Ἀπὸ γ'. φόδης, Καθίσματα τῆς Οσίας, Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον καὶ Οίκος τῆς Οκτωήχου. Καταβασίας, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. Ο Ν. Δόξα, Τῆς μετάχυνοις ἀνοιξόν μοι, καὶ τὰ λοιπά. Η Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Εξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἐορτῆς δύο. Εἰς τοὺς Αἰνους Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Ἀρχαγγέλου δ'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Εως φόδε τὰ τῆς Ἐορτῆς, καὶ παύουσι πλέον Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Ἡχος α. Οὐκ ἐστιν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, Υπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη· καὶ καθεξῆς τῇ Σεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

H'. Εάν τύχῃ τῇ Δευτέρᾳ τῶν Βαΐων.

§. 1. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέχραξα, φάλλομεν Ἀναστάσιμα δ'. Προσόρτια, γ'. καὶ ἐκ τοῦ Τριωδίου, τῆς Οσίας γ'. Δόξα, Ἡχος δ'. Γλῶσσαν τὸν οὐκέγνω. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἡχου—Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῆς Οσίας, Ἡχος β'. Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Απολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Οσίας, Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 2. Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, τὴν συνήθη Ἀναστάσιμος Α' κολουθία. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος, Εξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῆς Οσίας, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Ἡχος α. Οὐκ ἐστιν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, Υπερευλογημένη. Καὶ καθεξῆς τῇ Σεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

§. 3. Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, φάλλεται ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς τῆς Ἐορτῆς κατὰ τάξιν, ωσαύτως καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, μόνη τῆς Ἐορτῆς τῇ Ακολουθίᾳ.

§. 4. Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέχραξα, τῆς Ἐορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἵλαρὸν. καὶ Προκείμενον τῆς ημέρας—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Άρχων τῶν ἀνωδυνάμεων (ὅρα εἰς τὸν Μικρὸν Ἐσπερινόν). Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος δ'. Τῷ ἐκτῷ μηνὶ. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς, ἐκ γ'. καὶ οὐτως ἀποδίδοται τῇ Εορτῇ.

Θ'. Εάν τύχῃ τῇ Παρασκευῇ τοῦ Λαζάρου.

§. 1. Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, φάλλεται ἀπασα τῇ τῆς Ἐορτῆς Ακολουθίᾳ κατὰ τάξιν.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, μετὰ τὴν Σ'. φόραν, καὶ τὸν Προοιμιακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ἴ. καὶ φάλλομεν τῆς Εορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον. Τὸ ἰδιόμελον τῆς ημέρας δίς, Τῇ ν ψυχωφελῆ πληρώσαν τες· καὶ τοῦ Λαζάρου Ιδιόμελα δ'. Δόξα, Ἡχος πλ. δ'. Τῇ ν ψυχωφελῆ πλη-

ρώσαντες Τεσσαράκοστην, βοήσωμεν. Και νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανού. Εἰσοδος, Φῶς ἡλαρὸν, Προκείμενον τῆς ημέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἀρχωγ τῷν ἀνω δυνάμεων (ὅπερ ἐν τῷ Μικρῷ Ἐσπερινῷ). Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος δ'. Τῷ ἔκτῳ μηνί. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, ἀπόδοσις. Ο δὲ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, Ωδὴν ἐπινίκιον, φάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

I. Ἐὰν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

§. 1. Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, ἀπέδειπνυ μικρόν. Μετὰ δὲ τὸ, Ἀξιόν εστιν, ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, Ωδὴν ἐπινίκιον. Μετὰ τὴν Σ'. ωδὴν, ὁ Εἱρρός· Τρισάγιον. Κοντάκιον, Ἡ πάντων χαρά. Κύριε ἐλέησον μ. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Τῇ Παρασκευῇ πρωτ, μετὰ τὴν Σ'. ὥραν, Ἀπόλυσις, ἐπειδὴ Προηγιασμένη οὐ γίνεται.

§. 3. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὴν Σ'. ὥραν, καὶ τὸν Προσειριακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Λαζάρου Ἰδιόμελα κατὰ σειρὰν, δ'. Δόξα, Ἡχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες... βοήσωμεν. Καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἡλαρὸν, Προκείμενον τῆς ημέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἐορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς ἐκ β'. Καὶ νῦν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 4. Τῷ Σαββάτῳ πρωτ, ἡ Λιτή τῆς Ἐορτῆς, κτλ. Η συνήθης Στιχολογία, καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα, τὰ δύο τοῦ Λαζάρου, καὶ τὰ δ'. τῆς Ἐορτῆς. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἡχος. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ημέραν ἐξ ημέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἐορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ο Ν. χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἴτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἡχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τῆς Ἐορτῆς εἰς σ'. καὶ τοῦ Λαζάρου εἰς δ'. Ἀπὸ γ. ωδῆς, Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, Συμπαρέστησαν Χριστῷ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Ἀφ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οἰκος τῆς Ἐορτῆς. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μού. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, φάλλεται ἡ Σ'. ωδὴ. Ἐξαποστειλάριον, τῆς Ἐορτῆς ἐν, καὶ τοῦ Λαζάρου δύο. Εἰς τοὺς Αἶνους τῆς Ἐορτῆς γ'. καὶ τοῦ Λαζάρου γ'. Δόξα, τοῦ Λαζάρου, Ἡχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, Τὸ α' π' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἐορτῆς. Εἰσοδικὸν, Εὐαγγελίζεσθε ημέραν ἐξ ημέρας... Σῶσον ημᾶς, ... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον τῆς Ἐορτῆς, καὶ τοῦ Λαζάρου. Κοντάκιον, τῆς Ἐορτῆς, Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, "Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος τῆς Ἐορτῆς. Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζον γῆ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν, Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών. Μετ' αὐτὸν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

§. 5. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἐν τῷ ἐνάτῃ "Ωρᾳ, λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἐορτῆς, καὶ στῶς ἀποδίδοται.

IA'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

§. 4. Τῇ Παρασκευῇ πρωτ, εἰς τὸν Ἐσπερινὸν φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ημέρας δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ'. καὶ Προεόρτια γ'. Δόξα, Ἡχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσ... βοήσωμεν. Καὶ νῦν, Ἡχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἰσοδος καὶ καθεξῆς ἡ Σεία Λειτουργία τῶν Ηροηγιασμένων.

§. 2. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ἀπόδειπνυ μικρὸν, καὶ φάλλομεν συνήθως τὸν Κανόνα τοῦ Λαζάρου.

§. 3. Τῷ Σαββάτῳ πρωτ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Απολυτίκιον τοῦ Λαζάρου, τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, ἐκ γ'. καὶ ἐφεξῆς τὰ λοιπά, καθώς διατέτακται ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Κανόνες τοῦ Τριῳδίου καὶ ὁ Προεόρτιος. Α' πὸ γ. ωδῆς, Κάθισμα τοῦ Λαζάρου, καὶ Προεόρτιον. Α' φ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οἰκος τοῦ Λαζάρου. Καταβασίαι, Ὅγραν διοδεύσας. Αντὶ τῆς Τιμιωτέρας, φάλλεται ἡ Σ'. Ωδὴ. Ἄγιος Κύριος... Ἐξαποστειλάρια τοῦ Λαζάρου δύο, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, Ἡχος β'. Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα. Καὶ νῦν, Ὅπερευλογία εὐηγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τιμικὰ, καὶ Μακαρισμοὶ ἐξ αὐτοτέρων τῶν Ακολούθιῶν. Αντὶ τοῦ Τρισαγίου, "Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Εξαιρέτως, Τὴν αγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν. Μετὰ τὸ Κοινωνικὸν, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν καὶ Ἀπόλυσις.

§. 4. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προσειριακὸν εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Εορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τῶν Βαΐων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἡλαρὸν, Προκείμενον τῆς ημέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ α. τῆς Εορτῆς, καὶ δύο τοῦ Τριῳδίου — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Εορτῆς. Δόξα, Ἡχος πλ. β'. Σήμερον ἡ χάρις. Καὶ νῦν, Ἡχος δ'. Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια. Απολυτίκιον τῆς Εορτῆς. Δόξα, Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Εορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

§. 5. Τῇ Κυριακῇ πρωτ, ἡ Λιτή τῆς Εορτῆς μετὰ τὸν Τριῳδίου. Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Τροπάριον τῆς Εορτῆς. Τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος. Μετὰ τὸν α. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Εορτῆς δύο. Καὶ νῦν, Μετὰ κλαδῶν νοητῶς. Μετὰ τὸν β'. Κάθισμα τῶν Βαΐων, Λινέσσατε συμφώνως. Δόξα, Οἰπί Σρόνου Χερουβίμ. Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ, Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ημέραν ἐξ ημέρας... Εὐαγγέλιον τῆς Εορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν; Ο Ν. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἴτα, τὸ Ἰδιόμελον, Ἡχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς σ'. καὶ τῶν Βαΐων εἰς δ'. Ἀπὸ γ. ωδῆς. ἡ Τυπακοή τῶν Βαΐων. Αφ' ἔκτης, Κοντάκιον τῆς Εορτῆς. Καταβασίαι τοῦ Τριῳδίου. Αντὶ τῆς Τιμιωτέρας, φάλλεται ἡ Σ'. ωδὴ. Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς Εορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Εορτῆς γ'. καὶ τῶν Βαΐων γ'. Δόξα, Ἡχος πλ. β'. Πρέ-

ἔξημερῶν τοῦ Πάσχα. Καὶ νῦν, Ἡχος β'. Τὸν αὐτὸν μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάριον τῆς Εορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Τριῳδίου. Εἰσοδικὸν, Εὐαγγελίζεσθε ὑμέραν ἐξ ὑμέρας... Σῶσον ὑμᾶς... ὁ διὸ ὑμᾶς σαρκωθεῖς. Ἀπολυτίκια, Σήμερον τῆς σωτηρίας... καὶ, Τὴν χοινὴν Ἀνάστασιν. Κοντάκιον, Τῇ ὑπερμάχῳ. Ἀπόστολος τῆς Εορτῆς. Εὐαγγέλιον τῶν Βαΐων. Κίς τὸ, Εξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆς χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Εορτῆς· καὶ μετ' αὐτῷ, Τὴν χοινὴν Ανάστασιν, κτλ.

§. 6. Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἰσπέρας, μετὰ τὸν Προσειριακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων γ'. Χαῖρε καὶ εὔφρατον, κτλ. καὶ τῆς Εορτῆς, Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος,... Προκείμενον τῆς ὑμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων. Δόξα, Ἡχος βαρύς. Συναγωγὴ πουηρά. Καὶ νῦν, Ἡχος δ'. Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια τὸ, Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὐθὺς φάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Τριῳδίου, τὰς γ'. ωδάς. Μετὰ τὸν Εἱρμὸν τῆς Ζ'. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Εορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΒ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ.

§. 1. Τῇ Κυριακῇ ἰσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξα, ἰστῶμεν Στίχους σ'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου γ'. Χαῖρε καὶ εὔφρατον, κτλ. Δόξα, Ἡχος πλ. β'. Ὁ ἵχων Ζρόνον οὐρανὸν (ὅρα ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῶν Βαΐων, Τροπάριον β'). Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἴλαρὸν, Προκείμενον τῆς ὑμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Εορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαΐων, Ἐκ Βαΐων καὶ κλάδων, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς, Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Εορτῆς ἐκ γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

§. 2. Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ δευτέρᾳ πρωΐ, ἀπαντά τῆς Εορτῆς, κατὰ τάξιν.

§. 3. Τῇ αὐτῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἰσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξα, φάλλομεν τῆς Εορτῆς Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος Φῶς ἴλαρὸν, Προκείμενον τῆς ὑμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Εορτῆς· εἰδὲ βουλεῖ, τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Μικροῦ Ἐσπερινοῦ Προσόμοια, Αρχῶν τῶν ἄνω δυνάμεων. Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος δ'. Τῷ ἵκτῳ μηνὶ. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Εορτῆς ἐκ γ'. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

ΙΓ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ.

§. 1. Εἰς τὸν Ἐσπερινὸν, εἰς τὸν Ὁρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, φάλλονται πάντα τὰ τῆς Εορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν — ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, Κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.

§. 2. Τῇ αὐτῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ, ἡ Τετάρτη ἰσπέρας, γίνεται ἡ Ἀπόδοσις φάλλομένων ἐν τῷ Ἐσπερινῷ τῶν

Προσομοίων τῆς Εορτῆς μετὰ τῶν τοῦ Ἀργαγγέλου, ἀπαραλλάκτως καθὼς διετυπώθη ἀνωτέρω (Ἀρθρῷ ΙΒ'. §. 3.).

ΙΔ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

§. 1. Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτη πρωΐ, ποιοῦμεν μικρὸν Εσπερινὸν, ἐν φίστωμεν Στίχους δ'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου, Ἡχος β'. Συντρίχει λοιπὸν, καὶ ἐφεξῆς τὰ λοιπά τρία (ὅρα ταῦτα εἰς τὸν Αἴνους τῆς Μεγάλης Πέμπτης). Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος πλ. β'. Γέννημα ἐχιδνῶν (εἰς τὸν Εσπερινὸν τῆς Μεγάλης Πέμπτης). Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, Τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ὑμέρας, τὸ Κατευθυντήριον, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ λοιπὸν Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

§. 2. Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτη ἰσπέρας, Μέγας Ἐσπερινός. Μετὰ τὸν Προσειριακὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξα, ἰστῶμεν Στίχους σ'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Εορτῆς, Βουλὴν προαιώνιον, δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἴλαρὸν, Προκείμενον τῆς ὑμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Εορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἰδιόμελα τῆς Εορτῆς, τὸ Δοξαστικὸν τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

§. 3. Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτη πρωΐ, ἡ Λειτή τῆς Εορτῆς, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Μετὰ τὸν Εξάφαλμον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Εορτῆς ἐκ γ'. Τὰ Καθίσματα, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἡχού. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ὑμέραν ἐξ ὑμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Εορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. ΟΝ. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Ο Κανὼν τῆς Εορτῆς εἰς σ'. Ἀπὸ γ'. ωδῆς, Κάθισμα τοῦ Τριῳδίου. Ο λίμνας καὶ πηγάς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς. Αφ' ἔκτης, Κοντάκιον καὶ ΟΙκος τῆς Εορτῆς. Συναξάριον, πρωτον τοῦ Μηναίου, εἶτα τοῦ Τριῳδίου. Καταβασίαι. Ανοίξω τὸ στόμα μου. Αντὶ τῆς Τιμιωτέρας, φάλλεται τὸ Ζ'. ωδή. Εξαποστειλάριον, Τὸν υψηλὸν ἄσου βλέπω, ἀπαξικαὶ τὰ δύο τῆς Εορτῆς. Εἰς τὸν Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους σ'. καὶ φάλλομεν Ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου Ἡχος πλ. δ'. Μηδεὶς, ω πεστοὶ, τοῦ Δεσποτικοῦ Δείπνου ἀμύητος, ἐκ δευτέρου (ὅρα τοῦτο ἐν τοῖς Αποστίχοις τῶν Αἴνων). καὶ τῆς Εορτῆς Προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου, Ἡχος πλ. α. Μυσταγωγῶν σου Κύριε τοὺς Μαθητάς. Καὶ νῦν τῆς Εορτῆς, Ἡχος β'. Τὸ αὐτὸν μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Εορτῆς. Εἰσοδικὸν, Εὐαγγελίζεσθε ὑμέραν ἐξ ὑμέρας... Σῶσον ὑμᾶς... ὁ διὸ ὑμᾶς σαρκωθεῖς... Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Εορτῆς. Απόστολος τῆς Εορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς ὑμέρας, καὶ καθεξῆς τὸ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Αντὶ τοῦ Χερουβίκου, Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ. Εἰς τὸ, Εξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆς χαρᾶν μεγάλην, Κοινωνικὸν τῆς Εορτῆς· καὶ μετ' αὐτῷ, Μυσθητή τε Εὐσπλαγχνε καὶ τὸ μῶν κτλ. καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, Κατάλυσις οἶνου καὶ ἐλαίου.

§. 4. Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτη ἰσπέρας, φάλλεται ὁ Εσπερινός απαραλλάκτως, καθὼς ἀνωτέρω διετυπώθη (Ἀρθρῷ ΙΒ'. §. 3.), καὶ οὕτως ἀποδίδοται τῇ Εορτῇ.

Τὰ δὲ ιβ'. Εὐαγγέλια ἀναγνώσκονται ἐν τῷ καιρῷ

εφέσην, κατὰ τάξην, μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἀγίων Παθῶν.

ΙΕ'. Εάν η Ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τύχη τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πατριαρχείᾳ, η τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, μετατίθεται η Ἐορτὴ αὐτῇ, καὶ φαίλεται κατ’ αὐτὴν τὴν ήμέραν τοῦ Πάσχα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Περὶ τῶν αἰτιῶν, δι’ ᾧ μετατίθεται η Ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Η. Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία, πρὸ ἐνὸς αἰώνος καὶ εἰντεῦθεν, παρὰ Πατριαρχῶν ἀρχαίων καὶ Ἀρχιερέων, ὡς παρελάβομεν, κατιδοῦσα τὴν διαφωνίαν καὶ συγχώσην, τὴν συμβαίνουσαν ἀνὰ πάσας τὰς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ χώραις Ἐκκλησίας, μέριμναν καὶ περὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πανηγυρικωτάτης Ἐορτῆς ἀναλαβέτο. Καὶ δὴ, πρὸς πάνσιν τῆς δοκούσης ἀνωμαλίας, μάλιστα ἐν ταῖς τοῦ ἀπλῶν λασῦ ἀκοσίες, τοῦ μὴ κατὰ βάθος τὰ τοῦ Πνεύματος ἐνήρουστος, διετάξατο τὴν τῆς Ἐορτῆς μετάθεσιν, εἴας τύχη ἐν ταῖς δυοῖν ἡμέραις, ταῖς πενθήμοροις ταύταις, εἰς τὴν χυριώνυμον τοῦ Πάσχα ἡμέραν· ἵνα τὰ χαρμόσοντα τοῖς χαρμοσύνοις συνάδωνται καὶ συμμελωδῶνται, οἰκουμενικῶς ἀποκλείουσα τὴν ἀνάμιξιν τῶν φαιδρῶν μεταξὺ τῶν πενθήμων· καὶ ἵνα μὴ ἀσυμφωνία δεικνύηται μεταξὺ τοῦ Σύμπρον χρεμάται εἰπὶ ἔνδον, μετὰ τοῦ, Σύμπρον χαρᾶς εὐαγγέλια· καὶ τοῦ, Δακρυρόδοντος Θρηνούς, εἰπὶ σὲ τῇ Ἀγνῇ, μετὰ τῆς ὉΓαβριηλικομίσει τῇ Κόρυτᾳ Εὐαγγέλια. Ταῦτα δι’ ως εἴρηται, διὰ τὰς ἐν πόλεσι μόνου καὶ χώραις Ἐκκλησίας, τῶν Μοναστηρικῶν Τυπικῶν ἀμετάβλητων, ἀνεπάφων, καὶ ἀμετακινήτων διαμενόντων, διὰ τοῦ πρὸς τοὺς ἀρχαίους ἑκείνες Πατέρας σίβας, καὶ διὰ τὸ διάφορον τὴν μοναδικοῦ πολιτεύματος, καὶ τῆς υψηλοτέρας διαγωγῆς.

ΙΣ'. Εάν τύχη τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Τ. Ὡς Ἀρχῇ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὸ, Κύριε εἰκέραξα, ἰστῶμεν Στίχους ἱ. καὶ φάλλομεν Στίχην Ἀναστάσιμα γ. τοῦ Τριώδιου Ἰδιόμειλα γ.: καὶ τῆς Ἐορτῆς Προσόμοια δ'. Βουλὴν προσαπόντον, καὶ ταλοιπά, δευτερούντες τὸ ἄ. Δέξα, Ἡχος πλ. β'. Τὴν οὐμέρον μοντικῶς. Καὶ νῦν, ὁ δύτος. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ εὐθὺς τὰ Διαγνώσκαται.

α. Τοῦ Τριώδιου, Ἐν ἀρχῇ ἐποίησιν ὁ Θεός.

β. Τῆς Ἐορτῆς, Ἐξῆλθεν Ιακὼς ἀπὸ τοῦ φρέατος.

γ. Τοῦ Τριώδιου, Ἐγίνετο λόγος Κυρίου πρὸς Ιωνᾶν τὸν τοῦ Ἀμαθί.

δ. Τὸ τελευταῖον τοῦ Τριώδιου, Ἐτούς ἀκτωγαιδεκάτου Ναούχοδονόσορ σ’ βασιλεὺς.

Τὰ δι’ λοιπά Ἀναγνωσματα ἀναγινώσκονται πρὸ τοῦ Εὐλογητοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τελευταίου Ἀναγνωσμάτου, φάλλουσιν ἀμφότεροι οἱ χοροί, Τὸν Κυριον υμνεῖτε, κτλ. ἵως ἂν πληρωθώσιν ἀπαντες, οἱ Στίχοι. Είτα, Συναπτὴ μικρά· καὶ μετ’ αὐτὴν, Ὁσα εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Οἱ Ἀπόστολος τοῦ Τριώδιου, Ἀδελφοί, ραστεῖς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν.

Μετὰ δὲ τὴν τούτην συμπλήρωσιν, αὐτὶ τῷ, Ἀλληλάγεια, φάλλομεν τὸ, Ἀνάστα, ὁ Θεὸς, καὶ νοον τὴν γῆν, κτλ. καὶ ἀρχεται μὲν τούτου ὁ Ἱερεὺς ἐκ τῆς ὥραίας πύλης πρώτον, εἴτα καὶ οἱ Χοροί· καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον, Οὐ ψὲ Σαββάτων· καὶ καθεξῆς τὸ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βαπτισμού: Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερούβικοῦ, φάλλομεν, Σιγασάρχω πᾶσα αράξ. Κοινωνικόν, Ἐξηρέρζην ως ὁ πνῶν Κυρίος: Ἀντὶ τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, τὸ Μνήμαθητι εὔσπλαγχνα καὶ ημῶν, κτλ. καὶ Ἀπόλυτος.

§. 2. Περὶ δὲ δ'. Ὡραν τῆς νυκτὸς, τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Βασιλεὺού ωράνιε. Τριάγιον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν ὁ Ν. καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, Κύματι Ζαλασσης. Μετὰ δὲ τὴν Γ. ωδὴν, ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Γεροῦ Βημάτος οἱ τε Διάκονοι καὶ Ιερεῖς, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς, εὖν υπάρχη, φάλλουντες πρῶτον τὸ, Εὐαγγελίζον γῆραν μεγάλην· εἴτα τὸ, Τὴν Ἀνάστασίν σου, Χριστὲ Σωτήρ· καὶ τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται, ἵως οὐ φθάσωμεν εἰς τὸν διωρισμένον τόπον· καὶ εὐθὺς τὸ, Καὶ υπέρ τοῦ καταξιωθῆναι, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Οὐ ψὲ Σαββάτων, τῇ επιφωσκώσῃ (*). Εἴτα, Δόξα τῇ Ἀγίᾳ, καὶ σμούσιω, κτλ. τὸ, Χριστὸς ανέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τελους, ἀπαξ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἐορτῆς, Στίμερον τῆς αωτηρίας ωμῶν. Μετὰ δὲ τὴν Συναπτήν, ὁ Κανὼν τῆς Αναστασεως εἰς δ'. καὶ τῆς Ἐορτῆς εἰς δ'. Καταβασίας ὁμοῦ· τὸ Χριστὸς ανέστη, ἐκ γ. Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς καὶ Αἰτωρες, κατὰ τὸ σύνηθες, εἰς ἐκαστην ωδὴν. Ἀπὸ γ. ωδῆς της Ὄπακον, Προλαβοῦσας τὸν Ὁρθρον· εἶτα, Κοντάκιον καὶ Οίκος τοῦ Πάσχα. Ἀφ’ ἔκτης, Κοντάκιον καὶ Οίκος τῆς Ἐορτῆς· καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον. Εὐαγγελίζεσθε τὴν ἡμέραν ἐξ ημέρας... Πᾶσα πνοή. Εὐαγγελιού τῆς Ἐορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Δέξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀντὶ δὲ τοῦ Κλεῦματος ἐλέποντο μεσόθεος Θεούς, λέγομεν, Εὐαγγελίζεσθε τὴν ἡμέραν ἐξ ημέρας, εἰς Ἡχος β. φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἐορτῆς, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σας. Κύριε ἐλέησον β. Ἐλέει καὶ οἰκτεροῖς εἰς. Εἴτα φάλλομεν τὰς λοιπὰς τῶν Κανόνων ωδας· εἰς δὲ τὴν Γ. καὶ τὰ Μεγαλυνάρια, αἵνα δ'. εἴς ἐκατέστησε τὴν Ἐορτής. Ἐξαποστειλάρια τοῦ Πάσχα, τῆς Ἐορτῆς, Αγγελικῶν φυμάτεων· καὶ πάλιν τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς νου, Αναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἐορτῆς δ'. Εἴτα, Πάσχα εἰρήσν, κτλ. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δέξα, Ἡχος β. Τὸ απάλιωνος μυστήριον. Καὶ νῦν, Αναφτάσεως ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ανέστη, ἵκ γ. Εἰς τὴν Λειτουργία τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδίκον, Εὐαγγελίζεσθε τὴν ἡμέραν τοῦ Κανονικοῦ, Προλαβοῦται τὸν Ὁρθρον. Κοντάκιον, Εἰ καὶ εἰς τάφῳ—“Οσος εἰς Χριστὸν εἴβαπτος οθητε. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Κοινωνικὸν ὅμοιως τῷ Πάσχα. Τὸ, Χριστὸς ανέστη, εἰς τὴν γ. Η Κατήχησις τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ Ἀπόλυτος.

(*) Συμείωσαι δτι, οἱ τὸ ανιστέρω Εὐαγγέλιον αναγινώσκοντες, ὅταν φθάσωσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ 40 ἑδαφέου, καὶ κείμενον τοῦτο, ποιῶντες ἐνταῦθα διακοπήν, μεταβαίνουσιν εἰς τὸ 16 ἑδαφίον. Οἱ δὲ ἐνδεκάτα μαθηταὶ εἰπορεύθησαν. κτλ. Εἰς πολλάς όμως Εκκλησίας καὶ πόλεων καὶ Μοναστηρίων αναγινώσκουσι συνήθως τὸ δευτερον Εὐανθίνου, Διαγενερένος τοῦ Σαββάτου. κτλ.

ΙΖ. Ἐαν τύχη τῇ β'. ἢ γ'. ἢ δ'.
τῆς Διακαιησίμου.

Εν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, μετὰ τὸ Συμιάσσαι τὸν Ἰερά, καὶ εἰπεῖν τὸ, Δόξα τῷ Ἀγίᾳ, καὶ ὁ μοούσιω, κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἰθος· ἐπὶ τέλους δὲ, ἀπαξ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἵκε χραξα, ἴστωμεν Στίχους ἥ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προσιώνιον, καὶ τὰ λοιπά. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἵλαρὸν, Προκείμενον τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆς ήμερας, καὶ εἰ βούλει, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Καὶ εἰ μέν ἔστιν ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, λέγεται εὐθὺς, κατὰ τὸ ἰθος; καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἐσπερινοῦ, Οὗσης ὁψίας· εἰ δὲ μή, ἡ ἑκτενής, τὸ, Πληρώσωμεν, καὶ τὰ λοιπά.—Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, εἴτα τὸ, Πάσχα ἵερὸν, κτλ. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, Ἡχος δ'. Σημερον χαρᾶς εὐαγγέλια. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ήμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, δίς· καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἀπαξ, καὶ Ἀπόκλισις.

Εἰς δὲ τὸν Ὁρθρον καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται αἰπαραλλάκτως, καθὼς διετυπώθη ἀνωτέρῳ ("Ἄρθρῳ 1ε'. §. 2").

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ο Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Αρχόμεθα τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ, ἄνευ μετανοιῶν καὶ Στιχολογίας.

Εἰ δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἡχος πλ. β'. Ὄλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προσιώνιον, ἀποικλύπτων σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος, καὶ φθεγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε βάτης δυσθεώρητον· χαῖρε ἡ γέφυρα, πρὸς τὸν οὐρανὸν ἡ μετάγουσα· καὶ ιλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἡν ὁ Ἰακώβ. ἐθεάσατο· χαῖρε θεία στάμνη τοῦ Μάννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις, μετὰ σου ὁ Κύριος.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθεγγη ρήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον; μετ' ἐμοῦ ἔφης γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ με· καὶ πῶς γενήσομαι; λέγε μοι, χωρίσνειρύχωρον, καὶ τὸπος αἰγαλέατος· τοῦ τοῖς

Χερυθίμ ἐπιβαίνοντος; Μήμε δελεᾶσης ἀπατῆ, οὐ γάρ ἔγνων ἡδονὴν· γάμου ὑπάρχω ἀμύντος, πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βουλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ Ἀσωμάτος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπου διαπράττεται. Τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθέσι ρήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε· Γένοιτο μοι νῦν ὡς τὸ ρῆμά σου, καὶ τέξομαι τὸν ἄστρον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ, τὸν ἄνθρωπον, ως μόνος δυνατός, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξιώμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἡχος πλ. β'. Ιωάννου Μοναχοῦ.
Α, πεσταλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχαγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι, πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὡν, ἐκ Παρθένου τίκτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανὸν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ὡς τὰ Ἑξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγω μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ηδόνησε. Θεοῦ ἐστι Λόγος ὁ παρών. Τέ οὖν ἴσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρη; Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σου· χαῖρε ἀγνή Παρθένε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἵλαρὸν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.
Εξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρος ^{Κεφ. 10.} καὶ ἐκοιμήθη εἰς Χαρράν. Καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδυ γάρ ὁ ἥλιος· καὶ ἔλαβε ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἴδου ιλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἡς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανὸν· καὶ οἱ Ἀγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον, καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν. Ο δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Εγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ Πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβοῦ· οὐ γῆ, ἐφ' ἡς σὺ κατεύδεις· ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτὴν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σὸν ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίθο, καὶ βορρᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς· καὶ ἐγενογνηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἴδου ἐγώ εἰμι μετὰ σου, διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ

πάσῃ, οὐδὲ ἀν πόρευθης· καὶ εἰπιστρέψωσε, εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μή σε ἐγκαταλείπω, οὐδὲ τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησαί σοι. Καὶ ἔξηγέρθη· Ἰακὼθ ἐκ τοῦ ὑπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· "Οὐτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐγώ δὲ οὐκ ἔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· 'Ως φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἶκος Θεοῦ, καὶ αὗτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἱεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 27. **E**σται αἴπο τῆς ημέρας τῆς ὄγδοης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς εἰπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὄλοκαυτώματα ημῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ημῶν· καὶ προσδέξομαι ημᾶς, λέγει **δ. 4.** **Κύριος.** Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὄδόν τῆς πύλης τῶν Ἀγίων τῆς ἔξωτέρας, τῆς βλεπουσῆς κατὰ ἀνατολὰς, καὶ αὕτη ἡν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· "Η πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διελθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διέτι ὁ Ἡγούμενος οὗτος καθηταὶ εἰπ' αὐτὴν τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὄδόν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὄδόν αὐτοῦ εἰξελεύσεται·. Καὶ εἰσῆγε με κατὰ τὴν ὄδὸν τῆς πύλης τῶν Ἀγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἴδου πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 8. **H**σοφία ωκοδόμησεν ἔαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στῦλους ἐπτά· "Ἐσφαξε τὰ ἔαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἔαυτῆς οἴκον, καὶ ἤτοι μάστιγο τὴν ἔαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἔαυτῆς δοῦλους, συγκαλοῦσα μετὰ υψηλοῦ κηρύγματος, ὡς ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· "Ος ἔστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Εἰλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, δὲν κεκέρακα θύμιν· ἀπολίπετε ἄφροσύκην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἔαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἔαυτὸν (οἱ ἐλεγχοὶ τῷ ἀσεβεῖ, μωλωπες αὐτῷ). Μὴ ἐλεγχει κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἐλεγχει σοφὸν, καὶ ἀγαπήσει σε. Διδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι· Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ Ἀγίων, σύνεσις (τὸ γάρ γνῶναι Νόμον, διανοίας ἔστιν ἀγαθῆς). Τούτῳ γάρ τῷ τρόπῳ πολὺν

ζήσεις χρόνον, καὶ προσθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

N.Y. Εἰς τὴν Λιτήν, ψάλλομεν τῷ παρόντα Ιδιόμελα Στιχηρά·

"Ηχος α. Βύζαντος.

Tῷ ἔκτῳ Μηνὶ, ὁ Ἀρχιστράτηγος, αἴπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνήν, μηνύσας σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἀμα δὲ καὶ καλέσας σε· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σῆς· τέξῃ Γίον, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ὃς σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

"Ο αὐτός. Ἀνατολίου.

E'ν τῷ Μηνὶ τῷ ἔκτῳ, αἴπεστάλη οὐρανόθεν Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐν Πόλει τῆς Γαλιλαίας Ναζαρὲτ, κομίσαι τῇ Κόρη χαρᾶς εὐαγγέλια· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν, ἐβόησε λέγων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε δοχεῖον τῆς ἀγαρήτου φύσεως· δὲν γάρ οὐρανοὶ οὐκ ἔχωρησαν, ἢ νηδύς σου κεχώρηκεν Εὐλογημένη. Χαῖρε σεμνὴ τῷ Ἄδαμ ἢ ἀνακλησις, καὶ τῆς Εὔας ἢ λύτρωσις, καὶ χαρὰ τῷ κόσμου, καὶ ἀγαλλίασις τοῦ γένους ημῶν.

"Ο αὐτός.

Aπεστάλη Ἀγγελος Γαβριὴλ, οὐρανόθεν ἐκ Θεοῦ, πρὸς Παρθένον ἀμόλυντον, εἰς Πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρὲτ, εὐαγγελίσασθαι αὐτῇ τοῦ ξένου τρόπου τὴν σύλληψιν. Ἀπεστάλη δοῦλος ἀσώματος, πρὸς ἔμψυχον Πόλιν καὶ πύλην νοερὰν, μηνύσαι Δεσποτικῆς παρουσίας τὴν συγκατάβασιν. Ἀπεξάλη στρατιώτης θράνιος, πρὸς τὸ ἔμψυχον τῆς δόξης Παλάτιον, προετοιμάσαι τῷ Κτίστῃ κατοικίαν ἀληπτον· καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν ἐκραύγαζε· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τῷ τετραμόρφῳ ὑπερενδοξοτέρα· χαῖρε καθέδρα Βασιλικὴ οὐράνιε· χαῖρε Ὅρος ἀλατόμπτον· δοχεῖον πανέντιμον· ἐν σοὶ γάρ πᾶν τὸ πλήρωμα κατώκησε, τῆς Θεότητος σωματικῶς, εὐδοκίᾳ Πατρὸς αἰδίου, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. "Ηχος β·

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Eύαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ τῇ Κεχαριτωμένῃ σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ απειρόγαμε· μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένῃ μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσῃς· Ἀρχάγγελος εἰμί· ὅφις ἐξηπάτησεν Εὔαν ποτέ· νῦν εὐαγγελίζομαι σοι τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξης τὸν Κύριον Ἀχραντε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Ἰδιομελα, Ἡχος δ'.
Τιῷ ἔκτῳ Μηνὶ, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπών, εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προελθεῖν. Οθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβε σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπῆσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω, ἥκουσεν δὲ Θεοτόκος ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ρήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν, συνέλαβε σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμέν σοι· Ὁ εὖ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως Θεὸς εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Ιδοὺ δὲ ἀνάκλησις νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν: ὑπὲρ λόγου δὲ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦται· Ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ δὲ πλάνη ἐκμειοῦται, δὲ Παρθένος γὰρ δέχεται τὴν χαράν· τὰ ἐπίγεια γέγονεν οὐρανός δὲ κόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. Ἀγαλλιάσθω δὲ κτίσις, καὶ φωναῖς ἀνυμείτω· Ὁ παιητὴς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος δ'. Ανδρέας Ιεροσολυμίτης.

Σήμερον χαρᾶς Εὐαγγέλια· παρθενικὴ πανήγυρις· τὰ κάτω τοῖς ἀνω συνάπτεται· δέ "Ἄδαμ καίνουργεῖται" δὲ Εὔα τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται· καὶ δὲ σκηνὴ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας, τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φυράματος, ναὸς Θεοῦ κεχρημάτικεν. Ω Μυστήριον! ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἀγνωστος, δὲ τρόπος τῆς συλλήψεως ἀφραστος. Αγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι· παρθενικὴ γαστὴρ τὸν Υἱὸν ὑποδέχεται· Πνεῦμα "Ἄγιον καταπέμπεται"· Πατὴρ ἀνωθεν εὐδοκεῖ, καὶ τὸ συνάλλαγμα, κατὰ κοινὴν πραγματεύεται βούλησιν· ἐν φῶ, καὶ δὲ οὐ σωθέντες, συνῳδὲ τῷ Γαβριὴλ, πρὸς τὴν Παρθένον βοήσωμεν. Χαῖρε Κεχαριτωμένη, δὲ Κύριος μετὰ σοῦ· εὖ δὲ δὲ σωτηρία, Χριστὸς δὲ Θεὸς ἡμῶν, τὴν καθ' ἡμᾶς πρασλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἑαυτὸν ἐπανήγαγεν. Αὐτὸν ἴκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἡχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφαλαῖον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου δὲ φανέ-

ρωσις· δὲ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται· Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν. Χαῖρε Κεχαριτωμένη δὲ Κύριος μετὰ σου.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο μέγας Στρατηγὸς, τῶν αὐλῶν ταγμάτων, εἰς Πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστὰς Βασιλέα, μηνύει σοι "Ἄχραντε, τῶν αἰώνων καὶ Κύριον, Χαῖρε, λέγω σοι; εὐλογημένη Μαρία, ακατάληπτον, καὶ αὐτορμήνευτον θαῦμα, βροτῶν δὲ ἀνάκλησις.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἡχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Σήμερον ἀπασα κτίσις αγαλλεται, δὲ τὸ χαῖρε σοι φωνεῖ Ἀρχάγγελος· Εὐλογημένη σὺ Σεμνὴ, καὶ "Ἄχραντε πανάμωμε. Σήμερον τοῦ ὄφεως ἀμαυροῦται τὸ φρύαγμα· ἀρᾶς γὰρ διαλέλυται τοῦ Προπάτορος σύνδεσμος. Διὸ καὶ κατὰ πάντα βοῶμέν σοι· Χαῖρε δὲ Κεχαριτωμένη..

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, τὸ Χαῖρε κράζει τῇ Σεμνῇ, δὲ συλλήψη ἐν γαστὶ, τὸν προαιώνιον Θεόν, τὰ διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· δέ "Μαριάμ ἀπεφθέγγετο· Ανανδρος εἰμί, καὶ πῶς τεξω Υἱόν; ἀσπόρον γονὴν τίς έώρακε; Καὶ ἐρμηνεύων ἐλεγεν δὲ Ἀγγελος, τῇ Θεοτόκῳ καὶ Παρθένῳ· Ελεύσεται σοι, Αγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμις Υψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· Ομοιον.

Απεστάλη Γαβριὴλ, πρὸς τὴν Παρθένον καὶ ἀγνήν, καὶ ἐμήνυσεν αὐτῇ, τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν, δὲ ασπόρως συλλήψη, καὶ οὐ φθαρήσῃ· τεξη γὰρ Υἱὸν, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, καὶ σώσει τὸν λαὸν, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν· καὶ μαρτυρεῖ δὲ πέμψας με εἰπεῖν σοι, Εὐλογημένη τὸ Χαῖρε. Παρθένος τίκτεις, καὶ μετὰ τόκου, πάλιν μένεις Παρθένος.

Οἱ Αναβοθμοὶ τὸ α'. Αντιφωνον τοῦ δ'. Ἡχος.

Προκείμενον, Ἡχος δ'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Δουκᾶν.

Ἄναστάσα Μαριὰμ ἐπορεύθη.

Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Εἴτα· Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ὕχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ.

Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν.

Ο' Κανὼν οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, κατὰ Ἀλφαΐητον.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ωδὴ ἀ. Ὅχος δ'. Ο Εἱρμός.

Α νοίξω τὸ στέμα μου, καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
Βασιλεῖδι Μητρὶ, καὶ ὄφθήσομαι, φαιδρῶς πα-
νηγυρίζων, καὶ ἀσω γηθόμενος, ταύτης τὴν
Συλληψιν.

Α δέτω σοι Δέσποινα, κινῶν τὴν λύραν τοῦ
Πνεύματος, Δανεῖδ ὁ Προπάτωρ σὺ· Ἀκυ-
σον Θύγατερ, τὴν χαρμόσυνον, φωνὴν τὴν τῷ Αγ-
γέλου· χαρὰν γάρ μηνύει σοι, τὴν ἀνεκλάλητον.

Ο "Αγγελος.

Β οῶ σοι γηθόμενος· κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ
πρόσχες μοι, Θεοῦ καταγγέλλοντι σύλλη-
ψιν ἀσπορον· εὔρεις χαίριν γάρ, ἐνώπιον Κυρίου,
ἥν εὔρειν οὐδέ ποτε, ἀλλη τις Παναγγε.

Η Θεοτόκος.

Γ γωσθήτω μοι· Ἀγγελε, τῶν σῶν ρήματων ή
δύναμις· πῶς ἔσται ὁ εἰρηνας; λέγε σαφέ-
στατα, πῶς συλλήψομαι, παρθένος οὖσα κόρη;
πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μήτηρ τῷ Κτίστου μου.

Ο "Αγγελος.

Δ ολίως με φθέγγεσθαι, διαλογίζῃ ως ἔοικε·
καὶ χαίρω θεώμενος τὴν σὴν ἀσφάλειαν·
θάρσει Δέσποινα· Θεοῦ γάρ βουλομένου, ρχ-
δίως περαίνεται καὶ τὰ παραδόξα.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ωδὴ γ'. Ο Εἱρμός.

Τ ιοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ή ζῶσα
καὶ ἀφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτή-
σαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ τῇ σε-
πτῇ Συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Η Θεοτόκος.

Ε ἔλειπεν Ἀρχων ἐξ Ἰουδα, ὁ χρόνος ἐπέ-
στη δὲ λοιπὸν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, η
τῶν Ἐθνῶν ἐλπὶς ὁ Χριστός· σὺ δὲ, πῶς τοῦ-
του τέξομαι, παρθένος οὖσα, σαφήνισον.

Ο "Αγγελος.

Ζ ητεῖς παρέμοι γνῶναι Παρθένε, τὸν τρό-
πον συλλήψεως τῆς σῆς, ἀλλ' οὔτος ἀνερ-
μήνευτος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἀγιον, δημιουργῶ
δυνάμει σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται.

Η Θεοτόκος.

Η ἐμὴ προμήτωρ δεξαμένη, τὴν γνώμην τοῦ
ὄφεως, τρυφῆς, τῆς θείας ἐξωστράκισται·
διό περ κάγῳ δέδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ἔσ-
νον σου, εὐλαβούμενη τὸν ὅλισθον.

Ο "Αγγελος.

Η εοῦ παραστάτης ἀπεστάλην, τὴν θείαν
μηνύσων σοι βουλήν· τί με φοβῇ Πανά-
μωμε, τὸν μᾶλλον σε φοβούμενον; τί εὐλαβῆ
με Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον;
Καταβασία. Τοὺς σους ὕμνολόγους.

Καθίσμα, Ὅχος πλ. δ'. Αὐλῶν Ποιμενικῶν.

Ο λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ γῆς νῦν κατηλθεν·
ό "Αγγελος βοῶν, τῇ Παρθένῳ ἐπέστη·
Χαῖρε Εὐλογημένη, ή τὴν σφραγίδα μόνη φυλά-
ξασα, ἐν μήτρᾳ δεξαμένη τὸν πρὸ αἰώνων Δό-
γον καὶ Κύριον, ἵνα ἐκ πλάνης σώσῃ ως Θεός,
τὸ γένος τῶν αἰνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ωδὴ δ'. Ο Εἱρμός.

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου Θεότη-
τος, ἐν νεφέλῃ κούφη, ἥλθεν Ιησοῦς ὁ
ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε,
τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνά-
μει σου.

Η Θεοτόκος.

Η εράν τινα Παρθένον, τεξομένην ἀκήκοα, τοῦ
Προφήτη παλαι, τὸν Ἐμμανουὴλ προθεσπί-
σαντος· ἐπιποθῶ δὲ τῷ γνῶναι, πῶς Θεότητος,
τὴν ἀνάκρασιν, φύσις βροτῶν ὑποστήσεται;

Ο "Αγγελος.

Κ ατεμήνυσεν ή βάτος, ἀκατάφλεκτος μεί-
νασα, δεξαμένη φλόγα, Κεχαριτωμένη ἀ-
νύμφευτε, τῷ κατὰ σὲ Μυστηρίου τὸ ἀπόρρητον
μετὰ τόκου γάρ, μενεῖς Ἀγνή ἀειπάρθενος.

Η Θεοτόκος.

Λ αμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ παν-
τοκράτορος, ἀληθείας κήρυξ, λέγε, Γα-
βριὴλ, ἀληθέστατα· πῶς, ἀκηράτου μενούσης
τῆς ἀγνείας μου, Λόγου τέξομαι, μετὰ σαρκὸς
τὸν ἀσώματον;

Ο "Αγγελος.

Μ ετὰ δέους σοι ως δοῦλος, τῇ Κυρίᾳ παρί-
σταμαι· μετὰ φόβου Κόρη, νῦν κατανοεῖν
εὐλαβούμαι· σε· ως ὑετὸς ἐπὶ πόκον καταβήσε-
ται, ἐπὶ σὲ Λόγος, ὁ τοῦ Πατρὸς ως ηδόκησε.
Καταβασία. Ο καθήμενος ἐν δόξῃ·

Ωδὴ ε. Ο Εἱρμός.

Ε ἔστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
σε· σὺ γάρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἐσχες
ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, καὶ τέτοκας

» ἄχρονον Υἱὸν, πᾶσι τοῖς ὑμνήσι σε, σωτηρίαν
» βραβεύουσα. 'Η Θεοτόκος.

Nοεῖν σου οὐ δύναμαι, τῶν λόγων τὴν ἀκρί-
βειαν: θαύματα γάρ γέγονε πολλάκις,
δεῖξα δυνάμει τερατουργούμενα, σύμβολα καὶ
τύποι νομικοί, τέτοις παρθένος δὲ, ἀπειράν-
δρως οὐδέ ποτε. 'Ο"Αγγελος.

Eνίζη Πανάμωμε· καὶ ξένον γάρ τὸ θαῦμα
σου· μόνη γάρ τὸν πάντων Βασιλέα, δέ-
ξῃ ἐν μήτρᾳ σαρκωθησόμενον· καὶ σὲ προτυ-
ποῦσι Προφητῶν, ρήσεις καὶ αἰνίγματα, καὶ
τοῦ Νόμου τὰ σύμβολα. 'Η Θεοτόκος.

O' πᾶσιν ἀγώρητος, καὶ πᾶσιν ἀθεώρητος,
πῶς οὗτος δυνήσεται παρθένου, μήτραν
οἴκησαι, ἦν αὐτὸς ἐπλασε; πῶς δὲ καὶ συλ-
ληψόματι Θεὸν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πα-
τρὶ καὶ τῷ Πνεύματι. 'Ο"Αγγελος.

Pρὸς τὸν σὸν Προπάτορα, Δαυΐδ ἐπαγγει-
λάμενος, θήσειν ἐκ καρποῦ, τοῦ τῆς κοι-
λίας, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, τὴν
τοῦ Ἰακώβ σὲ καλλονὴν, μόνην ἐξελέξατο, -λο-
γικὸν ἐνδιαιτημα.

Καταθήσια. 'Εξέστη τὰ σύμπαντα.

'Ωδὴ 5'. 'Ο Είρμος.

E' βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τρεπήμε-
ρον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεό-
μενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ
τῶν δυνάμεων. 'Η Θεοτόκος.

P'ημάτων σου, τὴν φωνὴν Γαβριὴλ τὴν χαρ-
μόσυνον, δεξαμένη, εὐφροσύνης ἐνθέου πε-
πλήρωμαί χαρὰν γάρ μηνύεις, καὶ χαρὰν κα-
ταγγέλεις τὴν ἄλητον. 'Ο"Αγγελος.

Sοὶ δέδοται, ἡ χαρὰ Θεομῆτορ ἢ ἐνθεος· σοὶ τὸ
χαῖρε, πᾶσα κτίσις κραυγαζεῖ Θεόνυμφε·
σὺ γάρ μόνη Μήτηρ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ πρω-
ρίσθης 'Αγνή. 'Η Θεοτόκος.

Tῆς Εὔας νῦν, δὲ ἐμοῦ καταργείσθω κατά-
κριμα· ἀποδότω, δὲ ἐμοῦ τὸ ὄφείλημα
σῆμερον· δὲ ἐμοῦ τὸ χρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθήτω
πληρέστατον. 'Ο"Αγγελος.

Yπέσχετο, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τῷ Προπάτο-
ρι, εὐλογεῖσθαι, ἐν τῷ σπέρματι τούτου
τὰ Ἑθνη 'Αγνή· διὰ σοῦ δὲ πέρας, ἡ ὑπόσχε-
σις δέχεται σῆμερον.

Καταθήσια. 'Εβόησε, προτυπῶν.

Κοντάκιον, 'Ηχος πλ. 8'.

Tῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ως
λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀ-
ναγράφωσοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. 'Αλλ' ως ἔ-
χουσα τὰ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων

με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζωσοι Χαῖρε
Νύμφη ἀνύμφευτε. 'Ο Οἶκος.

A"γγελος πρωτοστάτης, οὐρχνόθεν ἐπέμφθη,
εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ
ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύ-
ριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγαζών πρὸς αὐ-
τὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε δὲ ἦς ἡ χαρὰ ἐκλαμψεὶ χαῖρε, δὲ ἦς ἡ
ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ η ἀνάκλησις· χαῖ-
ρε, τῶν δακρύων τῆς Εὕας η λύτρωσις.

Χαῖρε, ὑψος δυστανάθατον αἰνθρωπίνας λογε-
σμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέ-
λων ὄφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε,
ὅτι βασταζεῖς τὸν βασταζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν Ἡλιον· χαῖρε, γα-
στὴρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δὲ ἦς νεουργεῖται η κτίσις· χαῖρε, δὲ
ἦς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς
Ὑπεραγίας Δεσποίνης ήμῶν Θεοτόκου καὶ αἰε-
παρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

"Ηγγειλεν Υἱὸν "Αγγελος τῇ Παρθένῳ;
Πατρὸς μεγίστης "Αγγελον βουλῆς μέγαν.
Γῆθεο τῇ Μαρίῃ ἔφατ' "Αγγελος εἰκαδὶ πέμ-
πτη.

O' φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεὸς, ὁ πάντοτε φροντίζων
ἰπέρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ως Πατὴρ φιλόστοργος,
θεωρῶν τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὸ πλαστούργημα καταδουλεύ-
μενον καὶ τυραννεύμενον ὑπὸ τοῦ διαβόλου, καὶ πρὸς τὰ
πάθη τῆς ἀτιμίας ὑπαγόμενον, καὶ τῇ Εἰδωλολατρείᾳ ὑ-
ποκείμενον, τῆς ουλής αἴσαπτοί λαταρεῖται τὸν Τίκνην αὐτοῦ τὸν
μοναγενῆ, τὸν Κύριον τῆμῶν Ιησοῦν Χριστὸν, τοῦ λυτρώ-
σασθαις αὐτὸν ἐκ τῶν τοῦ διαβόλου χειρῶν. Ἐπεὶ δὲ ηθελα-
σει λαβεῖν, οὐ μόνον τὸν Σατανᾶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς
οὐρανίους Δυνάμεις, ἵνα τῶν Ἀρχαγγέλων, Γαβριὴλ τῷ
ἐνδέξῳ, Σαρρίῃ τῷ Μυστήριον· προοικονομεῖ δὲ γεννηθῆναι
καὶ τὴν Ἅγιαν Παρθένον καθαράν, ως αἵτιαν εὖσαν τοιού-
τον καλοῦ. Καὶ ἐλθὼν ὁ "Αγγελος εἰς Πέλιν Ναζαρέτ,
λιγει αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος με-
τὰ σοῦ. 'Η δὲ εἰπε· καὶ πῶς ἔται μοι τότο; 'Ο
δὲ ἐφη· Πνεῦμα "Αγιον ἐπελεύσεταις ἐπὶ σὲ καὶ
δύναμις ὑψίτων επισκιάσεισοι. Καὶ εἶπεν· 'Ιδο, η δούλη Κυρία, γένοιτο μα κατὰ τὸ ῥῆμά σου.
Καὶ ἄμα τῷ λόγῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ αὐτῆς, ουνείλαβεν
ὑπερφυῶς ἐν τῇ ἀχράντῳ γρατρὶ τὸν Τίκνην καὶ Λόγον τοῦ
Θεοῦ, Σοφίαν αὐτοῦ ἐνυπόστατον καὶ δύναμιν εὖσαν, αὐ-
τοῦ τῇ ἐπισκιάσει, καὶ τῇ τοῦ Ἅγιου Ιησού πειλεύ-
σει. "Εκτοτε δὲ ἐτελέσθη τὰ Μυστήρια τοῦ Θεοῦ Λόγου αί-
κηνομικῶς, διὰ τὴν ημετέραν σωτηρίαν καὶ ἀπολύτωσιν.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰώνας.
Αἴμαν.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Είρμος.

Ούκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀ-
πειλὴν, αἰνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἐ-
ψαλλον· Υπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Ἡ Θεοτόκος.

Φῶς τὸ ἄῤῥον, μηνύων ὑλὴ σώματος, ἐνωθη-
σόμενον, διὲ εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, φοι-
δρὸν Εὐαγγελίου, θεῖα κηρύγματα, νῦν, κραυ-
γάζεις μοι· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς
τῆς κοιλίας. Ὁ Ἀγγελος.

Χαιρὲ Δέσποινα, Παρθένε χαιρὲ πάναγνε·
χαιρὲ δοχεῖον Θεοῦ· χαιρὲ λυχνία φωτός·
Ἄδαμ ἡ ἀναίκησις· Εὕας ἡ λύτρωσις· ὅρος ἄγιον,
περιφανὲς ἀγίασμα, καὶ νυμφῶν ἀθανασίας.

Ἡ Θεοτόκος.

Ψυχὴν ἥγνισε, καὶ σῶμα καθηγίασε, ναὸν εἰρ-
γάσατο, χωρητικὸν με Θεοῦ, σκηνὴν θεο-
κόσμητον, ἐμψυχον τέμενος, ἡ ἐπέλευσις, τὸ Παν-
αγίου Πνεύματος, καὶ ζωῆς ἀγνὴν Μητέρα.

Ὕ Αγγελος.

Ως πολύφωτον, λαμπαδᾶ καὶ θεότευκτον,
πασταδᾶ βλέπω σε· νῦν ὡς χρυσῆ κιβω-
τὸς, τοῦ Νόμου τὸν πάροχον δέχου Πανάμφων,
εὐδοκήσαντα, τὴν τῶν αὐθρώπων ρύσασθαι,
διὰ σοῦ φθαρτὴν οὔσιαν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἴστέον, ὅτι αὗται αἱ β'. οὐδαὶ περιέχουσιν Ἀ-
κροστιχίδα τὴν κατὰ Ἀλφάβητον, ἢ μὲν Η'. ὄρ-
νῶν, ἢ δὲ Θ'. ἀντιστρόφων.

Ωδὴ η'. Ὁ Είρμος. Ὁ Ἀγγελος.

Α"κούε Κόρη Παρθένε ἄγνη· εἰπάτω δὴ
ὁ Γαβριὴλ, βουλὴν ὑψίστου ἀρχαίαν
αἰληθινὴν. Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἔτοιμη Θεοῦ·
Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀγώρητος, βροτοῖς ἀναστρα-
φῆσεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Ενυοια πᾶσα ἦτταται βροτῶν, αὐτέφησεν
ἡ Παρθένος, Ζητοῦσα ἀπέρ μοι φθέγγη
παραδοξα. Ἡσθην σου τοῖς λόγοις, ἀλλὰ δέ-
δοκα, Θαυμηθεῖσα μὴ ἀπάτη με, ὡς Εὕαν
πόρρω πέμψης Θεοῦ· ἀλλ' ὅμως ἵδε βοᾶς· Ει-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὕ Αγγελος.

Ιδεσοι τὸ ἄπορον λεῖπονται, φησὶ πρὸς ταῦ-
τα ὁ Γαβριὴλ, Καλῶς γὰρ ἔφης τὸ πρᾶγ-
μα δυστέκμαρτον. Λόγοις σῶν χειλέων πειθαρ-

χῆσα λοιπὸν, Μή ἀμφίβαλλε ὡς πλάσματι, ὡς
πράγματι δὲ πίστευε· ἐγὼ γὰρ χαίρων βοῶ·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Νόμος οὗτος θεόθεν βροτοῖς, ἡ ἀμεμπτος
αὐθις φησὶ, ξυνοῦ ἐξ ἔρωτος τόκου προέρ-
χεσθαι. Οὐκ οἶδα συζύγου παντελῶς ἡδονὴν.
Πῶς οὖν λέγεις ὅτι τεξομαι; φοβοῦμαι μὴ α-
πάτη λαλῆς· αλλ' ὅμως ἵδε βοᾶς· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὕ Αγγελος.

Πήματα ἀπέρ μοι φθέγγη σεμνὴ, ὁ Ἀγγελος
παλιν βοᾶ, Συνήθους πέλει λοχείας αὐ-
τρώπων θυντῶν. Τὸν ὄντως Θεόν σοι ἐπαγ-
γέλλομαι, Ὑπὲρ λόγου τε καὶ ἔννοιαν, σαρκού-
μενον ὡς οἶδεν ἐκ σοῦ· διὸ καὶ χαίρων βοῶ·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Φαίνη μοι αἰληθείας ρῆτωρ, κατέθετο ἡ Παρ-
θένος· Χαρᾶς κοινῆς γὰρ ἐλήλυθας Ὅγ-
γελος. Ψυχὴν οὖν ἐπεὶ καθηγίσμαι Πνεύματι,
ἢ τὸ ρῆμά σου γενέσθω μοι· σκηνούτω ἐν ἐ-
μοὶ ὁ Θεός, πρὸς ὃν βοῶ μετὰ σοῦ· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία. Ἀκουε Κόφη;

Ωδὴ θ'. Ἀλφάβητος ἀντιστρόφως.

Με γα λυνάριον.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην,
αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ὕ Είρμος.

Ως ἐμψύχῳ Θεοῦ κινῶτῷ, Ψαυέτω μη-
δαμῶς χεὶρ αἰμοτῶν· χείλη δὲ πιστῶν
τῇ Θεοτόκῳ ἀστυγήτως, Φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου
ἀναμελποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖρε
Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Πῶς πηγαζεις γάλα Παρθένε Ἀγνή; Οὐ φέ-
ρει ἐξειπεῖν γλῶσσα βροτεία. Ξένον γὰρ
φύσεως ἐπιδείκνυσαι πρᾶγμα, Νομίμου χονῆς
ὅρους ὑπερβαῖνον· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε
Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Μυστικῶς ταῖς ἱεροτεύκτοις Γραφαῖς, Λα-
λεῖται περὶ σοῦ, Μῆτερ Ὑψίστου· Κλί-

μακα γάρ πάλαι Ἰακώβ σε προτυποῦσαν, Ἰδὼν ἔφη· Βάσις Θεοῦ αὕτη· ὅθεν ἐπαξίως ακέσι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σου.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Hαυμαστὸν τῷ ἴεροφάντῃ Μωσεῖ, Ἡ βάτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέρας· Ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διάβασιν χρόνου, Ἐν Κόρη ἀγνῆ, ἔφη, κατοπτεύσω· ἡ ὡς Θεοτόκω λεχθείη· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σου.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην.

Dανιὴλ σε ὄρος καλεῖ νοητόν· Γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαῖας· Βλέπει δὲ ὡς πόκον Γεδεών· ὁ Δαυὶδ δὲ, Ἀγίασμα φάσκει· πύλην δὲ σε ἄλλος ὁ δὲ Γαβριὴλ σοι κραυγάζει· Χαῖρε ὁ Κύριος μετὰ σου.

Καταβασία· Ως ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῷ.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

A'γγελικῶν Δυνάμεων, στρατηγὸς ἀπεστάλη, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, πρὸς Ἀγνήν καὶ Παρθένον εὐαγγελίσασθαι ξένον, καὶ ἀπόρρητον θαῦμα· ὅτι Θεὸς ὡς ἄνθρωπος, ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖται, ἀνευ σπορᾶς, ἀναπλάττων βρότειον ἄπαν γένος. Λαοὶ εὐαγγελίζεσθε, τὴν ἀναπλασινή κόσμου. "Ομοιον..

Xαῖρε κατάρας λύτρωσις, τοῦ Ἀδαμ Θεοτόκε· χαῖρε σεμνὴ Μητρόθεε· χαῖρε ἐμψύχε βάτε· χαῖρε λαμπάς· χαῖρε θρόνε· χαῖρε κλίμαξ· καὶ πύλη· χαῖρε τὸ θεῖον ὄχημα· χαῖρε κούφη νεφέλη· χαῖρε ναέ· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· χαῖρε ὄρος· χαῖρε σκηνὴ καὶ τράπεζα· χαῖρε Εὔας ἡ λύσις.

Ἐις τοὺς Αἴγους, ἵστωμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

"Ηχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Tῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὁ Γαβριὴλ καταπτάς, Τεῖς Ναζαρὲτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν· αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψῃ Γίὸν, τοῦ Αδαμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν ἀπάντων κοιλυτρωτὴν, τῶν βοώντων σοι τὸ Χαῖρε Ἀγνή. Δίς.

OΓαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψῃ ἐν γαστρὶ σου τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τῷ κόσμῳ ἀχωρητὸν, καὶ κυοφόρος ὄφθησῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἀνατείλαντος.

Oσυναῖδιος Λόγος τῷ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἀνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κατώ, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν οἰκτον λαβών, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος καὶ τοῦ Ἀδαμ τὴν πτωχείαν σκληρών, ἐμορφώθη τὸ ἄλλοτριον.

Δόξα, καὶ νῦν. "Ηχος β': Θεοφάνους.

Tὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Γίὸς τοῦ Θεοῦ, Γίὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβῶν, μεταδῷ μοι τοῦ βελτίουνος. Ἐψεύσθη πάλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· ἀνθρώπος γίνεται Θεὸς, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδάμ ἀπεργάσηται. Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορεύετω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχαγγελος Παρθένῳ, μετὰ δέοντος παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ο διὰ σπλαγχνα ἐλέος ἐνανθρώπησας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὁδῷ γ'. καὶ σ'.

Εἰ δὲ βούλει, λέγει τὰ παρόντα Ἀντίφωνα·
'Αυτίφωνον Α'.

Στίχ. α. 'Ο Θεὸς τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ οὐώ του Βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀληθεῖαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτὴν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Αυτίφωνον Β'.

Στίχ. α. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὥσετε σταγῶν ἡ σάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεὶς...

Στίχ. β'. Ηγίασε τὸ σκήνωμα αὐτῷ ὁ Γψιστός.

Σῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς...

Στίχ. γ'. Ο Θεὸς ἐμφανῶς ἔξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

Σῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς...

Στίχ. δ'. Ανατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, ὁ δὲ ἡμᾶς...

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο Μονογενῆς Γίος, καὶ Λόγος,...

Αντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Εσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένου
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ήμῶν . . .

Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ήμῶν . . .

Στίχ. γ'. Εὐλογημένου τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ήμῶν . . .

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ήμέραν εἴς ημέρας τὸ σωτήριον
τοῦ Θεοῦ ήμῶν.

Σῶσον ήμᾶς Υἱὸν Θεοῦ, ὁ δὲ ήμᾶς . . .

Α' πολυτ. Σήμερον τῆς σωτηρίας.

Κοντάκ. Τῇ ύπερμαχῷ.

Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν με-
γαλην.

Κοινωνικὸν, Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σεών.

Εἰδομεν τὸ φῶς· καὶ Ἀπόλυσις.

.....

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, ψαλλόμενον, δταν τυπικὴ
διάταξις ἀπαιτήσῃ αὐτό.

Ἡχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὑφραινέσθωσαν οἱ ψάραι, καὶ ἀγαλλιάσθω
ἡ γῆ· ὁ γὰρ τοῦ Πατρὸς συναῖδεις, καὶ
συνάναρχος καὶ σύνθρονος Υἱὸς, οἰκτον λαβὼν
καὶ φιλανθρωπὸν ἔλεον, ἐαυτὸν παθῆκεν εἰς κέ-
νωσιν, κατ' εὐδοκίαν καὶ βούλησιν Πατρικὴν,
καὶ μήτραν ὡκησε Παρθενικὴν, προαγνισθεῖσαν
τῷ Πνεύματι. "Ω τοῦ θαύματος! ὁ Θεὸς ἐν ἀν-
θρώποις, ὁ ἀχώριτος ἐν μήτρᾳ, ὁ ἄχρονος ἐν
χρόνῳ· καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ ή σύλληψις
ἀσπόρος, καὶ ή κένωσις ἀφραστεῖς, καὶ τὸ μυ-
εῖριον ὅσον! ὁ Θεὸς γὰρ κενοῦται, καὶ σαρκ-
ται, καὶ πλάττεται, Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἀγνήν,
τὴν σύλληψιν λέξαντος· Χαῖρε Κεχαριτωμένη
θ Κύριος μετὰ σοῦ, χαῖρε Ἀγνή· Παρθένε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μή-
τηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς ιο-
λίας σου.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνού.

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Γαβριὴλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν Στίχους 5'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ δύο.

Εἶτα, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἡχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ θεοειδέστατος,
ὁ φωταυγὴς καὶ οὐραῖος, φῶς τὸ τρισπή-
λιον, καθορῶν καὶ βλέπων, σὺν ταῖς ἄλλω τά-
ξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικῶδες μυστήριον, εὐηγ-
γελίσατο, τῇ Παρθένῳ ἀφικόμενος, καὶ πρεσ-
βεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ήμῶν.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν, τοῖς Ἀγγέλοις
ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον,
μόνος πεπίστευσαι, Γαβριὴλ καὶ τοῦτο, τῇ μό-
νῃ τεθάρρηκας, Ἀγνῆ εἰς Ναζαρὲτ ἀφικόμενος·
μεθ' ἣς ἴκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ήμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φωτὸς ὃν ἀνάπλεως ἀεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θέ-
λημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ
Παντοκράτορος, ἀρχηγὸς Ἀγγέλων, Γαβριὴλ παχ-
άριστε, τὸ πόθῳ σε τιμῶντας περίσωζε, ἀεὶ αἰ-
τούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ήμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ υῦν. ቙. Ἡχος πλ. β'. Ἰωάννη Μοναχοῦ.

Απεστάλη εἴς οὐρανοῦ Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγ-
γελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν
σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρὲτ, ἐλογίζετο
ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαύμα ἐκπληττόμενος· ὅτι πῶς
ὅ ἐν ψίστοις ἀκατάληπτος ὃν, ἐκ Παρθένου
τίκτεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανὸν, καὶ ὑποπό-
διον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ὡς
τὰ Ἐξαπτέρυγα καὶ πολυόμματα, ἀτενίσαι
οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆ-
ναι ηδόνητε. Θεοῦ ἔστι Λόγος ὁ παρών. Τί
οὖν ἴσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε Κε-
χαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε Ἀγνή· Παρθένε· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μή-
τηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς ιο-
λίας σου.

Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὰ Ἀναγνώ-
σματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

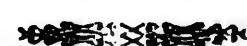
Εισῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χω-
ρῆβ. "Ωφθη δὲ αὐτῷ "Ἄγγελος Κυρίου γ. 2.

ἐν φλογὶ πυρὸς ἐκ τῆς βάτου, καὶ ὄρᾶ, ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρὶ, ἢ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. Εἴπε δὲ Μωσῆς· Παρελθὼν ὄψομαι τὸ ὄραμα τὸ μέγχ τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατακαίεται ἡ βάτος. Ής δὲ εἶδε Κύριος, ὅτι προσάγει ἴδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς βάτου, λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ. Ο δὲ εἶπε· Τί ἔστι Κύριε; Ο δὲ εἶπε· Μή ἐγγίσῃς ὡδε· λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γάρ τόπος, ἐν τῷ σὺ ἔστηκας γῇ ἀγίᾳ ἐστί. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εγώ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός σου, Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Απέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ηὐλαβεῖτο γάρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἴπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν· Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, τοῦς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς υραγῆς αὐτῶν αἰκήκοα αἴπο τῶν ἐργοδιωκτῶν. Οἶδα γάρ τὴν ὁδύνην αὐτῶν, καὶ κατέβην τῷ ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλὴν, εἰς γῆν ρέουσα γάλα καὶ μέλι.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. **Κ**ύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὄδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προσελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὄδάτων, πρὸ τοῦ ὅρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βούνων γεννᾶ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους καὶ ἄκρα σίκουμενα τῆς ὑπὸ οὐρανού. Ἡνίκα ἦτοί μαζε τὸν οὐρανὸν, συμπαρήμην αὐτῷ· καὶ ὅτε ἀφάριζε τὸν ἑαυτῷ θρόνον ἐπ' ἀνέμων, ἥνικα ἵσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθην πηγὰς ὄδάτων τῆς ὑπὸ οὐρανού· ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὑδάτα, ἢ οὐ παρελεύσεται στόματος αὐτοῦ, καὶ ἵσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἥμην παραστῶν· ἀρμόζουσα. Εγὼ ἥμην, ἢ προσέχαιρε καθ' ἥμέραν δὲ εὐφραίνομην ἐν προσώπῳ αὐτῷ, ἐν παντὶ καιρῷ.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ ὑπὸ τῆς τυπικῆς διατάξεως διορίζόμενα, καὶ ὅρα ἐκεῖ, καθ' ἥν ἀν ἥμέραν τύχη ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, κτλ. κτλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ο Κανὼν τῷ Ἀρχαγγέλου, οὐκ ἡ Ἀκροστιχίς· οὐκέτι παριμένει τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω. Ιωσήφ.

Ὥδη α. Ἡχος δ'. Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Ως φῶς χρυματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, ἀύλοις μεθέξεσι θεῖον καὶ ἄյλον, ἵκετεύω σε, Ἀρχαγγελε Κυρίου, φώτεσου πρεσβείας σου, ὅπως υμνήσω σε.

Στησώμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες τῶν Ἀσωμάτων Νοῶν, τὸν τὴν ἄρρητον, χαρὰν μεμηνυότα, ἐν κόσμῳ φοιτήσασαν δι αγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν αὐτιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθοῦντες σε, ρύθμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφεως ἀνευφημοῦντές σε Θεοτοκίον.

Αγνήν σε πανάμωμον, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἐώρακε, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα λαμπρῶς ἐθόνσεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα καὶ σεμνολόγημα.

Ὥδη γ'. Τοὺς σοὶς υμνολόγους.

Μεθέξει φωτὸς ἀύλοτάτου, ὡς ἄγλος ὄντως Γαβριὴλ, ἀύλως φωτιζόμενος, φῶς καθωράθης δεύτερον, τοὺς υλικοὺς ἐκάστοτε, βροτὸς φωτίζων υμνοῦντάς σε.

Επίφανον πᾶσιν οὐρανόθεν, ταῖς πόθῳ ζητοῦσί σε αἵει, καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἥμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ὡς Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Γνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, Μυστήριον Κόρη σοι ποτὲ, ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· Χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν τῷ οἰκήσας ἀπαντας, βροτοὺς θεώσει ὡς εὔσπλαγχνος.

Κάθισμα, Ἡχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ομέγας Γαβριὴλ, Ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος αἵει, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζει, τὸ θεῖον μελωδημα τῇ Τριάδι γηθόμενος. Τοῦτον ἀπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, καὶ καθαρὰ διανοίᾳ, αἰσίως δοξάσωμεν.

Ἔτερον. Ἡχος δ'. Ο υψωθεῖς.

Τιῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰώνων ὄρισθὲν φρικτὸν ὄντως, σὺ Γαβριὴλ πεπίστευσαι Μυστήριον, τόκον τὸ ἀπόρρητον, τῆς Ἀγίας Παρθένου, Χαῖρε προφῆτας τύχης τοῦ Εορτῆς την Κεχαριτωμένης σε ὅθεν οἱ πιστοί, ἐν εὐφροσύνῃ αἵει μακαρίζειν.

Ὥδη δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ιστασο μεθέξει θεαρχικαῖς, πάλαι Γαβριὴλ ἀξιάγαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτη Δικτῆλ, καὶ ἐντιθεὶς τὴν δηλωσιν, τῶν ἀγνοούμενων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνοις σε χαρμονικώς, πύρινον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἔξελου ἥμας πυρὸς, διηνεκῶς φλογίζοντος, θείας Γαβριὴλ μεσιτείας σου.

Tὴν ὑπέρ τὸν ἥλιον θείαν σολῆν, δόξῃ ἀπορρήτῳ αστράπτουσαν, ἡμφιεσμένος, Στρατηγὲ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Oλην σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριὴλ, περιηγισμένην Πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκβοᾶσοι ἐμφανῶς· Χαῖρε ἀράς ἡ λύτρωσις, καὶ τῷ Προπτερών αὐγάκλησι.

'Ωδὴ ἡ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Nοὸς κατὰ μέθεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, δεύτερον ὡράθης φῶς κραυγάζων, σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων ταξεσιν· "Ἄγιος Θεὸς ὁ παντουργός, Ήιὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

Tὸ εἶδός σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερθαύμασον, ἀπασαν διάνοιαν ἐκπλῆττον· μέγα τὸ οἰλέος, Γαβριὴλ μέγιστε, θείων Ἀσωμάτων ἀρχηγὲ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶν ἀνυμνούντων σε.

Oἱ θεῖος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος, πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῇ ἀγγελίᾳ τῇ φρικτῇ, ἦν περ ἐξεφώνησας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Nαὸς ἀγιάσματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε, φωνῇ Γαβριὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Αγίοις ἀναπανόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεὸν, πάντας ἀγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

'Ωδὴ ζ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Pεωδεῖς γλῶσσαι γεραίρειν σε, τὸν νοῦν τὸν φωταυγῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφενῶς λαμπρυόμενον, ταῖς ὑπέρ νοῦν καὶ λόγον, θείας λαμπρότησιν.

Aἴτις Ἡλίον πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ταῖς σελασφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δεήσεσι, τοὺς ὑμνητάς σου σκότους παθῶν ἐξέρπασον.

Bουλαῖς ἔθνῶν διασκέδασον, τὴν Πίστιν τὴν ὄρθοδοξον ιράτυνον, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχαγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων σοῦ παρακλήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Pημάτων θείων ὑπήκοος, Ἄγνη τοῦ Γαβριὴλ ἐχρημάτισας, καὶ τὸν προάναρχον

λόγον σαρκὶ ἀπεκύνσας, τῆς ἀλογίας κόσμον ἀπολυτρούμενον.

Εἳν τύχη ἐν Σαββατῷ, ἢ Κυριακῇ, λέγε τὸ Κοντάκιον τῆς Ἔορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Τὴν Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, εἴς ἀρχῆς καὶ ἀνωθεν παραδεδομένην, ως τῷ θείῳ καὶ ὑπερφυεῖ Μυστηρίῳ καὶ ἀπορρήτῳ καθηπουργήσαντος.

Στίχοι.

Τὸν σὴν ἀπαγγεῖλαντα σάρκωσιν Νόα,
Τιμῇ πρεπούσῃ πᾶσα σὰρξ τιμᾶ, Λόγε.

Εἰκάδι αὖθις θείου Γαβριὴλ κτίσιν ἔκτη ἐγέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων ιερά· Μαρτύρων, τῶν ἐν Γοτθίᾳ μαρτυροσάντων· εἴς ὃν εἰσὶ Πρεσβύτεροι δύο, Βαθούσις, καὶ Οὐΐρκας μεταὶ δύο οἰωνοῦ αὐτοῦ καὶ τριῶν θυγατέρων, καὶ Ἀρπύλλας μονάζων· λαϊκοὶ δὲ, Ἀβήπας, Αγνᾶς, Ρύαξ, Ἡγάθραξ, Ἡσιόος, Σύλας, Σιγητζας, Σουηρίλλας, Σεΐμβλας, Θέρμας, Φίλγας· καὶ ἐκ τῶν Γυναικῶν, Ἄννα, Ἀλλας, Βαρίς, Μωϊκώ, Μαρίκα, Οὐΐρκω, καὶ Ἀνιμαῖς.

Στίχ. Τόσην πυρὶ φλέγουσι πληθὺν Μαρτύρων, "Οσας ἄγει Μὴν σήμερον τὰς ἡμέρας.

Oιύτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Ἰουγγούριχου, βασιλέως τῶν Γότθων, καὶ Γρατιανοῦ Βασιλέως Ῥωμαίων· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ Ἰουγγούριχου διὰ πυρὸς τὸν Μαρτυρίου στέφανον ἔλαβον, ἐμπρήσαντος τὴν τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίαν, ἐν τῇ καὶ συγκατεφλέγθησαν οἱ ἄγιοι Μάρτυρες· ὅτε συνέβη καὶ ἀνθρωπόν τινα, ἐν τῇ Εκκλησίᾳ κομίζουτα προσφορὰν, ἐλοκαυτωθῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, Κοδράτου, Θεοδοσίου, Ἐμμανουὴλ, καὶ ἐτέρων Μ'. τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Στίχ. Κοδράτε, θαυμάζω σε τῆς εὐανδρίας! Πῶς ὑπτιάζων, ἀνδρικῶς σφάττη μάκαρ.

Θεοδόσιος, τῷ Θεῷ ζῶν καὶ μόνω,
Ζωὴν δὶ αὐτὸν ἐκ ξίφους καταστρέψει.

Ξίφει χεθήτω, καὶ οὐτύλη φησί μοι,
Ἐμμανουὴλ, πέφυκεν αἷματος μία.

Oιύτοι ὑπῆρχον ἐκ τῆς χώρας τῶν Ἀνατολικῶν· ὄρων τες δὲ καὶ ἔκαστην τὰς Χριστιανοὺς ἀναιρουμένους ὑπὸ τῶν Εἰδωλολατρῶν, συνέθεντο ἀλλήλοις παρρησιάσασθαι τὴν εὐσέβειαν, ἵνα κληρονόμοι γένωνται τῶν Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Καὶ δὴ ἀπελθόντες, καὶ ἐκουσίως εἰστούσες ἐκδέντες τῷ τῇ χώρας Ἀρχαντι, ἐξετάζοντες τότε πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν, ἴστησαν ἐμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ εἰστούσες Χριστιανοὺς ὁμολογήσαντες, καὶ καταχριθέντες

ένεβληθησαν εἰς φυλακήν. Καὶ μετά τινας ὥμερας ἐκβληθέντες, γυμνοί ἐξέσθησαν τὰς πλευράς· καὶ ἐξ τῶν ἔσλων καταβιβασθίντες, καὶ ἐπὶ τριβόλων συρέντες, τέλος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ ὁμολογητοῦ, τοῦ Τριγλίας Ηγουμένου.

Στίχ. Θείου Στέφανος ἀμπελῶνος ἐργάτης,

Θεῷ παραστάς, καμάτου μισθὸν λάβη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, ἐκ βρέφους τὸν ἀσκητικὸν ἐλόμενος βίου. Διὰ δὲ τὸν ἐνάρετον αὐτοῦ πολιτείαν, ἵκεσίᾳ καὶ παρακλήσει τῶν Μοναχῶν, Ἡγούμενος καταστὰς τῆς Μενῆς Τριγλίας, καὶ πολλοὺς τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν τελειώσας, ὑστερού ὑπὸ τοῦ ρυθμέντος δυσσεβοῦς Λέοντος, διωγμὸν κινήσαντος κατὰ τῶν προσκυνούντων τὰς Ἅγιας καὶ σεπτὰς Εἰκόνας, καὶ αὐτὸς προσκληθεὶς, καὶ ἀναγκασθεὶς ἀγνήσασθαι τὴν προσκύνησιν τῶν Ἅγιων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, καὶ κατὰ τῆς ὁρθοδόξου Πίστεως ὑπογράψαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἀλλὰ μᾶλλον δυσειδεῖς ἀποκαλέσας τοὺς εἰς τοῦτο αὐτὸν ἀναγκάζοντας, πλεῖστα τιμωρήθεις, καὶ φυλακαῖς προσομιλήσας, καὶ ἐξηρίας ταλαιπωρηθεὶς, πρὸς Κύριον, δὶς δὲ τοὺς πολλοὺς ἄγωνας ὑπέστη, ἐξεδημησε.

Ταῖς τῶν Ἅγιων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ ιτίσει.

Ι'ωάννη τόκον "Ἐνδοξεῖ ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίᾳ ποτὲ, ἐνδον τοῦ θείου Ναοῦ, ἐστῶτι καὶ ψάλλοντι, τῷ λυτρωτῷ καὶ Θεῷ· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ."

Η' περίδοξος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριὴλ, καθηγιάζει ψυχὰς, πιστῶν, καὶ προτρέπεται μεγαλοφώνως βοῶν· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Λαμπρυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγε, πρώτου φωτὸς μυστικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς, ὡράθης τοὺς μέλποντας φωτίζων πάντοτε· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

Θεοτοκίον.

Α' πεστάλη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χαρὰν μηνύων σοι, Παρθενομῆτορ ἀγνή· δὶς λύπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρά ἀληθῶς, ἀπεστείρωται, καὶ εὐλογία ἔνθησε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδὴ η'. Παῖδας εὐχεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ι'ερολογίας ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερὸς ὑμνεῖς γηθόμενος· σὺ γὰρ τὸν παναίτιον, Λόγον σωματύμενον, τὸ καθὴμᾶς Ἀρχάγγελε, τῇ ἐξ ἡμῶν προφωνεῖς, Ηχριθένω, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγου· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοὶ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, σύλλως Ἀρχάγγελε ἐνούμενος, στόματι πυρίνῳ σου,

μέλπεις τὸ μελῶδημα, τὸ φοβερὸν, δὲν μέλπουσι, πάντων Ἀγγέλων χοροί· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὑκλείας σαφῶς πεποικιλμένος, ταῖς θείαις διέρχη τὰ οὐράνια, εἴτα τὰ ἐπίγεια, ἀποπεραιώμενος, τὰ ἱερὰ θελήματα, Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγγέλων Γαβριὴλ ἀρχηγέτα, κλέος τῶν ἐν πίστει, αἱεί σε εὐφημούντων.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔσχε σε προτρέχοντα, καὶ προετοιμάζοντα, τὸ ἱερὸν παλάτιον, ω̄ ἱερὲ Γαβριὴλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ω'ς θρόνον τερπνὸν τοῦ βασιλέως, ω̄ς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ω̄ς τὸν ὑπερούσιον, μόνην οὐσιώσασαν, τὸν τοὺς βροτούς θεώσαντα, ἐνώσει κρείττονι, γεννήσεως ἀρρήτου καὶ ξένης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

'Ωδὴ θ'. "Απας γηγενής.

Ι"τασαι φρικτῷς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν· καὶ ἱερῶς θεούμενος, καὶ φῶς ὁρώμενος, καὶ φωτίζων, πίστεις τιμῶντάς σε, ἱερὲ Γαβριὴλ μεσιτείας σου.

Ω"σπερ οὐρακός, ὄρᾶσαι κατάστερος θείαις λαμπρότησιν· ὥσπερ στρατηγέτης δὲ, χερσὶ κατέχεις σκῆπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ διαθέεις ἀπασαν τὴν γῆν τὸ βουλημα, τοῦ Δεσπότου, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στῆσον τὸ δεινὸν, βαρβάρων κλυδώνιον ἐπεγιρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου· τῆς Εὐκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα· τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον πταισμάτων λύτρωσιν· Βασιλεῖ τε, δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριὴλ τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Η' περικαλλής, δυάς καὶ περίδοξος Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης, πᾶσιν αἵτησασθε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ω̄ς προστάται, ω̄ς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότου ἐν πᾶσι μιμούμενοι.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἐλαμψε καὶ κατεφαιδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφῆλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὠλεσε, Θεογεννήτορ Πάτιναγκε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀν-

νηρώπων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς εὐφημούντων σε.

Εἰ Τύχη ἐν Σαββατῷ, ἡ Κυριακῇ, λέγε τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς· καὶ εἰς τοὺς Αἰνους, ἐκ τῶν Προσομοίων τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολυθία, καὶ ἡ αἱ. "Ωρα, καὶ Ἀπόλυτις.

Τῇ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐις τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
"Ηχος δ'. "Ως γενναῖος ἐν Μάρτυσιν.

Ιούδαιῶν φρυσάγματι, καὶ θρασείᾳ ωμότητι, λογισμὸν ἀντέθηκας ἀνδρειόφρονα, τὴν τῶν μελλόντων προσβλέπτα, Θεόφρον ἀπόλαυσιν, διαμένουσαν αἱ, δὶ αἰώνος ἀσάλευτον· ἦς ἐπέτυχες, απὸ γῆς μεταστᾶσα πρὸς νυμφῶνας, άρανίας καὶ χορείαν, καὶ ἀκατάλυτον ἔνδοξε.

Βασιλείας εὐπρέπειαν, καὶ τερπνὴν ώραιότητα, κατιδεῖν ἡξίωσαι τοῦ Νυμφίου σου, ώραιοσμένη τοῖς στίγμασι, στερρᾶς σου ἀθλήσεως, καὶ πηγὴ τῶν αὐγαθῶν, ἐπαξίως προστύγισας, τῆς ἐπέκεινα, Θεῖης εὐφροσύνης μετουσίαν, καρπουμένη Μακαρία, καὶ τὴν αἴθανατον εὔκλειαν.

Οὐ ζυγὸς τῆς δικαιοίας σε, οὐ τὸ χαῖνον τοῦ θηλεος, οὐ λιμὸς οὐ μάστιγες ἐνεπόδισαν, τὴν τῶν Μαρτύρων στερρότητα, μιμεῖσθαι Πανένδοξε· προθυμίᾳ γάρ ψυχῆς, τὰς βασάνις ὑπέμεινας· ὅθεν ἐτυχες, οὐρανίων θαλάμων, καὶ στεφάνῳ, τῶν χαρίτων ἐκοσμήθης, παρισταμένη τῷ Κτίστη σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μετανοίας τὸ ἄριστον, καὶ σωτῆριον φάρμακον, ἡ Θεὸν κυήσασα τὸν Σωτῆρά μου, καὶ τῶν δακρύων τὰ ρέυματα, καὶ ωρας τὴν ἔννοιαν, τῆς φρικτῆς καὶ φοβερᾶς, ἀδειάστου τε ιρίσεως, σύ μοι δώρησαι, καὶ φυγεῖν ταῖς εὐχαῖς σου, ὡς Παρθένε, τῶν κολάσεων τὸν τρόμον, καὶ θείας τευχασθαι χάριτος.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Ω'ς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακράζουσα ἐλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἵ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες

Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνη ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες.

Οἱ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὐδὲ ἡ Ακροστιχίς· Τὸ Ματρώνης ἔνθεον μελπω κλέος.

Θεοφάνους.

"Ωδὴ αἱ. "Ηχος δ'. 'Ο Είρμος.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πελαγος, αἴροντος ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Ταῖς θείαις τῶν Ἀσωμάτων τάξεσι, περιχορεύσασα, περὶ τὸν πάντων αἴτιον Θεὸν, καὶ τρανῶς ἀπολαύσουσα, θεαρχικῆς ἐλλάμψεως, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαιδρυνον.

Οὐ διὰλιτης διέξασθαι, μορφὴν Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἐλευθερῶσα ταύτην βουληθεῖς, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου δεσμῶν, απὸ ζυγῆς διλείας σε, Μάρτυρα Νύμφην ἐμνησεύσατο.

Τὸ θῆλυ ἀρρένωθεν τῇ χάριτι, τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν, καὶ καυχωμένην ἀμετρα τὸ πρὶν, ἐξαλείφειν τὴν θαλασσαν, δὶ αἰσθενείας σώματος, θείᾳ δυνάμει καταβέβληκε.

Θεοτοκίον.

Ηπύλη τῆς πρὸς ήμᾶς σου Κύριε, συγκαταβάσεως, Ἀνατολὴν καὶ Ἡλιον καὶ Φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς εἶχστραψε, διπλοῦν τὴν φύσιν τὸν φιλάνθρωπον.

"Ωδὴ γ'. 'Ο Είρμος.

Ευφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὸς κατέκραζονσα· Σύ μου ἴσχυς Κύριε, καὶ καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Στερρότητι λογισμοῦ, τῆς παρανόμης καὶ δεκτῆς ἥνεγκας, τὴν χαλεπὴν βάσανον, φρουρᾶς ὡς Ματρώνα πανόληιε.

Μαζίγων ὄδυνηρῶν, αἰσθανομένη καρτερῶς ἔφερες· ψηλαφητοῦ σκότους δὲ, θείαν λαμπηδόνα ἀντείληφας.

Αἰμάτων σου οἵ κρουνοί, τῆς ἀσεβείας τὴν πυρὰν ἔσθεσαν· τοὺς δὲ πιστοὺς ἥρδευσαν, τῆς θεοσεβείας τοῖς νάμασι.

Θεοτοκίον.

Τὴν Πλάκα, τὴν Κιβωτὸν, τὴν δεξαμένην ἐν γαστρὶ Πάναγνε, Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον, θεηγορικῶς εὐφημοῦμέν σε.

Καθισμα, Ἡχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Ε'πέστη φιλέόρτοι, λαμπρά πανήγυρις, ἡ μνήμη ἡ ἔνδοξος, τῆς Ἀθληφόρου Χριστοῦ, εὐφραίνουσα τὰ σύμπαντα, λαμπουσα τοῖς ἀκτῖσι τῶν θαυμάτων ἐν κόσμῳ, φέρουσα τοῖς ἀνθρώποις, τὴν αἰέναν χάριν. Αὐτῆς ταῖς ἴκεσίαις Σωτὴρ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Ε'καίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαι τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητήν, ούσιαν καὶ ἥγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρτίας ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες. Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε Πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ρόμφαια διηλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Χίον καὶ Θεόν σου ὃν πέρ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

'Ωδὴ δ'. Ὁ Είρμος.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ » **Ε** Σταυροῦ τὸν "Ηλίον, τῆς δικαιοσύνης, » ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύρε.

Ρώμη τῇ θείᾳ Ματρώνα δυναμούμενη, νῦν τῆς πικρᾶς Δεσποίνης ἔξεφυγες δουλείαν· γνώμην ἀταπείνωτον, ψυχῆς γάρ ἐκέντησο, μόνῳ τῷ Δεσπότῃ δουλεύουσα.

Ω'ρυμένη καὶ μέθη βεβακχευμένη, καὶ τῷ θυμῷ, σφαδαίζουσα ἡ δυσεβεστάτη, μάστιξι κατέτεμνεν, Ἐβραίων ὡμότητι. Μάρτυς ἀθληφόρε τὸ σῶμά σου.

Νεανικὴν ἐπεδείξω τὴν καρτερίαν, ἐν ἀφεγγέσι τόποις ἐγκατακλειούμενη, Μάρτυς καὶ λιμώττουσα ἀλλ' εὗρες αἰντίδοσιν, τῆς ἀθανασίας τὴν τράπεζαν.

Θεοτοκίον.

Η' χρυσήλακτος λυχνία προδιετύπου, τὴν τὸν Θεὸν βαστάσασαν σεσωματωμένον, αἴγλη τῆς Θεότητος, τὰ πάντα φωτίζοντα, σὲ τὴν ἀληθῆ Θεομήτορα.

'Ωδὴ ἐ. Ὁ Είρμος.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν Κόσμον ἐλῆλυσας· φῶς ἀγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους αἵγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὲ στέφανον λαμπρὸν, ἡ θεόφρων καυχήσεως, ἐκτίσατο Ζωοδότα, καὶ ἐκ σκότους πρὸς φέγγος, τὸ θεῖον ἔξεδήμησεν.

Ε'στηριξε Χριστὸς, ἐπὶ πέτραν τῆς Πίστεως, τὰς πόδας σου Μακαρία, πρὸς αὐτὸν κατευθύνων, σοφῶν σὰ διαβήματα.

Νοῦν θεῖον ἀληθῶς, καὶ σοφὸν καὶ θεόφρον, σὺ ἔχασα διαλάμπεις, ἐν χορείᾳ, Μαρτύρων, Ματρώνα παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Θεότητος μορφὴν, καὶ μορφὴν ἀνθρωπότητος, ἐγένυησας Θεομήτορ, ἡκωμένας ἀφύρτως, καθ' ἔνωσιν αἰσύγχυτον.

'Ωδὴ 5'. Ὁ Είρμος.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύρε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρα κεκαθαρμένη, τῷ δὲ αἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέεσαντι αἷματι.

Εῦας νῦν, Ἀθληφόρε τὸν πόθον ἐτρύγησας, ἐπιτηδείως Ματρώνα, θεουμένη νεύσει τῇ ἀνενδότῳ, καὶ δικαίως, τῆς αἰδίτις δόξης ἡζίωσα.

Οὐδόλος, ἐν Χριστῷ όν ελεύθερος κρίνεται, ἀλλ' ἀρετῆς εὐμορφία, εὔσεβείας τρόποις κεκοσμημένη· ἦς ἐδείχθης, πλαστήργος Ἀθληφόρε αἴττητε.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε, τῷ Θεῷ καὶ παστάδα γινώσκομεν, στάμνου λυχνίαν καὶ πλάκα, ιεκτημένην ἐνδον ἐγγεγραμμένου, τὸν δὲ αἴκτον, σωματωθέντα Λόγου Πανάμωμε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ "Ηχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνὸν τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ματρώνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχοι.

Οὐκ ἀξιον λαβεῖν σε, Μάρτυς Ματρώνα, Καὶ ἐνδον είρκτης ἐκπινέης κεκρυμμένη.

Εἰναῖδε ἐθδομάτη θάνε Ματρώνα ἐνὶ είρκτῃ.

Αὕτη ύπηρχε θεράπανα θουδαίας τινὸς γυναικὸς, Πατίλλας καλουρέντος· επακολυθοῦσα δὲ μέχρι τῆς συναγωγῆς τῇ χυρίᾳ αὐτῆς, ἐνδον οὐ προσήνει, ἀλλ' ὑπέστρεψεν ἐν τῇ τῷ Χριστιανῶν Ἐκκλησίᾳ. Φωραθεῖσα οὖν, τύπτεται ἀφειδῶς, καὶ φρυσφατακλείεται ἐπὶ τῆμέρας τέσσαρας, ἀπρότος διαμείνασσα· μτα ἐξάγεται, καὶ μάστιξι καταβαίνεται· καὶ πάλιν τρύγχλεισθεῖσα, καὶ πολυπερεύσουσα ἐν τῇ είρκτῃ, ἐν αὐτῇ παρέθετο τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ. Ταύτης φασὶ τὸ Αγίου Λειψανου τὸν Παντίλλαν ἀπὸ τοῦ τείχους ρέψασαν κάτω, τὴν ἀξίαν δίκην αποτίσαι, καταπεσούσαν εἰς τὸ υπολήνειν, ἐν φύλακει τοῦ θίστην οὐλώντος εχάτο· καὶ κάτει τὸν φίλον στρέψασαν, απορρίξαι τὴν ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, ὁ Οσιος Κήρικος, ὁ ἐν τῷ Απρῷ, ἐν είρηνη τελειωμένης.

Στίχ. Ἐγώ, Πάτερ Κύρικε, καὶ τεθυηκότοι,
Καὶ ναρδία φέρειν σε, καὶ γλωττή σέλω.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων,
Φιλητοῦ τοῦ Συγκλητικοῦ, καὶ Λυδίας τῆς αὐ-
τοῦ γυναικὸς, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν; Μακεδό-
νος Θεοπρεπίου, Κρονίδου Κομενταρησίου, καὶ
Αμφιλοχίου Δουκός.

Στίχ. Ωσπερ Φιλητοῦ καὶ Λυδίας σαρξ μία,
Οὗτως ἐν αὐτῶν καὶ μετ' εἰρήνης τέλος.

Θυήσκει Θεοπρέπιος σὺν Μακεδόνι,
Θεοπρεπῶς ἀδόντες ὑμνούς Κυρίῳ.

Δούξ συντελευτᾶς τῷ Κομενταρησίῳ,
Ἐξουσιαζῶν ἐξυπηρετουμένῳ.

Ο" Ἀγιος Φιλητὸς, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Χριστιανοί, ὑπῆρ-
χον ἐπὶ Ἀδρεανοῦ Βασιλίως, καθ' ἔχαστην τῷ Θεῷ
λατρευούστες. Συλληφθεῖς οὖν ὁ μακάριος Φιλητὸς, παρε-
στη τῷ Βασιλεῖ· ὃ δὲ Βασιλεὺς, μὴ δυνθεῖς αὐτιστῆναι
τῇ τοῦ Μάρτυρος σοφίᾳ, παρέδωκεν αὐτὸν, οὖν τοῖς περὶ
αὐτὸν, Ἀμφιλοχίῳ τῷ Δουκεῖ· ὃς αὐτοὺς αὐτίκα ξύλοις
ἀναρτᾷ, καὶ εὐτάνως σπαθίζοιται τὰ σώματα αὐτῶν προ-
στάττει, καὶ τῇ εἰρήνῃ ἐναπορρίφηναι, ἅμα Κρονίδῃ Κο-
μενταρησίῳ πιστεύσαντι. Τῇ δὲ υπτὶ ἐκείνῃ, ψαλλόντων
αὐτῶν καὶ εὐχομένων, ἐγένετο αὐτοῖς Ἀγγέλων ἐπιστασία,
παραθαρρύνοντα αὐτοὺς πρὸς νοὸς ἀγῶνας.

Τῇ δὲ ἕωθεν, παραστάντων τῶν Ἀγίων, ἐφη ὁ Τύραν-
νος· Πολλαὶ υἱοὶ ἀπόκεινται βάσανοι, καὶ τιμωρίαι· καὶ
εὐθέως, ἐν λίθητι ἐκπυρωθέντες σφοδρῶς, ἐλαίῳ καὶ ρητίνῃ
μεμεστωμένῳ, βάλλονται, καὶ αὐτίκα ἐψυχράνθη ὁ λέβητος.
Τότε θαυμάσας, ὁ Δουξ, εἰσῆλθε καὶ αὐτὸν ἐν τῷ λέβη-
τῳ, λέγων· Κύριε, οὐ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, βασι-
ιστέ μοι. Καὶ φωνὴ ἐγένετο πρὸς αὐτόν· Εἰσηκού-
σθη· τὴν δέησίδοντος αὐτοῦ εἶπε· Ταῦτα ἀκού-
σας ὁ Βασιλεὺς, αὐταζεύξας αἴροι Ρώμης, κατέλαβε τὸ Ἰλ-
λυρικὸν, ἀπειλῆς γέμων καὶ θυμοῦ· καὶ ἐκέλευσεν ἐπα-
τήμεραις ἐκκαῆναι τὸν λέβητα, μεμεστωμένον ἐλαίου, καὶ
βληθῆναι ἀπαντας ἐν αὐτῷ· σὺ γενομένου, αἴλαβεῖς οἱ "Α-
γιοι ἐφολάχθησαν. Οἱ δὲ Βασιλεὺς, αἰσχυνθεὶς, ὑπέστρεψε
τὴν ὁδὸν αὐτοῦ· οἱ δὲ Ἀγιοι Μάρτυρες εὐξάμενοι ἐτε-
λειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ "Αγιοι Μάρτυρες Ιωάννης
καὶ Βαρσούχιος ἔφει τελειοῦνται.

Στίχ. Οὐ νάρσος ἦττον Ιωάννου πρὸς ξέφος
· Βαρσούχιω υπῆρχεν, ἀλλὰ καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Προφήτης Ἀνανὶ ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Τριάς τρίποντος σὸς, Ἀνανὶ Θεοπρόπε,
Διῆς τὸ μέλον πράλεγες πρὸ τοῦ τέλετος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Παύλου, Ἐπισκόπου Κορίνθου, ἀδελφοῦ
Πέτρου τοῦ Ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Ἀργους,
τοῦ σημειοφόρου· καὶ τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Εύτυχίου.

Στίχ. Εύτυχες Εύτυχιος ἥλθεν εἰς πέρας.
Γῆθεν μεταστὰς, καὶ κατοικήσας πόλον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέσσον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδὴ ζ'. Ὁ Είρμος.

Ε' ν τῇ ιαμίᾳ, Αθραμιάτοι Παιδεῖς τῇ Περ-
σικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
γὶ, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζοντες· Εὔλογημένος
εῖ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύρε.

Mετ' εὐμενείας, καὶ παρόποσίας προσεχώρη-
σας ὅντας πρὸς τὸν σὸν Πανεύφημε· έ-
ραστην, εὐχαρίστως ἀνακράζοντα· Εὔλογημέ-
νος, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύρε.

E' ν εὐφροσύνῃ καὶ χαρμοσύνῃ μεταβέβηκας,
πληρης ἀρετῶν Ματρώνα παντοδαπῶν,
ἀπὸ γῆς πρὸς ἐπουράκιον, χορείσαν ἐνδοξε, κλη-
ρουχίαν λαχοῦσα ἀθάνατον.

Θεοτοκίον.

A ελαμπρυσμένη, πεποικιλμένη πάσαις ταῖς
ἀρεταῖς, Λόγον ύπερ λόγου τέτοκας τοῦ
Πατρὸς σαριωθέντα Μητροπάρθενε. Εὔλογη-
μένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωδὴ η'. Ὁ Είρμος.

Xεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
σματα, ἐν λάκκῳ ἐφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
ναμιν ἐσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
σεβείας ἐρασταί, Παιδεῖς κραυγάζοντες· Εύ-
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Φύριον.

Hλουσίου φωτὸς μαρμαρυγάσι, κατεκτιώθης ἴ-
δεῖν, απαλλαγεῖσα σαρκάς· καὶ ἐπουρά-
γιον σκήνωμα, κατοικεῖν αὐτὶς σκηνώματος, τοῦ
σκοτεινοῦ καὶ ζοφεροῦ, οὐ κατακλείσθης Σε-
μνὴ, Εὔλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν
Κύριον.

Oρχίος ὁ στέφανος, ὃν νῦν, ἐστέφθης "Ενδο-
ξε, ζωαρχικῇ δεξιᾷ, τοῦ Παντοκράτορος·
Νύμφην γάρ, καθορῶν πεφοινημένην σε, ταῖς
τοῦ αἵματων σου ρόσαις, χαίρων ἐλάμπρυνεν.
Ωρῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ύμνοῦμέν σε Κύρε.

Θεοτοκίον.

Kυρίως γεννήσασα Θεὸν, κυρίως πάναγνε,
Μητηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύσουσαν φέ-
ρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, Θεωνυμίαν·
οἱ πιστοί, ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον, σὲ Θεο-
φόρων πανάμωμεν Δέσποινα.

'Ωδὴ θ'. Ὁ Είρμος.

Aιθος ἀγειρότητος ὄρους, ἐξ ἀλαζεύτε-
ρος Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτηθήη, Χρ-
στὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Aμπει νοητὰς φωταυγείας, η φωτοφόρος
σου ἡμέρα, ταῖς φαεινοτάταις ἀστραπαῖς,

τῆς τρισηλίου Μάρτυς ἐλλαζόψεως· ἐν ᾧ νῦν ἐκδυσώπησον, καταυγασθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.
Εὗρες ἀμοιβᾶς Ἀθληφόρε, τῆς τῶν μαρτύρων
 ἀλγηθόνος, τὴν τῶν ψρωτοτόκων γῦν· ἐν ᾧ πανηγυρίζουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμᾶς φρούρησον.

Οὐτως τῷ Χριστῷ γῦν συνήφθης, τῷ αὐθανάτῳ σῷ Νυμφίῳ, περιηνθισμένη τηλαυγῶς,
 τοῖς θείοις τούτου Πάνσεμνε στίγμασι, καὶ τῷ τιμίῳ αἵματι, τοῦ Μαρτυρίου περιλαμπουσα.
 Θεοτοκίου.

Σειρὰς τῶν ἐμῶν γῦν πταισμάτων, λῦσον Παράδεινε Θεοτόκε, η τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγὴν, τεκοῦσα μόνη Θεομακάριες· καὶ θυμηδίας ἐμπλησθον, ὅπως αἴξιως μεγαλύνω σε.

Τὸ Φωταγωγικόν. Καὶ τα λοιπά, ως σύνθετος.
 ἢ α. "Ωρα, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐις τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.
 Ὅτιος δ'. "Εδωκας σημείωσιν.

Βίου αἰκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα,
 καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἀμετρον, πανυύχιον στάσιν, κατάνυξην θείαν, πίσιν ἐλπίδα ἀσφαλῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πάτερ κτησάμενος, ως "Ἄγγελος ἐβίωσας, ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος, Ἰλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Επίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἔχρημάτισας Ὁσιε, πηγὴ καταγύνεως, συμπαθείας ρέθρον, πέλαγος θαυμάτων, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, ἐλαία ὅντως Θεοῦ κατάκαρπος, ἐλαίω τῶν καμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πράσωπα, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε, Ἰλαρίων μακάριε.

Ονοῦσ σου λαμπόμενος, ταῖς θεῖκαῖς ἐπιγνώσεσι, τὸ τοῦ σώματος ὑπερθεν, πανῶν ἐχρημάτισεν, αἱμιγῆς τῶν κάτω, φέρων χαροκτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἐκυτῷ, τὸ θεῖον καὶ λός καὶ γνωριζόμενος, ὅλος θεοειδέστατος, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἰλαρίων Πατέρης ἡμῶν, μοναχόντων αἰγλαῖσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ρῶ-

σιν καὶ δύναμιν, τοῦ φόβῳ καὶ πόθῳ, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἀστεκτον, καὶ κλῆρον τὸν οὐρανίον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, διὸ σοῦ ἀπολήψομαι, εὐφραιγόμενος πάντοτε.

Η Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευράν ὄρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ή Πάναγνος, Χρισὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ με; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθρώπων πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ συνήθεις Κανόνες.

Ο Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ η Ἀκροστιχίς·
 Σοῦ τὸς Ἰλαρὰς αἰνέσω τρόπους Πάτερ. Ἰωσήφ.
 Ὁδὴ α. Ἡχος β'. Ο Είρμος.

Εν βύθῳ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραώνιτιδα, πανστρατιὰν ή ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξηλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γάρ δεδόξασται.

Σύμπαθης καὶ πρᾶος γεγονώς, Πάτερ δὲ ἀσκήσεως, καὶ Ἰλαρὸς ως αἰληθῶς τῷ Πνεύματι, συμπαθείας θείας με μεσιτείας σου, Ἰλαρίων αἴξιωσον· ὅπως σε ὑμνήσω, γῦν ἐν Ἰλαρότητι καρδίας μου.

Οσιωθεὶς Πάτερ ἐκ παιδὸς, καὶ ἀναλαβόμενος, σοῦ τὸν σταυρὸν τῷ Χριστῷ ἡκολούθησας, πάθη τὰ τοῦ σώματος, ἐγκρατείᾳ τε καὶ συντόνοις δεήσεσιν, ἐναπομαραίνων, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ σεμνυνόμενος.

Υπελθὼν Κυρίου τὸν ζυγὸν, σὺ τὸν ἐλαφρότατον, καὶ τοῖς αὐτοῦ ὑπείκων δικαιώμασιν, Ἰλαρίων Ὅσιε, τὸ βαρύτατον ἀμαρτίας ἀπέρριψας, πάνσοφε φορτίον, τὴν ἀγωσύνην προσκτησάμενος.

Θεοτοκίου.

Τῶν ἐμῶν πταισμάτων τὰς σειρὰς, Πάναγνε διαρρέοντον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἰκετεύουσα, καὶ τὴν τυραννοῦσάν με, Ἀειπάροδενε, ἀμαρτίαν κατάβαλε· ὅπως σε γεραίρω, πάντοτε Πανάμωμε σωζόμενος.

Ὁδὴ γ'. Ο Είρμος.

Εξήνθησεν η ἔρημος, ωσεὶ ιρίνον Κύριε, η τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾧ ἐστερεώθη η καρδία μου.

Ο' βίος σφώς ἡλιός, αναλάμψας "Οσιε, ταῖς διαυγέσι λάμψεσι, Μοναζόντων χροὺς ἐφώτισε, καὶ δαιμόνων τὸ σκότος ἀπεδίωξε.

Υ' πῆρξας ἰλαρώτατος, τῇ καρδίᾳ "Οσιε, καὶ ταπεινὸς τῷ πνεύματι, καὶ ἀγάπης θείας ἀνάπλεως, εὐπροσήγορον ἥθος ἔχων πάντοτε.

Σταγόσιν ἐναπέσθεσας, τῶν δακρύων ἀνθράκας, τῆς ἀμπτίας· βρύεις δὲ, ως πρὸ τέλους καὶ μετὰ θάνατου, ιαμάτων πελάγη τοῖς προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Ι' ατρευσον τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου δέομαι, καὶ τοῦ νοὸς κυβέρνησον, τὰς κινήσεις πρὸς τὰ θελήματα, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος Κόρη πάναγγε.

Κάθισμα, Ἡχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Θεῷ καθιέρωσας, τὴν σὴν Παμμάκαρζωὴν, γενόμενος ἄριστος, ἕρεμος ἀληθῶς, Χριστοῦ Ἱερώτατε· ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἴδρωτας καὶ πόνους, χαίρων εἰς τὰς αὖλους, μετετέθης σκηνώσεις· καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἥμεν ρεῖθρα οἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἴκεσίας ἥμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρίᾳ πανάμωμε· λῦσον τὰς περιεάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, προάγον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος τῶν ὅπλιζομένων ἀθέων κατὰ τῶν δουλῶν σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ως ἐθεάσατο, ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων ὄμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας θέλων ως εὔσπλαγχνος.

'Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

Ε' ληλυθας, ἐκ Παρθένου πρέσβυτος οὐκ Ἀγ-γελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἀνθρωπὸν· διὸ κραυγάζωσοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύρε.

Λαμπρύνας σου, τὴν καρδίαν σεπταῖς ἀναβάσεσι, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, μόνου Θεοῦ ἐνοπτρίζεσθαι, καλλος τὸ ἀμήχανον, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτῖσι καταυγάζεσθαι.

Α' γάπτυξιν, τῶν λογίων τῶν θείων ποιούμενος, τὴν γνῶσιν τὴν ἐνθεον, Πάτερ ἐκεῖνεν ἐξήντλησας, πᾶσι τε μετέδωκας, τοῖς εὐσεβῶς Ἰλαρίων σοι προστρέχουσι.

Ρ"ημάτων σου, τὸ ήδυ τὰς καρδίας ἰλάρυνε, τῶν προσερχομένων σοι· πράττων γάρ ἀ-

περ ἐδίδασκες, λόγου εὐαπόδειτον, ἐν συμπαθεῖ διαθέσει εἶχες "Οσιε.

Θεοτοκίον.

Ο' Κύριος, σὲ Κυρίαν ἀπάντων καὶ Δέσποιναν, είργαστο "Ἄχραντε· σοῦ γάρ ἐκ μήτρας σεσάρκωται, κατακυριεύοντος, ἔχθροῦ τὸ ἴδιον πλάσμα λυτρωσάμενος.

'Ωδὴ έ. Ο Είρμος.

» **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, » **Μ**Χριστὲ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γάρ Δέσποτα, » τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Υ' φάνας σαντῷ, σωτηρίου "Οσιε ἰμάτιον, οἰκείων ἐκ πόνων σου, τοῦτο ἐνεδύσω καὶ τὸν ἄρχοντα, τὸν τοῦ σκότους, αἰσχύνην, αἰώνιον ἐνέδυσας.

Σαρνὸς ἥδονας, ἐγκρατείᾳ "Οσιε ἐμάρανας, **Σ**καρπός καὶ χάριν οὐράνιον, Πάτερ ὑπεδέξω ἰλαρώτατα, ιατρεύσας παντοῖα, ἀνθρώπων ἀρρώστηματα.

Αὶ σαὶ πρὸς Θεὸν, ἀνενδότως θεῖαι ἐπαίρομεναι, χεῖρες, τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ μεθοδείας κατηδάφισαν (*), καὶ παντὶ αὐθενοῦντι, υγείαν ἐχορήγησαν.

Θεοτοκίον.

Π' σχὺς τῶν πιστῶν, καὶ Οσίων γέγονας κραταίωμα· διὰ σοῦ γάρ "Ἄχραντε, ἀπασιν ἐπήγασε τὰ κρείττονα, καὶ οἱ γῆν κατεικάζετες, πρὸς οὐρανὸν βαδίζουσι.

'Ωδὴ ζ'. Ο Είρμος.

» **Ε**' ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλώμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίαστου, ἐπικαλοῦμαι ἀβύσσου· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με αἴναγαγε.

Νεκρωθεὶς Ἰλαρίων τῷ κόσμῳ παντὶ, νῦν μεταναστεύσας ζῆς πρὸς τὰ θράνια, καὶ ζωηφόρον πάντοτε, ιαμάτων πηγάζεις ἐνέργεια.

Ε' υπροσήγορος πρᾶος ἀκέραιος, ἀμεμπτος καὶ ὄσιος καὶ εὐκατάνυκτος, καὶ ἰλαρὸς τῷ πνεύματι, ἐχρημάτισας Πάτερ πανόλει.

Συμπαθείᾳ ἀμέτρῳ κοσμούμενος, καὶ φιλοπτωχείᾳ κάλλει σεμνυνόμενος, Θεοῦ θεράπων γυνήσιος, Ἰλαρίων ἐδείχθης θαυμάσιε.

Ω' σεπτός σου ὁ βίος καὶ ἀμεμπτος, ως περικαλλῆς καὶ ώραιος ὁ τρόπος σου, ως φοβερὰ τὰ θαύματα, ἀ τελεῖς καθ' ἐκάστην θαυμάσιε.

(*) Οὐτῷ θιάρεθωσαν τινὲς τὸ κῶλον τοῦτο, γραφόμενον πρότερον, Πάτερ ἀσεβείας νῦν κατέβαλον. Τὰ δὲ χειρόγραφα ἔχουσιν ἀλλως πως αὐτό· « Αἱ σαὶ . . . ανενδότως χεῖρες ἐπαιρόμεναι, χεῖρος τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ εὔσεβες ἀπελυτρώσαντο, καὶ παντὶ αὐθεν-

Θεοτοκίον.

Την παξάδα Θεῷ τὴν ἀμόλυντον, στρόνον τὸν πυρίμορφον τοῦ Παντοκράτορος, τὴν Θεοτόκον ἄπασαν, γενεῶν μακαρίσωμεν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ "Ηχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου Μονῆς τῆς Πελεκητῆς.

Στίχοι.

Δοὺς Ἰλαρίων γῇ τὸ γῆθεν σαρκίον,
Γῆν Μακάρων ὥκησε τὴν μακαρίαν.

· 'Ογδόη Ἰλαρίωνα κιχήσατο εἰκαδὶ πότμος.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, "Αθλησις τοῦ Ἅγιου Ἡρωδίωνος, ἐνὸς τῶν Ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχ. Ρόδον νοητὸν ὡν σαφῶς Ἡρωδίων,
Ξίφει τρυγηθεὶς, αὐθὶς ἀνθεῖ ἐν πόλῳ.

Οὗτος ἦν εἰς τῶν Ἐβδομήκοντα Μαθητῶν, καὶ συνεπόμενος τοῖς Ἀποστόλοις, συνεργὸς αὐτοῖς ἐτύγχανε τὰ κηρύγματος· εἴτα καὶ Ἐπίσκοπος τῶν Νέων ἔχειροτανήσην Πατρῶν. Διδάσκων δὲ πολλοὺς καὶ ἐπιστρέψων πρὸς Κύριον, παρὰ τῶν Ἰουδαίων, συστάντων αὐτοῖς καὶ τῶν Εἰδωλολατρῶν, συνελήφθη, καὶ ἐτύφθη σφοδρῶς· οἱ μὲν γὰρ ἐτυπτον αὐτὸν, οἱ δὲ λίθοις τὸ στόμα συνέτριβον, ἀλλοὶ κατὰ κεφαλῆς ἐπαίουν. Εἴτα, μαχαίρᾳ οἱ θῆρες ἀπέσφαξαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη, τὴν ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ παραθίμενος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδὴ ζ'. Ὁ Είρμος.

· **A**ὐτίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιου, τὴν φλόγα ἀνερρίπτεις. Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισὶ, δρόσον τὴν τῷ Πνεύματος, ὁ ὡν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Pρομφαίᾳ κατέτρωσας τῶν σῶν ἀγώνων, τὸν ἀσαριον δράκοντα, καὶ παντελῶς ἡφάντισας βραχεῖον τὰ θαύματα, ὅθεν ἀπείληφας, πάθη χαλεπώτατα, ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἵασθαι "Οσιε.

Oλόγος σου πρόεισι, καθάπερ δρόσος, ἐλαχύνων τὸν καύσωνα, τῆς ἀθυμίας "Οσιε, τῶν προσερχομένων σοι πίστει, Πατήρ ἡμῶν, καὶ τοῖς ἐναρέτοις σου ἀεὶ, φωτιζομένων τρόποις μακάριε.

Pαθῶν αὐτοκράτορα τὸν νοῦν ποιήσας, σαφῶς ἐβασίλευσας, ως τροπαιοῦχος ἀριστος, καὶ "Εθνη ἀλλόφυλα κατεπολέμησας καὶ κατεξωλόθρευσας Σοφὲ, τὰ τῶν δαιμόνων πάνη ὄλεθρια.

Oύκ ἔσεισαν "Οσιε τῆς σῆς καρδίας, τὸν πύργον τὸν ἄσειστον, τῶν πειρασμῶν οἱ ἀνεμοι· τῇ πέτρᾳ γὰρ ἥδραστο τῆς τοῦ Κυρίου στοργῆς, ἥ περ ἐρειδόμενος, πολλοῖς, ἐγένουν θεῖον Πάτερ κραταίωμα.

Τριαδικόν.

Tυμῶσε τρισάριθμον τοῖς χαρακτῆρσι, Τριάς ὑπερούσιε, ἀσύγχυτον ἀμέριστον, Μονάδα ἐν φύσει δὲ ἀπερινότον, ἐνα Παντοκράτορα Θεὸν, Πατέρα, Δόγον, καὶ Πνεῦμα "Αγιον.

Θεοτοκίον.

Sυμβόλοις σε πόρρωθεν προδιετύπω, ή χάρις τῷ Πνεύματος, προφητικοῖς χαρίσμασιν, ὅρος πτῶν ἄγιον, πύλην σωτήριον, τόμον τε καινότατον Ἄγνη, καὶ κιβωτόν σε κατονομάζουσα.

'Ωδὴ η. Ὁ Είρμος.

· **K**αίμινος ποτέ, πυρός ἐν Βαθυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιεσούς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Pρόσιαιρον λιπῶν, τοῦ βίου Πάτερ δόξαν, καὶ διαρρέουσαν ἀπόλαυσιν, ιλέος ἀκαφαίρετον, καὶ τρυφὴν τὴν ἀδιάρρευστον, ἐν οὐρανοῖς ἀπείληφας, κραζών νῦν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

A"παντα πενθῶν, τὸν σὸν διῆγες βίον· μακαρισμοῦ ὅθεν ἡξίωσαι, καὶ τῆς παρακλήσεως, ἡς μετέχεστιν οἱ "Οσιοι, ἐν γῇ πραέων χαίρων, νῦν "Οσιε ἐνσκηνώσας, ως νουνεχής τε καὶ φρόνιμος.

Tίμιος ὁ σὸς, Θεοῦ ἔναντι ὥφθη, θάνατος Πάτερ ἴερώτατε· αὐτοῦ γὰρ ἐτίμησας τὴν Εἰκόνα, καὶ μπήνεγκας τοὺς διωγμοὺς, θλιβόμενος "Οσιε τῶν Τυράννων, Μάρτυς ἐν τούτῳ δεικνύμενος.

Eλυσας σαφῶς, τῶν ἀλιέων Πάτερ, τὴν ἀγανάκτησιν καὶ ἐπλησας, τούτους τῷ θηράματος, οὕπερ πρώην ἀπετύγχανον, Θεοῦ κανυπακούσαντος, "Οσιε τῶν εὐχῶν σου, Ιερουργὲ ἴερώτατε.

Θεοτοκίον.

Pύπουμε παθῶν, καὶ σπιλου ἀμαρτίας, Θεοχαρίτωτε ἀπόπλυνον, καὶ πύλας μοι ἀνοιξον, μετανοίας ὀλισθαίνοντι, καὶ συνεχῶς τοῖς πταισμασιν, "Αχραντε συναντῶντι, καὶ τὸν Θεὸν παροργίζοντι.

'Ωδὴ θ'. Ὁ Είρμος.

· **A**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐν Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν

» τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμυητον, Θεο-
τόκου μεγαλύνομεν.

Ι' αἵσεις ὁ τάφος σου, τοῦ Πνεύματος τῇ χάρι-
τι, ἀναβλύζων ἔηραινε παθῶν ὄμβρηματα,
πνεύματα τῆς πλάνης διώκει, φωταγωγεῖ πάν-
των τὰς καρδίας, Ἰλαρίων "Οσιε, τῶν πιστῶς
μακαριζόντων σε.

Ω' σ ρόδου ἐξήνθησας, λειμῶνι τῇσ ασκήσεως,
ὡς ἡδύπνοον κρίνον, ὡς μῆλον εὔοσμον,
καὶ κατευῳδίασας πάντων, τῶν εὐσεβῶν ψυ-
χᾶς καὶ καρδίας, Ἰλαρίων ἐνδοξε, πρεσβευτά
τῶν εὐφημούντων σε.

Σιμπάθειαν ἔσχηκας, ἀγάπην καὶ ταπείνω-
σιν, καὶ ἐλεημοσύνην, καὶ ἥθος ἀπλαστον,
πίστιν ἀληθῆ καὶ ἐλπίδα, βίον σεμνὸν καὶ
γνώμην εὐθεῖαν, Ἰλαρίων ἐνδοξε, Μοναζόντων
ἐγκαλλώπισμα.

Η μνήμη σου σήμερον ὡς ἥλιος ἀνέτειλεν,
εὐσεβῶν τὰς καρδίας φέγγει τῶν πόνων
σου, καὶ ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτῖσιν, ὡς ἀλη-
θῶν φωτίζεις Πάτερ· ἐν ᾧ πάντων μνήσθητε,
τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε. Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Γαβριὴλ γηθό-
μενοι, Χαῖρε λέγοντες οἶκος τοῦ Παντο-
κράτορος· χαῖρε τῶν Ὁσίων ἡ δόξα, καὶ τῶν
πιστῶν πάντων σωτηρία, διὸ ἡς ἐθεωρήμεν, Θεο-
τόκε ἀειπάρθενε.

Τὸν Φωταγωγικὸν τοῦ "Ηχου·

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθετες, ἡ αἱ "Ωρα,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μάρκου Ἐπισκό-
που Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου, καὶ
τῶν σὺν αὐτοῖς· καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων,
Ἰωνᾶ, Βαραχησίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια
τοῦ Ἰεράρχου.

"Ηχος α. Σταυρὸς κατεπάγη ἐν Κρανίῳ.

Ε' ὃ στάσει γενναίᾳ Ἱεράρχα, κατέβαλες ἐχ-
θροῦ τὰς παρατάξεις, καὶ λαοὺς ἐκ τῆς
πλάνης τῶν εἰδώλων ἐρρύσω.

Ε' κτάσει χειρῶν σου Ἱεράρχα, κρατύνας τὰς
συνάθλους σου ἐν πόνοις, ὡς ἀνίσχυρον
ἐγθροῦ ἐνέδειξας τὸ κράτος.

Ω' σ Μύστης καὶ Μάρτυς τοῦ Δεσπότου, καὶ
Διδάσκαλος σοφὸς τῆς Ἐκκλησίας, Ἱε-
ράρχα δυσώπει ὑπὲρ ἥμῶν ἀπαύστως.

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

"Ηχος α. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς Βαραχῆσιε πολλῶν, πόνων ἐπιδό-
σεσι φωτοειδῆς ἐχρημάτισας· πυρὸς νι-
κῆσας γὰρ, τὴν φλογῶδη φύσιν, τῇ θερμῇ πρὸς
Κύριον, ἀγάπη ἐκρεμάσθης μετέωρος, καὶ πιε-
ζόμενος, τὰ ὄστα πάντα συντέτριψε· διὰ τοῦ-
το, πίστει σε γεραίρομεν.

Γωνᾶς θεσπέσιε δεθεὶς, ράθδισμάς ὑπήνεγκας,
καὶ τῶν δακτύλων αὐφαίρεσιν, γλωσσοτο-
μούμενος, καὶ βραζούσῃ πίσσῃ, συγκατακαί-
μενος, καὶ πρίσσι δεινῶς μεριζόμενος· διὸ ἴκέ-
τευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἥμῶν, τὴν εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τυμοὶς Βαραχῆσιον πιστοὶ, Λαζαρον καὶ
"Ἄβιθον, καὶ Ἰωνᾶν εὐφημήσωμεν, Ναρ-
σῆν Ἡλίαν τε, Μάρην Σηθείθην (*), Μαρουθᾶν
τὸν ἐνδοξον, καὶ Σάββαν Ζανιθᾶν τε, αἵτούμε-
νοι, τούτων δεήσεσι, τῶν κακῶν λαβεῖν συγχώ-
ρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Α μαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ
Ἄλιθομένων γεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσ-
βευε, τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἥμᾶς
παναγία Παρθένε,

"Η Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σπαύρωσιν τὴν ἀδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος
βλέπουσα, ὁδυρομένη ἐβόασσοι· Τέκνου
γλυκύτατον, πῶς νεκρὸς ὄρασαι; πῶς τῷ ἔν-
λῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐδράσας τοῖς ὕδασι;
μὴ οὖν ἐάσης με, εὐεργέτα μόνην εὐσπλαγχνε,
τὴν σὴν δούλην, καὶ Μητέρα δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ συνήθεις Κανόνες, καὶ τῶν Ἀγίων, εἰς ἡ.

"Ο Κανὼν τῶν Ἀγίων· οὐ ν Ἀκροστιχὶς ἐν
τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.

"Ωδὴ α. "Ηχος α. "Ο Είρμος.

Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ, ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μω-
σεῖ, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραὼ, παντρα-
τὶ βυθίσαντι, ἐπινίκιον ὡδὴν ἀσωμεν· "Οτε
δεδόξασται.

Τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τὸν λαμπτῆρα
τὸν φαιδρὸν ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ ὡς
τῆς πίστεως φωτὶ, καταυγάσαντα λαοὺς, δο-
ξάζοντας τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός.

(*) Εν ἄλλοις γράφεται Συμένης.

Ε'ν τῷ λειμῶνι νοητῷς, τῷ τῆς Πίστεως Χριστοῦ, ἀνατραφεὶς καὶ αὐξηθεὶς, Ἱεράρχα πρὸς αὐτὸν, τῷ τῆς αὐθλήσεως ὑψει, ἀνέδραμες μάκαρ φαιδρότατος.

Κήρυξ καὶ Μύστης τοῦ Χριστοῦ, καθαρὸς τε λειτουργὸς, ὑπάρχων Μάρκε τὴν ψυχὴν, ὑπὲρ τούτου τέθεικας, καὶ προσήγεγκας αὐτῷ, ὡς θύματα τοὺς συναθλοῦντάς σοι.

Θεοτοκίον.

Γένος αἰνθρώπων διὰ σοῦ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴν, καὶ ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς, ἀκηράτου ἐν Χριστῷ, κληρωσάμενον τιμὴν, δοξάζει σε Θεοχαρίτωτε.

Ἐτερος Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὐδὲν ἡ Ἀκροσιχίς· Λίνον προσοίσω τοῖς Θεῷ παρασάταις. Ἰωσήφ.

"**Η**χος α. Ὁ Είρμος.

» **Σ**οῦ η τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν
» **Σ**ισχυΐ δεδόξασαι· αὗτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς
» πανσθενὸς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Αἴγλη φωτιζόμενοι αἱ, τῆς Τριστολίου λαμπάδος Μακάριοι, ὅλον με φωτίσατε, καὶ τὴν ἀχλὺν τῆς αγνωσίας λύσατε· ὅπως τὴν φωσφόρον, ὑμῶν ὑμνήσω πανήγυριν.

Ιερολογοῦντες ἱερῶς, τὰ τοῦ Θεοῦ ἱερώτατα λόγια, πᾶσαν τὴν ἀγίερον, τῶν διωκτῶν κακίαν ἀπεκρούσασθε, καὶ ἱερωτάτως, αὐθλήσαντες ἐδοξάσθητε.

Νόμοις αὐτεβέσιν Ἀθληταὶ, τοὺς εὔσεβεῖς ἀνδρικῶς ἀντεθήκατε· τῶν παρανομούντων τε, τὰ χαλεπὰ ὑπενεγκόντες βάσανα, Μάρτυρες νομίμως, παρὰ Κυρίου ἐστέφθητε.

Θεοτοκίον.

Ορος σε κατάσκιον ποτὲ, ὁ Ἀββακοῦμ ἐλλαχιφθεὶς ἐθεάσατο, Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἐξ ης Θεὸς σωματωθεὶς ἐπέφανεν, ἀρετῇ καλύψας, ὡς ἀληθῶς τὰ οὐράνια.

Τοῦ Ἱεράρχου. οὐδὴ γ. Ὁ Είρμος.

» **Σ**τερέωμά με γενοῦ ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν
» **Σ**έπι τῶν ὑδάτων, ὅτι οὐκ ἔστιν "Ἄγιος
» πλὴν σου Κύριε.

Εξήρανας θεολερὸς, χειμάρρους τῆς πλάνης πυρὶ τῶν σῶν λόγων, καὶ νάματα γνώσεως Χριστοῦ, Μάρκε ἐπήγασας.

Εχθρῶν τὴν παρεμβολὴν, ἐσκέδασας Μάρκε Χριστοῦ ἐπικλήσει, καὶ ἥθροισας λόγοις σου λαοὺς, εἰς τὴν αὐγάπην αὐτοῦ.

Μαρτύρων συνασπισμὸς, ἔχων στρατηγοῦντα Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, τῆς πλάνης τὸν πόλεμον, τὸν ἀσπονδον ἐνίκησε.

Θεοτοκίον.

Ε'ν θλίψει πλατυσμὸν, ἔχοντες Παρθένες τὴν σὴν μεσιτείαν, οἵ πόθῳ τιμῶντές σε, ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Είρμος.

» **Ο** μόνος εἶδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὑψους δύναμιν, τοῦ βοῶν σοι· "Ἄγιος, ὁ ναὸς ὁ ἐμψυχος,
» τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Νευρόμενοι πόθῳ θεϊκῷ, ἀσκήσει ὑπετάξατε, τὸ τῆς σαρκὸς Μακάριοι φρόνημα· αὐθλήσαντες δὲ κατεπαλαίσατε, δυσμενῆ ἀσώματον, πόνων ἐπιδόσεις, καὶ νομίμως ἐστέφθητε "Ἄγιοι.

Ποθῶν τὸ παθεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ὑπήνεγκας στερρότατα, τοὺς ράβδισμοὺς παμμάκαρτῷ σώματος, τυπτόμενός τε καὶ συντριβόμενος, καὶ κατατειγόμενος, Ἰωνᾶ πανόλει, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Ρώννυμενος σθένει θεϊκῷ, πυρούμενος ἐν χάριτι, τοῦ παντούργου πανόλει Πγεύματος, τὰς ἀναρτήσεις, τὸ πῦρ, τὰς μάστιγας, ἀνδρικῶς ὑπήνεγκας, Μάρτυς Βαραχήσιε, ὑπὸ πάντων πιστῶν θαυμαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ο μόνος οἰκῶν τοὺς οὐρανοὺς, τὴν μήτραν σου κατώκησεν, ὑπερβολῇ Παρθένε χρηστότητος καὶ σὰρξ ωράθη ἐκ σοῦ τικτόμενος· ἀλλ' αὐτὸν ἴκέτευε, πάσης περιεάσεως, Παναγία ρύσθηκε τοὺς δούλους σου.

"**Η**χος α. Ὁ Είρμος. Ὁ μόνος εἶδως.

Κάθισμα, "Ηχος α.

Αθλήσεως καύχημα, καὶ στεφάνων αἵξιωμα, οἱ ἔνδοξοι Ἀθλοφόροι περιβέβληται σε Κύριε· καρτερίᾳ γὰρ αἰκισμῶν τοὺς ἀνόμους ἐτροπώσαντο, καὶ δυνάμει θεϊκῇ ἐξ οὐρανῷ τὴν νίκην ἐδέξαντο. Αὐτῶν ταῖς ἴκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, Ἡγος ὁ αὐτός. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρτύρων καρτεροὺς, ὑπομείναντες πόνους, πρὸς ἄπονον ζωὴν, μετηνέχθητε ὄντως· καὶ νῦν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν, πάντα πόνου κούφιζετε, Μεγαλώνυμοι, ἐκ τῶν πιστῶν προσιόντων, τῇ σορῷ ὑμῶν· ἦν ἀσπαζόμενοι πόθῳ, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περίσωζε τοὺς μεγχλύοντας.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι "Αχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἴκεσίαις τῶν δειγῶν ἐκκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδὴ δ'. 'Ο Είρμος.

Kατενόσα παντοδύναμε τὴν σὴν οἰκονομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτήρ.

Eξίρανας θιλεροὺς χειμάρρους τῆς πλάνης, καὶ τὸ ψεῦδος Μάκαρ σὺ κατεπολέμησας.

Eν πελάγει τῆς σοφίας σου τὴν Ἑλλήνων μωρίαν, Ἱερομάρτυς Μάρκε κατέδυσας.

Tῶν συναθλῶν σου. τὴν παράταξιν, Ἱεράρχα Κυρίου, στερρῶς καθώπλισας τοῖς διδάγμασιν.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ὑπέρμαχος Φσα"Αχραντε ἡμῶν τῶν σὲ υμάντων, τῶν πολεμίων θράση κατάβαλε.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ο Είρμος.

Oρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκιου, προβλεπτικοῖς ὁ Ἀββακούμ, κατανοήσας ὄφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἱσραὴλ προανεφώνει τὸν "Αγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Sυμφώνως Ἡλίαν, Σηβεΐθην καὶ "Αβίθον, Λαζαρον Μάρην Μαρουθᾶν, Ναρσῆν καὶ Σάββαν Ζανιθᾶν, καὶ τὸν Βαραχήσιον καὶ Ἰωνᾶν, θεοπρεπῶς ἀνυμνήσωμεν, ὑπέρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐναθλήσαντας.

O'σίως παμμάκαρ Ἰωνᾶ σε γεραίρομεν· μετὰ γάρ πλείστους αἰκισμοὺς, εἰς παγετὸν ἀπορρίφεις, γενναίως ὑπέμεινας, τῇ τοῦ Θεοῦ καταθαλπόμενος χάριτι, καὶ τὸν χειμῶνα τῆς πλάνης τροπούμενος.

I'σχυΐ παμμάκαρ θεϊκῇ Βαραχήσιε, τὰς πυρακτώσεις ἐνεγκὼν, τὰς ἐκ μολύδου ἀνθρικῶς, τὸ ὄμμα ἀνέτεινες, πρὸς τὸν Χριστὸν ἀναψυχὴν εἰσδεχόμενος, σωτηριώδη· διό σε γεραίρομεν.

Sοφίας οἱ Μάρτυρες πλησθέντες τοῦ Πνεύματος, πάντας σοφὺς καὶ δυνατοὺς, πυρσολατρῶν τῶν δυσμενῶν, σαφῶς ἐτροπώσαντο, τὸ τοῦ Θεοῦ ἀνακηρύττοντες ὄνομα· οὓς ἐν αἰνέσει πιστοὶ μακαρίσωμεν.

O'ραιοι τοῖς στίγμασι τοῖς θείοις ἐδείχθητε, Μάρτυρες ἔνδοξοι Χριστοῦ· ὅθεν τὰ στίγματα βροτῶν, καὶ πάθη ἀνίστα, ἀνελλιπῶς

ἰᾶσθε καὶ θεραπεύετε, τὰς αἰσθενείας καὶ νόσους ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Tὸ Ὅρος Προφήτης Δανιὴλ ὃ τεθέαται, εἴτε οὗ ὁ λίθος ὁ Χριστὸς, ἐτημήθη ἀνευθεντικός, συντρίψας τὰ εἴδωλα, καὶ καθελὼν τὰ τῶν δαιμόνων φρυγάγματα, σὺ εἰ Παρθένε· διὸ σε δοξαζόμεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδὴ ἐ. 'Ο Είρμος.

E'κ νυκτὸς ὄρθριζοντες, ἀνυμνῦμέν σε Χριστὸς ὁ θεός, τὸν δὶς ἥμᾶς πτωχεύσαντα, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, ἐν τῇ σαρκὶ σου ὑπομείναντα.

E'ν θυμῷ ἀντέστησας, πολεμίων Χριστοῦ ὡς μιμητής, μακροθυμίαν "Οσιε· δὶς ἐταπείνωσας, τούτων τὰ θράση καὶ ἐνίκησας.

Tαῖς πυκναῖς πληττόμενος, τῶν βελῶν αἰκίσεσιν "Οσιε, τοὺς βάλλοντας κατέτρωσας· σὺ δὲ ἀπαράτρωτος, χάριτι θείᾳ συντετήρησαι.

O'ς στερροὶ τῆς πίσεως, καὶ ἀντηπτοὶ ὑπέρμαχοι σοφοί, γενναίως ἀντετάξασθε, τοῖς ἀπειθοῦσιν "Αγιοι, καὶ πολεμοῦσι τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Pυπωθεῖσαν πάθεσι, τῶν ἀνθρώπων "Αχραντε, ἐκ σοῦ τὴν φύσιν, ὁ Κτίστης προσλαβόμενος, ἀπέπλυνεν ἐκαίνισε, καὶ θείᾳ χάριτι ἐθέωσεν.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ο Είρμος.

O' φωτίσας τῇ ἐλλαμψει τῆς σῆς παρουσίας Χριστὲ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φωτισον φωτὶ, τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὄρθιοδόξως ὑμνούντων σε.

O'μιλήσας τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, φῶς δεύτερον, ἐγνωρίσθης, ἀμαυροῦν δυσσεβούντων προστάγματα, Ἰωνᾶ θεσπέσιε· δεθεὶς σχοινίῳ δέ, τὴν πλάνην πᾶσαν, διέλυσας χάριτι.

I'ώμενος τὰ ἥμῶν ὁ Χριστὸς παραπτώματα, ἐκρεμάσθη, ἐπὶ ξύλου Σταυροῦ ἀγαθότητι· τοῦτον δὲ μιμούμενος, ὁ Βαραχήσιος κρεμᾶται, πάθει σεπτῷ καλλυνόμενος.

Sτρεβλούμενος Ἰωνᾶ, καὶ δακτύλους κοπτόμενος, ἀνέμελπες, τῷ Θεῷ ὑμνωδίαν γνώμενος, τῷ ἐνδυναμοῦντί σε μετὰ σαρκὸς, ἐχθροὺς ἀσάρκους καταπατεῖν διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Hαυμάζουσα τὸν ἐκ ταύτης ἀρρήτως τικτομενον, ἡ Πάναγνος, κατεπλήττετο καὶ μεγαλύνε, καὶ βοῶσα ἐλεγε· Πῶς ἐν ἀγκάλαις σε κατέχω, τέκνον, τὸν πάντα κατέχοντα;

Τοῦ Πατρὸς. Ὡδὴ σ'. Ο Είρμος.

» **Γ**όν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήπου
» **Φ**ιλάνθρωπε· καὶ μὲ τῷ βυθοῦ τῶν πται-
» σμάτων, αὐτάγαγε δέομαι.

Aθεῖας εἴηλεγξας, τὴν ἀπάτην Ἀοίδιμε,
καὶ θεογνωσίας τῷ φέγγει, αὐθρώπους
ἔφωτισας.

Tῶν εἰδώλων κατέσεισας τὰ τεμένη Μακά-
ριε, καὶ σαλευομένους αὐθρώπους, εἰς Χρι-
στὸν ἐστήριξας.

Tοὺς συναθλους καθώπλισας, καὶ ἔχθρους
ἐπολέμησας, Μάρκε σὺν Κυρίλῳ, καὶ
νῖκης, βραβεῖα εἰλήφατε.

Θεοτοκίον.

Gηγενεῖς αὐνψωθημεν, ὁ ἔχθρὸς τεταπείνω-
ται, διὰ τοῦ ἀφράστου καὶ θείου, τόκου
σου "Αχραντε.

Τῶν Μαρτύρων. Ο Είρμος.

» **E**κύκλωσεν ἡμᾶς ἔσχατη ἄβυσσος· οὐκ
» ἔστιν ὁ ρύμονος· ἐλογίσθημεν ως πρό-
» βατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
» ἡμῶν· σὺ γάρ ἴσχυς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
» ἐπανόρθωσις.

Fένερου σε Χριστὸς ἀγωνιζόμενον· δοράν
γάρ αὐτορόύμενος, παναοίδιμε τῆς κάρας
Γωνᾶ, ἔφερες αὐθρείως τὴν τοῦ ὄφεως, κατα-
πατῶν, δολίαν κάραν καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Oνοῦσ σου ἀκλητὸς αἰποτμηθείσης σου, τῆς
γλώττης μένει "Οσιε· καὶ τοῖς αἷμασιν
ἡγιασται ἡ γῆ, τοῖς ἐκκενωθεῖσι δὲ ἀγάπησιν,
τοῦ ἐν Σταυρῷ, τὸ θεῖον Αἷμα κενώσαντος.

Yμήσωμεν πιστοὶ Ἡλίαν "Αβεβον, Νάρσην
καὶ Μάρην Λάζαρον, Σηβενίθην Μαρου-
νᾶν καὶ Ζανθᾶν, Σάββαν καὶ τὸν μέγαν Βα-
ραχήσιον, καὶ Ἰωνᾶν, τοὺς καλλινίκους καὶ
Μάρτυρας.

Θεοτοκίον.

Pαλαίτιον Θεοῦ ἐδείχθης, Δέσποινά, τῷ πάν-
των βασιλεύοντος· ὃν ἵκετενε, ληστῶν με-
πονηρῶν, ἦδη γεγονότα καταγώγιον, ἀποκαθ-
ραῖ, καὶ σῶσαί με ἄχραντε.

Ο Είρμος. Εκύκλωσεν ἡμᾶς.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μυήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων, Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων,
Κυρίλλου Διακόνου, καὶ ἑτέρων πολλῶν.

Στίχοι.

Ἐπαγρυπνήσας πρῶτα πολλαῖς αἰκίαις,
Ὑπνωσε Μάρκος, θεῖον εἰρήνης ὑπνον.

Γαστὴρ Κυρίλλου Λευκῆτου διὰ ξίφους,
Μσεὶ πάχος γῆς, εἴπε Δαυΐδ, ἐρράγη.

Κεῖνται γύναις βρώσεως χοίροις σκάφαι,
Γαστρὸς παθοῦσαι ρῆξιν ἐκ χοιροφρόνων.

Εἰκαδὶ ηδὸν ἐνάτη Ἀθληταὶ εἰς πόλον ἴκον.

O" Αγιος Μάρκος ήν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου
τοῦ μεγάλου ὁς, ζήλω τρωθεὶς, πολλοὺς βωμούς τῶν
εἰδώλων καθεῖλε, καὶ Ἐκκλησίας ἰδείματο. Ἰουλιανοῦ δὲ
μετὰ ταῦτα τῆς Βασιλείας κρατήσαντος, καὶ πολλὴν παρ-
ρησίαν τοῖς εἰδώλοις ἀπονέμουντος, οὐ μόνον τῷδε τῷ Ἀ-
γίῳ κακὰ ἐνδείξατο, ἀλλὰ καὶ ἐτέροις πολλοῖς, διὰ τὴν
τῶν εἰδώλικῶν οὐαῶν καθαιρεσιν. Ο δὲ Ἀγιος, μικρὸς
ὑποχωρήσας, ἐπειδή τινας ἐλκομένους ἐπείθετο δὲ αὐτὸν, ἐ-
πανῆκε, καὶ τοῖς μιαφόνοις προύδωκεν ἐαυτόν. Οἱ δὲ, λω-
βόντες καὶ γυμνώσαντες, καὶ παντὶ τῷ σώματι πληγαῖς
αὐτῷ ἐπιθίντες, εἰς ὑπονόμους ἐμβαλλουσι δυσώδεις.

Μετὰ ταῦτα ἐκβαλόντες αὐτὸν ἐκεῖθεν, ἐκδιδόσι τοῖς
παισὶ ταῖς ράφισι χευτασθαίς. Εἴτα, γάρῳ ἀπαν τὸ σώμα
διάβροχον ποιήσαντες, καὶ τελευταῖον, ἐπιχρίσαντες μέλιτι,
ἐν ἀκμῇ θέρους, μετέωρου ἐν καλωδίοις ἀνήρτησαν, ἵνα
όμοι γυμνῇ τῇ κεφαλῇ καὶ σῶματι, ἐν σταθηρᾷ
μεσημβρίᾳ, τὰς ηλιακὰς ἀκτῖνας δεχόμενος φλέγοιτο, καὶ
σφηξὶ καὶ μελίτταις, οὓς ἐπεκέχριστο, εἴη τροφή. Ταῦτα
ἐδράτο, καὶ ὁ θεοπόσιος πρεσβύτης πάσχων ἐνεκαρτέρει,
ὑπὲρ τοῦ μὴ προίσθαι τοῖς βασανισταῖς, εἰς ἀνοικοδομήν
αὐθις τῶν καθαιρεθέντων βωμῶν· καὶ μέντοι τῇ ἐνστάσει
νικήσας, καὶ τῇ πράξει νικᾶ· ὡς γὰρ εἶδον ρίψαλέως
καὶ νεανικῶς τὰν βάσανον ὑποστάτα, μεταβαλλομένοι, με-
τέμαθον τὴν εὐσέβειαν. Δι' αὐτὸν δὲ τοῦτο καὶ κατὰ τὴν
Φοινίκην τοιούτον τι ὑποτολμάται.

Κύρελλου γὰρ Λευτην, διὰ καθαιρεσιν τινῶν εἰδώλε-
κῶν ξοάνων, παρρησιασάμενον τὴν ἀληθείαν, τὴν γαστέ-
ρα αὐτοῦ ἀνατείμοντες, καὶ τὰ ἔγκατα ἔξαγαγόντες, θέαμα
τοῖς ὄρωσιν ἐδείκνυν· οὐ καὶ φάσι τοὺς μιαφόνους, τῶν
τίπατων ἐμφορηθέντας, τῆς κατ' αἴξιαν δίκης τυχεῖν, ἐκτε-
ναχθέντων αὐτῶν τῶν ἀδόντων, καὶ τῆς γλώττης διαρρέε-
σης καὶ τῆς ὀπτικῆς διαλυθείσης δυνάμεως. Τὰ δὲ ἐν
Ασκάλωνι καὶ Γάζη γυναικῶν Πάρθενων καὶ ιερωμένων
ἀνδρῶν παθήματα, τῶν γαστέρων αὐτῶν διαρράγειται,
τῶν ἐγκάτων δεξαμένων κριθαῖς, καὶ χοίροις τεθίντων βε-
ράν, τές ἂν αἴξιας ἐκτραγωδήσεις εἰ.

Ταῦτα τῆς αἰεβοῦς Βασιλείας, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς τε
ταγμένων τὰ δράματα· ἀλλὰ τοῖς μὲν μάρτυσι περιέστη,
ἀντὶ τῶν ἐντεῦθεν βασάνων, τὸ μακαριότης ἡ ἀλητος· τῷ
δὲ προασπιστῇ τῆς κακίας, τὸ διὰ φλογὸς τιμωρία, καὶ
τὸ αἰώνιως κολαζεοθαί.

Τῇ αὐτῇ ημέρᾳ, Μυήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Ιωνᾶ, Βαραχήσιον, καὶ τῷ σὺν αὐτοῖς ἐννέα
Μαρτύρων.

Στίχ. "Ἐχεις Ἰωνᾶν, καὶ σὺ γῆ, πάντας μέγαν,
Κατ' οὐδέν ἐνδέοντα τοῦ θαλαττίου.

Διψῶν Βαραχήσιος Ἀθλητῶν τέλους,
Χανδὸν ζεούσης ἐκπίνει πίστης σκόφον.

Χριστοῦ ὑπερτμηθέντες ἀνδρες ἐγγέα.

Σύνεισιν ἦδη ταῖς ἐγκέα.

Oψ "Αγιοι, Ἰωνᾶς καὶ Βαραχήσιος, ὑπάρχοντες ἐκ Περσί-
δος, κατὰ τοὺς χρόνους Σαβωρίου Περσῶν, καὶ Κω-
νσταντίνου Βασιλέως Ρωμαίων τοῦ μεγάλου. Μοναχοὶ δὲ

έντες, καὶ τὸ ἐαυτῶν Μοναστήριον καταλιπόντες, ἀλλούν ἐν πόλει, Μαρμιανῷ καλουμένη· καὶ ἐν αὐτῇ κατακλείσους εὐρόντες τοὺς Ἀγίους Μάρτυρας, Ζανιθᾶν, Λαζαρὸν, Μαρουθᾶν, Ναρσῆν, Ἡλίαν, Μάρην, Ἀβιθον, Σηβενίθην, καὶ Σάββαν, παρεθάρρυνον αὐτοὺς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπῆλειφον. Κατασχεθέντες δὲ τὴν πόλιν πρὸς τοὺς τρεῖς ἄρχοντας Μασδραθ, Σιρῶ, καὶ Μαρμισῆν· υφ' ὧν παρατέσσεις ἄμα καὶ ἀπειλὰς δεξάμενοι, καὶ μὴ πεισθέντες αὐτοῖς, πρώτου δεσμοῦνται νόμῳ Περσικῷ.

Εἶτα, ὁ μὲν Ἰωνᾶς ῥάβδοις τραχείαις τύπτεται· καὶ σχοινίοις διαληφθεὶς, ἔξω που ὑπαίθριος τῷ κρυμῷ πρὸς τὸ ταλαιπωρεῖσθαι βάλλεται. Ὁ δὲ Βαραχήσιος, βώλους χαλκοῦς ἐκπυρωθέντας κατὰ τῶν μασχαλῶν δέχεται· καὶ ἄφνω ἐπὶ τε τοῖς βλεφάροις καὶ τοῖς ωσὶ καὶ τοῖς λάρυγξι τῶν Ἀγίων μόλυβδον καταχέουσι. Καὶ ὁ μὲν Βαραχήσιος, δεθεὶς τοὺς πόδας, κραμάται ἐν τῇ φυλακῇ· ὁ δὲ Ἀγιος Ἰωνᾶς, τέμνεται τοὺς διάκτυλους χειρῶν καὶ ποδῶν, καὶ τῆς κεφαλῆς τὸ δέρμα ἀφαιρεῖται, καὶ τὴν γλωτταν τέμνεται, καὶ ἐν χάλκῳ, πίσσῃς μεστῷ, ἐμβάλλεται, ἐξ οὗ ἀβλαβῆς διεξῆλθε· καὶ μετὰ ταῦτα κατασφίγγουσιν αὐτὸν ἐν κοχλίᾳ τεκτονικῷ, καὶ συντρίβουσιν αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ· εἰθ' οὐτω πρίζουσι μέσον, καὶ ἐν λάκκῳ κρύπτουσι βαθυτάφῳ, ἐν ω̄ τὸ τέλος ἐδέξατο.

Ο δὲ Ἀγιος Βαραχήσιος, εἰς ἐξέτασιν ἀχθεὶς, γυμνὸς σύρεται ἐπ' ἀκάνθαις, καὶ περιπειρεται καλάμοις ὀξεῖσι· καὶ ἐν κοχλίᾳ βληθεὶς, καὶ ὅλου τὸ σῶμα κατακλασθεὶς, καὶ κατὰ τοῦ φάρυγγος πίσσαν ἐπιχειρεῖς βράζουσαν, ἀπέδωκε τὴν ψυχήν. Συγκατετέθησαν δὲ αὐτῶν τὰ Λείψανα, καὶ ἐτάφησαν ἄμα τοῖς ἐνύεα Μάρτυσιν, ἐκείνων μὲν τελειωθέντων κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἑδόμην τοῦ Μαρτίου Μηνὸς, τοῦ δὲ Ἀγίου Ἰωνᾶ καὶ Βαραχήσιου κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνῆμη τῷ Οσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ομολογητοῦ Εὐσταθίου Βιθυνίας.

Στίχ. Τὸν πηλὸν ἐκδὺς, Εὐστάθιε παμμάκαρ,
Χριστῷ παρέστης τῷ δὶ ημᾶς πηλίνῳ.

Ταῖς αὐτῶν σῇσις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ημᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Είρμος.

Ο ἐν τῇ βάτῳ ὄφθεὶς, ἐν πυρὶ τῷ Νομο-
νέτῃ, καὶ τὸν τόκον τῆς Ἀειπαρθένου
ἐν αὐτῇ προτυπώσας, εὐλογητὸς εἰς Κύριε,
ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τῶν αἵματων κρουγοὶ, τῆς ἀθλήσεως σου
Μάρκε, ἀπέπνιξαν τοὺς τριστάτας τῆς
ἀπάτης, καὶ θεῖον ἴαμα πᾶσιν ἔβλυσαν, ταῖς
ὑμνοῦσι Χριστὸν τὸν Θεόν.

Αἱ προσβολαὶ τοῦ ἐχθροῦ, ἐξησθένησαν εἰς
τέλος, αἱ κατὰ σοῦ μηχανώμεναι, ἀντιτητε Μάρκε· σὺ δὲ θεόθεν δύναμιν, ἀπροσμά-
χητον εἴληφας.

Θυμα σαυτὸν λογικὸν, ἱερόγυησας Κυρίω, τῇ
μαχαίρᾳ τῆς ἀθλήσεως τυθεὶς, καὶ ἐνθέψη
Κύριλλε τελειώσεως, πυρὶ δειχθεὶς ὅλοκαυτωμα
Θεοτοκίον.

Ισχὺς καὶ κράτος ημᾶς, ἵνεσίαις σου Παρθέ-
νε, τοὺς ἀπαύστως σε Κυρία, ὡς Θεοτόκου

ὑμνοῦντας, κατὰ παθῶν ἐπένδυσον, καὶ προσ-
βολῶν νοούμενων ἔχθρῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Είρμος.

Σὲ νοητὴν Θεοτόκε καμίνον, κατανοοῦμεν
οἱ πιστοί ω̄ς γὰρ Παῖδας ἔσωσες τρεῖς,
ὅς περυψούμενος, κόσμον ἀνεκάιωσεν, ἐν
τῇ γαστρὶ σου ὅλοκληρον, ὁ αἰνετὸς τῶν πα-
τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Α' ποσκοπῶν εἰς τὸν μόνον Κύριον, σωζεῖν
δυνάμενον σοφὲ, οὐκ ἐφλέχθης προσομι-
λῶν, πίσσης πυρακτώσεσιν, δρόσον θείας χάρτος,
ω̄ς Ἰωνᾶ κομιζόμενος, ὥσπερ οἱ τρεῖς Νεα-
νίαι ποτέ· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Π' ὡμη Θεοῦ Ἰωνᾶ ρωννύμενος, ἥνεγκας βά-
σανα πικρά· Ἡσαΐας δὲ ω̄ς τὸ πρὶν, ἔ-
χαρες πριζόμενος, τέλος τὸ μακάριον, ἀνα-
βοῶν καὶ δεχόμενος· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων,
Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Α" δει τὰ σαὶ, Μάρτυς προτερήματα, ἥ Ἐκ-
κλησία τοῦ Θεοῦ, μεγαλύνουσα τοὺς μα-
κρούς, ἀθλους οὓς ὑπήνεγκας, θάνατον τὸν
τίμιον, καὶ προσκυνεῖ τῶν λειψάνων υῦν, τὴν
σορὸν ἐξ ἦς βρύει ήμεῖν ψυχῶν ἰάματα.

Σ' αὐτοικῶς Μάρτυς Βαραχήσιε, καταπα-
τῶν τοῦ πονηροῦ, ἀκανθώδεις ἐπιβουλαῖς,
ἔφερες συρόμενος, καὶ κατακεντούμενος, τοῖς
ἀκανθώδεσι βέλεσι, τὸν αἰνετὸν ἀναμέλπων,
Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν ἐμοὶ ράθυμίαν Δέσποινα, καὶ νυ-
σταγμὸν τὸν χαλεπὸν, ταῖς ἀγρύπνοις
σου πρὸς Θεὸν, καὶ σεπταῖς δεήσεσιν, "Ἄχρι-
τε ἀπέλασον, μελωδοῦντά με οἴκτειρον· Ὁ
αἰνετὸς τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ η. Ὁ Είρμος.

Υμονοὶ προσφέρομεν τῶν Ασωμάτων
ῶσπερ οἱ Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, καὶ
ὑμνοῦντες λέγομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ-
γα τὸν Κύριον.

Αόγοις κατεκόσμησας τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ
αἵματων, τοῖς ρεῖθροις, φαιδρῶς κατη-
γλαῖσας Ἱεράρχα, Χριστὸν ὑμνοῦσαν τὸν σὲ
ἐνισχύσαντα.

Αγρυπνα τὰ ὅμματα τῆς ψυχῆς σθεν ἔχων,
τὴν ποίμνην τοῦ Χριστοῦ, ἀσινῆ φυλάτ-
τεις Ἱεράρχα, τὴν ἀπάυστως ἐν ὑμνοῖς σε δο-
ξάζουσάν.

Μύρα εὐωδέστατα οἱ Αθλοφόροι, τὰ τῶν αἱ-
μάτων ρεῖθρα, προσῆξαν τῷ Δεσπότῃ λέ-
γοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίου.

Ολάγαθον ἔχοντες σὲ προστασίαν, Θεογεν-
νῆτορ αὐγαθότητος, διὰ σοῦ τυγχάνομεν
βοηθείας, παρὰ τοῦ αὐγαθοδότου Θεοῦ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» **E**'ν καμίνῳ Παιᾶδες Ἰσραὴλ, ώς ἐν χω-
» νευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὔσεβείας,
» καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλον λέγοντες·
» Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύ-
» ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

A’καθέκτοις χρωμένος ὄρμαῖς, ἐχθρὸς ὁ δο-
λιόφρων, καλάμοις σου περιάπτει Παναοί-
διμε πλευρᾶς, δεσμῶν καὶ συνθλίβων σε, καὶ
τὰς σάρκας ἔξαίνων καὶ τέμνων, καὶ Μάρτυρα
δεικνύων, τοῦ Παμβασιλέως, Χριστοῦ εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Tοῖς δεσμοῖς σου λύεις πονηρά, δεσμὰ τῆς
αὐθεῖας, ταθεῖς καὶ συντριβεῖς σου, τὰ τῷ
σώματος ὅσα, Μάρτυς Βαραχήσιε, τὴν ἀπάτην
πᾶσαν συντρίβεις, καὶ ὡσεὶ χόν λεπτύνεις, μέλ-
πων· Σὲ δοξάζω, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

A’πορήσας σοῦ τῇ καρτερᾷ, ἐνστάσει ὁ πα-
ράφρων, βραζούσαις σε καταφλέγει, κα-
ταπόσεσι θερμῶς, Μάρτυς Βαραχήσιε μελω-
δοῦντα· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερψυχοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

I’ερεῖα τέλεια Θεῷ, καὶ θύματα εὑώδη, ὀλό-
κληροι προσφορά τε, προσπνέχθητε ὄμοῦ,
κραυγάζοντες Μάρτυρες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψυχοῦ-
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου.

Sυντριβεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, τῇ πάλαι
παραβάσει, ἀνέπλασας ὑπὲρ φύσιν, καὶ
ἐθέωσας Ἀγνή, τῷ τόκῳ σου ψάλλουσαν· Πάν-
τα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψυ-
χοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο' Εἰρμός. Ἐν καμίνῳ Παιᾶδες.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὄδη Ν'. Ὁ Εἰρμός.

» **S**ὲ τὴν ὄραθεῖσαν πύλην, ὑπὸ Ἱεζεκιὴλ
» τοῦ Προφήτου, ἐν ᾧ οὐδεὶς διηλθεν, εἰ-
» μὴ Θεὸς μόνον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν ὑμνοῖς
» τιμῶμέν σε.

Sὺ τὰς λογικὰς λατρείας, καὶ θυσίας Πό-
τερ αὐταιμάκτους, προσφέρων Κυρίῳ, καρ-
δίᾳ ἀγνοτάτῃ, καθαρὸν ἱερεῖον, προστήθης δὶ^α
αὐλήσεως.

Sὺ τῇ νοητῇ μαχαίρᾳ τῶν λόγων σου, ταῦ
ψεύδους κεφαλὰς πολυμόρφους, Μάρκε

τεμών, ἀνθρώποις τὴν ἀληθείαν πᾶσι, κηρύξας
έμεγαλυνας.

Sοῦ τῶν Ἀθλητῶν πρεσβείας, καὶ Μυστα-
γωγῶν σου ἵκεσίας Εὐεργέτα, Μάρκου τε
καὶ Κυρίλλου καὶ τῶν συναθλοφόρων, καὶ ἥμᾶς
τῶν θείων χαρίτων καταξίωσον.

Θεοτοκίου.

Pτὸ οἰκτιρμῶν οἰκείων, καὶ φιλανθρωπίας
ἀπορρήτου, καμφθεὶς ὁ πάντων Κτίστης,
ἐκ σου Ἀγνή ἐτέχθη, καὶ φθαρέντας ἀνθρώ-
πους, ἀνέπλασε καὶ ἐκαινούργησε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὁ Εἰρμός.

» **T**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
» μένη Βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν
» καθ' ἥμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνσαν, κα-
» τασθέσαι αἰτῷμεν τὴν κάμινον· ἵνα σε Θεο-
» τόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

I"δε φωταυγὴς πανήγυρις, φωτοειδῶς Μαρτύ-
ρων ἐλαμψε σήμερον, νέφη πονηρά, τῆς ἀ-
μαρτίας σκεδάζουσα, καὶ φωτίζουσα θείω ἐν
Πνεύματι, πιστῶν τὰς διανοίας· ταύτην προ-
θύμως ἔορτάσωμεν.

O"σπερ δύο ἀνατέλλοντες, φωτοειδεῖς ἀστέ-
ρες πᾶσαν φωτίζετε, τὴν ὑπὸ οὐρανὸν, ταῖς τῶν
ἀγώνων λαμπρότησιν, Ἰωνᾶς καὶ σοφὲ
Βαραχήσιε· διό με τὸν ἐν σκότει, τῆς ἀμαρτίας
καταυγάσατε.

Sτύλοι Ἐκκλησίας ὥφθητε, ἀπεριτρέπτως
ταύτην διαβαζάζοντες, Ἀβιθος ὄμοῦ, Ναρ-
σῆς καὶ Μάρης Ἡλίας τε, Ἰωνᾶς Σηβενίθης καὶ
Λαζαρος, καὶ Ζανιθᾶς καὶ Σάββας, καὶ Μα-
ραυθᾶς καὶ Βαραχήσιος.

H"δη μετ' Αγγέλων" Αγιοι, παρεγκότες θρό-
νω τῆς δόξης πάντοτε, καὶ ταῖς ἀδραπάῖς,
τῆς Τρισηλίου λαμπρότητος, αὐγαζόμενοι πάν-
τας φωτίσατε, τοὺς πίσει τὴν φωσφόρον, ὑμῶν
γεραίροντας πανήγυριν.

Θεοτοκίου.

Fεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Κύριε, καὶ ἦς ἐκτήσω
ταύτης κληρονομίας σου, ταῖς ὑπὲρ ἥμῶν,
τῆς σὲ τεκούσης Θεόπαιδος, παρακλήσεσιν ἐ-
πικαμπτόμενος, ἵνα σε ως Δεσπότην, καὶ παν-
οικτίρμονα δοξάζωμεν.

Ο' Εἰρμός. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

ΤΗ Λ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου,
τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἐις τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

"Ηχος πλ. δ'."Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ Ἰωάννη "Οσιε, διαπαντὸς ἀληθῶς,
τοῦ Θεῦ ἐν τῷ λάρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες,
μελετῶν πρακτικώτατα, τὰ θεόπνευστα λόγια
πάνσοφε· καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἀναπηγαῖζουσαν, χά-
ριν ἐπλάτησας, γεγονὼς μακάριος, τῶν ἀσεβῶν,
πάντων τὰ βουλεύματα, καταστρεψάμενος.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ταῖς τῶν δακρύων
πηγαῖς, τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ
παννύχοις στάσει, τὸν Θεὸν ἴλασκόμενος, ἀ-
νεπτερώθης πρὸς τὴν ἀγάπησιν, τὴν τούτου
μάκαρ καὶ ὡραιότητα· ἦς ἐποξίως νῦν, ἀπο-
λαύεις ἀληκτα, χαρμονικῶς, μετὰ τῶν συνά-
δων σου, θεόφρον "Οσιε.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ἀναπτερώσας τὸν
νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ Πίστεως, κοσμικῆς
συγχύσεως, ἐθδελύξω τὸ ἀστατον, καὶ τὸν
Σταυρὸν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παντεπόπτῃ
κατηκολούθησας, σῶμα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀ-
σκήσεως τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος,
τοῦ θείου Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Δεῦρο ψυχὴ μου στενάζουσα, καὶ τῶν δα-
κρύων πηγὰς, ἐκ καρδίας προσφέρουσα,
τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεῦ ἡμῶν.
Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου "Ἄγνη, τῆς
φοβερᾶς με ρῦσαι κολάσεως· καὶ κατασκήνω-
σου, ἐνθα ἡ ἀνάπταυσις καὶ ἡ χάρα, ἡ διαιωνί-
ζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

"Η Σταυροθεοτοκίου.

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ
Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐκουσίως
Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Τέκνου,
ἐβόα, Τέκνου γλυκύτατου, πληγὰς ἀδίκως, πῶς
φέρεις ὁ ἰατρὸς, ὁ ἰασάμενος, τὴν βροτῶν ἀσθέ-
νειαν, καὶ τῆς φθορᾶς, ἀπαντας ρύσαμενος, τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σου;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες, τοῦ Ἀγίου, καὶ τοῦ Τριψίου.

"Ο Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·
Κλίμαξ πέφηνας τῶν ἀρετῶν παμμάκαρ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Κλήμεντος (*).

"Ωδὴ α. Ἡχος α. (1) Είρμος.

Ωδὴν ἐπινίκιον ἀσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ
παίσαντι θαυμαστὰ τέρατα, βραχίο-
νε υψηλῷ, καὶ σωσαντι τὸν Ἰσραὴλ, ὅτι
δεδοξασται.

Καλῶς βδελυξάμενος τὸν κάτω κόσμον, τὸν
ἄνω ἀπειληφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὸ
διδάσκεις ἡμᾶς, τοῦ κόσμου εἶναι τὴν φυγὴν,
Θεοῦ οἰκείωσιν.

Λιμοῦ προσπαθείᾳ σου λύσας τὴν νόσον, τὸν
"Ἀρχοντα ἐδῆσας, τῶν παθῶν μακάριε,
σειραῖς ἀγώνων σου, καὶ ἀπαθείας ἐπαθλα,
ἐστέφθης παροὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ποσάγγελον φρόνημα λαβὼν Θεόφρον, τοῦ κό-
σμου ἀπέρρηξας, σεαυτὸν πανόλβιε, τοῦ
γενροῦ καὶ φθαρτοῦ· διὸ αὐλίζη προφανῶς, εἰς
τὰς αὐλοὺς μονάς.

Μακρὸν συγγραψάμενος τοῖς ὑπηκόοις, τὸν
λόγον μακάριε, Ἰωάννη πάνσοφε, ταῖς
διδαχαῖς σου αὐτοὺς, πρὸς μακαρίαν ἐκ τῆς
γῆς, ἀναβιβάζεις ζωὴν. Θεοτοκίον.

Κηρύττει τὸν τόκον σου ἡ Ἐκκλησία, Παρ-
θένε θεόνυμφε, ὄρθοδόξῳ στόματι, καὶ
δόγμασι θεϊκοῖς· τὰ σύμβολα δὲ τῆς σαρκὸς,
τοῦ σοῦ Υἱοῦ προσκυνεῖ.

"Ωδὴ γ. Ο Είρμος.

Λιθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦν-
τες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
αὐτὸς ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ᾧ ἐστερέωσε τὴν Ἐκ-
κλησίαν ὁ Χριστὸς, ἦν ἐξ ἐθνῶν εἴησης αἵρεστο.

Εὕρεις ὡς τερπνὸν θυμίαμα, τὴν αὔρυγησίαν,
πᾶσαν ἐκδιώξας θυμοῦ τὴν δυσώδειαν, ἐπ
βάθους τῆς ψυχῆς σου· διὸ νῦν Θεσπέσιε, ὑπέρ
ἡμῶν τῷ Λυτρωτῇ, ἀμαρτιῶν τὴν λύσιν αἴτησαι.

Φλεξας τῷ πυρὶ Μακάριε τῆς Χριστοῦ ἀγά-
πης, νοῦν μνησικαίας ἔλαμψας ἀκτῖσι,
πιστῶς φιλαδελφίας, καὶ ράστην ὑπεδειξας ὁ-
δὸν μακάριε, πρὸς σωτηρίαν πᾶσι, τραγῶν τὸ
αἰμνησίκαν.

Ηρας πρακτικῆς ἀσκήσεως, οὐρανόθεν χά-
ριν, ὃθεν ἀποφράττεις χεῖλη καταλάλου,
σοφαῖς διδασκαλίαις, ἐν αἷς ποδηγύμεθα, πρὸς
ἀρετῶν πορείαν· ἦς καὶ τυχεῖν ἀξιωθεῖμεν.

Θεοτοκίον.

Ησε παρθενίᾳ τίκτειν σε ὁ Προφήτης πά-
λαι, σύχρονον ἐν χρόνῳ, καὶ ὑπέρ νοῦν

(*) Τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἔτερον Κανόνα, πρὸς τὸ Τριψίον
διοδεύσας, τυπωθέντα καὶ ἐν τῷ Τριψίῳ, Κυριακῇ Δ.. τῷ
Νηστειῶν, ποίημα ὄντα Ἱγνατίου.

καὶ λόγον, τὸν ἔνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐξιλέωσαι Αγνή, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε.

Κάθισμα, Ἡχος δ'. Ο υψωθείς.

Tὰς ἀρετὰς πρὸς οὐρανὸν αἰναθάσεις, καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανῆλθες, πρὸς θεωρίας ἀπλετον βυθὸν εὔσεβῶς, πάσας εὐλιτεύσας μὲν, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας, σκέπτεις ἀλωθήτους δὲ, τοὺς αἰνθρώπους ἐκ τούτων· ω̄ Ιωάννη, κλίμαξ ἀρετῶν, πάντας σωθῆναι ἴκετευε "Οσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Oὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ αἰνάξιοι· εἰμὴ γάρ σὺ προϊστάτο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοστῶν κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σῆς γαρ δούλκας σωζεῖς αἱ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

"Η Σταυροθεοτοκίου, ὅμοιον.

Tὸν ἔξ αἰνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἥτις ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ Τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὄρωσά σε Χριστὲ, Οἵμοι ποθενότατε, Ἰησοῦ! αἰνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ως Θεὸς ὑπ' Αγγέλων, ὑπὸ αἰνόμων νῦν· βροτῶν Υἱὲ, θελῶν σταυροῦσαι; Υμνῷ σε μακρόθυμε.

'Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

E'ν Πνεύματι προβλέπων, Προφῆτα Ἀβρακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν ἐκρυττες βιων· Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν αἰνεδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Nηστείᾳ χαλινώσας τῆς γλώττης τὰς ὄρμας, ήσυχίᾳ ἰθυνας τὸν βίον σου Σοφέ· ως ὄσμὴν δὲ πυρὸς γευσάμενος χάριν Υψίστη, πολυέπειαν ως ἀχλὺν τῆς ἀμαρτίας ἔφυγες, ἀμέμπτως λατρεύων Θεῷ.

A'φθόνως ἀληθείᾳ γλυκάνας τὴν ψυχὴν, τὴν πικρὰν ἐξέφυγες τοῦ ψεύδους μετοχὴν· διὸ ἀσκήσει ἐνθέω καταδουλώσας, δαιμόνων δούλους θεορρήμον Ιωάννη, ὥφης Μοναστῶν ὁδηγὸς ἀπλανής.

Sτενούμενος τῷ τόνῳ ἀσκήσεως στερρῶς, ἀκηδίας λέλυκας τὴν πάρεσιν Σοφέ· καὶ προθυμίας τῷ δόρατι θανατώσας, τῆς ἀθυμίας τὴν ἴσχυν, Θεῷ πρεσβεύεις, πᾶσιν ἴλασμὸν δωρηθῆναι γέμιν.

Mακάριον τὸ ἔθνος πανύμνητε Αγνή, ὁ τιμῶν ἡξιώται τὸν τόκον σου πιστῶς, ὄρθιοξίᾳ καὶ δόγμασι καὶ τοῖς ἔργοις, τῆς ἀληθείας ἐν συμβολοῖς ἐμφανίζον, πᾶσαν τοῦ Υἱοῦ σου τὴν σάρκωσιν.

'Ωδὴ ἕ. Ο Είρμος.

Nῦξ περιέσχε με Σωτὴρ, ἀμαρτίας καὶ ἀχλύς· διό μοι ἀνάτειλον, τῆς μετανοίας Κύριε, τὸν ὄρθρον ως εὔσπλαγχνος, πρὸ τοῦ με φθάσαι τὸ πέρας τὸ ἀδηλον, τὸ τῆς ζωῆς μου Χριστὲ, ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς.

Tῆς ἐγκρατείας τῇ τρυφῇ, πιαινόμενος τὸν νοῦν, οὐκ ἐδωκας χειλη σου, τῆς ἡδονῆς τοῖς βρώμασι· διὸ ἀπηγχόνισας λιμῷ τὰ πάθη, καὶ δαιμονας ἥσχυνας· καὶ γὰρ ὁ θλίβων λαιμὸν θανατοῖ ἡδονάς.

Oφῆς αἴγνείας ἐραστῆς, καὶ λαγνείας μισητῆς, τῷ φωτὶ ἐξέφυγες, πιστῆς ἐξαγορεύσεως, παθῶν τὴν σκοτόμαιναν· καὶ γὰρ ὁ θελῶν καθᾶραι σῶμα καὶ νοῦν, θριαμβεύσει θερμῶς, τὰ τοῦ σκότους κρυπτά.

Nῷ καὶ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκὶ, τῇ Τριάδι λειτουργῶν, Εἰδωλῶν προσκύνησιν, σαφῶς ἀπεσκοράκισας, ἐλέω φιλόπτωχε, καὶ αἰναγκαῖων τῇ σπάνει, καὶ γέγονας φιλόθεος ἀληθῶς, ἡ φιλάργυρος.

A"χθος τῆς ὑλῆς εὔσεβῶς, ἀπορρίψας ἐπὶ Αγῆς, ἵπταθης πρὸς ἄϋλα, πτεροῖς ἀκτημοσύνης σου· διὸ παριστάμενος, ἀϋλῶς Πάτερ Χριστῷ σὺν Αὔλοις πιστῶς, αἴτησαι ἴλασμὸν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

E"χθιστοι ὥφθησαν ἡμῖν, καὶ ἐπάρατοι ὄμοι, τῆς σῆς Αειπάρθενε, οἱ προσκυνεῖν μὴ θέλοντες, μορφῆς τὸ Εἰκόνισμα, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου· διότι οὐ πείθονται, τοῖς αἰνωθεν πατρικοῖς θείοις δόγμασι.

'Ωδὴ 5'. Ο Είρμος.

Tὸν Προφήτην Ιωνᾶν, ἐκμιμούμενος βῶ. Τὴν ζωὴν μου αἰγαθὲ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σωσάν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ιράζοντα· Δόξα σοι.

Pώμη γήψεως αἴγνης, καὶ ἀγῶσι προσευχῆς, τὸ αἰναίσθητον παθῶν, ἐξεδίωξας στερρῶς, τῆς σῆς ψυχῆς, καὶ ὅλος ὥφης, Πάτερ νηφάλιος.

E'ν αὕτην προσευχῇ τὸν φιλόϋπνον ἐχθρὸν, ὑποτάξας αἰνόρικῶς, ὥφης γρήγορος ποιμὴν, Θεοληπτε, Χριστοῦ τῆς ποίμνης, καὶ Διδασκάλων Φωστήρ.

Tοῦ νοὸς τὸν ὄφθαλμὸν, καθαγνίσας εὐσεβῶς, αἰνυστάκτως τῷ Χριστῷ λειτουργῶν διαπαντὸς, προέβλεψας, τῷ θεῖα καλῇ, τῆς μακαρίας τρυφῆς.

Θεοτοκίον.

Nαυτιώσι σαλῷ νῦν, ἀπιστίας τῆς πικρᾶς, καθορῶντες εὐλαβῶς, Ορθοδόξων τοὺς

χοροὺς, οἱ ἄνομοι, ἀσπαζομένους, τὴν σὴν Παρθένε μορφὴν.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ "Ηχου.

. Συναξάριον.

Τῇ Λ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μηνύμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Στίχοι.

Ἐπὶ κλίμαξ κλίμακος πυκνῶς Πάτερ,
Τὰς σὰς ἀρετὰς θεῖς, ἔφθασας πόλις μέχρι.

Χαῖρεν Ἰωάννης, τριακοστῇ ἔξαναλύων.

Οὗτος, ἐκκαιδεκα χρόνων ὑπάρχων καὶ ἀγχίνους ὥν τῇ ἐγκυκλίῳ σφίᾳ, προσευχήνοχεν ἐαυτὸν θύμα ἐρώτατον τῷ Θεῷ, ἐν τῷ Σιναίῳ ὅρει ἀνελθὼν, καὶ μνάσας, καὶ ἐν ὑποταγῇ διαγών. Εἶτα, μετὰ χρόνους ἐνεκαΐδεκα (*), ἀναστὰς ἤρχεται πρὸς τὸ τῆς πίσυχίας στάδιον, ἀπὸ σημείων πέντε τοῦ Κυριακοῦ, τὴν τῆς παλαιότερας θείαν μονὴν κατειληφὼς, Θωλᾶς ὄνομα τῷ χώρῳ· καὶ τεσσαράκοντα ἔτη διαπεράνας, ἐν διακαεῖ ἵρωτι καὶ πυρὶ θείας αἴγαπτης πυρπολούμενος, ἦσθιε μὲν ἐκ πάντων, ἢ ἀμέμπτως ἐφεῖται τῷ ἐπαγγέλματι, βραχὺ δὲ λίαν καὶ οὐκ εἰς κόρον, καὶ ἐν τούτῳ, σίμαι, τὸ τοῦ τύφου κέρας κλῶν πανσόφως. Ἀλλὰ τὴν τῶν δακρύων πηγὴν ἐκείνου τίς ἀν λέγος ἐξείποι; "Ὕπνου δὲ τοσούτου μετελαμβανεν, ὅσου τὴν τοῦ νοὸς, οὐσίαν τῇ ἀγρυπνίᾳ μὴ λυμήνασθαι· ὁ δὲ δρόμος τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσευχὴν ἦν αἰνθαος, καὶ πρὸς Θεὸν ἵρως αἰνέικαστος.

Οὗτος τοίνυν, πᾶσαν ἀρετὴν ἔξασκησας, καὶ καλῶς πολιτευσάμενος καὶ μεγίστων θεωριῶν γενόμενος ἀνάπλεως, καὶ τὸν Μαθητὴν, ὑπνοῦντα ἐντεινε τόπῳ ὑποκάτω πίτρας μεγίστης, καὶ μελλοντα ὑπ' αὐτῆς, πιπτούσης ἦδη, ἀναρρητῆναι, καὶ εἰς μέρη διαιρεθῆναι, ἐν τῷ κελλίῳ ὧν, καὶ Πνεύματι θείῳ γνοὺς, τοῦ τοιούτου θανάτου ἐρρύσατο, ἀπιφανεῖς αὐτῷ καθ' ὑπνους, καὶ διαναστήσας οὐ ἔμελλεν υποστῆναι πτώματος. Ἐν τούτῳ οὖν ἀρετῆς ἀφικόμενος, καὶ Ἡγούμενος τοῦ Ἅγιου Ὁρους Σινᾶ χρηματίσας, καὶ τέλεπε τὴν ἐπίκηρον ζωὴν, καὶ πρὸς τὴν αἰώνιον μετετίθη ἀνάπταυσιν, πρότερον σχεδιάσας τὴν πάνσεφον Βίβλον τῶν θείων καὶ Πνευματικῶν Ἀναβάσεων, ἦτις καὶ Κλίμαξ ἐπονομάζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνύμη τοῦ Ἅγιου Προφήτου Γιωάδη.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Σαμαρείας (**), ὃν ἐπάταξεν ὁ λέων καὶ ἀπίθανεν, ὅτε ἦλεγχε τὸν Ἱεροβοάμ, ἐπὶ ταῖς δαμάλισι· προσέταξε γὰρ αὐτῷ ὁ Θεὸς ἀπελθεῖν μὲν καὶ ἐλίγξαι, μὴ φαγεῖν δὲ ἄρτον, μήτε οίνον πιεῖν, ἀλλὰ ταχὺ ἐπανελθεῖν. Εὑρὼν δὲ τὸν Ἱεροβοάμ θύσαται, ἐκάλεσε

(*) Ἐνεκαΐδεκα ἐτῶν γεγονώς δηλούμενη.

(**) Οὐχὶ ἐκ Σαμαρείας, ἀλλ' ἐξ Ἰούδα ἦν ὁ Προφήτης οὗτος. Καὶ ἴδου (λέγει τῇ θείᾳ Γραφῇ) ἀνθρωπὸς τοῦ Θεοῦ ἐξ Ἰούδα παρεγένετο ἐν λόγῳ Κυρίου εἰς Βαιθήλ (Γ'. Βασιλ. ιγ'. 1). Ὁνομάζετο δὲ Ἰωῆλ, καὶ οὐχὶ Ἰωάδη, μαρτυρούσης καὶ τοῦτο τῆς θείας Γραφῆς. Καὶ οἱ κατάλοιποι λόγοι Σαλομών... Ἰδὼν οὐτοι γεγραμμένοι... ἐν ταῖς ὅρασεσιν Τωῆλ τοῦ ἀρῶντος περὶ Ἱεροβοάμ υἱοῦ Ναθαίτ (Β'. Παραλειπ. 3'. 29). Οὐδέ τοῦ κατωτέρου ἀναφερομένου φευδοπροφήτου τὸ ὄνομα σημειώται εἰς την θείαν Γραφήν, ηγουν τὸ Ἐκβέ· ἀλλ' οὐδὲ φευδοπροφήτης ἦν ἐκεῖνος, κατὰ τοὺς Ἐρμηνευτὰς τῶν αἰνωτέρω χωρίων τῆς θείας Γραφῆς.

τοῦτον καὶ εἰπε· Ταῦτα λέγει Κύριος· Ἰδού υἱὸς τίχεται τῷ οἶκῳ Ἰούδα, Ἰωσίας ὄνομα αὐτῷ, καὶ θύσει εἰπεὶ σὲ τοὺς Ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν τούτων. Καὶ ἐξέτεινε τὴν χεῖρα σὲ Ἱεροβοάμ, ἐφ' ὃ κατασχεῖν αὐτὸν, καὶ γεγονεν αὐτῃ ἔηρά· παρακαλέσας δὲ, ἀπειλήφει ταῦτην υγιῆς τὸ πρότερον. "Ὕποστρέφων δὲ ὁ Ἰωάδη, παρεπεισθη πρὸς τινος φευδοπροφήτου, Ἐμβέ λεγομένου, καὶ συνέφαγεν αὐτῷ. Διὰ τὴν παρακοὴν τοίνυν συνεχώρησεν ὁ Θεὸς ἀναιρεθῆναις μὴν αὐτὸν ὑπὸ λέοντος, μὴ βρωθῆναις δέ· καὶ αποθανὼν, ἰτάφη ἐγγύς τοῦ ἀπατήσαντος αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μηνύμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γιωάννου τοῦ ἐν τῷ Φρέατι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἅγια Εὐθούλη, ἡ μήτηρ τοῦ Ἅγιου Παντελεήμονος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν οὐρανοῖς σύνεστιν Ἀθλητῇ Τέκνῳ,

Ἀθλητομήτωρ καλλίτεκνος Εὐθούλη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμρυν.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Εῖρμός.

Τιούς ἐν καμίνῳ Παιᾶδας σου Σωτὴρ, οὐχ ἦψατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ως ἐξ ἐνὸς στόματος, ὑμνουν καὶ εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως τῆς αἰνδρείας ἔιφει καθελών, Πανεύφρυμε, θράστος νηπιώδους δειλίας, ὕφθις στερρὸς καὶ φοβερὸς, πνεύμασιν ὄντως ἀκανθάρτοις ἀπασιν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ θαυμαστώσας.

Νιόμῳ Χριστοῦ ἐνθέως πειθαρχῶν, ἐπάτησας δόξαν φερωνύμως τὴν κενὴν, μόνῳ Θεῷ τῷ ἐν κρυπτῷ, φέρων τοὺς κόπους τῆς στερρᾶς ἀσκήσεως, ὃς ἀποδίδωσιν εἰς φανερὸν τοὺς μισθούς.

Πρὸς ἀοράτους φαλαγγας παθῶν, ἀράμενος πόλεμον, ἐδείχθης νικητής, ως ταπεινὸς τῷ λογισμῷ καὶ τῇ καρδίᾳ· τὸν γὰρ ὑπερήφανον καὶ ἀλαζόνα ἐχθρὸν, τούτοις κατέτρωσας· Θεοτοκίον.

Τῆς σῆς Χριστὲ σαρκώσεως τιμῶν, τὴν ἔνωσιν ταύτης καὶ τὸ εἶδος προσκυνῶ, θεοπρεπῶς· ὅτι Θεὸς ὡν πρὸ αἰώνων, ἐκ Παρθένου γέγονας, βροτὸς ἀφύρτως αὐτὸς, κατ' ἄμφω τέλειος.

Ωδὴ η'. Ὁ Εῖρμός.

Ο"ν φρίττεσιν "Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαι, ως Κτίστην καὶ Κύριον ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, δοξάσατε Παιᾶδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Α'πλάστοις σου ἥθεσι μειώσας ἀκραιφνῶς, τὸν τρόπου τὸν ὑπουλον, ως δύσχρηστον

φυγῶν, πραέων τοῖς τόποις ἐπαυλίζῃ σαφῶς,
ώς πράως βιώσας, θεόφρον Ἰωάννη.

Mητέρα καὶ φύλακα πασῶν τῶν ἀρετῶν,
τὴν θείαν ταπείνωσιν ὑπέγραψας ἡμῖν·
καὶ γὰρ ως ὑπάρχων, ἀρχιτέκτων σοφὸς, τῆς
θείας ἀνόδου, τὴν βασιν κατεπήξω.

Mετέσχες τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος σα-
φῶς, καὶ πάντας ἐπλήρωσας, τοῦ θείου
φωτισμοῦ, διάκρισιν ὅντως ἡμῖν εὐδιάκριτον, τῇ
πράξει διδάξας, καὶ παιδεύσας τοῖς λόγοις.

Θεοτοκίον.

Oὐ γράφω Θεότητα, μηδὲ φεύδεσθε τυφλοί·
ἀπλῆ γὰρ ἀόρατος ἀνειδεός ἐστι· σαρ-
κὸς δὲ τὸν τύπον ἴστορῶν προσκυνῶ, καὶ πί-
στει δοξάζω, τὴν τεκοῦσαν Παρθένον.

'Ωδὴ θ'. 'Ο Είρμος.

Tὴν ζωοδόχον πηγὴν την αένναον, τὴν φω-
τοφόρον λυχνίαν τῆς χάριτος, τὸν ναὸν
τὸν ἔμψυχον, τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, τοῦ
οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν
Θεοτόκον οἵ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Aὐλῷ νῷ ἵπταθεὶς πρὸς τὰ ἄϋλα, θεωρη-
μάτων βυθὸν σὺ κατείληφας· καὶ τυχὼν
τῆς χάριτος τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, δι᾽ ἐκτεναῦς
προσευχῆς κατηξιώθης, τοὺς προορᾶν τῶν μελ-
λόντων τὴν δῆλωσιν.

Iαταναλώσας τὸ ἔνυλον φρόνημα, τῆς προσ-
ευχῆς τῇ φλογὶ Ὁσιώτατε, ὅλος πῦρ ἐνέ-
φηνας, Ἰωάννη πάνσοφε Θεόφρον· διὸ ἐκστὰς
εὔσεβῶς ταῖς θεωρίαις, τὴν ἀγαθὴν ἥλλοιωθης
ἄλλοιώσιν.

Aπονεκρώσας τὰ πάθη ἀσκήσειςου, πρὸς
τελειότητα Πάτερ ἀνέδραμες, ἀπαθείας
Οσιε· διὸ νῦν δεήθητι Θεοῦ, ὑπέρ εἰρήνης παν-
τὸς τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας ἡμῶν τῶν τε-
μῶντων σε.

Pώμην λαβὼν ἐν τῇ πίστει Πατήρ ἡμῶν,
καὶ πτερωθεὶς τῇ ἀγάπῃ ἀνέδραμες, ἀ-
ρετῶν πρὸς ιλίμακα, εὐσθενῶς καὶ βέβηκας,
ἐν τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ, τῶν
όρεκτῶν ἐστὶ πάντων τὰ πλήρωμα.

Θεοτοκίον.

Sοῦ τῆς λοχείας Ἀγνὴ τὸ παράδοξον, καὶ
ἐπὶ τούχων γραφαῖς ἀσπαζόμεθα· οὐ τὰ
ἔργον σέβομεν, καὶ τὸ εἶδος τιμῶμεν, τὸ ἀλη-
θὲς, ἐξ ἀμφοῖν ὁμολογοῦντες, ὄρθοδοξίας εἰκό-
τως πληρούμεθα.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ "Ηχου·

Καὶ τὴν λοιπὴν Ἀκολουθία, κατὰ τὴν ταξίν, τὸ οἰ-
κράτης, καὶ Ἀπόλυτος.

Τῇ ΛΑ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Τέρομάρτυρος καὶ Θαυμα-
τουργοῦ Ὑπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Προσόμοια.

"Ηχος πλ. δ'. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

Hάτερ θεόφρον Ὑπάτιος, ἐν ἐγκρατείᾳ κα-
λῶς, ἐκτραφεὶς εἰς περίδοξον, ἀρετῶν ἐ-
πηύξησαι, ὑψος ἀνατεινόμενος, πρὸς θεωρίαν
μυστικωτάτην σαφῶς, Χριστοῦ τὸ κάλλος κα-
τοπτριζόμενος· οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, νοῦν τε καὶ
διάνοιαν καταυγασθεὶς, πᾶσιν ἐναπήστραψας,
τὰς τῶν θαυμάτων αὐγάς.

Hάτερ Πατέρων Ὑπάτιος, ὄρθοδοξίας φωτί·
ἀπαστράψας κατηύγασας, διανοίας "Ο-

σιε, τῶν πιστῶν προστρεχόντων σοι, καὶ τὰς
Αρείου κόρας θμαύρωσας, ἀποκηρύξας τῆς
Εκκλησίας Χριστοῦ· ὅθεν φωστήρα σε, κεκτη-
μένοις ἀπαντες τὴν ἱεράν, μνήμην σου γεράρο-
μεν, καὶ μακαρίζομεν.

Hάτερ ἱερὲς Ὑπάτιος, τὸν Βασιλέα Χριστὸν,

Hὸν τρανῶς ἀνεκήρυξας, Πατρὶ ὄμοούσιον,
ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὰς τῶν θαυμάτων ἀ-
κεῖνας ἔλαμψας, φωταγωγήσας πᾶσαν ὑφή-
λιον· δράκοντα ἔκτεινας, καὶ θερμῶν ἀνάβλυ-
σιν σαῖς προσευχαῖς, ὑδάτων ἐξέβλυσας, εἰς ἰα-
τρίαν παθῶν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Xαῖροις οἴκουμένης καύχημα· χαῖρε Κυρίου

Xαῖρε· χαῖρε "Ορος κατάσκιον· χαῖρε κα-
ταφύγιον· χαῖρε Λυχνία χρυσῆ· χαῖρε τὸ κλέος
τῶν ὄρθοδοξῶν σεμνή· χαῖρε Μαρία Μήτηρ
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε Παράδεισε· χαῖρε
θεία τράπεζα· χαῖρε σκηνή· χαῖρε στάμνε
πάγχρυστε· χαῖρε ή πάντων ἐλπίς.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Hλιος ἴδων σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ,
ἡ πλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο
καὶ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φό-
βῳ ἡνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταν-
το· ἀπέρ ως ἔθλεψεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα,
ἐν στεναγμοῖς, Οἶμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὄ-
ρωμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, εἰς δ'.

"Ωδὴ σ. "Ηχος πλ. δ'. 'Ο Είρμος.

Gράψαν διοδεύσας ωσεὶ ξηράν, καὶ τὴν λι-
γυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραή-

» λίτης ανεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν
» ἀσωμεν.

Φωτὶ τῆς Τριάδος καταυγασθεὶς, ἐκ βρέ-
φους Θεόφρον, Ἱεράρχα τῷ ζωηρῷ, τῆς
Πίστεως γάλακτι ἐτράφης, ταῖς ἀρεταῖς κα-
ταυγαζόμενος.

Συνέσει καὶ χάριτι κοσμηθεὶς, νηστείαις καὶ
πόνοις, ἔχαλίνωσας τῆς σαρκὸς, Θεόφρον
παμάκαρ τὰς ὄρεξεis, καὶ τὴν ψυχὴν ἀρεταῖς
κατεκόσμησας.

A'στραψας τῷ βίῳ τῷ φαεινῷ, ὡς ἥλιος πᾶ-
σαν, Ἱεράρχα τὴν τοῦ Χριστοῦ, ἐφαίδρυ-
νας Πάτερ Ἔκκλησίαν, ἐν ταῖς ἀκτῖσι τῶν
Θαυμάτων σου. Θεοτοκίον.

Iδοὺ αἱ προρρήσεις τῶν Προφητῶν, ἐπὶ σοὶ τὸ
πέρας, ἀπειλήφασσν ἀληθῶς· Λόγον γάρ ασπό-
ρως συλλαβῆσα, Θεογεννῆτορ ἀγνὴ ἀπεκύησας.

'Ωδὴ γ'. Ο Είρμος.

» **Σ**ὺ εἰ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοι Κύριε· σὺ εἰ τὸ φῶς, τῶν ἐσκο-
» τισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Eπύλον ζωῆς πέφυκας, καταρδευόμενος Πάν-
σοφε, ἐκ τῶν Γραφῶν οὐ περ οὐ προστρέ-
χει, τῷ καρπῷ δὲ τῆς Εὔας ἔχθρός.

Sτόματα ἐνέφραξας, τὰ δυσσεβῆ συσχών
ἀσματα, προφητικῶς, ταῖς θεοπειθέσι,
πρὸς Χριστὸν παρακλήσει.

Gύναια βακχεύοντα, σὺ τῇ πηγῇ σοφῶς ἔ-
θραυσας, σωφρονισμὸν, τοῖς ἀγνωμονοῦσι,
παραδόξως ποιούμενος.

Oἶκος θείου Πνεύματος, καὶ προσευχῆς εἰ-
κὼν γέγονας, Ἱεράρχῶν, καύχημα καὶ
ἄλεος, τῶν Μαρτύρων Ὑπάτιε.

Θεοτοκίον.

Nόμοις οὐ δουλεύσασα, τοῖς μητρικοῖς Σε-
μνῇ τέτοκας, τὸν Λυτρωτὸν· φύσεως οἵ
γόμοι, ἐπὶ δοῖ γάρ κανίζονται.

Κάθισμα, Ἡχος δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Tῆς πίστεως δόγματα κρατύνων "Ὄσιε, Πα-
τρὶ συναῦδιον καὶ ὁμοούσιον, τὸν Λόγον
ἐκήρυξας· ὅθεν καὶ ὀρθοδόξως, τὴν σὴν ποίμνην
ποιμάνας, ἥσχυνας τοῦ Ἀρείου, τὴν κακόφρο-
να γνώμην· διὸ νῦν μεταβὰς πρὸς τὸν Χριστὸν,
πρέσβευε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

E'καίνισας "Ἄχραντε τῷ θείῳ τόκῳ σου,
φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν
θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἥγειρας, πάντας ἐκ τοῦ
θνατοῦ, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ
χρέας, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξα-
σμένη, ὡς προεφήτευσας.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Pαρθένε Πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ρόμφαια διῆλθε σου, τὴν παναγέαν
ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως,
τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυ-
σωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων
ἡμῖν δωρήσασθαι.

'Ωδὴ δ'. Ο Είρμος.

» **E**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
» ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Hτοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, Πάτερ ἐπὶ σοὶ
πλουσίως σκηνώσασα, φωτοφόρον δοῦλον
ἔδειξε, δαδουχοῦντα κόσμον θείοις δόγμασι.

Tῇ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, τὸν Εἰδωλικὸν
χειμῶνα ἡμαύρωσας, καὶ τροπαίοις τα-
πεινώσεως, ἀσεβείας θράσος κατεμάρανας.

A'κηλίδωτον ἔσοπτρον, Πάτερ τῆς Τριάδος
ῶφθης Ὑπάτιε· κατοπτεύειν γάρ ἡγά-
πησας, καθαρῶς τὴν γνῶσιν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Pοῖς φρικτὸν καὶ παραδόξον, τῆς ἀγνῆς λο-
χείας σου τὸ Μυστήριον! ὑπὲρ φύσιν γάρ
Πανάμωμε, τὸν Δημιουργόν σου ἀπεκύησας.

'Ωδὴ ε'. Ο Είρμος.

» **I**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἀδυτού, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε-
ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὄδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Eπὶ ὕδωρ τῆς θείας, Πάτερ ἀναβάσεως ἔ-
χων τὴν ἔφεσιν, καὶ τοῦ Παραδείσου, τοῦ
ἄλλου τὸ κάλλος γλιχόμενος, εὐανθέσι τόποις,
συμβολικῶς ἐπανεπαύου, τὰς ἐκεῖθεν μονὰς
τεκμαιρόμενος.

Tαῖς αὖλοις γυμνάζων, Πάτερ σεαυτὸν θεω-
ρίαις καὶ πράξεσιν. ὑλικὰς φροντίδας, ὕσ-
περ βάρος ψυχῆς καταλέλοιπας, καὶ ἐν ταῖς
ἐρήμοις, χοροθατῶν ὡς ἐν λειμῶνι, ἐπλουτίσθης
τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Eπαυξήσας τὴν ποίμνην, Πάτερ ἐν τῇ πόδῃ
τῶν θείων δογμάτων σου, ὕσπερ μάνδρας
οἴκους, σεβασμίους παμάκαρ καθίδρυσας, ἐν
οἷς εἰσελαύνων, τὰ λογικὰ θρέμματα Πάτερ,
ἐλυτρώσω θηρῶν ἐξ Αἰρέσεων. Θεοτοκίον.

Mόνη τίκτεις Παρθένος, μόνη καὶ ἀπείρα-
δρος ὕφθης Πανάμωμε· ἐν γαστρὶ γάρ
Λόγον, τοῦ Πατρὸς δεξαμένη τὸν ἀναρχὸν, γά-
λουχεῖς Παρθένε, θαῦμα φρικτόν! καὶ παρθε-
νεύεις, καὶ τοὺς ὄρους καινίζεις τῆς φύσεως.

'Ωδὴ δ': Ὁ Εἰρμός.

Ι λαόσθητί μοι Σωτήρ, πολλοὶ γάρ αἱ αὐνέμεαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγκη δέομαι· πρὸς σὲ γάρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Φ λογώδη ρεῖθρα φωτὸς, Ἱερομάρτυς Ὑπάτιε, αὐνάψχος ὁ ποταμὸς, νυκτὶ διαβαίνοντι, τὴν τρίβον ἐδείκνυεν, ὑποφαίνων πᾶσι, τῆς ψυχῆς σου τὴν λαμπρότητα.

T ερχοτουργῶν διὰ σοῦ, ὁ ζωοδότης Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἵστεων θησαυρὸν, τὸ ὅδωρ αὐνέδειξεν, εὐχαῖτσου Ὑπατίε, γλυκασμὸν θαυμάτων, τὸ πικρὸν ἀπεργασάμενος.

H αυμάτων ὑπερφυῶν, ἔργατης ὥφθης Ὑπάτιε· λαβὼν δὲ παρὰ Θεοῦ, χάριν τῶν ἵστεων, πηγὴ ἐχρηματίσας, δαψιλεύων πᾶσι, σωτηρίας θεῖα νάματο. Θεοτοκίον.

T αῖς σαῖς πρεσβείαις Ἀγνή, κινδύνων καὶ περιστασέων, ἐξάρπασόν με δεινῶν, καὶ ῥῦσαί με δέομαι· σὺ γάρ τεῖχος ἄρρηκτον, καὶ λιμὸν, καὶ σκέπη, καὶ ἀπόρθητον ὄχυρωμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ Ἀθλησις τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Στίχοι.

Κτίνει γυνὴ βαλοῦσα καρίαν λίθῳ,
Τὸν Ὑπατίον· φεῦ γυναικὶ ἀθλίᾳ!

Πρώτη Ὑπατίω βαστού πέρας ἐν τρεχκοστῇ.

O ἐν Ἀγίοις Πατήρ τῷαν Ὑπάτιος, ἐκ Κιλίκων αὐνέσας, ἐν Γάγγραις ἀρχιερατεύσας, ἐν τῇ πρώτῃ Σηνάδῳ τῶν τριακοσίων δίκαια καὶ ἀκτῷ Θεοφόρων Πατέρων εἰς γεγονώς, ὅλος πεπληρωμένος τὸν Πνεύματος Ἀγίου. Πολλοὺς δὲ πειρασμούς ὑπομείνας, καὶ σημεῖα διάφορα ἐκτελίσας, γέγονε περιβόητος.

Κωνσταντίου γάρ βασιλεύοντας, τοῦ νίοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, δράκων τίς πόθεν τοῖς βασιλικοῖς ταμείοις προσπελάσας, ἐν οἷς ἀπαξ ὁ χρυσὸς ἐφυλάσσετο, καὶ πρὸς τῇ εἰσόδῳ αὐτῶν ἐμφωλεύσας, πολλὴν ἀθυμίαν τῷ Βασιλεῖ προεξένησε, μηδενὸς ἐκεῖ δυναμένου ἀπωσαῦν πλησίασαι. Ἐν αὐτῷ γανίᾳ τοίνυν ὁ Βασιλεὺς ὡς, τὸν μακάριον τούτου προσκαλεῖται· ὃν παραγενόμενον, μετὰ πολλῆς ὑποδεξάμενος τὴν αἰδοῦς, περὶ τοῦ ἐπεισφρήσαντος ἀπαγγίλλει Θηρός. Οὐ δὲ Ἀγιος, Εἴ δυνατόν μοι, φησὶν, ὡς Βασιλεὺς, τοῦ Θεοῦ αὐτοργοῦντος, αὐτὸν παραιτήσομαι παιῆσαι τὸ προσταχθέν· καὶ μὴ αἴθύμει, ὡς Βασιλεὺς· τὰ γάρ παρὰ θυράποις ἀδύνατα, τῷ Θεῷ δυνατά.

Ταῦτα τοῦ Ἀγίου αἴρηκτος, καὶ τοῦ δράκοντος πόρρωθεν ἀποδειχθέντος, ὁ Βασιλεὺς Άλλα ἀσυντηρήτως, ὡς Πάτερ, φησὶ, τῷ Θηρὶ πλησιάσῃς, καὶ πείσῃ, σπερ καὶ πολλοὶ πεπούλασιν, ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν. Καὶ ὁ Μακάριος· Ήτταὶ περέρα εὐχὴ, Βασιλεὺς, οὐδέν ἴσχυε πρὸς ταῦτα, πρὸς Θεὸν δέ αυτὸν Πίστις, καὶ τὸ τούτου μεγάλη καὶ ἀπεττος δύναμις. Τότε πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, προσποντάτο

ἐφ' ὧραν ἵκανήν· καὶ ἀναστὰς, λέγει τῷ Βασιλεῖ· Κέλευσου γενίσθαι μεγάλην πυρκαϊάν μέσου τῆς πλατείας· ὁδοῦ, ἐν ὧ τόπῳ τὸ στήλη τοῦ οὐρανού Πατρὸς ἴδρυται· καὶ οἱ μέλλοντες ταῦτην ἀνάπτειν, προσμενέτωσαν ἐκεῖ, τὴν ἐμὴν ἐκδεχόμενοι ἀφίξιν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τοῦτο προστάξαντος, ὁ Ἀγιος εἰσελθὼν, τὰς θύρας τῶν Βασιλικῶν ταμείων ἀνέῳξε, καὶ ἀπαντες ἐφυγον· μήκοθεν δέ τινες ἱστῶτες καὶ βλέποντες, φέβω καὶ τρόμω συνείχοντο. Οὐ δὲ Ἀγιος, τύπτων τὸ Θηρίου δι' τῆς ἐπεφέρετο ράβδου, τὴν οὐδέν, καὶ τὴν ημέραν ἦδη παρήρχετο, καὶ πάντες φούτο θανατωθῆναι τὸν Ἀγιον. Άλλα τὸ σύμμα εἰς οὐρανούς ἀνατείνας, καὶ τὸν Κύριον ἐπικαλεσάμενος, τὴν ράβδον τῷ στέμματι τοῦ Θηρίου ἐμβαλών, εἶπεν· Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθει μοι. Καὶ ὁ δράκων, ἐνδακῶν τὴν ράβδον, ἤκολούθει τῷ Ἀγίῳ, ὡς ὑπέτινος διωκόμενος.

Ο γοῦν Μακάριος, ἐξελθὼν αἴπο τῶν Βασιλείων, καὶ πᾶσαν τὴν λεωφόρον διοδεύσας μέχρι τοῦ φέρου, τὴν ράβδον ἰλκων ἐπὶ τῆς γῆς, δι' τῆς καὶ τὸν δράκοντα, τὸ ἄκρον ἐνδακόντα τῆς ράβδου καὶ συρόμενον ὑπ' αὐτῆς, ἐξεπληγεὶς ἀπαντας. Ήν γὰρ φοβερὸς ὁ δράκων τὴν θέσην, ἐξήκοντα πύχεις ἔχων τὸ μήκος, ὡς ἐλεγον. Καὶ πλησιάσας ὁ Ἀγιος τῷ πυρκαϊῷ, φησὶ πρὸς τὸν δράκοντα· Εὐ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος κηρύσσω, εἰσελθε μέσον τῆς πυρκαϊᾶς. Οὐ δὲ φοβερὸς ἐκεῖνος δράκων, καμάρας εἰδος ποιήσας, καὶ υποκυρτώσας ἐαυτὸν, καὶ μέγα ἐκταθεὶς, ἐρρίψειν ἐαυτὸν ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, καὶ παρανάλωμα τούτου γέγονε. Καὶ πάντες, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν, ἐξεπλάγησαν, ὅτε τοιούτου φωστῆρα καὶ θαυματουργὸν ἀνέδειξεν αὐτοῖς ἐν ταῖς ημέραις αὐτῶν. Τότε ὁ Βασιλεὺς, τὸν Ἀγιον διαφερόντως τιμήσας καὶ εὐχαριστήσας, τὸν χαρακτῆρα τῆς σψιῶς αὐτοῦ ἐκέλευσε σανίδιε ἐντυπώσασθαι. Καὶ τούτου γενομένου, ἐν τῷ Βασιλικῷ ταμείῳ τούτου ἀπέθετο, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. Τὸν Ἀγιον οὖν κατασπάσας, ἀπίστειλεν οἴκαδε.

Μετὰ δὲ τὸ ἐξελθεῖν τὸν Ἀγιον ἐκ τῆς Πόλεως, καὶ πρὸς τὸν οἰκεῖον ἀφίκεσθαι Θρόνον, οἱ τῆς Ναβατοῦ αἵρεσεως, φθόνον πολὺν ὠδινήσαντες κατ' αὐτοῦ, ἐν οἷς εἰώθεε ὁ αἰσίδημος διέρχεσθαι στενωποῖς καὶ κρημνώδεσι, τόποις παρακαθίσαντες, ἐγκεκρυμμένος σὸν ρόπαλοις καὶ ἔφεσι, τῷ μακαρίου ἐκείνῳ διερχομένου, αἴρητος ὡς ἄγριος θῆρες ἐπαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, ὁ μὲν, ἔύλως ὁ δὲ, λίθως, ἐτερος, ξίφει, κατὰ τοῦ κρημνοῦ τὸν Ἀγιον τίκοντιζον. Καὶ ρίψαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὑψοῦς ἐπὶ τὸν κρημνὸν, ψήλιγχος αὐτῷ πληγαῖς ἐπεθευτο, ὡς πρὶν οἱ Ίδαιοις τῷ Πρωτομάρτυρι Στεφάνῳ. Οὐ δὲ Ἀγιος, ἐν τῷ ποταμῷ ρίψεις ἡμιθανῆς, τὰς χερας μικρὸν ύφαπλώσας, καὶ τοὺς ὄφελαλμοὺς πρὸς οὐρανὸν διάρας, Κύριο, μὴ στήσῃς αὐτοῖς, ἐλεγε, τὴν αἰμαρτίαν ταῦτην. Καὶ ἔτι αὐτοῦ προσυχομένου, γυνὴ τὶς ἐναγῆς καὶ ἀκαθάρτος, λίθου ἀράσα μέγα, καὶ τὸν κρόταφον τοῦ Ἀγίου κρουσασσα, τὰ λειπόμενον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀφείλετο τὴν δυστυχῆς καὶ ταλαιπωρος· καὶ τὸ μὲν τούτου ἀγκάψα ψυχὴν ἐν χερσὶν ἥδη τὸν Θεόν· η δὲ ἐναγῆς ἐκείνη γυνὴ, πουηρῷ πνεύματε ληφθεῖσα, διὰ τοῦ αὐτοῦ λίθου τὸ ἴδιον ἐτυπε στῆθος. Εἰσαύτως δὲ καὶ πάντες, οἱ τοῦ φόνου κοινωνήσαντες, υπὸ ἀκαθάρτων πνευμάτων ἐπαιδεύοντο. Τὸ δὲ Λείψανον τοῦ Ἀγίου εἰς ἀχυρῶν· τινὲς κρύψαντες, ἀνεχωρησαν· ἀλλ' ἀγωργός, οὐδὲ ἀχυρῶν τὸν, εἰσελθων ἐπὶ τῷ δούνατροφον τοῖς ἐαυτοῦ ζωοῖς, ἀκούσας οὐρανίων φύσμάτων δεξιολογίαν, μηνυτῆς γίγνοντας μακαρίου Πατρός.

Τοῦτο αἰναρχθόντες σὶ οὐκάτορες τῆς Πόλεως Ιαγγρῶν συνήχθησαν ἐκεῖσε, καὶ κοινῇ θρηνήσαντες ἐλαβού τὸν Ἀγιον Λείψανον· καὶ ἀνακομίσαντες τὴν ἐαυτῶν πό-

λει, κατέθεντο ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ. Ὡς δὲ γυνὴ ἐλθοῦσα, καὶ τύπουσα ἐαυτὴν τῷ λίθῳ, δι' οὐ τὸν Ἀγίου ἔκτεινε, τοῦ Σείου Λειψάνου κατατείντος, εὐθέως ἵσθη, ωσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ Ἀγίου φονεῖς, καὶ ἐτέρων πολλῶν ἐν τῇ τοῦ Ἀγίου κηδείᾳ τελεσθίντων θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς, τοῦ Ὄμολογοῦτοῦ.

Στίχ. Ἀκακίῳ θυνήσκοντι τῷ γῆς Ἀγγέλῳ,
Χώραν ἑτοιμάζουσιν Ἀγγελοι πόλου.

Οὗτος, κατὰ τοὺς χρέους Δεκίου τοῦ Βασιλέως, τὴν εἰς Χριστὸν Πιστιν διδάσκων, συσχετεῖς προσήχητο Μαρκιανῷ Υπάτῳ· καὶ περὶ ὧν κηρύσσεις ἐρωτηθεῖς, διεῖ πλήθε πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκουμένιαν, καὶ ταληρώδη τῶν Ἑλλήνων διηλεγένει. Ὅθεν βασάνους δέχεται, καὶ φρευρῷ κατακλείεται. Ἀνενέγκας δὲ περὶ τούτου ὁ Μαρκιανὸς τῷ Δεκίῳ, καὶ κατὰ τὴν ἐξέτασιν ὑπομνήματα ἀποστείλας, προστάξαντος τοῦ Δεκίου, ἀφείθη ὁ Ἀγιος τῆς εἰρχτῆς· καὶ περὶ τοῦ στιγματα τοῦ Χριστοῦ περιφέρων τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. Πολλοὺς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παιδεύσας, καὶ ἐν θαύμασι καὶ διδασκαλίαις καλῶς διαπρέψας, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Περσίδι μαρτυρησάντων, Αὐδᾶς Ἐπισκόπου, Βενιαμὶν Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐνγένεα Μαρτύρων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἀγίων, τῶν εἰς φυλακὴν βληθέντων, καὶ ὑπὸ μυῶν καὶ γαλῶν, τῶν συγκλεισθέντων αὐτοῖς, βιβρωσκομένων.

Στίχ. Αὐδᾶς, ἐνισχύοντος ὑψίστου Λόγου,
Καθεῖλεν ἰσχὺν δυσσεβῶν, τρυπθεὶς κάραν.

'Αθλητικῷ κλυστῆρι, τῷ παῖλῳ λέγω,
Πᾶν Βενιαμὶν ψυχικὸν κενοῖ βάρος.

'Εν τοῖς ὅνυξι καίλαμον δεδεγμένοι,
Σφᾶς Μάρτυρας γράφσιν ἀνδρες ἐννέα.

Ζώων ταμεῖα Μαρτύρων τὰ σαρκία.

Μῦς ἐτρέφοντο, καὶ γαλαὶ ἐν τῷ βόθρῳ.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ Ἰσδιγέρδης, ὁ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς κατὰ τῶν Ἐχαλησιῶν ἐκίνησε πόλεμον, πρόφασιν ἔνθεν λαβών. Αὐδᾶς τις Ἐπίσκοπος, πολλοῖς εἰδὼσιν ἀρετῶν κεκοσμημένος, οὗτος, ζήλω Σείω χρησάμενος, τὸ Πυρεῖον, τουτέστι τὸν ναὸν, ἔνθα οἱ Πέρσαι τὸ πῦρ ἐλάτρευον, κατέλυσε. Τοῦτο ὁ Βασιλεὺς παρὰ τῶν Μάγων μαθῶν, μετεστείλατο τὸν Αὐδᾶν· καὶ πρῶτον μὲν ηπίως τὸ πραχθὲν ητιάσατο, καὶ τὸ Πυρεῖον οἰκοδομῆσαι προσέταξεν. Ἐκείνου δὲ αὐτιλέγοντος, καὶ τοῦτο δρᾶσαι ἀδύνατον εἶναι φάσκοντος, πασας τὰς Ἐκκλησίας καταλύειν ηπείλησε, καὶ τέλος ἐπέθηκεν οἷς ηπείλησε, πρῶτον τὸν Σείου ἄνδρα ἀναρεθῆναι κελεύσας. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἀγιος, ἐχάρη λίαν· καὶ οὕτω χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος, τὸ μακάριον τέλος ἐδεξάτο.

Τριάκοντα δὲ διελθόντων ἐτῶν, πάλιν η ξάλη τοῦ διωγμοῦ ὑπὸ τῶν Μάγων, καθάπερ ὑπὸ τινῶν καταιγίδων, ριπιζομένη, τῶν κολαστηρίων τὰς ἐπηρείας τοῖς εὐσεβεῖσι προσήνεγκεν· καὶ παντοῖαις βασάνοις πολλοὺς αναλώσαντες, τῷ θαυμάτῳ παρέδωκαν· καὶ ὑπερορίαις μακραῖς, καὶ πολλαῖς ἄλλαις βασάνοις πολλοὶ ἐξ αὐτῶν προσομιλήσαντες,

τοῦ ξηροῦ ἀπηλλάγησαν ἐν διαφόροις θαυμάτοις. Ἐξ ὧν δύο, ἦ τριῶν ἐπιμνησθήσομαι, ἵνα διὰ τούτων ὑποδείξω καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀνδρείαν.

Ορμίσδης τις ἦν, τῶν ἄγαν περιφανῶν παρὰ Πέρσαις Αχαιμενιδῶν, Ἐπαρχον ἰσχυρῶς πατέρα (*). Τοῦτον μεμαθηκὼς, πρὸς ἐαυτὸν ὁ Βασιλεὺς ἤγαγε, καὶ προστάξεν ἀρνεῖσθαι τὸν πεποιηκότα Θεόν. Ὁ δὲ ἕφη· Μή μοι γένοιτο, εἰ καὶ παιδευόμενός, ράδιος τὸν τῶν ὄλων Θεὸν καταφρονεῖν καὶ ἀρνεῖσθαι. Ὁ δὲ Βασιλεὺς, θαυμάζας τὴν τούτου παρράσιαν, ἐγύμνωσε μὲν τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀξιωμάτων, τὸν δὲ γενναῖον ἀγωνιστὴν γυμνὸν προσέταξε περιάγειν διὰ τῆς ὁδοῦ, σύροντα τῆς στρατιᾶς τὰς καμπήλους, περιζώματι μόνου χρωμένον. Πολλῶν δὲ διελθουσῶν ἡμερῶν, διακύψας ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ταμιείου, εἰδε τὸν ἄριστον ἐκεῖνον ἄνδρα, ὑπὸ τῆς ηλιακῆς ἀκτῆς φλεγόμενον, καὶ κένεως πολλῆς ἐμπιπλάμενον· καὶ τῆς πατρώας περιφανείας ἀναμνησθεῖς, μετεκαλέσατο· καὶ χιτωνίσκον, ἵκ λίνου πεποιημένου, ἐκελεύσατο ἐνδυθῆναι, νομίσας ὁ Βασιλεὺς ὡς ὑπὸ τῆς προτέρας ταλαιπωρίας, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ Βασιλέως γεγενημένης φιλανθρωπίας, μαλακισθῆναι τὸν ἄνδρα· εἴτα ἕφη πρὸς αὐτόν· Ἀπηλλάγης τῆς ἐριδος ἐκείνης τοῦ ἀρνεῖσθαις τὸν Υἱὸν τοῦ τέκτονος; Ὁ δὲ, ζήλου πλησθεῖς, διερρήξε τὸν χιτωνίσκον, καὶ προσέρριψεν ἐπειπών· Διὰ τοῦτο μεσῆ τῆς εὐαεβείας ἐκστησαθαι; ἔχε τὸ δῶρόν σου μετὰ τῆς ἀσεβείας. Τούτου τὴν ἀνδρείαν ὁ Βασιλεὺς θεασάμενος, γυμνὸς τούτου τῆς Βασιλείας ἐξήλασε, καὶ θαυμάσια παρέδωκε.

Βενιαμὶν δέ τινα Διάκονου συλλαβὼν, καθεῖρξεν ἐν φρουρᾷ. Δύο δὲ διεληλυθότων ἐτῶν, Ψωμαίων πρεσβευτῆς ἀφίκετο περὶ τινῶν ἄλλων πραγμάτων πρεσβεύων. Καὶ τοῦτο μαθὼν, ἤτησε τὸν Βασιλέα τὸν Διάκονου ἀφεθῆναι. Οἱ δὲ Βασιλεὺς ὑποσχέθησαν προσέταξε τὸν Βενιαμὶν, μηδενὶ τῶν Μάγων διδασκαλίαιν τοιαύτην προσίστεν τὸ, σύνολον. Καὶ ὁ μὲν πρεσβευτὴς φυλάξειν ταῦτα τὸν Βενιαμὶν ἐπηγγείλατο· ὁ δὲ Βενιαμὶν, ἀκούσας τῶν τοῦ πρεσβευτοῦ παραινέσιων, Ἀδύνατον, ἕφη, γενέσθαι· ὡς πόσης τιμωρίας ἀξιον ἀποκρύψει τὸ τάλαντον. Καὶ τοῦτο οὐ καταγνοὺς ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευε τῶν δεσμῶν ἀφεθῆναι· ἐκεῖνος δὲ τὰ συνηθή τελῶν ήν.

Ἐκιαυτοῦ δὲ διελθόντας, ἐμηνύθη τῷ Βασιλεῖ, ὃς προσαχθῆναις τοῦτον προσέταξε. Καὶ δὴ προσαγαγόντων αὐτὸν, ἕφη πρὸς αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς τὸν ὑπὸ αὐτοῦ προσκυνούμενον Θεὸν ἀρνήσασθαι.. Αὐτὸς δὲ ἀπεκρίνατο· Εἰ αἱ μυριοὶ θαυμάτοις αὐτὸν παραδώσειε, τὸν Βασιλέα τοῦ παντὸς καὶ Δημιευργὸν οὐκ ἀρνήσεται· Ἐπὶ τοῦτο ἤσληπτήνας ὁ Βασιλεὺς, εἶκοσι καλάμους ὀξεύνας, τρῖς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ὄνυξι προσέταξεν ἐμπαρῆκαι· Όρος οὖν παίγνιον ἴδων τὴν τιμωρίαν δογισάμενον, ἔτερον καλαμον τῷ παιδογόνῳ αὐτοῦ μορίῳ προσέταξεν εἰσωθῆναι· καὶ τοῦτον συχνῶς εἰσάγων καὶ ἐξάγων, ἀρρέπτων καὶ αφοργήτους ἀλγηθόνας εἰργάζετο. Μετά δὲ τὸν τοιαύτην

(*) Παλαιὰ καὶ ἐπίσημος φυλὴ τῶν Περσῶν οἵσπειροι· Αχαιμενίδαι, τοῦ Αχαιμένους ἀπόγονοι. Ήν δὲ ὁ Αχαιμένης ἀρχαῖς τῆς Περσίας Βασιλεὺς, καταγόμενος ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Περσέως, καὶ πάππος τοῦ Καμβύσου, πατρὸς Κύρου τοῦ Μεγάλου (Ἡρόδ. ἀ. 125. γ. 11).

Σημειωτέον δὲ, ὅτι ὁ ἀνωτέρω Ὁρμίσδης ἐορτάζεται καὶ κατὰ τὴν γ'. Νοεμβρίου, Αχαιμενίδης μόνον καλούμενος ἔκει, τῷ πατρωνυμικῷ ὄνόματι, ὅπου λεγει ὁ Συναξαριστής, ὅτι ἐν εἰρήνῃ ἐκεῖμηθη, καὶ οὐχὶ μαρτυρικῶς, ὡς ἐνταῦθα· διὸ καὶ ἔκει μὲν συνομάζει αὐτὸν Ὁμολογητὴν, ἐνταῦθα δὲ συναρθμεῖ μετὰ τῶν Μαρτύρων. Άλλα καὶ ὁ κατωτέρω Βενιαμὶν Διάκονος ἐορτάζεται ὡσαύτως καὶ κατὰ τὴν γ'. Οκτωβρίου.

την τιμωρίαν, ράβδον παχεῖαν, δίζους πάντοθεν ἔχουσαν, εἰσωθῆναι διὰ τῆς ἔδρας ἐκέλευσε· καὶ τούτου γενομένου, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν ὁ γενναῖος ἀγωνιστής.

Καὶ ἄλλα δὲ μυρία ὅσα ὁ Συριώδης εἰργάσατο, οὐδὲν ἤπτου, η̄ Διοκλητιανός καὶ Μαξιμιανός. Καὶ τοῦτο οὐ χρὴ Σαυμάτειν, πῶς κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ τοῦτο ἐγένετο· τοὺς γὰρ πολέμους τούτους, εἴρηκεν ὁ Δεσπότης, ἐμφαίνειν τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀνττητον· καὶ αὐτὰ ἡμᾶς διδάσκει τὰ πράγματα, ως πλείουν τὴν τῆς εἰρήνης ὁ πόλεμος πορίζει τὴν ὥφελειαν. "Οθεν καὶ οὗτοι οἱ Ἀγιοι, δὶ υπομονῆς καὶ Μαρτυρίας, ἐδεξαντο τοὺς στεφάνους τῆς νίκης.

Ων ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

'Ωδὴ ζ'. Ὁ Είρμος.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Απορρήτων θαυμάτων, αὐτουργὸς Ἱεράρχα παρὰ Χριστοῦ γεγονὼς, ἐφώτισας τὸν κόσμον, τῇ πρᾶξει καὶ τῷ λόγῳ, ἐκδιδάξας βοῶν εὔσεβῶς· Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Απογνώσεως βρόχους, δὲ βυθῷ ἀπιστίας ἀποπνιγόμενος, προσάπτων τοῖς πεσοῦσιν, εἰς πάθη ἀτιμίας, τὴν μετάνοιαν ἔσθεσεν· ἦν περ ἀστράψας πιστοῖς, κατέφλεξας Ναβάτον.

Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα τοῦ Λόγου, τὴν Ἀγνήν Θεοτόκον καὶ προστασίαν ἡμῶν, δὶ η̄ς τὰς ἐπηρείας, ἔχθρῶν καταπατοῦμεν, ἀνυμνοῦμεν καὶ λέγομεν· Εὐλογημένη Θεὸν, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα.

'Ωδὴ η. Ὁ Είρμος.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀναιμάκτους εἰλικρινῶς τῇ Τριάδι, ἀναφέρων θυσίας Παμμάκαρ, γέγονας Κύριω σφαγίου Μαρτύριου.

Τὴν ἱεράν. σου βαύψας στολὴν τῷ οἰκείῳ, Θεοφόρε αἷματι προθύμως, σέφανον ἐδεξώ διπλοῦν Ἱερομάρτυρα.

Ως Μαθητής, οἵα περ Χριστοῦ ἐκμιμήσει, συμπαθείας θυσίαν ὑπερηύχου, σοῦ τοὺς ἀνδροφόγους τεύξασθαι σωτηρίας.

Θεοτοκίον.

Ἄγον συνείληφας ἐν γαστρὶ ὑπέρ λόγου· καὶ τεκοῦσα πάλιν παρθενεύεις· πάντα ὑπέρ φύσιν τὰ σὰ Θεογεννῆτορ!
'Ωδὴ θ'. Ὁ Είρμος.

Εἰξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς Εἰ κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὥφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ η̄ γατήρ σου γέγονεν, εύρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύουσιν.

Μωσέα εἰκονίζων ταῖς αἱρεταῖς, ὑπερῆλασας τοῦτον τῷ θαύματι· ράβδῳ τῇ σῇ, πλήξας γὰρ τὸν δράκοντα εὐθαρσῶς, ως ἐν αἴγιστρῳ εἴλικυσας, Πάτερ ἐκ ταμείων Βασιλικῶν, πυρὶ ηαταναλώσας, ως ὄργανον κακίας, ὄρθιοδοξίᾳ κραταιούμενος.

Χωνύμενος τοῖς λίθοις διὰ Χριστὸν, ὑπὸ τῶν μιαιφόνων· Υπάτιε, ρείθροις τῶν σῶν, ἔπνιξας αἴματων τοῦ ἀσεβοῦς, Ναβάτου τὰ ἀντίθεα, δόγματα κηρύξας Πάτερ σοφὲ, τοῖς πτωίουσι συγγνώμην, διὰ τῆς μετανοίας, τῶν ὄφλημάτων προσπορίζεσθαι.

Μή παύσῃ ἴκετεύων ὑπέρ ἡμῶν, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυρας· Υπάτιε, τῷ Ποιητῇ, πάντων καὶ Δεσπότῃ παρεστηκώς, ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ρύσασθαι τοὺς πόθῳ εἰλικρινεῖ, τελόντας τὴν σὴν μνήμην, καὶ θείαις μελωδίαις, ἀνευφημούντας σε πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Οφρὺν καὶ θράσος ἀμά τῶν δυσμενῶν, δὲ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς θουλὰς, τῶν ηακοδοξούντων Δημιουργέ· τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημα, στήριξον, ἀκραδαντον ως Θεὸς, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ηχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ημέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετάνοιαι συγκρίθωσ, καὶ η̄ α. "Ωρα μετά μετανοιῶν, καὶ Ἀπόλυτις.

APR 12 1955

